CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 1

Mở Đầu. (1)

Chương 1: Mở đầu. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Giới Thiệu:

Truyện thuộc thể loại hài hước dựa trên trụ cột tu luyện, nhân vân chính xuất phát từ tên lưu manh nhưng là "lưu manh phải có văn hóa của lưu manh" - trích lời nvc. NVC không phải đùng một cái trở thành siêu nhân mà phải trải qua nhiều gian khổ đi lên. Tác giả viết chắc tay, tình tiết hợp lý có nhiều điểm mới lạ. Đặc biệt mỹ như nhiều như mây.

Truyện liên tục đứng top 1 trang 3gsc.

Tháng bảy Vũ Hán, không khí vô cùng oi bức, hiện tại chỉ mới hơn chín giờ mà mặt trời độc ác đã bắt đầu phát uy, khiến mọi người đều ướt đẫm mồ hôi.

Đường Hán Chính, một con đường có thể nói là vô cùng nổi danh.

Hầu như người Vũ Hán nào cũng biết con đường này, cho dù chưa từng đi tới thì cũng đã nghe nói qua.

Nơi này từ xa xưa đã là nơi tụ tập của thương nhân, hiện tại cũng vẫn là như vậy, thời gian buổi sáng cả con đường tràn ngập trong không khí bận rộn, náo nhiệt: mở cửa tiệm, mua hàng, kỳ kèo mặc cả, thành giao... có thể nói là thương nhân từ khắp nơi đổ xô về đây cho nên phi thường náo nhiệt.

Nhưng ngay lúc này có ba người đi tới, bộ dáng rõ ràng không phải là tới để buôn bán.

Nam tử đầu lĩnh khoảng hai mươi mấy tuổi mặc một bộ đồ tây màu đen, đầu tóc húi cua ngắn ngủn như dính sát vào da đầu, áo ngoài thì khoác trên

https://thuviensach.vn

vai, trên mặt đeo một cặp kính đen, trông cũng có vài phần suất khí.

Hắn một tay cầm điếu thuốc nghênh ngang đi tới, một tay thì đưa ngón út lên móc mũi... rồi thuận tay bắn ra, mặc kệ ở bệnh cạnh có người hay không. Bất quá, cho dù thực sự có người bị trúng "đạn" thì tối đa cũng chỉ thầm buồn nôn trong lòng chứ không hề dám nói tiếng nào, bởi vì trên mặt của tên thanh niên này giống như có viết bốn chữ thật to: Ta là lưu manh!

Lưu manh ở con đường Hán Chính này đương nhiên không đơn giản, hai tiểu đệ đi theo tên thanh niên đều rất bưu hãn, đầu húi cua, áo ba lỗ màu đen bó sát người làm nổi rõ vai u thịt bắp của chúng. Mấy người nhát gan một chút khi nhìn thấy hai tên này thì hai chân không tự chủ được run lên.

Ba người rất nhanh đã đi tới trước một cửa tiệm ở trước cửa treo đầy dây hoa và xác pháo, rõ ràng là vừa mới khai trương.

- Quán xem tướng Long Hổ!

Tên lưu manh đầu lĩnh kéo cái kính đen xuống, nhướng mắt lên nhìn, rồi lười nhác ngáp một cái đẩy cánh cửa thuỷ tinh đi vào trong.

Trong cửa tiệm trang hoàng rất đơn giản, màu chủ đạo là màu trắng và có thêm vài chậu hoa lan để trang trí, nhìn ra việc trang trí nội thất nơi này không tốn bao nhiêu tiền. Bất quá trong tiệm lại có mấy cái bàn bằng gỗ lim lại có giá trị không nhỏ, huống chi, vừa bước chân vào tiệm đã cảm giác được không khí vô cùng mát mẻ do máy điều hoà toả ra.

Tên lưu manh đầu lĩnh cũng là một người biết hàng, hắn khẽ gật gật đầu, ông chủ tiệm này tám phần là không thiếu tiền, phí bảo hộ hôm nay có lẽ cũng không khó thu.

- Quán này không tệ nhưng chỉ có mấy cái bàn, chắc khách hàng phải đứng ăn mì hả?

Một tên tiểu đệ bưu hãn lên tiếng, làm cho một tiểu cô nương ở bên trong đi ra cười khanh khách liên tục.

Tiểu cô nương này không tệ, đôi mắt to tròn, môi hồng răng trắng, khi cười càng thêm tươi tắn. Tên lưu manh đầu lĩnh, hai mắt toả sáng, quay đầu lại mắng:

- Chỉ biết nói bậy, thường này không chịu lo đọc thêm sách vào, không có chút văn hoá nào, đi ra ngoài cho khuất mắt tao. Cái gì tiệm mì? Mẹ nó,

https://thuviensach.vn

đây rõ ràng là quán xem tướng! Nhớ cho kỹ, ra đường hỗn cũng cần phải có văn hoá, biết chưa?

Tên thanh niên lưu manh kia mắng tên tiểu đệ xong thì làm bộ dáng tươi cười nhìn về phía tiểu cô nương kia tự giới thiệu:

- Không biết cô họ gì? Tôi là Diệp Không, mấy nhà buôn bán bên cạnh nể mặt mũi gọi tôi một tiếng là Không ca.

Tuy Diệp Không có vẻ rất nho nhã lễ độ nhưng vừa rồi khi hắn mắng tiểu đệ đã phun bậy làm cho tiểu cô nương ấn tượng rất xấu cho nên nàng xem mấy câu nói của hắn như khói bụi, nhướng mày, không chút khách khí nói:

- Đại thúc, làm ơn đừng hút thuốc ở đây!

Diệp Không là ai? Là lưu manh trong đám lưu manh trên con đường này, là địa đầu xà nơi này. Thường ngày hắn luôn được mọi người nể mặt cho nên khi nghe tiểu cô nương này nói vậy, trong lòng hắn không khỏi khó chịu, huống chi còn gọi hắn là đại thúc? Thực là đáng giận mà, năm nay hắn mới chỉ có hai mươi bốn, ngay cả bạn gái chính thức còn chưa có nữa là.

- Không được hút thuốc ở đây? Vậy đại tỷ hắn là muốn trải giường cho ca ca đây nằm chơi à?

Diệp Không liếc nhìn tiểu cô nương, không hề khách khí nói.

Gặp phải người có tính cách như vậy đúng là khó đối phó, bất quá tiểu cô nương này cũng không phải dễ chọc, căn bản không thèm quan tâm lời Diệp Không nói, cũng không hề nói lại cái gì mà chỉ trừng đôi mắt đẹp lên nhìn chằm chằm Diệp Không.

Hai người mắt to mắt nhỏ trừng trừng nhìn nhau, không ai nhường ai.

Cũng không biết tên Diệp Không có phải nổi thiện tâm hay không mà qua chừng khoảng mười giây, hắn nhún vai bất đắc dĩ nói:

- Hảo hảo, coi như tôi sợ cô, tôi dụi thuốc đi còn không được sao? Ài, đầu năm nay ngay cả chỗ để hút thuốc cũng không có nữa!

Người này cũng không quá xấu, vẫn còn biết phân biệt tốt xấu, cũng rất có cá tính. Tiểu cô nương đối với Diệp Không đã giảm ác cảm xuống

https://thuviensach.vn

không ít, đợi khi Diệp Không đi ra ngoài vứt điếu thuốc xong thì nàng mới nói:

- Tôi họ Triệu, là chủ tiệm này, ba vị đại thúc muốn xem tướng đoán vận hay là muốn đặt tên cửa tiệm?

Thầy tướng bộ dáng nên là càng già càng tốt, tốt nhất là có vộ dáng tiên phong đạo cốt, ba chòm râu dài, hoặc ít nhất cũng là một tên mang kính râm tự xưng bị mù chứ không phải một tiểu cô nương như thế này.

Nhưng Diệp Không thực sự không quan tâm nhiều như vậy:

- Triệu lão bản, tôi chưa bao giờ tin tưởng mấy thứ mê tín dị đoan, cũng không cần để người khác giúp tôi lựa chọn vận mạng, cho nên cô không thể gạt được tiền của tôi đâu.

Thầy tướng số, một là không tin được, hai cũng là lừa đảo. Những lời này của Diệp Không đã động chạm tới tiểu cô nương kia nên nàng lập tức sẵng giọng:

- Vậy cái vị tới tiểu điếm muốn làm gì? Nếu không có việc gì thì tôi cũng không muốn làm phí thời giờ quý báu của các vị!

Cái này chính là hạ lệnh đuổi khách.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Mở Đầu. (2)

Chương 2: Mở đầu. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không không hề nhúc nhích, cười cười nói:

- Triệu lão bản, chúng tôi là người của công ty bảo an Hán Chính, tôi thấy phương diện an toàn của quý điếm chưa được chú ý kỹ lưỡng, cho nên mới mang bảo vệ tới đây cho quý điếm.

Tiểu cô nương không hiểu được ẩn ý của Diệp Không nên lập tức từ chối:

- Cám ơn, bổn điếm chỉ là buôn bán nhỏ, nuôi không nổi bảo an các người, huống chi ở đây cũng không có chỗ cho mấy người đứng.

Thấy tiểu cô nương này không hiểu chuyện, Diệp Không lại nói:

- Lời này của Triệu lão bản không đúng rồi, mở tiệm buôn bán sẽ khó tránh khỏi có lưu manh tới quấy rối hoặc là đạo tặc mò đến thăm viếng hoặc là có người tới xem tướng mà không muốn trả tiền... cho nên thuê bảo an tới để tránh bớt những lo lắng này, về phần chỗ đứng thì không cần cô phiền lòng, không có việc gì thì... công ty bảo an chúng tôi sẽ không tới quấy rầy làm gì.

Trong lòng tiểu cô nương thầm buồn cười, lưu manh a lưu manh, các ngươi chính là lưu manh a, không có việc thì không tới làm phiền? Chẳng lẽ các ngươi không muốn thu tiền công hay sao?

Tiểu cô nương này không rõ chuyện không có nghĩa là người khác cũng không rõ. Lúc này, lại có một thanh niên trẻ tuổi bộ dáng rất phiêu dật, suất khí, trong tay cầm một cuốn sách cổ từ bên trong đi ra.

https://thuviensach.vn

- Bọn họ tới là để thu phí bảo hộ!

Tên thanh niên suất khí đóng cuốn sách lại, để ra sau lưng bước tới bên cạnh tiểu cô nương, nói.

- Hả? Thực sự phải nộp phí bảo hộ sao?

Tiểu cô nương lúc này đã biết mấy người là Diệp Không là xã hội đen nên nàng bước lui lại sau một chút, khẽ gọi:

- Sư huynh...

Ý tứ là để cho thanh niên suất khí này giải quyết.

Diệp Không thầm suy nghĩ xấu xa: sư huynh suất khí, sư muội thanh lệ, thanh mai trúc mã tình thâm ý trọng, tự nhiên chạy ra chọt chân vào chuyện của ta à?

Vậy thì giải quyết việc chung thôi, hắn nói rõ ràng dứt khoát:

- Vị bằng hữu kia nói đúng rồi, cũng có thể nói đây là phí bảo hộ, việc buôn bán trên con đường Hán Chính này đều do Hán Chính bang bảo hộ.

Ngược lại với sư muội của mình, vị thiếu niên được xưng là sư huynh kia cũng đã lăn lộn khá lâu trong xã hội lập tức hỏi lại:

- Không biết mỗi tháng cần giao bao nhiêu tiền, chúng ta chỉ là quán nhỏ, sinh ý lại không tốt...

Thế nhưng vị sư muội kia lại cảm giác không hài lòng, vốn tưởng rằng sư huynh sẽ đại phát thần uy đuổi đám lưu manh du côn kia đi, không ngờ rằng sư huynh lại đi cò kè mặc cả với chúng.

- Sư huynh, làm sao phải sợ đám lưu manh vô lại này, sao lại cúi đầu trước xã hội đen? Chẳng lẽ là huynh sợ hắn?

Triệu cô nương nói.

Diệp Không cười cười lạnh lùng, thân thể khẽ chuyển động hỏi:

- Triệu lão bản, đây là quy củ của đường Hán Chính chúng ta, ngươi có thể đi hỏi thăm một chút xem cả con đường này có nhà nào không giao nộp phí bảo hộ? Vận khí của các ngươi quả là không tệ, vừa đúng lúc Diệp Không ta đi quản địa bàn, một tháng không nhiều lắm chỉ lấy 300 đồng, ở phía đường bên kia, tên Cường ngốc thu mới gọi là nhiều.

Kỳ thật hai sư huynh muội này là đệ tử của Long Hổ sơn đang đi ra ngoài lịch lãm. Đầu năm nay hòa thượng và đạo sĩ đều giàu đến chảy mỡ

https://thuviensach.vn

đặc biệt là những danh sơn đại tự, hương khói từ thiện không biết bao nhiêu mà kể cho nên căn bản không cần quan tâm đến chút tiền nhỏ.

Vị sư huynh kia đương nhiên không sợ lưu manh nhưng cũng biết mấy tên lưu manh này cũng không dễ đối phó, như vị sư muội kia tuổi trẻ khí thịnh ghét ác như cừu này nghĩ.

- Không được! Chúng ta không thể cúi đầu trước hành vi đáng ghê tởm của bọn chúng, ta muốn báo cảnh sát!

Tiểu cô nương cả giận nói.

Diệp Không cười hắc hắc:

- Báo cảnh sát, vậy ngươi đi báo đi, chúng ta đánh ngươi hay là cướp đồ của ngươi? Chúng ta chính là là người của công ty bảo an cơ mà, cảnh sát có thể đóng cửa được công ty sao?

Vừa nói Diệp Không và hai tên tiểu đệ cùng cười.

Tiểu cô nương tức giận đến mức khiến khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, thực sự bỏ đi ý niệm báo cảnh sát.

Lúc này Diệp Không lắc lắc cổ quay đầu lại phân phó:

- Đại ngốc, nhị ngốc, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày hai người các ngươi đều đến nơi này cảm thụ sự hun đúc của "truyền thống", cùng mọi người trao đổi học hỏi văn hóa, có văn hóa mới có thể tìm được vợ tốt. Nhớ kỹ dù nắng hay mưa từ lúc mở cửa đến lúc đóng cửa hai người các ngươi phải ở lại đây. Còn nữa, nếu như có khách vào xem tướng số các ngươi phải hết sức khiêm tốn học hỏi, không được rời khách một tấc.

Những lời này mang theo ý uy hiếp rất rõ ràng, đến kẻ đần cũng có thể nghe ra được. Đây chính là mỗi ngày đều đến quấy rồi, có hai tên lưu manh kia ở đây vậy đừng nói là có khách hàng nào dám đến mà ngay cả người thu tiền điện nước cũng không dám vào.

Tuy tiểu cô nương không muốn cúi đầu thế nhưng cũng cảm giác được mấy tên lưu manh kia có rất nhiều thủ đoạn khó đối phó lại xoay qua nhìn về phía sư huynh khẽ thở dài nói:

- Không thể để cho người ta bình yên kiếm sống được sao?

Diệp Không biết rõ phí bảo hộ không còn là việc khó khăn nữa nên cao giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Mỹ nữ, nàng có hiểu hết nghĩa của hai từ "bình yên" không? Cái gọi là "bình yên" chính là cần người đi bảo vệ, "dọn dẹp" những việc ảnh hưởng đến bình yên, mà việc đó chính là công việc của bọn ta. Đã là công việc đương nhiên là phải có "lương" rồi. Các ngươi chỉ cần bỏ một món tiền nhỏ có thể mua được "bình yên", an ổn kiếm món tiền lớn. Vậy mà ngươi lại không muốn bỏ, thế có phải là không được tốt lắm không?

Không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ lưu manh có văn hóa. Hai sư huynh muội không tưởng tượng được nhìn Diệp Không, thầm nghĩ không hiểu đây có phải là cái miệng vừa mới thốt ra mấy lời lưu manh trước đó hay không? Tại sao một tên lưu manh lại có thể nói mấy lời văn hoa thế này được?

Mà hai tên tiểu đệ phía sau Diệp Không lại càng bội phục hắn đến sát đất.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 3

Mở Đầu. (3)

Chương 3: Mở đầu. (3)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Cao a! Không ngờ lão đại lại lợi hại đến như vậy! Ngươi nghe thấy không hả, "bình yên", muốn "bình yên" cần phải "dọn dẹp", thật là có đạo lý, làm sao mà trước nay ta lại không biết điều này nhỉ.

Một tên đàn em nói với tên còn lại.

- Chỉ vì ngươi là tên óc lợn. Không ca đã nói đó là văn hóa, không nhớ Không ca nói gì sao? Ra đường hỗn cũng cần phải có văn hóa.

- Trách không được đến cả Bang chủ lão đại cũng phải bội phục Không ca.

Hai tên tiểu đệ thán phục Diệp Không không tiếc lời tán thưởng, khi nghe tới việc lưu manh cũng có văn hóa, hai người đều nghĩ thầm, tử tế lắng nghe, không thể ngờ là lại có những đạo lý như vậy!

Lần này Diệp Không nêu ví dụ:

- Giống như ta lần trước, ta đi mở tiểu điếm, khi đó ta cũng không muốn giao phí bảo hộ, nghĩ thầm ta vất vả kiếm tiền, dựa vào cái gì mà cho các ngươi? Nhưng rất nhanh, gặp chuyện không may, có một ngày ta muốn tiến vào cầu tiêu và ngồi xổm xuống, đã bị ngươi ta dùng bao tải bao lấy đầu, sau đó tiến hành đánh một trận.

Diệp Không nói giống như đã suy nghĩ trước, trên mặt xuất hiện thần sắc đau thương, lắc đầu, thản nhiên nói ra:

- Hiện tại ngẫm lại, kỳ thật cũng mấy trăm mà thôi, nhưng lại làm ta biến thành hiện tại, thời điểm mỗi lần đi đại tiện ta lại phải hết nhìn đông

https://thuviensach.vn

lại nhìn tây!

Hai tên tiểu đệ phía sau nghe mà muốn xỉu.

- Không ca, cho chút mặt mũi được không nào? Vừa rồi còn khen ngươi có văn hóa, nhưng ví dụ của ngươi quá hạ tiện, không được a!

Tiểu cô nương họ Triệu nghe xong, cười nói:

- Diệp Không nhìn xem, đây là tiền thù lao!

Nhưng ai biết tiểu cô nương cười xong, lại nhấc bàn tay trắng như ngọc, nói ra,

- Ta đã hiểu rõ, đối phó người như ngươi, vậy thì phải đánh cho các ngươi sợ!

Tiểu cô nương nói đánh là đánh, đưa tay đánh một chưởng vào Diệp Không, Diệp Không không nhúc nhích, thầm nghĩ: "Bàn tay nhỏ bé như một củ hành tây, đánh chẳng khác gì gãi ngứa cả!"

Chỉ có Biên sư huynh là biết lợi hại, cuống quít kêu lên.

- Sư muội! Không được ra tay!

Nhưng lúc này đã trễ, tiểu cô nương ra tay còn nhanh hơn nói chuyện. Bàn tay cũng sắp đánh trúng Diệp Không, tên sư huynh kia cái khó ló cái khôn, ra tay như điện, cầm một vật ngăn cản trước người của Diệp Không, mưu đồ giảm xóc chưởng lực.

- Ba!

Một tiếng vang nhỏ bé vang lên.

Một kích này, một màn quỷ dị xuất hiện. Diệp Không là người sống sờ sờ lại biến mất, không để lại dấu vết gì, giống như một giây trước đó, ở đây chỉ có không khí mà thôi.

Hai tiểu đệ nháy mắt mấy cái, lại ngẩng đầu nhìn tiểu cô nương họ Triệu, trong con mắt của bọn họ sợ hãi càng ngày càng đậm. Rốt cục, chỉ còn kêu lên "Nữ hiệp tha mạng!", sau đó chạy như điên.

Mà đôi sư huynh muội này cũng bị một màn này làm cho không nhúc nhích được, một hồi lâu tiểu cô nương mới thu hồi tay, nghi hoặc nhìn lòng bàn tay, nói ra.

- Sư huynh, vừa rồi ta chỉ muốn dạy dỗ hắn một chút, ta không dùng bao nhiêu công phu đâu! Lại nói cho dù có dùng tới bản lĩnh, cũng không cách

https://thuviensach.vn

nào đánh người ta biến mất a?

- Không biết!

Tên sư huynh trợn tròn mắt, cũng không giải thích được, ấp úng nói:

- Cho tới bây giờ chưa thấy qua Long Hổ Âm Dương Chưởng đánh người ta biến mất, nghe cũng chưa nghe qua!

Tiểu cô nương ảo não vạn phần.

- Tại sao có thể như vậy? Tại sao hắn dễ bị đánh bại như vậy? Thằng này không có việc gì chứ?

Lúc này tên sư huynh kia an ủi.

- Tính toán làm gì, muội cũng đừng khổ sở, chỉ là lưu manh, coi như vì dân trừ hại.

Lời còn chưa dứt, đột nhiên hắn nhớ tới cái gì đó, nhìn thấy trong tay trống trơn, hét lên:

- Không tốt! Vừa rồi ta cầm sách trong tay... Ai nha, đây chính là trấn sơn chi bảo mấy ngàn năm qua của Long Hổ Sơn chúng ta, phù chú bách khoa toàn thư!

- A!

Tiểu cô nương cũng bị kinh ngạc đến ngây người, nhưng sau đó nàng còn nói thêm.

- Quyển sách kia cũng không dùng gì, bên trong chín thành chín phù chú đều không dùng được, bỏ thì bỏ đi!

- Ai, không may nha, trở về bàn giao với sư tôn thế nào đây?

Muốn nói không may, xui xẻo nhất chính là Diệp Không, giờ phút này hắn đang tiến vào trong một vòng xoáy cực lớn do đám mây hình thành, trước mắt là một tầng mây không nhìn thấy gì cả.

Xuyên việt qua tầng tầng mây, hắn không biết mình đi đến đâu, đã nhìn không thấy phía trước, cũng không thể dừng lại, hắn cảm giác mình giống như một lá cây trong cơn lốc xoáy, bị một loại lực lượng cường đại và thần bí, kéo vào sâu trong vòng xoáy.

Cái vòng xoáy này phi thường xa xôi, xa xôi đến vô biên vô hạn, không có cuối cùng, rốt cục ánh mắt của hắn có chút buồn ngủ, tư tưởng bắt đầu hồ đồ, hắn muốn chống lại!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, chuyến đi này, quá mức xa xôi.

- Diệp Không ta chưa làm qua điều gì ác cả, tiểu ác tiểu thiện cũng làm không ít, ai, chỉ là thu phí bảo hộ, hi vọng tỉnh lại sẽ là thiên đường a!

Hắn thì thào nói ra, rốt cục nhắm mắt lại.

Không biết bao nhiêu năm qua đi, quần áo của hắn bị tàn phá.

Lại vô số năm qua đi, thân thể của hắn bị tàn phá!

Cuối cùng, tất cả của hắn biến thành bụi bặm trong không gian loạn lưu, duy nhất còn thừa lại, cũng chỉ có linh hồn của hắn.

Mà bảo hộ linh hồn của hắn, chính là cuốn phù chú bách khoa toàn thư, giờ phút này, bản thể phù chú bách khoa toàn thư cũng tan thành mây khói, chỉ còn lưu lại kim sắc quang mang, bảo hộ lấy hồn phách của Diệp Không, xuyên việt trong vòng xoáy cả ức năm, không biết tới là qua bao nhiêu thời gian, cũng không biết cuối cùng có phải là thiên đường hay xuống địa ngục nữa.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 4

Đoạt Xá. (1)

Chương 4: Đoạt xá. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Hiện tại đã rất khuya rồi, thế nhưng bên ngoài không hề yên tĩnh một chút nào. Mây đen cuồn cuộn kéo tới, một trận cuồng phong nổi lên không hề kiêng nể bất cứ ai. Thỉnh thoảng tiếng sấm rền vang lên, chớp giật "đùng đùng" liên hồi. Giống như trên bầu trời đang tích tụ năng lượng vô cùng, chờ đợi giáng một kích xuống mặt đất.

Bỗng dưng, một điểm kim quang từ trong mây đen xuất hiện, bay thẳng xuống dưới đất, bộ dáng giống như đang bỏ chạy vậy.

Đạo kim quang kia rất nhỏ, nhưng tốc độ rất nhanh, nhanh kinh người. Trong chớp mắt, đạo kim quang này cắt ngang bầu trời đêm, rơi xuống khu nhà dân phía nam đô thành An quốc không thấy tăm hơi.

Gió nổi lên, những đám mây đen trên bầu trời bắt đầu trôi đi, dùng mắt thường có thể thấy được. Trên bầu trời màu đen u ám dần tan biến, thay vào đó là ánh trăng tròn vằng vặc. Sau một hồi, sự yên tĩnh lại buông xuống trong màn đêm. Dường như, những tiếng động ầm ĩ vừa rồi chưa hề xảy ra.

- Oanh!

Diệp Không chỉ cảm thấy linh hồn của chính mình ở trong một không gian hỗn độn, không cách nào thoát ra được. Chỉ đến khi một tiếng sấm vang lên, trong nháy mắt, hắn liền tỉnh lại.

Hôn mê trong thời gian dài, cho nên khi tỉnh lại đầu óc Diệp Không vẫn trong trạng thái mơ mơ màng màng. Cẩn thận! Có nguy hiểm!

https://thuviensach.vn

Diệp Không rùng mình, hắn cảm giác được nguy hiểm đang kéo tới. Chỉ thấy một quang cầu màu trắng xuất hiện, Diệp Không cũng không biết đây là cái gì, nhưng hắn có thể cảm nhận được quang cầu này đang nhìn hắn vô cùng tức giận. Nói thẳng ra chính là cừu thị, hùng hổ cùng liều lĩnh.

- Tại sao quang cầu lại có tâm tình?

Diệp Không vắt óc suy nghĩ. Nhưng lúc này quang cầu màu trắng kia tàn bạo nhào tới. Trong lòng Diệp Không cảm thấy sợ hãi, hắn vội vội vàng vàng chạy trốn.

- Không thích hợp nha, lão tử là lưu manh! Lưu manh thì sợ ai được cơ chứ?

Diệp Không đột nhiên thanh tỉnh, hắn dừng lại suy nghĩ.

Cho tới khi đầu óc Diệp Không tỉnh táo lại, hắn không khỏi nở một nụ cười tà ác. Nguyên lai bản thân Diệp Không cũng biến thành một quang cầu màu trắng, mà hắn so với quang cầu màu trắng kia còn lớn hơn vài phần. Quang cầu màu trắng kia không chỉ nhỏ, Diệp Không cảm nhận được nó rất yếu, màu sắc cũng nhợt nhạt, không được trắng sáng như bản thân hắn.

- Nha! Ngươi hung hăng cái gì. Lão tử còn dữ dằn hơn ngươi vài lần đó!

Tuy chưa hiểu rõ tại sao bản thân lại biến thành quang cầu nhưng Diệp Không cũng có thời gian suy nghĩ. Hiện giờ, điều hắn muốn làm chính là xử lý cái quang cầu màu trắng đang có địch ý với hắn kia.

- Có ngươi không có hắn. Chỉ có giết hắn, ngươi mới có khả năng sống sót!

Trong đầu Diệp Không vang lên một thanh âm xa lạ, thanh âm này dường như điều khiển được tâm trí của Diệp Không. Rất nhanh, Diệp Không không hề do dự chút nào tiến lên, đơn giản bao vây lấy quang cầu màu trắng kia. Tiểu quang cầu màu trắng yếu nhược hơn quang cầu Diệp Không rất nhiều, nó chỉ chống cự được một lúc rồi chậm rãi tan rã...

Rất nhanh, trong phiến không gian mông lưng này chỉ còn lại mỗi quang cầu Diệp Không, tự do tự tại lắc lư.

- Đây là đoạt xá trong truyền thuyết?

https://thuviensach.vn

Khoảng chừng một canh giờ sau, Diệp Không mới chân chính tỉnh lại. Hắn có một thân thể mới, một thân phận mới. Mà nguyên lai chủ nhân của khối thân thể này đã chết trong cuộc đại chiến quang cầu cách đây không lâu với Diệp Không.

Trong quá trình đoạt xá vừa rồi, quang cầu nhỏ kia chính là chủ nhân của khối thân thể này, linh hồn một tiểu nam hài mười hai tuổi.

- Mới mười hai tuổi! Nghiệp chướng a!

Diệp Không không khởi thở dài, tuy đao không dính máu nhưng sự thật phũ phàng, hắn vẫn giết chết một tiểu nam hài mười hai tuổi.

Bản thân Diệp Không là lưu manh, nhưng bản thân hắn chưa từng giết người. Thực không nghĩ tới, vừa mới tới thế giới này liền giết đi một người không oán không cừu. Chỉ là cho dù cho hắn thêm một cơ hội, Diệp Không cũng sẽ vẫn làm như thế. Dù sao hắn cũng là một lưu manh, bản thân hắn cũng không cho rằng mình là một người tốt. Cao thượng đến nỗi hi sinh chính mình vì một tiểu nam hài không quen biết ở một thế giới xa lạ.

Diệp Không không chỉ giết chết linh hồn của tiểu nam hài này mà còn thuận tiện có được một phần ký ức. Thông qua những đoạn ký ức vụn vặt, Diệp Không đối với thế giới mới này có chút lý giải.

Phiến đại lục này gọi là Thương Nam đại lục, bản thân hắn đang ở một quốc gia trong vố số quốc gia trên đại lục tên là An quốc. Nền văn minh trên phiến đại lục này tương đương với Trung Quốc thời cổ đại, chỉ là ngôn ngữ không có giống nhau. Cũng may Diệp Không từ nhỏ đối với ngôn ngữ rất có tư chất. Chỉ sau một hồi, Diệp Không đã có thể nói thông thạo ngôn ngữ của thế giới này. Tuy nhiên, tiểu nam hài bị hắn đoạt xá không có biết chữ, cho nên việc này vẫn cần Diệp Không trực tiếp học tập.

Nói thật, trong những tin tức mà Diệp Không đoạt được vẫn còn thiếu rất nhiều. Điều này khiến cho Diệp Không cảm thấy kỳ quái, một chút sự tình của tiểu hài tử mười hai tuổi kia không có hiểu được nhiều. Ở Địa Cầu, một tiểu hài tử mười hai tuổi đã học đến cấp hai rồi, tại sao tiểu hài tử bị mình đoạt xá lại không biết chữ?

Chẳng lẽ gia đình của tiểu hài tử này quá nghèo, không có tiền cho hắn đi học?

https://thuviensach.vn

Diệp Không lại tìm tòi một ít thông tin về thân phận của tiểu hài tử kia trong đám ký ức mông lung. Hiện thực khiến Diệp Không cảm thấy đau lòng. Nhà tiểu hài tử này dường như rất có quyền thế.

Ở đây dĩ nhiên lại là phủ của Trấn Nam tướng quân. Chỉ là tiểu hài tử này lại không biết tên của Trấn Nam tướng quân.

- Một tiểu súc sinh hồ đồ. Ngay cả phụ thân gọi là gì cũng không biết!

Diệp Không cau có nhận xét, hắn lại tiếp tục tìm kiếm tin tức.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 5

Đoạt Xá. (2)

Chương 5: Đoạt xá. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Tuy tiểu tử này không biết phụ thân hắn kêu là gì nhưng chắc chắn là họ Diệp, và tiểu tử này cũng tên là Diệp Không. Hai người dĩ nhiên trùng tên, trùng họ! Điều này khiến Diệp Không không khỏi cảm thán, xem ra việc hắn đến một địa phương xa lạ này là điều đã được an bài. Nếu không sẽ không có sự trùng hợp như vậy.

Về phần những tin tức khác, tiểu hài tử này cũng không cung cấp được nhiều. Chỉ là ở sâu trong ý thức tiểu hài tử này khắc sâu một ý niệm phi thường cường liệt. Gọi là chấp niệm cũng không quá.

Một, thế gian này chỉ có mẫu thân ta là tốt nhất. Lớn lên, ta nhất định phải mang lại cuộc sống no đủ cho mẫu thân.

- Thật là một tiểu tử hiếu thuận.

Diệp Không mỉm cười gật đầu. Bản thân hắn một đời là cô nhi, chưa từng có phúc hưởng thụ mái ấm gia đình, tình cảm của mẫu thân. Đời này, bản thân hắn có một mẫu thân, cũng đủ an ủi phần nào. Thế nhưng rất nhanh Diệp Không cười không nổi nữa rồi.

Chấp niệm thứ hai của tiểu hài tử này chính là vì sao các huynh đệ cùng cha khác mẹ khác của hắn lại không thích hắn?

- Ân! Xem ra nhân duyên không được tốt lắm.

Chấp niệm thứ ba, ta không phải ngu ngốc!!!

- Ta kháo! Ngươi không ngu ngốc thì là gì. Ngay cả tên của phụ thân ngươi, ngươi còn không biết?

https://thuviensach.vn

Diệp Không quả thật rất tức giận, hắn thực sự muốn chết. Xuyên việt, cho dù là xuyên việt đi chăng nữa thì vì sao hắn lại đi đoạt xá của một kẻ ngốc cơ chứ?

- Lão thiên a! Ngươi thật sự đối tốt với ta vậy sao?

Chỉ là trong nháy mắt, Diệp Không lại suy nghĩ:

- Ký ức của một kẻ ngốc không thể tin tưởng hoàn toàn. Ai mà biết được trong đầu hắn có những suy nghĩ biến thái nào đây? Có người nói, trong đầu bệnh nhân tâm thần đều là những thứ hoang tưởng.

Diệp Không cảm giác thế giới này không hề giống với Địa Cầu mà hắn sống trước kia. Không khí không giống. Ở Địa Cầu, người có thể cảm thụ được không khí xung quanh nó như thế nào không? Không thể. Nhiều nhất cũng chỉ có thể phân biệt được không khí xung quanh mình là trong lành hay vẩn đục.

Thế nhưng ở thế giới này, Diệp Không lại có thể cảm nhận được được không khí một cách rõ ràng. Không khí ở đây vô cùng đậm đặc, nồng hậu. Loại cảm giác này không thể nào nói ra. Không quá quen thuộc, nhưng cũng không hề thoải mái. Cái này giống như một người quen uống nước sôi để nguội, đột nhiên có một lần uống nước lã.

Càng trọng yếu hơn, khi Diệp Không hít thở, không khí bay vào trong lỗ mũi, hắn cảm thụ được vài loại khí tức khác nhau.

- Chẳng lẽ đây là linh khí?

Diệp Không từng xem qua vài bộ tiểu thuyết tiên hiệp. Trong lòng vui vẻ nghĩ.

Người Địa Cầu đều nói, có linh khí, có thể tu tiên nha!

- Mặc kệ! Cứ ra ngoài xem đã, rất nhanh sẽ biết được thế giới này thực sự như thế nào?

Lúc này Diệp Không không dám xác định hắn đang ở thế giới khác. Hắn chậm rãi xuống giường, đi qua gian phòng đặt những vật dụng cổ xưa, mở cửa nhìn ánh trăng bên ngoài!

- Oa! Trăng thật lớn a!

Diệp Không nhìn ánh trăng trên trời không khỏi lộ vẻ si mê.

- Thôi rồi, xem ra thực sự đã đi đến dị giới rồi!

https://thuviensach.vn

Diệp Không nhìn ánh trăng trên bầu trời mà cảm thán.

- Tiểu nha đầu họ Triệu, ta không phải chỉ thu ngươi ba trăm đồng phí bảo hộ thôi sao! Một chưởng liền khiến lão tử đến thế giới khác... Ngươi thực sự còn hung ác hơn cả ác ma!

Mảnh sân nhỏ yên tĩnh, bỗng nhiên vang lên tiếng tê tâm liệt phế.

Tiểu hoa viên vốn đang yên tĩnh, bỗng nhiên vang lên tiếng gào thảm khốc, làm kinh hãi những ai còn chưa đi ngủ.

Trần cửu mẫu, vừa mới may vá xong, thổi đèn, chuẩn bị lên giường đi ngủ, đột nhiên nghe thấy tiếng nhi tử. Không cần biết điều gì xảy ra, nàng nhanh chóng mở cửa.

Chỉ là nàng không có chạy ra, quỳ dưới ánh trăng thấy thân ảnh nhỏ gầy, đơn bạc của nhi tử đang ngửa mặt lên trời bi thiết. Một nỗi khổ trong lòng nàng dâng lên, nàng dựa lưng vào cánh cửa, trong bóng tối, hai hàng nước mắt cứ thế tuôn rơi.

- Nếu như kiếp trước ta tạo nghiệt, vậy xin hãy phạt ta. Ông trời, ngươi vì sao lại đối xử với Không Nhi của ta như vậy..

Trần cửu mẫu thầm nghĩ trong lòng, nước mắt vẫn không ngừng rơi. Nàng quay vào trong phòng, cầm lấy một kiện y phục. Lần này nàng mới chạy qua phòng nhi tử. Lau đi nước mắt, nàng sợ nhi tử thấy mình rơi lệ. Nhi tử của nàng tuy ngốc nhưng rất hiếu thuận. Nàng thật không nỡ để hắn thấy được cảnh này.

- Không Nhi, con lại gặp ác mộng phải không? Nửa đêm gọi loạn như vậy, đánh thức người khác không tốt đâu. Không Nhi ngoan, mau trở về giường ngủ đi a!

Trần cửu mẫu đi đến bên cạnh Diệp Không, khoác lên mình hắn một chiếc áo.

Diệp Không thở ra một hơi, rồi cười khổ. Hắn sống ở Địa Cầu hai mươi năm rồi, hiện tại lại trở thành một tiểu hài tử, thực chưa có thích ứng lắm.

- Mụ mụ! A, Không thích hợp! Mẫu thân...

Diệp Không cảm thấy muốn kêu lên hai tiếng mẫu thân rất là khó. Thế nhưng, đến khi thực sự kêu rồi, hắn mới thấy cũng chẳng phải khó. Chỉ là khi hắn quay đầu lại, liền bị dọa ngây người.

https://thuviensach.vn

Trời ạ! Đây là mẫu thân ta sao? Là người hay quỷ! Mẫu thân Trần Cửu của hắn có gương mặt vô cùng kỳ quái. Thậm chí có thể nói là kinh khủng.

Nếu như ở Địa Cầu, người ta sẽ gọi đây là khuôn mặt âm dương. Từ bên phải nàng nhìn lại có thể nhận xét đây là một giai nhân thanh tú, yểu điệu. Nhưng nếu như ngươi nhìn bên tría nàng nhìn sang thì...

Nửa khuôn mặt kia chắc chắn dọa người khác buổi tối không ngủ được. Phía bên mặt tría nổi lên một khối u màu đen, điểm điểm trên đó là những đốm hồng. Trên những đốm hồng lại mọc ra mấy cọng lông. Cũng chẳng khác nào quỷ dạ xoa.

Mà Diệp Không vừa vặn đứng ở bên trái mẫu thân của mình.

Trời ah! Trách không được phụ thân và những người khác đều không thích Diệp Không!

Chính mình ngu ngốc, mà mẫu thân lại dị dợm như vậy! Trời ah! Trời ạ! Lão tử đã trêu ngươi cái gì, mà ngươi lại cho ta đến một gia đình như vậy! Ta van ngươi, có thể thu hồi quyết định được hay không?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 6

Ác Nô. (1)

Chương 6: Ác nô. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Thấy nhi tử nhìn chằm chằm vào mình, Trần Cửu cuống quít che mặt mình, cúi đầu tránh né nói:

- Không nhi, mẫu thân, mẫu thân dọa ngươi rồi...

Trần Cửu cũng không trách tội Không nhi của mình. Nàng là một người rất tự ti, ngay cả nhi tử chính mình sinh ra cũng bị dọa sợ rồi, nàng hận không thể chết quách đi cho xong.

- A! Không có! Không có!

Diệp Không phản ứng rất nhanh, phản bác lại lời của mẫu thân.

Tuy rằng ta mới vị mẫu thân này không có tình cảm gì, thế nhưng dù sao con của nàng cũng bị ta giết chết. Hơn nữa nếu như còn đả kích đến nỗi đau của nàng, Diệp Không càng không muốn.

Diệp Không nhanh chóng thu thồi nhãn thần kinh khủng, sắc mặt trở lại như thường cười nói:

- Mẫu thân! Đừng để ý,... Con! Không nhi không có chê mẫu thân. Hơn nữa con chỉ cần biết mẫu thân là người yêu thương con nhất là được rồi.

Diệp Không nói xong, lại nghĩ tới gì đó không đúng, nhanh chóng đổi giọng:

- Không thích hợp! Phải nói mẫu thân không xấu, rất đẹp a...!

Ngẫm lại càng không thích hợp, bộ dạng này cũng không thể gọi là đẹp? Cái này không phải châm chọc người xa sao?

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân, trên đời này không có người phụ nữ xấu, mẫu thân của con không có xấu!

Trần Cửu nghe những lời này muốn té xỉu. Đây chính là nhi tử của mình sao? Nhi tử ngốc của mình ngày thường nói cũng không được bình thường, vì sao ngày hôm nay lại trở nên lưu loát như vậy?

Hơn nữa còn biết an ủi mình nữa. Chẳng nhẽ, hắn đã không còn ngốc nữa?

Trần Cửu thấy nhi tử của mình thay đổi, nhưng lại không cách nào tin vào sự thật này. Nàng hảo hảo kiểm tra nhi tử của mình một lần nữa, lần này nàng kinh ngạc phát hiện bộ dáng của nhi tử không có ngốc nghếch như trước kia nữa. Nhìn đi nhìn lại trông giống hệt một tiểu tử vô cùng thông minh lanh lợi.

Trong ánh mắt sáng sủa đó, dĩ nhiên còn lóe lên một tia giảo hoạt. Trần Cửu thân là mẫu thân, nay nhi tử của chính mình khỏi bệnh, không có ngốc nghếch nữa! Thế nhưng nàng lại có một loại cảm giác xa lạ?

Kỳ thực Diệp Không cũng cảm thấy chột dạ, mẫu thân Trần Cửu nhìn mình chằm chằm như vậy, trong lòng hắn cũng không khỏi rối lên.

- Lão mẫu ah, nhìn gì mà lâu dữ vậy? Chỉ là một nhi tử ngốc, thay đổi thành một tiểu tử thông minh anh tuấn mà thôi. Có gì đâu mà phải soi mói kinh thế!

Đương nhiên, những lời này Diệp Không cũng chỉ dám suy nghĩ ở trong lòng mà thôi. Hắn cười nói:

- Mẫu thân, người có phải nghĩ, hôm nay Không nhi không phải giống như trước kia? Ha ha. Người cũng không cần phải lo lắng, nhi tử vẫn là nhi tử trước kia của mẫu thân. Chỉ là hôm nay con nằm mộng, có một lão đầu râu bạc nói với con, từ nay trở đi con sẽ không còn ngốc nghếch nữa... Vì vậy, từ giờ con không còn ngốc nghếch nữa. Uy, mẫu thân, người đừng khóc a!

Nghe nhi tử nói năng lưu loát như vậy, Trần Cửu lại khóc, nàng thực sự rất cao hứng. Đây là những giọt nước mắt sung sướng, hạnh phúc, còn có kích động.

https://thuviensach.vn

Mẫu thân Trần Cửu là một người khổ cực, từ nhỏ đến giờ chỉ vì bộ dáng xấu xí của mình mà bị huynh đệ tỷ muội ghẻ lạnh. Từ nhỏ suốt ngày bị đánh đập, cuộc sống thê thảm vô cùng.

Tuy khuôn mặt của nàng xấu xí, nhưng bù lại nàng có tay nghề trong việc khâu vá, thêu thùa. Hơn nữa tay nghề rất cao. Một nữ nhân có đôi bàn tay khóe léo như vậy, lại thiên lương, cuối cùng có bộ dáng không ai muốn nhìn đến. Ở Thương Nam đại lục cũng không có y viện thẩm mỹ, với bộ dáng này của Trần Cửu, cho dù có cấp cho một tên khất cái hai trăm văn thì hắn cũng không đáp ứng...

Trần Cửu cũng vì thế mà đến năm mười tám tuổi vẫn chưa thành hôn. Đối với nữ tử mà nói, tuổi này có phần lớn rồi. Không tìm được phu gia, chung quy cũng không thể ở nhà mẹ đẻ suốt đời đi. May mà Trần Cửu có được tay nghề cao trong việc thuê thùa nên mới có thể tự mình kiếm sống nuôi thân. Tuy rằng chưa nói tốt, nhưng cuộc sống cũng no đủ, phong phú.

Chỉ là nữ nhân này lại gặp phải chuyện không may. Cuộc sống của Trần Cửu đang tốt đẹp, thì vào một buổi trưa, Trấn Nam tướng quân Diệp Hạo Nhiên uống rượu say đi đến phòng nàng. Diệp đại nhân trong cơn say, vớ được một tiểu nương tử, khi đó Diệp đại nhân tuổi trẻ khí thịnh mà dáng dấp Trần Cửu cũng không tồi. Thành ra, nhờ rượu mà Diệp đại nhân không màng đến dung nhan của Trần Cửu, cũng không cần biết nàng có đồng ý hay không, liền kéo Trần Cửu lên giường, sung sướng một phen cái đã.

Chờ đến khi Diệp đại nhân tỉnh lại, mới thấy được khuôn mặt của tiểu nương tử nằm bên cạnh mình. Trong lòng hắn lúc đấy cảm thấy vô cùng chán ghét.

Vốn Diệp tướng quân cũng không quá để ý tới chuyện đó. Nhưng ai có ngờ, Trần Cửu dĩ nhiên lại hoài thai. Mười tháng hoài thai, lại một lần nữa không ngờ nàng sinh ra Diệp Không trắng trẻo mập mạp. Lão nương của Diệp Hạo Nhiên còn đặc biệt thích thú.

Chính nhờ điều này mà Trần Cửu được chuyển đến ở chính thức trong Diệp gia. Đương nhiên, nàng cũng không có địa vị gì cả. Tam thê tứ thiếp, nàng hiển nhiên không có suất trong đó. Không có sủng hạnh, bản thân

https://thuviensach.vn

Diệp Hạo Nhiên nhìn thấy nàng lại giống như thấy ma, về sau hắn cũng không thèm để ý đến.

Nếu chỉ có như vậy không thôi thì cuộc sống của Trần Cửu cũng không đến nỗi nào. Cuộc sống bình yên của nàng không có được bao lâu. Đại phu nhân, nhị phu nhân đi du sơn ngoạn thủy về liền đầy đọa mẹ con Trần Cửu. Sự bạc đãi càng ngày càng lớn, đại phu nhân cùng nhị phu nhân, các nàng không thể nào chấp nhận được việc phải chia sẻ phu quân với một nữ tử xấu xí như vậy. Rất nhanh, Trần Cửu liền trở thành hạ nhân trong Diệp gia.

Ban đầu, Diệp Hạo Nhiên còn vì nhi tử của mình mà ra mặt nói đỡ một hai câu. Thế nhưng đến khi Diệp Không lớn lên, Diệp đại nhân lại kinh ngạc phát hiện, tiểu tử này sợ rằng hỏng rồi. Nói năng không lưu loát, đầu óc suy nghĩ chậm chạp. Diệp Hạo Nhiên thực sự thất vọng, từ đó hắn cũng mặc kệ cho số phận của hai mẹ con Trần Cửu.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 7

Ác Nô. (2)

Chương 7: Ác nô. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Rất nhanh Trần Cửu từ hạ nhân biến thành không bằng hạ nhân. Trước đây là hạ nhân, cũng chỉ cần làm việc nửa ngày là được rồi, hiện tại công việc khâu vá đổ hết lên đầu nàng. Cho dù bản thân Trần Cửu chịu mệt nhọc thế nào đi chăng nữa cũng chỉ đành làm việc tới tận đêm khuya.

Nói chung, mẫu thân Trần Cửu của Diệp Không rất thảm, cơ bản cả đời không được sống an lành một chút nào. Chính bản thân xấu xí lại còn sinh ra nhi tử ngốc nghếch. Ở trong Diệp gia có không ít người khi dễ, cười nhạo, thậm chí quát mắng nàng.

Nhưng ai biết được lão Thiên đã trông nom, nhi tử vừa tỉnh dậy liền không còn ngốc nữa. Hạnh phúc tới quá đột ngột, Trần Cửu cũng chỉ biết khóc mà thôi!

- Mẫu thân, người đừng khóc ah!

Diệp Không có chút hoảng, nam nhân đều sợ nữ nhân khóc, bản thân hắn cũng không ngoại lệ.

- Không nhi! Không sao đâu, mẫu thân, hôm nay mẫu thân thật sự rất vui.

Trần Cửu rưng rưng nói.

- Vui là tốt rồi! Vui là tốt rồi!

Diệp Không đột nhiên cảm thấy sống mũi cay cay, hắn vươn bàn tay bé nhỏ của mình lau nước mắt trên mặt Trần Cửu, hắn cũng không có tránh né bên mặt xấu xí kia.

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân, yên tâm. Con nhất định sẽ tìm cách chữa trị khuôn mặt của người.

Diệp Không hạ quyết tâm nói.

Trần Cửu nghĩ nhi tử đang an ủi mình, liền lau nước mắt cười nói:

- Uh! Mẫu thân chờ ngươi trưởng thành rồi chữa trị cho mẫu thân.

- Uh!

Diệp Không tin tưởng trên đời này không có việc gì khó. Chỉ sợ lòng không bền.

Trần Cửu cũng không có hi vọng khuôn mặt mình có để chưa khỏi, nàng chỉ quan tâm cho dù nhi tử của mình trước kia có ngốc nghếch nhưng vẫn luôn muốn học văn luyện võ.

Nàng cười nói:

- Việc này không vội. Dù sao thì mẫu thân cũng quen với việc này rồi!

- Điều này sao được? Từ nay về sau, người chính là mụ mụ của ta. Ai dám khi dễ người, ta nhất định đánh hắn đến cả ma cũng không nhận ra hắn.

Diệp Không gằn từng chữ nói.

- Không nhi, con không được nói thế! Mẫu thân không muốn con đánh nhau với người khác.

Trần Cửu nghe nhi tử của mình nói vậy nhưng cũng không có ý trách móc, nàng chỉ giáo huấn nhẹ nhàng.

- Phải đánh! Nhất định phải đánh!

Diệp Không lại tiếp tục phản bác, đồng thời hắn cũng đỡ Trần Cửu dậy:

- Mẫu thân, chúng ta vào phòng nói chuyện đi. Dù sao trước đây hài nghi không tốt, rất nhiều chuyện không hiểu, mẫu thân người phải dạy ra nhiều nhiều a.

Trần Cửu nghe nhi tử mình nói năng lưu loát, lại còn ra vẻ nho nhã, trong lòng không khỏi vui mừng không thôi.

Giữa lúc Diệp Không cùng mẫu thân Trần Cửu tâm sự dưới ánh trăng. Sát vách với phòng của hắn cũng có một đôi nam nữ giật mình tỉnh giác, bất đèn dầu lên.

https://thuviensach.vn

Nam tử này là một hán tử tuổi tác tầm bốn mươi, hắn cầm lấy cái quần, hùng hùng hổ hổ nói thầm:

- Nửa đêm nửa hôm, không để cho người ta ngủ mà lại đi khóc lóc. Hừ! Lão tử canh ba mới trở về, muốn cùng nương tử hảo hảo thân mật cũng không được yên ổn.

Một phụ nữ trung niên từ nằm bên trong giường, vòng tay ôm lấy cổ hán tử, cũng mắng:

- Chẳng phải là hai mẹ con thằng ngốc ở sát vách sao.

- Ta đến rống hai tiếng, để bọn họ yên lặng một chút.

Trung niên hán tử nghĩ một hồi rồi đứng lên.

- Ai, lão tứ!

Đột nhiên nữ nhân trung niên kia, không một mảnh vải che chân từ trên giường đứng lên, kéo tay hắn tử nói:

- Ngươi nha! Ngươi đi kêu bọn họ yên tĩnh, đối với chúng ta có gì tốt đây?

Hán tử trung niên được gọi là lão tứ, không hiểu hỏi lại:

- Chúng ta còn có lợi?

Nữ nhân trung niên dùng sức đẩy hán tử mắng:

- Ngươi không phải có rất nhiều bổn sự sao? Diệp Tài ngươi đến thu nàng ít bạc, đánh nàng một trận, cùng với đứa con ngu ngốc của nàng ah!

Lão tứ nghe vậy, liền minh bạch cười nói:

- Hay cho nương tử ta thông minh nha. Được rồi! Để đó, xem ta hung hăng đi mắng nàng ta một trận. Xú nữ nhân đã xấu xí, ngay cả nhi tử cũng ngốc nghếch, lại còn muốn dùng bạc. Chỗ đó không bằng đưa cho chúng ta tìm võ sư của nhi tử của ta ah!

Lão bà lão tứ thấy nam nhân của mình thông suốt, liền nở nụ cười:

- Ngươi rốt cuộc cũng thông suốt ah! Đi nhanh về nhanh. Lão nương còn chưa có ăn nó đây.

- Lão nương tử, ngươi chờ!

Lão tứ nắn bóp nương tử mình một cái rồi mới đi ra ngoài. Lão tứ không hề do dự đạp cửa đi vào trong phòng, nhìn hai mẹ con Trần Cửu rống lên:

https://thuviensach.vn

- Uy! Ta nói, các ngươi làm gì ở bên này mà đên hôm khuya khoắt, khóc lóc như nhà có tang? Bộ không để cho ai ngủ hả?

Diệp Không ngẩng đầu nhìn lại, hắn chỉ thấy từ ngoại viện, một hán tử đi vàng, tuổi tác tầm bốn mươi, quần áo không chỉnh tề. Nhìn có vẻ như từ ổ chuột mới chui ra.

Diệp Không từ trong " trí nhớ " rất nhanh tìm được thông tin về người này. Lý lão tứ, quản sự bất động sản của Diệp gia. Phòng của hắn nằm ngay sát vách với phòng của hai mẹ con Diệp Không. Bản thân Lý lão tứ ỷ vào việc được là bà con xa của Nhị phu nhân, bình thường rất hay khi dễ Trần Cửu.

- A, là Lý quản sự a! Xin lỗi, xin lỗi! Vừa rồi thần trí Không nhi không có bình thường, không nhịn được kinh hô một tiếng. Thực xin lỗi.

Trần Cửu hoảng hốt giải thích.

- Kỳ lạ! Ngươi ban ngày đã giống quỷ, ban đêm lại còn muốn gọi quỷ lên. Tiểu tử ngu ngốc kia ngoài việc ăn ra thì không có cái gì bình thường cả?

Lý lão tứ không có ý đồ từ bỏ nói.

- Lý quản sự, yên tâm. Sau này sẽ không xảy ra việc như vậy nữa. Thực xin lỗi.

Trần Cửu không ngừng thở dài xin lỗi.

Lý lão tứ chưa đạt được mục đích của mình, tự nhiên sẽ không thôi, hắn lại quát:

- Ngươi nghĩ rằng ta dễ dàng cho qua như vậy sao? Nửa đêm canh ba, vừa mới thiu thiu ngủ liền bị ngươi đánh thức! Nếu không cầm được mấy lượng thì ta không đi!

Hắn vừa nói, Trần Cửu liền hiểu rõ. Nhưng nàng biết làm sao được, bản thân cô nhi quả phụ, chỉ có dùng tiền mới có dẹp êm chuyện này.

Bạc dùng hàng tháng của Trần Cửu, vốn đã bị cắt xén, bản thân nàng còn tiếc không dám dùng. Cuối cùng đều bị người khác cướp sạch.

Hiện giờ là cuối tháng, nàng cũng không còn bao nhiêu bạc. Khâu tay áo cả một ngày mệt ngọc được chút bạc, giờ lại đưa cho Lý lão tứ.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

https://thuviensach.vn

Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 8

Ác Nô. (3)

Chương 8: Ác nô. (3)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Lý quản sự. Chúng ta là cô nhi quả phụ. Thực không dám làm phiền đến ngài, đây là chút lòng thành.

- Không phải cô nhi quả phụ! Ta cũng không thèm khi dễ các ngươi!

Lý lão tứ hừ lạnh một tiếng, điểm điểm chút bạc, bất mãn. Thế này cũng quá ít đi.

- Chút bạc này mà muốn ta đi ah!

Lý lão tứ ném trả lại số bạc mà Trần Cửu vừa đưa.

- Sáng mau ta sẽ bẩm báo với Nhị phu nhân, nói các ngươi nửa đêm gây ra tiếng động lớn làm người khác mất ngủ. Đuổi các ngươi ra khỏi phủ tướng quân!

Trần Cửu luống cuống chân tay, mẫu tử bọn họ không có chỗ nương thân. Thế đạo gian nan, nếu như đi ra từ phủ tướng quân thì càng thêm thê thảm. Đây là điều nàng lo lắng nhất. Nhưng hiện giờ trong tay nàng, ngoài chút bạc kia thì cũng không còn gì.

- Lý quản sự, ngươi nguôi giận. Chút bạc này ngươi cầm trước, coi như ta thiếu ngươi đi. Chờ đến tháng sau lĩnh tiền tiêu vặt, sẽ trả cho ngươi.

Thanh âm Trần Cửu có phần lạc đi, kín đáo đưa cho Lý lão tứ, lại không ngừng thở dài.

- Vậy mới phải chứ!

Lý lão tử cầm chút bạc, thu lại rồi nói:

- Hai lượng!

https://thuviensach.vn

- Vâng! Vâng! Hai lượng, Lý quản sự đi thong thả.

Trần Cửu thở dài một hơi. Trong lòng lại cảm thấy phiền não. Còn tới mấy ngày nữa mới có thể lĩnh tiền tiêu vặt hàng tháng. Hiện giờ một phân tiền cũng không có. Mấy ngày tới biết làm sao đây.

Lý lão tứ đoạt được mục đích của mình, đắc ý xoay mình rời đi. Thế nhưng vừa quay đầu liefn nhìn thấy Diệp Không vốn luôn ngơ ngác không hiểu chuyện đứng chắn trước cửa.

Lúc này trong lòng Diệp Không vô cùng phẫn nộ, kích động, tức giận. Hắn cảm giác mình sắp phát điên rồi. Quá mức trắng trợn! Coi như là lưu manh của lưu lanh cũng không có trắng trợn đến mức như thế. Chỉ vì ban đêm hô to gọi nhỏ vài câu mà bị cướp tiền trắng trợn. Còn có thiên lý nữa không đây?

Biết rõ mẫu thân của mình không có tiền mà cư nhiên còn muốn chiếm đoạt tiền tiêu vặt hàng tháng. Các ngươi thực quá súc sinh đi. Các ngươi không nghĩ tới, mẫu tử chúng ta không có tiền thì làm sao sống được? Không nên bức tử chúng ta a!

Diệp Không biết thân phận hiện tại của mình rất thấp, thế nhưng hắn cũng không vì thế mà để mặc cho người khác khi dễ được. Nén lửa giận không phải tính cách của hắn! Cúi đầu ra vẻ đáng thương, hắn không bao giờ làm.

- Buông bạc, xin lỗi mẫu thân của ta. Bằng không đừng mong ra khỏi cửa!

Diệp Không phảng phất giống như một tráng hán, thân thể đứng thẳng, hai chân dang bằng vai, tay cầm cục gạch lăm lăm le le. Trên mặt còn lộ bộ dáng lãnh khốc như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương.

- Yêu!

Lý lão tứ bị bộ dạng của Diệp Không làm cho kinh ngạc. Thực không nghĩ tới tiểu tử này lại có thể nói năng lưu loát, tính cách cũng trưởng thành. Chẳng nhẽ không còn ngốc nữa?

Chỉ là cho dù hắn không có ngốc nữa thì cũng là một tiểu hài tử. Bản thân thì có thể làm gì được?

Lý lão tử giật mình nhưng không có sợ hãi, hắn cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Thật đúng là không ngốc nữa. Ngươi nên biết quý trọng bản thân. Dám nói chuyện với ta như vậy, cẩn thận ta đánh ngươi thành ngu ngốc trở lại!

Lý lão tứ vốn tưởng rằng tiểu hài tử này cũng bất quá chỉ là cầm cục gạch để phô trương thanh thế. Không dám xuất thủ. Kẻ ngu ngốc này nhìn chẳng khác nào một con gà con thật thương cảm a. Hắn thực sự hạ thủ được sao?

Nhưng ai biết, Diệp Không không có giống như trong nhận thứ của Lý lão tứ. Đối với Diệp Không, kẻ nào dám khi dễ hắn, hắn liền liều mạng với kẻ đó. Không cần bất cứ thủ pháp nào, Diệp Không cứ như thế giơ gạch phang vào đầu Lý lão tứ.

- Phanh!

Lý lão tứ vốn không hề để ý, lúc này bị đập một cái liền quay cuồng, bản thân cũng ngồi bệt xuống đất.

- Không nhi! Không nên!

Trần Cửu thấy Lý lão tứ bị chảy máu, sợ đến nỗi phát hoảng, nàng nhanh chóng giữ tay Diệp Không.

- Mẫu thân, quá hèn yếu thì sẽ bị người ta kinh thường khi dễ. Người mềm yếu như vậy, đám ác nô này càng được thể lên mặt. Con muốn bọn họ biết, từ nay về sau trong hậu viện này sẽ có thêm một ác nhân!

Diệp Không nói xong, nhe răng trừng mắt, đẩy mẫu thân Trần Cửu ra. Hắn ngồi đè lên người Lý lão tứ, cục gạch trên tay không ngừng phang vào đầu Lý lão tứ.

- Ah!

Lý lão tứ hét thảm một tiếng, miệng không ngừng hô:

- Đùng đánh! Đừng đánh nữa! Đánh nữa ta chết mất.!

- Xin lỗi mau!

Diệp Không rống lên.

- Ta xin lỗi, xin lỗi!

Lỹ lão tứ bị đánh cho choáng váng, chỉ cảm thấy đầu mình không ngừng chảy huyết. Mà bản thân Diệp Không lại không có ý định dừng tay liền ôm tay Diệp Không cầu xin:

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia, lão nô đui mù, cầu bát thiếu gia tha cho cái mạng chó của lão nô.

- Sớm nói ngươi xin lỗi mẫu thân ta thì đâu phải chịu đòn. Đồ nô tài không có mắt!

Diệp Không tàn nhẫn cười. Bộ dáng Lý lão tứ lúc này thảm không chịu nổi.

- Là nô tài không có mắt. Sau này nô tài không dám nữa.

Lý lão tứ vừa nói, vừa lấy từ trong ống tay áo ra chút bạc lúc nãy. Chỉ là trong lòng hắn vô cùng hận mẫu tử Diệp Không. Thầm nghĩ nhất định phải nói cho nhị phu nhân biết để nàng thu thập bọn họ!

- Ngươi có phải nghĩ sẽ báo chuyện này cho chủ tử?

Chỉ nhìn ánh mắt của Lý lão tứ, Diệp Không liền đoán được hắn đang nghĩ gì.

- Nói cho ngươi biết, lão tử không sợ. Biết lão tử trước đây là gì không? Lưu lanh! Chính là lưu manh! Ai chọc ta, ta cùng người đó liều mạng! Nhớ kỹ! Lão tử nếu không mang họ Diệp thì đã đánh chết ngươi rồi!

- Không Nhi. Bỏ qua đi, dừng lại đi. Mẫu thân sợ.

Trần Cửu ôm lấy tay Diệp Không, nàng sợ hắn không biết nặng nhẹ đánh chết người.

- Cút đi!

Diệp Không quát lên, Lý lão tứ nào dám có ý tứ gì khác, còn không có băng bó vết thương, cứ như thế bỏ chạy thẳng về nhà, không dám quay đầu lại.

Trần Cửu thở dài:

- Không nhi, con cần gì phải gây sự rước lấy phiền phức như thế.

Diệp Không đánh Lý lão tứ xong, trong lòng thống khoái rất nhiều. Chỉ là hắn liền nghĩ đến, Lý lão tứ này rất có thể sẽ chạy đi gọi người báo thù. Mà bản thân hắn hiện giờ mới có mười hai tuổi, làm sao có thể chống lại mưa rền gió dữ đây?

Chỉ có chính bản thân càng trở nên mạnh mẽ! Như vậy mới không bị người khác khi dễ. Diệp Không kiên định lòng tin. Nếu đã đến thế giới này

https://thuviensach.vn

thì cần phải sống cho thật tốt. Thà chết đứng còn hơn sống quỳ. Ta không thể đánh mất mặt mũi lưu manh địa cầu được!

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 9

Đùa Giỡn. (1)

Chương 9: Đùa giỡn. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Qua hôm sau khi trời vừa sáng vợ chồng lý lão tứ đã đến phòng nhị phu nhân khóc lóc kể lể về hành vi "hung tàn" của Diệp Không.

- Nhị phu nhân người phải làm chủ cho lão tứ! Người xem mặt của lão tứ bị hắn đánh cho sưng vù lên không thành cái dạng gì nữa, tên ngốc đó thật quá hung dữ.

Nhị phu nhân bật cười, chỉ vào mặt lão tứ đang quỳ trên mặt đất mắng:

- Bị thằng ngốc đánh sao? Thằng ngốc đó gì đáng sợ đâu, hắn đánh ngươi thì ngươi đánh lại hắn lại còn chạy đến chỗ ta khóc lóc, kể lể. Ngươi cũng thật là kẻ vô dụng.

Ngay lập tức Lý tứ nhanh miệng giải thích:

- Nhị phu nhân! tên tiểu tử đó dường như không còn ngốc nữa, giờ đây hắn ăn nói rất lưu loát, chững chạc. Đánh người cũng không cần phân trước sau nói đánh là đánh luôn, không còn cười nói ngu ngốc suốt giống ngày trước kia, nghe mẫu thân hắn nói hắn vừa ngủ dậy đột nhiên thay đổi như thế.

Nhị phu nhân nghe lão tứ nói vậy không tin tưởng hỏi:

- Không thể nào. Hắn bị điên điên khùng khùng suốt mười mấy năm qua sao tự nhiên có thể thay đổi như thế được chứ.

Lão tứ lại xoa đầu rên rỉ, kêu lên:

- Quả thực hắn không còn ngốc nữa. Nhị phu nhân phải làm chủ cho lão nô chuyện này, mẹ con của hắn nửa đêm gây tiếng động lớn, lão nô đến

https://thuviensach.vn

khuyên bảo tên tiểu tử đó liền đánh lão nô trở nên thế này, hắn thật không biết lễ nghĩa là gì cả!

Thế nhưng lão Tứ lại giấu nhẹm đi chuyện mình vòi tiền của mẹ con Trần Cửu, để cho Nhị phu nhân thêm tức giận hắn còn thêm mắm, thêm muối:

- Ả xú nữ kia thấy con ra tay tàn bạo như thế cũng không hề căn ngăn, ả ta thừa biết lão nô là người của Nhị phu nhân thế mà để con hành động như thế, đánh chó cũng phải nhìn mặt chủ, mẹ con hắn làm như thế chẳng phải là coi thường nhị phu nhân sao?

Nhị phu nhân là người biết nghĩ, nàng ta biết rằng Trần Cửu là kẻ biết thân phận của mình, chưa bao giờ giám gây sự với người khác, rõ ràng đây là chuyện khó tin.

Thế nhưng khi nghe lão tứ nói nhị phu nhân liền sầm mặt lại, nhất thời tức giận, hơn nữa đến bây giờ còn chưa tin hắn tên tiểu tử ngốc kia đột nhiên vì sao lại khỏi bệnh.

Nhị phu nhân trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Việc này ta sẽ tìm hiểu rõ ràng, các ngươi đi về đi. À! ngươi cầm lấy hai lạng bạc này để trị thương đi.

Tứ lão nương nghe nói có bạc thì trong lòng hớn hở thầm nghĩ:

- Chẳng qua là dùng một tý máu của lão tứ mà đổi được ngần nấy bạc, còn tên ngốc kia sớm muộn gì thì ngươi cũng bị đuổi ra khỏi Diệp phủ thôi.

Ả quay lại dập đầu.

- Tạ ơn nhị phu nhân!

Lão Tứ cũng dập đầu rồi nối gót theo tứ lão nương đi ra cửa.

- Tiểu tử không còn ngốc, nay lại còn có thể đánh người. Nhị phu nhân trầm tư hồi lâu rồi trầm giọng hô:

- Tiểu Hồng!

- Thưa nhị phu nhân, tiểu Hồng đến ngay! Tiểu Hồng là đại a hoàn, năm mười lăm tuổi đã theo hầu nhị phu nhân, rất lanh lợi được việc.

Nhị phu nhân mở miệng hỏi:

- Những việc lão tứ nói chắc ngươi đều nghe thấy rõ, ngươi thấy thế nào?

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng thật là một nha đầu thông minh thoáng chốc đã chỉ rõ ra chân tướng sự việc.

- Nô tỳ không tin tên tiểu tử ngốc kia có thể khỏi bệnh, thường ngày hắn ta gặp ai cũng cười ngờ nghệch, có người cầm đá ném vào đầu hắn thì hắn cũng không biết đường tránh, mười phần thì đến tám, chín phần là lão tứ muốn đi lừa gạt Trần Cửu mẫu nhưng không có kết quả, nhưng lại không cẩn thận bị té ngã bị thương lúc này mới đến đây để bịa đặt.

Ây da! Dĩ nhiên là nhị phu nhân tin tưởng vào cách phân tích của Tiểu Hồng nhưng nàng lại nghĩ lão tứ không giám lừa gạt mình. Vì thế liền phân phó cho Tiểu Hồng đến chỗ mẹ con Trần Cửu xem thực hư có phải tên tiểu tử ngốc kia có thật sự đã thay đổi. Tiểu Hồng dạ một tiếng nhận sự phân phó rảo bước đi ra ngoài.

Khi Tiểu Hồng vừa đi ra nhị phu nhân hừ lạnh một tiếng:

- Mặc kệ là thật hay giả, nhân tiện có chuyện này đuổi quách con ả xú nữ đó đi, thực sự thì mẹ con ả đâu phải là người của Diệp phủ chứ!

Lúc này Diệp Không đang nằm tại phòng Trần Cửu mẫu, cả đêm qua hắn đã cùng mẫu thân trò chuyện suốt đêm, đến bây giờ vẫn còn hơi mệt, Chỉ là nói chuyện phiếm nhưng đối với Diệp Không thì lại hiệu quả rất lớn, hắn biết An quốc hay Thương nam đại lục trọng võ khinh văn, nếu muốn xuất đầu thì phải tìm sư phụ rèn luyện võ nghệ, sau đó tòng quân vào triều được mọi người kính nể.

Diệp Không lại hỏi Thương nam đại lục rốt cuộc có bao nhiêu người, bên ngoài Thương nam đại lục ra sao? Trần Cửu mẫu không có cách nào trả lời, dù sao nàng cũng đâu có kiến thức gì vì quanh năm nàng ở trong phủ tướng quân việc may vá đã chiếm hầu hết thời gian, nàng đâu biết trong An quốc có những chuyện gì, tin tức ở nước ngoài lại càng mù tịt, chẳng phải tháo vát gì nhưng thật ra nàng nghe người ta nói qua có người tận mắt trông thấy có người bay từ nam đô thành bay qua đây. Có lẽ nàng không tận mắt nhìn thấy nhưng theo mọi người kể lại thì thần tiên vẫn có nhưng xuất hiện ở đâu thì nàng hoàn toàn không biết.

Bình minh vừa đến, Diệp Không không nằm trên giường nữa, đứng dậy suy nghĩ."Việc quan trong nhất bây giờ nếu muốn tồn tại ở cái thế giới này,

https://thuviensach.vn

muốn yên ổn để lập nghiệp thì nhất định phải có thực lực, phải có tài năng để trở nên nổi bật, bằng không thì cũng chịu sự khi dễ của mọi người thôi."

Tuy rằng phụ thân là tướng quân, nhưng phụ thân hắn cũng không thèm quan tâm gì đến hắn, hơn nữa Diệp Không cũng không cam chịu để người khác nắm giữ tương lai của mình lại càng không muốn sống dựa giẫm vào người khác.

Mình phải mạnh mẽ mới là lối thoát duy nhất.

Ở Địa cầu thì Diệp Không cũng chỉ là một gã lưu manh, không có bản lãnh gì hơn người, thế nhưng hắn lai rất thích tranh đấu, về mặt võ công căn bản thì hắn cũng đánh không lại ai, hắn nghĩ tới nghĩ lui, nghĩ hoài thì hắn bản lĩnh gì cũng không có, hắn sẽ không làm nên trò trống gì cả, luận về về văn chương hắn bất quá cũng không nhớ nổi hai câu thơ. lần đầu tiên hắn nhận ra chính mình thật vô dụng chẳng khác gì một thằng ngốc cả.

Làm thế nào để mình trở nên mạnh mẽ được đây?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 10

Đùa Giỡn. (2)

Chương 10: Đùa giỡn. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Về phần Trần Cửu mặc dù bắt tay vào công việc thêu thùa, may vá nhưng mắt lại quan sát nhi tử của mình không ngừng chút nào. Nàng có chút lo lắng nhi tử của nàng không thể tự nhiên khỏi bệnh được sau một đêm, giờ lại thay đổi rất nhiều. Nàng có vẻ lo lắng chỉ thấy nhi tử thức dậy mắt chỉ nhìn đỉnh màn không chớp mắt, nhãn thần cũng có phần phân tán, lẽ nào bệnh của nó lại tái phát, với nàng thì nhi tử là niềm hy vọng duy nhất vừa có một tia hy vọng thì chuyện gì lại xảy ra nữa đây?

Trần Cửu định lên tiếng gọi nhi tử nhưng nàng không ngờ rằng đột nhiên Diệp Không cố gắng ngồi dậy nói lớn:

- Học tập, chỉ có học tập, học tập và khổ luyện tài năng thì mình mới trở nên mạnh mẽ!

Trần Cửu nghe nhi tử nói thế vừa sợ vừa mừng, tay nàng run run, đột nhiên cây kim đâm vào tay chảy máu

- Ây da!

Trần Cửu mẫu la nhẹ một tiếng.

Nghe thấy thế Diệp Không liền giật mình bước qua chỗ Trần Cửu mẫu, tay hắn cầm ngón tay mẫu thân ngậm vào miệng.

- Mẫu thân, không có việc gì đâu. Đến khi hắn nhả ngón tay ra thì máu đã không còn chảy nữa.

- Không nhi ngoan, con thật giỏi. Trần Cửu mẫu tươi cười nói, mắt nhìn con hạnh phúc.

https://thuviensach.vn

Tại Địa Cầu thì Diệp Không là một cô nhi, từ nhỏ đã thiếu đi tình thương của mẹ, nhìn thấy ánh mắt Trần Cửu mẫu nhìn mình âu yếm, hắn cảm thấy ấm áp, vui mừng khôn xiết.

Diệp Không ra vẻ hậm hực nói:

- Đừng nhìn, đừng nhìn nữa, hài nhi có gì đáng nhìn đâu mà mẫu thân nhìn cả buổi vậy?

- Mẫu thân không nhìn, mẫu thân không nhìn. Trần Cửu mẫu nói nhưng ánh mắt vẫn không rời khỏi nhi tử của mình.

- Ta đi tiểu.

Diệp Không như muốn độn thổ xuống đất để tránh ánh mắt của mẫu thân

Bản chất lưu manh của hắn quả thật khó thay đổi, Diệp Không nghênh ngang đi tới, đong đưa tả hữu, tình cờ hắn gặp mấy nha đinh nữ tỳ tất cả bọn họ đều trộm nhìn hắn với ánh mắt dò xét. Đột nhiên phía sau nhà một nha đinh đứng đối diện với Diệp Không chỉ trỏ nói:

- Nhìn xem đây có phải là tên ngốc Diệp Không? Hắn là nhi tử của tướng quân thế nhưng thân phận còn không bằng hạ nhân.

Một tên nha đinh có vẻ như mới vào Diệp phủ làm gia đinh thấp giọng hỏi:

- Ta xem hắn không có vẻ gì giống một tên ngốc cả à.

- Sao lại không giống, hắn chính là một tên ngốc cả ngày nước mũi chảy thò lò chỉ đứng nhìn người khác cười ngây ngô.

- A! Tên gia đinh mới la lên khi nhìn thấy bóng dáng Diệp Không.

Như còn sợ tên gia đinh mới không tin tên còn lại liền nói:

- Ngươi không tin sao? Lần trước còn có người ném đá vào đầu hắn, hắn còn không biết tránh né, ngươi không tin ta làm thử cho ngươi xem!

Đối với những chuyện như thế này Diệp Không vốn không muốn nghe, hắn nghe tai này liền cho ra tai kia, thế nhưng khi nghe tên gia đinh kia muốn cầm gạch chọi vào đầu hắn thì hắn vô cùng tức giận thầm nghĩ.

- Xem bản lãnh của các ngươi thế nào mà dám chọc giận lão tử.

- Ai muốn đập ta? Diệp Không rời khỏi chậu hoa bên vệ đường đi ra.

https://thuviensach.vn

- Là ngươi muốn đập ta phải không? Diệp Không tay trái cầm theo chậu hoa tay phải chỉ vào mặt tên gia đinh vừa nói. Tên gia đinh kia trên mặt lộ ra vẻ sửng sốt, sao tên ngốc này hôm nay ăn nói lưu loát như thế? trong đầu hắn thắc mắc vô cùng, trong tay hắn chỉ cầm một hòn đá nhỏ so với chậu hoa của Diệp Không đang cầm thì không thấm vào đâu.

- Không phải ta muốn đập ngươi đâu! Tên gia đinh xảo quyệt nhanh tay nhét hòn đá vào tay tên gia đinh mới đến.

- Là ngươi sao? Diệp Không trừng mắt, mặt mày dữ tợn, đầu ngón tay lại chỉ sang tên gia đinh mới.

- Không phải, ta không có, là hắn...

Lão gia đinh biết đã lộ tẩy, không đợi chiến hữu nói xong, liền quay đầu bỏ chạy, hắn vừa chạy tên gia đinh mới cũng quay đầu chạy theo.

- Hừ! nhát gan như vậy mà còn đòi lấy đá đập vào đầu ta sao? Diệp Không hừ một tiếng rồi đặt chậu hoa về chỗ cũ. Từ xa vọng lại tiếng hai tên gia đinh kinh hoảng kêu la:

- Thằng ngốc đánh người, thằng ngốc đánh người!

Diệp Không lắc đầu cười khổ, chậm chạp hướng nhà xí đi thẳng:

- Hừ! Lại còn đổ lỗi cho ta, thật chẳng ra gì cả.

Bị người khác cho rằng mình là thằng ngốc Diệp Không buồn rầu thầm nghĩ:"Lão tử là người điên sao? vậy người điên rốt cuộc ra sao?"

Ban ngày đi vệ sinh cũng yên tĩnh như buổi tối vậy. Dọc trên đường đi, hắn đi ngang qua không ít gia đinh, thế nhưng họ làm như không trông thấy hắn, Diệp Không nghĩ hoài không ra, hắn liền cúi xuống xách lấy chậu hoa ven đường đe dọa, mấy tên gia đinh trông thấy vậy liền tản hết ra như trông thấy cọp vậy. Lúc này đối diện với hắn là một nữ tỳ xinh đẹp đang đi tới. Diệp Không nhìn nàng chằm chằm, hai ánh mắt vừa chạm nhau hắn hét lên, thế nhưng nữ tỳ đó không né tránh, Diệp Không càng thêm tức giận, trước đây tại Hán Chính Nhai những người bị hắn nhìn cũng không giám trêu chọc hắn chỉ cúi đầu đi qua.

Diệp Không trợn trừng mắt, quay lại nhìn tiểu tỳ đi qua, có thể là mặt mày hắn trông quá mức dữ tợn nên ả tiểu tỳ kia sợ, sợ tới mức cứ như vậy một mạch bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Tại hậu viện phủ tướng quân, trước cửa sổ có thêu rồng phượng truyền ra tiếng một nữ nhân tức giận mắng nhiếc. Đều là nữ nhân như nhau nhưng so sánh với gian phòng Trần Cửu mẫu đang ở thì thật là tốt hơn ngàn lần. Đã có thể như thế nếu nghĩ đến một chút tình người thì không nên đuổi Trần Cửu mẫu trong căn phòng rách nát trong phủ ra ngoài không chốn nương thân. Mà nguyên nhân cũng chỉ tại hình dáng của Trần Cửu mẫu quá ư xẫu xí, làm nàng khó chịu.

Nhị phu nhân đang mắng chửi người, toàn thân tràn ngập tức khí tức giận dữ, nàng vỗ bàn hét lên:

- Trong mắt ả xú nữ thật không coi lão nương vào đâu. Còn thằng cẩu tạp chủng nhãi con kia, hắn còn cả gan trêu ghẹo cả tiểu a đầu mà ta yêu quý.

Người nữ tỳ xinh đẹp mà Diệp Không dọa chính là người hầu gái đang đứng trước mặt nhị phu nhân, nữ tỳ này chính là Tiểu Hồng, sở dĩ Tiểu Hồng có can đảm không sợ đó là vì phía sau còn có chỗ dựa vững chắc đó là nhị phu nhân.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 11

Xông Vào Nội Viện

Chương 11 - 13: Xông vào nội viện

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Nhị phu nhân người bớt nóng kẻo tổn hại đến sức khỏe.

Sở dĩ Tiểu Hồng được nhị phu nhân tin tưởng không chỉ vì ả xinh đẹp mà còn vì ả rất lanh lợi. Nhi tử của Nhị phu nhân là Diệp Văn cũng đệm vào:

- Mẫu thân! mẫu thân hà tất phải tức giận vì một thằng ngốc như thế, mẫu thân dùng chén trà đi.

Diệp Văn năm nay vừa mới mười sáu tuổi thường ngày trông hắn rất chất phác lỗ mãng nhưng kỳ thực hắn là một con người cực kỳ giảo hoạt. Từ nhỏ hắn đã được danh sư chỉ điểm cho tập luyện võ công, một bộ Nam thương thông tí quyền hắn cũng đã luyện có chút thành tựu, trong đám hậu bối của Diệp gia hắn chính là người nổi bật nhất.

- Ân! Nhị phu nhân nhận chén trà từ tay Diệp Văn nhấp một ngụm, sau khi uống trà cơn thịnh nộ của nhị phu nhân đã giảm đi rất nhiều nói:

- Tên tiểu tử này giám trêu ghẹo Tiểu Hồng xem ra tên ngốc đó đúng thật là đã không còn ngốc!

- Đúng, hắn không có vẻ gì là ngốc cả, ăn nói rất lưu loát. Tiểu Hồng gật đầu nói,

Diệp Văn trong lòng không vui bởi hắn chưa bao giờ giám đùa giỡn với Tiểu Hồng nay lại bị Diệp Không trêu ghẹo trước. Nghĩ thế trong mắt hắn lộ lên một tia hung quang nói:

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân! Lần này nhất định phải cho hắn một bài học mặc cho dù hắn có hết ngốc hay không, phải để cho hắn nếm mùi cay đắng.

Nhị phu nhân cân nhắc nói:

- Ân! đây là việc tốt, ta vừa hỏi lão tứ mới biết, đầu tiên ta cứ nghĩ là hắn xảo trá mới bị tiểu tử kia đánh, nhưng không phải vậy nay ta mượn cớ thêm chuyện này hỏi tội hắn, sau này tướng quân có hỏi thì ta còn có lý do để nói.

Diệp Văn hừ một tiếng nói:

- Đối với một thằng ngốc thì nói đến đạo lý làm gì, theo con nên tìm thằng đến chỗ hắn đánh cho hắn một trận.

Nhị phu nhân lắc đầu nói:

- Con không được lỗ mãng, theo lời lão tứ thì tên ngốc đó nay đã không còn ngốc nữa, ăn nói rõ ràng mạch lạc, con đừng làm cho hắn lợi dụng sơ hở sẽ sinh ra nhiều phiền phức.

Diệp Văn cười ha hả:

- Hài nhi có cách đánh hắn mà hắn không thể nói được gi cả, phụ thân có biết cũng không hề gì!

- Con nói rõ hơn đi!

Nhị phu nhân hai mắt sáng lên.

Diệp Văn tiến đến bên Nhị phu nhân, ghé vào tai nói thầm mấy câu. Nhị phu nhân nghe xong mặt mày hớn hở, bất giác gật đầu liên tục.

A! Vì sao lại nhỏ vậy?

Trong nhà xí, sau khi xả hết nước tiểu Diệp Không luyến tiếc xách quần, cúi đầu suy nghĩ về vẻ ngoài đàn ông của mình.

Mười hai tuổi, tiểu hài nam đã không còn nhỏ, chim nhỏ không lông bay không cao, hắn vốn chính là lưu manh, từ xưa lưu manh yêu ma nữ, ma nữ thích lưu manh, không yêu ma nữ chỉ có là thái giám.

Lúc này có một nha đinh tiến về phía nhà xí, Diệp Không cũng không thèm để ý, xách quần lên quay qua phía tên gia đinh kia trợn trừng mắt nhìn hắn, vẻ mặt lưu manh hung dữ của hắn liền có tác dụng, tên gia đinh kia sợ đến phát khiếp suýt chút nữa thì đái ra quần, nghĩ cũng lạ tại sao những gia

https://thuviensach.vn

đinh trong hậu viện này đều đã từng đi linh tòng quân thì tai sao lại phải sợ Diệp Không đến thế.

Quả thật đến đại lục mới thấy nhiều cái có lợi, chí ít không phải xen vào chế độ một vợ một chồng chờ lão tử phát tài rồi sẽ xây một đại viện to lớn bên trong có rất nhiều thê thiếp, a hoàn. Nhàn rỗi không có việc gì làm thì có thể dẫn đám tôi tớ đi dạo phố trêu ghẹo các cô nương xinh đẹp, giới trẻ ở dị giới này quả thật hạnh phúc. Diệp Không càng nghĩ càng hài lòng chỉ là hiện nay hắn đang sầu để bụng, nghĩ đến lý tưởng mà hiện nay phải chịu khổ:

- Học tập, nhất định phải học tập!

Diệp Không chạy về phía nhà mình ở hậu viên hét lên:

- Mẫu thân! ta muốn đi học, ta muốn học võ, ta muốn biết chữ.

Nhưng điều làm Diệp Không thất vọng đó là Trần Cửu mẫu không có tiền. Nên biết muốn được dạy dỗ thì phải có tiền, không có chuyện được dạy dỗ miễn phí, rất nhiều người muốn học nhưng không được bởi số tiền bỏ ra thật lớn muốn tìm võ sư học võ một tháng ít nhất cũng phải bỏ ra mười hai lạng bạc thế nhưng Trần Cửu đào đâu ra số tiền đó, việc kiếm tiền hàng tháng đã rất khó khăn.

Trần Cửu mẫu biết nhi tử không ngốc, nàng đã suy nghĩ rất nhiều thế nhưng thủy chung nàng vẫn không nghĩ ra biện pháp gì, hiện tại khi nhi tử nhắc hỏi đến nàng chỉ thở dài lắc đầu xin lỗi con trai. Nàng an ủi Diệp Không nói rằng:

- Không nhi! con yên tâm, nhất định mẫu thân sẽ nỗ lực may vá để sinh sống, mẫu thân sẽ nhờ lý đại cô để các nàng giúp mẫu thân ra ngoài may vá như vậy chúng ta sẽ có tiền mời võ sư.

Nhìn lão nương bày trước mặt một đống quần áo lớn và đồ dùng hàng ngày Diệp Không đau xót trong lòng. Trong Diệp phủ hàng ngày lão nương đều phải làm việc đến nửa đêm, nếu còn ra ngoàif may vá thì làm gì còn thời gian nào để nghỉ ngơi đây?

- Mẫu thân! Người cũng đừng vất vả quá, việc này cũng chưa vội. Diệp Không nghĩ chính mình cũng không cầm được nước mắt nghẹn ngào cầm lấy tay Trần Cửu mẫu.

https://thuviensach.vn

- Tên ngốc, ngươi thật hạnh phúc vì có một người mẹ tốt như vậy, ngươi yên tâm đi nhất đinh ta sẽ trở nên mạnh mẽ, sẽ cho ngươi cuộc sống tốt lành, bởi vì nàng cũng là mẫu thân ta.

Diệp Không trong lòng vốn đã coi Trần Cửu mẫu như mẫu thân của mình.

Lúc này Diệp Không liền kiềm chế tình cảm của mình hỏi:

- Nhi tử muốn đi học mà cha cũng không quản, còn mẫu thân thì lấy đâu ra tiền thì làm sao học đây?

Trần Cửu mẫu đáp:

- Nhị phu nhân qua nhà mẹ đẻ mời nhất đẳng võ sư tới dạy, nghe nói học phí một tháng là hai trăm lạng bạc trắng đấy, tam phu nhân được gả cho tướng quân trước cũng là luyện võ, nàng mời cao thủ của sư môn đến dạy cho tam hài tử, còn cửu phu nhân được sủng ái nhất, hơn nữa cô ấy rất thông minh nên được tướng quân rất sủng ái.

Diệp Không nghe được giận tím mặt:

- Tất cả các mụ ấy đều có nhất đẳng cao thủ chỉ dậy, còn ta nghèo hèn không thể mời ai dạy được cả, điều này thật không công bằng.!

Trần Cửu mẫu rưng rưng nước mắt nói:

- Là do mẫu thân vô dụng, để con phải thiệt thòi.

Diệp Không không muốn nổi giận nữa đi xuống phía dưới, chính mình cũng đang dằn vặt mẫu thân nên nén cơn tức giận xuống an ủi nói:

- Mẫu thân, người cũng đừng quá lo lắng, cũng chưa cần gấp gáp làm gì cả, người cứ tiếp tục may vá kiếm sống, hài nhi sẽ có cách, hài nhi muốn tìm một cách mà không cần dùng tiền mà vẫn có thể mời được võ sư tốt như bọn họ.

Trần Cửu mẫu nghe hài nhi nói xong liền bật cười:

- Không nhi, con cứ nói đùa cho mẹ vui phải không? mời được võ sư giỏi như bọn họ mà không cần dùng tiền, có cách tốt như vậy sao?

Diệp Không nghiêm mặt nói:

- Mẫu thân, là con nói thật không hề đùa giỡn, chỉ cần động não mọi việc đều có cách giải quyết!

https://thuviensach.vn

- Con à! đã hơn mười năm con không động não, giờ chỉ cần suy nghĩ một tý mẫu thân đều không bằng con. Trần Cửu mẫu cười vui vẻ, đột nhiên nàng biến sắc, nàng chợt nghĩ đến một khả năng xấu.

- Không nhi! không lẽ ngươi muốn đi học trộm sao? chuyện này trăm ngàn lần đều không được.

Trần Cửu mẫu hoảng hốt cầm tay Diệp Không, Tại Thương nam đại lục là một thế giới tôn sùng võ công, một môn võ công dù là phương pháp tu luyện, nội công tâm pháp, thậm chí chiêu thức võ công tất cả đều bí mật không để cho người ngoài biết được. Nếu muốn học võ công thì phải tìm sư phụ, để sư phụ truyền dạy. Còn không bái sư mà lẻn đi học trộm... nếu bị phát hiện thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng, nhẹ thì móc mắt, cắt lưỡi, nặng thì phế bỏ thứ chi để bảo đảm công phu không bị tiết lộ ra ngoài.

Diệp Không cười nói:

- Ai nói là con sẽ đi học trôm chứ, mẫu thân người nghĩ sai rồi. Là con muốn theo cha học võ, không phải người đã từng nói cha có võ công cao cường, tuy tuổi còn trẻ nhưng đánh khắp An quốc không có đối thủ đó sao? mẫu thân thấy cách này của Không nhi thế nào?

- Nếu là tướng quân chỉ dạy cho con thì thật không thể tốt hơn nhưng mẫu thân chỉ sợ...

Trần Cửu mẫu ngập ngừng không nói.

Diệp Không cười đúng lên nói:

- Không thử thì làm sao biết có thành công hay không. Mẫu thân, chúng ta đi ăn sáng thôi, ăn xong con sẽ đi cầu kiến cha.

Nhà ăn nằm ở góc ngoại viên, Trần Cửu mẫu dẫn Diệp Không đi tới, nàng hy vọng để mọi người biết nhi tử của mình đã khỏi bệnh và từ nay trở đi không ai gọi nhi tử của mình là thằng ngốc nữa. Thế nhưng mọi chuyện có vẻ không tốt cho lắm, Trần Cửu mẫu vốn không được mọi người coi trọng, không có quyền thế gì, không ai coi sự có mặt của nàng ra gi cả, thấy ai nàng cũng chào hỏi thế nhưng người ta đều coi như không nhìn thấy, không nghe thấy. Còn chuyện người khác nhìn thấy nàng chào hỏi cơ bản là không có.

https://thuviensach.vn

Đến một đoạn đường nhỏ bỗng gặp phải một tên gia đinh, tên tiểu tử này đã không ít lần gây lần gây phiền phúc cho Trần Cửu mẫu, thấy mẹ con Trần Cửu mẫu đi đến hắn liền lên giọng:

- A! tiểu cẩu tử.

Nghe thấy vậy Diệp Không không khỏi buồn rầu liền túm lấy y phục của tên kia kéo đi:

- Đi ra đây, đến đây nói chuyện với mẫu thân ta.

A! hắn la lên đôi mắt ti hý của hắn nhìn lấy Trần Cửu mẫu như van lơn.

- Không sao! Không sao đâu, ta chỉ muốn nói... Con ta không còn ngốc nữa. Trần Cửu mẫu có chút sợ sệt, nàng định nói thật trơn chu, nhưng rốt cuộc không nói được gi cả.

Tên tiểu tử gãi đầu đi đến trước hai bước:

- Nhi tử của nàng không ngốc... Điều đó có gì liên quan đến ta chứ?

Trần Cửu mẫu thoáng chút xấu hổ, xấu hổ vì tên gia đinh này không nể tình, Diệp Không sử dụng thủ đoạn để áp chế đối phương thấy vậy trịnh trọng nói sự tình cho đối phương nghe:

- Ta chính thức tuyên bố cho ngươi biết, ta đã không còn ngốc nữa... bây giờ ngươi có thể đi được rồi.

- Mẫu thân! thật ra những chuyện như thế này con cần dùng hành động để nói cho mọi người biết. Diệp Không ôm lấy một cánh tay của Trần Cửu mẫu cười nói:

- Chỉ cần gây ra một chuyện gì đó, giống như chuyện tối hôm qua đánh nhau với lão tứ làm bằng, sau đó mọi người sẽ truyền tai nhau và đến trưa chắc mọi người sẽ nhìn con bằng con mắt khác.

Mặc dù cách của Diệp Không quả là không tồi, nàng cũng không phản đối, nhưng nàng lại không giám để Diệp Không gây chuyện nên liền nói:

- Không nhi! tối hôm qua con đã đánh lão tứ, con không thể tiếp tục gây rắc rối cho mẫu thân nữa!

Diệp Không cười đắc ý nói:

- Mẫu thân yên tâm! người khác không gây sự với con, con cũng sẽ không đụng chạm tới hắn.

https://thuviensach.vn

Ha ha, các ngươi cứ ăn hiếp ta đi, ngày hôm nay các ngươi cứ khi dễ ta đi, lão tử ta đang đợi đây!

Thế nhưng khi tới nhà ăn Diệp Không vô cùng thất vọng, người dùng cơm toàn là gia đinh nữ, những người này không phải là thiếu gia hay tiểu thư nên không có nhiều thời gian rảnh rỗi, thời gian buổi sáng là họ bận tối mặt tối mũi, ăn vội vài miếng bánh bao đâu ai có thời gian chơi đùa với một thằng ngốc. Trần Cửu mẫu trong lòng lo lắng nhi tử sẽ gây sự với mọi người nên vội vàng cầm lấy một cái bánh bao vào một bát cháo rồi cầm tay Diệp Không trở về trong lòng thầm nghĩ hôm nay thật may mắn vì không có ai gây khó dễ cho mình.

Ý định đánh người ra oai của Diệp Không đã phá sản, nhưng hắn cũng không bận tâm nhiều vì điều đó bởi hắn còn có chuyện quan trọng hơn đó là đi gặp cha hắn.

Ăn điểm tâm xong, Trần Cửu mẫu sửa sang lại y phục cho Diệp Không và không quên dặn thêm vài câu:

- Không nhi, gặp cha ngươi thì nghìn vạn lần cho làm cho cha ngươi nổi giận.

Bây giờ thì nhi tử của mình dã không còn ngốc nữa có thể làm người khác hài lòng. Thế nhưng hiện nay tính tình của nhi tử mình lại nóng nảy đụng bất cứ chuyện gì cũng có thể gây sự với người khác.

Diệp Không cười nói:

- Mẫu thân, người cứ yên tâm đi, con không còn ngốc đâu, con sẽ không gây sự với lão gia, con đâu có muốn chết con chỉ đi nói chuyện với lão gia về chuyện học hành của con thôi, mẫu thân cứ yên tâm đi con biết con đánh không lại lão gia sẽ không lấy trứng chọi đá đâu.

Trần Cửu mẫu rất lo lắng cho hắn vẫn tiếp tục căn dặn:

- Không nhi! ngàn vạn lần con đừng cãi lại lão gia, cho dù là người được sủng ái nhất Diệp gia cũng không giám làm trái ý lão gia đâu, lão gia nói dù đúng, dù sai con cũng phải chịu đựng. Mẫu thân biết tính tình con nóng nảy, nếu lão gia có không đồng ý hay chửi mắng con thì con cũng phải chịu đựng...

https://thuviensach.vn

- Con biết, con biết, thôi con đi đây. Diệp Không chỉnh chu lại quần áo nghênh ngang đi ra, đột nhiên hắn nghĩ đây là dáng đi của lưu manh nếu cứ như thế có phải là bất lịch sự. Nghĩ thê hắn liền đi đứng thẳng tắp, và nghĩ:

- Hắc hắc! Lão gia cha con ta chuẩn bị gặp nhau.

Tại Địa Cầu chuyện cha con gặp nhau thật quá dễ dàng, muốn gặp là gặp thậm chí nếu không muốn đi thì gọi một tiếng thì cha sẽ đến.

Thế nhưng tại Thương Nam đại lục thì khác hẳn, muốn gặp thì phải thông báo, nếu là nữ tử thì còn không coi ra gì. Có thông báo cũng chưa biết đến bao giờ mới gặp được.

Với người khác thì cũng sẽ không khó khăn lắm, nhưng với Diệp Không thì thì mọi chuyện không đơn giản như vậy. Khi đứng trước cửa nội viện, hai tên nha đinh thấy hắn liền ngăn cản không cho vào. Thấy thế Diệp Không cười nói với hai tên nha đinh:

- Hai vị đại ca, hai vị có thể châm chước cho tiểu đệ đi vào được không?

- Ai là đại ca của ngươi, đại nhân có biết bao nhiêu việc ngươi không vào được. Tên nha đinh kia mặt mũi cau có nói.

Diệp Không nghe thế mà tức muốn ói máu, lão tử là nhi tử của lão gia, vì sao lại rảnh rỗi đứng chờ ở đây? ngươi có mắt không tròng sao?

Diệp Không nén giận nói:

- Hai vị đại ca, tiểu đệ là Diệp Không là bát nhi tử của tướng quân, hai vị đại ca để tiểu đệ vào gặp phụ thân đi.

Tên gia đinh kia sớm đã được nhị phu nhân phân phó, cười lạnh một tiếng nói:

- Ta biết, ta biết ngươi là Diệp Không, Diệp Không đầu trống trơn, ha ha ha...

Hai tên gia đinh cười lớn. Diệp Không giận tím cả mặt

Một lúc sau một tên gia đinh nói:

- Đã tự xưng là bát thiếu gia, vậy thì công tử đừng làm tiểu nhân khó xử. Bát thiếu gia nghe nói hôm nay đầu óc của bát thiếu gia đã minh mẫn trở lại thì ngươi cũng phải nghĩ xem các phu nhân, thiếu phu nhân đều mang theo các tiểu thư, công tử ở trong phủ, mà tại sao công tử lại lang thang ở bên ngoài phủ vậy?

https://thuviensach.vn

Hắn nói đến đó thì dừng lại để cho Diệp Không tự hiểu rõ, bản thân Diệp Không tuy rằng là bát thiếu gia nhưng không hề được được gặp lão gia, thậm chí lão gia còn ghét hắn.

Tên gia đinh dừng một lúc rồi nói thêm vào:

- Chúng ta cũng chỉ nghe theo lệnh mà thôi, cho dù ngươi có chán nản cũng thế thôi, ta khuyên ngươi nên trở về đi.

Diệp Không nghĩ tới cha sao lại quá đáng như thế, sao lại ghét hắn đến thế muốn gặp mặt cũng không được, có phải là coi thường nhau quá hay sao?

Thế nhưng hắn cũng không tiện nổi giận, liền tươi cười nói với hai tên gia đinh:

- Đại ca, trước đây là chuyện của trước đây, hiện giờ ta đã hoàn toan bình phục, phiền hai vị đại ca vào bẩm một tiếng lát trở ra có tiền thưởng ta sẽ không quên hai vị đâu.

Tên gia đinh trẻ tuổi nói:

- Được tiền, hay là được ăn đòn? Xem ra đầu óc của ngươi vẫn có vấn đề, xin lỗi chúng ta không muốn ăn đòn cùng ngươi đâu!

Đã không cho vào cửa lại còn không chịu vào bẩm báo, thấy cứ thế thì khó mà gặp được lão gia Diệp Không liền nổi giận:

- Tiểu tử nhà ngươi nói cái gì? Ngươi có tin là ta cho ngươi ăn đòn ngay bây giờ không?

Tên gia đinh kia liền quay đầu vào trong phủ la lớn:

- Người đâu mau tới đây! Có kẻ tự ý đi vào trong phủ.

Diệp Không thét lên:

- Tao đánh cả nhà mày! Hôm nay lão tử phải cho ngươi biết tay. nói rồi liền nắm tay nhè mặt tên kia đấm tới.

Một tiếng thét chói tai vang lên, một bạch y thiếu niên lưng đeo phác đao oai vệ đi tới:

- Kẻ nào giám tự ý xông vào trong phủ? Chẳng lẽ không biết quy củ của Diệp phủ là tự ý đi vào trong phủ là lấy tội danh thích khách ra để xét sử sao?

https://thuviensach.vn

Diệp Không lục trong ký ức của tên ngốc kia thì ra người mới đến là nhi tử của Nhị phu nhân tên là Diệp Văn dũng mãnh nhất trong Diệp phủ.

Diệp Không đánh mấy tên nha đinh quả là không uổng công. Thấy Diệp Văn đi ra, Diệp Không liền ôm quyền nói:

- Nhị ca! Tiểu đệ muốn gặp cha một chút, thế nhưng mấy tên ác nô này có mắt không tròng không cho tiểu đệ vào, thử hỏi có đạo lý nào nhi tử không được gặp phụ thân?

Diệp Văn đã đoán được Diệp Không muốn tới để gặp lão gia, lập tức tươi cười nói:

- Bát đệ, ngươi quả thật đã khỏi bệnh, trong lòng huynh rất vui, ngươi biết không trong thời gian ngươi bị bệnh huynh rất quan tâm đến đệ!

Thì ra sự quan tâm của ngươi chính là nhục mạ, đánh đạp ta? Diệp Không nghĩ thầm trong bụng, trong lòng oán giận thế nhưng không hề biểu hiện ra ngoài vẫn cười nói:

- Đa tạ nhị ca! Nhị ca yên tâm tiểu đệ nhất định sẽ tri ân báo đáp nhị ca!

Tri ân báo đáp? Chẳng phải là ngươi muốn báo thù rửa hận sao, chỉ dựa vào bản lãnh của ngươi thì ngươi không có cơ hội đâu. Diệp Văn nghĩ thầm trong bụng nhưng bên ngoài vẫn tươi cười nói:

- Nhị ca lúc nào cũng hoan nghênh.

Diệp Không cũng không muốn nhiều lời với hắn nên liền nói:

- Nhị ca đã đến đây thì chắc tiểu đệ có thể đi vào trong gặp phụ thân rồi chứ?

Diệp Văn cười nói:

- Không phải là không thể, nhưng vấn đề là ở chỗ gần đây phụ thân đóng cửa không tiếp ai cả, đừng nói là đệ ngay cả ta đây muốn gặp phụ thân cũng rất khó.

Diệp Không không biết hắn nói thật hay nói dối, thế nhưng hắn biết ngày hôm nay khó có thể gặp được Diệp lão gia.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

https://thuviensach.vn

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 14 15

Tỷ Thí (1)

Chương 14 15: Tỷ thí (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Vậy đa tạ, tiểu đệ xin cáo từ. Diệp Không thở dài quay đâu liền đi ngay.

- Bát đệ, khoan hãy đi! Diệp Văn mặt tươi cười đuổi theo nói thêm:

- Bát đệ, dạo này nếu đệ muốn gặp phụ thân thì rất khó, nếu đệ cứ cố tình vào trong phủ gặp thì nếu phụ thân không hài lòng thì đệ có thể rước lấy nhiều phiền phức đấy.

Diệp Không lạnh lùng nói:

- Không làm phiền nhị ca nữa!

Diệp Văn thấy Diệp Không khẩu khí kich động liền nói:

- Bát đệ yên tâm, nhất định trong vòng mười ngày ngươi sẽ được gặp phụ thân, nếu có tin tức gì ta sẽ báo cho đẹ biết.

- Ân.

Diệp Không dừng bước, nhìn Diệp Văn đầy nghi ngờ, tiểu tử này có lòng tốt như vậy sao? Không có việc gì sao lại trở nên tốt vậy, bộ dáng chồn khóc gà a.

- Bát đệ, mấy ngày nữa là đến kỳ hạn tỷ thí mỗi tháng, tất nhiên là phụ thân sẽ đến quan sát. Không phải đến lúc đó đệ liền gặp được phụ thân sao?

- Tỷ thí mỗi tháng?

Diệp Không còn chưa hiểu rõ, Diệp Văn thấy vậy liền ân cần giải thích một phen.

https://thuviensach.vn

Hóa ra Diệp Hạo muốn kiểm tra võ nghệ của con cái cho nên cứ mỗi tháng tổ chức một lần thực chiến. Trên võ đài từng đôi một tỷ thí với nhau, người thắng đương nhiên là được ban thưởng. Mà trước đây Diệp Không chính là thằng ngốc, không hề biết võ công cho nên chưa hề tham gia.

- À, nguyên lai là như vậy a.

Diệp Không gật đầu, nếu là như vậy thì đương nhiên có thể gặp được phụ thân. Tuy nhiên cũng vì thế hắn liền thấy được dụng tâm hiểm ác của Diệp Văn, tám phần tiểu tử này muốn thông qua lúc tỷ thí luận võ để khi nhục mình.

- Không biết luận võ tỷ thí có quy định gì không?

Diệp Không hỏi.

Đệ tử Diệp gia hơn kém nhau khá nhiều tuổi, nếu để Diệp Văn đối chiến với một tên đệ tử tám tuổi vậy thì quá không công bằng rồi.

Đương nhiên Diệp Văn cũng nhìn ra suy nghĩ của Diệp Không liền cười nói:

- Đương nhiên, cứ cách nhau 3 tuổi tạo thành một lứa, đệ tử Diệp gia chỉ có thể tìm đối thủ của mình trong cùng lứa.

Kỳ thật Diệp Văn chỉ nói điểm thứ nhất, khi tỷ thí còn có một quy tắc là khiêu chiến, mặc kệ tuổi tác thế nào đối phương đều có thể khiêu chiến với ngươi, không được cự tuyệt nhưng có thể tìm giúp đỡ.

Lúc trước Diệp Hạo định ra quy định như vậy mục đích chính là nâng cao khả năng giúp đỡ, phối hợp giữa các đệ tử Diệp gia, không muốn xuất hiện tính huống một cá nhân cô độc.

Mà Diệp Văn chính là muốn lợi dụng lỗ hổng này để giáo huấn Diệp Không. Thử nghĩ xem một tên đần như Diệp Không luôn bị các huynh đệ tỷ muội kỳ thị liệu hắn đi đâu để tìm người trợ giúp? Kết quả cuối cùng chỉ có ngồi chờ Diệp Văn hành hạ một phen.

Hơn nữa càng quan trọng hơn chính từ nay trở đi cứ mỗi tháng hắn lại có thể quang minh chính đại ngược đãi Diệp Không một lần.

Đến lúc đó cho dù Nhị nương không đuổi hắn đi thì chính bản thân hắn cũng không chịu nổi mà chủ động ly khai Diệp phủ. Đây chính là độc kế mà Diệp Văn hiến cho Nhị nương.

https://thuviensach.vn

- Căn bản ta chưa từng luyện qua võ công không lẽ cũng bắt ta tham gia sao?

Diệp Không nhìn rõ ý đồ của Diệp Văn cho nên cũng không muốn đi tìm khổ.

Ai bảo các ngươi đều là "cao thủ võ lâm" đã luyện võ từ nhỏ còn ta thì chưa hề luyện qua cái gọi là võ công, vậy cũng muốn tỷ thí với các ngươi. Đầu ta cũng chưa có bị hỏng mất, không có việc gì cũng chạy đi tìm người đánh mình?

Tuy nhiên lời tiếp theo của Diệp Văn khiến Diệp Không triệt để tuyệt vọng:

- Nếu không có lý do chính đáng mà trốn tỷ thí, sẽ bị đuổi ra khỏi Diệp gia.

Diệp Không ảo não không thôi, chẳng lẽ cứ mỗi tháng mình lại biến thành bao cát để mặc người ta đánh? Ta kháo, cái này là quy định chó má gì vậy, không lẽ buộc lão tử phải tự sát mới được sao?

- Đệ cũng không nên tức giận, đối với mỗi người thắng cuộc phụ thân đều đích thân chỉ điểm mấy chiêu võ công, còn có phần thưởng nữa, ha ha, đến lúc đó nhất định đệ phải tham gia đó nha.

Nói thật, lời nói này của Diệp Văn thực sự khiến cho Diệp Không động tâm. Hắn vốn muốn cùng Diệp Hạo học võ, nếu như có thể chiến thắng trong cuộc thi đấu này, vậy thì thuận lý thành chương rồi còn gì.

Hơn nữa Diệp Không cũng biết bản thân mình có bao nhiêu cân lượng, chính mình không có học qua võ công, lấy cái gì ra để mà đánh người đây? Nếu như là kiếp trước, với thân thể bưu hãn của mình hắn có thể thể hiện tính cách liều mạng của mình một phen. Thế nhưng bây giờ thân thể của hắn cũng chỉ là một đứa trẻ mười hai tuổi, lại thiếu dinh dưỡng nữa. Nếu lên sàn thi đấu thì chỉ có bị đánh cho te tua bầm dập.

- Ta muốn học võ! Ta muốn trở nên mạnh mẽ.

Trong nội tâm lại vang lên thanh âm gào thét. Diệp Không muốn Diệp Hạo để ý đến mình. Có như thế, từ nay về sau lão nương mới có được những ngày tốt lành. Chỉ còn có cách sử dụng mưu trí mà thôi. Coi như trên

https://thuviensach.vn

sàn đấu có thua đi chăng nữa nhưng cũng có thể ở trước mặt Diệp Hạo có biểu hiện tốt. Nói không chừng Diệp Hạo lại nguyện ý dạy mình cũng nên?

Từ trong cửa sân đi về cái phòng nhỏ của mình, Diệp Không đặt quyết tâm, mục tiêu cho bản thân.

- Đi! Nhất định phải đi! Tuyệt đối không thể trở thành một kẻ đần giống như trước kia nữa. Diệp Không ta chưa từng có sợ ai bao giờ.

- Không nhi! Con đã gặp được tướng quân chưa? Tướng quân nói như thế nào?

Vừa trở về, Trần Cửu mẫu tranh thủ thời gian hỏi han Diệp Không.

Diệp Không cũng không muốn để cho lão nương của mình biết được sự tình của cuộc tỷ thí. Nếu không lão nương sẽ lo lắng.

- Mẹ. Phụ thân trông thấy con không có vui vẻ mấy. Người nói với con rằng thân thể của con trước mắt còn yếu, không thích hợp cho việc luyện võ. Người nói trước để cho con tự mình rèn luyện thân thể trước, đợi đến khi thân thể cường tráng lên một chút thì sẽ dạy con võ công.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

Trần Cửu mẫu không nghi ngờ gì cả, nàng vui vẻ đến rơi lệ.

- Mẹ! Cho con chỗ vải thừa này nhé!

Diệp Không tranh thủ thời gian nói.

- Con muốn chỗ vải thừa này để làm gì?

Trần Cửu mẫu nghi vấn hỏi.

- Để rèn luyện thân thể ạ! Từ ngày mai... Không. Từ giờ trở đi, con bắt đầu rèn luyện thân thể! Con nhất định phải trở nên mạnh mẽ hơn.

Tuy Diệp Không không có võ sư chỉ đạo, nhưng hắn cũng có được lý luận trụ cột rèn luyện thân thể của địa cầu. Phương pháp rèn luyện này rất phổ biến, một kẻ lưu manh như Diệp Không không có lý nào lại không biết được.

Nếu muốn trở thành một cao thủ, đầu tiên phải rèn luyện lực lượng của chính mình. Tốc độ! Phản ứng! Tính dẻo dai! Cùng với năng lực chịu đòn! Luyện tốt những điểm này cho dù ở trên kỹ tràng không thắng được nhưng cũng sẽ không quá thảm bại.

https://thuviensach.vn

Diệp Không lấy hết chỗ vải thừa không dùng của Trần Cửu mẫu. Hắn làm thành một cái túi, bên trong túi có hơn mười khối gạch lớn, sau đó cột vào đùi, bắt đầu huấn luyện đeo phụ trọng chạy cự li dài.

Phụ trọng chạy cự li dài, phụ trọng bật cóc. Đây là những bài huấn luyện rèn luyện lực lượng cơ bản, cũng là những bài huấn luyện hữu hiệu nhất.

Còn có không đến mười ngày, thời gian của Diệp Không không có nhiều. Hắn không thể trì hoãn nữa, cho nên cường độ huấn luyện rất nặng.

Gạch ngói ở Thương Nam đại lục không nhẹ một chút nào, mỗi viên gạch ngói cũng phải nặng vài cân. Vậy mà Diệp Không lại buộc vào hai bên đùi, mỗi bên mười viên. Phải biết rằng thân thể Diệp Không hiện tại mới chỉ là hài tử mười hai tuổi. Những hài tử ở tuổi này, nếu như buộc vào hai bên đùi, mỗi bên mười viên gạch ngói sẽ không thể nào đi được. Thế nhưng Diệp Trần vẫn kiên trì.

Mỗi ngày Diệp Trần chạy vòng quanh Diệp phủ một vòng, chỉ một vòng thôi nhưng hắn cảm giác được thân thể của mình muốn rã rời ra. Thế nhưng trong đầu hắn lại có một tín niệm giúp cho hắn cố gắng vượt lên chính mình.

- Ta muốn học võ! Ta muốn trở nên mạnh mẽ!

- Không nhi! Con mau lau mồ hôi đi. Nặng quá thì bỏ bớt gạch ngói ra, không cần phải cố sức như vậy.

Trần Cửu mẫu tuy vui vẻ khi nhi tử của mình chịu khổ luyện tập như vậy. Thế nhưng nàng cũng không nỡ thấy con của mình liều mạng luyện tập như vậy.

- Mẹ! Không có việc gì đâu! Con còn phải chống đẩy hai trăm cái nữa. Con bắt đầu đây.

Diệp Không cắn răng. Hắn biết rõ những bài huấn luyện của mình có chút nặng, thế nhưng Diệp Không không thể không luyện tập. Nếu như muốn trong một thời gian ngắn có được hiệu quả thì phải thực hiện siêu huấn luyện. Chỉ khi bản thân chịu phụ tải nặng mới có thể nhanh chóng tiếp cận cực hạn, để rồi đột phá. Từng bước vượt qua cực hạn của bản thân.

Mỗi khi trời tối, Diệp Không đều ở trong tình trạng kiệt sức nằm trên giường. Lúc này hắn cảm thấy toàn thân đau nhức, từng đốt ngón tay, từng

https://thuviensach.vn

khối cơ bắp đều là đau muốn chết. Thế nhưng Diệp Không lại rất vui vẻ, hắn biết rõ cơ bắp của mình đang từng bước tăng trưởng, các đốt ngón tay cũng kiên cường dẻo dai hơn. Cái loại cảm giác giống như có vô số con kiến bò trong cơ thể này chính là biểu hiện của việc cơ bắp đang tăng cường.

Trong vài ngày này, mỗi sáng sớm, tất cả gia đinh trong Diệp phủ đều thấy một thân ảnh nhỏ bé kiên trì chạy, giữa trưa, hắn lại tiến vào trong rừng cây liên tục đấm lên bao cát mịn, buổi tối hắn lại bơi mấy vòng trong khi hồ nước.

- Nghe nói thằng đần kia đã tốt lên rồi, sao bây giờ lại phát bệnh trở lại vậy?

Đại lục Thương Nam cũng không có loại phương pháp huấn luyện này cho nên tất cả gia đinh đều rất khó hiểu trước hành động của Diệp Không.

- Chắc chắn bệnh tình của hắn lại tái phát, người bình thường sao tự nhiên lại đi đánh bao cát, tay hắn không cảm thấy đau sao?

- Đúng nha, kẻ đần này đúng là chịu khổ được mà, chúng ta chỉ cần mấy quyền là đã không chịu được rồi thế mà hắn vẫn có thể đứng đám bao cát liên tục nửa cang giờ.

- Đi nhanh lên, tính tình người điên thất thường, ta cũng không muốn ăn mấy đấm của hắn đâu.

Cuối tháng, trời mưa to, từng hạt mưa to như hạt đậu liên tục oanh kích xuống mặt đất, tất cả mọi người đều ở trong phòng, ngay cả động vật cũng tìm nơi trú ẩn thế nhưng Diệp Không vẫn miệt mài tập chạy, giống như hắn không cảm thấy cả người hắn đã ướt nhẹp, tóc tai hắn đã bết sát vào người.

Mưa càng lúc càng to, càng lúc càng dày, dường như cả thế giới chìm trong bóng tối, hai bên tai chỉ nghe thấy âm thanh nước mưa rào rào. Trên lầu hai nội viện Diệp gia, một đôi thiếu niên mặc áo gấm đứng cạnh cửa sổ quan sát Diệp Không đang chạy trong mưa.

- Ca, hắn đang làm gì vậy? Không lẽ hắn còn điên hơn cả trước kia nữa sao?

Một nhi tử khác của Nhị nương hỏi Diệp Văn.

- Hắn đang rèn luyện khí lực, hắn muốn chiến thắng trong tỷ thí sắp tới.

https://thuviensach.vn

Diệp Văn cười lạnh.

- Có cách rèn luyện như vậy sao? Khác nào hắn đang tự tra tấn?

Diệp Vũ hỏi đầy nghi ngờ.

- Nếu như ta đoán không sai, đây là một phương pháp tu luyện gân cốt mà hắn nghĩ ra.

Diệp Văn rất tỉnh táo, hắn không có cho rằng Diệp Không đang nổi điên.

- Phương pháp luyện gân cốt? Sư phó không phải dạy chúng ta võ công là từ trong ra ngoài sao?

Diệp Vũ nói, lại lo lắng hỏi thăm.

- Ca! Ngươi thấy hắn có thể thành công không?

Diệp Văn khinh thường nói:

- Trọng ngoại khinh nội, phương pháp luyện tập của hắn làm nhiều công ít, hiểu quả vô cùng kém cỏi. Khó có thể trở thành châu báu được.

Diệp Văn nói xong, hừ lạnh một tiếng rồi đẩy cửa đi vào trong phòng.

Diệp Vũ cũng cười, nói:

- Ca! Lần này khiêu chiến với hắn, để cho ta ra tay đi. Ta đã sớm muốn đánh tên đần này rồi. Ở trước mặt mọi người có thể đánh cho hắn te tua bầm dập khẳng định rất sảng khoái.

- Ha ha! Yên tâm, rồi ngươi sẽ có cơ hội.

- Không phải nha! Ta nghe nói bọn Diệp Long, Diệp Hổ cũng muốn thừa cơ ở trước mặt mọi người đánh hắn để tìm niềm vui. Ta sợ bị bọn hắn lấy mất cơ hội.

Diệp Văn cười lớn:

- Tên đần này chính là người ngu. Ai cũng muốn đánh hắn để tìm niềm vui, cũng không biết hắn sẽ chết trong tay ai đây?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 16 17

Tỷ Thí (2)

Chương 16 17: Tỷ thí (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Buổi tối trời mưa đã tạnh, ánh trăng to tròn chiếu sáng màn đem. Thương Nam đại lục cùng địa cầu không giống nhau, ánh trăng ở địa cầu thời gian cong nhiều hơn, tròn ít hơn. Mà ở Thương Nam đại lục thì ngược lại. Diệp Không suy đoán, điều này là do vấn đề về góc độ.

Giờ phút này Diệp Không đang nằm trên một khối đá bóng trơn ở bên cạnh một hồ nước. Diệp Không hít thở không khí sau cơn mưa, thậm chí hắn có thể cảm giác được năng lượng trong không khí có lực lượng cường đại nhưng rất ôn hòa. Điều này lại khiến cho hắn nghĩ đến tu tiên.

- Nếu như có thể thu nạp lực lượng trong không khí để cho bản thân mình dùng thì sẽ cường đại đến mức nào a.

Diệp Không không khỏi cảm thán tự hỏi mình.

Mấy ngày hôm nay, hắn cũng đã biết được không ít gia đinh. Qua một hồi nghe ngóng, nói bóng nói gió, hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng chỉ có một mình hắn cảm giác được lực lượng trong không khí. Điều này khiến cho hắn hết sức tin tưởng bản thân mình có thể tu tiên.

Bất quá trước mắt Diệp Trần lại không có tiên nhân dẫn dắt, phương pháp hấp thu linh khí trong trời đất để tu luyện hắn không làm cách nào biết được. Hắn không có bảo sơn, không có cách nào lợi dụng. Cho nên, hiện tại Diệp Không chỉ còn cách buông tha cho loại ý niệm này, toàn tâm toàn ý vào việc rèn luyện thân thể.

https://thuviensach.vn

Trải qua mấy ngày huấn luyện cường độ cao, hiệu quả có được là rất rõ rệt. Mặc dù chỉ mới qua mấy ngày nhưng Diệp Không có thể cảm giác được tay mình cũng đã trở nên thô ráp hơn, lực lượng cũng lớn hơn. Trên ngón tay còn xuất hiện những vết chai xạm.

- Tỷ thí sao? Ta không có sợ các ngươi đâu!

Diệp Không nhìn lên trăng tròn tự nhủ trong lòng.

Lịch An quốc, ngày mùng hai tháng tám, thời gian tỷ thí kỹ tràng đã đến.

- Mẹ! Con đi đến nội viện gặp cha.

Diệp Không ăn điểm tâm xong, hắn liền đứng dậy muốn đi ra ngoài.

- Chờ một chút.

Trần Cửu mẫu gọi Diệp Không lại, nàng đứng trước mặt hắn chỉnh chang lại quần áo cho hắn, rồi lại nói lải nhải.

- Không nhi! Gặp mặt cha không được làm cho người tức giận. Nếu cha có mắng chửi con hai ba câu thì cũng đừng có cãi lại. Ngàn vạn lần đừng chống đối cha con.

- Mẹ yên tâm. Mẹ không dặn con cũng biết phải là như thế nào.

Diệp Không mỉm cười đi ra ngoài.

Trần Cửu mẫu nhìn bóng lưng của nhi tử, trên mặt nàng đột nhiên xuất hiện hai dòng nước mắt. Nàng cũng không ngốc, mấy ngày nay, qua biểu hiện của Diệp Không cùng với cách ăn nói của con trai mình, nàng cũng biết được nhi tử của mình tham gia cuộc tỷ thí ở trong nội viện.

Bất quá quá vì để Diệp Không an tâm rèn luyện, nàng cũng không có nói gì cả. Nàng giả vờ như không biết gì, trong lòng nàng chỉ có nhi tử Diệp Không này, chỉ cần con mình sống tốt thì nàng đã cảm thấy mãn nguyện rồi.

Sau khi Diệp Không đi ra ngoài, nàng đột nhiên lại nghĩ, nếu như có biện pháp thì nàng thà rằng nhi tử mình tiếp tục ngốc như trước kia, cũng không muốn hắn bị tổn thương.

Lại một lần nữa bước vào trong cửa sân nội viện, gia đinh thủ vệ được bố trí canh gác ngày hôm nay tranh thủ thời gian chào đón Diệp Không, rồi mang hắn đi về kỹ tràng.

https://thuviensach.vn

Khu luyện tập, thi đấu nằm ở góc đông bắc của nội viện, đây là một tòa kiến trúc theo phong cách cổ điển. Ngói đen rậm rạp, mái cong cao đều, dưới mái hiên có treo một cái chuông đồng.

Diện tích khu tập võ rất lớn. Đệ tử Diệp gia căn cứ theo tuổi tác mà phân hàng để đứng. Trước mặt bọn họ là một cái lôi đài hình vuông, cao hơn một mét, mà ở phía sau lôi đài có một cái bàn dài, sau cái bàn có một loạt hàng ghế, hiện tại chưa có người ngồi.

- Nghe bảo hôm nay tên đần cũng muốn đến đây tỷ thí!

Không biết là đệ tử Diệp gia nào mở đầu câu chuyện trước.

- Tốt nhất là đánh cho hắn bầm dập đến cả mẹ hắn cũng không thể nhận ra.

- Ha ha! Hắn là một tên đầu đất, ta xem hắn ngay cả đấm người như thế nào cũng không biết nữa.

- Hắn cho rằng tỷ thí là trận đấu chạy cự li dài.

- ha ha ha ha ha...!

Diệp Hạo vẫn còn chưa có xuất hiện, cho nên chúng đệ tử cũng lớn tiếng trò chuyện. Mỗi câu nói của đám đệ tử này đều nhằm chế nhạo Diệp Không.

- Bát thiếu gia, Diệp Không!

Rốt cuộc một tiếng thông báo vang lên, Diệp Không đi tới, hắn chậm rãi đi vào trong khu vực thi đấu.

Nghe thấy tiếng thông báo này, trong khu vực thi đấu ngay lập tức tĩnh lặng. Tất cả mọi người đều ngừng nói chuyện quay đầu nhìn lại Diệp Không.

- Ha ha! Tên đầu đất đến rồi.

Cục diện yên tĩnh cũng không có duy trì được lâu. Một tiếng cười nhạo vang lên, sau đó tất cả mọi người cũng cười nhạo theo. Mọi người không kiêng nể cười lớn, tiếng cười vô cùng chói tai.

Bước chân Diệp Không dừng lại, dò xét mười mấy tên thiếu niên đứng gần đó. Những người này đều là huynh đệ của hắn, thế nhưng có một người nào quan tâm đến suy nghĩ của hắn, toàn bộ đều tùy ý cười nhạo. Có lẽ, không ai cho rằng hắn là huynh đệ của mình.

https://thuviensach.vn

- Cuối cùng sẽ có một ngày các ngươi sẽ vì ngày hôm nay mà phải trả giá!

Diệp Không thầm nghĩ trong lòng, đi đến vị trí của mình.

- Giễu cợt một tên đần, thực sự khiến cho các ngươi vui vẻ như vậy sao?

Đột nhiên đằng sau lôi đài vang lên một thanh âm uy nghiêm.

Tiếng cười vì lời nói này mà biến mất. Diệp Không rốt cuộc cũng được nhìn thấy được lão ba của mình.

Diệp Hạo tuy còn rất trẻ nhưng cũng đã tòng quân hơn mười năm, dáng người cao lớn, mũi hổ mục sư, còn có đôi ria đen sì. Liếc nhìn qua rất có uy thế.

Chúng huynh đệ của hắn đều rất sợ hãi Diệp Hạo. Tất cả nhao nhao cúi đầu không dám nói một câu, chỉ có Diệp Không là không sợ chút nào, hắn vẫn ngẩng đầu nhìn.

Ánh mắt của Diệp Hạo như điện, mắt hổ quét qua, hắn đối với Diệp Không không quá hứng thú, thậm chí ánh mắt đảo qua người hắn không thèm dừng lại quan sát lấy một lần.

Hắn hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý tới sự tình vừa rồi. Tên quản gia gầy béo Diệp Tài khôn khéo chạy nhanh lên phía trước, nhem nhóm mấy nén hương, đưa cho Diệp Hạo sau đó đứng lùi lại phía sau. Diệp Hạo cùng đệ tử Diệp gia bắt đầu nghi thức bái tổ.

Nghi thức đơn giản này vừa xong, Diệp Hạo tuyên bố thời gian tỷ thí bắt đầu. Nói xong, con mắt hắn như có như không quét qua Diệp Không một phát.

- Mẹ kiếp! Lão ba biết ta không có luyện qua võ công nhưng cũng không có lên tiếng. Đây không phải là muốn để cho ta bị người khác đánh sao?

Diệp Không thầm oán trong lòng, thế nhưng lại không có biện pháp. Lúc này Diệp Tài đã tuyên bố tất cả các cặp đấu.

Diệp Không được an bài đối luyện với Diệp Long. Người này nhìn qua thân thể cường tráng, cao lớn, không thua kém gì người trưởng thành. Diệp Không chỉ biết thầm kêu khổ.

https://thuviensach.vn

Trận đầu Diệp Văn cùng Diệp Vũ tỷ thí, trên cơ bản không có gì hay để xem. Diệp Văn xác thực không hổ là người nổi bật trong đám con cháu Diệp gia. Hắn ra tay cũng có chừng mực nhưng Diệp Vũ vẫn bị đánh bại một cách dễ dàng.

Trận thứ hai là Diệp Hổ đối luyện với Diệp Huống. Niên kỷ của hai người thực sự không kém nhau lắm. Diệp Hổ dùng cường lực cương mãnh đánh tới, mà Diệp Huống thì nhẹ nhàng dùng kỹ xảo né tránh. Hai người đánh nhau gần cả buổi, trên cơ bản là không có gì đặc sắc. Bất quá khí lực của Diệp Hổ lại hao tổn quá lớn, càng về sau càng đuối sức, không thể nào chống đỡ nổi. Lúc này hắn đến thở cũng gấp, cuối cùng bị Diệp Huống tận dụng cơ hội đá cho một cước rơi xuống lôi đài.

- Trận thứ ba. Diệp Không chiến với Diệp Long.

Quản gia Diệp Tài hô lên một tiếng. Trận tỷ thí mà mọi người mong chờ nhất cũng sắp bắt đầu.

Sở dĩ mọi người đều háo hức không phải vì trận đấu này ngang tài ngang sức, rất thú vị mà bởi vì tất cả mọi người đều muốn nhìn thấy cảnh Diệp Không bị bẽ mặt, nhìn cảnh thằng ngốc bị đánh thành cái dạng gì.

- Nhìn thấy thằng ngốc trên võ đài kìa.

- Không biết trong vòng mấy chiêu hắn sẽ bị đánh văng khỏi đài nhỉ?

- Ta đoán chắc được ba chiêu.

- Ha ha, vậy là ngươi đánh giá hắn quá cao rồi, ta đoán khi lên võ đài hắn sợ quá sẽ tè ra quần.

Diệp Không nghe thấy bên dưới vang lên tiếng châm chọc mình không dứt, thản nhiên lắc đầu thầm nghĩ:

- Chẳng nhẽ các ngươi không có một chút đồng cảm sao? một chút tình cảm huynh đệ cũng không có sao?

Diệp Không quay sang Diệp Long ôm quyền nói:

- Xin được chỉ giáo!

Thế nhưng đối diện với hắn thì Diệp Long không phản ứng gì, hai tay hắn vòng ra sau lưng, đầu ngẩng cao, nhếch mép quay sang Diệp Không hừ lạnh nói:

- Nếu ngươi không muốn ăn đòn thì tự mình lăn xuống đi.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Diệp Long mới mười bốn tuổi thế nhưng so với Diệp Hổ còn có phần cao to hơn, thoạt nhìn hắn không khác người trưởng thành bao nhiêu rõ ràng hắn là đối thủ quá mạnh.

Quả thực vừa nhìn Diệp Hổ và Diệp Hướng thi đấu Diệp Không không khỏi rùng mình, bất kể dù là năng lực hay là kỹ xảo hắn đều đánh không lại. Người ta đã tập luyện võ công nhiều năm trong khi Diệp Không bất quá cũng mới chỉ tập luyện bảy, tám ngày, cho dù là chạy nhảy, hít đất chắc chắn cũng không có tác dụng nhiều

Mặc dù biết chắc không thể có phần thắng nhưng Diệp Không vẫn gào lên rồi nhào tới:

- Ngươi câm đi. Lão tử cái gì cũng không có nhưng lão tử dám liều mạng!

- Ngươi dám mắng ta.

Diệp Long hô lớn một tiếng rồi lao đến trước mặt. Hắn vốn thầm nghĩ Diệp Không nhất định sẽ không dám tỷ thí, nhất định sẽ sớm chịu thua cho nên hắn chủ động công kích không cần trông cậy vào vũ khí để đánh bại đối thủ.

Thế nhưng hắn đã sai lầm, Diệp Không không những không lùi mà còng chủ động tấn công, đánh cho hắn trở tay không kịp.

- Mắng chửi ngươi thì sao?

Diệp Không vừa quát vừa hướng về phía Diệp Long mà đấm đá. Thế nhưng dù sao Diệp Long cũng đã luyện qua võ công, quyền cước của Diệp Không dễ dàng bị hắn chặn lại.

- Ngươi đã thích ăn đòn, cũng đừng trách tứ ca không khách sáo.

Diệp Long trừng mắt, hai quyền đánh mạnh ra. Diệp Long cũng như Diệp Hổ chiêu thức của cả hai đều dũng mãnh như nhau, nắm đấm đánh ra phát ra những tiếng gió.

Dưới đài tất cả mọi người đều nhìn thấy rõ Diệp Không bắt đầu một phen sống mái, thế nhưng không ra chiêu thức, có thể nói có trăm ngàn sơ hở. Diệp Long chỉ bị đánh bất ngờ nên không kịp trở tay, nhưng bây giờ Diệp Long đã ổn định trở lại, trước sau gì Diệp Không cũng thảm bại.

https://thuviensach.vn

Cứ đánh nhau như vậy, ngay cả Diệp lão gia nhìn thấy cũng ngán ngẩm lắc đầu. Quả thực ông đã thấy cảnh Diệp Không đội mưa chạy bộ trong lòng mừng thầm nghĩ rằng nhi tử này có lý tưởng, có nghị lực chịu khó, chịu khổ. Ông hết sức vui mừng trong lòng thầm kỳ vọng Diệp Không có thể biểu hiện sở trường.

Thế nhưng sự việc bày ra trước mắt như vậy. Diệp lão gia liếc mắt liền nhìn ra Diệp Không căn bản một chút hiểu biết võ công cũng không có. Có thể về thể lực ngươi không bằng người thì phải học theo Diệp Hướng, vừa đánh vừa chạy làm tiêu hao khí lực của đối phương, sau đó tùy cơ mà hành động, thấy đối phương lộ ra sơ hở mà nhất cử đánh bại đối phương. Lúc này ngươi lại chủ động tấn công, chẳng phải muốn chết hay sao? Đối phương chỉ cần nhảy lên xuất thủ một cái cũng đủ để ngươi thất bại.

Diệp lão gia quan sát, bất luận là chiến pháp hay chiến lực của Diệp Không đều không thích hợp, một quyền này của Diệp Long nhất định sẽ hạ được Diệp Không. Diệp lão gia hơi thở gấp rút, chờ Diệp Không bị thua.

Thế nhưng sự tình thường xảy ra ngoài sức tưởng tượng của mọi người, kỳ tích đã xảy ra làm mọi người kinh ngạc. Lúc này Diệp Long vung một quyền mãnh liệt vào ngực Diệp Không. Diệp Không không hề né tránh bỗng vang lên một tiếng khô khốc "Phanh". Diệp Không cũng không có bị bật lại ra sau, ngược lại Diệp Long bật lại kêu lên.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 18 19

Tỷ Thí (3)

Chương 18 19: Tỷ thí (3)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Quả thật Diệp Không cũng không ngốc, hôm nay khi đi ra khỏi nhà hắn đeo thêm một khối thiết bản ở phía trước ngực, bên ngoài thì vẫn mặc áo như bình thường, nhờ vậy khi một quyền mang toàn lực của Diệp Long đã đánh trúng khối thiết bản đó rõ là muốn chết. Cho dù có khối thiết bản giảm bớt lực, nhưng một quyền của Diệp Long mang đầy nội công làm cho Diệp Không không khỏi chấn động, khí huyết nhộn nhạo, mặt mày tái mét. Diệp Long cảm thấy cổ tay mình như bị gãy vụn, gào lên tức giận:

- Tỷ võ không được mang áo giáp.

Thế nhưng mọi chuyện chưa dừng ở đó. Khí huyết của Diệp Không nhộn nhào máu tươi tràn lên miệng lập tức không chịu nổi, há mồm phun ra thành vòi thẳng về phía Diệp Long. Lúc này hai người đang đứng rất gần nhau, Diệp Long không thể tránh được, bị bắn thẳng vào mặt, cả hai mắt đều không thể mở ra được.

- Không được thổ huyết phun người, không được tấn công vào mắt.

Lợi dụng sơ hở của hắn, lúc này Diệp Không nhanh nhẹn đá mạnh một cước vào giữa người Diệp Long, Diệp Long đau đớn kêu to lên rồi ngã xuống, tư thế của hắn thật thảm hại. Trên mặt đầy máu dính chặt hai mắt, hai chân ép chặt, tay trái đỡ quần, tay phải do đánh trúng khối thiết bản nên giờ chỉ thả lỏng không thể co duỗi được.

- Không mang theo... Công kích... Chỗ hiểm...

https://thuviensach.vn

- Không mang theo cái này, không mang theo cái kia, muốn lão tử cùng ngươi đi ngắm cảnh sao? Diệp Không cười lạnh một tiếng, quay đầu phun ra một búng máu, đi qua đi lại rồi ngồi xổm xuống ôm lấy hai chân Diệp Long, cứ như thế ném Diệp Long khỏi võ đài.

Dưới đài chúng đệ tử hầu như muốn té xỉu, tròn mắt lùi lại, trong lòng bọn họ đều muốn Diệp Long một chiêu có thể đắc thắng, nhưng ai ngờ chỉ một chiêu lại để Diệp Không thắng. Mọi người kinh ngạc chính là Diệp Không đã thể hiện rõ mình phạm quy, không những thế một lần còn vi phạm vào nhiều quy định, quả thật là to gan, đem những mánh khóe vi phạm nội quy của Diệp lão gia để đả thương tứ ca như thế chẳng phải Diệp Không muốn tự sát sao?

Lúc này mọi người lại chuyển ánh mắt sang nhìn Diệp lão gia, bọn họ cũng thấy lão gia cũng bị sự việc vừa rồi cũng cả kinh chết lặng người thật lâu không nói nên lời. Diệp Hổ thấy Diệp Long bị ném xuống liền lao ra đỡ lấy, ngẩng đầu gầm lên:

- Tiểu tặc vô sỉ! Ngươi dám sử dụng những thủ đoạn đê hèn để đả thương ca ca của ta. Chẳng nhẽ ngươi không sợ gia pháp sao?

Lúc này Diệp lão gia mới giật mình tỉnh ngộ, đứng dậy quát lớn:

- Người đâu mau tới đây, mang Diệp Long xuống phía dưới kiểm tra chữa trị.

Mấy tên gia đinh phóng nhanh đến bên Diệp Long khênh hắn đi vào trong. Diệp lão gia chỉ vào Diệp Không nổi giận quát lớn:

- Trong tỷ võ không được mặc áo giáp, không được dùng vũ khí, không được tấn công vào mắt và những điểm yếu hại, chẳng lẽ ngươi không biết điều đó sao?

Dưới đài lập tức mọi người dùng vẻ hưng phấn khi thấy người khác gặp tai nhạc họa nhìn Diệp Không thầm nghĩ " hắc hắc"! ngươi cứ kiêu ngạo đi, ngươi cứ đắc thắng đi. Vi phạm một quy định là bị đánh một trăm gậy, haha bốn trăm gậy, tiểu tử ngươi không bị đánh chết ta sẽ không mang họ Diệp nữa.

Chỉ có điều Diệp Không lại cười khổ nói:

- Cha! con thực sự không biết, không ai nói cho con biết những điều này.

https://thuviensach.vn

Chuyện này cho dù Diệp Không có biết hắn cũng giả vờ như không biết thầm nghĩ:" Ai kêu ngươi không phái người nói cho ta biết"

Diệp Không lại nơi tiếp:

- Tục ngữ có câu không biết không có tội, con thực sự không biết làm như thế là phạm quy, con chỉ nghe nhị ca nói quy tắc là căn cứ vào độ tuổi từng người để phân cấp bậc, có thể dùng mọi thủ đoạn lúc thi đấu, miễn là chiến thắng, nhị ca cũng không nói thêm một quy tắc nào, giờ con mới nghe được những quy tăc này.

Diệp Văn nghe thế mắng thầm trong bụng:

- Hảo tiểu tử, ngươi thật đê tiện, dám kéo ta vào chuyện này.

Nhìn thấy lão gia đang nổi giận, Diệp Văn liền tiến lên một bước, cuống quýt giải thích:

- Bẩm phụ thân! con chưa từng nói với hắn như vậy, là hắn nói láo.

- Ngươi mới là nói bậy, chính ngươi đã tươi cười nói như thế, sau đó còn rung đùi đắc ý.

Diệp Không khẳng định lại.

- Ngươi đừng ngậm máu phun người.

Mười này trước hắn có nói thế không, Diệp Văn chính mình cũng không nhớ rõ lắm, thế nên hắn phản ứng có chút vô lực, nghĩ thầm" chẳng lẽ ta thực sự nói là có thể dùng mọi thủ đoạn sao?"

Diệp lão gia phẫn nộ quát hỏi Diệp Văn:

- Ta hỏi ngươi có nói cho hắn biết quy định tỷ võ không?

Diệp Văn thầm nghĩ tên tiểu tử kia dám ngậm máu phun ta, ta sẽ không cho ngươi toại nguyện, lập tức nghĩ sẽ nói vài xấu Diệp Không vài câu, thế nhưng khi ngẩng đầu lên nhìn thấy Diệp lão gia, trong lòng hắn hoảng hốt, nghĩ đến lúc dường như còn có thân binh gia đinh ở đây, hắn liền thành thật:

- Không có!

Diệp Văn nói nhỏ một tiếng sau đó lại giải thích:

- Phụ thân! con không nói với hắn việc này, con cũng không biết rằng hắn không biết quy tắc, hơn nữa con cũng không cần phải...

- Được rồi.

https://thuviensach.vn

Diệp lão gia lạnh lùng cắt ngang lời của Diệp Văn nói, rồi quay sang phía Diệp Không quát khẽ:

- Cho dù Diệp Văn không nói, ngươi cũng không thể làm trái với những quy tắc, ngươi phải biết rằng tất cả các lôi đài trên An quốc đều sử dụng những quy tắc này.

Mọi người vừa nghe đã nói lão gia anh minh, toàn quốc đã thông hành chuẩn quy tắc này, bây giờ ngươi còn có thể nói không biết sao?

Diệ Không hai tay ôm quyền, cao giọng nói:

- Phụ thân minh xét, mọi người đều biết rằng Diệp Không vốn là một thằng ngốc, mười hai năm hồ đồ đần độn, không ai chịu giáo dục, cũng không ai nói cho con biết cái gì, đừng nói đến quy tắc toàn quốc, ngay cả quy định Diệp gia cũng không ai nói cho con... Thế nên tới bây giờ con cũng không biết cái gì cả. Con chưa nghe bất cứ ai nói điều gì, cũng chưa từng đi ra khỏi Diệp phủ, nếu phụ thân lấy lý lẽ của người bình thường ra để trách phạt một kẻ ngu ngốc như con, Diệp Không này không phục.

- Ngươi...

Diệp lão gia chỉ vào Diệp Không dĩ nhiên nghĩ có chút không thể phản bác, thầm nghĩ" Ngươi luôn mồm nói mình là một thằng ngốc, chúng ta đông người như thế lại một thằng ngốc như ngươi bỡn cợt sao?

- Tướng quân!

Lúc này một tên thân binh tiến đến lúng túng nói:

- Đã kiểm tra cho tứ thiếu gia, vết thương không có gì đáng lo, chỉ cần nghỉ ngơi mấy ngày là có thể hoàn toàn bình phục.

Nghe thấy vậy Diệp lão gia thở phào nhẹ nhõm, phất tay nói:

- Đưa tứ thiếu gia trở về nghỉ ngơi, đi mời lang trung giỏi nhất, dùng thuốc tốt nhất để chữa trị.

Lão lại quay sang Diệp Không tiếp tục nói:

- Diệp Không niệm tình ngươi không hiểu các quy tắc, lần này ta miễn không dùng các quy đình để trách phạt, nhưng ngươi phải chép cho ta một nghìn lần quy tắc tỷ võ.

Chúng đệ tử không nhịn được bàn tán xôn xao, bốn trăm gậy sẽ không đánh sao? bắt chép quy tắc một nghìn lần, xử phạt như thế chẳng phải quá

https://thuviensach.vn

nhẹ sao?

Thế nhưng nghe Diệp Không nói:

- Phụ thân, hài nhi không biết chữ.

Diệp lão gia tức giận:

- Thằng ngốc, không biết chữ, đây đều là bản lĩnh của ngươi sao?

Tức giận hừ một tiếng, thầm nghĩ" hắn không biết chữ mà bắt chép quy tắc tỷ võ một nghìn lần thì thật sự không được hợp lý", vì vậy liền mở miệng nói:

- Diệp Văn, nếu ngươi nói rõ ràng thì chuyện này sẽ không xảy ra, như vậy trong chuyện này ngươi cũng có trách nhiệm. Phạt ngươi phải chép quy tắc tỷ võ một nghìn lần.

Diệp Văn tức đến thổ huyết, hắn không ngờ thằng ngốc kia đánh người, phạm vào quy tắc đã không bị phạt, ngay cả việc phạt phải sao chép lai quy tắc cũng không, lão tử không có liên quan cũng bị phạt là sao? thật là không công bằng.

- Hài nhi xin chịu trách phạt.

Diệp Văn bất đắc dĩ hành lễ, quay đầu sang thấy Diệp Không trên lôi đài đang nhìn mình cười hắn nghĩ:

- Thằng ngốc kia! ngươi chớ vộ đắc ý, để xem hôm nay ngươi chết như thế nào?

Bỗng nghe Diệp lão gia nói:

- Diệp Hổ, ngươi còn đứng đó làm gì? không trở về xem tứ ca của ngươi như thế nào rồi?

Diệp Hổ vẫn đứng yên nói:

- Phụ thân, hài nhi không về, hôm nay hài nhi muốn khiếu chiến với Diệp Không.

Thấy Diệp Hổ nhìn mình như muốn ăn tươi nuốt sống, Diệp Không kinh hoảng thầm nghĩ:

- Khiêu chiến, còn có thể khiêu chiến được sao? Tốn hết bao nhiêu tâm tư mới thắng được Diệp Long, nếu tiếp tục thi đấu với Diệp Hổ thì lấy cái gì mà thủ thắng đây?

Ai ngờ Diệp hổ vừa nói xong thì Diệp Văn cũng nói:

https://thuviensach.vn

- Phụ thân, con cũng muốn khiêu chiến với Diệp Không.

Diệp Không thừ người ra nghĩ:

- Diệp Hổ đã muốn lấy mạng ta, giờ lại thêm Diệp Văn, lão tử có làm ngươi tức giận nhưng đâu tuyệt tình đến mức như thế chư?

Diệp lão gia nói:

- Căn cứ vào quy tắc, nếu có nhiều người khiêu chiến thì người có tuổi tác cao nhất sẽ được thi đấu, Diệp Văn sẽ thi đấu vơi Diệp Không.

Diệp Không nhanh miệng chen vào:

- Uy uy uy, còn không thèm hỏi ý kiến của ta, ta cảm thấy ngày hôm nay thể lực tiêu hao rất nhiều, thế nên ta... nhất định cự tuyệt lời khiêu chiến.

- Không thể cự tuyệt.

- Quy định đã đưa ra, người bị khiêu chiến thì không được từ chối, như vậy đương nhiên là không thể khước từ.

Diệp Văn nói:

- Chẳng phải điều này ta đã nói với ngươi rồi sao?

Diệp lão gia lại nói thêm:

- Có điều ngươi có thể tìm trong đám huynh đệ một người để giúp đỡ ngươi đáp ứng lại lời khiêu chiến này.

Diệp Không quay đầu nhìn đám huynh đệ dưới đài thầm nghĩ:" Tìm người giúp đỡ? Ở đây ai chịu giúp ta đây, đều là oan gia. Mời họ lên chính mình còn chết nhanh hơn.

- Ta đây có thể chịu thua được chứ?

Diệp Không nói luôn. Hắn chưa bao giờ giờ hết hy vọng, đám huynh đệ kia ngoài việc muốn sỉ nhục mình ra, làm gì có chuyện giúp đỡ mình chứ? Mình còn không chạy? chẳng nhẽ chờ bị đánh chết sao? Trượng phu thì có thể co có thể giãn mà.

Diệp lão gia đáp lại:

- Cho phép chịu thua.

- Chịu thua có bị trừng phạt không?

Điều này hắn phải hỏi cho rõ ràng.

- Không có, chỉ là ngươi coi chừng bị người khác gọi là kẻ hèn nhát thôi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không nghĩ thầm" lão tử mười hai năm bị các ngươi gọi là thằng ngốc cũng không sao! Chẳng nhẽ lại sợ các ngươi gọi là kẻ hèn nhát sao?

Mọi người lúc đó đều thầm nghĩ Diệp Không sẽ nhận thua thế nhưng Diệp Không lại hỏi tiếp:

- Đánh thắng có được thưởng gì không?

Diệp lão gia mỉm cười:

- Có, ta có thể thưởng cho ngươi bất kể cái gì ngươi muốn.

Diệp Không con mắt sáng ngời, kháo, chuyện này vui rồi, lão tử cũng không muốn bị người khác gọi là kẻ ngu ngốc kém cỏi mãi nữa, lão tử hôm nay tới chính là muốn lại để cho Diệp lão gia dạy mình võ công, nếu là thắng được chẳng phải sợ lão gia không đồng ý sao.

Nếu là đạt được sự chỉ dạy của An quốc đệ nhất cao thủ Diệp Hạo Nhiên, chính mình trở nên mạnh mẽ là chuyện có thể nắm trong tầm tay.

- Tốt! Ta nhận lời!

Dưới đài vang lên những tiếng xôn sao, tiểu tử này quá không biết lượng sức rồi, lại muốn đánh thắng Diệp Văn, quá cuồng vọng rồi, hắn là... Lúc này có người đột nhiên nhớ tới cái gì, hô lên:

- Không thể để hắn ăn gian tiếp tục phạm quy nữa.

- Đúng! Cái tên đần quá giảo hoạt, đem cởi hết quần áo của hắn ra!

Diệp lão gia khoát khoát tay, ý bảo mọi người im lặng, sau đó phân phó nói:

- Người đâu, mang Diệp Không thay quần áo, Diệp Văn, ngươi đi nói cho Diệp Không rõ các quy tắc tỷ võ, đợi các huynh đệ khác nhóm bọn họ tỷ thí xong rồi, sẽ đến lượt các ngươi tái chiến.

Kế tiếp không khí thi đấu tỷ võ nhạt nhẽo vô cùng, khả năng tất cả mọi người đang đợi Diệp Văn cùng Diệp Không đại chiến, cho nên phía sau thi đấu tỷ võ tất cả mọi người không có tâm trí gì.

Tất cả mọi người nhìn thấy, lần này Diệp Không không có biện pháp nào, cái tên đần không làm trái với quy tắc, còn thế nào đánh được đây?

Tuy vậy, mọi người đối với Diệp Không đã có cái nhìn khác, đầu tiên chính là ở chỗ này kẻ đần chính xác đã hết ngốc rồi, trước kia mọi người còn đang hoài nghi lời đồn đại hắn hết ngốc có phải thật vậy hay không,

https://thuviensach.vn

hôm nay xem xét, đã chấm dứt hoàn toàn sự hoài nghi của mọi người, tiếp theo chính là việc khẳng định hắn chẳng những không ngốc mà lại còn rất khôn khéo, can đảm cẩn trọng, dám nói dám làm, xử dụng tiểu xảo lại càng là nhất tuyệt, không nghĩ hắn có thể nói và làm được như thế.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 20 21

Tỷ Thí (4)

Chương 20 21: Tỷ thí (4)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Ước chừng một lúc lâu sau, từng đôi tỷ thí đã xong, mọi người chờ mong trận tỷ thí sắp bắt đầu.

- Ai! Các ngươi nói xem lần này thằng đần kia có dám giở trò như lúc nãy không?

- Ta nghĩ hắn không có khả năng giở trò nữa đâu, hắn đã bị thay đổi quần áo, giờ quy tắc cũng đã biết, ta nghĩ ta cũng có thể đả bại hắn chứ đừng nói chi đến Diệp Văn.

- Theo lý thì hắn thua là điều không còn nghi ngờ gì cả, nhưng ta cảm giác thấy tên tiểu tử kia còn có thể giở trò khác nữa đấy.

- Ha ha, hắn dám giở trò gì sao? hắn dám giở trò gì chắc hắn chắn sống rồi, còn nếu tuân theo quy tắc thì xem hắn chạy đâu cho thoát đây.

- Thách đấu tỷ võ, Diệp Văn đấu với Diệp Không.

Lão quản gia Diệp tài hô lên. Diệp Không và Diệp Văn hai bên đi lên lôi đài.

Diệp Không đứng trên lôi đài không ngớt hỏi thăm:

- Nhị ca, quy tắc thứ năm có phải là cấm công kích vào mặt, mắt vào bộ hạ của đối phương? Quy tắc thứ sáu có phải là cấm sử dụng ám khí, quy tắc thứ bảy có phải là cấm sử dụng vũ khí khi chưa được cho phép.

Diệp Văn đã không sợ người khác làm phiền, tên tiểu tử này này không biết ngốc thật hay giả ngốc, lại đem từng câu, từng chữ trong quy tắc đem giải thích cho hắn. Ở giữa lôi đài thi đấu lại đem những quy tắc này hỏi lại

https://thuviensach.vn

lần nữa. Diệp Văn vốn đã rất thiệt thòi, không dám trả lời lung tung, cẩn thận nghe xong mới gật đâu:

- Đúng thế.

- Còn điều thứ hai có phải khi ngã xuống đất không thể đứng dậy nổi hoặc để đối thủ ly khai ra khỏi võ đài là thua?

Diệp Văn gật đầu nói:

- Đúng vậy, ngươi nhớ rất rõ ràng.

- Nếu như ngươi nhảy hai chân cùng với toàn thân lên khỏi võ đài, không phải là đã ly khai khỏi võ đài, như vậy chẳng phải rõ ràng là ngươi đã thua rồi sao?

Diệp Văn đã buồn bực muốn chết, vậy mà Diệp Không cứ hỏi hết chuyện này đến chuyện kia, cũng không biết đầu óc hắn đang nghĩ gì. Diệp Văn đã kiên nhẫn rất nhiều giờ đã sắp không chịu nổi liền nói:

- Thời gian ly khai ngắn không việc gì.

Diệp Không còn muốn hỏi tiếp:

- Còn có...

Diệp Văn đã hết kiên nhẫn nói, chịu đựng không nổi nói:

- Ngươi đánh không đánh cứ đứng đó lải nhải cái gì vậy?

Diệp Văn đành bất đắc dĩ trả lời:

- Được rồi, vậy thì đánh đi.

- Vậy ngươi hãy cẩn thận. Diệp Văn cười lạnh thầm nghĩ: " thằng đần kia, hãy chờ xem ta sẽ cho ngươi ăn đòn, hôm nay ta sẽ cho ngươi nếm mùi lợi hại. Mặc cho ngươi giảo hoạt giống như quỷ, lão tử cũng bắt ngươi uống nước rửa chân của ta"

Diệp lão gia ngồi trên ghế thái sư, nghe hai bên đối thoại trong bụng liền có linh cảm tên tiểu tử Diệp Không này tám phần là muốn chơi tiểu xảo, bất quá hắn đã nghĩ đi nghĩ lại. Thật không thể nghĩ tên tiểu tử này còn có thể bày ra trò gì. Kỳ thật lão vốn cũng chẳng ưa gì tên ngốc này, mẹ hắn lại xấu, hắn thì đần, nói năng không lưu loát, chỉ biết suốt ngày cười nói ngây ngô. Thế nhưng mấy ngày trước nghe nói tên tiểu tử này đã khỏi bệnh lão liền lưu ý, phát hiện ra tính cách của hắn đặc biệt cứng cỏi, hơn nữa tính

https://thuviensach.vn

tình rất nóng nảy nói đánh là đánh ngay rất giống với tính cách của lão hồi trẻ. Do đó ấn tượng của lão về Diệp Không cũng đã dần thay đổi.

Hôm nay tận mắt chứng kiến, cảm thấy tên tiểu tử này rất có ý tứ, quỷ kế đa đoan. Đến giờ phút này Diệp lão gia cũng muốn chứng kiến hắn sẽ giở thêm quỷ kế.

- Ngươi tới đây.

Diệp Văn bày ra tư thế rồi quát lên. Hắn vốn là đệ tử có thân phận nhất trong Diệp gia nên hắn cẩn trọng, không chủ động xuất kích.

Lúc này Diệp Không cũng không dám tới gần chỉ đứng tránh ở phía xa quát lại:

- Ngươi gọi ta tới thì ta phải tới à? Muốn ta bị mất mặt hay sao?

- Lúc này cần gì sĩ diện? Cái thằng đần này.

Diệp Văn cũng bất chấp thân phận, mũi chân điểm một cái thân nhẹ như yến dũng mãnh như diều hâu xoay người, lăng không đánh tới.

- Mẹ nó, chạy!

Diệp Không chửi một tiếng chạy sang một góc khác của lôi đài.

Diệp Văn nhảy ngược trở lại nói:

- Ngươi không được chạy.

Diệp Không chạy đến một góc đứng lại nói:

- Ta đánh không lại ngươi, nhưng chạy lại chậm hơn ngươi sao?

- Ngươi tưởng là chạy là có thể thoát sao?

Diệp Văn cười lạnh, đưa tay cầm vạt áo dài phía trước nhét vào thắt lưng nói tiếp:

- Đừng vội nói, chưa chắc ta đã chạy chậm hơn ngươi đâu.

Diệp Văn nói xong liền vận khởi nội lực, phóng tới Diệp Không. Thế nhưng Diệp Không đã mấy ngày luyện tập chạy cự ly dài, huống chi bây giờ dưới chân không có ngói, cảm thấy thoải mái vô cùng.

Trên lôi đài lúc này kẻ đuổi người chạy chẳng khác gì diều hâu đuổi bắt gà con. Còn phía dưới đài mọi người ồ lên bàn tán, chẳng trách gì mà thằng đần này mỗi ngày đều chạy cự ly dài, không phải bây giờ đã có tác dụng rồi hay sao? Diệp Hổ trong lòng vẫn còn oán hận, ngẩng đầu quay lên lôi đài chửi:

https://thuviensach.vn

- Diệp Không, nguyên lai trước đây là ngươi luyện tập công phu chạy trốn, thật là làm cho Diệp gia mất mặt.

Diệp Không vẫn không điếm xỉa đến lời nói của hắn, chạy càng lúc càng nhanh trên lôi đài, thế nhưng Diệp Văn dùng nội lực thi triển khinh công nên khoảng cách giữa hai người càng lúc càng được thu ngắn lại, Diệp Văn đã mấy lần định nắm lấy y phục của Diệp Không. Khi khoảng cách giữa hai người đã thu hẹp, trong mắt Diệp Văn hiện lên một tia ánh sáng lạnh, mũi chân giẫm mạnh xuống đất, đại lực bắn ngược lại làm cho hắn giống như con báo trắng lao ra ngoài:

- Thằng đần kia, ngươi chết đi. Nam thương thông tý quyền.

Chỉ thấy Diệp Văn vung tay tung ra một cú đấm cực mạnh, hoàn toàn không có chút lưu tình nào.

Phang! Một quyền giáng mạnh vào hậu tâm của Diệp Không.

Phốc. Đang chạy trốn Diệp Không há miêng phun ra một búng máu tươi, chạy được thêm hai bước, l ão đảo ngã quỵ xuống lôi đài.

- Hừ, đồ vô dụng mới có một quyền đã không gượng dậy đươc.

Diệp Văn đi lên, đá văng Diệp Không xuống khỏi đài.

Trên lôi đài máu đen kéo dài thành một bãi rộng.

Diệp Văn thắng, thắng lợi quá dễ dàng, phía dưới đệ tử của Diệp gia phát hiện ra chính mình mong muốn thằng đần kia sẽ bị đánh một trận, thế nhưng bọn hắn giờ đây lại không phấn chấn cho lắm.

Nhìn trên lôi đài thấy Diệp Văn và Diệp Không chênh lệch về lực lượng quá xa, trận tỷ thí này quả thật không cân sức. Diệp lão gia khoát tay, Diệp Tài liền tuyên bố kết quả nói:

- Khiêu chiến tỷ võ, Diệp Văn...

Đột nhiên bên võ đài vang lên:

- Khoan.

Mọi người liền nhìn ra hướng vừa phát ra tiếng nói, chỉ thấy Diệp Không dùng một tay chỉ vào tay kia, mà tay kia lại đang nắm chắc vào sợi dây bên lôi đài.

- Quy tắc đã định, ngã xuống đất không dậy nổi hoặc là bị ly khai hoàn toàn khỏi võ đài là thua. Mà ta còn bốn ngón tay đang còn trên lôi đài thế

https://thuviensach.vn

nên ta chưa có thua.

Diệp Không đường đường chính chính nói, không biết mình đã vô sỉ làm mọi người tức lộn ruột. Mọi người bàn tán xôn xao, hiển nhiên là không bằng lòng với cách hành động của Diệp Không.

Diệp Văn giận quá chỉ biết cười nói:

- Tốt! cho dù ngươi chưa có thua thì ngươi lên đi chúng ta tiếp tục.

- Không lên, ta cứ đứng đây, chỉ cần một bộ phận của ta trên võ đài thì ta cũng chưa có thua và ngươi cũng chưa có thắng.

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, tiểu tử này mặt dày chẳng khác nào tường thành, hai chân đều đứng dưới võ đài vậy mà vẫn không chịu nhận thua.

Diệp Vũ người em ruột của Diệp Văn đi đến trước mặt Diệp Không mắng:

- Diệp Không ngươi có biết xấu hổ là gì không? Đánh không nổi thì đừng đánh, ngươi dựa vào lỗ thủng của quy tắc không chịu thua, tính toán như thế sao gọi là anh hùng.

Diệp Không liếc mắt sang đáp lễ rồi nghiêm nghị nói:

- Ta vốn không phải là anh hùng, ta là lưu manh. Ta sở dĩ làm như vậy để cho các ngươi hiểu rõ lợi dụng vào quy tắc cũng là một loại sách lược.

- Lợi dụng quy tắc cũng là một sách lược, nói hay lắm.

Diệp lão ra tỏ vẻ đồng ý nói, rõ ràng là không phản đối.

Diệp Không vỗ vai Diệp Vũ nói:

- Tam ca, ta biết rõ ngươi dùng trí lực thì khó giải thích nổi hàm nghĩa của lời này, bất quá bây giờ ta cùng với Diệp Văn tỷ võ cho ngươi mở mang đầu óc thêm.

Diệp Vũ đỏ bừng mặt:

- Ngươi, ngươi thật vô sỉ.

Trên võ đài Diệp Văn cười lạnh nói:

- Đã vậy ta cho ngươi ly khai hoàn toàn khỏi võ đài.

Diệp Văn nói xong lăng không phóng tới gót chân nhằm vào ngón tay của Diệp Không giẫm lên.

https://thuviensach.vn

Diệp Văn tư thế đọng tác thành thạo, tư thế ưu nhã, được các huynh đệ khác ủng hộ. Thế nhưng Diệp Không lại giơ ngón tay lên đặt lên một chỗ gần đó. Diệp Văn quát lên:

- Vừa rồi ngón tay của ngươi đã hoàn toàn ly khai khỏi võ đài.

Diệp Không cười nói:

- Thời gian ly khai ngắn không có việc gì... là chính ngươi nói thế mà.

Diệp Văn bị chọc giận đến tím mặt, muốn tung cước đá vào mặt tên thối tha kia, nhưng chợt nghĩ đến quy tắc không cho phép đánh vào mặt, trong khi đó tên tiểu tử kia lại đang đứng dưới võ đài, ngoại trừ mặt toàn thân không thể đánh vào đâu được.

- Vậy thì chỉ còn cách giẫm vào tay hắn. Diệp Văn đuổi theo các ngón tây của Diệp Không hai chân giẫm tới, Diệp Không lúc dùng tay này, lúc dùng tay kia, nâng lên, hạ xuống lúc này trận đấu càng ngày càng không giống một trận tỷ võ. Chúng đệ tử của Diệp gia cũng không biết nói gì, chúng biết rõ tên tiểu tử này rất càn quấy, không biết hắn còn muốn chơi trò này đến bao giờ.

Cũng không biết qua thời gian bao lâu, lúc này Diệp lão gia đã không còn chịu nổi thầm nghĩ trong bụng:

- Các ngươi định đùa giỡn đến bao giờ, các ngươi có còn coi đây là cuộc tỷ võ hay không, trong mắt các ngươi có còn ta hay không?

Khục!

Diệp lão gia ho lên một tiếng, muốn mở miệng nói gì đó. Diệp Văn lúc này cũng đã chán nản, hai chân giẫm loạn cả lên, quay đầu nhìn sang phía Diệp lão gia, đột nhiên hai mắt cá chân của hắn bị xiết chặt. Diệp Văn liếc xuống phía dưới cả kinh hét lên:

- Không được rồi.

Thế nhưng Diệp Văn cũng là kẻ cơ trí. Lúc bị Diệp Không kéo xuống khỏi võ đài hắn cũng nhanh tay túm lấy một sợi dây buộc quanh võ đài

- Hắc hắc. Ngươi lợi dụng quy tắc lão tử không biết lợi dụng sao, chẳng phải xỏ lá, vô sỉ gì, xem ai sợ ai?

Diệp Văn cũng đứng dưới võ đài đối diện với Diệp Không, đắc ý cười cười. Chúng đệ tử của Diệp gia thật sự quá bất ngờ, trận đấu hôm nay vượt

https://thuviensach.vn

xa trí tưởng tượng của chúng, trên võ đài không một bóng người, cả hai đối thủ đều đang đứng dưới mặt đất thế nhưng không có ai nhận thua cả.

Trận đấu càng lúc càng giống như trò đùa, Diệp lão gia đã muốn nổi giận, nhưng chính vào lúc này thắng bại đã rõ.

- A! Diệp Văn kêu lớn, nguyên lai cổ tay của hắn bị Diệp Không cắn cho đau điếng.

- Không được cắn người. Diệp Văn quát

- Này thì không được cắn. Diệp Không hàm hồ hừ một tiếng, hàm răng lại tiếp tục cắn xuống.

- A! Ngươi mau buông ra. Diệp Văn một tay bị cắn, tay kia còn muốn đẩy Diệp Không cho nên hai tay đã rời khỏi lôi đài.

- Ngươi thua! Diệp Không nhả cổ tay Diệp Văn ra, xoay người bò lên lôi đài quát:

- Ta thắng.

Không hề có tiếng hoan hô, vỗ tay chúng đệ tử Diệp gia đều trừng mắt nhìn Diệp Không. Thầm nghĩ cái này tính toán là chuyện gì nha, điều này có thể tính hắn thắng. Diệp lão gia cũng vậy hiên nhiên không thể tính hắn thắng, nhưng nghĩ lại không có lý do gì để tính hắn không thắng, sau cùng lão còn muốn xem Diệp Không có yêu cầu gì.

- Khiêu chiến tỷ võ, Diệp Không thắng.

Tiếng thanh âm của quản gia vang lên, thanh âm đó văng vẳng bên tai chúng đệ tử của Diệp gia, một đám nghĩ " chẳng phải sau này chúng ta cũng có thể chơi xỏ lá như thê sao"?

- Diệp Không tuy ngươi thắng trong cuộc tỷ võ, vi phụ nhìn thấy ngươi túc trí đa mưu hơn người, miễn cưỡng cho ngươi thắng, bây giờ ngươi có thể nói, ngươi muốn thứ gì, đồ vật gì. Bất cứ thứ gì ta cũng có thể cho.

Chúng đệ tử nghe thấy mà thèm thuồng, mẹ kiếp, thắng ngốc này chơi xỏ lá mà thắng lại còn được ban thưởng. Cả bọn thầm nghĩ chắc Diệp Không sẽ lấy tiền bạc hoạc vũ khí gia truyền?

- Con muốn học võ. Diệp Không ngang nhiên nói ra.

- Đây là quyền lợi của người thắng cuộc, không tính là một yêu cầu.

- Con muốn phụ thân dạy con.

https://thuviensach.vn

Diệp Không vừa nói ra chúng đệ tử lại xôn xao cả lên. Phải biết rằng Diệp lão gia con cái tuy đông nhưng chỉ đích thân truyền dạy cho người con lớn nhất là Diệp uy. Những người con khác chỉ cần được chỉ điểm một vài chỗ cũng cảm thấy thỏa mãn lắm rồi chứ đừng nói đến vinh dự được lão gia truyền dạy.

Nếu quả thật lão gia đồng ý truyền dạy cho thằng ngốc này chẳng phải từ giờ trở về sau mình không bằng thằng ngốc này sao? Nghĩ thế cả bọn ngẩng đầu lên nhìn Diệp lão gia, tất cả mọi người đều khẩn trương mở to mắt nhìn Diệp lão gia xem lão gia có đáp ứng cho Diệp Không hay không?

Diệp lão gia nghe những lời này con mắt ngưng tụ lại, nhìn Diệp Không từ đầu đến chân. Diệp Không nói lời đó quả là ngoài ý muốn của lão, nhưng nghĩ lại nó cũng hợp tình hợp lý. Thật ra hắn cũng muốn trong Diệp gia có người kế thừa đao pháp của hắn, hắn sợ trong đám con cái của hắn không ai có đủ tư chất sẽ bôi nhọ tên tuổi của đao pháp Diệp gia.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 22

Lập Chí

Chương 22 - 24: Lập Chí

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Nhìn ánh mắt của cha Diệp Không hoàn hồn nói thêm:

- Phụ thân hiện tại đầu óc của hài nhi đã minh mẫn, cũng muốn có tiền đồ. Hôm nay muốn được phụ thân truyền thụ võ công tương lai có thể vì phụ thân phân ưu, vì Diệp gia xuất lực. Phụ thân yên tâm, hài nhi nhất định đông luyện tam chí hạ luyện tam phục *, sẽ cham chỉ học hỏi nhiều hơn, cố gắng khắc khổ, tuyệt nhiên không bao giờ bôi nhọ danh dự đao pháp của Diệp gia.

(* ý nghĩa đại khái là sẽ chăm chỉ khổ luyện quanh năm, không lúc nào ngưng nghỉ)

- Ngươi không thể yêu cầu một việc khác sao? Diệp lão gia vô tình cự tuyệt Diệp Không.

Diệp Không vẫn không từ bỏ ý định, quật cường nói:

- Phụ thân, chẳng phải phụ thân vừa nói nếu hài nhi thắng sẽ đáp ứng yêu cầu của hài nhi sao?

Diệp lão gia khoát tay nói:

- Không phải là ta nuốt lời, mà tai tư chất của ngươi quá kém, hơn nữa ngươi đã quá tuổi luyện võ, nếu sớm hơn vài năm. Diệp lão gia thoáng dừng lại rồi nói tiếp:

- Năm nay ngươi cũng đã mười hai tuổi, xương cốt đã định hình hết rồi, nếu học võ công để bảo về mình thì còn có thể. Đạo trong võ công một

https://thuviensach.vn

đường có chỗ phát triển thì có cố gắng đến mấy cũng khó có thể thành châu báu. Cho dù bất kể võ sư nào dạy ngươi kết quả cũng đều như thế mà thôi.

Những lời này như sấm sét giữa trời quang, đánh trúng Diệp Không một phát choáng váng. Hắn vốn muốn theo võ đạo xuất đầu, hiện tại hoàn toàn không có cơ hội, hắn biết tại Thương nam đại lục này nếu không luyện võ thì không bao giờ nổi danh được.

Diệp lão gia thấy vậy cũng an ủi:

- Ngươi cũng không cần phải buồn bã như vậy, vi phụ thấy ngươi mồm miệng lanh lợi, đầu óc minh mẫn, chi bằng vứt võ học văn, làm một tay cẩm tú văn vẻ, tương lai khảo thi cái công danh, cũng có thể tiến dần từng bước, phụ tá quân vương làm rạng danh tổ tông.

Nghe Diệp lão gia nói thế chúng đệ tử nhìn nhau thở phào nhẹ nhõm, trong mắt lộ ra thần sắc vui mừng. Xem ra ai cung không muốn bị thằng ngốc này đè ép, Bọn họ đâu biết rằng luyện võ vô vọng, Diệp Không sắp đi đến một nấc thang huy hoàng hơn, đó chính là tu tiên đại đạo.

Tại võ trường, Diệp Không không có yêu cầu Diệp lão gia vấn đề khác, bất quá Diệp lão gia phân phó cho quản gia tăng lên mỗi tháng hai mươi lượng bạc tiền tiêu hàng tháng cho hắn.

- Không thể cho. thằng đần đó cắn đến sớt da cỏ tay của đại ca, hắn cần phải bồi thường để chúng ta mua thuốc.

Diệp Vũ quay lại phòng nghiêm giọng ngăn cản. Diệp Văn đứng bên vừa băng tay vừa nói:

- Đúng vậy, như vậy hỗn đãn quả thực quá không biết xấu hổ, rõ ràng đứng dưới lôi đài còn nói không có thua, còn cắn người! Càng là vô sỉ.

Diệp Vũ lại cười nhạo:

- Thằng ngốc kia, rõ ràng còn không biết xấu hổ lại muốn cha truyền võ nghệ cho hắn, thật sự là không biết lượng sức, cũng không rằng tư chất của mình hết sức kém cỏi.

Nói đến chuyện này, Diệp Văn nở nụ cười:

- Thằng ngốc kia tưởng thật sự là tốt đẹp, thật là tức cười, ngươi không phát hiện cái vẻ thất vọng biểu lộ lúc đó của hắn đâu, ha ha...

https://thuviensach.vn

Diệp Văn cười cười, làm động tới cánh tay bên trên chỗ đau, hắn hừ lạnh một tiếng, trong mắt ánh lên sự hận thù nói:

- Thằng đần, ta sớm muộn cũng sẽ tìm ngươi tính sổ.

Lúc này mẹ của bọn hắn, Nhị nương nói:

- Hai mươi lượng bạc hay là đưa cho hắn, đừng làm cho tướng quân nổi giận, gần đây các ngươi gần đây trước mặt tướng quân các ngươi đều tỏ ra lễ phép, ha ha. Ta hôm nay thế nhưng mà thăm dò được một tin tức quan trọng.

Diệp Văn cùng Diệp Vũ cảm thấy hứng thú mà hỏi:

- Tin tức gì vậy?

Chỉ thấy ba cái đầu dựa vào lại với nhau, Nhị nương thì thầm, chỉ thấy hai huynh đệ mặt mày hớn hở, trong mắt tràn đầy vẻ hâm mộ.

- Cho nên tới đây các ngươi chớ đi chọc thằng ngốc kia làm gì, cứ an tâm, nghe lời đi, cứ ở nhà, mẹ cho các ngươi bồi bổ, tranh thủ cho các ngươi đều có tư chất.

- Tốt lắm!.

Trong phòng Tam nương, cũng diễn ra cảnh tượng giống hệt. Diệp Long nằm ở trên giường rên hừ hừ rồi chửi bới Diệp Không.

- Mẫu thân, cái thằng Diệp Không kia thật sự là đáng giận, ngườii nên báo thù cho con.

Diệp Hổ cũng là nghiến răng nghiến lợi nói:

- Đúng vậy, mẫu thân, mẫu thân phải báo thù cho ca ca, thằng ngu kia hiện tại đã trở nên xảo trá ngoan độc, rõ ràng phụ thân đều không có trách phạt hắn, thật sự là đáng giận.

Tam nương cũng là người tập võ, tính tình so Nhị nương thì hào sảng hơn chút ít mắng:

- Đồ vô dụng! Chính mình đánh không lại, lại để, lại để cho một nữ nhân như ta ra mặt, như vậy thì các ngươi làm nên trò trống gì?

Diệp Long kêu rên nói:

- Mẫu thân, không phải con đánh không lại, là hắn sử dụng gian kế phạm quy.

Tam nương lại nói:

https://thuviensach.vn

- Nghe các ngươi nói, thì thấy rõ Diệp Không không ngốc rồi, còn rất xảo trá ngoan độc, cho nên các ngươi nên thân thiện với hắn.

Tam nương quan sát tình hình của nhi tử lại thấp giọng nói:

- Các ngươi phải nên động não, thằng ngốc kia tuy đã thông minh, thế nhưng lại đắc tội Nhị nương, tóm lại cứ để cho bọn hắn đấu đấu đá với nhau. Các ngươi có hiểu không? Cái con mụ xú yêu phụ kia cũng muốn được tướng công yêu thích cho nên chỉ cần Nhị nương kia bị lật thuyền... thì mẫu thân này chẳng phải sẽ làm chủ nội viện sao?

Hai nhi tử giờ mới hiểu được, liền vội vàng gật đầu khen:

- Ah! Biện pháp của mẫu thân rất hay.

Tam nương đắc ý cười cười, có nhỏ giọng nói:

- Hôm nay mẫu thân thăm dò được một tin tức quan trọng...

****

Diệp Không đều không biết mình như thế nào mà Diệp lão gia lại từ chối, hắn đã bị lão cho một phen đả kích e rằng lệch tư tưởng rồi.

Học võ không có tiền đồ. Nói cách khác mong ước của hắn tại Thương Nam đại lục muốn diễu võ dương oai, thúc ngựa giơ roi, đã thành bọt nước.

Vứt bỏ võ theo văn, làm một tay cầm tú văn vẻ? Cái này lại càng là vô nghĩa, đừng nhìn hắn trong suốt trận đấu nói đạo lý rõ ràng, kỳ thật hắn là người không thích học tập, bằng không hồi còn ở địa cầu hắn còn chưa học hết cấp hai mà lại bỏ học.

Hắn cảm thấy trước mắt trống rỗng, tuyệt vọng cực độ. Bất quá trở lại nhà mình, nhìn xem lão nương đang tha thiết chờ mong, hắn đành phải cố gắng nét mặt tươi cười, tùy cơ ứng phó.

Diệp Không trong lòng chán nản, sáng sớm cũng không có khí thế hăng hái, mang theo một thân thương thế, trả lời đối phó với mẫu thân vài ba câu qua loa, ăn một ít cơm trưa, rồi chui vào trong phòng mình ngẩn người ra.

Buổi chiều, quản gia Diệp Tài tới, đem cái quyết định bổ sung ngân lượng báo cho Trần Cửu mẫu biết, thế nhưng Diệp Không cũng không có đi ra.

Tuy nhiên Nhị nương, Tam nương đều vì tin tức bí mật kia mà tạm thời yên tĩnh, có thể do Diệp Không thật sự là bị Diệp lão gia đả kích, trong nội

https://thuviensach.vn

tâm lúc này uể oải thế nào không cần nói thêm nữa, cũng không có tâm tư tranh đấu với người khác, chỉ suốt ngày ngây người trốn ở gian phòng giống người mất trí.

Trần Cửu mẫu nhìn thấy nhi tử của mình như vậy, nhưng cũng không dám quấy rầy, đã đến chạng vạng, Trần cửu mẫu gọi hắn ra ăn cơm tối, Diệp Không vẫn không có đi ra ngoài.

Trần Cửu mẫu cũng không dám quấy rầy nhi tử, đành tự mình mang theo thau cơm đi lấy cơm.

Phụ trách phòng ăn là một nữ nhân béo mập, tuy xấu, nhưng nàng rất thẳng thắn, một mực vẫn hận Diệp Tướng quân không coi trọng mình. Mà ngay cả Trần Cửu Nương xấu như vậy mà vẫn cho tướng quân một hài tử. Thế nên nàng tự nhiên đối với Trần Cửu mẫu tuyệt đối không khách khí. Trần Cửu mẫu thấp giọng nói:

- Cho nhiều một tý nha, Không nhi của nhà ta hôm nay lại bị thương, muốn ăn nhiều một tý đấy!

Nữ nhân béo hừ một tiếng châm chọc nói:

- Thì đã sao? Nhi tử ngươi được khôi phục sự sủng ái rồi hả? Đã nghĩ là có thể cưỡi trên đầu chúng ta sao?

Trần Cửu mẫu không để ý con mắt chăm chú nhìn vào bên trong chậu thịt kho tàu nói:

- Không đúng, không đúng, Mã tỷ, ta chính là muốn bồi bổ cho nhi tử mà thôi.

Mã tỷ liếc qua cười lạnh nói:

- Ăn nhiều bánh bao bổ não đấy.

Rồi thò tay theo trong chậu lấy mấy cái bánh bao lạnh ném tới. Trần Cửu muốn nói thêm mấy câu, nhưng cuối cùng vẫn là cầm cơm cùng bánh bao đi ra. Còn có thể như thế nào đây? Những người này đều là quản sự đấy, đều không thể trêu vào, đừng xem bọn hắn là hạ nhân, ai cũng có thể là họ hàng thân thuộc với các phụ nhân trong nhà đấy, Mã tỷ là đồng hương của cửu phu nhân rất được cửu phu nhân sủng ái, cho dù bẩm báo tướng quân thì chẳng lẽ mang bộ dáng xấu xí của mình đi sao?

https://thuviensach.vn

Trở lại tiểu viện, đem mấy cái bánh bao lạnh trở về, gõ cửa phòng nhi tử, đặt thức ăn lên bàn. Diệp Không suy tư cả buổi chiều, càng nghĩ càng buồn rầu.

- Học cái võ công tự bảo vệ mình có thể, muốn tại võ đạo để phát triển tương lai là tuyệt đối không thể.

- Cho dù trả giá nhiều hơn nữa cố gắng hơn nữa, cũng khó thành châu báu.

Hai câu nói này đã đạp tắt hy vọng của Diệp Không. Hắn cảm thấy thất vọng, uể oải, nản lòng thoái chí.

- Ở đây so với địa cầu còn kém xa.

Hắn đã không muốn tiếp tục ở chỗ cái đại lục này nữa, hắn bắt đầu tìm cách quay về. Bất quá tại đây không có gì Triệu cô nương cho hắn một chưởng, hắn nói thầm, có phải hay không khi chết liền có thể xuyên việt qua thế giới này? Nếu không... Ta thử tự sát một phát nhỉ.

- Chết cũng muốn làm ma đói.

Xem xét đồ ăn, cơm trắng nóng hổi, nhìn nhìn lại bên trên đồ ăn, là thức ăn cùng loại với rau cỏ màu xanh xanh. Mặc dù không có thịt, ăn vào cũng thấy ngon miệng, có thể ăn lấy ăn để, đột nhiên hắn nghĩ đến một cái gì đó.

Diệp Không thả chiếc đũa trong tay ra, mở cửa ra khỏi phòng, giờ phút này ánh trăng đã treo cao, có thể bầu trời còn chưa tối, thế cho nên ánh trăng mang theo ánh sáng màu đo đỏ, ở trên địa cầu hắn chưa bao giờ nhìn thấy khung cảnh mỹ lệ đến thế.

- Đáng tiếc chính mình còn không được ở lại bao lâu để thưởng thức.

Diệp Không cảm thán rồi đẩy của gian phòng của Trần cửu mẫu bước vào.

- Không nhi.

Trần Cửu mẫu càng hoảng sợ, vô ý cầm cái bánh bao lạnh trong tay hướng về phía hắn. Con mắt Diệp Không thoáng chút trợn tròn. hắn vào trong này, là bởi vì hắn đoán được lão nương nhất định là đang ăn tối, cho nên muốn vào để mời lão nương ra ngoài cùng hắn ăn những món ăn kia.

Nhưng ai biết lão nương thậm chí ngay cả cơm trắng đều không có, trốn ở trong phòng để gặm bánh bao lạnh!

https://thuviensach.vn

Diệp Không lửa giận ngút trời nói:

- Mẫu thân, sao mẫu thân lại ăn cái này?

- Không có việc gì, không có việc gì, mẫu thân thích ăn bánh bao.

Trần Cửu mẫu dường như sợ nhi tử không tin, lại dùng sức gặm mấy miếng bánh bao, có thể là do đã để cách đêm cho nên bánh bao sớm đã cứng lại, không nuốt được, nước mắt nàng liền trào ra.

Tuy đây không phải là mẫu thân của hắn, chưa nói đến tình cảm, trông thấy cảnh tượng này Diệp Không không thể nhịn nổi. Diệp Không quay đầu lại định đi:

- Tiên sư cái thằng đầu bếp! Lão tử đi chém chết bọn hắn!

- Không được! Không nhi, mẫu thân không sao, con cũng đừng đi gây chuyện, chỉ cần con hiếu thảo thế là đủ rồi. Trần Cửu mẫu nhào tới ôm cổ nhi tử, rưng rưng cầu khẩn nói:

- Mẫu thân biết con đang không vui, thế nhưng mà Không nhi, con mới mười hai tuổi, con đấu sao lại bọn chúng, mẫu thân hiện tại lo lắng nhất là con. Mẫu thân ăn khan uống khổ cũng có thể, nếu như con có chuyện không hay xảy ra, mẫu thân làm thế nào sống được nữa đây...

Trần Cửu mẫu nói xong, nước mắt đã rơi như mưa. Diệp Không mới vừa rồi còn nghĩ đến tự sát để trở về địa cầu, nhưng khi chứng kiến hình ảnh vừa rồi, hắn phát hiện mình tàn nhẫn đến cỡ nào! Không! Ta muốn sống sót! Dùng tính mạng Diệp Không sống sót. Chẳng những thế còn muốn sống thật tốt, còn muốn cho những kẻ ác độc vô lương các người trả giá thật nhiều!

Diệp Không cắn răng, chậm rãi ngẩng đầu, phảng phất đem cái gì đó ngạnh sanh sanh toan nuốt xuống. Cơn tức này thật sự không nuốt trôi, thế nhưng mà hắn đã cố nuốt xuống rồi, mà giờ khắc này hắn, cũng xác đinh được tín niệm của mình, đem chút ít uể oải cùng chán chường lúc buổi chiều toàn bộ đều phá tan đánh nát!

- Cừu hận, cũng là một loại động lực.

Thật lâu sau, hắn thổ ra một ngụm trọc khí, hai nắm đấm nắm chặt cũng theo đó buông ra.

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân yên tâm đi, cuối cùng có một ngày, ta muốn cho bọn hắn hiểu rõ, đã ăn của ta là phải nhả ra, cầm của ta là phải trả lại, khi dễ của ta... Là hối hận cũng không kịp!

Ban đêm Thương Nam đại lục nếu so với địa cầu càng thêm sáng ngời mà yên lặng. Ánh mặt trăng sáng đã xuyên thấu qua vô số chỗ rách ở trên cửa sổ giấy, chiếu thẳng xuống mặt đất ngay bên cạnh giường ngủ, lốm đa lốm đốm từng vệt sáng mờ ảo, làm cho người ta cảm thấy có chút hàn ý.

Bất quá cảm xúc nhớ nhà của hắn cũng không có duy trì quá lâu, đã quyết định muốn ở lại đại lục lạ lẫm và tàn khốc này, vậy cho nên hắn muốn thu liễm toàn bộ cảm xúc này lại, thậm chí hắn còn muốn quên đi cái thân phận là người địa cầu của mình, dung nhập chính mình vào cái thế giới mới này, vì chính mình giành lại một tia tôn nghiêm cùng hạnh phúc.

Diệp Không ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, hắn đã thích ứng với không khí của Thương nam đại lục, không hề có cảm giác khó chịu, bất quá hắn y nguyên có thể cảm giác ra linh khí trong không khí.

Rất rõ ràng, so sánh với ban ngày, thủy thuộc tính linh khí tràn đầy không ít, mộc thuộc tính linh khí cũng có chút gia tăng, thổ thuộc tính không thay đổi, mà hỏa thuộc tính cùng kim thuộc tính yếu ớt đến cơ hồ không thể cảm giác được chút nào.

Diệp Không suy đoán, vậy đại khái nguyên nhân là ở chỗ, hắn là do phần linh khí mỏng manh địa cầu, tựu giống như một người trường kỳ sống trên cao nguyên thiếu dưỡng khí, đột nhiên đi vào bình nguyên dưỡng khí dồi dào trong lành, cái loại cảm giác dầy đặc đông đúc này đương nhiên muốn vượt qua một bình nguyên bình thường rồi.

Diệp Không đột nhiên cảm giác được chính mình cũng không phải cái gì cũng kém, chính mình so với người Thương Nam đại lục có cảm giác về linh khí nhạy cảm hơn nhiều, cái này có phải hay không đây chính là điểm mấu chốt để mình có thể bắt tay vào tu luyện. Nhưng mà hắn phải bắt đầu từ chỗ nào đây?

Đã từng xem qua rất nhiều tiểu thuyết tiên hiệp cùng võ hiệp, hấp thu linh khí Ngũ Hành để tuy luyện bản thân, đoạt Thiên Địa tạo hóa được hưởng tiên duyên. Những chuyện này Diệp Không cũng biết, những cái

https://thuviensach.vn

tiểu thuyết kia đều ghi rất rõ ràng, hít vào linh khí rồi cất chứa trong cái gì đan điền, đợi đến lúc cần sử dụng, đem linh khí phát ra, không phải là làm như vậy sao?

Cho dù luyện không thành tiên nhân, ta cũng luyện được nội công, hoặc là khí công, đả thông hai mạch Nhâm Đốc, vậy cũng được, luyện được vài năm làm võ lâm cao thủ, hành tẩu tứ phương, hành hiệp trượng nghĩa, lại lưu lạc trong giang hồ một phen, còn có ai dám khinh thị ta và lão nương của ta nữa?

Bất quá cái việc này nói thì đơn giản, thế nhưng khi bắt đầu cũng không phải là đơn giản như vậy.

Hấp thu thiên địa linh khí, hấp thu như thế nào? Hít sâu? Đoạt Thiên Địa tạo hóa, đoạt như thế nào? Còn có hai mạch Nhâm Đốc... Tiểu thuyết không có chăm chú xem, bạn thân còn thật sự không biết hai mạch Nhâm Đốc ở chỗ nào?

- Mặc kệ, đánh trước tính sau!

Diệp Không đối với kiểu ngồi xếp bằng trong tu luyện thì cũng biết đôi chút do thi thoảng xem phim và đọc tiểu thuyết từ hồi còn ở địa cầu, hắn liền vừa nhớ lại vừa thực hành luôn, ngồi xếp bằng ở trên giường, đôi thủ chưởng đặt ở trên gối tâm hướng lên trên, điều chỉnh hô hấp, tâm vô tạp niệm, chậm rãi tiến vào trạng thái nhập định.

Khoan hãy nói, tự dưng bảo nhập định thì thật khó khăn, muốn vào nhập cái loại nầy giống như ngủ nhưng không phải ngủ, trong đầu không có cái gì tạp niệm, còn không thì rất dễ dàng.

Bất quá Diệp Không cũng là người có tâm trí vô cùng kiên định, đã kiên trì tin tưởng, không có nghĩ miên man tới những cái khác, bài trừ tất cả tạp niệm, cố gắng trìm vào minh tưởng.

Không biết đã qua bao nhiêu thời gian, Diệp Không ngồi đến mức hai chân có chút run lên, trong ý nghĩ buồn ngủ cũng bất giác bốc lên, mí mắt dường như có ngàn vạn cân đè xuống, hận không thể thoáng một cái liền ngã xuống giường nằm ngáy o.. o..., lúc này mới khoái hoạt. Diệp Không cố gắng gạt bỏ những ý niệm đang sinh ra trong đầu:

https://thuviensach.vn

- Kiên trì đến cùng chắc là thắng lợi. Cổ nhân treo tóc lên sàn nhà, lấy bút nhọn chống cổ để giữ sự tỉnh táo cho mình. ta hôm nay cũng không được thua kém cổ nhân a.

Diệp Không lại bò lên trên giường nhỏ, ngồi xếp bằng xuống. Lại qua không biết bao nhiêu thời gian, Diệp Không đã tự đâm vào đùi mình vài châm, vết máu tí ti đem vải thô dán xuống thành một cái vòng tròn nhỏ. Có thể Diệp Không còn đang kiên trì, hắn không tin, chính mình kiên trì nhập định như thế mà lại không có tác dụng gì sao.

Lại là một canh giờ nữa trôi qua, trong mơ mơ màng màng, Diệp Không rốt cục lần thứ nhất tiến nhập một loại trạng thái nửa mê nửa tỉnh, khí tức của hắn bằng phẳng, chậm chạp mà có tiết tấu, đầu óc của hắn tinh tường, nhưng lại lại rỗng tuếch, cái gì đều không muốn, hắn hai mắt hơi mở, có thể trông thấy cảnh tượng mờ mờ ảo ảo trước mắt.

Hắn cũng không biết mình đang ở nơi nào, cảm giác đây là một mảnh hỗn độn hư không, bốn phía được che phủ bởi sương mù, nhìn không thấy bên ngoài, mà trong không gian lại không không đãng đãng. Diệp Không sửng sốt một chút, tranh thủ thời gian nhìn lại chính mình, phát hiện mình đã biến thành một quả cầu bạch sắc.

Cái này là hồn phách của mình! Mình trong lúc nhập định, vậy mà đi tới thời gian lần trước lúc cùng kẻ đần kia phát sinh đại chiến đoạt xá. Diệp Không không rõ tại sao phải lại tới đây, cũng không biết hồn phách của con người đến cùng là có hình dạng như nào, dù sao chắc có lẽ đây cũng không phải là khí hải đan điền, hơn phân nửa là trong óc hoặc là Tử Phủ.

Đột nhiên, hắn phát hiện trong không gian cũng không phải chỉ có hắn một mình hắn, ở phía trên hắn, có một mảnh kim quang đang phát sáng!

Đó là cái gì? Diệp Không liền bay tới.

Chỉ thấy kim quang kia treo cao tại trong không gian, không tính là lớn, cũng không tính là nhỏ, ước chừng so với linh hồn kẻ đần trước lớn hơn một chút, bất quá độ sáng rất cao, kim mang lập lòe, phảng phất trong không gian như có một vòng mặt trời đỏ.

Diệp Không lại biết vật kia khẳng định không phải là mặt trời, bởi vì vật phát ra kim quang kia có hình dáng dẹt dẹt, cảm giác giống một quyển

https://thuviensach.vn

sách. Trong đầu của ta tại sao có thể có sách thế này? Diệp Không nghĩ lại suy đoán của mình cảm thấy buồn cười. Khi mà hắn bay đến kim quang phía trên không kia, hắn liền kinh ngạc:

- Ông trời... ơ... i! Đúng là một quyển sách! Trong đầu của ta có một quyển sách!

Phát hiện này lại làm cho Diệp Không giật mình không thôi, thậm chí so với lúc hắn đi vào Thương Nam đại lục còn giật mình hơn, hắn nghĩ đến vỡ đầu cũng không hiểu được cuốn sách kia làm thế nào lại đi vào bên trong đầu mình được, nếu như có thể nhét thêm nhiều một chút, lúc đi thi Đại học có thể ăn gian rồi! ?

Thế nhưng đáng tiếc đại lục này căn bản cũng không cần kỳ thi Đại Học, huống chi, quyển sách này chính là do cơ duyên xảo hợp mới tiến vào đầu hắn, sách khác là tuyệt đối không thể đi vào.

Điều làm cho Diệp Không mừng rỡ không thôi chính là, bìa ngoài phía trên sách này có bốn chữ to màu ánh kim lóng lánh hết sức rõ ràng, "Phù chú bách khoa toàn thư" (Phù Chú Đại Toàn) . Bìa mặt phần dưới còn có một loạt chữ nhỏ "Long Hổ chân nhân lưu".

Diệp Không còn tưởng rằng sách này vốn là tồn tại sẵn trong đầu kẻ đần kia, hiện tại xem ra không phải, xem ra Long Hổ chân nhân nhất định cùng cái Long Hổ tương mệnh quán kia có liên quan với nhau.

Xem ra, Triệu cô nương một chưởng đem mình đánh tới thế giới khác, vẫn có chỗ hữu dụng.

Diệp Không trông thấy quyển sách này, thoáng có chút kích động lên rồi, cho dù hắn là người ngu cũng hiểu rõ, quyển sách có thể chui được vào người ta, bản phù chú sách vở nhất định không là phàm phẩm, nói không chừng đây chính là yếu tố quyết định giúp hắn có chỗ đặt chân tại Dị Giới này, mà không khéo còn giúp hắn quét ngang Thương nam đại lục này ấy chứ!

Hắn có chút không thể chờ đợi được nữa rồi, muốn mở ra nhìn trang sách một chút, sách này ở bên trong đến cùng ghi lại lấy những loại phù chú gì, đối với chính mình có hữu dụng hay không đây?

https://thuviensach.vn

Thế nhưng mà rất nhanh hắn lại cao hứng không nổi rồi, bởi vì hắn phát hiện, chính mình vậy mà không thể mở nổi quyển sách này.

Hắn hiện tại chỉ là một đoàn quang cầu, cũng không có tay chân, bất quá cái này cũng không ảnh hưởng đến việc hắn lật sách, chỉ cần ý niệm khẽ động, sách này bìa mặt sẽ nhấc lên.

Chỉ là hắn phát hiện sách này trang thậm chí có sức nặng thiên quân, mặc hắn sử dụng hết khí lực từ lúc còn bú sữa mẹ đến giờ, cái bìa sách kim quang màu xanh kia cũng chỉ là nâng lên một ít phiến sách, sau đó, lại không có gì ngăn cản được liền hạ xuống.

- Tiên sứ cái củ cải! Ta cũng không tin chỉ một trang sách ta cũng không mở ra được!

Bất quá đây không phải thời điểm giận dỗi, Diệp Không dốc sức liều mạng cố gắng, nhưng quyển sách vẫn ngoan cố không chịu mở ra, hơn nữa việc nhấc bìa sách lên thôi cũng càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng vậy mà ngay cả việc làm hé mở bìa sách hắn cũng ko thực hiện nổi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 25

Diệp Uy

Chương 25 - 27: Diệp Uy

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Không tốt!

Lúc này Diệp Không đột nhiên cảm giác đầu óc mình có chút mê muội, ánh mắt cũng bắt đầu mơ hồ, phảng phất cả người đều cảm thấy trống trải.

- Ác ác đó

Một đêm qua, sáng sớm, trời mới vừa tờ mờ sáng, Thương Nam đại lục rốt cục giống như địa cầu, tiếng gà trống gáy đúng giờ vang lên.

Ự... c!"

Thân thể nhỏ bé gầy yếu của Diệp Không ngã ầm xuống giường, hắn nhắm mắt lại, bờ môi nhợt nhạt, sắc mặt xanh trắng, trên trán mồ hôi to như hạt đậu cuồn cuộn theo sau tai nhỏ xuống mặt gối.

Hắn không biết, tiếng gáy của gà trống đã cứu được hắn một mạng. Thân thể bị thương nhưng vẫn không nghiêm trọng bằng việc thần thức bị thương, tuy hắn cắn nuốt linh hồn của kẻ đần kia, hồn phách nếu so với bạn cùng lứa tuổi cường đại hơn rất nhiều, thế nhưng mà vừa rồi việc hắn cố gắng mở trang sách kì bí kia đã làm tiêu hao nghiêm trọng hồn lực của hắn, đã đẩy hắn đến hoàn cảnh dầu hết đèn tắt rồi, nếu như không phải một tiếng gà gáy khiến hắn tỉnh lại, chỉ sợ lúc này hắn không phải hồn phi phách tán, thì cũng là người sống đời sống thực vật rồi. Tuy nhiên may mắn hắn thoát chết, bất quá giờ phút này hắn cũng không khá khẩm gì lắm, toàn thân ngoài cảm giác yếu ớt, thì cũng chỉ là cảm giác vô cùng yếu ớt mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hắn cảm giác toàn thân mình như được làm bằng bún vậy, một điểm khí lực cũng không sử dụng được, cho dù trợn mắt cũng không có khí lực. Nhắm mắt lại còn có thể cảm giác được trước mắt là một khoảng tối đen, toàn bộ ý thức trong đại não đều đình trệ cả rồi, tất cả truy cầu, buồn vui, yêu hận, toàn bộ đều biến mất không còn. Ánh mặt trời nhẹ nhàng chiếu sáng, bầu trời xanh vạn dặm, lại là một ngày mới đi tới.

Thời tiết ở Nam Châu này rất thích hợp cho việc sinh trưởng, cũng thích hợp cho con người sinh sống, nếu không phải tại đây rất gần Hồng hoang lại giáp ranh với Man tộc, thì chắc chắn nơi này sẽ phồn hoa hơn thế nữa.

Thành Nam Đô là thủ phủ của Nam Châu, đây cũng là thành thị náo nhiệt nhất trong tám Châu của An quốc, tất nhiên trừ Quốc đô là thành An Đô ra.

Thành Nam Đô phồn hoa tuy nhiên khách khí mà nói thì là do dân chúng từ tứ phương đến kiến thiết, kỳ thật mọi người trong lòng cũng biết, cái này không có tránh khỏi công lao của cao nhất thuộc về trưởng quan Nam Châu - Diệp Hạo Thiên, nếu không phải Diệp Tướng quân mang binh đánh lui Man tộc lần lượt quấy rối, lại thì hiện tại đâu có phồn vinh thế này? Phải biết rằng, tại hơn mười năm trước, tại đây chỉ là một khối đất cằn sỏi đá thôi.

Chiến công của tướng quân Diệp Hạo Nhiên vô cùng lớn lao, từ hồi tuổi còn trẻ đã có công lao hiển hách rồi, mà ngay cả việc hoàng đế hiện tại có thể thuận lợi đăng cơ cũng là nhờ có hắn ủng hộ đằng sau. Bất quá bệ hạ đăng cơ xong lại lo lắng hắn công cao che chủ, đem binh quyền của hắn tước bỏ dần dần, Diệp Hạo Nhiên cũng vui vẻ được ly khai khỏi trung tâm chính trị, mang theo một số thuộc hạ thân tín đánh ra một mảnh bầu trời riêng, yên tâm thoải mái làm Tiêu Dao tướng quân.

Cho dù Man tộc bị đánh tan, có thể cũng sẽ không chịu an phận như vậy, cách thành Nam Đô mấy trăm dặm là đại quân Diệp gia, mà con trai lớn nhất Diệp Hạo Nhiên là Diệp Uy, trấn thủ ở chỗ này. Nhưng sáng sớm hôm nay, Diệp Uy lại sớm trở về.

Trước phòng khách, Diệp Hạo Nhiên vừa mới hoàn tất việc luyện công buổi sáng, buông đại đao, nhận khăn mặt từ Diệp Uy đưa lên lau tay hỏi:

https://thuviensach.vn

- Uy nhi, con giờ phút này là phải ở trong quân doanh, tại sao lại trở về vậy?

Diệp Uy nói ra:

- Hài nhi trở về có hai chuyện cần nói, một là trong quân có chút tin tức, Man tộc đã trải qua tầm mười năm chăm lo việc nước, thực lực lại được khôi phục, gần đây lại lòi ra một Cáp đại hãn có chí hướng cao xa, con cảm thấy được chúng ta sớm muộn sẽ cùng bọn chúng xảy chiến tranh, nếu như không sớm ra tay, đợi mười năm nữa hắn sẽ thống nhất các bộ lạc Man tộc, sợ khi đó chúng ta cũng không phải là đối thủ của chúng.

Diệp Hạo Nhiên trầm ngâm chốc lát nói:

- Việc này không vội, chờ ta tấu bệ hạ rồi tính tiếp, còn chuyện thứ hai là chuyện gì?

- Ah, Chuyện thứ hai là hài nhi nghe nói mấy ngày gần đây Vạn Huyền chân nhân...

Diệp Hạo Nhiên liền cắt ngang lời nói của hắn:

- Đi vào thư phòng rồi nói tiếp.

Trong quân, đại sự chỉ có thể đàm luận tại phòng khách, nhưng này chuyện thứ hai lại muốn nói ở thư phòng, thầm nghĩ nhất định bí mật phi thường.

Một lúc sau tại thư phòng.

Diệp Uy phi thường cẩn thận nói:

- Cha, Có phải Vạn Huyền chân nhân có ý muốn chiếm vật chi bảo nhà của ta, nên không muốn trả lại?

- Không được nói bậy!

Diệp Hạo Nhiên gầm lên giận dữ, con mắt nhìn hai bên một chút, lúc này mới thấp giọng khiển trách:

- Con nói chuyện cẩn thận một chút, Vạn Huyền chân nhân đó là tiên nhân, còn không phải tiên nhân bình thường mà là tiên nhân có đại thần thông Trúc Cơ kỳ, có thể nghe thấy chúng ta nói chuyện từ ngàn dặm bên ngoài!

Tai nghe ngàn dặm. Diệp Uy có chút kinh ngạc, bất quá lại dùng giọng điệu hoài nghi nói:

https://thuviensach.vn

- Trúc Cơ kỳ là thứ gì? Nghe ý tứ mặt chữ, chỉ là tạo trụ cột mà thôi, chắc có lẽ không lợi hại như vậy chứ?

- Nói càn, sự tình của tiên nhân mà con cũng dám đàm luận hay sao? Dù chỉ là trụ cột, cũng không phải là phàm nhân chúng ta có thể chống lại được!

Diệp Hạo Nhiên lại một lần răn dạy nhi tử, liền giảng giải tiếp:

- Ta lần trước nghe Vạn Huyền chân nhân nói, chuyện này một vạn người bình thường thì mới có thể một người có tư chất tiên đạo, mà một ngàn người có tư chất tiên đạo thì mới có thể xuất hiện hai, ba cái Trúc Cơ kỳ tiên sư, con thử nghĩ xem, loại này tỷ lệ, là một trong ngàn vạn một trong nha, cái kia còn có thể không lợi hại sao?

Diệp Uy nghe nói cũng là không khỏi động dung, gật đầu nói:

- Chẳng trách được tiên nhân lại rất thưa thớt như thế.

Đại khái là hắn cảm thán chính mình không có khả năng làm thần tiên, Diệp Hạo Nhiên thở dài một tiếng, dựa lưng vào trên ghế làm bằng gỗ cây Tử Đàn, lầm bầm lầu bầu chậm chạp nói ra:

- Ta ngược lại là hi vọng, Vạn Huyền chân nhân có thể hiểu thấu bí mật bảo bối của Diệp gia chúng ta, cho dù tặng luôn cho hắn, cũng không có gì.

Diệp Uy cả kinh đứng lên, tranh thủ thời gian khuyên nhủ:

- Phụ thân, đây chính là bảo bối gia truyền nhiều đời của Diệp gia chúng ta, cất chứa mấy trăm năm, sao có thể tặng không chứ?

- Cất chứa mấy trăm năm có ích gì, đối với chúng ta mà nói không đáng một xu! Còn có thể đưa tới tai hoạ!

Diệp Hạo Nhiên trừng nhi tử liếc, lại nói:

- Nếu như Vạn Huyền chân nhân chịu nhận lấy, vậy thì nợ Diệp gia chúng ta một cái nhân tình, tất nhiên sẽ bảo vệ Diệp gia chúng ta bách niên bình an, con hiểu chứ?

Diệp Uy cũng không phải người ngu, lập tức nghĩ tới điều gì, ngồi trở lại cái ghế thở dài:

- Diệp gia chúng ta căn bản không có dã tâm tranh quyền đoạt lợi, Hoàng Thượng... Ai, chúng ta lúc trước còn ủng hộ phò trợ hắn đăng cơ đấy.

https://thuviensach.vn

Diệp Hạo Nhiên nở nụ cười:

- Con cho rằng Hoàng Thượng đăng cơ thật là bởi vì Diệp Hạo Nhiên ta dùng áp lực của quân đội để ủng hộ hắn sao? Vậy thì con sai rồi!

Diệp Uy từ trước đến nay cũng nghĩ giống như toàn bộ dân ở thành Nam Đô, cho rằng đương kim bệ hạ có thể làm hoàng đế toàn bộ là vì Diệp Hạo Nhiên tướng quân xuất lực, lúc này nghe thấy phụ thân chính miệng nói không phải như vậy, điều này làm cho hắn khó mà tin được.

- Cha cho con biết.

Diệp Hạo Nhiên thanh âm càng ngày càng thấp, dán sát lỗ tai nhi tử nói:

- Đương kim Thương Nam đại lục, quốc gia nào mà sau lưng hoàng thất không có một cái môn phái tu tiên đâu? Kỳ thật hoàng đế chỉ là đại biểu của tiên nhân ở nhân gian mà thôi! câu nói của Tiên nhân phát ra, nếu so với trăm vạn đại quân còn có tác dụng nhiều hơn!

Từ trước đến nay Diệp Uy chưa bao giờ nghe nói đến điều này, lập tức kinh ngạc đến há miệng:

- Hóa ra là như vậy, không lẽ hoàng thượng chính là?

- Không phải.

Diệp Hạo Nhiên lắc đầu nói:

- Hoàng thượng không phải là tiên nhân, chỉ là người đại diện cho lợi ích của tiên gia mà thôi.

Lúc này Diệp Uy mới thở dài một hơi, hắn cảm thấy tràn ngập lo lắng đối với tương lai phía trước. Vốn hắn cứ tưởng rằng chỉ cần nắm chắc binh quyền phía Nam thì hoàng đế không dám động đến Diệp gia, thế nhưng hiện tại xem ra hoàng đế chỉ cần điều động được tiên nhân thì tùy thời đều có thể giết sạch Diệp gia.

Diệp Hạo Nhiên thấy nhi tử chán chường liền an ủi:

- Con cũng không cần khẩn trương, tiên gia không quản đến chuyện tình phàm nhân, không phải đến lúc vạn bất đắc dĩ tiên gia cũng không đi trợ giúp hoàng đế.

Diệp Uy suy ngẫm rồi ngẩng đầu lên nói:

- Nếu như chúng ta cũng đầu nhập vào một môn phái tu tiên thì thế nào?

https://thuviensach.vn

Vừa nghe nhi tử nói đến chuyện này Diệp Hạo Nhiên liền cười hắc hắc nói:

- Cho nên cha mới hi vọng Vạn Huyền Chân Nhân thiếu nợ nhân tình Diệp gia chúng ta, phải biết rằng đối với môn phái tiên gia không phải là muốn đầu nhập là được đầu nhập. Mặc dù Vạn gia không phải là môn phái sau lưng hoàng thượng nhưng cũng là một gia tộc tu tiên không nhỏ, nếu như có thể tạo quan hệ...

Diệp Hạo Nhiên híp mắt, hiển nhiên là đang nghĩ đến chuyện tốt.

Diệp Uy cũng không kém liền nói:

- Thế nhưng lỡ may Vạn Huyền Chân Nhân không tìm hiểu được thì sao? Phải biết rằng Diệp gia chũng ta đã có được thứ này cách đây mấy trăm năm, vô số tổ tiên đã nghiên cứu bí mật trở thành tiên nhân thế nhưng đều thất bại.

Diệp Hạo Nhiên nghe thấy vậy cũng cảm khái, thở dài:

- Thì cha cũng không còn cách nào khác, tuy nhiên cha còn có hậu thủ.

- Ah?

Diệp Uy nghe xong hai mắt sáng ngời.

- Phụ thân! Không biết có phải hậu thủ mà người muốn nói đến chính là...

Diệp Uy cẩn thận hỏi, kỳ thật hắn cũng nghe mọi người bàn tán, bằng không cũng không cần phải trở về Diệp gia ngay trong đêm.

Diệp Hạo Nhiên uống một ngụm trà, thừa nước đục thả câu, đắc ý nói:

- Vi phụ đã sớm nghĩ tới rồi, cầu người không bằng tự mình, cho dù Vạn Huyền Chân Nhân có bảo vệ Diệp gia cũng không phải là chuyện quá tốt, nếu như Diệp gia chúng ta cũng có một tu tiên giả...

Diệp Uy tiếp lời nói:

- Chỉ cần như vậy thì cho dù hoàng thượng muốn động đến Diệp gia chúng ta cũng cần phải suy nghĩ thật kỹ.

- Đúng.

Diệp Hạo Nhiên vỗ bàn cười lớn:

- Năm năm trước Vạn Huyền Chân Nhân có đến nhà ta mượn sách quý, ta đã có ý muốn chân nhân thu dưỡng tử tôn Diệp gia làm đệ tử. Tuy nhiên

https://thuviensach.vn

vừa gặp mặt đã thỉnh cầu nhất định sẽ khiến người ta không thoải mái cho nên ta có ý nhưng vẫn chưa nói ra. Lần này chân nhân đến, mặc kệ sách quý có trợ giúp được gì cho chân nhân hay không vi phụ cũng muốn nhân cơ hội này thỉnh cầu việc bái sư.

Diệp Uy nghe nói vậy cũng vui vẻ ra mặt, không giữ ý gì cả liền hỏi thăm:

- Con của con vừa mới bốn tuổi không biết có thể tiến cử với Vạn Huyền Chân Nhân hay không? Bốn tuổi chính là thời điểm tốt nhất để học võ a.

Diệp Hạo Nhiên lập tức hiểu rõ ý nhi tử, vội vàng chỉ chỉ nhi tử, cười nói:

- Con của con không phải là cháu của ta sao? Không lẽ ta lại không giúp cháu của mình sao? Tuy nhiên tu tiên với võ học là hai con đường khác nhau, không phải cứ càng nhỏ là càng tốt, cho dù là ông lão tám mươi cũng có thể đắc đạo thành tiên. Cha đã nghe ngóng, ít nhất phải tám tuổi mới có thể nhìn ra một người có tư chất tu tiên hay không?

- Hóa ra là như vậy.

Diệp Uy thất vọng.

Diệp Hạo Nhiên cũng giận dữ nói:

- Lần trước chân nhân đến mượn sách, cha không đề cập đến chuyện tình thu đồ đệ cũng một phần vì nguyên nhân này, lúc đó kể cả nữ thì cha mới có chín người con trên tám tuổi. Hiện tại thì không giống như trước nữa rồi, lão phu đã có 32 đứa trên tám tuổi. Ta muốn đợi đến lúc có nhiều khả năng càng chắc chắn...

Diệp Uy vừa thất vọng nghe phụ thân nói vậy trong mắt lại ánh lên tia sáng hi vọng:

- Phụ thân, nói như vậy con cũng có hi vọng sao?

- Đương nhiên, chỉ cần có tư chất tu tiên thì ngay đến cả cha cũng muốn bái Vạn Huyền Chân Nhân làm sư phụ.

Đối với phàm nhân thì tiên đạo chính là một ước muốn mãnh liệt, Diệp Uy cũng vui vẻ cười nói:

https://thuviensach.vn

- Tốt nhất Diệp gia chúng ta cũng trở thành một gia tộc tu tiên, ha ha, lúc đó sẽ Diệp gia sẽ tồn tại mãi mãi.

Tâm tình Diệp Hạo Nhiên vô cùng vui vẻ, lại trêu đùa cùng với nhi tử:

- Như vậy vi phụ lại trở thành sư huynh đệ với các con hay sao?

- Ha ha...

Suy nghĩ của bọn hắn cũng không tệ thế nhưng bọn hắn lại không nghĩ đến tư chất tu tiên chính là vạn người mới có 1 sao? Như thế nào lại có nhiều người thích hợp với tu tiên như vậy? Hai đời Diệp gia chũng chỉ có gần trăm người, trong đó có 1 người có tư chất tu tiên đã là một tỷ lệ không nhỏ rồi, chưa kể trong tư chất còn phân chia cao thấp nữa.

Hai người trò chuyện một lúc bỗng nhiên Diệp Hạo Nhiên nói:

- À, con trở về thì cũng nên đến chơi với lão Bát, gần đây đầu óc của nó bỗng nhiên thanh tỉnh, không còn đần độn nữa, cái này khiến ta cũng bớt buồn phiền.

- Bát đệ đã khôi phục?

Diệp Uy có chút kinh ngạc lại nói tiếp:

- Đây là chuyện tốt, cần phải thông báo toàn phủ, lại tăng thêm phần thưởng.

Diệp Uy nói.

Nghe Diệp Uy nói như vậy, Diệp Hạo Nhiên vừa muốn gật đầu đột nhiên nghĩ đến khuôn mặt xấu xí của mẫu thân Diệp Không liền khoát tay nói:

- Việc này cũng không vội, ta muốn hỏi con cảm thấy tại sao đột nhiên bát đệ của con lại khỏi bệnh.

Diệp Uy sững sỡ, đây chính là chuyện tốt, nên vui mừng cớ sao cần phải biết rõ căn nguyên của nó?

Diệp Uy không dám nói thẳng, ngẫm một chút rồi trả lời:

- Trước kia Bát đệ cũng không phải hoàn toàn là kẻ ngốc chỉ là có chút trì độn, hiện tại cũng đã lớn đột nhiên suy nghĩ thấu đáo, không còn ngu ngốc nữa cũng là chuyện bình thường.

- Không phải đơn giản như vây.

Diệp Hạo Nhiên lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu theo lời con nói, hắn thông suốt thì tối đa cũng chỉ là hiểu chút sự tình mà thôi, có thể ngươi không biết, hiện tại tính cách của hắn đã thay đổi rõ rệt... ai con cứ gặp nó thì khắc biết...

Diệp Uy gãi gãi đầu nói:

- Con nghe người ta nói, thiên tài với ngu ngốc thật ra cũng chỉ cách nhau một con đường, rất nhiều thiên tài đối với sinh hoạt thường ngày có thể hơi ngu ngốc. Con đoán chừng bát đệ chỉ trong một đêm từ ngu ngốc biến đổi thành thông minh chính là đại trí giả ngu.

Có người nói chuyện góp ý, Diệp Hạo Nhiên cũng cảm thấy có chút đạo lý, trong lòng cũng thả lỏng, cười nói:

- Cha vốn ngẫm xem có phải trước đây nó giả ngu hay không nhưng xem ra vẫn là con nói có đạo lý.

Diệp Uy cũng cười nói:

- Kỳ thật hài nhi cũng nghĩ đến khả năng giả ngu thế nhưng việc giả ngu đối với bát đệ thì không có chỗ tốt nào cho nên mới phủ quyết suy đoán đó.

Trong lòng Diệp Hạo Nhiên cũng nghĩ như vậy nên liền gật đầu:

- Vậy con đi đi, đi về rồi nói cho cha biết.

Diệp Uy gật gật đầu, rời khỏi thư phòng liền đi thẳng đến ngoại viện tìm Diệp Không, thế nhưng hắn không ngờ rằng lúc này Diệp Không đang mắc bệnh. Xem qua bệnh tình Diệp Không một chút rồi Diệp Uy cũng không nhiều lời rời đi.

Diệp Không bị bệnh, tin tức này ở trong đại viện Diệp phủ cũng không có gây lên bao nhiêu sóng gió, cũng không người hỏi thăm, trong mắt của bọn họ, cho dù kẻ này không ngốc, cũng không có bao nhiêu sóng cồn cả.

Nhưng đối với Diệp Không mà nói, lần hao tổn hồn phách này cũng không có gì xấu cả, gia hỏa có gan làm loạn giống như hắn, không có công pháp cũng dám luyện thử, sau này có công pháp trong tay, sẽ luyện lại một lần là được, mà sau khi vượt qua một kiếp này, trên con đường tu luyện, hắn sẽ thêm cẩn thận.

Ba ngày sau, trong phòng Diệp Không.

- Mẫu thân, con khỏe rồi, không cần uống thuốc nữa đâu.

Diệp Không buồn nôn đẩy chén thuốc đắng chát ra bên cạnh.

https://thuviensach.vn

- Không nhi, thuốc đắng dã tật mà, con vừa uống ba ngày đã tốt hơn rồi, lại kiên trì uống thuốc thêm ba ngày nữa, sẽ hoàn toàn khỏi hẳn, lúc đó mẫu thân sẽ không ép con uống thuốc nữa, được không nào?

Trần Cửu mẫu ngồi bên cạnh khuyên nhủ.

Kỳ thật Diệp Không rất rõ ràng, bản thân mình là bị thương hồn phách, thân thể khỏe mạnh, không có bất kỳ dược liệu này có thể chữa được hồn phách, hiện tại đã khôi phục một chút, đó là bởi vì hồn phách của hắn tự động khôi phục, huống chi hắn chỉ là dùng sức quá độ mà thôi, cũng không phải là bị tổn thương về mặt sức khỏe hay thân thể.

Nhưng những chuyện này Diệp Không không thể nói rõ với lão nương của mình, cho nên uống đến mức không nuốt nổi rồi, hiện lão nương còn bưng tới, chỉ có bất đắc dĩ tiếp nhận.

- Hảo hảo, con uống không được sao? Ai nha, đúng là sợ nương rồi!

Nằm nghỉ ngơi trên giường ba ngày, Diệp Không cảm giác mình đỡ hơn nhiều, vừa muốn xuống giường, nghe thấy bên ngoài có tiếng của mẫu thân hắn nói chuyện, thanh âm càng ngày càng gần.

Diệp Không thầm nghĩ, hắn là có người đến thăm mình? Mà Thương Nam đại lục này đúng là tàn khốc, một người vô dụng giống như mình, nằm ba ngày cũng không gặp một người tới hỏi thăm, hôm nay ai tới đây?

- Xẹt xẹt!

Âm thanh kéo cửa vang lên, một người trẻ tuổi khoảng hai mươi đúng ở ngoài cửa.

Người đến là Diệp Uy, hiện tại hắn đã hai mươi sáu tuổi, hiện tại đã khai phủ kiến nha*, lấy vợ sinh con, mang binh đánh giặc, trở thành cánh tay phải của Diệp Hạo Nhiên.

(*Đại khái là đã có thể làm việc độc lập)

Mà vị đại ca này đối với bát đệ như hắn cũng chưa nói là có chiếu cố tới, chỉ là làm người rất chính trực, gặp chuyện bất bình, cũng thường xuyên ra tay trợ giúp mẫu tử đáng thương của của hắn một chút, nhưng hắn quanh năm mang binh ra ngoài, sau khi kết hôn liền khai phủ kiến nha, dù giúp Diệp Không cũng chỉ là nhất thời, nhưng không thể giúp đỡ cả đời.

https://thuviensach.vn

Có thể trong suy nghĩ của Diệp Không ngu ngốc, đối với vị đại ca này phi thường cảm kích, dù sao, đây là trong phủ đệ, chỉ có hắn là không chửi mình đần, cũng chỉ có hắn mới đúng ra nói giúp mình hai ba câu công đạo.

- Đại ca.

Diệp Không trông thấy Diệp Uy tiến đến, thậm chí có chút ít cảm động và vành mắt đỏ hồng.

- Đệ nằm đi, hai ngày nay ta đều ở nhà, hôm nay mới vừa nghe nói tới, tranh thủ thời gian tới thăm đệ một chút, lần trước nghe nói thần trí của đệ thanh tỉnh, cũng chưa kịp gặp mặt đệ.

Diệp Uy thả cái hộp quà trong tay xuống, bước nhanh đến bên cạnh giường và ngồi xuống.

Lúc ở địa cầu, Diệp Không cảm giác ý chí của mình đủ sắt đá, dù gặp chuyện cảm động, cũng không khóc, tới nơi này mới phát hiện, mình đúng là quá yếu ớt, người ở đây mới gọi là sắt đá, đối với kẻ yếu không có người nào thương cảm, chỉ biết bỏ đá xuống giếng.

Nhưng cũng may, còn có đại ca này đối xử tốt với hắn.

Hai người tùy tiện trò chuyện một hồi, Diệp Không nói muốn đi học chữ, Diệp Uy nói cho hắn biết, hắn học văn cũng tốt, nhưng học văn cũng dễ dàng, nếu như Diệp Không học tốt, tương lai cũng có thể mưu công danh.

Diệp Không cười cười, hắn muốn đi học tập cho biết chữ mà thôi, cũng không có định học văn để mưu cầu công danh gì đó.

Trò chuyện một hồi, Diệp Uy cũng biết đầu óc của Diệp Không đã thanh tỉnh, lại hỏi chút ít chuyện năm xưa, phát hiện Diệp Không nhớ rất rõ, cho nên hắn càng thêm yên tâm.

- Lần trước nghe phụ thân nói, đệ tập võ đã trễ, chuẩn bị khắc khổ học văn, cho nên ta đi mua chút ít giấy và bút mực văn phòng tứ bảo.

Diệp Uy cũng coi như là người có ý chí, ở Thương Nam đại lục, người nghèo ngay cả tiền mua trang giấy và văn chương cũng không mua nổi.

- Cảm ơn đại ca!

Diệp Không vội vàng cảm tạ.

https://thuviensach.vn

- Không khách khí, huynh đệ trong nhà, ta đi về trước, Bát đệ an tâm tĩnh dưỡng, sau khi thân thể khôi phục thì đọc sách cho tốt, tương lai tất có ngày nổi danh.

Diệp Uy nói xong, gật đầu cười cười, sau đó được Trần Cửu mẫu tiễn ra cửa.

- Đại thiếu gia đúng là người tốt.

Trần Cửu mẫu tiễn Diệp Uy cất bước, trở lại gian phòng cảm thán một tiếng, để bao văn chương ở một bên, mở cái hộp điểm tâm ra, muốn cầm chút ít điểm tâm cho Diệp Không ăn, mới phát hiện, bên trong không có điểm tâm, trong đó có năm mươi lượng bạc.

- Đại thiếu gia đúng là người tốt.

Trần Cửu mẫu nhịn không được lại lặp một lần, sau đó nhìn Diệp Không nói ra.

- Sau này chờ con có tiền đồ, phải nhớ báo ân này.

- Biết rõ, mẫu thân, ngài nên thu bạc lại đi, tránh khỏi bị bọn Diệp Tài nhìn thấy mà sinh ra ý xấu.

Diệp Không cười trả lời, trong nội tâm vẫn đang suy nghĩ, Diệp Uy về nhất định sẽ tiếp nhận địa vị gia chủ của Diệp Hạo Nhiên, hắn cần người vô dụng như mình báo ân sao?

Trần Cửu mẫu không có tư tưởng phức tạp như hắn, rất vui vẻ cầm bạc, nói một câu.

- Ta sẽ cất nó dùng để cưới vợ cho con, sau này sẽ dùng tới nó.

- Cho con xin, bản thân con mới mười hai tuổi thôi.

Diệp Không cười khổ nói.

Sau khi lão nương đi ra ngoài, Diệp Không nhàm chán dựa người xuống giường, trong nội tâm đang suy nghĩ về quyển sách trong đầu.

- Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư. Có thể đi vào trong đầu, nhất định không phải vật phàm, nhưng làm cách nào mở nó ra đây?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

https://thuviensach.vn

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 28 29

Vạn Huyền Chân Nhân

Chương 28 29: Vạn Huyền Chân Nhân

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không nhắm mắt lại, hắn vẫn nhớ mãi không quên quyển sách Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư này, hắn có một loại cảm giác, nếu muốn đứng vững trên Thương Nam đại lực tàn khốc này, hắn chỉ có thể dựa vào quyển sách ẩn nấp trong linh hồn này mà thôi.

Nhưng sau khi hắn nếm qua thiệt thòi từ nó, cho dù thế nào hắn cũng không dám dễ dàng mở ra nữa.

Thời gian một ngày trôi qua, trong nháy mắt lại hơn nửa tháng trôi qua, hồn phách bị hao tổn của Diệp Không cũng đã tốt hơn.

Việc học tập sinh hoạt của Diệp Không cứ như vậy bắt đầu, mỗi ngày sáng sớm đi học, giữa trưa trở về ăn cơm trưa.

Trong học phủ có một lão tiên sinh, gọi là Trương Ngũ Đức, cả ngày chỉ chuyên chú đọc sách, ăn nói có ý tứ.

Lúc bắt đầu, ấn tượng của Trương Ngũ Đức về Diệp Không không tốt lắm, bởi vì biết rõ hắn ngốc, ngốc mà còn bày đặt học chữ làm cái gì, dạy cho kẻ ngốc không phải là vũ nhục mình hay sao?

Hắn còn nói mình không ngốc, nhưng nếu đã là người ngốc thì có kẻ nào nhận mình là đồ ngốc đâu, cho nên con mắt không thèm mở ra, bộ dáng lười biếng, đoán chừng học cũng học không xuất ra trò gì.

Nhưng vài ngày sau, Trương Ngũ Đức đã phát hiện mình nhìn lầm rồi, đứa nhỏ này tuy bộ dáng biếng nhác, nhưng thực tế rất chân thành, cũng không nói chuyện với nữ hài tử như những hài tử khác, cũng không cãi

https://thuviensach.vn

nhau ầm ĩ như những hài tử khác, trái lại, Diệp Không nói chuyện làm việc đều ra dáng của người lớn, ánh mắt cũng giống như người trưởng thành.

Hơn nữa quan trọng hơn là, Diệp Không chuyện gì cũng có cái nhìn của mình, nói chuyện mặc dù có chút bốc đồng và thô tục, nhưng rất có lý, thường xuyên nói ra một câu kinh điển, làm cho Trương Ngũ Đức phi thường mừng rỡ, cho rằng gặp được lương tài, cho nên đem một bụng kinh luân truyền cho hắn.

Nhưng Diệp Không hoàn toàn không có hứng thú với cái gọi là thi tử ca phú, hắn càng quan tâm chính là những kỳ văn dị sự, ví dụ như thế giới này có Phật giáo, Cơ Đốc giáo hay là Quang Minh giáo hay không, ví dụ như có tiên nhân hay không, đi nơi nào tìm tiên nhân, trên thế giới này có phù chú hay không, có quỷ hay không...

Hắn hỏi đủ loại chuyện kỳ dị làm cho Trương Ngũ Đức sững sờ, nhưng hắn là một học giả có kinh nghiệm phong phú, chẳng những đọc sách vạn cuốn mà cũng được coi như đi được ngàn dặm đường, cho nên một ít chuyện mà phàm nhân không rõ, hắn cũng biết đại khái.

Hắn nói cho Diệp Không biết trên thế giới này không có giáo phái, nhưng lại có tiên nhân, mà những tiên nhân này cũng không phải là tiên nhân gì, bởi vì bọn họ còn chưa tu luyện thành tiên, bọn họ được gọi là tu tiên giả.

Tu tiên giả đều thuộc về tông phái tu tiên hoặc là từ một gia tộc, những người này dốc lòng tu luyện, khinh thường qua lại với người thường, cho nên khó gặp.

Trừ một ít tổ chức tu tiên giả, còn lại là tán tu, nhưng tu vi của những tán tu này không cao, bởi vì không có hậu trường, cho nên thường xuyên đi giết người đoạt bảo, cho nên tán tu cũng phi thường thưa thớt, ngày thường cũng khó xuất đầu lộ diện.

Từ Trương Ngũ Đức, hắn biết được trừ tu tiên giả, còn có tu ma giả, vốn tu tiên giả đã là người lãnh khốc, mà những tu ma giả còn kinh khủng hơn, khác nhau lớn nhất, tu tiên giả là giết người đoạt bảo, tu ma giả giết người căn bản không cần lý do.

https://thuviensach.vn

Về phần quỷ và phù chú thì không rõ ràng, dù sao hắn cũng không có tu tiên, hắn chỉ biết đại khái, kỹ càng chi tiết, tỉ mĩ không biết được.

Nhưng Trương Ngũ Đức có không ít tàng thư, có rất nhiều kỳ trân dị vật, Diệp Không thích nhất là đọc những sách vở này, nhưng bởi vì hiện tại hắn không biết rất nhiều chữ, trong đó rất nhiều thứ hắn không biết, cũng ảnh hưởng khả năng đọc của hắn.

Thời gian vội vàng trôi qua, trong nháy mắt đã qua mười ngày.

Sáng sớm hôm nay, Diệp Không đã thu thập thỏa đáng, hắn được mẫu thân búi tóc lên, đổi thành áo dài sạch sẽ, mang theo giấy và bút mực, từ sân đi tới học quán.

Vừa đi vào tiểu viện, ngẩng đầu đã nhìn thấy Diệp Tài đã từ bên ngoài chạy tới, bộ dáng giống như có việc gấp, hấp tấp chạy vào trong tiểu viện.

- Cháy nhà? Hay là có người chết?

Diệp Không hừ một tiếng, nhìn về phía học quán.

Diệp Không vừa rời đi, đã nhìn thấy Diệp Hạo Nhiên một thân y quan chỉnh tề, mang theo Diệp Uy và Nhị phu nhân, bước nhanh tới, trên mặt mang theo thần sắc vui mừng khó ức chế nổi.

Một chuyến mấy người, ba bước cũng thành hai bước, bước nhanh ra đại môn, ngoài cửa, là một lão già lạnh nhạt đứng thẳng, lão giả này cũng một thân áo dài, diện mạo phi thường bình thường, bên hông treo một cái túi nhỏ màu xám, giống như lão già bình thường, mà trên đường cái, những tên lính cũng không rõ vì sao gia chủ Diệp Hạo Nhiên và lão bà lại tự mình ra ngoài cửa đón tiếp.

- Ai nha, tiên sư giá lâm, nhanh mời vào trong.

Diệp tướng quân ngày bình thường uy nghiêm khi trông thấy lão giả này, trên mặt xuất hiện nụ cười như đóa hoa tươi.

- A, không cần khách khí, năm năm không thấy, tướng quân phong thái vẫn như trước nha.

Vạn Huyền chân nhân hàn huyên một câu, nói một câu với Diệp Hạo Nhiên.

- Đâu có đâu có, chúng ta là phàm nhân, làm sao mà so sánh được với tiên sư, ta thấy phong thái của tiên sư vẫn như năm đó, nhất định là tu hành

https://thuviensach.vn

có đột phá.

Diệp Hạo Nhiên vừa đi, vừa nịnh nọt.

Vạn Huyền chân nhân cười khổ.

- Diệp tướng quân làm sao mà biết tiên đạo gian nan, giống như lão phu vậy, trên cơ bản là đi tới đỉnh của tu hành, muốn có đột phá, không có cơ duyên, thì khó mà tiến thêm một bước.

Diệp Hạo Nhiên nghe vạn Huyền chân nhân cảm khái như thế, vội vàng chuyển đổi chủ đề nói:

- Tiên nhân mạng lớn trường thọ, so với phàm nhân như chúng ta thì dài hơn nhiều, tin tưởng chân nhân sẽ có cơ duyên của mình.

Vạn Huyền chân nhân cũng không nói muốn nhiều về tu vi của mình, đi theo cười nói:

- Thọ nguyên của Tu tiên giả đúng là dài hơn phàm nhân rất nhiều, hơn nữa rất nhiều tu tiên giả có thuật trú nhan, cho nên không thể từ diện mạo mà suy đoán tuổi tác, ta lúc vừa tu hành cũng gặp một thiếu niên hai mươi tuổi, ai ngờ vừa hỏi, người nọ là một lão tiền bối đã sống được hơn năm trăm năm.

- Ha ha!

Mọi người cùng cười to.

Nhưng nghe Vạn Huyền chân nhân nói, trong mắt Diệp Hạo Nhiên và Diệp Uy phi thường hướng tới tu tiên giả, không nói chuyện khác, chỉ nói trường sanh bất lão, đã đủ cho phàm nhân bình thường mắt đỏ tâm nóng.

Ngay cả Nhị nương ở bên cạnh cũng gấp không thôi, nếu như có thể thành tiên trưởng sinh, thì có thể thanh xuân vĩnh trú, thật tốt a, nhưng nàng cũng biết, Diệp Hạo Nhiên có thể cho nhi tử con gái đi tu tiên, nhưng không thể cho thê thiếp đi tu tiên. Phải biết rằng Diệp Hạo Nhiên là muốn bào toàn Diệp gia bình an, nếu để cho thê thiếp thành tiên nhân lợi hại đi ra ngoài, đội nón xanh là việc nhỏ, dẫn xuất tai họa là chuyện hoàn toàn có thể xảy ra.

Nếu mình không thể tu tiên, Nhị nương liền gửi hi vọng lên Diệp Văn, Diệp Vũ, chỉ khi bọn chúng thành tiên nhân, mình là vợ kế biến thành chính thê cũng không nhất định? Nhị nương, phía trước sẽ bỏ đi chữ "Nhị"!

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, nghe nói tu tiên cần tư chất, Nhị nương hận mình không thể sinh nhiều hơn, nếu như sinh cả trăm đứa con, thì cơ hội sẽ lớn hơn nhiều, nhưng hiện tại đã không kịp, cho nên nàng trước kia đã năn nỉ Diệp Hạo Nhiên, để cho đệ đệ và con gái của mình, để cho tiên nhân kiểm tra tư chất một chút.

Diệp Hạo Nhiên bị nàng nhắc nhở, cảm thấy cũng đúng, dù sao tu tiên tư chất vạn người trúng tuyển một, nếu như con cháu của mình trúng tuyển, thì con cháu cũng nhớ tới tình, nếu như trong nhà có tiên nhân, cũng làm cho hắn trợ giúp Diệp Hạo Nhiên bảo hộ gia môn.

Vì vậy Diệp Hạo Nhiên làm ra chuẩn bị, trước tiên là con cái của mình, nếu như trong đó có tư chất tu tiên thì tốt rồi, nếu có tư chất không nói, nếu như không có, vậy thì sẽ tới cháu của hắn, cũng có thể là con cái của nô bộc trong Diệp gia.

Diệp Tài xa xa đi theo, tuy không nghe rõ chủ nhân nói gì, nhưng trong lòng cũng là khẩn trương, hắn cầu nguyện là nhi tử của Diệp Hạo Nhiên không trúng tuyển, như vậy con của hắn sẽ có được một chỗ? Hắc hắc, nếu như nhi tử của Diệp Tài ta là tiên nhân, ở trong Diệp gia hắn có thể đi ngang, còn có tên Lý lão tứ, ai kêu ngươi không họ Diệp, cho nên ngươi không biết tin tức a!

Nghĩ đến Lý lão tứ, Diệp Tài không tự chủ mà nghĩ tới một người khác, Diệp Không. Hắc hắc, ngươi là kẻ đần, ai kêu ngươi nhân duyên không tốt, ai kêu ngươi làm cho Nhị nương mất hứng chứ, lão tử sẽ không thông tri cho ngươi.

Nhưng hắn không ngờ tới, kỳ thật người gọi là kẻ đần kia có tới hay không cũng không sao, Nhị nương cũng không phải là người chuyện bé xé ra to, một kẻ đần hắn có tư chất tu tiên hay sao?

Mà giờ khắc này, Diệp Không một lòng muốn tu tiên còn chưa biết gì cả, vẫn đi tới học quán của Trương Ngũ Đức mà học tập, không thèm để ý tới chuyện ở trước cửa.

- Tiên sinh, vì cái gì tại sao trong dị chí của Thương Nam đại lục nói chung quanh chính là Hồng Hoang, mà cái gọi là Hồng Hoang là gì, có phải là nơi ở của tiên nhân hay không?

https://thuviensach.vn

Diệp Không hỏi.

Trương Ngũ Đức lắc đầu.

- Không biết, trong Hồng Hoang nguy cơ tứ phía, các loại yêu thú hoành hành, không người nào có thể xâm nhập vào trong, cho dù những man nhân sinh tồn ven Hồng Hoang, cũng không dám tiến vào Hồng Hoang, không có ai biết tình huống ở bên trong Hồng Hoang, cũng không biết cuối cùng của Hồng Hoang là cái gì, ta đoán chừng tiên nhân cũng không lựa chọn tu luyện ở nơi đó.

- Ah, nguyên lai là như vậy, ở trong đó không tìm được tiên nhân hay sao?

Diệp Không chưa từ bỏ ý định, trực tiếp hỏi.

Trương Ngũ Đức cười cười, cũng không trách tội, trên thực tế hắn có một đoạn thời gian cũng có cánh nghĩ muốn tu tiên giống như Diệp Không.

- Không nhi, làm tiên nhân cũng không dễ dàng như tưởng tượng của ngươi, cho dù ngươi tìm tới cửa, người ta cũng không nhất định sẽ thu ngươi, tu tiên là cần linh căn. Tuy nói người có được linh căn, vạn người không được một hai người, kỳ thật linh căn cũng có nhân tố truyền thừa, mà tổ tiên Diệp gia các ngươi không có tiên nhân, cho nên một vạn người Diệp gia đi nữa, cũng không có một người nào có linh căn. Con đường tu tiên, ngươi không nên vọng tưởng làm gì a.

Phòng khách Diệp gia.

Diệp Hạo Nhiên mời Vạn Huyền chân nhân ngồi xuống vị trí chủ tọa, bảo tỳ nữ mang trà thơm lên, Diệp Hạo Nhiên liền ra hiệu cho Diệp Tài và tỳ nữ lui ra, trong đại sảnh chỉ còn lại hắn và Diệp Uy, Nhị nương, còn có thêm một người không mời mà tới, đó chính là Tam nương.

Vạn Huyền chân nhân thấy không có người ngoài, cũng nói ngắn gọn, vỗ túi trữ vật bên hông, đem một quyển sách đặt lên trên bàn bát tiên, sau khi để quyển sách lên bàn bát tiên, từ từ đẩy tới chỗ Diệp Hạo Nhiên, mở miệng nói ra.

- Sách quý Diệp gia, Vạn mỗ xem đã năm năm, vô cùng cảm kích, hiện tại vận quy nguyên chủ, thỉnh Diệp tướng quân kiểm tra thực hư một chút.

- Ai? Chân nhân quá khách khí.

https://thuviensach.vn

Diệp Hạo Nhiên duỗi tay cầm quyển sách đưa tới, nói:

- Diệp gia ta đều là phàm nhân, giữ vật này cũng vô dụng, nếu quả thật người cần, cứ cầm đi.

Không nghĩ tới Vạn Huyền chân nhân cười ha hả, đem sách đẩy qua một bên.

- Diệp tướng quân khách khí, nhưng đồ chơi này đối với Vạn mỗ mà nói, không dùng được, xem thêm năm năm, cũng đưa cho không ít trưởng bối xem qua, bọn họ cũng không cách nào hiểu được chữ trên đó, mà Vạn mỗ cũng nhận thấy, quyển sách này cũng không phải là sách vở tiên đạo gì đâu.

Diệp Hạo Nhiên nghe vậy liền chấn động, sách này Diệp gia bảo tồn gần ngàn năm, đời đời truyền thừa, mỗi một thời đại đều xem như điển tịch trân quý của Diệp gia, nhưng bây giờ Vạn Huyền chân nhân đã hoàn toàn phủ định.

Diệp Hạo Nhiên nghi vấn nói:

- Chân nhân, nếu không phải là sách quý tiên gia, vì sao sách này trải qua ngàn năm mà vẫn trơn bóng như ngọc, mà trang sách mỏng như cánh ve, đem chém lửa đốt cũng không hư hao?

Vạn Huyền chân nhân cũng không có tức giận, mà là thản nhiên nói:

- Sách này vốn làm bằng tơ của Băng Phách Hàn Tằm mà thành, cho nên thủy hỏa bất xâm, tuy tơ của Băng Phách Hàn Tằm trân quý, nhưng cũng không phải là thứ hi hữu hãn thế, Diệp tướng quân, thứ này xác thực là vô dụng với Vạn mỗ, cho nên vẫn nên để Diệp gia giữ thôi.

Người ta đã nói như vậy, Diệp Hạo Nhiên cũng không nói gì nữa, bảo người ta thu rác rưởi sao? Kỳ thật trong lòng Diệp Hạo Nhiên cũng có oán khí, ngươi sớm nói vô dụng mà còn mượn nhìn năm năm sao?

Vạn Huyền chân nhân tính tình cũng không tệ, không vội không chậm nói ra:

- Vạn mỗ dừng lại ở Trúc Cơ sơ kỳ mấy chục năm, mà thọ nguyên lập tức sẽ tới, cho nên mới tìm kiếm công pháp khắp bốn phía, muốn mượn cơ hội này đột phá, không dối gạt Diệp tướng quân, Vạn mỗ trong năm năm này đã chạy đi khắp các đại môn phái, Linh Dược Sơn, Thanh Minh Cốc,

https://thuviensach.vn

Hoa Gian Phái, Đao Kiếm Ổ, đều đi qua, ngay cả tu ma như Âm Thi Tông cũng đã đi, cũng may Vạn mỗ giao du rất rộng, những tiền bối của các môn phái này đều xem qua, nhưng bọn họ nhất trí cho rằng đây là vật vô dụng, mà chất liệu cũng không tính là hi hữu, bên trong cũng không có linh khí lưu động, cho nên nhìn vào, không ai biết đó là chữ gì, hơn nữa...

Vạn Huyền chân nhân nói tới, lại vỗ túi trữ vật, trong tay cầm một cái thanh trúc màu bích lục ra.

- Nếu như là sách vở khẩu quyết của tu tiên giả, chỉ cần đem thần thức của tiên gia tiến vào là đọc được, vạn năm trước đã là như thế, cho nên không có tiền bối tiên gia nào đem công pháp ghi lại trên sách vở của phàm nhân cả, trừ phi là công pháp sơ cấp nhất cho những người nhập môn cấp thấp nhất, cho dù như thế, lão phu cũng không cần những công pháp nhập môn này làm gì.

Vạn Huyền chân nhân ngôn từ chính xác, Diệp Hạo Nhiên tuy không hoàn toàn tin, nhưng cũng tin hơn phân nửa, không nghĩ tới Diệp gia nhiều thế hệ tương truyền "Bảo bối" lại là thứ rác rưởi không đáng một xu, trong nội tâm cũng có chút uể oải.

- Diệp gia ta bảo tồn mấy trăm năm nay, không nghĩ tới lại không phải bảo vật tiên gia, lại còn khiến chân nhân bôn ba năm năm, Diệp mỗ thật sự là...

Diệp Hạo Nhiên chán nản, thất vọng lắc đầu.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 30

Chuyển Cơ!

Chương 30: Chuyển cơ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Vốn còn muốn cho tiên nha thiếu nợ nhân tình của hắn, hiện tại xem ra, ngược lại hắn còn thiếu đối phương nhân tinh, trong nội tâm nói thầm, làm cách nào nhắc tới chuyện bái sư đây.

- Ah, tướng quân cũng không cần uể oải, cũng có thể là con mắt của Vạn mỗ không nhìn ra bảo bối, tướng quân không nên quá tin vào, dù sao Băng Phách Hàn Tằm cũng không phải là vật phàm.

Vạn Huyền Chân người an ủi hai câu, đem linh giản thả vào túi trữ vật, lấy một bình nhỏ ra.

- Ân tình mượn đọc, Vạn mỗ không thể không báo, chai này là Vô Cấu Đan của Linh Dược Sơn, bên trong có hai mươi khỏa, tuy tu tiên giả không dùng được, nhưng đối với phàm nhân các ngươi là bách bệnh bất xâm, công hiệu kéo dài hơn mười năm thọ nguyên.

Nghe được công hiệu của linh đan, con mắt mấy người Diệp gia sáng lên, sáng nhất là Diệp Hạo Nhiên, một khỏa là hơn mười năm, nếu như hai mươi khỏa cùng ăn, Diệp Hạo Nhiên hắn không phải sống lâu hơn ba trăm năm sao?

Vạn Huyền chân nhân giống như đoán được suy nghĩ của hắn, cười cười nói ra.

- Vô Cấu Đan, mỗi người cả đời chỉ có thể ăn một hạt, hạt thứ hai không có công dụng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Diệp Hạo Nhiên ảm đạm đi rất nhiều, tuy vậy, đem cho nhi tử ăn, cũng là một chuyện không tệ.

Nhưng hắn lại cự tuyệt.

- Hảo ý của chân nhân Diệp mỗ tâm lĩnh, phàm là chân nhân cần, cao thấp Diệp gia ta mặc cho chân nhân sử dụng, thực sự không phải là muốn tìm chỗ tốt của chân nhân, huống chi cuốn sách này cũng không giúp đỡ gì cho chân nhân, còn làm phiền chân nhân bôn ba năm năm, làm sao có thể tiếp nhận tặng lễ của chân nhân chứ?

Lúc đầu Vạn Huyền chân nhân còn tưởng rằng Diệp Hạo Nhiên có ý tứ đưa đẩy rồi mới thu lấy, nhưng sau khi nghe xong, phát hiện đối phương thật tình cự tuyệt.

Chuyện này làm cho Vạn Huyền chân nhân không có ý tứ, thu hồi đan dược nói ra:

- Diệp tướng quân, bất kể nói thế nào, ngươi chịu mang sách cho ta mượn năm năm, coi như lão phu thiếu nợ ngươi một nhân tình, về sau nếu cần thiết, trực tiếp mở miệng là được.

Diệp Hạo Nhiên nghe xong đại hỉ, rốt cuộc không nín được, tranh thủ thời gian đứng dậy, bái Vạn Huyền chân nhân, nói ra:

- Chân nhân! Diệp mỗ đúng là có yêu cầu quá đáng.

Vạn Huyền chân nhân ngạc nhiên, thầm nghĩ trách không được không thu đan dược, thì ra là đang chờ việc này.

- Diệp tướng quân mở miệng là được, làm gì phải hành đại lễ như thế.

Vạn Huyền chân nhân nhanh chóng bước tới đỡ Diệp Hạo Nhiên.

Diệp Hạo Nhiên lại quỳ không đứng dậy, nói ra:

- Chân nhân, tại hạ đối với tiên đạo hướng tới đã lâu, muốn mời chân nhân không chê, nhận lấy Diệp mỗ làm đồ đệ, Diệp mỗ tự biết tư chất ngu dốt, nhưng bưng trà rót nước cho chân nhân, Diệp mỗ vẫn làm được.

Vạn Huyền chân nhân bật cười, đi trở về chỗ ngồi, khoát tay, một cổ đại lực đánh úp lại, Diệp Hạo Nhiên cũng không quỳ xuống được nữa.

Chợt nghe Vạn Huyền chân nhân cười nói:

- Diệp tướng quân là rường cột của nước nhà, làm sao có thể đoạn tuyệt hồng trần lên núi tu hành đây? Hơn nữa... Vừa rồi ta cũng khảo nghiệm

https://thuviensach.vn

tướng quân rồi, ngươi không có tư chất tu tiên, cho dù theo trở về núi của ta, cũng không thể bước vào tiên đồ được.

Diệp Hạo Nhiên đã sớm đoán được kết quả, tiến lên nói:

- Vậy thì làm phiền chân nhân, xem xét tư chất của con cháu Diệp gia ta, Diệp mỗ không thể đi lên tiên đồ, nếu có một đứa con có thể trở thành tiên nhân, cuộc đời này là đủ.

Vạn Huyền chân nhân lắc đầu, linh căn dễ tìm như vậy sao? Nhưng nghĩ tới vừa thiếu nợ nhân tình của người ta, cũng không thể cự tuyệt trực tiếp được, lại nói nếu như tìm được đồ đệ có tư chất không tệ, vậy thì mang về làm cống hiến cho gia tộc của mình.

Vạn Huyền chân nhân nói ra:

- Vậy thì gọi bọn họ tới đây xem.

- Tạ chân nhân thành toàn!

Diệp Hạo Nhiên vui mừng quá đỗi, tranh thủ thời gian nói với Diệp Uy.

- Nhanh đi, đem đệ đệ muội muội kêu ra đây!

Bên cạnh, sớm đã có các huynh đệ của Diệp Uy đứng chờ sẵn bên ngoài.

- Tiểu Vũ, ngươi nói chúng ta có thể có tư chất tu tiên hay không?

Diệp Văn tâm thần bất định nhìn vào trong nói ra.

- Không biết nha, nếu như có thể làm Thần Tiên, có thể trường sanh bất lão, còn có thể bay lên trời a.

Diệp Vũ nghĩ đến chỗ tốt của Thần Tiên, trong nội tâm vừa kích động vừa khẩn trương.

- Chỉ sợ chúng ta tư chất không đủ!

Diệp Văn do dự nói ra.

- Chúng ta không có tư chất, bọn hắn cũng sẽ không có.

Diệp Vũ nhìn đám huynh đệ sau lưng, lại thấp giọng nói ra.

- Vốn đang muốn gọi kẻ đần tới, mẫu thân bảo Diệp Tài không thông tri hắn, ha ha, kẻ đần cũng rất muốn làm Thần Tiên đấy, ngày đó ta nghe thấy hắn nghe ngóng chuyện của Thần Tiên với Trương lão sư đấy.

- Cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga, cũng không biết dùng gương soi mặt.

Diệp Văn hừ lạnh một tiếng, lại nói.

https://thuviensach.vn

- Dám đối đầu với mẫu thân, kẻ đần này có thể biết chữ là không tệ rồi, còn muốn trở thành tiên, nằm mơ! Gọi hắn đến chỉ làm chúng ta mất mặt, còn cái mặt như ma quỷ của mẫu thân hắn... Thật sự là, đúng là con cóc, ha ha, mẫu tử đều là con cóc.

Diệp Văn cười ngây ngô, nhìn thấy Diệp Uy đến mời bọn chúng vào phòng khách.

Diệp Vũ chặn lại nói.

- Ca, đừng cười, phụ thân và đại ca còn chưa phát hiện kẻ đần chưa tới, đừng đề tỉnh bọn họ.

- Ah, đúng đúng đúng.

Trong đại sãnh, Vạn Huyền chân nhân nhắm mắt vuốt râu, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, vốn hắn cũng không có chú ý, hiện tại thả ra thần thức ra xem xét, trong sân nhỏ có một đám thiếu niên, đều đang đợi, xem ra Diệp Hạo Nhiên sớm có chuẩn bị.

Mà tính tình của Vạn Huyền chân nhân cũng không tệ, cũng không có trách tội, nhưng hắn vẫn đề tỉnh Diệp Hạo Nhiên, trợn mắt nói ra.

- Diệp tướng quân, yêu cầu tu tiên, người bình thường không có tư chất không tu luyện được, dùng cách nói của tu tiên giả chúng ta gọi là linh căn, người có linh căn, vạn người cũng khó tìm được một, dù ngươi chuẩn bị không ít người, nhưng đừng quá hi vọng.

Diệp Hạo Nhiên bị vạch trần chân tướng, đỏ mặt lên, lúng túng nói.

- Chân nhân là Thần Tiên, chuyện gì cũng dấu diếm không được ngài, xác thực chuẩn bị không ít đệ tử, không có linh căn là do bọn họ không có phúc khí.

- Người có linh căn rất khó có được, phải có duyên phận, không cưỡng cầu được, nếu không hoàn toàn ngược lại.

Vạn Huyền chân nhân nói mang theo ngữ khí giáo huấn.

Cho dù Diệp Hạo Nhiên tay cầm trọng binh, nhưng ở trước mặt tiên nhân không dám thở mạnh, nói chuyện cũng càng thêm cẩn thận.

- Thụ giáo huấn của tiên nhân, là tại hạ có chút không đúng, kính xin chân nhân tha thứ.

https://thuviensach.vn

- Vậy thì bảo bọn họ vào đây, cũng coi như trả nhân tình mượn sách của ngươi, nhưng nếu không có linh căn, đó cũng là Thiên Ý.

Vạn Huyền chân nhân nói rất rõ ràng, lần kiểm tra tư chất này là trả nhân tình cho ngươi, sau này ta không nợ Diệp gia cái gì, cho dù những người hắn chuẩn bị không có linh căn, đó là Thiên Ý, không ai thiếu nợ ai.

Kỳ thật tâm tư của Vạn Huyền chân nhân cũng rất tốt, tu tiên sợ nhất trong lòng có vướng bận, đó là chấp niệm, tu hành chú ý là vô khiên vô quải (*không có gánh nặng trên người), nếu như lão còn nhớ rõ thiếu nhân tình của người ta, sẽ ảnh hưởng tới tâm tính.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 31 32

Linh Căn!

Chương 31 32: Linh căn!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Hạo Nhiên đương nhiên minh bạch vạn Huyền Chân nhân ý tư, vội nói,

- Chỉ một lần này, về sau tuyệt đối không quấy rầy chân nhân.

Bảo Nhị phu nhân mang đám đệ tử ở bên ngoài vào.

Lúc này đúng là buổi trưa, mặt trời treo trên cao, những ngươi này phơi nắng ứa mồ hôi, mà trong đại sảnh phòng khách đang có mấy chục người đang đứng, nhưng bọn họ không cảm thấy nóng, tâm tình của bọn họ khẩn trương, nắm chặt tay nhỏ, chờ đến phiên mình.

Bọn họ cũng đã biết rõ, bên trong đó có lão Thần Tiên a, nếu như Thần Tiên vừa ý, thu làm đồ đệ, qua hơn mười năm, mình cũng là Thần Tiên a..., trường sanh bất lão nha, giẫm lên phi kiếm phi hành, còn có linh đan diệu dược, ngẫm lại cũng phải chảy nước miếng.

Nhưng tưởng tượng luôn rất tốt đẹp, sự thật cũng rất tàn khốc, mà những thiếu niên vừa nhìn thấy lão thần tiên nhìn mình lắc đầu, biểu hiện trên mặt giống như nhận bản án tử hình.

Biểu hiện trên mặt không ai đặc sắc như Diệp Hạo Nhiên, mỗi nhi tử và con gái tới, trong lòng của hắn đều chờ mong, nhưng lúc những người này bị lắc đầu, vẻ mặt của hắn uể oải.

- Không có việc gì, vẫn còn mà, trong đệ tử Diệp gia không có, khó bảo toàn thân thích bằng hữu người hầu của Diệp gia sẽ không có, trong đó sẽ có một mà!

https://thuviensach.vn

Hắn không ngừng tự an ủi, có thể hi vọng biến thành thất vọng trước sự thật tàn khốc a.

- Tiếp theo!

Diệp Hạo Nhiên đã có chút tuyệt vọng.

Nhưng không còn ai xuất hiện, Diệp Hạo Nhiên ngẩng đầu nhìn lại, hắn triệt để tuyệt vọng, nguyên lai đã không còn tiếp theo, một đám thiếu niên thiếu nữ chờ đợi kiểm tra đứng đầy đại sảnh, trong đó không có ai có linh căn!

Tràng diện như vậy Vạn Huyền chân nhân đã thấy nhiều, an ủi.

- Diệp tướng quân không nên uể oải, người có linh căn vạn không dễ có được một, hơn nữa đều là người của gia tộc tu tiên, mà gia tộc phàm nhân giống như các ngươi, một không có cũng là rất bình thường.

- Làm cho chân nhân chê cười rồi.

Diệp Hạo Nhiên cười, nhưng nụ cười còn khó coi hơn khóc, hắn tính toán rất tốt, ai biết lại không có một người, chuyện này quá chấn động, vượt qua khả năng thừa nhận của hắn.

Nhưng lúc tuyệt vọng nhìn Vạn Huyền chân nhân muốn cáo từ, bỗng nghe gặp Diệp Uy nói ra.

- Phụ thân, dường như... Diệp gia đệ tử còn thiếu một người chưa tới.

- Là ai thế?

Diệp Hạo Nhiên giống như bắt được cọng rơm cứu mạng, nói chuyện cũng run rẩy.

- Bát đệ không có tới.

Diệp Uy trả lời.

Kỳ thật Diệp Uy lúc đầu cũng không biết, cũng bởi vì trước kia Diệp Không cũng không thường xuyên xuất hiện ở nơi nhiều người như thế này, mọi người đã có thói quen không có lão Bát xuất hiện, thậm chí không nhớ nổi có người như vậy.

Hơn nữa quan trọng hơn là, Diệp Uy biết được hắn cũng có mộng làm Thần Tiên, cho nên mới nghĩ tới.

Có thể chờ hắn biết rõ mình không có linh căn, trong lòng của hắn đã có khổ sở không nói nên lời, dù sao hắn là con trưởng của Diệp gia, đứng trên

https://thuviensach.vn

góc độ nhìn vấn đề của phụ thân, cho nên hắn cũng rất hi vọng những người khác có thể có linh căn xuất hiện.

Vì vậy hắn cũng có thể nhìn qua phía dưới, trông cậy vào việc nhìn linh căn hiện ra.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn thất vọng, nhưng hắn nhìn lại, nhìn qua một lần, liền nhìn ra vấn đề, dường như thiếu một.

Thiếu ai đó? Ngay tức khắc còn không nghĩ tới. Diệp Uy dứt khoát dùng biện pháp đần nhất, từng người một loại trừ ra.

- Chính mình là lão đại, phía dưới có Nhị đệ, Tam đệ, Tứ đệ... Bát đệ không có tới!

Diệp Uy vừa nói ra lời này, Diệp Hạo Nhiên cũng giương mắt nhìn lại, quả nhiên không có nhìn thấy Diệp Không, trong nội tâm tức giận, kể đần này tại sao trong việc lớn như thế không có tới? Đúng là quá mức lỗ mãng a!

Tuy trong lòng của hắn tức giận tiểu tử này, nhưng một hi vọng cuối cùng, hắn đã thất vọng nhiều như vậy rồi, không ngại lại thất vọng một hồi nữa.

- Chân nhân, thật có lỗi, tại hạ còn có một đứa con, chẳng biết tại sao chưa đi vào, kính xin chân nhân đợi một lát, ta đã cho người đi gọi hắn rồi.

Vạn Huyền chân nhân kiểm tra nhiều người như thế, cũng không quan tâm nhiều thêm một người nữa, lại ngồi xuống, khoát tay không kiên nhẫn nói.

- Vậy thì nhanh đi, đi nhanh về nhanh.

- Tạ chân nhân.

Diệp Hạo Nhiên thò tay ra hiệu cho Diệp Tài, vừa muốn hắn đi gọi Diệp Không, nhưng sợ sẽ có người sẽ mất hứng.

Nhị nương nàng không vui, nàng có thể cho người khác bái tiên nhân thành sư, nhưng không muốn Diệp Không thành tiên nhân. Vì sao? Vạn nhất Diệp Không thành tiên nhân, địa vị của Trần Cửu nương tăng cao, nàng sao có thể để một nữ nhân xấu xí nhà nghèo đó dẫm lên người được chứ?

https://thuviensach.vn

Huống chi Diệp Không ẩu đả nhi tử của nàng, đùa giỡn nha hoàn của nàng, vẫn làm cho nàng canh cánh trong lòng, nàng nhất định phải ngăn cản chuyện này xảy ra.

- Tướng quân, việc này không thể.

Nhị nương đứng dậy nói ra.

- Diệp Không kẻ này kiệt ngạo bất tuân, gian ngoan mất linh, tính tình của hắn hung bạo vô độ, có thù tất báo, nếu như hắn tu luyện tiên thuật, đối với Diệp gia ta là họa không phải phúc.

Nhị nương đúng là đủ ác độc, không quan tâm Vạn Huyền chân nhân ở bên cạnh mà nói, làm cho chân nhân cảm thấy tiểu tử này giống như ma quỷ, cho dù có linh căn cũng không thu nhân hắn.

Diệp Hạo Nhiên cũng hiểu rõ vì cái gì Diệp Không không có xuất hiện, hóa ra là Nhị nương cản trở, hiện tại còn nói bậy trước mặt mọi người, cho dù là Diệp Hạo Nhiên cũng tức giận.

- Làm càn!

Diệp Hạo Nhiên giận dữ, nói:

- Ngươi phụ nhân này làm xấu đại sự của ta, Diệp Không tuy tính tình không tốt, nhưng hắn mới mười hai tuổi, làm sao có thể giống như ngươi nói chứ!

Diệp Hạo Nhiên sợ Vạn Huyền chân nhân thật sự bị lời này của Nhị nương tin là thật, tranh thủ thời gian nói với Vạn Huyền chân nhân.

- Để cho chân nhân chê cười, tại hạ không quản tốt chuyện nhà, cho dù tiêu nhi có tâm tính không tốt, mồm miệng không hay, gần đây mới thông suốt, cho nên có ngôn từ không hay với người cười nhạo hắn trước kia...

- Hảo hảo, bảo người gọi hắn tới đây.

Vạn Huyền chân nhân mặt không đổi sắc.

- Vâng.

Diệp Hạo Nhiên lại trừng liếc Nhị phu nhân, bảo Diệp Tài đi gọi người tới, lại sợ hắn đùa nghịch cái trò gì, cho nên bảo Diệp Uy đi là thỏa đáng.

Diệp Không đang đọc sách, bị Diệp Uy gọi đi, cho nên nhanh chóng theo sau, trên đường nghe nói có tiên nhân muốn thu đồ đệ, trong nội tâm càng đại hỉ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không không nghĩ tới mình muốn làm tiên nhân rất lâu, hiện tại rõ ràng cơ hội lại chủ động xuất hiện, thật sự là đạp phá thiết hài vô địch thiên hạ... ách, nói sai rồi, là vô cái gì nhỉ? ... thôi kệ nó vậy, tâm trí hắn bây giờ chỉ muốn mau mau tới gặp vị tiên nhân kia thôi, thế cho nên hắn mặc kệ tất cả, nhanh nhẹn đi theo Diệp Uy.

Có linh căn hay không, vấn đề này hắn không có lo lắng, trước kia hắn có thể cảm nhận linh khí, lại nói hắn có thể đi vào linh đài tử phủ, người khác có thể làm sao? Hiển nhiên là hắn không giống người thường.

Mặt trời đã dần lên cao, nhưng những thiếu niên đã kiểm tra linh căn vẫn không dám đi, vừa rồi không cảm nhận được ánh nắng mặt trời, hiện tại cảm giác được mặt trời và phải đứng phơi nắng, nên rất nóng. Lỗ chân lông sau lưng đổ mồ hôi lạnh và tâm tình rất khó chịu, đã không có khả năng thành tiên, cho nên kỳ vọng của bọn họ tiêu tán.

Nhưng khi thấy Diệp Uy dẫn theo Diệp Không đi tới, vì đang ở trong đại sảnh nên không dám nói chuyện gì, nhưng bây giờ ở ngoài sân, nhìn gặp Diệp Không, nên cảm thấy ngạc nhiên và cả kinh.

- Cả kẻ đần cũng đem đến? Ha ha, thật sự là đói bụng ăn quàng, chúng ta đều không có linh căn, hắn có sao?

- Khẳng định không có, nếu như hắn có linh căn, ta nuôi a hoàng cũng có linh căn.

- Ha ha, hắn còn không bằng a hoàng, con chó trông nhà còn thông minh hơn hắn, Diệp Không hắn là người ngu ngốc, cùng heo trong chuồng thì thật giống nhau, trước kia ăn no rồi ngủ mà thôi.

Diệp Không đi tới, trông thấy nhiều người như vậy cũng có chút giật mình, lúc đầu hắn còn cho rằng mình đến chậm, sau khi nghe xong, bọn họ đã kiểm tra, Diệp Không thấy nhiều người nhìn mình, lập tức đoán được là những kẻ không có linh căn đang nghị luận về hắn.

- Tiên sư cái thằng nào thất đức, quá khi dễ người! Ai cũng gọi tới nhưng không gọi ta, cho rằng lão tử không phải họ Diệp sao? Sư này không bái cũng được, lão tử không nợ nhân tình ngươi Diệp gia!

Diệp Không lửa giận ngút trời, lầm bầm một câu, quay đầu lại rời đi.

https://thuviensach.vn

Diệp Uy đi vào bẩm báo đi ra trông thấy Diệp Không rời đi, bước nhanh đuổi theo.

- Bát đệ, Bát đệ... Đệ làm cái gì vậy?

Diệp Không làm người ân oán rõ ràng, hắn có thể nổi giận với người khác, nhưng không nổi giận với Diệp Uy.

- Đại ca, đệ quay về xem sách, Diệp gia có đệ hay không cũng không sao cả, nhiều huynh đệ như vậy thiếu đệ cũng không là gì, ah, kẻ đần như đệ có thể làm gì chứ.

Diệp Không ngăn tức giận, cười nói.

Diệp Uy lập tức hiểu rõ, thấp giọng nói.

- Là Diệp Tài giở trò quỷ, ta và phụ thân đều không biết chuyện này, vừa rồi phụ thân đã răn dạy bọn họ, đệ cũng không thể đi, đệ bây giờ chính là hi vọng của phụ thân đấy.

Diệp Không bán tín bán nghi, ngẩng đầu nhìn vào trong sảnh, lại bị Diệp Uy kéo đi vào trong, không có biện pháp nào, chỉ có thể đi theo Diệp Uy.

Vạn Huyền Chân người một mực nhắm mắt lại, nhưng thần thức thấy rất rõ ràng, đợi đến lúc Diệp Không đứng ở trước mặt, lúc này mới mở mắt ra.

- Mau gọi tiên sư gia gia.

Diệp Hạo Nhiên thúc giục nói ra.

- Tiên sư gia gia.

Diệp Không tâm tình không tốt, cũng đánh bạo nhìn hắn, con mắt hai người nhìn nhau, Vạn Huyền chân nhân nhướng mày.

- Tại sao hồn phách của ngươi bị thương?

Trong lòng Diệp Không rùng mình, bà mẹ nó, đúng là tiên nhân, liếc thấy đã nhận ra hồn phách của ta bị thương.

Lập tức nửa thật nửa giả, nói là mình lúc đả tọa, tự mình tu luyện, liền bị thương, nhưng chuyện Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư không dám nói ra.

Vạn Huyền chân nhân không có hoài nghi, cười nói:

- Tự mình tu luyện? Lá gan của ngươi quá lớn, đến đây, vươn cổ tay ra, ta kiểm tra xem ngươi có linh căn hay không.

Vạn Huyền chân nhân bảo Diệp Không đưa tay, tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào sắc mặt của chân nhân, trong lòng của Nhị nương

https://thuviensach.vn

không ngừng cầu nguyện.

- Không có a, không có a.

Diệp Hạo Nhiên cũng nhìn chằm chằm vào mặt của Vạn Huyền chân nhân, thiết quyền nắm thật chặt, đầu ngón tay không còn chút máu, Diệp Không chính là hi vọng cuối cùng, ngươi nói hắn có thể không khẩn trương sao?

Thời gian nháy mắt mà dài dằng dặc, tất cả mọi người đều ngừng hô hấp, Nhị nương cầu nguyện liên tục, mong hắn không được, trong khi đó Diệp Hạo Nhiên thì ngược lại, lão đang chờ miệng chân nhân thông báo là Diệp Không có linh căn.

Nhưng ai biết, Vạn Huyền chân nhân không có lắc đầu, cũng không có gật đầu, hắn cười.

Đương nhiên, không phải cười vui vẻ, cũng không phải cười nhạo, là nụ cười châm chọc.

Diệp Hạo Nhiên không biết ý tứ của Vạn Huyền chân nhân, mở miệng hỏi:

- Chân nhân, khuyển tử... Có hi vọng sao?

- Không có.

Vạn Huyền chân nhân buông tay Diệp Không, thản nhiên nói ra.

Diệp Hạo Nhiên còn chưa từ bỏ ý định, lại hỏi:

- Vậy sao chân nhân lại cười?

Trong lòng Diệp Không thầm mắng, dựa vào, không có hi vọng ngươi cười cái lông chim gì? Lừa bịp ta à?

Vạn Huyền chân nhân cười nói:

- Ta cười hắn tư chất quá kém, linh căn lộn xộn không cách nào tưởng tượng nổi, chính là Ngụy linh căn kém cỏi nhất mà ta thấy.

- Ngụy linh căn?

Diệp Hạo Nhiên và Diệp Uy không rõ ý tứ.

Sau khi được Vạn Huyền chân nhân giải thích, thì ra linh căn này, có cảm giác với linh khí, có thể cảm giác được linh khí, là có thể tu tiên, nếu như ngươi không cảm giác được linh khí, thì nói gì tới việc dùng linh khí tẩm bổ thân thể đây?

https://thuviensach.vn

Nhưng linh căn gốc khác nhau, linh căn tốt nhất là đơn linh căn, cũng được gọi là thiên linh căn, nói cách khác tu tiên giả mẫn cảm với linh khí nào đó nhất, nếu như những ngươi này tìm được công pháp thích hợp, tu luyện rất nhanh, trước Nguyên Anh kỳ không có bình cảnh, là tư chất tốt nhất, ngàn năm mới có một.

Có người hỏi vì sao đơn linh căn vì sao lại tu hành nhanh, đáp án rất đơn giản, hai chữ, tinh khiết. Mặc kệ là vàng, kim cương, hay là đan dược, linh căn, càng tinh khiết càng tốt, thứ có tạp chất là tốt sao?

Dưới đơn linh căn, chính là song linh căn, tuy không bằng đơn linh căn, song linh căn cũng không tính là tệ, nếu như linh căn Mộc và Thổ hỗn hợp sinh ra Lôi linh căn, hoặc là Thủy Mộc hỗn hợp ra Băng linh căn, vậy thì rất không tồi, đó gọi là dị linh căn, cũng phi thường khó có được, mà có song thuộc tính cũng không tốt, ví dụ như Hỏa thuộc tính và Thủy thuộc tính, hai thuộc tính này vốn tương khắc với nhau, trong khi tu luyện rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Kế tiếp chính là ba thuộc tính, đây là tương đối nhiều, rất nhiều Trúc Cơ kỳ tu tiên giả đều là ba thuộc tính, trừ phi có kỳ ngộ, bình thường sẽ không vượt qua Kim Đan kỳ, giống như Vạn Huyền chân nhân cũng là loại này.

Kế tiếp chính là bốn thuộc tính, đã thuộc về Ngụy linh căn, nói như vậy cả đời cũng không thể Trúc Cơ, ngay cả đạt tới Luyện Khí kỳ đại viên mãn cũng khó, bởi vì tư chất không tốt nên các đại môn phái không thu, nhưng cũng có môn phái cũng thu Ngụy linh căn bốn thuộc tính.

Mà kém cỏi nhất chính là ngũ linh căn, đã lộn xộn không tưởng tượng nổi, tu luyện tuyệt đối là không có tiền đồ, làm nhiều công ít, loại người này tu luyện cả đời ngay cả nhập môn cũng khó khăn.

Mà căn cứ vào kiểm tra của Vạn Huyền chân nhân, Diệp Không là thuộc về ngũ linh căn, hơn nữa linh khí năm loại thuộc tính phi thường hỗn loạn, tư chất của hắn thấp kém nhất trong hàng thấp kém, cho nên Vạn Huyền chân nhân xem ra, kẻ này chung thân khó mà đột phá được Luyện Khí kỳ, cho dù đạt tới Luyện Khí kỳ còn kém hơn cả những cao thủ võ lâm cao cường, cho nên còn không bằng đi học võ công cho rồi.

https://thuviensach.vn

Diệp Hạo Nhiên giờ phút này thất vọng cực độ, nhưng đây cũng là cọng rơm hi vọng cuối cùng, lại nài nỉ.

- Chân nhân, khuyển tử tuy tư chất cực kém, nhưng cũng coi là có linh căn, hiện tại hắn học võ đã trễ, cho dù là Luyện Khí kỳ giai đoạn nào cũng được, Diệp gia cần một tiên nhân.

Diệp Không cũng không cam chịu, cơ hội như vậy mà đánh mất, cũng khó có được.

- Đúng nha, tiên sư tại thượng, tiểu tử tuy tư chất không được tốt, nhưng ta có thể cố gắng mà...

Vạn Huyền chân nhân chen ngang, châm chọc cười nói.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 33 34

Xử Nam

Chương 33 34: Xử nam

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Tu tiên giả thành tựu do linh căn quyết định, cũng không phải nói cố gắng là được, nếu không các đại môn phái cũng không cần thu đệ tử giúp việc rồi.

Trong nội tâm Diệp Không phiền muộn, vận khí lão tử đúng là quá kém a, học võ công thì bỏ qua thời gian tốt nhất, tu tiên thì có linh căn rác rưởi nhất, chẳng lẽ ta thật sự không có đường sống sao?

Nhìn thấy cơ hội lần này, Diệp Không cảm thấy nên nắm lấy cơ hội, biểu hiện một chút, nói không chừng lão thần tiên sẽ hồi tâm chuyển ý thì sao?

Diệp Không quyết định chủ ý, cao giọng nói ra.

- Tiên sư lời ấy sai rồi! Ta nghe nói tu tiên giả thành tựu cũng không phải do tư chất quyết định, linh căn tốt nhất cũng không phải thiên linh căn.

- A?

Diệp Không nói ra lời này, tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào Diệp Không, trong nội tâm Diệp Hạo Nhiên có chút bận tâm, thầm nghĩ người ta tiên sư có thể nói sai sao? Ngươi một phàm nhân thì biết cái gì? Nhưng Diệp Hạo Nhiên cũng không có mở miệng ngăn cản, trông cậy vào việc này có cơ hội chuyển cơ hay không.

- Lão phu cũng không phải hiểu rõ, xin lắng tai nghe.

Vạn Huyền chân nhân cũng chờ nghe hắn nói.

Diệp Không cười cười, cho nên chắp tay với Vạn Huyền chân nhân.

https://thuviensach.vn

- Hồi bẩm tiên sư, tại hạ cho rằng, thành tựu tương lai lớn nhất của tu tiên giả, nhân tố quyết định lớn nhất, không phải tư chất, mà là tiên duyên! Linh căn tốt nhất cũng không phải thiên linh căn, mà là khổ linh căn!

Tiên duyên còn dễ lý giải, đó gọi là duyên phận với tiên đạo, hoặc cũng có thể nói là vận khí.

Tư chất tu tiên giả không tệ, nhưng vận khí không tốt, tiên lộ khúc chiết, có thể sẽ bị tu tiên giả, hoặc là vừa xuất đạo đã bị người ta chém giết, thậm chí còn xảy ra chuyện tu tiên giả thiên linh căn kết đan bị trúng độc trùng cắn chết, tai nạn vô cùng xấu hổ.

Mà ngược lại, có tu tiên giả tư chất thường thường, tiên duyên rất tốt, đi ra ngoài có thể gặp được di vật linh bảo, đi nhà xí cũng có thể nhặt được thượng cổ bí điển, rớt xuống dưới vách núi tìm được thần binh kinh người, những chuyện này đều xảy ra.

Trên thực tế, hiện tại trên Thương Nam đại lục có không ít Nguyên Anh lão yêu quái không có gì lạ, bọn họ không có ngoại lệ đều đạt được không ít tiên duyên, cho nên Diệp Không nói ra lời này là có đạo lý.

Vạn Huyền chân nhân vuốt chòm râu mà cười, hơn nữa ánh mắt của hắn lại dò xét thiếu niên này, nhưng hắn không rõ là, khổ linh căn là thứ đồ chơi gì?

Diệp Hạo Nhiên trông thấy chân nhân mỉm cười thì nhìn nhi tử, trong nội tâm an lòng, khoan hãy nói, kẻ đần và thiên tài cũng có thể chuyển biến, tiểu tử này cũng không biết tìm ở đâu ra đạo lý, ngay cả tiên nhân cũng có thể đùa giỡn.

- Tiên duyên có thể lý giải, khổ linh căn mà hiền chất nói là cái gì?

Vạn Huyền chân nhân ngữ khí rất thân thiết.

Diệp Không vội vàng trả lời.

- Kỳ thật khổ linh căn cũng giống như ta nói trước đó, chính là chịu cực khổ, Tiên đạo một đường, vô cùng gian nguy, nhất định phải có quyết tâm tu luyện khắc khổ, mặc dù ngươi có linh căn tốt, tiên duyên lại tốt, không biết khắc khổ không cố gắng, trễ nãi chơi đùa chuyện khác, kết quả là, cũng chỉ có thể biến thành kẻ vô tích sự.

- Ha ha, có lý, Diệp tướng quân, ngươi có hảo nhi tử nha.

https://thuviensach.vn

Vạn Huyền chân nhân vỗ tay mà cười, ánh mắt cũng rất thưởng thức ánh mắt của thiếu niên mười hai tuổi.

- Khuyển tử theo thói quen cả gan làm loạn, kính xin chân nhân đừng trách.

Diệp Hạo Nhiên tuy nói như vậy, trong nội tâm cũng dựng thẳng ngón tay cái, tiểu tử, làm tốt lắm, việc này có cơ hội.

Diệp Không cũng cười hắc hắc, cũng tưởng tượng được cảnh mình đạp phi kiếm bay lượn, nhưng ai biết kế tiếp Vạn Huyền chân nhân lại đánh hắn trở lại nguyên hình.

- Tuy ngươi nói có lý, nhưng lão phủ không thể thu ngươi.

Lời này làm cho tâm tình của Diệp Không đang ở trên trời liền rót xuống đất, trợn mắt nói.

- Vì sao?

- Bởi vì tính cách của ngươi không hợp với tu tiên, tính cách của ngươi ngay thẳng xúc động, thẳng mà không cúi, còn ưa thích xuất đầu làm náo động, ngôn từ sắc bén, cả gan làm loạn! Ta nói đúng hay không?

Diệp Không sững sờ một chút, trả lời:

- Đúng vậy, đều trúng.

- Cho nên ta không thể thu ngươi, tu tiên giả là bình tĩnh bình thản, vô dục vô cầu, mà lăn lộn trong tu tiên giả là ẩn nhẫn giấu dốt, mọi thứ thuận theo tự nhiên, tính cách giống như ngươi không cách nào sống sót trong giới tu tiên giả.

Vạn Huyền chân nhân cũng không chút lưu tình nói ra, làm cho Diệp Không nhịn không được mà phản bác:

- Tiên nhân lại sai rồi, tu tiên giả vô dục vô cầu? Không phải! Tu tiên giả truy cầu Thiên Đạo, truy cầu trường sinh, đây chính là dục vọng của bọn họ, mỗi lần cảnh giới tăng lên, mỗi lần lực lượng gia tăng, tu tiên giả không hưng phấn sao? Đạt được pháp bảo lợi hại không kích động sao? Tiên nhân cũng không phải như vậy sao? Làm sao lại nói là vô dục vô cầu?

Lời này làm cho Vạn Huyền chân nhân á khẩu không trả lời được, Diệp Hạo Nhiên sợ gây phiền não cho chân nhân, vội vàng quát:

https://thuviensach.vn

- Làm càn! Ngươi là tiểu tử chưa biết chuyện đời sao có thể chất vấn tiên sư!

Nhưng Diệp Hạo Nhiên không rống xong, Diệp Không nhịn không được, nói ra:

- Tu tiên tuy là thần kỳ, nhưng trong mắt của ta cũng có đạo lý giống như luyện võ, trải qua đau khổ, mới là nhân thượng nhân, Tiên Giới đúng là gian nguy, ẩn nhẫn giấu dốt đó là vì lực lượng của ngươi không đủ, nếu như một tu tiên giả đứng trên đỉnh của tiên đạo cần phải ẩn nhẫn sao?

Lúc này Vạn Huyền chân nhân mới biết được lỗ thủng của mình, trách mắng:

- Ngươi nói đúng, nếu ta là tiên nhân đệ nhất thiên hạ, đương nhiên ta không cần ẩn nhẫn, nhưng chân chính đứng trên đỉnh tiên đạo, có mấy người chứ? Sợ là loại người không có lực lượng như ngươi, tiểu tử cả gan làm loạn, biết rõ ta vì cái gì không thu ngươi không? Nguyên nhân lớn nhất chính là sợ tính cách không chịu ăn thiệt thòi và cả gan làm loạn của ngươi, ta sợ Hoàng Châu Vạn gia rước lấy họa diệt môn!

Vạn Huyền chân nhân lại trách mắng Diệp Trần.

- Tư chất của ngươi kém, nhưng tính tình của ngươi lại quá lỗ mãng làm càn, cho nên không môn phái nào dám thu ngươi!

Diệp Không cũng bị nói động tâm hỏa, cười lạnh nói:

- Nam nhi đại trượng phu, nên cười thì cười, nên mắng thì mắng, gặp chuyện bất bình cho dù rống một tiếng cũng không có gì! Nếu sợ đông sợ tây, vĩnh viễn không có ngày nổi danh, cả ngày kẹp lấy cái đuôi, sống được lâu hơn một chút nhưng có đáng hay không? Lúc cần nhẫn nại thì phải nhẫn nại, ta cũng hiểu rõ, nhưng nếu mọi chuyện đều phải nhẫn, gặp được đối thủ cũng phải nhẫn, gặp phải đồng môn cũng phải nhẫn, gặp được tu vi cao thì bó tay bó chân, gặp được người có tu vi thấp thì giả heo ăn thịt hổ, có ý tứ sao? Có niềm vui thú sao? Còn nữa, gặp được mỹ thực cũng nhịn xuống, gặp được mỹ nữ cũng phải nhịn, tu tiên đúng là không có gì thú vị, coi như là sống một ngàn năm, cũng là một ngàn năm bị chê cười mà thôi!

Diệp Không nói xong, nhịn không được mà hỏi thăm ác ý:

https://thuviensach.vn

- Dám hỏi tiên sư sống được bao nhiêu năm? Hiện tại vẫn là xử nam phải không? Nhân sinh của ngươi có vui thú gì đáng nói không?

- Ngươi quá mức rồi!

Diệp Hạo Nhiên rốt cục nhịn không được, lúc trước tranh luận kịch liệt hắn không có chen vào, trông cậy vào nhi tử có thể thuyết phục chân nhân, nhưng không ngờ tiểu tử này lại đi hỏi tiên nhân người ta có phải là xử nam hay không thì quá mức rồi.

Quan trọng hơn là Vạn Huyền chân nhân bị người ta hỏi mà đỏ mặt tía tai, xem ra đúng là bị hỏi mà thẹn, cho dù là Nhị phu nhân Tam phu nhân đang ở bên cạnh cũng không nhịn được mà cười khúc khích.

Diệp Hạo Nhiên không ra tay không được, nếu như tiên sư thật sự thẹn quá hóa giận diệt môn gia tộc thì hắn không biết phải chạy đi đâu để cáo trạng a, tính cách gây họa của tiểu tử này đúng như tiên sư nói a.

- Ngươi quá mức rồi!

Diệp Hạo Nhiên gầm lên giận dữ, vung bàn tay thô to tát tới, lần này hắn đã thật sự giận rồi, một cái tát đánh qua, tát Diệp Không đứng không vững.

Diệp Không kêu rên một tiếng, ngã vào cái bàn bát tiên bên cạnh Vạn Huyền chân nhân, lần này bên mặt bị đánh sưng lên, vịn bàn mới có thể đứng vững.

Nhưng lúc hắn bổ nhào vào bàn, ánh mắt của hắn sáng ngời lên, một vật xuất hiện trước mặt của hắn, hấp dẫn ánh mắt của hắn.

- Chân nhân, nhi tử nhỏ cuồng vọng lớn mật, đúng là đáng giận, cũng trách ta trị gia không nghiêm, thỉnh chân nhân ngàn vạn lần không nên tức giận, xin tha thứ!

Diệp Hạo Nhiên chẳng quan tâm hỏi Diệp Không, tranh thủ thời gian bồi tội với Vạn Huyền chân nhân.

Không nghĩ tới Vạn Huyền chân nhân, vốn đang tức giận, tận lực đè nén, sau khi Diệp Hạo Nhiên bồi tội, hắn mới cười lên.

- Diệp tướng quân, ngươi sinh ra một hảo nhi tử, tuy ngôn từ quá kích, nhưng cẩn thận nghĩ lại, những câu này có lý, lão phu đời này sống một trăm năm mươi năm không có vui thú, hiện tại ngẫm lại đúng là không thú vị, lần này trở về nhất định phải lấy vợ, ha ha, vẫn là hắn điểm tỉnh ta a!

https://thuviensach.vn

Vạn Huyền chân nhân vỗ vỗ lên người của Diệp Không đang nằm sắp trên bàn, đứng dậy cáo từ.

- Diệp tướng quân ý đồ ta đến đây đã xong, cho nên cáo từ.

- Vô liêm sỉ, còn không mau tạ ơn tiên sư?

Diệp Hạo Nhiên lại một cước đá vào người Diệp Không.

- A, chân nhân tha thứ, cám ơn chân nhân, ta nói hưu nói vượn, tát... Úc, phụ thân ta đánh qua nặng, không thể đánh tiếp a.

- Ha ha...

Vạn Huyền chân nhân cười to, trước khi đi lại dặn dò.

- Ngươi mặc dù nói có đạo lý, nhưng sau này bất kể là tu tiên giới hay là nhân gian, thời điểm không có thực lực, vẫn nên ít xuất hiện, nhớ lấy, ít xuất hiện!

- Dạ dạ phải!

Diệp Không cuống quít trả lời, nhưng ánh mắt lại nhìn vào mặt bàn, không phải hắn không tôn trọng chân nhân, mà là thứ này quá hấp dẫn ánh mắt của hắn, hắn xem xét, đúng là hấp dẫn a.

Vật gì có thể hấp dẫn Diệp Không chứ, đương nhiên không phải mỹ nữ, là là quyển sách này lại trắng nõn như ngọc nằm trên mặt bàn.

Mà Vạn Huyền chân nhân nghe ngóng bốn phía, cuối cùng xem xét không ra sách quý của Diệp gia là gì, cho rằng là thứ vô dụng, nó giống như hút lấy hồn phách của Diệp Không, giống như lão nhân nhìn thấy nữ nhân trẻ đẹp, nhìn chằm chằm mà không dời mắt.

Quyển sách phế vật này, có thể làm cho Diệp Không quên đau đớn mà nhìn chằm chằm vào là có nguyên nhân, bởi vì bìa sách viết bằng chữ Hán, Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh.

Ông trời... ơ... i! Dĩ nhiên là chữ Hán! Trong nội tâm Diệp Không đang có âm thanh hô hoán, mà kích động trong lòng hắn không thể dùng ngôn ngữ diễn tả thành lời được.

Từ khi Diệp Uy dẫn hắn đi tới đây, đã kể cho hắn nghe một ít chuyện, ví dụ như quyển sách quý của Diệp gia này, còn bị Vạn Huyền Chân Nhân xem thành đồ rác rưởi.

https://thuviensach.vn

Thứ này đối với người khác đúng là rác rưởi, nhưng đối với Diệp Không nó là chí bảo, ai kêu hắn đến từ địa cầu, hơn nữa là Khựa nhân chứ? Nếu như là người Mỹ, cho dù biết rõ đây là chữ Hán cũng không biết nội dung.

Trọng yếu nhất, xem tên sách này, đây là điển tích tu tiên.

Diệp Không chẳng quan tâm tới người khác, thừa dịp Diệp Hạo Nhiên dẫn Vạn Huyền chân nhân rời đi, hắn vội vàng cầm sách quý vào trong tay, tùy tiện xem một phen, càng vui mừng quá đổi.

Đây chính là một quyển công pháp tu tiên, là tiên sư trên địa cầu xuyên việt tới đây ngàn vạn năm trước, đoạn đầu tiên trong quyển sách này đã ghi lại, mà hắn cũng có cảm giác thân thiết.

- Hắc, bằng hữu, hoan nghênh ngươi đi vào Thương Nam đại lục, nhìn thấy văn tự quen thuộc có phải rất vui vẻ không? Ta cũng hiểu được là ngươi đang rất vui vẻ, nhưng ta không giống như ngươi, ta đã vượt qua thiên kiếp, thời gian ở lại thế giới này không lâu lắm, mà bản Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh là ta tu luyện hơn nghìn năm tổng kết ra, coi như là lễ gặp mặt với đồng hương đi, nhưng chờ ngươi nhìn thấy quyển sách này, có lẽ thời gian đã qua một ngàn năm, hoặc là một vạn năm... Ai biết được? Hoặc là trên phiến đại lục này vĩnh viễn không có người nhận ra chứ Hán a... Thế giới này đúng là quá hỗn loạn, nhớ kỹ, không nên tin bất luận kẻ nào! Nếu như có thể, nên trở về địa cầu mới tốt.

- Con hiểu những văn tự này!

Không biết chuyện gì, Diệp Hạo Nhiên đã trở lại phòng khách, bởi vì Vạn Huyền chân nhân bị lời nói của Diệp Không chọc giận, cho nên không cao hứng, cũng không có đi ra ngoài, đứng tại cửa ra vào phòng khách cưỡi phi kiếm rời đi, cho nên Diệp Hạo Nhiên cũng nhanh chóng trở lại.

- Con...

Diệp Không đầu óc nhanh chóng vận chuyển, Vạn Huyền chân nhân cao điệu, mà Diệp Không lại ít xuất hiện, nghĩ đến dặn dò của Vạn Huyền chân nhân lúc rời đi, cộng thêm lời của đồng hương nhắn lại, Diệp Không lập tức cười cười, nói:

- Con làm sao mà nhận ra những chứ này chứ, chữ thật kỳ quái, không nhận ra a.

https://thuviensach.vn

- Không biết thì ngươi nhìn cái gì chứ?

Diệp Hạo Nhiên vẫn chưa hết giận, lấy sách trong tay của Diệp Không đi.

- Ngươi là nghịch tử! Ngươi biết hôm nay có bao nhiêu nguy hiểm không? Tiên sư cũng có thể bị ngươi chế nhạo trách cứ sao?

Diệp Không cúi đầu lầm bầm nói:

- Tiên nhân cũng giảng đạo lý a, ta nói với chân nhân cũng có đạo lý a.

Nhị nương ở phía sau rốt cuộc cũng mở miệng nói chuyện, hừ hừ một tiếng nói:

- Ta nói là đừng cho hắn đi ra đây, chỉ biết làm Diệp gia mất mặt.

- Hồ đồ!

Diệp Hạo Nhiên quay đầu lại trừng mắt nhìn Nhị phu nhân, trong nội tâm cũng hận nữ nhân này, nếu không phải nàng chen vào, nói không chừng chân nhân đã nhận lấy Diệp Không, nhưng tiểu tử Diệp Không cũng rất đáng giận, ngươi không thể khách khí với tiên sư được sao? Nói không chừng Vạn Huyền chân nhân nhận thức tính tình của ngươi, cũng không phải hư hỏng như vậy, có thể mang ngươi về núi.

Tóm lại, bất kể nói thế nào, hiện tại cũng phải nện.

Diệp Hạo Nhiên nhìn lão bà của mình, lại nhìn Diệp Không, càng nghĩ càng nín thở, mình chuẩn bị lâu như vậy, hiện tại thất bại thảm hại, mà hai người này chính là đầu sỏ gây họa, trong nội tâm rất tức giận.

- Diệp Không! Đi Diệp gia từ đường đối diện tổ tông mà xem xét lại! Không thay đổi tính xấu thì đừng đi ra!

Diệp Hạo Nhiên quyết tâm trừng phạt, bảo Diệp Không suy nghĩ diện bích, nhưng ở đây không tiện quở trách lão bà, nhìn hằm hằm, hầm hừ đi ra ngoài.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 35 36

Từ Đường!

Chương 35 36: Từ đường!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không cũng không quan tâm tới việc diện bích suy nghĩ, nhưng làm cho hắn khó chịu chính là, kinh thư nha, lão ba, ngươi đem Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh cho ta xem một chút đi!

Từ đường Diệp gia, nằm ở trung tâm nội viện, là một tiểu viện, mà ở giữa gian phòng thờ phụng bài vị liệt tổ liệt tông Diệp gia, sau gian phòng lớn, chính là khu trưng bày, treo đầy những bức họa và chiến tích của tổ tiên, còn có gia phổ.

Diệp Không cũng không vội đi vào trong từ đường, bởi vì Diệp Uy nói với hắn, trước khi đi diện bích phải đi về nói cho Trần Cửu nương trước một tiếng, hơn nữa cũng phải tắm rửa trước khi đi vào từ đường, không thể dơ bẩn, cho nên mỗi năm ngày một lần, gội đầu tắm rửa ngủ ngon giấc.

Diệp Uy nói nhiều năm trước hắn cũng bị lão ba nhốt vào trong từ đường, khó chống cự nhất là vào ban đêm, u ám rất khủng bố, không có chỗ ngủ, đều phải lạy, mặt khác, trong lúc diện bích suy nghĩ không thể đi vào Diệp phủ.

Diệp Không đối với những chuyện này, rất là phiền, chỉ cần không phải có quỷ, hắn cũng không sợ, về phần hồi phủ, hắn cũng không có ý đi ra.

Phiền muộn duy nhất là, nếu như có bản kinh thư tu tiên kia tới tay thật tốt.

Nhưng Diệp Không cũng không có nói chuyện kinh thư cho Diệp Uy nghe, vừa rồi hắn cũng biết quyển sách đó rất quý, nếu như tiếp tục hỏi,

https://thuviensach.vn

người khác sẽ hoài nghi.

Đến lúc đó, nếu có người hỏi, ngươi sẽ giải thích những ô vương đó thế nào? Chuyện này hắn không trả lời được, xem trên sách? Đó là sách gì, lấy ở đâu ra, nằm mộng sao? Con mẹ nó quá khéo thế?

Được rồi, bất kể như thế nào, trở về cáo biệt với lão nương rồi đi suy nghĩ, quyển sách kia chỉ cần ở trong Diệp gia, vậy thì dễ giải quyết, có cơ hội sẽ có được thôi.

Diệp Không cũng cảm tạ đại ca, bước nhanh vào nội viện, trở lại tiểu viện của mình, không ngờ có khách tới.

Người tới là Tam nương, lẽ ra những phu nhân này cũng không muốn tới đây, cho dù muốn Trần Cửu nương làm công việc, cũng là nha hoàn đi tới, hôm nay tại sao Tam nương lại tự mình tới?

Trông thấy Diệp Không trở lại, Tam nương đương nhiên hư tình giả ý khoa trường Diệp Không một phen, Trần cửu nương thụ sủng nhược kinh, ngày bình thường có khi nào thấy Tam nương vui mừng với mình sao?

Tam nương nói lời kế tiếp, làm cho Diệp Không hiểu được ý đồ của nàng, nàng để lộ tin tức, nói nếu không phải Nhị nương trước khi ngăn cản, hiện tại Diệp Không đoán chừng đã đi theo tiên sư tu hành rồi a.

Mà nữ nhân này đang châm ngòi thổi gió, Diệp Không tuy trong lòng hận Nhị nương ngăn cản, nhưng cũng không muốn bị Tam nương biến thành con rối.

Vì vậy Diệp Không cũng nói với lão nương là mình sẽ đi từ đường tổ tông mà suy nghĩ, sau đó cầm vài bộ quần áo, sau đó rời khỏi tiểu viện của mình.

Đi về hướng từ đường Diệp gia, sau lưng Diệp Không vang lên tiếng nghị luận.

- Ai, ngươi biết không? Hôm nay tiên nhân đến Diệp gia thu đồ đệ, chọn lựa cả buổi, chỉ có một người có tư chất thành thần tiên.

- Ai thế? Vận khí tốt như vậy?

- A? Là kẻ đần? Con mẹ hắn may mắn như vậy, nhưng mà, hình như hắn không đi cùng tiên sư a?"

https://thuviensach.vn

- Ha ha, ngươi cũng không biết, mặc dù hắn có tư chất, nhưng là tư chất kém cỏi nhất, kém cỏi đến mức Thần Tiên cũng nhịn không được mà cười, rất mất mặt đấy

- Là như thế à, rác rưởi đúng là rác rưởi, hắn vốn chính là rác rưởi nha, so tư chất với người ta không phải là mất mặt à.

- Ha ha, ai nói không phải chứ, hiện tại bị phạt đi từ đường suy nghĩ đấy.

- Tiên sư cái nhà nó, sớm muộn gì lão tử cũng tát vỡ miệng các ngươi!

Trong nội tâm Diệp Không thầm mắng, quay đầu nhìn hai tên gia đinh cười nhạt, quơ cánh tay thảnh thơi mà đi.

Lúc đi vào từ đường Diệp gia, Diệp Không phát hiện hiện tượng kỳ quái, chỉ thấy bên ngoài từ đường có không ít tên lính, phòng thủ sâm nghiêm, không rõ tại sao bên ngoài từ đường lại có nhiều thủ vệ như vậy, có người tới trộm linh vị tổ tông Diệp gia sao?

Diệp Không tuy kỳ quái, nhưng cũng không hỏi, vác lấy bao quần áo trên lưng đi vào, vừa mới vào cửa, vừa vặn trông thấy Diệp Hạo Nhiên từ trong bước ra.

Hắn tới làm gì? Tới tìm ta? Xem ta có đến hay không sao? Trong nội tâm Diệp Không vô cùng nghi hoặc, thân thể khẽ tránh, nhường ra một lối đi.

Diệp Hạo Nhiên rõ ràng tức giận còn chưa tiêu, đi đến trước mặt Diệp Không, hừ lạnh một tiếng, mới bước nhanh đi.

Không phải tới tìm ta nha, vậy hắn tới đây làm gì?

Diệp Không cúi đầu, suy nghĩ, sau khi đi qua cánh cửa cao lớn, đi vào trong từ đường thủ vệ sâm nghiêm.

Nhắc tới bên trong từ đường cũng không giống như phòng của hắn, giữa ban ngày trời nóng hầm hầm, sau khi đi vào trong có loại cảm giác mát lạnh toàn thân như đang ngâm trong nước lạnh.

- Cái này... Sẽ không có quỷ thật chứ?

Trong nội tâm Diệp Không thầm nghĩ, trong nội tâm phiền muộn, bên ngoài nhiều người như vậy, bên trong tại sao không có một người?

Nếu như là ở địa cầu, Diệp Không nhất định sẽ cười to ba tiếng, không có quỷ mà sợ cái gì, nhưng ở Thương Nam đại lục này, có quỷ hay không,

https://thuviensach.vn

còn khó mà nói trước.

Hắn nhẹ chân nhẹ tay đi vào, chỉ thấy trong trung ương từ đường là một lan can bằng cẩm thạch hình tròn, chính giữa lan can là một khối bạch ngọc gọt giữa hình tròn, hình dung như thế nào, giống như thiên đàn ở Bắc Kinh a.

Bên ngoài có lan can, chính giữa có kiến trúc hình kho lúa, bất đồng là, chính giữa thiên đàn ở Bắc Kinh có năm gian, còn ở Diệp gia là hình tháp, bên trên bày biện vô số bài vị tổ tông Diệp gia.

- Mà nhân khẩu của Diệp gia đúng là thịnh vượng a!

Diệp Không kinh ngạc phát hiện, cái tháp linh vị này cũng không phải toàn bộ tổ tông của Diệp gia, bởi vì những bài vị được cung phụng trên cái tháp linh vị này, chính là những người có quyền thế trong các đời Diệp gia, hoặc là người nổi danh, đại quan Diệp gia.

Mà thêm nữa... Linh vị chi nhánh Diệp gia đặn ở phòng lớn sát vách tường, mà số lượng của nó, rậm rạp chằng chịt, nhiều vô số kể.

Vách tường cao lớn ngưng thực, trong không gian trống rỗng có gió u ám lưu động, trong tầm mắt không có người nào, đều là linh vị người chết, ngay cả Diệp Không là người lớn mật cũng cảm thấy sởn hết gai ốc, không dám hô hấp lớn tiếng, từ từ đi vào bên trong.

- Diệp Không!

- Ai nha má ơi!

Đột nhiên sau lưng có một tiêng gọi làm Diệp Không sợ tới mức run rẩy, dựa lưng vào tường quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một lão nhân sắc mặt già nua đứng ở cửa ra vào từ đường.

- A, là tiên sinh.

Diệp Không phát hiện người tới là Trương Ngũ Đức, vội vàng nghênh đón.

- Tiên sinh tiến vào nói chuyện.

- Không cần, từ đường Diệp gia, ta là một ngoại nhân bất tiện tiến vào.

Trương Ngũ Đức cũng không bày bộ mặt mo ra, dương dương tự đắc cầm vài quyển sách.

https://thuviensach.vn

- Nghe nói ngươi muốn diện bích, cho nên ta đưa cho ngươi vài quyển sách!

Tuy sắc mặt của Trương Ngũ Đức không biểu tình, khẩu khí cũng có chút bình thản, nhưng trong lòng Diệp Không cảm thấy ấm áp.

- Cảm ơn tiên sinh.

Diệp Không tiếp nhận sách, phát hiện phần lớn là thi từ ca phú, trong đó còn có kẹp lấy hai quyển sách về chuyện lạ.

Trương Ngũ Đức nhìn Diệp Không, ánh mắt cũng từ từ ôn hòa, nói ra.

- Ta đã nghe chuyện của ngươi, đã không có linh căn tốt, vậy thì không cần làm Thần Tiên, nên an tâm học thi từ đi.

Tuy không phải Diệp Không không muốn, nhưng đối với người quan tâm hắn, hắn cũng không phản bác, liền gật đầu.

Đại khái là nhìn ra tâm tư của Diệp Không, đột nhiên Trương Ngũ Đức vung tay lên, thò tay gõ đầu Diệp Không, thở dài.

- Hài tử, kỳ thật không tu tiên cũng không phải chuyện xấu... Có phải ngươi cảm thấy nhân tình ấm lạnh của phàm nhân rất tàn khốc hay không? Nhưng kỳ thật trong tu tiên giả, nơi đó mới là tàn khốc, giết người đoạt bảo, giết người tìm niềm vui, vì một câu nói không lọt lỗ tai liền diệt môn đối phương, những chuyện này rất bình thường, từ từ ngươi sẽ biết đâu là tàn khốc, trở nên vô tình, vì một ít cái gọi là bảo vật, đạo nghĩa, liêm sỉ, thậm chí tánh mạng người thân, cũng có thể không quan tâm, tiên sinh không hi vọng ngươi cũng trở thành người như vậy.

Diệp Không cảm thấy trong lời nói của Trương Ngũ Đức đầy cảm xúc, nói ra:

- Tiên sinh, tại sao ngài tinh tường chuyện trong giới tu tiên giả như vậy? Ngài cũng là tiên nhân sao?

Trương Ngũ Đức lắc đầu.

- Cho dù ta có linh căn đi nữa cũng không đi lên con đường này.

Rất rõ ràng Trương Ngũ Đức có câu chuyện, nhưng mà người ta không nói cũng không có biện pháp.

Diệp Không lại nói.

https://thuviensach.vn

- Tiên sinh, mặc kệ sau này ta là tu tiên giới hay là phàm giới, cũng mặc kệ ta có nổi danh hay không, nhưng ta tuyệt đối không buông tha cho chấp nhất ân cừu thiện ác, cũng không thỏa hiệp vì dụ lợi.

Cho tới bây giờ trên mặt Trương Ngũ Đức không có nụ cười nào, cũng phải gật đầu mỉm cười nói Diệp Không.

- Không buông bỏ không thỏa hiệp, hảo hảo hảo, ngươi là một hảo hài tử.

- Bản thân ta vốn không phải là hài tử!

Sau khi Trương Ngũ Đức rời đi, Diệp Không cầm sách đi vào trong từ đường, tìm chăn đệm, đặt dưới một ngọn đèn lớn, đọc sách giết thời gian.

Nhưng Diệp Không đối với thi từ ca phú không có hứng thú, cuối cùng vẫn lấy sách về chuyện lạ ra xem, bên trong ghi lại không ít linh thú và đặc tính của linh thảo, đương nhiên, Diệp Không hoàn toàn cảm thấy thú vị, hắn không trông cậy có thể dùng bao nhiêu, bởi vì căn cứ trên sách ghi lại, những linh thảo này đã diệt sạch từ lâu rồi.

Nhoáng cái đã tối, bên ngoài có tên lính hô ăn cơm, ăn cơm cũng phải ở trong từ đường, mà tên lính cũng ăn, đối với những thiếu gia khác mà nói, thức ăn ở đây gọi là rau dưa, nhưng đối với Diệp Không mà nói, thức ăn ở đây còn tốt hơn so với ở nhà của mình.

- Đây là thịt heo sao? Tại sao lại thơm như vậy? Ăn rất ngon a.

Diệp Không gặm một khối xương cốt, lên tiếng hỏi.

Tên lính ngày là Bách Phu Trưởng trong quân ngũ, tên là Liễu Trường Thanh, cười nói:

- Bát thiếu gia, ngài không biết rồi, đây là thịt Thiếu Bì Man Ngưu, đừng nhìn da thịt bên ngoài của Thiết Bì Man Ngưu cứng như sắt, nhưng thịt bên trong rất ngon đấy.

- A? Thiết Bì Man Ngưu, rất khó giết sao?

Diệp Không kinh ngạc hỏi thăm.

- Đó là đương nhiên, đây là trung phẩm linh thú.

Liễu Trường Thanh lại đắc ý nói ra.

- Nếu không phải lần trước trùng hợp ta từ quân doanh trở về, cũng không nếm được thịt của đại gia hỏa này.

https://thuviensach.vn

Dã thú trên Thương Nam đại lục này cũng có khác nhau, heo dê thuộc về gia cầm gia súc, gọi là dã thú, mà cái gọi là linh thú, chia làm đỉnh giai, thượng giai, trung giai, hạ giai, vô giai. Mỗi giai đều phâm chia thành Cực phẩm, Thượng phẩm, Trung phẩm, Hạ phẩm.

Nói như vậy, vô giai linh thú không thể tu luyện, cũng giống như người bình thường, là không có linh căn, cũng không mang theo pháp thuật trời sinh.

Bất quá nếu không có pháp thuật, những này linh thú cũng rất lợi hại, có man lực, có mang độc tố, có... nhức đầu, tóm lại, loại linh thú này người bình thường không thể đối phó, cũng không dễ đối phó.

Về phần những linh thú có phẩm giai cũng không phải người bình thường có thể đối phó, cần tu tiên giả tự thân xuất mã, nhưng những loại linh thú này cũng không xuất hiện trên đường cái, bởi vì chúng cũng tu luyện, cũng phải phi thăng, đến thượng giai sẽ khai mở linh trí, đến đỉnh giai có thể hóa hình người.

Mà Thiết Bì Man Ngưu này thuộc về vô giai Trung phẩm linh thú, mà Bách Phu Trưởng có thể giết chết vô giai Trung phẩm linh thú, đoán chừng cũng không đơn giản.

Diệp Không gật đầu khen.

- Liễu Tướng quân võ công cao cường, chúng ta cũng đi theo hưởng lộc ăn.

Liễu Trường Thanh bị Diệp Không gọi là tướng quân, trong nội tâm sảng khoái, mà những tên lính bên cạnh cười nói.

- Bát thiếu gia, ngài đừng nghe hắn khoác lác, da của con Thiết Bì Man Ngưu này cứng rắn như sắt, lại to con, nếu không phải hắn vừa vặn gặp phải Thiết Bì Man Ngưu bị thương nặng, cho dù Diệp Tướng quân dẫn người xuất mã cũng không nhất định giết được nó đâu.

Liễu Trường Thanh mặt già đỏ lên, cả giận nói.

- Bất kể là có trọng thương hay không, hôm nay ngươi đi bắt một con về đây cho ta xem.

Tên lính kia cũng không sợ hắn, nói ra:

- Còn có mấy huynh đệ bị thương đấy.

https://thuviensach.vn

Diệp Không thấy bọn họ tranh chấp, tranh thủ thời gian khuyên nhủ.

- Người đó, ngươi đừng nói, bất kể như thế nào Liễu tướng quân cũng cải thiện thức ăn cho chúng ta mà, ha ha, Liễu tướng quân ngài cũng đừng nóng giận, vị huynh đệ kia cũng đau lòng huynh đệ bị thường, tất cả mọi người nói ít đi một câu đi, ah, uống rượu, ăn thịt.

Muốn nói Diệp Không là Bát thiếu gia, gia đinh nha hoàn không sợ hãi hắn, nhưng những tên lính bên ngoài tới thay phiên nhau lại không biết tình huống của hắn, cho nên rất xem trọng lời hắn, mà hắn vừa nói ra lời này, mọi người đều bắt đầu ăn.

- Đến uống rượu.

Diệp Không và Liễu Trường Thanh ngồi cùng một bàn.

Liễu Trường Thanh thấy Bát thiếu gia rót rượu cho mình, miệng nói không dám, nhưng nhanh chóng nhận lấy, đưa lại cho Diệp Không.

Diệp Không cười nói.

- Ta tới đây là để suy nghĩ, làm sao có thể uống rượu chứ.

- Uống ít một chút không sao, kỳ thật ta cũng không uống nhiều.

Liễu Trường Thanh chỉ uống một ngụm nhỏ, không nỡ uống cạn, nhấm nháp tứng chút.

- Ta cũng mời Liễu tướng quân một chén.

Diệp Không cũng uống một ngụm, rượu ở Thương Nam đại lục, độ cũng không cao, cũng không quá thấp, hương vị cũng không tệ lắm, cho nên có hương vị lạ lạ.

- Hảo tửu.

Diệp Không buông bát rượu, lại hỏi.

- Con Thiết Bì Man Ngưu cũng lợi hại a, đã bị thương nặng mà còn kéo theo mấy bị huynh đệ bị thương được sao?

- Đương nhiên lợi hại!

Liễu Trường Thanh nói ra.

- Con Thiết Bì Man Ngưu này lớn gấp ba bốn lần con trâu bình thường, da của nó cho dù là đao thương cũng không chọc thủng, có thể lợi hại không chứ.

Liễu Trường Thanh nói xong, lại thở dài.

https://thuviensach.vn

- Nhưng mà da, xương cốt, còn có sừng, đều là đồ tốt, da có thể làm áo giáp, xương cốt có thể làm thuốc, sừng có thể làm vũ khí, nếu không phải là vô giai Trung phẩm linh thú là không thể nào.

- Vô giai Trung phẩm đúng là lợi hại!

Diệp Không lại hỏi.

- Vậy tại sao quốc gia không tổ chức săn giết nhiều Thiết Bì Man Ngưu, như vậy áo giáp của các huynh đệ càng thêm chắc chắn hơn a?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 37 38

Hộp Ngọc!

Chương 37 38: Hộp ngọc!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Liễu Trường Thanh cười nói.

- Lời này nói cũng đừng nói, bởi vì Thiết Bì Man Ngưu khi xuất hiện là cả bầy, mấy ngàn con a, đừng nhìn nó chỉ là Trung phẩm linh thú, số lượng nhiều rất khủng bố, cho dù là tiên nhân cũng không dám cứng chọi cứng, chúng giống như thủy triều, ngươi tới hơn mười vạn đại quân cũng không làm được gì, bị nó xông tới hai lần là chết sạch, mà da của chúng, dễ lấy như vậy sao?

- Thì ra là như vậy.

Diệp Không bừng tỉnh đại ngộ, đột nhiên nhớ tới chuyện gì đó, hỏi thăm:

- A, buổi chiều phụ thân ta tới làm gì thế?

Liễu Trường Thanh nói mà không cần nghĩ ngợi gì, nói ra:

- Dường như là trả lại thứ gì đó.

Liễu Trường Thanh cũng là người cơ trí, lời vừa ra khỏi miệng, lập tức cảm thấy có chút không đúng, vội vàng nói với Diệp Không.

- Bát thiếu gia, ngài cũng đừng hại ta, ngài muốn hỏi cái gì thì hỏi tướng quân, nói thật ta cũng không rõ tướng quân đi vào làm gì, câu vừa rồi, ngài coi như không nghe thấy, nghe thấy cũng đừng nói là tiểu nhân nói.

- Ha ha, nhìn ngươi khẩn trương kìa, ta chỉ thuận miệng hỏi, ta còn có thể hại phụ thân ta hay sao? Hay là gian tế của nước khác?

Diệp Không tùy tiện nói ra.

https://thuviensach.vn

Liễu Trường Thanh nhìn Diệp Không, nghĩ lại cũng đúng, là mình quá mức cảnh giác rồi, tuy hôm nay Bát thiếu gia bị trách phạt, nhưng dù sao cũng là phụ tử, huống chi Diệp tướng quân cũng không phải làm chuyện cơ mật quân sự gì, nói cũng không sao.

Kỳ thật những tên lính thủ vệ không có việc gì không được phép tiến vào từ đường, hôm nay vừa vặn Liễu Trường Thanh vửa đi tới, vừa vặn trông thấy bóng lưng Diệp Hạo Nhiên, hắn thắp hương rồi bỏ cái hộp vào trong tế đàn, cuối cùng rút chìa khóa ra, Liễu Trường Thanh cũng không dễ dàng biết được Diệp Hạo Nhiên đã bỏ thứ gì đó vào trong hộp.

- Tiếp đi, uống rượu!

- Uống!

Hai người uống vào không nhiều rượu, trong nội tâm có tính toán.

Diệp Không nghe Liễu Trường Thanh nói một câu, trong nội tâm đại chấn, hắn suy đoán lão ba đi vào từ đường là có nguyên nhân, nếu không lúc ấy Diệp Hạo Nhiên đang tức giận, chẳng lẽ đến đây thắp hương nguôi giận sao?

Nghe một câu của Liễu Trường Thanh, đại não của hắn giống như bị lôi điện đánh trúng, trong đầu xuất hiện quyển sách như ngọc kia.

Đúng, có khả năng, có nhiều khả năng, quyển sách này chính là chí bảo gia truyền của Diệp gia, Diệp Hạo Nhiên rất có thể đặt nó vào trong từ đường, nếu quả thật là như vậy, đúng là cơ duyên a, vừa vặn diện bích vừa tu tiên a.

Trong nội tâm Diệp Không vui mừng, có tâm tư cho nên ăn uống không hứng thú, sau khi trò chuyện một hồi với Liễu Trường Thành, liền vội vã đi vào trong từ đường, muốn tìm chỗ Diệp Hạo Nhiên cất đồ vật.

Nhưng hắn cũng là người có tâm tư, chuyện vừa rồi, có thể Liễu Trường Thanh sẽ đem chuyện này báo cáo lại cho Diệp Hạo Nhiên thì sao? Thằng này có thể được phái tới thủ vệ từ đường Diệp gia, nhất định là tâm phúc của Diệp Hạo Nhiên tâm, báo cáo tình huống là chuyện bình thường.

Vì vậy Diệp Không đi vào từ đường cũng không vội vã đi tìm, mà là cúi đầu ngồi trên bồ đoàn, đọc sách dưới ánh nến, nhưng ánh mắt của hắn lại nhìn về phía cửa ra vào của từ đường.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, không bao lâu, đã nhìn thấy ở cửa ra vào có bóng đen đi thoáng qua, đó chính là Bách Phu Trưởng Liễu Trường Thanh, hắn ăn cơm chiều ngồi xong, càng nghĩ càng thấy sợ, vạn nhất Bát thiếu gia thực trộm bảo bối của tướng quân, vậy thì lỗi của hắn to lắm.

Cho nên hắn liền vụng trộm đi qua cửa, quan sát tình huống bên trong, xem xét xong, khá tốt, Bát thiếu gia đang đọc sách ở đằng kia, xem ra là mình quá nhạy cảm.

Diệp Không giả bộ như đọc sách, trong nội tâm cũng rùng mình, xem ra cẩn thận một chút không có chỗ hỏng a, thiếu chút nữa bị chộp rồi.

Chờ một lát, sau khi Liễu Trường Thành đã rời đi, giả bộ như mệt rã rời, nằm xuống đất, nhưng hắn không dám hành động, cuối cùng lại đi trở về, nằm trong góc ngủ.

Bị phạt suy nghĩ trong từ đường Diệp gia cũng là trừng phạt nặng nhất, ăn cũng ăn không ngon, ngủ cũng không có chỗ ngủ, còn không có tự do, a, còn có sợ hãi, nếu đổi thành thiếu gia khác đã không chịu được, nhưng Diệp Không nghĩ tới bản kinh thư kia, có bị phạt cũng không sợ hãi, làm sao quan tâm tới chuyện gì nữa chứ.

Đến đêm khuya, không ít ngọn nến trong từ đường đã bị tắt, cũng không biết là gió đêm có lạnh quá hay không, Diệp Không cảm giác mình quần áo của mình có chút ít, sớm biết như vậy đã mang theo giường, chăn mềm rồi.

Thân hắn lạnh, nhưng trong lòng lại nóng hầm hập.

Chính là lúc này, tìm thôi!

Cái hộp ngọc kia cũng không khó tìm, nó nằm giữa tế đàn, nhưng có khóa, không cách nào mở ra, hơn nữa cái hộp này là cả một khối ngọc tương liên, không mở khóa thì không cách nào mở ra.

Đập nát hộp ngọc? Diệp Không còn chưa tới mức trở mặt với Diệp Hạo Nhiên.

Chỉ có mở khóa hoặc là đạp nát cái hộp, nhưng chỉ có thể dùng chìa khóa, Diệp Hạo Nhiên sẽ không tự động đưa chìa khóa cho hắn, nhưng không làm khó được Diệp Không, tuy hắn không phải ăn trộm, nhưng với tư cách là thủ lĩnh lưu manh trên đường phố, thường xuyên liên hệ với ăn trộm, môn mở khóa này hắn cũng biết một chút.

https://thuviensach.vn

Tuy bạn thân không mạnh môn này, nhưng cái khóa này là khóa cổ đại, Diệp Không nghiên cứu cả đêm, cảm giác mình vẫn có nắm chắc, quyết định tìm cơ hội đi ra ngoài, tìm một khoan sắt nhỏ mới có thể trợ giúp cho việc mở khóa.

Nhưng muốn đi ra ngoài có chút bất tiện, ngày hôm sau lúc hắn rời đi mới biết được, những tên lính này cũng có tác dụng trông chừng hắn, không cho hắn rời đi.

Diệp Không bất đắc dĩ, chỉ có ngồi ở trong từ đường ngây ngốc nhìn đám linh vị, xem ra chỉ có thể đợi năm ngày về nhà một lần a.

Nhưng ai biết đến giữa trưa cơ hội đã tới, Diệp Uy mang theo giường chăn, mền đến cho hắn, nói là Trần Cửu nương bảo hắn mang tới.

Hai người trò chuyện, trò chuyện về Trương Ngũ Đức, Diệp Không hỏi tới câu chuyện của Trương Ngũ Đức.

Diệp Uy cười ha hả, sau đó nói ra:

- Trương Ngũ Đức là người của Vũ Quốc láng giềng, cũng nổi danh ở Vũ Quốc, tuổi còn trẻ gia nhập triều đình Vũ Quốc, rất được hoàng đế tán thưởng, Trương gia cũng là đại gia tộc, nhân khẩu thịnh vượng, nhưng ai biết, người nhà của hắn đắc tội ai đó, trong vòng một đêm bị người ta diệt cả nhà, thê nữ của Trương Ngũ Đức cũng bị giết chết trong lần đó.

- A, là như thế này à.

Diệp Không thầm nghĩ, trách không được lão đầu cả ngày xụ mặt, thì ra là bi thương chuyện thê nữ bị giết.

- Đúng nha, Trương gia bị giết, chỉ có một mình Trương Ngũ Đức trốn thoát a.

Diệp Uy cũng cảm thán nói ra.

- Không phải hoàng đế rất thưởng thức hắn hay sao? Vì cái gì không nhờ hoàng đế giúp hắn báo thù chứ?

Diệp Không lại hỏi.

Diệp Uy lắc đầu, nói ra.

- Không biết, ta đoán người hành hung ngay cả hoàng đế cũng không dám trêu vào.

Diệp Không thoáng suy tư một chút, nói ra suy đoán.

https://thuviensach.vn

- Hoàng đế không thể trêu vào? Vậy nhất định là tu tiên giả, trách không được hắn nói chuyện lại có khẩu khí này.

- Bát đệ quả nhiên thông minh.

Diệp Uy gật đầu khen.

- Nhưng mà, chúng ta chỉ suy đoán, Trương tiên sinh hắn không nói, ai biết là chuyện gì xảy ra chứ.

- Tiên sinh nhất định là tránh né người đuổi giết nên mới tới An Quốc, được phụ thân thu lưu, sau đó mai danh ẩn tích sinh hoạt đúng hay không?

Diệp Không tiếp tục suy đoán.

Lúc này hắn lại đoán sai, Diệp Uy lắc đầu cười nói.

- Bát đệ lúc này đệ đoán lại không đúng rồi, nhưng đệ đoán như thế cũng bình thường, nhưng mà đệ lại quên, Trương tiên sinh là người nào, nếu quả thật hắn bị tiên nhân đuổi giết, hắn đi vào trong phủ của người khác, đem tai hoạ tới cho người khác sao?

- Đúng, đúng vậy.

Diệp Không gật đầu, trong thời gian ở chung ngắn ngủi, hắn đối với phẩm đức của Trương Ngũ Đức rất kính ngưỡng.

- Nhưng thật ra là như vậy, ta đoán tiên nhân giết người đã hả giận, giết một nhà của người ta không tính, thanh danh của Trương Ngũ Đức trong dân cũng không nhỏ, tiên nhân cũng không oán lên người của hắn, nên bỏ qua cho hắn, nhưng bởi vì hoàng đế không báo thù cho hắn, cho nên dứt khoát đi vào An Quốc chúng ta, vừa vặn gặp được phụ thân, cho nên mời tới phủ của chúng ta.

Diệp Không gật đầu, nói:

- Năng lực suy luận của đại ca hơn đệ quá nhiều a.

Diệp Uy cười nói.

- Đâu có đâu có, kỳ thật ta kém nhất.

Sau đó hắn lắc đầu thở dài.

- Kỳ thật Trương tiên sinh cũng rất khổ.

Diệp Không cũng thuật miệng, gật đầu nói:

- Nếu có cơ hội, đệ sẽ giúp tiên sinh báo thù rửa hận.

Diệp Uy bị hắn dọa cả kinh, thiếu chút nữa té ngã, nói ra.

https://thuviensach.vn

- Bát đệ, đệ cũng đừng xằng bậy, tiên nhân cũng không phải là chúng ta có thể chọc được, đừng nhìn Diệp gia thống lĩnh thiên quân vạn mã, nhưng chống lại tiên nhân, còn chưa đủ nhìn.

Diệp Không cười cười, nói.

- Yên tâm đi, đại ca, đệ không ngốc, trái lại đệ còn rất khôn ngoan đấy, đối với người nào nên nói cái gì, đệ vô cùng tinh tường.

Diệp Uy thầm nghĩ, chỉ sợ đến lúc ngươi kích động lên thì không phải vậy a.

Trò chuyện một hồi, Diệp Uy liền chuẩn bị rời đi, nói ra.

- Ta chuẩn bị đi tới quân doanh, bên kia không thể rời đi quá lâu.

Vỗ vỗ bả vai Diệp Không.

- Ta đi.

Từ Diệp Uy, Diệp Không cũng cảm thụ được tình cảm huynh đệ, Diệp Không mỉm cười gật đầu, nhìn Diệp Uy rời đi, nhìn hắn đi thật xa, đột nhiên nhớ tới chuyện khác.

- Ai, đại ca, đợi một chút, tai của ta ngứa quá a.

Mở hộp ngọc ra, bên trong hộp có một quyển sách mỏng trắng noãn như ngọc lẳng lặng nằm đó, bên trên sách có mấy chữ "Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh", mấy chữ Hán quen thuộc này đập vào mắt không khỏi làm cho người ta có cảm giác thân thiết.

Tay cầm quyển sách, tâm tình Diệp Không vô cùng kích động, hắn biết, quyển sách này tương tự như một chiếc chìa khóa, sắp sửa mở ra cánh cửa Tiên Giới cho hắn.

Lấy kinh thư ra, cái hộp ngọc để lại nguyên trạng như cũ, Diệp Không quay đầu nhìn lại một chút, khẽ nhếch miệng, hưng phấn mà cười một tiếng, nhanh chóng chuồn về chỗ nằm.

Vì phòng ngừa người khác nhìn ra manh mối gì đó, Diệp Không để "Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh" ở bên trong áo, rồi bắt đầu chìm vào hưng phấn.

Đầu ngón tay mở một góc, trang sách mỏng như cánh ve hiện ra.

Diệp Không chưa từng mất ăn mất ngủ để xem một quyển sách như vậy, buổi chiều hắn một mực nhìn vào, buổi tối cùng với những kẻ khác tùy tiện

https://thuviensach.vn

ăn mấy bát cơm rồi trở về nhìn.

Rút cục, hắn buông sách ra, nhắm mắt trầm tư.

Dựa vào người đồng hương Địa Cầu tự xưng là Ngũ Hành Tán Nhân này nói, người từ Địa Cầu xuyên qua hắn đều là có ngũ linh căn, căn cứ vào quan niệm ở Thương Nam đại lục, đây chính là tư chất kém cỏi nhất, nhưng Ngũ Hành Tán Nhân này lại không ủng hộ quan điểm này.

Hắn cho rằng ngũ linh căn kỳ thực là linh căn tốt nhất, hòa hợp với tự nhiên nhất, thử nghĩ xem, thế giới này chính là do Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ cấu thành, mà bản thân con người cũng là một cá thể nhỏ trong vũ trụ, cũng không tách rời khỏi ngũ hành, nếu tu luyện ngũ linh căn, nhất định sẽ cường đại hơn những kẽ chỉ chuyên tu một linh căn.

Quan điểm của người tên là Ngũ Hành Tán Nhân này có thể nói là hoàn toàn tương phản với quan điểm trên Thương Nam đại lục, chiếu theo lời hắn nói, Thiên Linh căn chẳng phải là tu chất kém nhất sao?

Chỉ là Diệp Không lại cảm thấy trong đó có chút đạo lý, thế giới vốn là do năm loại nguyên tố cấu thành, cùng nhau tu luyện 5 loại thì đương nhiên so với một loại thì cường đại hơn, hơn nữa ngũ hành nguyên tố, hỗ trợ lẫn nhau, tương sinh tương khắc, nếu như sau này đối địch, bản thân có thể tùy ý thuyên chuyển nguyên tố thích hợp, khắc chế đối phương.

Tỷ như đối phương tu luyện thuộc tính hỏa, ta sẽ là hệ thủy, thủy khắc hỏa, nếu như đối phương là hệ thủy, vậy ta sẽ là hệ thổ, thổ khắc thủy.

Diệp Không cho rằng lão huynh này thật đúng là một nhân tài, chiếu theo phương pháp hắn sáng tạo ra này mà nói, bản "Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh" này chính là công pháp tu luyện tốt nhất cho người có ngũ linh căn.

Theo như lời Ngũ Hành Tán Nhân nói, loại công pháp này có ưu điểm ở chỗ có uy lực cực đại, thần thức to lớn, linh khí trong cơ thể so với người tu tiên đồng cấp cao hơn vài lần, ưu điểm thứ hai là, đối với bình cảnh của công pháp này không phải là việc quá nghiêm trọng, có thể là bởi vì ngũ linh căn tương đối ổn định, hoặc giả là phương pháp tu luyện cơ sở này ổn định, nói chung là cho bình cảnh của mỗi một tầng công pháp của những công pháp khác so với Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh không phải là việc quá đau đầu.

https://thuviensach.vn

Ngũ Hành Chân Nhân đồng thời còn nói, mặc kệ là Trúc Cơ, hay Kết Đan, Kết Anh, chỉ cần một khỏa đan dược, giúp ngươi một lần thành công, tuyệt đối không gặp phải trường hợp ăn bảy tám khỏa Trúc Cơ đan cũng không đạt được Trúc Cơ.

Có người hỏi, nếu công pháp sinh ra chính là vì ngũ linh căn, lại còn giải quyết vấn đề lớn như bình cảnh, vậy Diệp Không tại sao không đi tu luyện, lại còn mất thời gian làm gì đây?

Vấn đề then chốt ở đây chính là, công pháp này cũng có khuyết điểm của nó. Đầu tiên, tu luyện chậm chạp, Thiên Linh căn vì sao tốt, chính là tu luyện nhanh chóng, làm ít công nhiều, thời gian rút ngắn một nửa, mà Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh thì tu luyện dựa theo đặc tính của ngũ linh căn, chậm chạp vô cùng, chậm chạp đến mức ngươi không thể tưởng tượng được, đương nhiên, chính là bởi vì tu luyện chậm, mới đánh tan bình cảnh, cũng bởi vì tu luyện lâu cho nên uy lực vượt xa so với người tu tiên đồng cấp.

Khuyết điểm thứ hai là, linh khí thuộc tính kim rất thưa thớt. Căn cứ theo lời Ngũ Hành Tán Nhân nói, Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh này chính là hấp thu ngũ hành linh khí trong thiên địa, đạt được sự cân đối, ổn định, năm loại thuộc tính linh khí sẽ phối hợp hỗ trợ cho nhau, vì vậy sau khi đến Trúc Cơ nhất định phải bảo đảm rằng năm loại nguyên tố trong cho thể bằng nhau, cái khác không nói, cái khiến cho vô số người đau đầu chính là, linh khí thuộc tính kim trong không khí không có, ở những địa phương này cũng không có.

Ngũ Hành Tán Nhân thì kiến nghị cho rằng, hấp thụ linh khí thuộc tính kim bên trong linh thạch. Diệp Không cười khổ, hắn đến bây giờ còn chưa biết qua hình dáng của linh thạch, nếu như phải hấp thụ linh khí bên trong nó, vậy phải mất bao nhiêu linh thạch? Nhất định là một con số thiên văn nha.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

https://thuviensach.vn

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 39

Một Năm

Chương 39: Một năm

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Ngũ Hành Tán Nhân cũng biết muốn hấp thu nhiều linh khí thuộc tính kim như vậy chó chút khó khăn, cho nên hắn lại cho gợi ý thứ hai, luyện hóa một mạch khoáng thạch thuộc tính kim, như vậy sẽ có vô số linh khí thuộc tính kim không ngừng cuồn cuộn chảy vào.

Diệp Không lắc đầu, ngươi luyện hóa mạch khoáng của người ta, chính là chặt đứt tài lộ của họ, vậy không phải bản thần mình muốn chết sao? Còn không bằng nghĩ biện pháp khác kiếm ra linh thạch.

- Luyện hay không luyện? Ưu điểm là uy lực cực đại, không có bình cảnh, khuyết điểm là chậm chạp, tiêu hao linh thạch nhiều.

Diệp Không cúi đầu, tự hỏi.

Nhưng mà rất nhanh hắn đã có quyết định.

- Luyện! Bây giờ chẳng lẽ ta còn sự lựa chọn nào khác? Dựa theo lời Vạn Huyền Chân Nhân nói, loại tư chất của ta suốt đời đều phải dừng lại ở giai đoạn Luyện Khí, Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh này chính là sự đảm bảo cho ta đạt tới Trúc Cơ, cho dù có chậm một chút cũng không sao a.

Diệp Không đã có quyết định, lập tức xếp bằng ngồi xuống, đem phương pháp tu luyện đọc qua một làn, lúc này mới nhét quyển sách vào trong túi, hai mắt nhắm lại, bàn tay đặt xuống đầu gối, bắt đầu tu luyện.

Cảnh giới của người tu tiên chia làm thượng trung hạ, hạ cảnh giới là Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần năm cảnh giới, mà trung cảnh giới Luyện Hư, Hợp Thể, Đại Thừa. Mà cuối cùng, thượng cảnh

https://thuviensach.vn

giới cũng chỉ có người độ kiếp, nếu như thành công vượt qua Thiên Kiếp, là có thể phi thăng Tiên Giới, thọ cùng Thiên Địa.

Rõ ràng hơn một chút, bên trong từng cảnh giới lại chia làm mười tầng, ba tầng đầu gọi là tiền kỳ, ba tầng tiếp theo gọi là trung kỳ, bảy tám chín gọi là hậu kỳ, còn tới tầng thứ 10 gọi là đại viên mãn.

Lúc này Diệp Không cũng không nghĩ nhiều nữa, hiện nay hắn chỉ có một mục tiêu là đạt tới Trúc Cơ.. Nỗ lực tới Trúc Cơ là tốt rồi, giống như một động viên chạy Ma- ra- tông, đường trường vạn dặm, rốt cục cũng chạy bước đầu tiên, hắn không biết thời gian là bao lâu, chạy quãng đường dài như thế nào, hắn chỉ biết là trên còn đường này nhất định phải kiên trì, đi về phía trước vĩnh viễn không quay đầu lại.

Tu luyện và đả tọa không giống nhau, thế nhưng cũng có chút liên hệ.

Lần trước, bản thân Diệp Không tu luyện lung tung, mất sức hai hổ chín trâu mới tiến vào trạng thái nhập định, mà không giống như hiện tại, hắn vừa mới bắt đầu tu luyện liền có thể cảm giác được linh khí trong không khí hướng về phía hắn mà kéo đến, cái gì mà âm phong, lạnh giá đều không thấy, hắn cảm giác như được một dòng nước bao vây, phi thường thoải mái. Hắn rất nhanh liền tiến nhập vào trạng thái tu luyện.

Điều khiến cho hắn bất ngờ chính là, vị trí đầu tiên linh khí tiến vào không ngờ lại là bàn tay! Diệp Không vốn tưởng rằng hô hấp, hít linh khí vào sau đó mới là tứ chi và cơ thể.

Nhưng không ngờ lại là bàn tay. Nhưng mà ngẫm lại cũng là bình thường, bàn tay vốn là thứ nhạy cảm và linh hoạt không gì sánh được, bàn tay cũng là nơi chứa những huyệt vị dày đặc, tiên lực sau này cũng là từ bàn tay đi ra ngoài.

Diệp Không tinh tế cảm giác những linh khí hệ thủy và hệ mộc tiến vào từ lòng bàn tay, hắn cảm thấy da thịt ở lòng bàn tay mình như biến thành một cái sàng, vố số lỗ nhỏ hiện lên, sau đó linh khí như nước chảy vào trong thân thể hắn, từ kinh mạch cánh tay vận chuyển toàn thân.

Cũng may cảnh giới Luyện Khí Kỳ cũng không yêu cầu linh khí hút vào phải cân đối, trên thực tế, linh khí sau khi tiến vào thân thể hắn, theo kỳ

https://thuviensach.vn

kinh bát mạch vận chuyển tám chu thiên, cuối cùng số lượng đưa về trong khí hải cũng không còn lại bao nhiêu.

Trong đó, một bộ phận linh khí dùng để tẩm bổ thân thể cùng các bộ vị khác, còn có một bộ phận khác mà thông qua da thoát ra ngoài, cũng có một bộ phận là tạp chất, những tạp chất này đọng lại trong cơ thể người, thông qua việc tu luyện chậm rãi bị đẩy khỏi thân thế.

Rất nhiều người tu tiên trong thời gian dài đả tọa bế quan sau đó, trên thân thể đều lưu lại một tầng bùn màu xám cùng màu đen, mà đám bùn màu đen đó chính là vật chất không có lợi cho cơ thể, còn màu xám chính là tạp chất trong linh khí.

Sau đó tới hậu kỳ, lớp bùn từ trong cơ thể người tu tiên bài tiết ra ngoài chỉ còn màu xám, không còn màu đen.

Diệp Không không dám lười biếng, tu luyện tròn một đêm, mới cảm thấy được bên trong khí hải dường như có một tia linh khí như có như không.

Điều này cũng đủ để khiến cho Diệp Không vui mừng quá đỗi, hắn biết bản thân mình đã bước một bước vào cánh cửa tu tiên, từ nay về sau bản thân hắn coi như là một người tu tiên, chỉ là cấp bậc này vô cùng thấp, chỉ cần một cái tát của Diệp Hạo Nhiên cũng đủ để khiến hắn choáng váng nửa ngày.

Thế nhưng, một khi đã vào cửa, còn có thời gian đề thăng năng lực cơ mà?

Điều làm cho Diệp Không hài lòng chính là tinh thần của hắn cũng tốt hơn rất nhiều, xem ra hấp thu linh khí đối với hồn phách vô cùng có lợi, không đến bao lâu nữa, hồn phách bị hao tổn sẽ khôi phục như lúc ban đầu.

Sau khi hồn phách lớn mạch, mở ra Phù Chú Đại Toàn kia cũng không phải là mơ mộng nữa, không biết bản Phù Chú từ Địa Cầu kia sẽ mang đến cho mình những kinh hỉ gì đây?

- Bát thiếu gia, ăn điểm tâm thôi.

Bên ngoài, giọng nói Liễu Trường Thanh vang lên.

- Được rồi, tới đây!

Diệp Trường Không đứng lên vỗ vỗ y phục, đi ra cửa.

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia, người đêm qua tĩnh tọa một đêm, không ngủ sao?

Liễu Trường Thanh vừa đưa bánh màn thầu vừa hỏi.

Khiêm tốn, tuyệt đối là phải khiêm tốn một chút!

Con mắt thật tinh tường, nhìn tình trạng bên ngoài là có thể đoán được.

- Ngủ, vì sao lại không? Nơi này tuy rằng không có giường nhưng ta cũng có thể vừa ngồi vừa ngủ nha.

Diệp Không hít một hơi, vừa cười vừa nói.

- Liễu tướng quân, nếu không thì để ta nằm xuống một chút?

- Ha ha.

Liễu Trường Thanh cười nói:

- Ta thật ra vô cùng yêu quý Bát thiếu gia, muốn cho Bát thiếu gia ngủ thoải mái một chút, vạn nhất để tướng quân biết được, tiểu nhân chịu không nổi.

Từ đó về sau, Diệp Không chuyển từ tấm nệm ra sau từ đường, mọi việc làm đều cẩn thận hơn, nhưng mà Liễu Trường Thanh này ngược lại không có phá hoại, mà còn có tâm tư nịnh bợ, Diệp Không thấy người này cũng sảng khoái, cho nên mọi người hòa hợp, thời gian không ngừng trôi qua, đảo mắt cái Diệp Không đã tới từ đường Diệp gia tự suy ngẫm được tròn một năm.

Buổi sáng, bầu trời màu xanh không có một đám mây, dưới đất Nam Đô thành bận rộn.

Cửa thành tụ tập không ít bách tính, trước bảng bố cáo, một thanh niên dáng người thư sinh đang rung đùi đắc ý đọc bảng bố cáo, chung quanh hắn không ít người mặc trang phục dân phu đang vây quanh, tiếng nghị luận không ngừng vang lên bên tai.

- Lại muốn tuyển tráng đinh sao? Lẽ nào lại sắp có chiến tranh? Ta không có nghe nói qua nha.

- Các ngươi không hiểu, cái này gọi là chỉnh quân chuẩn bị chiến tranh, đợi đến khi chiến tranh thực sự nổ ra thì chiêu binh cũng đã muộn rồi.

- Nguyên lai là như vậy, phòng bị trước sẽ tránh được tai họa, tráng đinh này ăn ở không phải trả tiền, lại còn được nhận tiền, lão phu trở về bảo con lão đi báo danh.

https://thuviensach.vn

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()
Diệt Hồng Trần
Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 40 41

Ra Khỏi Từ Đường

Chương 40 41: Ra khỏi từ đường

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ài. Tuyển vào Diệp gia quân vô cùng chặt chẽ, quân pháp lại càng nghiêm khắc, cho dù không tính là chiến trường nhưng huấn luyện cũng vô cùng vất vả.

- Dù vậy ta cũng muốn hắn tham gia tuyển binh, lão hữu sát vách nhà ta có nhi tử tham gia Diệp gia quân, nhìn hắn không ngừng ba hoa, hừ!

Đang nói, chợt từ xa xa truyền đến tiếng chuông ngựa, cả đám nhìn lên, chỉ thấy một người có chữ "Dịch" thật to trên y phục, cưỡi một con ngựa lông vàng, đốm trắng chạy vội đến, liên tục đá vào mình ngựa, một đường đi qua kéo theo bụi mù mịt.

Tuấn mã chạy như bay, như một cơn gió, thế nhưng người kia dường như cảm thấy vẫn còn chậm lại vung chiếc roi lên, vút xuống một tiếng vang dội.

Ba.

Âm thanh thanh thúy vang lên, khiến cho con ngựa lông vàng kia hí một tiếng, càng thêm ra sức vọt tới cửa thành.

- Công văn khẩn cấp!

Người cưỡi ngựa kia rống lên một tiếng, khiến cho bách tính đang tập trung ở cổng thành đều sợ hãi, vội vã lui về phía sau, ngay cả tên lính thủ vệ cũng nhanh chóng lùi sang bên để lộ ra một con đường.

Hí.

https://thuviensach.vn

Con ngựa lông vàng kêu lên một tiếng, trong nháy mắt đã đi qua cửa thành, làm xuất hiện một đám bụi mù mịt, tốc độ nhanh như vậy, người qua đường ngay cả mặt của kẻ cưỡi ngựa cũng không thấy rõ, chỉ để lại tiếng vó ngựa vang vọng xa xa...

Phòng khách Diệp phủ.

Diệp Hạo Nhiên ngồi ngay ngắn ở đại đường, cúi đầu thưởng thức trà, chén trà nhỏ được phủ men xanh, chè xuân còn non, uống một ngụm xuống, thơm ngát cả lòng người.

- Trà tốt!

Diệp Hạo Nhiên buông chén trà, than thở.

- Một chén chè xanh, hai lượng rượu đục, cuộc sống thư thái như thế này liệu có thể duy trì được bao lâu đây?

Đang cảm thán, chợt một lão bộc mặc đồ đen chạy vào, chính là quản gia Diệp Tài.

- Tướng quân, bên ngoài có cấp báo từ An Đô!

- Nhanh! Mau mời đến!

Diệp Hạo Nhiên thần sắc ngưng trọng, lông mày nhíu lại.

Trong chốc lát, một người toàn thân bụi bặm tiến đến, nhìn thấy Diệp Hạo Nhiên, lập tức quỳ một gối, nâng một phong thư đã được niêm phong, lớn tiếng nói:

- Tham kiến Trấn Nam tướng quân! Thư tín khẩn từ An Đô Phương thị lang!

- Ngươi khổ cực rồi!

Diệp Hạo Nhiên uống một ngụm trà, lúc này mới đứng dậy tiếp nhận thư tín, rồi bảo người đó đứng dậy nói.

- Phương thị lang còn có nhắn gì nữa không?

Diệp Hạo Nhiên không xem thư mà lại hỏi.

- Bẩm Trấn Nam tướng quân! Không có!

Người cưỡi ngựa kia lại quỳ một gối xuống bẩm báo.

- A.

Khuôn mặt Diệp Hạo Nhiên không chút phản ứng, phất tay ý bảo Diệp Tài dẫn hắn xuống lĩnh thưởng.

https://thuviensach.vn

Chờ sau khi Diệp Tài mang người kia rời khỏi, Diệp Hạo Nhiên mới bước về phía thư phòng, mở thư tín ra, nheo mắt nhìn một lượt rồi hừ lạnh một tiếng, chắp tay ra sau đít rồi không ngừng đi qua đi lại bên trong thư phòng.

Từ bên trong thư phòng truyền đến giọng nói uy nghiêm của Diệp Không:

- Diệp Tài! Mau đi chuẩn bị, buổi chiều ta muốn ra ngoài một chút, còn nữa, gọi một quân sĩ Diệp gia tới.

- Dạ, lão nô đi an bài ngay.

Diệp Tài tuy rằng nghĩ lần này Diệp Hạo Nhiên đi Kinh Thành có chút vội vàng, thế nhưng làm một quản gia thì phải biết quy củ, chủ nhân không muốn ngươi biết thì ngươi không nên hỏi.

Chỉ là cần phải thông tri cho hai phu nhân một chút, hai người bọn họ vội vội vàng vàng đi tới thư phòng, Diệp Hạo Nhiên lúc đó đang giao một phong thư cho thân binh Diệp gia.

- Giao cho Diệp Uy, bảo hắn nhận lấy!

Diệp Hạo Nhiên nói.

- Rõ.

Thân binh này nhận thư, xoay người nhanh chóng bước ra khỏi thư phòng.

Hai thái thái bước tới hỏi:

- Tướng quân, lần này vì sao lại cấp bách như vậy, chẳng lẽ bên Kinh Thành xảy ra chuyện gì?

Diệp Hạo Nhiên cười nói:

- Hai nàng đừng lo lắng, bệ hạ hai lần thượng triều đều khiển trách ta án binh bất động, để cho đám Man tộc tùy ý xâm lược.

Hai vị phu nhân cũng là người xuất thân từ gia đình quan lại, trầm ngâm nói:

- Bệ hạ vì sao lại không ban thánh chỉ cho chàng tiêu diệt Man tộc, lại ở trên triều khiển trách?

Diệp Hạo Nhiêncười khẩy nói:

- Hắn chính là muốn cho bá quan văn võ thấy lập trường của mình.

https://thuviensach.vn

- Vậy thì chàng phái binh đi tiêu diệt đám Man tộc kia là được rồi.

Diệp Hạo Nhiên thảm nhiên cười.

- Ngày nào diệt xong Man tộc chính là ngày Diệp gia ta tan cửa nát nhà.

Hai thái thái kinh hãi, lại hỏi:

- Vậy lần này chàng xuôi Nam không phải là tự chui đầu vào lưới sao?

Diệp Hạo Nhiên cười nói.

- Yên tâm, chỉ cần không diệt được Man tộc, Diệp gia ta sẽ bình an, lần này ta muốn để hoàng đế yên tâm với ta, ta mang theo chút vàng bạc, lo lót trên dưới một chút, hẳn là không có việc gì.

Diệp Hạo Nhiên nói xong, lại phân phó.

- Để cho hoàng đế yên tâm, mấy ngày nay ta sẽ không có ở đây, mọi việc trong nhà giao cho hai nàng, bình thường không nên gây chuyện ở bên ngoài, cũng nên tạo quan hệ tốt với mấy phòng trong nhà, tránh cảnh ngươi tranh ta đấu để cho ngoại nhân chế nhạo.

- Thiếp thân đã biết.

Hai vị phu nhân khom người thi lễ, động tác này lại càng làm hiện ra địa phương vểnh lên của phụ nữ, hai phu nhân tuy rằng tuổi tác không còn nhỏ, nhưng bảo dưỡng vô cùng tốt, Diệp Hạo Nhiên không nhịn được mà đưa tay ngắt một cái.

- Tướng quân... Sắp phải đi rồi lại còn muốn làm mấy chuyện xấu. Ai nha, phu thê già rồi, còn có cái gì tốt, mà còn xấu như vậy, ân...

Hai phu nhân tuy rằng ngoài miệng ý tứ không vui, thế nhưng trong lòng lại vui sướng, lão nương tuy rằng có tuổi thế nhưng vẫn có thể câu dẫn được tướng quân, đám các ngươi chờ tướng quân đi ta chỉnh các ngươi như thế nào! Còn có nữ nhân xấu xa kia nữa, ta vẫn còn nhớ kỹ!

Tay Diệp Hạo Nhiên cũng không có làm xằng làm bậy lâu, bởi vì mấy phòng khác cũng phải biết tin tức, nhi tử, nữ nhi cũng phải cáo biệt, người tương đối nhiều, Diệp Hạo Nhiên lại nhớ tới phải đi tới phòng khách một chút, cáo biệt mọi người.

Phu thê ly biệt, không ít phụ nhân còn trẻ đều mắt đỏ rơi lệ, thấy vậy, hai phu nhân trong lòng căm tức không ngớt: tiện nhân, các ngươi cứ ra sức

https://thuviensach.vn

biểu diễn đi a, chờ Diệp Hạo Nhiên vừa đi, cho các ngươi biết sự lợi hại của ta.

Diệp Hạo Nhiên đương nhiên không biết, hiện tại hắn còn đang ra sức an ủi mấy tiểu thiếp vừa mới thu vào, lại căn dặn mấy nhi tử không ngừng, nhìn qua, đại sảnh này đám nhi tử, phu nhân đều tụ tập dưới một mái nhà.

Ai cũng không nhắc tới, Diệp gia còn một thiếu gia đã diện bích hơn một năm! Có thể tất cả mọi người đã quên rồi, tên ngốc tử và nữ nhân xấu xí kia đều bị ném vào một góc, huống chi đã hơn một năm, cái tên ngốc tử kia ngay cả một chút tin tức cũng không có.

Đương nhiên cũng có người nhớ kỹ, tỷ như hai phu nhân hoặc Diệp Tài, nhưng bọn họ sẽ nhắc Diệp Không sao? Đương nhiên sẽ không, bọn họ ước gì Diệp Không diện bích cả đời, chết ở từ đường, đỡ cho bọn họ nhìn thấy mà phiền.

Vào buổi trưa, bên trong nội viện Diệp gia, một người mặc áo xám trắng, lão nhân gia này tuổi nhìn qua vô cùng lớn, đi lại rất nhanh, khiến cho người ta lo lắng hắn tùy thời sẽ ngã xuống.

Đây chính là Trương Ngũ Đức tiên sinh của học quán, vào lúc hắn ăn trưa liền nghe nói Diệp Hạo Nhiên muốn lên kinh, vì vậy hắn phải buông bát cơm đã ăn hơn phân nữa, vội vã chạy đi.

- Tướng quân đã xuất môn rồi, vừa mới đi!

- A!

Hai chân của Trương Ngũ Đức mềm nhũn, xoay người ra ngoài cửa chạy đi.

- Tiên sinh, người có việc gì sao? Ngươi đến chậm rồi...

Một tỳ nữ hô lên hai tiếng, buồn bực nói.

- Trương tiên sinh thường ngày luôn răn dạy người khác dù có việc gì cũng phải điềm tĩnh, vì sao ngày hôm nay lại mất thể diện như vậy?

- Tướng quân, xin dừng chân.

Nhìn bộ dáng chậy vật chạy của Trương Ngũ Đức hiện tại thật không tốt chút nào, vốn lưng hắn có chút còng xuống, lại không giữ thể diện chạy khiến cho người nhìn như còn nửa khúc.

https://thuviensach.vn

Chỉ là tình huống hiện tại rất khẩn cấp, hắn bất chấp nhã nhặn, hắn không thể nhìn Diệp Không lại bị đóng cửa suy ngẫm thêm một năm nữa.

Hoàn hảo, sau khi đuổi theo, Diệp Hạo Nhiên vừa mới lên ngựa, quay về phía đoàn người tiễn biệt xua tay, hắn vừa thấy Trương Ngũ Đức lao ra khỏi đoàn người, ghé vào bên một chiếc xe ngựa thở dốc.

- Tiên sinh, vì sao người lại sốt ruột như vậy.

Diệp Hạo Nhiên thúc ngựa qua đỡ Trương Ngũ Đức.

- Tướng quân... Người đã quên một chuyện, Bát thiếu gia... trong từ đường, hiện nay đã... Hơn một năm rồi...

Diệp Hạo Nhiên nghe nói vậy, thân thể chấn động. Đúng vậy, hắn còn một nhi tử, từ lần bái sư thất bại sau đó bản thân hắn không ngờ lại quên bản thân mình còn có một nhi tử đang diện bích.

Đảo mắt đã qua hơn một năm, trước nay xử phạt diện bích trước mặt tổ tông cũng chỉ có một tháng, nhưng Diệp Hạo Nhiên hắn đã quên mất rằng đã hơn một năm rồi. Trời ạ, một nơi kinh khủng như vậy, cũng không có giường chiếu, hắn không ngờ để cho con hắn ở đó một năm.

- Ài, chuyện này là vi phu ta thất trách.

Diệp Hạo Nhiên không khỏi cảm thán, lúc này mới nói với Trương Ngũ Đức rằng:

- Tiên sinh, để cho nó ra đi, ta cũng không kịp từ biệt nó, để cho nó đi ra bên ngoài sau đó đọc nhiều sách, chớ để nó và các huynh đệ tranh đấu. Tất cả đều làm phiền tiên sinh rồi.

Buổi chiều, một thiếu niên tinh thần sáng láng từ bên trong từ đường đi ra, hắn so với một năm trước trưởng thành, cao hơn không ít, so với lúc đi vào còn có thần thái, động tác, tự tin hơn nhiều.

Trải qua một năm tu luyện, bên trong khí hải của hắn đã ngưng kết không ít linh khí, linh khí này chính làm một đoàn thất sắc màu tròn, người ở bên ngoài nhìn vào không ra, kỳ thực hắn biết, tư duy, cơ thể, xương cốt đều được linh khí tẩm bổ hơn xa thường nhân.

Ánh mắt của hắn vô cùng bình tĩnh, thị lực vô cùng tốt, động tác mẫn tiệp, phản ứng vô cùng nhanh, ngay cả trí nhớ cũng được tăng cường không ít, văn tự thơ ca của Thương Nam đại lục cũng đã không làm khó được hắn,

https://thuviensach.vn

còn về phần vũ lực lại càng được đề thăng trên diện rộng, cho dù hắn chẳng bao giờ luyện võ, ngay cả bách phu trưởng Liễu Trường Thanh cũng không phải đối thủ của hắn.

- Bát thiếu gia, lần sau đừng tới đây nữa nha.

Một năm ở chung, Diệp Không và Liễu Trường Thanh cùng một một số binh lính có cảm tình không tồi.

Diệp Không cười nói:

- Nhìn ngươi nói kìa, từ đường Diệp gia ta lúc nào muốn tới đều có thể tới, chỗ này cũng không phải lao ngục.

Liễu Trường Thanh cảm thấy mình đã lỡ lời, cũng cười nói:

- Ha ha, ý của ta chính là sau này đừng đối mặt với tổ tông diện bích nữa.

Diệp Không vỗ vỗ người hắn cười nói:

- Kỳ thực ta lại hi vọng trường kỳ ở đây.

Kỳ thực những lời này của Diệp Không là thật tâm, từ sau khi tu luyện, số lần hắn trở về cũng ít đi, ngây ngốc ở chỗ này cũng không có ai quấy rối, ngoại trừ ăn thì việc chính là tu luyện, đây chính là địa phương tốt nhất để tu luyện.

Chỉ là Diệp Không không muốn đi ra ngoài là còn vì một nguyên nhân, đó chính là Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh còn đang ở trên người hắn, nếu như vạn nhất Diệp Hạo Nhiên muốn tới từ đường kiểm tra sách quý, hắn cũng sớm có cơ hội trả lại.

Mà hiện tại hắn đã không cần lo lắng, Diệp Hạo Nhiên đi ra ngoài ngắn hạn sẽ không trở về, hắn cũng có thể bình yên mang sách quý ra.

Về hắn hắn rời khỏi từ đường còn có một nguyên nhân, đó chính là thần thức của hắn cũng đã đủ mở bản Phù Chú Đại Toàn kia.

Chuyện này đối với Diệp Không chính là một tin vui, hắn hiện tại có công pháp tu luyện, nếu như hắn có được những loại phù chú lợi hại, vậy khi gặp những người tu tiên khác cũng không sợ hãi cái gì.

- Lão liễu, các ngươi không phải đưa tiễn ta, ta cũng không phải không biết đường trở về.

Diệp Không hiện tại xưng hô với Liễu Trường Thanh tùy tiện không ít.

https://thuviensach.vn

- Tốt, chờ ngươi trở về rồi uống rượu.

Diệp Không gật đầu, hướng về phía tiểu viện của mình, trong miệng còn lẩm bẩm hát một đoạn nhạc không biết tên:

- Chỉ có lúc ta lúc lắc... Không có ai đẹp trai như ta...

- Mẫu thân!

Diệp Không đi tới cửa tiểu viện của mình, trong lòng không khỏi cảm thấy ấm áp, không nghĩ tới bản thân ở thế giới này lại cảm nhận được sự ấm áp của gia đình, trước đây hắn không có thời gian, bình thường nhìn những đứa trẻ khác nhận được sự quan tâm của cha mẹ đã quen mắt, hiện tại hắn cũng có mẹ rồi.

Tuy rằng hơi xấu, thế nhưng Diệp Không tin tưởng rằng bản thân hắn sau này sẽ có biện pháp khiến cho cái bớt màu đen trên mặt mẹ hắn biết mất. Đây cũng chính là tâm nguyện lớn nhất của hắn.

Mẫu thân hắn là Trần Cửu nghe tiếng nói không chút khách khí vang lên, khiến cho nàng vội vàng dừng công việc lại, đây là chuyện khẩn cấp của hai thái thái, nàng cũng không dám làm lỡ, chỉ là nàng không nghĩ tới ngày hôm nay Diệp Không sẽ trở về.

- Mẫu thân! Con đã trở về rồi.

Diệp Không đẩy cửa ra, cười một tiếng nói.

- Nha!

Trần Cửu nương nghe thấy giọng nói của nhi tử, kinh hỉ quay đầu lại cười nói:

- Trở về rồi thì nhanh tắm rửa thay quần áo, hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai lại đi chịu khổ.

Diệp Không ha ha cười, cầm chiếc ghế dài qua bên cạnh mẫu thân hắn nói rằng:

- Có một tin tức tốt, một tin tức xấu, mẫu thân, người muốn nghe tin gì trước?

Trần Cửu Nương cười, tay không ngừng làm việc như trước, nói:

- Hay là nghe tin tốt trước đi a, mẫu thân sợ nghe tin xấu.

Diệp Không nói:

https://thuviensach.vn

- Được rồi, tin tức tốt là... Con đã được giải thoát, sau này không cần diện bích nữa.

- Là thật sao?

Trần Cửu Nương ngẩng đầu lên, hưng phấn hỏi, nàng không biết căn bản Diệp Không đối với sự âm lãnh của từ đường không làm sao cả, hiện tại nàng vẫn còn lo lắng cho nhi tử bị chịu phạt ở đó, hiện tại nghe nói nhi tử đã được tha bổng, đương nhiên là hài lòng.

- Vậy tin tức xấu?

Trần Cửu Nương vừa mới hài lòng, hai hài lông mày lại nhíu lại, tiểu tử này không phải là vừa mới được ra ngoài lại gây chuyện thi phi đó chứ?

Chỉ là hoàn hảo, không phải như nàng nghĩ, Diệp Không nói:

- Tin tức xấu là người phải mất một chút máu, nhi tử muốn đi mua vài thứ, mang bạc đến đây!

- Nhìn con nói cứ tưởng có chuyện gì!

Trần Cửu Nương giận dữ, vỗ trán Diệp Không nói:

- Nói đi, muốn mua cái gì, muốn bao nhiêu cũng có.

Diệp Không từ chỗ Diệp Hạo Nhiên lấy không biết bao nhiêu bạc, hắn cũng không có thỉnh Võ Sư, đều để lại chỗ Trần Cửu Nương, hơn một năm tích cóp cũng gần hai trăm lượng bạc, tại Thương Nam đại lục này cũng coi như là một chút tài sản không nhỏ, Trần Cửu Nương còn trông cậy vào khoản tiền này sau này cưới vợ cho Diệp Không.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 42 43

Phù Chỉ

Chương 42 43: Phù chỉ

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ân... Mua hoàng chỉ, đan sa hắn là không cần nhiều bạc cho lắm.

Diệp Không đã đến Thương Nam đại lục hơn một năm, cũng không ra khỏi nhà nhiều, đương nhiên không biết giá cả, hắn ngẫm đi ngẫm lại, nói:

- Nếu không, người cùng nhi tử ra bên ngoài đi dạo, người cũng ít xuất môn đúng không?

- A? Đi ra ngoài? Đôi mi thanh tú của Trần Cửu Nương cụp lại, cúi đầu nói:

- Ta... Không được ra ngoài, muốn bao nhiêu bạc, con cứ nói là được.

Diệp Không không chú ý tới biểu tình của nàng, tức giận nói:

- Ai cản? Cho bọn hắn mấy quả đấm là được, coi lão tử là tới làm công cho bọn hắn sao?

- Con nha, cả ngày chỉ có biết đánh đấm.

Trần Cửu Nương cười một tiếng, cúi đầu nói:

- Kỳ thực, mẫu thân... Không thích xuất môn.

Diệp Không nhất thời hiểu ra, cúi đầu nhìn lão nương đang tự tin, trịnh trọng nói:

- Mẫu thân, yên tâm, con sớm muộn sẽ có biện pháp chữa gương mặt cho người, không phải chỉ là một cái bớt đen thôi sao? Nhi tử lập tức sẽ thành thần y.

Trần Cửu Nương không biết cái gì là bớt đen, nàng chỉ biết là cái thứ đó trên mặt là không tốt, năm đó lang trung tốt nhất Nam Đô thành cũng nói

https://thuviensach.vn

không có cách nào chữa trị, nhi tử hiện tại chỉ là an ủi nàng.

- Được rồi, mẫu thân sẽ chờ con.

Tuy rằng biết nhi tử đang an ủi mình, nhưng nàng vẫn biểu hiện ra bộ dáng vô cùng hài lòng.

Nàng quả thực hài lòng, tuy rằng khuôn mặt không chữa được, thế nhưng nhi tử hiện tại so với một năm trước đây, kẻ ngu si thành thiên tài, còn có thể xảy ra, bảo làm sao nàng không vui?

- Yên tâm đi, sẽ có biện pháp.

Diệp Không nói.

Kỳ thực hắn cũng không có nói ngoa, hắn thực sự sắp trở thành thần y, chính xác là phù y.

Nếu muốn nói đến tột cùng, bản phù chú đại toàn kia giấu ở bên trong hồn phách hắn muốn mở là mở, thế nhưng hắn cũng chỉ mới mở được non nửa.

Bản phù chú đại toàn kia chia làm hai loại linh phù và chỉ phù, linh phù cần linh khí khắc, phóng xuất uy lực cường đại, phù chú sở hữu linh khí.

Mà chỉ phù thì kém hơn, không có linh khí công năng cũng không nhiều, trên địa cầu cũng chỉ có thể dùng hoàng chỉ phù.

Thần thức Diệp Không hiện tại còn không cường đại tới mức có thể khắc ra linh phù, hiện tại những thứ hắn mở ra cũng đều là chỉ phù mà thôi, mà những chỉ phù này dĩ nhiên tất cả đều có hiệu dụng là chữa bệnh hoặc là khu quỷ.

Có an thần phù, minh mục phù, thanh tâm phù vân vân. Đối với Diệp Không không có bao nhiêu tác dụng, hắn cũng không nghĩ rằng bản thân sẽ trở thành một y sư, thứ hắn chân chính chờ mong chính là tương lai có thể sử dụng phù, tạo ra uy lực cường đại, dùng để chiến đấu, chính là loại bùa có uy lực lớn.

Đương nhiên, phía sau phù chú đại toàn có phù chú như vậy không, hắn cũng không rõ ràng lắm, thế nhưng hắn có lòng tin mười phần vào nó.

Tuy rằng hắn cũng không muốn làm y sư, thế nhưng dù sao hiện tại hắn đã thấy không ít chỉ phù, hắn rất muốn làm ra chỉ phù để thí nghiệm một chút, vì vậy hắn mới vội vã đi mua tài liệu.

https://thuviensach.vn

- Trở về sớm một chút.

Trần Cửu Nương đưa cho hắn hai mươi lượng bạc, còn không quên lải nhải vài câu.

- Đi ra ngoài ngàn vạn lần không nên gây chuyện, còn nữa, lúc đi cẩn thận một chút, cánh tay cũng thu lại, không được đanh đá.

- Mẫu thân, người sai rồi, không phải đanh đá mà là lưu manh, lưu manh chính là du côn, đăng đồ tử nữa.

Diệp Không bỏ bạc vào tay áo, cười đi ra ngoài.

Trần Cửu Nương tức giận lầm bầm:

- Dù sao đi nữa cũng không phải là người tốt.

Rồi cúi đầu làm việc.

- Ngươi tốt? Người tốt ngay cả cửa cũng không ra được!

Diệp Không ra tới cửa nói thầm, người hôm nay canh cửa chính là Lý lão tứ từng bị hắn đánh qua.

- Bát thiếu gia, người đi đâu vậy?

Lý lão tứ cúi đầu khom lưng chào đón.

Diệp Không buồn cười, người này chính là muốn ngươi mạnh tay một chút, ngươi khách khí đối với hắn, hắn coi như ngươi không còn cách nào khác, nếu ngươi đánh hắn, ngược lại hắn lại hầu hạ ngươi như tổ tông.

- Ta ra ngoài mua một chút đồ!

Diệp Không căn bản không thèm nhìn hắn.

- Lão gia lúc xuất môn từng nói, người Diệp gia khi ra ngoài phải thận trọng từ lời nói tới việc làm, không được gây gổ, bình thường...

- Ta đi ra ngoài mua một chút đồ!

Diệp Không lúc này lớn giọng, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào Lý lão tứ.

- Vậy Bát thiếu gia... Người đi thong thả.

Lý lão tứ bị hắn nhìn đến phát run, thầm nghĩ Bát thiếu gia này so với một năm trước còn lợi hại hơn nhiều, loại ác nhân này khi gặp tốt nhất là nên tránh cho nhanh, đối với những ác nhân này không có chữ gọi là lưu tình.

https://thuviensach.vn

Đi ra khỏi cửa Diệp phủ, Diệp Không đứng ở dưới ánh mặt trời, quay đầu nhìn lại cửa Diệp phủ, chỉ thấy nhà cao cửa rộng, sư tử đá uy nghiêm, tầng tầng lớp lớp bậc đá, phong cách cổ xưa, trước cửa có mấy thân binh Diệp gia thắt lưng giắt đao, vênh váo đứng đó. Thứ bắt mắt chính là mấy chữ "Trấn Nam tướng quân phủ", cũng chính là ngự bút thân đề của hoàng thượng.

- Diệp phủ mặc dù tốt, nhưng không phải nơi mà Diệp Không ta có thể ở lâu được.

Diệp Không đã sớm có ý muốn rời khỏi, một thân thanh sam hướng về phía con đường phồn hoa đi tới.

Lần đầu tiên đi ở trên đường Thương Nam đại lục, Diệp Không không tránh khỏi cảm giác mới lạ, giống như một nông dân đi vào thành, trái nhìn phải ngó, chuyện gì cũng có thể khiến cho hắn có hứng thú.

- Ai, không ngờ lại còn có cửa hàng chuyên môn sửa chữa chén vỡ, bên kia nhiều người như vậy, bộ dáng hung dữ như vậy có chút giống con con bọ ngựa a.

Diệp Không ghé qua quảng trường phồn hoa, mọi nơi đều có thứ mới mẻ, tỷ như ở đây cũng có đồ chơi mặt ng làm bằng đường, chỉ là đều nặn ra hình tượng yêu quái ba đầu sáu tay, cầm trong tay các thứ vũ khí.

Nơi này so với thành thị thời thượng cổ của Địa Cầu không giống nhau, mỗi một ngã tư đường đều xây nên một đài cao, khoảng chừng một thước, nằm giữa bốn phía.

Đây chính là một lôi đài. Thương Nam đại lục trọng võ khinh văn, mà phía Nam lại gần Man tộc, người ở đây tập võ thành phong trào, dân chúng bưu hãn, nói qua lại vài câu liền nhịn không được mà luận bàn một chút.

Nhưng chung quy không thể đánh ở bên đường a, liên lụy tới người vô tội, lại ảnh hưởng tới những cửa hàng khác. Cho nên vì vậy mới xuất hiện lôi đài ở giữa những ngã tư này, dân chúng chỉ cần được quan lại phê chuẩn, liền có thể lên phía trên luận bài, bất quá một lần là năm mươi tiền đồng.

Ở Thương Nam đại lục một trăm tiền đồng chính là một lượng bạc, năm mươi đồng quả là hợp lý, vạn nhất đánh chết người, còn có người chôn cất,

https://thuviensach.vn

nếu bị thương còn được cung cấp thuốc đặc hiệu, vì thế cho nên cũng không tính là đắt.

Diệp Không vừa vặn thấy ở giữa con đường, hai hán tử có cánh tay tráng kiện đang muốn tỷ thí, Diệp Không cũng không vội, dù sao nhìn cũng không mất tiền, liền ôm cánh tay đứng xem.

- Tại hạ là Vân Thai Sơn Lỗ Phi, mời lão đệ kiến thức Vân Thai Lạc Diệp chưởng.

Người còn lại cũng ôm quyền nói:

- Tại hạ Thanh Diệp Môn Tôn Tam Lý, thỉnh lão huynh kiến thức khinh công Vạn Lý Phi của Thanh Diệp Môn.

Kế tiếp, hai hán tử giằng co với nhau, một người lấy chưởng phong nhẹ nhàng là chủ, mà người còn lại dùng động tác nhanh nhẹ phiêu hốt bất định đối đầu, nhất thời cũng khó có thể phân thắng bại.

Đây là lần đầu tiên Diệp Không kiến thức người ở Thương Nam đại lục luận võ, trong lúc nhất thời cũng thấy nhập thần, từ khi hắn tu luyện Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh tới nay, ánh mắt nhạy cảm không gì sánh được, trí nhớ càng không phải nói đến, nhìn một hồi liền nhìn ra sự quan trọng trong bộ xương quyền pháp của hai người.

- Thực tiễn chính là nơi học tập tốt nhất, sau này cũng không cần phải thỉnh Võ Sư đến dạy nữa, lúc nào rảnh rỗi đến đây xem một chút, lén xem qua một chút, dựa vào chút phản ứng và động tác của bản thân hắn là đối phó với một chút người cũng đủ rồi.

Diệp Không không chú ý tới, ngoại trừ đoàn người vây quanh hắn, cũng có một tráng hán đầu bóng đi ra, ánh mắt tráng hán này nhìn về phía sau Diệp Không, liền lập tức có mấy người cap thấp, mập, gầy bước theo.

Bước vài bước xa, chính là một cửa hàng bán giấy bút tranh chữ, Diệp Không gật đầu, xốc tay áo lên, đi qua cánh cửa vào bên trong.

- Công tử, muốn mua sách hay mua tranh, chúng ta có khắc bản văn tập, cũng có tranh chữ của Đường Bá Ngưu.

Một điếm chủ người gầy nhong qua tiếp đón hắn.

- Ân, ta tùy tiện nhìn qua một chút.

https://thuviensach.vn

Diệp Không không biết thế giới này có bán giấy vàng hay không, cho nên không thèm để ý tới điếm chủ mà tiếp tục quan sát.

Điếm chủ này lại rất nhiệt tình nói:

- Công tử, chúng ta còn có bút vàng, nghiên mực được làm từ đá trắng, giá cả vô cùng hợp lý.

Diệp Không tiếp tục xua tay:

- Ta không mua bút, cũng không mua nghiên mực.

Điếm chủ dường như hiểu ra cái gì đó, cười dâm đãng một tiếng, kéo Diệp Không tới góc của hàng, từ trong tay áo móc ra một quyển sách mỏng.

- Công tử, đây chính là bản Xuân Cung đại thưởng mới nhất, mỗi bản giá hai mươi tiền đồng, mỗi một bản tuyệt đối là vật có giá trị, ngươi xem những bức tranh này đều rất đẹp, nhiều hình ảnh...

Diệp Không quả thực muốn té xíu.

- Uy uy, bạn thân năm nay mới mười ba tuổi a, ngươi có biết hay không đây chính là đang đầu độc vị thành niên a?

- Mười ba tuổi thì có quan hệ gì với ta, ta chín tuổi đã bắt đầu nhìn trộm lão thái thái nhà bên trong phòng tắm, mười tuổi đã bắt đầu coi thứ này rồi, bán rẻ cho ngươi một quyển mười lăm tiền, tiền giao sách tới tay, bằng hữu, thế nào?

Điếm chủ vẫn nhiệt tình chào hàng như trước.

- Thế nhưng ngươi cũng quá cẩu thả, không biết phải trái, nếu như là hoa hoa công tử thì còn có thể suy nghĩ một chút.

Diệp Không tùy tiện nói một câu.

Mà điếm chủ xem ra đặc biệt yêu thích loại đồ vật này.

- Hoa hoa công tử? So với thứ này hoàn hảo hơn sao? Công tử, nếu không ta giao lưu một chút?

- Được rồi, được rồi... Ta nói chính sự một chút, loại giấy như Xuân Cung này có hay không?

Diệp Không nói xong lại thầm nói:

- Trách không được lại coi là sách vàng, té ra bìa bên ngoài lại là vàng.

https://thuviensach.vn

Hoàng chỉ không quý, năm mươi tiền mua được ba tấm, còn thay mặt khách cắt, Diệp Không liền yêu cầu cắt thành năm tờ giấy hai tấc, điếm chủ kia cũng không có hỏi nguyên do, dù sao đi nữa người ta cũng trả thù lao cho hắn.

Một lúc sau, trên dưới một trăm tờ giấy được được tới tay Diệp Không, thanh toán tiền, thuận lợi đoạt lấy một quyển Xuân Cung từ trong tay điếm chủ.

- Mua một tặng một a!

Diệp Không vừa nói vừa nghênh ngang đi.

Hoàng chỉ có thể dễ dàng mua được như vậy, thế nhưng đan sa lại không thể dễ dàng mua như thế. Kỳ thực đan sa chính là từ dùng để chỉ trạng thái cố định của thủy ngân và lưu huỳnh, trong đó thành phần chủ yếu là thủy ngân. Thương Nam đại lục cũng không có thương điếm bán hóa chất, muốn mua những thứ này, phỏng chừng chỉ có thể đến dược điếm.

Còn nữa, tuy rằng trong dược điếm quả thực có bán, chỉ là bởi vì đan sa này có rất ít người dùng, vì vậy Diệp Không chạy tới mấy dược điếm đều không có, cuối cùng được người khác chỉ điểm mới đi tới Đồng Xuân Đường, nơi phồn hoa nhất trong thành.

- Đây chính là Đồng Xuân Đường sao? Hi vọng có thể mua được đan sa.

Diệp Không đứng ở trước của Đồng Xuân Đường thầm nói một câu, sau đó liền đi lên bậc thang.

Rốt cuộc là hiệu thuốc lớn nhất Nam Đô thành, đại đường vô cùng rộng, người mua thuốc kẻ đến người đi, ở một góc là những đại phu đang ngồi chuẩn bệnh và một vài người vây quanh cũng không biết đanh giành nhau làm cái gì.

Diệp Không đứng ở cửa nhìn quanh một chút, trực tiếp đi vê phía quầy hàng.

- Xin hỏi nơi này có đan sa bán hay không?

Diệp Không kéo một tiểu nhị bên trong hỏi.

- A? Đan sa? Dường như có, ngươi chờ một chút.

Tiểu nhị nghe từ đan sa có chút xa lạ, nhanh chóng chạy đi hỏi chưởng quỹ.

https://thuviensach.vn

- Đa sa có, một lượng bạc một bao.

Chưởng quỹ trung niên này nói một câu, nhìn vào bộ y phục thô ráp của Diệp Không lại phân phó tiểu nhị:

- Thứ đó trong kho còn rất ít, rất khó tìm, bảo hắn trả trước thù lao.

- Cho ta hai bao.

Diệp Không nói.

- Tốt, có ngay.

Tiểu nhị nhận bạc, khách khí nói.

- Khách quan, bên kia có chỗ nghỉ ngơi, thỉnh người ngồi chờ, ta đi vào bên trong kho tìm cho ngài.

Diệp Không gật đầu, đi tới chỗ nghỉ, nhắm mắt dưỡng thần.

Diệp Không nhắm mắt, lỗ tai lại càng thêm nhạy cảm, không chỉ nghe được tiếng nói chuyện ở đại đường, hơn nữa những người này ở đâu, nói cái gì, đối phương là ai... hắn toàn bộ đều rõ ràng.

- Tiên thuật này quả nhiên thần kỳ.

Diệp Không khen, mới đạt tới Luyện Khí tầng một mà đã nhạy cảm như vậy, xem ra sau này tai nghe vạn dặm cũng không phải là không có khả năng.

- Hám thần y, cầu xin ngươi giúp ta, nếu không con mắt của mẫu thân ta sẽ mù mất.

- Không đi, muốn xem bệnh thì phải có tiền, chỗ chúng ta là dược đường khong phải là từ thiện đường.

- Hám thần y, Lô gia huynh đệ chúng ta cầu xin người có được không?

- Không được! Gì chứ? Các ngươi còn muốn động thủ sao? Đám du côn các ngươi, cũng biết cầu xin chúng ta sao? Ta nói không đi là không đi, không có bạc sẽ không trị bệnh.

Diệp Không nghe thấy vậy liền mở mắt, nhìn về phía bàn đang tranh chấp kia, mỗi một bàn đều có đại phu, từ bệnh nhỏ đến đến đau nhức, khám qua mà đi bốc thuốc.

Hắn quan tâm là bởi vì nghe nói thấy từ du côn, hắn muốn nhìn một chút xem đồng bạn này của hắn ở Thương Nam đại lục rút cuộc là xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Chỉ là hai vị du côn này này do với đám lưu manh ở Địa Cầu thì thê thảm hơn nhiều, hai người này tuy rằng cao to khỏe mạnh, quần áo toàn thân mộc mạc, quần áo được dệt từ vải thô, bên hông có cài một cái dây thừng nhỏ, giống như một nông dân.

Hai vị du côn này bị đại phu cự tuyệt, cũng bắt đầu nóng nảy, một người thì trừng mắt nhìn, kẻ còn lại thì nài nỉ.

- Hám thần y, đại nhân không chấp kẻ tiểu nhân, lần trước cũng là người ta buộc chúng ta đến thu tiền Đồng Xuân Đường a.

- Vậy các ngươi đi tìm đám ngươi Long Xà Bang đi a.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 44

Đan Sa

Chương 44: Đan sa

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Hám thần y lạnh lùng ngắt lời, lại hừ lạnh nói:

- Các ngươi đừng nghĩ tới việc gây sự, chúng ta đã giao tiền tháng này, các ngươi không thể gây sự ở nơi này, bằng không bang chủ các ngươi cũng sẽ không buông tha cho các ngươi.

Diệp Không nghe xong nhắm mắt lại, hóa ra là hai tên lưu manh này lần trước đến thu phí bảo hộ, đắc tội dược điếm của người ta, hiện tại lại không có tiền lại muốn đại phu người ta chữa bệnh, đương nhiên tên đại phu này nhân cơ hội trả thù.

Hắn đương nhiên không dự định quản, hắn cũng không có tiền nha, không thể vì tên đồng bọn tại dị giới này mà đi hỗ trợ, du côn ngưu bức hơn, ai kêu các ngươi lúc đi thu phí bảo hộ không khách khí làm chi? Muốn vào lúc tuổi già có nơi chữa bệnh thì nên đặc biệt chiếu cố những dược điếm này a, dù sao ai cũng khó chắc chắn rằng sau này bản thân không đau ốm gì.

Nhưng Diệp Không vừa mới nhắm mắt lại, lại nghe tên du côn kia trầm giọng nói rằng:

- Hám thần y, như vậy đi, nhà chúng ta có một bảo ngọc, là bảo vật truyền gia của Lô gia chúng ta, nếu như ngươi giúp mẫu thân ta chữa bệnh, ta để ngươi xem một lần.

Hám thần y mở miệng cười ha ha nói.

https://thuviensach.vn

- Đã sớm nghe qua bảo ngọc của nhà các ngươi, không phải là ánh trăng chiếu vào nhìn thấy loáng thoáng một bóng người nhảy múa sao? Có cái gì mà đẹp? Mười lượng bạc nhìn một lần, không bằng Hám mỗ đi Thưởng Xuân Lâu nhìn một đêm, cũng không đến mười lạng bạc.

Thần y nói xong, đám người chung quanh cũng cười lên ha hả, có người nói:

- Ở Thương Nam đại lục này, gia bảo của rất nhiều người đều là rắm chó, không phải đều là bụi bặm chồng chất sao? Nghe nói từ bảo ngọc nhà các ngươi có thể nhìn ra võ công cao thâm, vậy hai huynh đệ các ngươi vì sao không thành cao thủ nha?

Diệp Không vừa nghe vậy, ngưng thần chú ý. Quả thực, Thương Nam đại lục truyền thừa hơn mười vạn năm, rất nhiều nhà đều có bảo bối, trong đó có cả những vật vô dụng, nhưng vậy khó có thể đảm bảo đó là vật báu.

Các ngươi nhìn không ra, không có nghĩa là bạn thân nhìn không ra sao? Sách quý của Diệp gia không phải bị các tiên nhân nhận định sai mà bụi bặm chồng chất sao?

Lô gia huynh đệ kia lại khẩn cầu một phen, chỉ là bọn họ đắc tội với vị đại phu kia cho nên Hám thần y không thèm để mắt tới, bọn họ cũng không có cách nào hơn là cúi đầu chuẩn bị rời đi.

- Huynh đệ Lô gia, xin dừng bước.

Một thiếu niên mặc trường sam bằng vải thô đứng ở trước mặt bọn họ.

- Hài tử nhà ai? Cút mau!

Quả nhiên mặc kệ là ở thế giới nào, lưu manh vẫn chính là lưu manh, khẩu khí đều không khác nhau lắm.

DIệp Không cười nói:

- Ngày nay làm muốn làm người tốt quả thực khó a! Có lòng hảo tâm lại còn như lòng lang dạ thú. Nếu đã không muốn ta giúp thì thôi, quên đi a.

Huynh đệ Lô gia vừa thấy có người muốn hỗ trợ, kẻ lớn tuổi nhất vội chạy lên phía trước, không ngừng xin lỗi nói:

- Công tử, tại hạ Lô Tuấn, người vừa nói là huynh đệ tại hạ Lô Nghĩa, trong nhà có mẫu thân bệnh nặng khiến cho tính tình của hắn không được tốt lắm, thỉnh công tử thứ lỗi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không gật đầu nói thẳng:

- Ta có chín mươi hai bạc, miễn cưỡng có thể cho các ngươi mượn một chút, chỉ là ta muốn kiến thức một chút bảo ngọc của nhà các ngươi.

Thần y xem bệnh chỉ cần mười hai lạng bạc, kỳ thực cũng là cái giá cao rồi, chín hai bạc quả thực vô cùng nhiều, Lô Tuấn trong lòng đại hỉ, nhanh chóng gập người tạ ơn.

Đám người chung quanh bắt đầu oa oa nói:

- Tiểu công tử, huynh đệ Lô gia này đều là du côn, ngươi đừng để bọn họ lừa.

- Tiểu công tử, bảo ngọc của nhà hắn quả thực không có gì đáng nhìn, hay là đi xem đồ gia truyền của nhà ta đi a, chỉ cần tám lượng bạc!

- Đi nhà của ta! Chỉ cần bảy lượng!

- Sáu lượng!

- Một lượng thì nhìn, năm lượng thì cầm luôn đi!

Diệp Không trực tiếp muốn té xỉu, xem ra Thương Nam đại lục này nhà nào cũng có đồ gia truyền a, cũng không biết đồ gia truyền của Lô gia này thực sự có gì không?

Lô Tuấn, Lô Nghĩa kia ác danh vang xa, mọi người đang nhao nhao nói, bị hai người bọn hắn trừng mắt trâu hừ lạnh một tiếng, đám người đang náo nhiệt không dám nhiều lời nữa.

Lúc này vừa vặn đan sa kia đã tìm được rồi, Diệp Không lấy đan sa, huynh đệ Lô gia cũng đã đi mời Hám thần y, lại đi mướn xe ngựa.

Mỗi người một tâm tư đi về phía Lô gia.

Trên đường Diệp Không rút cuộc cũng đã biết rõ, trước đó huynh đệ Lô gia này đi tới Đồng Xuân Đường thu phí bảo họ, không chỉ khẩu khí tồi tệ, mà còn làm bị thương hai hộ vệ, Hám thần y người ta đương nhiên sẽ ghi hận hai huynh đệ bọn hắn.

Chỉ là hai huynh đệ Lô gia này cũng bất đắc dĩ, bang chủ phái bọn họ tới, hơn nữa toàn bộ phí thu được đều phải giao lại, Long Xà bang này rất mạnh, đám lưu manh phía dưới cũng không phải đều sống khá giả, nhưng cũng không có cách, nghe nói bang chủ Phạm Cửu Long này là một cao

https://thuviensach.vn

thủ, ngoài ra em trai hắn, Phạm Cửu Xà càng xuất quỷ nhập thần, lợi hại hơn.

Diệp Không nghe xong lắc lắc đầu, xem ra xã hội Thương Nam đại lục phương diện này đứng đầu, vốn hắn đã từng nghĩ tới gây dựng nghiệp cũ ở đây, hiện tại xem ra bang phái có lão đại ích kỷ như vậy cũng không có ý tứ gì.

Rất nhanh đã tới Lô gia, chỉ là bảo ngọc này vào buổi tối mới cố thể nhìn rõ, Diệp Không cũng không vội, chờ buổi tối trở lại nhìn một chút.

Tuy rằng tâm tư chờ mong của Diệp Không đối với thứ đồ gia truyền này đã nhỏ đi không ít, thế nhưng dù sao cũng đã cho người ta tiền, tốt nhất cũng nên nhìn một chút.

Chỉ là hắn sợ hai huynh đệ này trở mặt, lúc gần đi Diệp Không nhắc nhở hai người bọn hắn:

- Lô Tuấn, Lô Nghĩa, ta chính là lão Bát của Trấn Nam tướng quân phủ, có việc gì cứ tới phủ tìm ta!

Diệp Không đương nhiên nhắc nhở không phải để cho bọn họ tìm mình, chỉ là muốn cảnh cáo bọn họ một chút, không nên có ý định gì khác, bằng không ta sẽ có biện pháp đối phó với các ngươi.

Tuy rằng Bát thiếu gia của Diệp gia này không mấy ai coi trọng, thế như để dọa người khác lại vừa đủ, huynh đệ Lô gia, Hám thần y đều cuống quýt hành lễ.

Diệp Không vung tay lên nói:

- Miễn lễ!

Vừa mới ly khai, chợt lại nghe Lô Tuấn thấp giọng nhắc nhở:

- Nếu không thì tiểu nhân đưa Bát thiếu gia hồi phủ, phía sau có mấy người của Long Xà bang đang theo dõi.

Diệp Không đã sớm nhận ra đám người kia theo mình, không nghĩ tới Lô Tuấn cũng đã phát hiện ra, xem ra hai huynh đệ này cũng đã đạt được một hiệp nghị nào đó với đám kia, đại khái chuẩn bị để cướp hắn, cũng không cho bản thân mình nhìn đồ gia truyền của Lô gia hắn.

- Mấy tên lưu manh mà thôi, ngươi không cần để tâm.

https://thuviensach.vn

Diệp Không không cho là đúng nói, ở Thương Nam đại lục này quả thật không làm được người tốt a, lão tử cứu ngươi trong lúc cấp bách, các ngươi cũng không tha.

Lô Tuấn nhìn Diệp Không mất hứng, cũng không dám nhiều lời, chỉ nói để Diệp Không đến lúc đó tự mình báo gia môn một chút, đám lưu manh này tự nhiên không dám trêu chọc.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 45 46

Sát Nhân

Chương 45 46: Sát nhân

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không cười nhạt, lão tử cần tự giới thiệu sao? Mới tu luyện một năm xong, vừa vặn thử uy lực của Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh đi a!

Trên đường trở về Diệp Không tránh đi qua những con đường lớn mà chọn những con đường ít người đi lại.

Mà mấy tên lưu manh phía sau trong lòng tự nhiên là đại hỉ, bọn họ đuổi theo từ chỗ nhà của huynh đệ Lô gia, thấy Diệp Không cái gì cũng mới lạ như một tên nhà quê, bọn hắn đoán Diệp Không hẳn phải là một kẻ từ bên ngoài vào thành, cho nên mới chuẩn bị hạ thủ, khổ nỗi hắn đều đi trên những con đường lớn, không tìm được cơ hội.

Sau đó lại thấy hắn một lần xuất ra chín mươi hai lượng bạc cho huynh đệ Lô gia trong lòng lại càng mừng rỡ không ngớt, gặp phải con dê béo rồi, về phần huynh đệ Lô gia bọn chúng lại càng không cần suy nghĩ đến, bọn người Lô Tuấn cũng chỉ là đám tiểu đệ dưới tầng chót mà thôi, bọn hắn sao dám phá hỏng chuyện tốt của mình sao?

Tại một hẻm nhỏ vắng người, Diệp Không rốt cục bị chặn lại, trước sau đều có ba người, trong tay nắm đao, côn nhe răng cười với hắn.

- Tiểu bằng hữu, các ca đến vay ngươi chút bạc a.

Diệp Không dựa vào tường, quan sát sáu tên lưu manh, quả nhiên mỗi một kẻ đều cao to vạm vỡ, tướng mạo hung ác.

- Trời còn đang sáng, dưới chân thiên tử mà dám đi cướp, các ngươi không sợ ta báo quan sao?

https://thuviensach.vn

Bộ dáng Diệp Không hiện giờ cực kỳ giống như những con mọt sách.

- Báo quan? Nam Đô thành này mỗi ngày đều xảy ra hơn mười vụ án mạng, thêm một mạng của tiểu tử ngươi, sẽ có người để ý đến sao?

Tên đại hán kia cất tiếng cường oang oang, bọn họ cho dù sợ ai cũng sẽ không sợ những kẻ một sách như tên tiểu tử này.

- Thế nhưng ta sẽ vẽ tranh, ta đi quan phủ vẽ ra chân dung các ngươi, ta nghĩ là rất nhanh quan binh sẽ tìm được đám các ngươi a, tốt nhất các ngươi nên thả ta đi a.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

Mấy tên lưu manh liếc mắt nhìn nhau, đều thấy sát khí trong mắt đối phương, vốn bọn họ cũng không muốn giết người, xem ra hiện tại cũng chỉ có thể giết người diệt khẩu mà thôi, dù sao đi nữa việc này bọn họ cũng làm không ít.

- Tiểu tử kia! Thả ngươi đi là điều không thể nào, đừng trách các ca ca, muốn trách thì trách ngươi lắm mồm!

Tên tráng hán đầu lĩnh còn chưa nói xong, vẻ mặt hung ác, thanh đao cầm trong tay mạnh mẽ đâm về phía bụng Diệp Không.

Đối phương mặc dù bất ngờ đánh tới, thế nhưng Diệp Không cũng không phải là kẻ ngu ngốc một năm trước, tuy rằng hắn còn chưa có pháp thuật, thế nhưng chỉ dựa vào mấy tên lưu manh này hắn còn chưa để vào trong mắt.

Ánh mắt Diệp Không hiện lên sự chế giễu, xuất thủ nhanh chớp, hai ngón tay kẹp lấy đầu đại đao, chặn đứng lại.

Tên đầu lĩnh gia tăng lực tay thế nhưng không có mảy may di chuyển, biết đã gặp phải đối thủ, quay về phía sau quát:

- Động phải tên khó giải quyết, tất cả cùng lên!

Diệp Không không đợi những kẻ kia tới gần, lập tức đánh một chưởng ra, trong miệng khẽ hô một tiếng: "Đi".

Một chưởng dính vào mặt, đại hán đầu lĩnh cường tráng bị một chưởng của Diệp Không đánh bay ra ngoài, bắn vào vách tường rồi rơi xuống đất, người co quắp lại, không rõ sống chết.

https://thuviensach.vn

Xem ra lần này tu luyện cũng không phải phí công. Diệp Không vui vẻ, lúc trước học lén được khinh công Vạn Lý Phi và Lạc Diệp Chưởng quả thật có ích, lúc này hắn dễ dàng xê dịch bên trên mặt đất, dễ dàng đánh lại đám lưu manh.

Đám lưu manh này cũng chỉ có ba miếng võ mèo cào, căn bản không giống như hắn, Diệp Không có lực lượng và sự mẫn tiệp của Tiên Nhân, cho nên đám lưu manh căn bản không phải là đối thủ của Diệp Không, trong chớp mắt tình huống đảo ngược.

Cuối cùng một người vóc dáng nhỏ bé, gầy gộc thấy tình huống không ổn, quay đầu bỏ chạy, lại còn kịp quay lại nói một câu:

- Long Xà Bang ta nhất định sẽ tìm ngươi báo thù!

- Tiểu tử! Ta cho ngươi nếm thử thế nào là lưu manh ở Địa Cầu a!

Diệp Không lấy một khối đá ven đường, thân ảnh theo sát phía sau hắn, vỗ một cái vào ót.

Ba!

Đầu tên lưu manh kia bị đập cho vỡ toác, từng dòng máu đỏ tươi chảy ra.

- Ban ngày ban mặt giết người, thực sự là buồn nôn a.

Diệp Không cố nhịn không nôn mửa, đây là lần đầu tiên hắn giết người, tuy rằng còn chưa tới mới sợ hãi, kinh hoàng nhưng cũng không chịu nổi.

Cuối cùng sự thực cũng nhắc nhở hắn, không thể lưu lại người sống, chỉ là đối với mấy tên lưu manh đã bị thương nặng này, Diệp Không có chút chần chờ không biết nên hạ thủ hay không.

- Dùng đao cắt yếu hầu bọn họ? Hay là tiếp tục dùng đá đập đầu? Đều là phương pháp tàn nhẫn a...

Diệp Không cân nhắc, trong lúc đánh nhau hắn xuất thủ cũng không hề do dự, cho dù đã giết chết người nhưng hắn cũng không nhịn được mà muốn bỏ qua cho bọn họ.

- A, sát nhân!

Đột nhiên có một tiếng thét kinh hãi vang lên, một bóng người chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Diệp Không biết không thể chần chừ được nữa, cầm lấy viên đá, cũng hô một tiếng:

- Sát nhân!

Sau đó xen lẫn vào trong đám người ly khai.

Đứng ở trước cửa Diệp phủ, tim Diệp Không còn đang nhảy loạn, lần đầu tiên giết người, mà lại là sáu mạng a, cứ như vậy bị bản thân hắn đập cho nát đầu a.

- Bát thiếu gia đã về.

Lý lão tứ cười cười nghênh đón.

- Ân ân...

Diệp Không có chút lo sợ, cúi đầu quan sát y phục một chút, không có vết máu, lúc này mới thở ra một hơi, đi vào Diệp phủ.

Có chút thất thần về đến nhà, vừa mới vào cửa chợt nghe thấy thanh âm chói tai của nữ nhân.

- Ngươi nhất định là cố ý! Biết rõ hai vị phu nhân chờ những quần áo mới này mà đến bây giờ còn chưa làm xong?

- Hồ bà bà, buổi sáng ngươi vừa mới mang đến, từ sáng đến giờ trừ ăn bữa trưa ra ta chưa hề ngừng tay, ngươi đợi chút, đến tối nhất định sẽ xong.

Trần Cửu Nương nhỏ giọng nói.

- Còn phải chờ? Làm lỡ chuyện của hai phu nhân, ngươi chịu nổi sao?

Thanh âm hống hách của Hồ bà bà lại vang lên, lát sau đột nhiên lại trở nên nhu hòa, nói:

- Nếu không trước mặt hai phu nhân ta nói tốt cho ngươi một chút, cũng không biết hai phu nhân có chịu nghe hay không a.

Trần Cửu Nương nhất thời minh bạch, cuống quýt nói:

- Hồ bà bà cực khổ rồi, hai lượng bạc này thỉnh người nhận cho.

Kỳ thực lần này Hồ bà bà đến đây mục đích chính là moi chút bạc, nàng cố ý mang vải tới muộn, lại không ngừng thúc giục, làm cho Trần Cửu Nương làm không xong phải đưa bạc cho nàng.

- Vậy lão thân cũng không khách khí a.

Hồ bà bà thấy bạc, lập tức hài lòng đứng dậy.

Nhưng vừa mới vươn tay, chợt nghe phía sau có người hừ lạnh:

https://thuviensach.vn

- Để cho người khác giúp ngươi, không nói đến việc không trả tiền, ngược lại còn muốn đòi tiền, thiên hạ nào có đạo lý như vậy?

Hồ bà bà kia cũng không phải hạng người thiện lương, là bá chủ của ngoại viện Diệp phủ, nhi tử của nàng cũng sửa họ theo họ Diệp của lão gia, võ nghệ cao cường, lại được lão gia coi trọng, cho nên vì vậy người người ở ngoại viện đều sợ nàng ba phần, sau lưng đều gọi nàng là Hổ bà bà, chính là ý tứ như con hổ vậy.

Hổ bà bà gần đây cũng nghe chút phong thanh, chỉ là nàng nhìn không ra một tiểu hài tử thì có gì đáng sợ, lập tức chống nạnh, ra oai.

- Trần Cửu Nương! Ngươi mau xem nhi tử ngươi, tại sao lại không lễ phép như vậy? Hay là để nhi tử nhà ta giáo huấn hắn dùm cho ngươi một chút.

Diệp Không cười lạnh.

- Vậy thì gọi nhi tử ngươi đến đây, ta muốn nhìn xem ai có can đảm giáo huấn Diệp Không ta.

Diệp Không vừa nói xong, sát khí chợt hiện lên, loại sát khí này một khi xuất hiện tàn bạo không thể nghi ngờ, Hồ bà bà không ngờ lại cảm thấy một nỗi sợ hãi từ trong lòng xuất hiện.

- Hừ, ngươi giỏi lắm, ta không tính toán với ngươi mà tính toán với con mụ xấu xí này.

Giọng nói Hổ bà bà đã mềm mỏng hơn đôi chút, chỉ là nàng không nên mắng Trần Cửu Nương.

Ba!

Một âm thanh thanh thúy vang lên.

Hổ bà bà ngơ ngác, sau đó nhanh chóng hỏi Diệp Không.

- Ngươi dám đánh ta?

Trần Cửu Nương cũng bị dọa đến ngây người, nhi tử Hổ bà bà võ công vô cùng cao cường nha.

Còn chưa kịp ngăn cản, Diệp Không lại tiếp tục tát thêm cái nữa, nói:

- Chính là ngươi!

- Ngươi chờ đó!

Hổ bà bà hét lên một tiếng chói tai, bụm mặt vội chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trần Cửu Nương sợ hãi:

- Không nhi, con của nàng là Diệp Hải vũ kĩ kinh người, lại là người hầu ở nha môn! Nếu không... Chúng ta mau mang bạc đi xin lỗi người ta đi a.

- Mẫu Thân!

Diệp Không đỡ lấy bả vai Trần Cửu Nương, kiên định nhìn vào con mắt nàng nói:

- Mẫu thân, người yên tâm, Không nhi đã trưởng thành, nhi tử đủ khả năng để bảo vệ cho người! Xin người cứ tin tưởng con.

Trần Cửu Nương nhìn Diệp Không, ánh mắt thâm thúy tràn ngập sự kiên định, chấp nhất, tựa như một nam tử hán có đảm lượng.

- Mẫu thân tin tưởng con.

Rất nhanh, sau đó Diệp Không về tới gian phòng của hắn, hắn biết Diệp Hải đó thực sự đã luyện võ qua, có thể nói là võ nghệ cao cường, kinh nghiệm phong phú, có thể so vài chiêu với Diệp Hạo Nhiên, so với mấy tên lưu manh mình vừa giết chết, căn bản là không cùng một đẳng cấp.

Nếu như bản thân hắn đối chọi với Diệp Hải, chỉ bằng giác quan mẫn tiệp và một chút võ công nửa vời nhìn lén, ngay cả một phần thắng cũng không có.

Cho nên phải nhanh chóng chế ra chỉ phù, tuy rằng hoàn chỉ đều dùng để chữa bệnh, thế nhưng cũng có công hiệu đối với địch nhân.

Diệp Không ban đầu định vẽ Định Thần Phù. Công hiệu của loại phù này chuyên dùng cho bệnh nhân còn một hơi thở cuối cùng. Người chết, hồn phách cũng rời khỏi cơ thể, để có thể lưu lại một hơi thở cuối cùng của bệnh nhân, kéo dài quá trình thăng thiên, loại phù này chính là giữ lại hồn phách.

Nguyên lý của Định Thần Phù này chính là ngăn cách hồn phách, không cho rời khỏi cơ thể, đồng thời cũng để hồn phách và tứ chi bách hải có sự liên hệ, bên trong cơ thể đại não vẫn còn minh mẫn, có thể nghe, có thể nhìn, thế nhưng lại không thể nhúc nhích, ngay cả chớp mắt cũng không thể.

Hoàng hôn, trong phòng sáng chưng, ánh mặt trời phía xa như muốn nhuộm đỏ cả căn phòng.

https://thuviensach.vn

Diệp Không buông hoàng chỉ, dùng trấn chỉ chặn lên, lại mang nghiên mực tới, tẩy sạch để vào nước trong, bóp nát một khối đan sa nhỏ, dùng một khối đá vuông chậm mãi mài.

Một mặt mài đan sa, một mặt để ý thức của mình chìm vào bên trong thức hải, mở ra Phù Chú Đại Toàn, xem qua một lần cách thức vẽ Định Thần Phù và yêu cầu của nó.

Kỳ thực căn cứ theo như trên giấy nói, trước khi vẽ bùa phải tắm rửa thay y phục, dâng hương tế tự, hướng về phía trời cao quỳ lạy, thỉnh Thái Thượng Lão Quân hiển linh hỗ trợ.

Diệp Không đối với những thứ này không cho là đúng, hắn thật sự nhìn không ra tắm rửa và thay quần áo có liên hệ gì với việc vẽ bùa, về phần thỉnh Thái Thượng Lão Quân hỗ trợ, Thương Nam đại lục cũng không ai tín ngưỡng những thần linh này, không làm theo vẫn có người đắc đạo phi thăng như thường.

Diệp Không cảm thấy, nguyên nhân phi thăng chính là thực lực của ngươi quá mạnh, mạnh đến nỗi thế giới này đã không chứa nổi ngươi, để thiên đạo ổn định, vậy chỉ có thể một cước đem ngươi sút đi mà thôi.

Những vấn đề này tất cả đều liên quan tới thực lực, mà không liên quan tới tin hay không tin Thái Thượng Lão Quân, hoặc là tắm hay không tắm.

Trên bàn, tay cầm đồ chặn giấy chặn lên giấy hoàng chỉ, sau đó tay cầm bút lông, chấm ngòi bút vào nghiên mực đã mài đan sa.

Thoáng nghĩ lại một chút thủ pháp của Định Thần Phù, sau đó hắn vận khí ngưng thần, nhanh chóng viết lên hoàng chỉ.

Loại giấy hoàng chỉ này cũng chỉ có một kết cấu cố định, thượng trung hạ, phân ra làm ba đoạn, trên đầu là một số ký hiệu, do một loạt chữ nhỏ hoặc hình vẽ cấu thành, cái này giống như thang thuốc của Đông Y, hoặc giả giống như ngòi nổ của bom, cái này trực tiếp ảnh hưởng tới tác dụng của phù chỉ, có thể đả thương kẻ khác hay không đều dựa vào phần đầu này.

Phía dưới đó là một loạt các ký hiệu, những ký hiệu này cũng không nhất thiết phải có, nói cách khác, rất nhiều phù chỉ đều không có thứ này, kỳ thực cũng dễ lý giải mà thôi, trái bom của máy bay, bom nổ là khiến cho

https://thuviensach.vn

người chết hoặc bị thương, nó sẽ không quản sau đó ngươi thu thập tàn cục như thế nào.

Mà bộ phận có ký hiệu kia, ngoài những ký hiệu ra cơ bản là không có thứ gì khác nữa, nó giống như thầy giáo chữa những câu đúng sai, chính là ba nét móc, chỉ khác là những câu này lại là những vòng tròn, ký hiệu trên bức tranh, mà ở giữa có những ký hiệu giống như con mắt, ba nét móc này đại biểu ý tứ như tam muội chân hỏa.

Mà điều quan trọng nhất chính là phù đảm. Phù đảm chính là bộ phận quan trọng nhất của chỉ phù, nó cũng giống như những nội dung bên trong bức tranh, phù chỉ có thành công hay không hiệu quả ra sao đều được quyết định bởi phù đảm này.

Con mắt Diệp Không chăm chú, tay phải cầm bút, di chuyển ngòi bút như bay, cổ tay linh hoạt như một con du long, ngòi bút không ngừng di chuyển trên bề mặt hoàng chỉ, yêu cầu chế tạo chính là liền mạch lưu loát, không hề có nửa điểm trì hoãn.

Cũng may mỗi một bút hạ xuống đều được hắn nhỡ kỹ trong lòng, hạ bút tự nhiên cũng lưu loát, hắn một mực thi triển kỹ năng múa bút tạo thành một đường vòng cung ưu nhã, mạnh mẽ thu lại, ngòi bút tinh tế, sắc như đao phong, trong nháy mắt kéo lên hạ xuống.

Nét chữ như đao thương, bỗng dưng sáng ngời, rồi lập tức mờ đi.

Chỉ là trong nháy mắt, nét mực trên giấy hoàng chỉ biến thành ngân sắc, giống như màu của thủy ngân.

Cho dù cuối cùng cũng hoàn thành, nhưng chữ viết cuối cùng lại tốn không biết bao nhiêu sức lực của hắn, Diệp Không rõ ràng cảm giác được phù chỉ trong không khí có linh khí yếu ớt ba động.

Hiển nhiên, hoàng chỉ phù này cũng có linh khí, tịnh không phải là phù mới có linh khí, yêu cầu về linh khí của hoàng chỉ phù phi thường ít, vì thế mà khi sử dụng hoàng chỉ phù ở Địa Cầu lại vô dụng.

Thành công chế tạo được ra lá phù đầu tiên của mình, Diệp Không vô cùng vui mừng, nâng Định Thần Phù trong lòng bàn tay, tỷ mỉ thưởng thức.

- Làm thêm bức nữa a!

Diệp Không chuẩn bị thừa thắng truy kích.

https://thuviensach.vn

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()
Diệt Hồng Trần
Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 47 48

Định Thần Phù

Chương 47 48: Định thần phù

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Thế nhưng điều khiến hắn phiền muộn chính là, dường như vận khí của hắn đã hết, vẽ rồi lại vẽ, màu sắc không hề thay đổi, nhưng thời gian thay đổi, đột nhiên linh khí hỗn loạn, chỉ phù biến thành đốm lửa rồi bị đốt thành bột phấn.

- Chẳng lẽ là do chưa tắm rửa thay quần áo sao?

Diệp Không có chút nghi hoặc đứng dậy, nhưng mà tại sao Định Thần Phù lại thành công?

Vậy đổi loại phù khác.

Thế là hắn lại lật tung Phù Chú Đại Toàn, cuối cùng ánh mắt hắn dừng lên phương pháp chế tạo Chỉ Huyết Phù.

Phương pháp chế tạo Chỉ Huyết Phù tương đối đơn giản, cũng không có ký hiệu, khi sử dụng chỉ cần đắp lên vết thương, có tác dụng cầm máu tạm thời, chỉ là hiệu lực tương đối nhỏ, so với kim sang dược bình thường còn không bằng, cho nên có rất ít người sử dụng nó.

Rất nhanh hắn liền vẽ được Chỉ Huyết Phù, loại phù này xác xuất thành công so với Định Thần Phù lớn hơn không ít, tám lần vẽ không ngờ lại thành công tới bốn lần.

- Xem ra vẽ bùa cũng có xác xuất thành công, càng nhiều chi tiết thì xác xuất thành công càng ít.

Diệp Không tổng kết kinh nghiệm lại, ánh mắt dời về phía Định Thần Phù.

https://thuviensach.vn

- Không nhi, tới giờ dùng cơm tối rồi.

Trần Cửu Nương sau khi thêu xong đồ của hai phu nhân, thấy thời gian không còn sớm liền mau chóng dục Diệp Không đi ăn.

- Được rồi, nhi tử tới ngay!

Diệp Không lại thành công chế ra một tấm Định Thần Phù, trong lòng vui vẻ không ngớt, sau khi nhét phù vào trong ống tay áo liền đi theo Trần Cửu Nương ra ngoài.

Định Thần Phù đã thành công, thế nhưng hiệu quả ra sao? Có thật là dùng được hay không?

Sự nghi ngờ của Diệp Không lại xuất hiện:

- Không được, hay là dùng thử một chút, nếu không khi đối đầu với kẻ địch lại vô hiệu, chẳng phải liền bị đối phương cười cho rụng răng sao?

Đi tới chỗ ăn cơm, vừa vặn thấy có một con chó lớn rất hung dữ, chính là chủ sự của thiện đường - Mã Tỷ. (thiện đường - nhà ăn)

Diệp Không vừa nhìn liền có chủ ý, Mã Tỷ này chính là nữ nhân ghê tởm để cho mẫu thân ăn bánh màn thầu nguội, tốt nhất cho ngươi nếm thử sự lợi hại phù chỉ của thiếu gia.

- Ai yêu, Bát thiếu gia, lão nhân gia người vì sao cũng đến nơi này ăn cơm? Người không phải luôn luôn ở trong phòng ăn sơn hào hải vị sao?

Mã tỷ dùng ngữ khí châm chọc nói.

Mã tỷ nói xong, đám gia đinh cùng nhau nở nụ cười to.

Diệp Không cười cười trả lời:

- À nha, lão nhân gia ta nghe nói bên trong thiện đường này có con heo khinh người quá đáng, muốn đến kiến thức một chút.

Mã Tỷ tức thì biến sắc, cả giận nói:

- Ngươi dám mắng ta?

- Không có nha, ta mắng con heo chứ đâu có mắng Mã Tỷ a, ta làm sao dám mắng người đây a?

Khuôn mặt Mã Tỷ biến đổi, nghe nói tiểu tử này không dễ chọc, hơn nữa nếu nói thêm nữa thì bản thân chẳng phải tự thừa nhận mình là heo sao?

https://thuviensach.vn

Tiện tay cho mấy muôi thức ăn, tuy rằng số lượng hơi ít một chút, nhưng cũng không có quá đáng, cho nên Diệp Không lười tính toán với nàng, chỉ là lúc ăn, đôi mắt ác độc của Hổ bà bà không ngừng nhìn hắn, hắn trừng mắt lại cho đến khi Hổ bà bà sợ cúi đầu cắm cúi ăn.

- Mẫu thân, người ăn xong về trước đi, hài nhi đi nhà xí.

Diệp Không lừa Trần Cửu Nương, rồi lén lún trở lại thiện đường.

Lúc này sắc trời đã tối dần, thời gian ăn cơm tối đã qua, không có người nào trở lại, Diệp Không đợi một hồi, mãi cho đến khi người dùng cơm bên trong đều đi, bên trong thiện đường vang lên tiếng thu thập chén dĩa, hắn mới bắt đầu hành động.

Uông Uông.

Dường như cảm nhận được nguy cơ, con chó vàng sủa lên, khẩn trương nhìn Diệp Không đang tới gần.

- Hắc hắc, gọi đi, ta chính là đang đợi mụ béo đó đây.

Diệp Không cười lạnh.

Móc Định Thần Phù ra, trong miệng đọc những câu chú ngữ khó hiểu, lòng bàn tay cũng cảm nhận được sự ba động của linh lực.

Uông Uông.

Bình thường chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, lần này con chó này cũng đã biết sợ hãi rồi, sau khi kêu lên hai tiếng yếu ớt liền tìm cơ hội đào tẩu vào bên trong thiện đường.

Thế nhưng Diệp Không tại sao lại để cho hắn đào tẩu cơ chứ?

Nhanh chóng tiếp cận, xuất thủ nhanh như điện!

Ba!

Một tấm chỉ phù xuất hiện, dán vào trên ót con chó vàng kia.

Con chó kia tức thì im lặng, bốn chân mềm nhũn nằm xuống, trừng hai con mắt lớn nhìn Diệp Không.

- A, không ngờ lại hữu hiệu!

Diệp Không vén chéo áo lên thành hình chữ V rồi đá một cước vào bụng con chó, con chó này giống như đã chết để mặc hắn muốn đánh như thế nào thì đánh.

- Vậy thì Chỉ Huyết Phù thì sao?

https://thuviensach.vn

Diệp Không nhìn trái nhìn phải, rồi kéo con chó về phía sau phòng, nương theo ngọn đèn, lại lấy ra một một cái ngòi bút, đâm một lỗ trên cái chân nó.

Ánh sáng chợt lóe lên, máu lập tức tuôn ra.

- Chỉ!

Chú ngữ của Chỉ Huyết Phù vô cùng đơn giản.

Khi chỉ phù dán vào trên vết thương của con chó, nó gầm gừ một tiếng, ánh sáng màu hồng chợt xuất hiện rồi biến mất.

Mà Chỉ Huyết Phù kia đã không còn thấy đâu nữa, mà vết thương đang chảy máu trên chân con chó kia đã ngừng chảy.

Diệp Không nhấc tay lấy Định Thần Phù trên ót con chó, Định Thần Phù chỉ sử dụng một lần, sau khi giải trừ liền biến thành một đốm lửa rồi biến mất trong không khí.

Mà con chó này cũng nhảy dựng lên, nhanh chóng quyết định chạy trốn, chạy trốn thật xa, mới dám quay đầu lại nhìn Diệp Không rống lên hai tiếng, sau đó mới chuồn mất tích.

Thí nghiệm thành công, lòng tin của Diệp Không đối với Phù thuật này càng thêm lớn, trong lòng có chút chờ mong nhi tử của Hổ bà bà tới tìm mình.

Chỉ là nhi tử của Hổ bà bà hôm nay gặp một vụ án cực kỳ lớn ở nha môn, cho nên vô cùng bận rộn, nhất thời cũng không trở về ngay được thế nên để cho Diệp Không phải thất bại mà đợi.

Điều khiến cho Diệp Không thất vọng chính là, vốn hắn có tâm tư đi tới Lô gia xem những người nhỏ bé trong cổ ngọc của Lô gia nhảy múa nhưng cũng bị thất bại.

Buổi tối không ngờ lại có mưa nhỏ, như vậy trên trời tự nhiên không có ánh trăng, không có trăng thì cũng không nhìn được thứ kia. Vì vậy Diệp Không cũng chỉ có thể buồn bực ngồi xếp bằng đả tọa ở trong phòng.

Mưa rơi làm cho thủy linh khí vô cùng sung túc, đương nhiên, thủy linh khí cũng không phải là hơi nước, khắp nơi đều là nước chỉ làm gia tăng thủy linh khí một chút, bất quá lại càng thêm sung túc, lưu động nhanh hơn, hấp thu tự nhiên cũng nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Khí hải của luyện khí tầng một rất tối tăm, các loại thuộc tính linh khí tụ tập ở bên trong chậm rãi lưu động, chính là một đoàn khí đủ màu sắc, lại giống như là một tinh hệ xa xôi, rực rỡ, huy hoàng, thần bí!

Đoàn khí lưu nhiều màu sắc này, lấy hệ thủy hắc sắc và hệ mộc lục sắc làm chính, đại biểu cho hệ thổ chính là linh khí màu vàng, hỏa thuộc tính chính là một sợi tơ đỏ rực, bị các linh khí khác xé thành từng vòng tròn một, mà thứ ít nhất chính là bạch sắc của hệ kim, vô cùng ít cho nên khí có thể nhìn rõ.

Kỳ thực, hỏa thuộc tính Diệp Không cũng có biện pháp bổ sung, bởi vì hắn đều tu luyện buổi tối, lúc này mới khiến cho hỏa thuộc tính thưa thớt, sau này có cơ hội tu luyện dưới ánh nắng chói chang một đoạn thời gian, thuộc tính hệ hỏa tự nhiên sẽ nhiều hơn.

Nhưng điều khiên Diệp Không phiền não chính là linh khí thuộc tính kim, đi đâu tìm đây a? Linh khí không phải chỉ cần tìm nhưng vật kim loại là có thể hấp thu được, mà bên trong không khí lại không có thuộc tính hệ kim. Nếu như đi Địa Cầu hấp thu đám khói phía sau ô- tô nói không chừng còn có thuộc tính kim, tại Thương Nam đại lục này, thuộc tính kim thực sự rất thưa thớt.

Đi đoạt mạch khoáng của người ta? Trừ phi ngươi chán sống. Xem ra sau này chỉ có thể bán phù chỉ ra rồi mua linh thạch bạch sắc có thuộc tính kim để hấp thu thôi a.

Khi tu luyện luôn luôn cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh, ngoài phòng, mưa rơi xuống càng ngày càng nhiều, từ mưa nhỏ biến thành mưa xối xả, thủy thuộc tính ngày càng sung túc, mà Diệp Không hấp thu lại càng sảng khoái không gì sánh được. Nếu như lúc này có một người tu tiên tới nhất định sẽ kinh ngạc. Hiện giờ trên đỉnh đầu Diệp Không không ngờ lại có một dòng xoáy thật lớn, hắc sắc linh khí hệ thủy không ngừng cuồn cuộn tiến vào bên trong thân thể hắn.

Nhưng cũng chỉ có người tu tiên mới có thể cảm ứng được mà thôi, nếu là phàm nhân tới đây căn bản không nhìn thấy gì cả.

- Không nhi!

https://thuviensach.vn

Không biết đã qua bao lâu, một giọng nói vang lên, khiến cho Diệp Không đang hấp thu linh khí hệ thủy tỉnh dậy.

Người đến chính là Trần Cửu Nương, nàng đã sớm được Diệp Không thông báo, muốn đánh thức hắn chỉ cần kêu lên một tiếng, sau đó đợi một chút, không cần sốt ruột đánh thức hắn, bằng không linh khí đang vận hành trong cơ thể hơn phân nửa sẽ bị ngăn trở, cũng chính là bị phản phệ.

Linh khí phản phệ, nhẹ thụ thương, nặng thì tẩu hỏa nhập ma.

Đây chính là nguyên nhân mà hắn thà rằng ở từ đường chứ không rời khỏi đó.

Sau khi đưa một đoàn linh khí cuối cùng vào thức hải, Diệp Không cảm thấy bản thân tinh tiến hơn rất nhiều, hai mắt vừa mở ra, trong bóng tối giống như có hai mũi nhọn sắc bén.

- Mẫu thân, người có việc gì vậy? Không phải là nhi tử Hổ bà bà tới đó chứ?

Diệp Không hỏi.

Trần Cửu Nương thấy hai mắt của nhi tử sáng như đuốc, còn tưởng rằng người tuổi trẻ khí thịnh, tinh thần sảng khoái nên mới như vậy, cũng không có nghi ngờ gì mà ngồi ở bên giường nói rằng:

- Nhi tử của Hổ bà bà không có tới, nhưng Lý lão tứ lại tới.

- A! Hắn tới làm gì? Không phải lại muốn gây chuyện đó chứ?

Trần Cửu Nương nhịn không được mà nở nụ cười, sẵng giọng nói:

- Tên tiểu tử lưu manh nhà ngươi, chỉ biết gây chuyện, Lý lão tứ là tới thông báo, có người tìm ngươi, buổi tối không tiện cho bọn họ vào, chỉ có thể để họ đứng ở ngoài cổng.

- Có người tìm ta?

Diệp Không sửng sốt, đã nửa đêm rồi, hiện tại lại có mưa lớn như vậy, là ai tới tìm mình đây?

- Nhi tử đi xem một chút.

Diệp Không vơ Định Thần Phù vào trong tay áo, xách cái dù đen ở góc tường đi ra ngoài.

Phía sau vang lên âm thanh thân thiết của Trần Cửu Nương.

- Không nhi, để cho họ nói, đừng đánh người ta.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cười cười.

- Mẫu thân yên tâm, người không đánh ta, ta không đánh người. Tính tình của ta rất tốt, người trở lại phòng đi a, đừng để bị cảm lạnh.

Cổng Diệp phủ.

Một nam tử có vóng dáng cường tráng mặc áo tơi, nước mưa đang nhỏ tong tong, lộ ra bộ y phục bằng vải thô màu vàng đất, và một sợi dây thừng nhỏ ở bên trong. Áo tơi đã bị rách nát, hầu như không có tác dụng, y phục bên trong cũng vậy, dưới chân còn có một đôi giày rơm đã nát vụn.

- Bát thiếu gia sẽ lập tức đi ra, ngươi chờ một chút.

Lý lão tứ sau khi đi gọi Diệp Không liền nhanh chóng trở về vị trí.

Nếu là trước đây, nửa đêm có người đến tìm mẫu tử Trần Cửu Nương, Lý lão tứ tuyệt không có khả năng thông báo luôn, cho dù người này có bị nước mưa rơi cho đến chết hắn cũng tuyệt không cho người vào cửa.

Nhưng hiện tại thì khác, hắn biết Diệp Không lợi hại như thế nào, hắn cũng không nghĩ sẽ lừa được Diệp Không, Thương Nam đại lục cường giả vi tôn, tư tưởng này đã thâm nhập vào sâu bên trong từng con người, cho nên Lý lão tứ bắt đầu từ đánh, phản kháng, đến bội phục, nịnh bợ Diệp Không.

- A, không sao, lão ca, cảm tạ a.

Người này tự biết toàn thân ướt sũng, cũng không dám ngồi xuống chỉ một mực đứng chờ.

Một lát sau, Diệp Không tay cầm chiếc dù đen đẩy cửa bước vào, nhìn người, sửng sốt một chút nói:

- Lô tuấn? Ngươi tới đây làm gì?

Dọc đường đi, Diệp Không không ngừng suy nghĩ, ai lại mạo hiểm nửa đêm mưa to tới cửa tìm hắn? Hắn nghĩ tới nghĩ lui cũng không nghĩ tới là ai. Nhưng hiện tại không ngờ lại thấy lão đại Lô gia mà hắn vừa mới giúp buổi chiều.

- Bát thiếu gia, ta...

Sắc mặt Lô Tuấn khẩn trương, rồi nhìn về phía Lý lão tứ.

- Được rồi, ngồi đi, Lý lão ca, nhờ ngươi đi pha cho ta ấm trà nóng.

Diệp Không nhìn ra hắn có chuyện muốn nói, liền đẩy Lý lão tứ đi.

https://thuviensach.vn

Lý lão tứ thức thời đi pha trà, Diệp Không lôi Lô Tuấn ngồi xuống, trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ tiểu tử này thiếu tiền? Nửa đêm tìm đến lão tử vay tiền? Ông trời a, làm người tốt thật không dễ nha.

Chỉ là Diệp Không đã đoán sai, Lô Tuấn này không phải đến vay tiền mà là đến đưa tiền.

Vừa mới ngồi xuống, Lô Tuấn không đợi Diệp Không nói gì liền mang chín mươi hai lượng bạc ra, đặt lên trên bàn, để trước mặt Diệp Không.

Diệp Không sửng sốt hỏi:

- Đây là?

Lô Tuấn nói rằng:

- Hám thần y đã xem qua, mắt của mẫu thân tiểu nhân đã bị tử khí phủ kín, dùng thuốc gì cũng không được rồi, vì vậy hắn cũng không thu bạc, nếu không dùng đến bạc vậy tiểu nhân không thể dùng bạc của Bát thiếu gia ngài.

Diệp Không gật đầu, Lô Tuấn, con người này thật đúng là một nam tử có khí huyết đàn ông, chỉ là ngay lập tức hắn lại nghĩ đến, không phải là hắn không muốn để cho mình xem gia bảo nhà hắn đó chứ?

Diệp Không đẩy bạc lại, nói rằng:

- Lô đại ca, chớ khách khí, bạc này chính là ta dùng điển để có thể nhìn qua bảo vật nhà các ngươi một chút, cũng không phải vô duyên vô cớ mà ta đưa cho các ngươi, hay là ngươi nhận lại đi a.

Lô Tuấn nghiêm mặt, lấy tay ngăn lại, nói:

- Bát thiếu gia, tiểu nhân biết người tâm địa thiện lương, bạc này chính là vì trợ giúp tiểu nhân vượt qua lúc khó khăn, tiểu nhân hiện tại cũng không cần số bạc này, cho nên trăm ngàn lần cũng không thể nhận, về phần bảo ngọc trong nhà tiểu nhân, nếu Bát thiếu gia không ngại, người tùy thời đến có thể đến xem qua một chút.

Kỳ thực ban đầu mục đích của Diệp Không cũng không phải là làm việc thiện, nghe Lô Tuấn như vậy, tức thì mặt có chút đỏ, hắn lại đẩy lại, khiên tốn nói:

- Như vậy sao được? Nếu không lấy bạc chính là coi thường ta.

Mắt thấy Lô Tuấn lại chuẩn bị đẩy bạc trở về, Diệp Không cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Lô đại ca, chẳng lẽ ngươi khinh thường Diệp Không ta? Khinh ta lại loại người nhìn mà không trả tiền? Nếu ngươi cố ý không nhận chính là không muốn cho ta nhìn.

Kỳ thực, hắn chính là loại người như vậy, đại cô nương nhà người ta tắm hắn nhìn đều không trả tiền, huống hồ là khối ngọc? Hắn khiêm nhường như vậy bởi vì tên Lô Tuấn này là một hán tử có nghĩa khí, đáng giá kết giao.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 49

Ánh Mắt

Chương 49: Ánh mắt

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Lô Tuấn nghe Diệp Không nói vậy cũng không đẩy lại nữa, sau khi nói lời cảm tạ mới để bạc vào trong người.

Lúc này Diệp Không mới cười nói:

- Lô đại ca, hiện tại ngươi có thể nói ra mục đích đến đây của ngươi chứ?

Rất hiển nhiên, đến trả lại bạc không phải mục đích chủ yếu của Lô Tuấn. Mưa lớn như vậy, buổi sáng ngày mai đến cũng được, đêm khuya đội mưa đến đây nhất định là có đại sự.

- Bát thiếu gia quả nhiên anh minh hơn người, ta còn chưa nói người đã biết là có việc, tiểu nhân bội phục.

Lô Tuấn nịnh hót nói.

Diệp Không cười nhạt, lại nói:

- Ta còn biết ngươi tìm đến ta nhất định có liên quan tới mấy người buổi chiều theo dõi ta, có phải đám người của bang phái các ngươi tới tìm hỏi thân phận của ta?

Lô Tuấn lúc này mới thực sự giật mình, vừa rồi hắn cũng chỉ có nịnh hót mà thôi, ai biết được đối phương không ngờ suy đoán mọi chuyện không sai chút nào.

- Bát thiếu gia quả nhiên thần cơ diệu toán, trí tuệ hơn người, tiểu nhân bội phục!

Lô Tuấn trịnh trọng ôm quyền nói.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cũng không khiêm tốn, gật đầu tiếp tục nói.

- Lô đại ca đêm khuya tới chơi, tất là có đại sự muốn nói, theo lý thuyết mà nói, Lô đại ca nhất định sẽ nói cho bọn họ biết thân phận của ta, bọn họ cũng không dám đến tìm ta gây phiền toái. Vậy còn có chuyện gì khẩn cấp đây?

Lô Tuấn đã bội phục sát đất, nói:

- Bát thiếu gia quả là một điểm cũng không nói sai, buổi chiều có người của Chấp pháp đường bản bang tới hỏi thân phận thiếu gia, tiểu nhân cũng không có giấu diếm nói thẳng cho họ biết. Người của chấp pháp đường vừa nghe tới Bát thiếu gia Diệp phủ, đương nhiên không dám nhiều lời, liền mau chóng rời đi, chỉ là...

Ánh mắt Diệp Không ngưng trọng, chờ hắn tiếp tục nói.

Lô Tuấn nhìn trái nhìn phải rồi thấp giọng nói.

- Ai biết được lúc chạng vạng tối, Đường chủ Chấp pháp đường tự mình mang theo mười một cao thủ tới nhà ta mai phục, chờ đến khi Bát thiếu gia tới nhà ta xem ngọc rồi hạ sát thủ, cũng mai hôm nay đột nhiên trời mưa, không thì Bát thiếu gia ngài đã trúng mai phục.

Diệp Không nghe xong, trong lòng cả kinh. Hiển nhiên những người này đã biết thân phận của mình nên chuẩn bị quên đi, thế nhưng đột ngột lại có biến cố, nguyên nhân gì khiến cho bọn họ dám thay đổi chủ ý, ám sát Bát thiếu gia Diệp gia?

- Bọn họ và ngươi nói những gì?

- Bọn họ... Nói rất khó nghe...

- Cứ nói đi đừng ngại.

- Bọn họ nói người là một kẻ ngu si, cũng không luyện võ qua, ở Diệp gia cũng không đáng một xu, coi như là người đã chết, cho dù chết cũng không có người quản.

Diệp Không nhất thời minh bạch, bọn họ có cơ sở ngầm. Ban đầu họ đã chuẩn bị buông xuôi, thế nhưng sau khi nhận được thông báo của cơ sở ngầm này, lại bắt đầu có tâm báo thù.

Mặc kệ là như thế nào, bản thân hắn cũng là người Diệp gia, cũng là mặt mũi của quan phủ, đảm lượng của bọn họ thật là lớn.

https://thuviensach.vn

Lô Tuấn tiếp tục nói:

- Khi bắt đầu mưa nhỏ, bọn người Lệ đường chủ còn hi vọng trời mưa tạnh, chỉ là sau này càng mưa càng lớn, bọn họ mới rời đi, tiểu nhân một mực đợi cho đến khi xác định không có ai giám thị lúc này mới tới thông báo cho Bát thiếu gia.

Diệp Không gật đầu, nhìn hán tử nhiệt huyết này, lần đầu tiên tại Thương Nam đại lục tàn khối này cảm giác được làm việc thiện được báo đáp, xem ra mặc kệ là ở địa phương gì, chỉ cần có người đều có kẻ thiện và hạt giống chính nghĩa.

Đột nhiên, từ trước khi có người đi theo bản thân mình, Lô Tuấn cũng không có nhắc nhở, mà lần này có thể mạo hiểm sinh mệnh đến cảnh tỉnh mình, hiển nhiên cũng không chỉ là thiện tâm.

Diệp Không cười cười, ngẩng đầu nhìn Lô Tuấn, hỏi:

- Lô đại ca mạo hiểm đến nói cho ta biết, nhất định đoán chắc bọn họ không phải là đối thủ của ta sao?

Lô Tuấn nhanh chóng quỳ xuống, hoảng hốt nhưng sắc mặt không đổi, ôm quyền nói:

- Bát thiếu gia, ta rất cảm kích ngươi xuất tiền tương trọ Lô gia chúng ta, chỉ là cũng chỉ cần cảm kích thôi, nếu thực sự Bát thiếu gia không có năng lực tự bảo vệ mình, tiểu nhân cũng sẽ không liều chết mà đến báo tin.

Diệp Không nhìn Lô Tuấn, hỏi:

- Người khác trượng nghĩa tương trợ, mà ngươi lại không cảm kích, nhìn ân nhân đi vào tử lộ, lương tâm của ngươi ở đâu.

Tức thì trong mắt Lô Tuấn hiện lên sự hổ thẹn, chỉ là lập tức lại ngẩng đầu lên nói:

- Tiểu nhân tuy rằng không phải kẻ thiện lương gì, thế nhưng cũng biết đúng sai! Cũng biết hổ thẹn. Thế nhưng trong nhà tiểu nhân còn mẹ già, tiểu muội, nếu ân nhân xảy ra việc gì, vậy cũng chỉ có thể trách hắn. Làm việc thiện không phải người nào cũng làm được.

Tại Thương Nam đại lục tàn khối này, thiện lương, chính nghĩa, từ bi, lấy giúp người làm niềm vui... Những thứ này căn bản không tồn tại. Nếu như ngươi có thực lực, vậy ngươi làm được rồi, nếu như ngươi không có

https://thuviensach.vn

thực lực lại muốn tương trợ kẻ khác, vậy sẽ mang đến phiền phức vô tận. Đây chính là nguyên tắc của Thương Nam đại lục.

Chỉ là Diệp Không cũng không trách Lô Tuấn, người ta làm như thế cũng không tồi, ngược lại hắn còn có cái nhìn mới về Lô Tuấn, tiểu tử này không những hiểu lý lẽ, phẩm đức cũng không tồi, hơn nữa trong thô có tinh tế, ánh mắt nhạy bén, về lâu dài, chính là một nhân tài.

- Vậy ngươi nhìn ra ta nhất định sẽ thắng lợi.

Diệp Không có chút hứng thú hỏi.

Lô Tuấn nói:

- Nghe bọn hắn nói, Bát thiếu gia là một kẻ ngu si, nhưng tiểu nhân biết, Bát thiếu gia tâm tư kín đáo, còn có, bọn họ nói người chưa từng luyện qua võ công, vậy thì làm sao có thể đánh chết sáu người? Bọn họ còn nói người tại Diệp gia không bằng một hạ nhân, nhưng hiện tại tận mắt nhìn thấy người khác cung kính với người hiển nhiên tin tức của bọn họ có sai sót, cho nên bọ mới thất bại!

- Tốt!

Diệp Không không nhịn được mà tán dương một tiếng, nâng Lô Tuấn dậy, cười nói:

- Sau đó là đi theo ta sao? Có nghĩ là muốn làm bang chủ không?

- Làm... Bang chủ?

Lô Tuấn cho rằng mình đã nghe lầm.

Kỳ thực Diệp Không cũng muốn phát dương quang đại nghề nghiệp cũ, ở dị giới tổ chức một xã đoàn, thu thập một chút tin tức, hơn nữa bản thân cũng có chút thu nhập, có đường lui, cho dù bản thân mình không ở đây, lão nương cũng có người chiếu cố.

Chỉ là, hiện tại hắn mới bắt đầu tu luyện, mọi thứ chỉ còn ở trong đầu, hiện tại thấy một người tài như Lô Tuấn không nhịn được mà nói ra.

Lô Tuấn nghe Diệp Không nói xong, ngẫm lại, lắc đầu nói:

- Tuy rằng nhân tâm bang chúng không ổn định, thế nhưng muốn phản bang chủ Phạm Cửu Long thì không có ai dám.

Diệp Không lại nói:

- Phạm Cửu Long? Ta sẽ cho hắn chết.

https://thuviensach.vn

- Kẻ chân chính lợi hại chính là đệ đệ của hắn, võ công vô cùng cao.

- Võ công cao?

Diệp Không hừ một tiếng, hắn hiện giờ có phù chú trợ uy, võ công cao tới đâu cũng không thành vấn đề và hơn thế nữa có thực lực nên hắn càng to gan thêm.

- Nếu như thực sự có thể giết chết được huynh đệ Phạm gia, việc này nhất định có thể thành.

Lô Tuấn cúi đầu suy tư một hồi rồi mới nói.

- Tốt, vậy từ ngày mai ngươi bắt đầu chú ý hành tung của Phạm Cửu Long cho ta.

- Rõ.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 50 51

Nhập Môn

Chương 50 51: Nhập môn

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Lô Tuấn lớn tiếng đáp lại, lại hỏi:

- Bát thiếu gia, buổi tối ngày mai người còn tới hay không?

- Vì sao lại không đi?

Diệp Không lãnh khốc cười cười.

- Người ta chuẩn bị hai ngày rồi, không nên để bọn họ chờ lâu a? Chấp pháp đường là sao? Ngươi nói cho ta nghe một chút, bọn họ có mấy người, võ công cao thấp ra sao, mai phục như thế nào?

Nửa canh giờ sau đó, Diệp Không để Lô Tuấn đi ra, bản thân kín đáo đưa ô cho hắn.

Nhìn thân ảnh cường tráng của Lô Tuấn biến mất dưới màn mưa, Diệp Không quay đầu lạnh lùng nhìn Lý lão tứ, trầm giọng nói:

- Nếu ngươi đem chuyện ngày hôm nay của ta tiết lộ ra bên ngoài... Ta lập tức giết cả nhà ngươi.

- Dạ dạ, không dám, không dám!

Lý lão tứ đã từng diễu võ dương oai trước mặt Trần Cửu Nương lúc này dĩ nhiên chỉ có thể run rẩy dạ vâng.

Mưa xối xả như thác nước, phô thiên cái địa.

Toàn thân Diệp Không ướt sũng trở về tiểu viện của mình, Trần Cửu Nương thấy hắn như vậy nhanh chóng kiếm cái khăn mặt đưa cho hắn, trong miệng còn không ngừng lải nhải nói:

- Không phải cầm ô đi sao? Vì sao lại còn ướt?

https://thuviensach.vn

Diệp Không chỉ nói một câu:

- Con đưa cho bằng hữu dùng rồi.

Mang theo thân thể ướt sũng vào phòng, vận hành ngũ hành linh khí toàn thân, tức thì toàn thân liền khô ráo.

Thay y phục sạch sẽ, ngồi xếp bằng ở bên trên giường, trong lòng không ngừng suy tư, như thế nào đối phó với cao thủ mai phục ở bên trong Lô gia.

Căn cứ theo lời Lô Tuấn nói, những kẻ này so với đám lưu manh ban chiều còn lợi hại hơn, đều là kẻ chân chính có võ công cao cường, đặc biệt là tên Lệ Vô Đạt Chấp pháp đường Đường chủ, năm đó đã sớm là nhân vật nổi danh trên giang hồ, hơn nữa lại còn phối hợp với những cao thủ khác, Diệp Không muốn đối phó với bọn chúng căn bản là không có khả năng.

Kỳ thực, vốn Diệp Không muốn thỉnh Bách phu trưởng Liễu Trường Thanh và mấy người huynh đệ hỗ trợ, thế nhưng ngẫm lại lại có chút không thích hợp. Trước khi rời đi, Diệp Hạo Nhiên từng căn dặn không nên gây chuyện, Liễu Trường Thanh này nhất định sẽ không chịu đi.

Cho dù Liễu Trường Thanh đi, trước mặt hắn và thân binh Diệp gia hắn dùng phù sẽ bị bại lộ, sau này ở Diệp gia muốn dùng phù hại người, sẽ có người hoài nghi chính mình.

Nên làm cái gì bây giờ?

Diệp Không quyết định xem qua Phù Chú Đại Toàn có gì có thể giúp đỡ mình hay không, một lần nữa ý thức lại tiến vào linh đài.

Mở ra bản Phù Chú Đại Toàn, tìm kiếm qua lại, nhưng có vẻ không có mấy hữu dụng.

- Ai, thấy rồi.

Hai mắt Diệp Không đột nhiên sáng ngời.

Minh Mục Phù, tác dụng chính là chuyên môn trị liệu những bệnh về mắt, ví dụ như mẫu thân của Lô Tuấn chính là bị đục thủy tinh thể a.

Tuy rằng không có tìm được thứ nào hữu dụng, nhưng có thể tìm được phù chỉ đối với Lô Tuấn có tác dụng, Diệp Không nghĩ chuyến này đi vào không tệ, rồi hắn nhanh chóng ghi nhớ hình thức chế tạo Minh Mục Phù.

Con người của huynh đệ Lô gia không tồi, sau đó chính là thủ hạ đắc lực của mình, lung lạc bọn họ quan trọng hơn, Diệp Không ngay lập tức xuống

https://thuviensach.vn

giường thắp sáng đèn, bắt đầu chế tác Minh Mục Phù.

Có kinh nghiệm khi trước, Diệp Không cũng không nóng lòng chế tạo trên giấy hoàng chỉ, mà trước tiên dùng giấy bỏ đi để luyện tập một hồi, đợi cho đến khi thành thạo mới cầm lấy bút, chấm đan sa, vẽ phù trên giấy hoàng chỉ.

Tay phải cầm bút, bút tùy ý di chuyển, cổ tay Diệp Không hết quay trái lại quay phải, ngòi bút như đao phong, lưu lại dấu vết trên giấy.

Kỳ thực những ký hiệu phù đảm này cũng với chữ Hán có chút liên hệ, căn cứ như trong sách nói chính là văn tự của tiên gia, thế nhưng đối với chữ Hán có chút tương tự.

Tỷ như bên trên Minh Mục Phù này có một đồ hình đại biểu mắt phù, phía dưới có một chữ tương tự chữ "Bế" của Hán tự, xuống dưới nữa, phía lề chính là Tam Muội Chân Hỏa. (Bế - đóng)

Diệp Không đang vẽ, trong lòng đột nhiên suy nghĩ, Minh Mục Phù này có thể làm cho người ta sáng mắt, vì sao lại là "Bế"? Vì sao không thể là "Tĩnh" hoặc "Khai"? (Tĩnh, khai đều có nghĩa là mở)

Minh Mục Phù hẳn là có thể làm cho người ta mở mắt, vì sao lại là bế?

Lúc chế phù, yêu cầu tâm không tạp niệm, Diệp Không vừa thất thần một lát, mắt thấy Minh Mục Phù sắp hoàn thành trong nháy mắt biến thành một ngọn lửa, bị thiêu đốt sạch sẽ.

- Quân nhân đào ngũ a!

Diệp Không cười cười, buông bút, lại cầm đám giấy bỏ đi để thí nghiệm về đám ký hiệu đó.

- Nguyên lai là như vậy.

Đánh giá qua một chút, Diệp Không có chút minh bạch.

Nguyên lai "Bế" này còn có hai nét phẩy, giống như chữ "Bế" chỉ chiếc áo gió, hai nét phẩy này chính là hai đồ hình từ con mắt kéo dài xuống.

- Như vậy ý tứ của nó chính là giải, hoặc là giải trừ, mục đích của nó chính là giải trừ trạng thái "Bế", đúng!

Hai mắt Diệp Không sáng ngời, trong lòng có chút kích động, hắn biết bản thân đã có chút kiến thức sơ đẳng nhập môn về chế phù.

https://thuviensach.vn

- Nếu quả thật là như vậy, lúc chế phù cần hai nét phẩy này không, liệu có thể đổi thành khai không? Vậy Minh Mục Phù chẳng phải sẽ biến thành một loại phù làm mắt mù không?

Những phương án này chợt hiện lên chiếu sáng toàn bộ tâm thần hắn, trong nháy mắt dường như hắn đã hiểu ra rất nhiều điều.

Ban đầu Phù Chú thuật chỉ là dựa vào tranh mà vẽ phù, cũng chính là vẽ, hơn nữa cũng chỉ là vẽ cho giống mà thôi, vậy thì cũng chỉ có thể vẽ những phù đã có trên sách.

Mà hiện tại hắn ngộ ra điều này, ly khai ra khỏi phạm trù ban đầu, cũng chính là trạng thái vỡ lòng, điều này có nghĩa là hắn đã bắt đều có thể hiểu hàm ý và giải thích những ký hiệu của phù chú, sau này làm cơ sở cho hắn tạo ra nhiều phù chú không có trong sách.

Sau đó hắn lại nghĩ.

- Như vậy Chỉ Huyết Phù thì sao? Chỉ Thống Phù? Nếu như cũng thay đổi như vậy, như vậy không phải là thành Lưu Huyết Phù sao? Loại phù này làm đau đớn tăng lên. Ta khá! Ta thực sự là thiên tài a.

Diệp Không nhảy lên, kích động không ngớt, sau đó lại bắt đầu vùi đầu vào tự chế phù công kích.

Mưa to một đêm, bầu trời chậm rãi sáng, dần dần có ánh bình minh mỹ lệ, đợi đến khi ánh bình minh bị một quả cầu lửa đánh tan, một ngày mới của đại lục Thương Nam lại bắt đầu.

- Không phải hôm nào cũng có ánh bình minh rực rỡ như thế này, xem ra ngày hôm nay quả thực là một ngày đẹp trời nha.

Diệp Không đứng ở cửa, chăm chú nhìn về phía xa, khóe miệng hiện lên một nụ cười.

- Được rồi, Long Xà Bang, để ta biến ngươi trở thành món đồ thứ nhất của ta tại đại lục Thương Nam đi a.

Diệp Không ngày hôm nay rất kích động, không có lý do gì để không kích động, bởi vì hắn đã bước vào cánh cửa của phù chú thuật, không chỉ có thể chế ra phù có trong cuốn Phù Chú Đại Toàn, mà còn chế ra những thứ không có trong ghi chép.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng tự mình chế phù xác xuất thành công thấp, thế nhưng cho dù thành công hay không nhưng nói bản thân hắn có lĩnh ngộ là điều chính xác.

Càng làm cho Diệp Không mừng rỡ chính là, sau khi trải qua hấp thu một lượng lớn linh khí hệ thủy, không ngờ lại mở được thêm một tờ trong cuốn Phù Chú Đại Toàn, mà một tờ mới này lại có một loại phù mới giúp cho thực lực của hắn đại tăng.

- Mẫu thân, hài nhi ra bên ngoài mua một chút đồ, mau đưa cho hài nhi chút bạc.

Diệp Không nhét tấm phù ở trên bàn vào cánh tay áo, đi ra khỏi cửa.

- Lại muốn bạc? Ta còn chuẩn bị giữ lại cho con cưới vợ đó.

Trần Cửu Nương nói thầm, chỉ là lại không nhịn được mà đưa cho hắn mười hai lượng bạc.

- Dùng tiền để đổi về một nàng dâu thật không đáng tin cậy.

Diệp Không cười, cầm lấy bạc định đi ra ngoài.

- Ai, con mau quay lại ăn điểm tâm a.

Trần Cửu Nương reo lên.

- Một lát nữa hài nhi sẽ trở lại rồi ăn.

Tiếng nói còn chưa dứt, thân ảnh Diệp Không đã biến mất trước cửa.

Hôm nay hắn xuất môn sớm vì đi mua giấy hoàng chỉ, đêm qua viết lâu như vậy, trên dưới một trăm tờ giấy đều bị dùng hết, vì vậy hắn xuất môn, đi mua thêm chút giấy hoàng chỉ nữa.

Buổi tối chiếu đấu cho nên hắn phải chuẩn bị thêm nhiều phù một chút.

Hắn cho rằng bản thân xuất môn sớm, nhưng ai biết còn có người sớm hơn.

Diệp Không đi tới cửa liền thấy Diệp Hải, nhi tử của Hổ bà bà cũng đi ra cửa, vóc người Diệp Hải cường tráng lại có khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn qua quả thực không có chút hợp lý.

Chỉ là ngàn vạn lần đừng xem thường hắn, hắn chính là một cao thủ của Diệp gia hiện giờ, cho dù là Diệp Uy cũng không phải là đối thủ của hắn.

Tuy rằng Diệp Hải chỉ là con của một hạ nhân, thế nhưng Diệp Hạo Nhiên đối với hắn phi thường coi trọng, để hắn đi đảm nhiệm chức vụ quan

https://thuviensach.vn

trọng trong nha môn Nam Đô thành, vì vậy cho dù là người của Diệp gia cũng sẽ không tùy tiện trêu chọc hắn.

Diệp Không vừa nhìn thấy Diệp Hải, lúc tức tay rút vào trong áo, cầm chắc tấm mắt mù phù mới sáng tạo ra, tay còn lại thì nắm Định Thần Phù, khẩn trương nhìn đối phương, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Nhưng mà điều khiến Diệp Không cảm thấy có chút ngoài ý muốn chính là Diệp Hải cũng không đến tìm hắn gây phiền phức, dường như hắn cũng không nhận ra Diệp Không, mắt chỉ liếc qua Diệp Không một chút.

- Lẽ nào hắn đổi tính rồi?

Diệp Không thầm nói, Diệp Hải này cũng không phải hạng người thiện lương gì, bình thường Hồ bà bà cãi nhau với người khác hắn đều tới đánh, huống chi hắn lại tặng cho Hồ bà bà hai cái bạt tai a? Chí ít thì hắn cũng phải biểu thị một chút phẫn nộ với bản thân mình chứ?

Diệp Hải đi tới cửa, sau đó đột nhiên quay đầu lại nhìn Diệp Không cười cười, sau đó xoay người lên ngựa rời đi.

Không thích hợp a, tiểu từ này chắc chắn có chuyện gì đó.

Diệp Không đã nhận ra từ trong điệu bộ tươi cười của hắn thấy được sự oán độc, tàn nhẫn, còn có chút vui sướng khi kẻ khác gặp họa.

Lẽ nào hắn biết buổi tối hôm nay có kẻ muốn giết mình? Diệp Không càng nghĩ càng thấy có lý, quan phủ và đám bang phái cấu kết không phải là chuyện mới mẻ gì, ở Thương Nam đại lục này cũng không ngoại lệ.

- Quan phỉ cấu kết, chỉ để giết một người như ta a, các ngươi thật quá xem thường ta rồi.

Diệp Không cười lạnh một tiếng rồi đi ra ngoài đường.

Thời gian trôi qua, nhoáng cái đã đến buổi trưa.

Khu ổ chuột phía Bắc Nam Đô thành, bức tường màu ngói màu trắng gần như đã biến mất, đâu đâu cũng thấy những mảnh vỡ của bức tường giống như một cái thôn hoang phế, thế nhưng bên trong nó lại không có bỏ hoang, trong mỗi một phòng đều có con người ở đó.

Những người đến nơi này đều là những người nghèo khổ, quần áo tơi tả, không ít người đều cầm chén bẻ, cũng không biết là vừa mới đi ăn xin về hay là đồ dùng trong nhà của họ.

https://thuviensach.vn

Lô gia ở một hẻm nhỏ gần đây, ánh mặt trời chiếu xuống, thiếu niên một thân y phục màu trắng, thong dong đi tới.

Đây chính là Diệp Không, vốn hắn định lúc chạng vạng tối mới tới, thế nhưng hắn ngẫm lại nên tới sớm gặp huynh đệ Lô gia một chút.

Dù sao hắn cũng chỉ là một thiếu niên mười ba tuổi, mà đối thủ chính là Long Xà bang cấu kết cùng quan phủ, cho dù kẻ ngốc cũng thấy mạnh yếu ra sao, vì vậy Diệp Không quyết định tới sớm, ban cho huynh đệ Lô gia một chút lợi lộc.

Trọng yếu hơn chính là để cho bọn họ minh bạch thực lực của mình, để vào thời khắc cuối cùng không bán đứng chính mình.

Người ở khu nhà nghèo này rất cảnh giác, đối với người mặc quần áo sạch sẽ như Diệp Không mọi người đi qua đều cảnh giác, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Diệp Không vốn muốn đến gần hỏi thăm một chút tin tức, thế nhưng có vẻ không tìm được đối tượng thích hợp.

Phía trước là một cái giếng, đi vòng qua đó là có thể thấy cánh cửa cũ nát của Lô gia, Diệp Không đã chuẩn bị trực tiếp đi tới Lô gia, thế như khi đi tới cạnh giếng, cước bộ của hắn lại ngừng lại.

Có một tiểu cô nương đang giặt quần áo ở cạnh giếng, tuổi tiểu cô nương này xấp xỉ bằng Diệp Không, nhìn hình dáng cũng khoảng mười ba tuổi, đang ngồi chồm hổm bên cạnh giếng chà quần áo, nàng quay lưng về phía Diệp Không, ban đầu nhìn qua nàng vô cùng gầy, quần áo cũng cũ nát, trên người chỉ có một bộ quần áo cũ, thế nên khi nàng ngồi chồm hổm giặt quần áo khiến cho cái mông trắng muốt lộ ra.

- Tiểu muội muội, một mình ngươi giặt quần áo à?

Diệp Không vẻ mặt hiền lành bước tới.

Hắn không phải là động sắc tâm gì đó, bắt chước giống như một tên lưu manh ở Địa Cầu, đối với nữ nhân này có chút hứng thú, ham muốn bất lương, hắn đối với những tiểu cô nương gầy dơ xương này căn bản không có chút hứng thú.

- Ngươi là ai?

Hai con mắt đen nhánh của tiểu cô nương cảnh giác nhìn Diệp Không.

https://thuviensach.vn

Ngay cả tiểu hài tử cũng cảnh giác như vậy a. Diệp Không cũng không nổi giận mà móc một khối bạc vụn từ túi ra, sau đó ngồi xổm xuống nói:

- Tiểu muội muội, giặt quần áo kiếm tiền vô cùng khổ cực a, chỉ cần ngươi trả lời ca ca mấy vấn đề, số bạc này sẽ là của ngươi.

Dáng vẻ tươi cười vô hại của Diệp Không và tác dụng của số bạc chính là đòn sát thủ đối với tiểu cô nương. Nàng đứng lên, tức thì nhìn thấy cái quần của nàng cũng không vừa với người chút nào, nàng vừa đứng lên thì liền hiện ra đôi chân nhỏ gầy thẳng tắp.

- Ngươi hỏi đi, đừng tới đây, đứng lại rồi hỏi.

Tiểu cô nương lui về phía sau nửa bước, sự cảnh giác của nàng khiến cho Diệp Không dở khóc dở cười.

- Tiểu muội muội, không có gì quan trọng cả, ta chỉ muốn trò chuyện một lát mà thôi, yên tâm, ta sẽ không hại ngươi.

Diệp Không cười nói.

- Mẹ ta từng nói, người có tiền đều là kẻ xấu, chỉ biết khi dễ người nghèo làm niềm vui.

- Ta không phải là kẻ có tiền.

- Vậy bạc trong tay ngươi từ đâu mà ra? Không có tiền thì tại sao ngươi dám bỏ tiền hỏi đường.

Diệp Không cứng họng, nghĩ không ra bản thân lại thành kẻ có tiền, chỉ là hắn rất hay ngụy trang, vừa cười vừa nói:

- Mẫu thân ta cũng nói, chúng ta tuy rằng nghèo, thế nhưng khi rời khỏi nhà nhất định phải có chút bạc phòng thân, ra đường phải có chút bạc, ngươi hiểu không? Vì vậy ta tuy rằng không được giàu cho lắm, cũng trở thành kẻ có tiền, ngươi xem y phục toàn thân của ta toàn là vải thô, cũng không phải tơ lụa gì đó, lại nói, ta so với ngươi, ngươi nhiều nhất chỉ là người nghèo, còn ta... chính là kẻ vô cùng nghèo.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 52 53

Chữa Mắt

Chương 52 53: Chữa mắt

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Tiểu nha đầu nhịn cười không được liền bật cười, lại nói, tuy rằng tiểu nha đầu này gầy nhom, thế nhưng khuôn mặt lại vô cùng xinh xắn, hai mi cong cong, đôi mắt to, cái miệng nhỏ nhắn, quả thật là một tiểu mỹ nhân a.

Tiểu cô nương tin Diệp Không, nói:

- Tiểu ca ca, ngươi hỏi đi, ta sẽ không lấy bạc của ngươi.

- Ân, tiểu muội muội xinh đẹp như vậy, tâm địa lại thiện lương, sau này nhất định sẽ gặp được nam nhân tốt...

- Ta không lấy chồng.

- Tiểu muội muội sau này nhất định sẽ kiếm được tiền, phát tài...

- Kẻ có tiền đều là người xấu!

Diệp Không cảm thấy khai thông cho tiểu cô nương này thật là khó khăn, hắn trực tiếp hỏi luôn.

- Tiểu muội muội, phía trước có phải là nhà của huynh đệ Lô gia không?

- Đúng vậy.

Hai con mắt đen lúng liếng nhìn Diệp Không.

- Vậy hai huynh đệ này thì sao? Có phải là rất xấu không? Ngươi nói đi?

Diệp Không lại hỏi.

- Ngươi mới rất xấu! Bọn họ đều là người tốt!

Tiểu cô nương tức giận hô lớn.

- A, ta chỉ hỏi vậy mà thôi, vậy ta lại hỏi ngươi, buổi sáng ngày hôm nay có ai đến nhà họ không?

https://thuviensach.vn

Diệp Không lại mang nụ cười thân thiện ra hỏi.

Tiểu cô nương mím môi, không biết đang nghĩ cái gì.

- Tiểu muội muội, mau nói đi, nói cho ca ca biết, ca ca mang hồ lô đường tới cho ngươi ăn.

Diệp Không cảm tượng giống như con sói, đang lừa dối một tiểu cô nương.

- Ca, ngươi tới rồi.

Tiểu cô nương đột nhiên nhìn về phía sau Diệp Không rồi nói.

Diệp Không quay đầu lại nhìn, không ngờ phía sau lại không có lấy một bóng người, tiểu cô nương này như một con thỏ nhỏ, nhanh chóng chạy mất.

- Ta kháo! Ai gạt ai đây, tiểu cô nương này tâm kế không tồi.

Diệp Không mắng một câu, không thể làm gì hơn là đi tới Lô gia.

Ai biết vừa mới tới cửa Lô gia đã thấy Lô Tuấn cầm tay tiểu cô nương kéo tới, trong miệng còn mắng:

- Ta muốn nhìn xem tên tiểu tặc nào dám khi dễ muội muội ta.

- Đây là muội muội ngươi?

- Nàng à, nàng tên gọi là Lô Âm.

Diệp Không phiền muộn muốn chết, không ngờ người mà mình chọn cư nhiên lại là muội muội của Lô Tuấn, thực sự là gặp quỷ rồi.

- Ca, chính là hắn! Hắn vừa rồi còn nói ca là người xấu, còn hỏi sáng sớm có ai tìm đến chúng ta không.

Tiểu cô nương Lô Âm chỉ tay vào Diệp Không nói.

Diệp Không xấu hổ, nhưng Lô Tuấn lại nở nụ cười.

- Bát thiếu gia đại giá quang lâm, mời, xin mời vào bên trong a.

Sau đó lại vỗ vào đầu Lô Âm, nói:

- Bát thiếu gia là ân nhân nhà chúng ta, không được vô lễ.

Lô Âm không nói gì, nhưng vẫn dùng ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm vào Diệp Không, dường như đang đề phòng kẻ cướp.

- Lô đại ca, chuyện này...

Diệp Không cười cười.

Lô Tuấn dẫn Diệp Không đi vào bên trong, cười nói:

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia hành sự cẩn thận, không có gì đánh trách, đến trước cũng nên nghe ngóng xung quanh một chút, Bát thiếu gia cẩn thận như thế, càng khiến cho Lô Tuấn ta càng thêm tự tin.

- Ha ha, vậy sao? Dù sao cũng là lần đầu tiên hợp tác a.

Diệp Không cũng vừa cười vừa nói.

Chỉ có Lô Âm hừ một tiếng, nhỏ giọng nói:

- Còn nói là nghèo, Bát thiếu gia Diệp gia, chắc chắc là có tiền, đồ lừa đảo.

- Không được nói bậy, mau đi rót nước cho khách.

Lô Tuấn đẩy muội muội đi rồi mời Diệp Không ngồi xuống.

Diệp Không ngồi xuống rồi nhìn xung quanh, nhà này cũng thật là nghèo a, cả căn nhà cũng chỉ có bốn bức tường, ngoại trừ bốn vác tường bằng đất ra, cũng chỉ có cái bàn gỗ và cái ghế thiếu một chân này a.

- Bát thiếu gia, nhà của ta... Ha ha.

Lô Tuấn xấu hổ cười cười.

- Không sao.

Diệp Không khoát tay chặn lại, lại hỏi:

- Lô Nghĩa đâu?

- A. Hắn và đám huynh đệ trong bang đang ba hoa với nhau, thuận tiện hỏi thăm một chút tin tức.

Khẩu khí Lô Tuấn nhàn nhạt, chỉ là con mắt lóe lên, xem ra hắn là Lô Nghĩa đi hỏi thăm tin tức bang chủ Phạm Cửu Long.

Lúc này Lô Âm đang bưng một chén nước tới, buông xuống, còn thốt ra một câu chỉ có mình Diệp Không nghe thấy:

- Đồ lừa đảo.

Sau đó lại hừ một tiếng, giả làm mặt quỷ, rồi vui vẻ chạy ra ngoài.

- Muội muội ngươi vô cùng nghịch ngợm nha.

Diệp Không nói.

- Không có quy củ, khiến Bát thiếu gia chê cười rồi.

Lô Tuấn cười cười, sau đó liền hỏi:

- Bát thiếu gia, buổi tối người dự định chuẩn bị bao nhiêu người qua đây?

https://thuviensach.vn

Diệp Không biết hắn đối với mình còn lo lắng, không hề quan tâm nói rằng:

- Đối phó với mấy tên tép riu, cần phải dẫn thêm người sao?

Lô Tuấn cả kinh nói:

- Bát thiếu gia, người... Một mình người.

- Đúng vậy!

- Bọn họ không hề giống những tên lưu manh trên đường nha, tất cả đều là cao thủ đó.

Diệp Không cười ha ha, nói:

- Cao thủ? Cao được bao nhiêu? Yên tâm, ta nhất định sẽ khiến bọn hắn có đến mà không có về!

- Nhất định?

- Không cần phải nói nhiều nữa.

Lô Tuấn nhắc lại, rất hiển nhiên hắn không có yên tâm, có lẽ cũng có cảm giác chọn sai thuyền rồi. Kỳ thực ngẫm lại, một tiểu hài tử mười ba tuổi như ngươi lại muốn đối phó với những cao thủ đã thành danh từ lâu, có khả năng sao? Ngươi không phải là muốn chết sao?

Diệp Không biết có nói cũng vô dụng, lần này phải cho hắn biết chút bản lĩnh của mình, cười hỏi:

- Mẫu thân ngươi đâu? Mắt người thế nào rồi?

Lô Tuấn hít một hơi.

- Còn có thể thế nào nữa? Không nhìn thấy gì nữa.

- Ta đi xem.

Lô Tuấn mang Diệp Không đi tới một căn phòng nhỏ sát vách, chỉ thấy một lão thái thái đang nằm ở trên, nghe động tĩnh rồi hỏi.

- A Tuấn, là ai tới vậy, có phải là lại gặp rắc rối gì không?

- A, bá mẫu, ta là lang trung tới xem bệnh.

Diệp Không nhanh nhảu mở miệng.

Lô Tuấn nghi hoặc nhìn Diệp Không, không hiểu vì sao hắn lại tự nhận mình là lang trung.

Diệp Không cũng không để ý tới hắn, mà ngồi vào bên cạnh giường hỏi han, cuối cùng hắn lấy một tấm phù từ trong ống tay áo ra.

https://thuviensach.vn

- Lô Tuấn, ngươi biết đây là vật gì không?

Diệp Không giơ phù lên cho Lô Tuấn xem.

Thương Nam đại lục không có đạo sĩ, cũng không có chỉ phù, linh phù cũng không phải người nào cũng có thể tiếp xúc, đương nhiên Lô Tuấn không giải thích được.

- Đợi lát nữa ta nói cho ngươi.

Diệp Không nói với hắn, sau đó mồm niệm chú ngữ, để cho chỉ phù dán vào phía sau ót lão thái thái.

Chỉ phù này ong lên một tiếng rồi bị cháy sạch sẽ, tuy rằng lửa này không đả thương người, thế nhưng cũng khiến Lô Tuấn hoảng sợ.

- Bát thiếu gia, người làm gì vậy?

Lô Tuấn cả giận nói.

Nhưng Diệp Không căn bản không thèm chú ý tới hắn, mà nhìn chằm chằm vào hai mắt của lão thái thái.

Lô Tuấn cũng nhìn theo, chỉ thấy cái thứ màu trắng trên mắt kia đột nhiên hé ra một kẽ hở, càng mở càng lớn, dường như bị cái gì đẩy ra, đôi con ngươi vận đục chậm rãi xuất hiện.

Loại sự tình thần kỳ thế này, khiến cho Lô Tuấn không thể tưởng tượng được, hắn dùng sức dụi mắt một chút, lại nhìn kỹ hai mắt của mẫu thân hắn.

Mà lão thái thái đã bắt đầu kinh hô đứng lên:

- A Tuấn, là ngươi sao? Mẫu thân nhìn thấy rồi. Mẫu thân thực sự nhìn thấy rồi.

- Mẫu thân.

Lô Tuấn nắm chặt tay của lão thái thái, hốc mắt đã có chút nước mắt.

Diệp Không cười cười, đi ra ngoài, đứng ở trong sân Lô gia, chắp tay nhìn lên bầu trời.

Không bao lâu sau, Lô Tuấn đi ra. "Phịch" một tiếng, quỳ gối trước mặt Diệp Không, nói:

- Tạ ơn Tiên sư xuất thủ chữa bệnh cho mẫu thân ta, xin nhận của tiểu nhân một lạy!

Diệp Không xoay người hỏi:

https://thuviensach.vn

- HIện tại ngươi đã tin tưởng ta có thể đối phó với đám cao thủ của Long Xà bang rồi chứ?

Lô Tuấn nói:

- Tin rồi, tin rồi, tiên pháp của Tiên sư huyền diệu, đám cao thủ võ lâm thì tính cái rắm gì.

Diệp Không cười dài.

- Ngươi nói không sai, chỉ là ngươi phải giữ bí mật cho ta.

Lô Tuấn gật đầu lia lịa.

Diệp Không nếu đã tới thì sẽ không quay về, cả buổi chiều ở trong Lô gia, chờ Lệ Vô Đạt tới.

Lô Tuấn trong lòng sung sướng, nhịn không được mà muốn nói cho đệ đệ, nhưng lại không có ý muốn rời đi, Diệp Không nhìn thấy bộ dáng của hắn cười nói:

- Sao vậy? Có việc hả? Ngươi bận việc gì sao không đi đi?

Lô Tuấn cười nói:

- Ta muốn đi thông báo tin này cho đệ đệ, hắn hiện giờ đang ở đổ quán ngay gần đại lộ, mà hiện tại có khách ở đây cho nên ta đi không có tiện.

- Thôi đi đi.

Diệp Không khoát khoát tay, ngồi bệt trên bậc cửa Lô gia, ngẩn đầu nhìn bầu trời trắng xóa, trong lòng không ngừng suy nghĩ. Nếu như chữa được cho mẫu thân, thật là vui sướng nha. Nhưng cuốn Phù Chú Đại Toàn này lại không có phù chữa bớt trên mặt.

- Là ngươi trị mắt cho mẫu thân ta sao?

Đột nhiên một đôi mắt to đen nhánh xuất hiện trước mặt Diệp Không.

- Đúng vậy.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

- Vậy ngươi là tiên sao?

Lô Âm lại hỏi.

- Không phải.

Diệp Không lắc đầu.

- Ta chỉ là một lang trung xem bệnh mà thôi.

https://thuviensach.vn

- Lại gạt người! Lang trung đều nói mắt của mẫu thân ta trừ phi là tiên nhân mới có thể chữa lành được.

Diệp Không bị nàng hỏi đến mức cứng họng, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, nhưng hắn ngồi bệt trên bậc cửa, Lô Âm lại ngồi trước mặt hắn, nhìn từ đầu đến chân, từ cổ áo vào bên trong.

Bên trong không có gì khác ngoài y phục, hầu như là nhìn một cái không sót thứ gì, tuy rằng còn hơi nhỏ, nhưng cũng có điểm nhô lên.

Diệp Không tức thì nóng người, nhanh chóng dời mắt ra chỗ khác.

- Muội giặt quần áo cũng dùng Tạo thảo sao?

Tạo thảo chính là một loại thực vật đặc thù ở Thương Nam đại lục, là vật phi thường tốt, cũng rất tiện, mua mấy gốc thả vào trong ao ở nhà, sẽ khiến cho nước ao này sền sệt, mà nước này dùng giặt quần áo hiệu quả phi thường tốt, giặt xong còn có hương thơm nhàn nhạt, đương nhiên cũng có thể dùng để tắm và gội đầu.

- Đúng vậy, kẻ có tiền như ngươi cũng dùng cái này sao?

Lô Âm hiếu kỳ hỏi lại.

- Kẻ có tiền cũng dùng Tạo thảo, hơn nữa ta cũng không phải là kẻ có tiền, mẫu thân ta mỗi ngày đều phải thêu áo cho người ta.

- Gạt người! Mẹ ta kể rằng, kẻ có tiền không biết làm việc, bọn họ chỉ thích ăn no rồi đi khi dễ người nghèo như chúng ta.

Diệp Không nở nụ cười.

- Ngươi nói không sai, kỳ thực ta cũng rất muốn mỗi ngày ăn no không có việc gì đi khi dễ người khác, thế nhưng mỗi lần lại bị người ta khi dễ.

- Sao? Không ngờ ngươi vô dụng như vậy? Còn nói là tiên nhân, có muốn ta bảo hộ ngươi không?

Lô Âm có chút trẻ con hỏi.

- Ngươi bảo vệ được ta sao? Ngươi rất lợi hại sao?

Diệp Không hiếu kỳ hỏi.

- Đương nhiên, ta cho ngươi xem võ công của ta.

Lô Âm vừa nói xong, múa võ ngay trong tiểu viện, nói chính xác, võ công của nàng không giống võ công chút nào, căn bản là không giống luyện võ mà là giống khiêu vũ ở thời hiện đại, động tác kia căn bản không

https://thuviensach.vn

có lựa sát thương, nhưng động tác này lại có chút sinh động linh hoạt như nước chảy mây trôi, uyển chuyển, hàm xúc.

- Thế nào? Có phải là rất lợi hại không?

Lô Âm dừng lại hỏi.

- Lợi hại? Ừ, rất tốt, ngươi có thể đi học múa, nói không chừng ngươi có thể trở thành chuyên viên a.

- Ta không muốn học múa, chỉ có thanh lâu mới học những thứ đó.

Tiểu cô nương này không ngờ cũng hiểu không ít.

Diệp Không cười khổ nói.

- Thế nhưng võ công này của ngươi... Có thể đả thương người sao?

- Đương nhiên có thể! Mẹ ta nói rằng, chỉ cần có lĩnh ngộ những động tác múa của nhân ảnh trong miếng ngọc là có thể luyện thành võ công thiên hạ vô song.

Lô Âm quệt cái miệng nhỏ nhắn, đắc ý nhếch khóe miệng lên.

- Thật sao?

Diệp Không lại nhìn trời, hắn đối đối với nhân ảnh khiêu vũ trong miếng ngọc kia đã không có kỳ vọng gì nữa, vốn ban đầu thứ hắn truy cầu chính là tiên thuật, cũng không phải võ công, mà hiện tại xem ra võ công cũng không có.

Hắn thực sự nhìn không ra "võ công" của Lô Âm có vết tích gì của võ công cả.

Sắc trời tối dần, bóng người trên đường cũng ít đi, xóm nghèo này cũng không có gì tiêu khiển cho nên lại ngủ sớm, dậy sớm, mà ở một chỗ sâu bên trong một con hẻm lại có một nhà đèn đuốc sáng trưng, trong phòng bày bao nhiêu là thức ăn, đám người trong phòng miệng đều đầy dầu mỡ.

- Đây chính là huynh đệ tốt của ta Lệ Vô Đạt, đây là Vạn Thực, đây là...

Lô Tuấn giới thiệu mọi người cho Diệp Không.

Diệp Không hài lòng cười cười, cười đến mức có chút ngu đần, dường như hắn hoàn toàn không biết, mấy người này đến đây chính là muốn lấy mạng của hắn.

Mà đám người Lệ Vô Đạt cũng làm bộ mộc mạc, phúc hậu, đâu giống một đám không có kiến thức, ai cũng quay về phía Diệp Không hành lễ.

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia, chúng ta đều là kẻ thô kệch, sau này còn mong Bát thiếu gia chiếu cố nhiều hơn.

Lệ Vô Đạt cười, trong lòng đối với Bát thiếu gia này vô cùng khinh bỉ, quả nhiên là có chút ngốc nghếch, kẻ ngu si như vậy căn bản không cần bản thân hắn phải xuất thủ, trong đám lưu manh thì tám phần mười đều là thủ hạ của hắn, mà hiện tại hắn căn bản chỉ mang theo một ít thủ hạ.

- Ha ha, ta nhất định sẽ hảo hảo chiếu cố các vị a.

Diệp Không vẫn cười khúc khích như trước, lời nói mang theo một chút thâm ý.

- Vậy thì tốt quá, chúng ta vô cùng cảm kích ngài.

Đám người Lệ Vô Đạt liếc nhìn nhau, sau đó đám người đều hài lòng cười ha hả.

Mọi người trên bàn đang cười ha hả, thế nhưng ai biết họ đang cười vì cái gì đây?

Ăn chơi nhảy múa, lại còn có rượu nhạt trợ hứng, mọi người ăn uống cũng có chút hòa thuận.

- Lệ đại ca, ta vừa nhìn thấy ngươi liền biết ngươi võ công cái thế, hùng bá thiên hạ, tiểu đệ thật là ngưỡng một a, không biết người đang làm ở đâu?

Diệp Không uống một ngụm rượu cười hỏi Lệ Vô Đạt.

Lệ Vô Đạt được thổi phồng tâm tình vô cùng sảng khoái, nhưng hắn cũng không có tiết lộ tình hình cụ thể, chỉ đáp:

- Ta bốn biển là nhà, đâu thoải mái thì ta đi, thiên hạ chính là nhà của ta.

- Lệ đại ca quả nhiên lợi hại, tiểu đệ bội phục.

Diệp Không lại nâng bát rượu lên.

Nhưng mà Lệ Vô Đạt cũng rất thông minh, bản thân sắp giết người cướp của, đâu dám uống nhiều, hắn chỉ nhấp một ngụm rồi cười nói:

- Lát nữa khi mặt trăng lên, chúng ta đều phải kiến thức bảo ngọc gia truyền Lô gia một chút, không nên uống quá nhiều làm lỡ chính sự.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

https://thuviensach.vn

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 54 55

Ảnh Ngọc

Chương 54 55: Ảnh ngọc

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Chính sự quan trọng hơn, chính sự quan trọng hơn.

Lô Tuấn liếc mắt nhìn Lô Nghĩa.

Lô Nghĩa lập tức hiểu ý, đẩy mẫu thân và muội muội vào phòng, căn dặn hai người mặc kệ là nghe thấy thanh âm gì đều không được đi ra.

Lệ Vô Đạt kia cũng không vội động thủ, hắn đã sớm nghe nói qua bảo ngọc Lô gia có thể tìm hiểu ra tuyệt thế võ công, đương nhiên hắn muốn kiến thức một chút.

- Vậy đi ra ngoài xem một chút.

Diệp Không thật ra không quan tâm tới việc có nhìn được bảo ngọc hay không, chỉ là hắn đang nghĩ trước khi xuất thủ nên cẩn thận phòng bị một chút, chỉ phù đã nắm trong tay từ lâu.

Trăng leo lên cao, chiếu sáng phiến đại lục này, bên trong tiểu viện, ở giữa đặt một chậu nước trong, nước trong vắt.

Trên bầu trời có một mặt trăng, dưới nước có một mặt trăng, như hỗ trợ lẫn nhau chiếu sáng.

Lô Tuấn lấy khối ngọc bội màu xanh biếc ra, nói:

- Khối ngọc này chính là Ảnh Ngọc, tương truyền là do Ảnh Tộc hơn mười vạn năm trước lưu truyền lại hậu thế, đặt dưới ánh trăng, bỏ khối ngọc vào trong nước có thể thấy ảnh tộc nhảy múa, có người nói còn có thể tu luyện ra tuyệt thế võ công.

- Ảnh tộc? Ảnh tộc là gì vậy?

https://thuviensach.vn

DIệp Không lần đầu nghe thấy tên gọi này.

Chỉ là thời gian đã trôi qua lâu rồi, mọi người đều không nghe nói qua đến chuyện này, đều nói không biết, ngay cả Lô Tuấn, Lô Nghĩa cũng chỉ biết lắc đầu.

Lệ Vô Đạt không nhịn được, thúc giục.

- Bỏ xuống đi.

Lô Tuấn đưa tay bỏ ngọc bội vào trong chậu nước, ngọc bội vừa vào trong nước, cả chậu nước dường như được chiếu sáng, vô cùng khoa trương, khiến người xem vô cùng thoải mái.

Mắt thấy ngọc bội ở giữa chậu nước đột nhiên phun ra từng làn khói màu xanh, từng chút, từng chút, sau đó không ngờ lại chậm rãi ngưng tụ lại, trong chậu nước không ngờ lại xuất hiện một thiếu nữ màu xanh.

thiếu nữ này này tuy rằng chỉ là ảo ảnh, thế nhưng khuôn mặt lại vô cùng chân thật, mi thanh mục tú, khuôn mặt vô cùng xinh đẹp, chính là một mỹ nữ, nam nhân nhìn thấy đều sinh ra cảm giác luyến tiếc.

Sau đó thiếu nữ này bắt đầu múa trong chậu nước, động tác duyên dáng dụ người, phối hợp với ánh mắt của tiểu nữ này khiến cho người xem như si như ngốc.

Thiếu nữ này tuy đẹp, múa cũng vô cùng dụ người thế nhưng Diệp Không chính là một thanh niên thế kỷ 21 đến từ Địa Cầu, cái gì cũng đã từng thấy qua, hắn ngẩng đầu lên nhìn mọi người, chỉ thấy đám người Lệ Vô Đạt dường như đã dắm chìm bên trong điệu múa của thiếu nữa, cảm đám không ngừng chảy nước miếng.

Cơ hội tốt động thủ a! Diệp Không có chút kích động, cũng không cần chờ bọn hắn xuất thủ trước. Dù sao đi nữa bọn hắn đến đây, mục đích cũng chỉ có một là hại bản thân mình, ý đồ đã vô cùng rõ ràng, không bằng tiên hạ thủ vi cường a.

Diệp Không đột nhiên khẽ động, linh khí trong cơ thể lập tức vận chuyển, hai tay xuất ra chỉ phù, chuẩn bị hành động.

Thế nhưng trước khi đối thủ, hai con mắt hắn vô ý lại nhìn vào chậu nước, lúc này hắn thấy một thứ không hợp lý.

https://thuviensach.vn

Trên mặt nước có một thiếu nữ đang múa, mà bên trong ngọc bội cũng có một thiếu nữ đang làm những động tác kỳ quái, mà những động tác đó lại cảm giác có chút giống võ công.

Diệp Không giật mình, điệu múa bên ngoài kia chỉ là để mê hoặc người dùng, mà bên trong ngọc bội mới chính là bí quyết võ công chân chính a. Đây mới chính là nguyên nhân tại sao nhiều năm rồi không có ai hiểu thấu đáo võ công bên trong Ảnh Ngọc.

Chỉ là Diệp Không lại cảm giác có chút không thích hợp? Vì sao vừa nãy hắn không thấy cái bóng bên trong miếng ngọc? Đó chính là bởi vì bản thân vừa mới vận chuyển linh khí thì mới có thể thấy cái bóng, nhưng người tu tiên còn muốn học võ công làm gì?

Mặc kệ vậy, trước tiên nhìn một chút đã.

Diệp Không đình chỉ hành động, nhìn vào bên trong miếng ngọc, ghi nhớ toàn bộ động tác của thiếu nữ kia.

Không biết qua bao lâu, cái bóng trong ngọc kia càng lúc càng mờ nhạt, cuối cùng không ngờ lại biến mất không thấy, mọi người lúc này mới thở phào một hơi, càng cảm thán sự huyền diệu trong đó.

Bọn họ còn có cảm giác nhìn chưa đã, muốn nhìn thêm một lần nữa.

Mà Lô Tuấn sau khi lấy Ảnh Ngọc từ bên trong chậu ra, tức thì ngây người.

Mọi người không biết hắn bị làm sao, Diệp Không sửng sốt, dương mắt nhìn Ảnh Ngọc, nếu vừa rồi Ảnh Ngọc là một khối ngọc bội màu xanh biếc thì hiện tại là một khối Bạch Ngọc.

Lô Nghĩa lại thở dài nói:

- Vào thời gian tổ tiên truyền xuống khối ngọc bội này đã nói, nếu lĩnh ngộ được võ công bên trong nó thì Ảnh Ngọc sẽ biến thành bạch ngọc, cũng sẽ biến thành một miếng bạch ngọc bình thường, hơn nữa cũng sẽ không nhìn thấy điệu múa đó một lần nào nữa.

Mọi người cả kinh, sau đó liền có người cười nói:

- Lệ huynh, hôm nay ngươi tới đây thật là có ích nha, tìm hiểu được bí mật của Ảnh Ngọc, sau đó nâng cao võ công một bước, cũng đừng quên chiếu cố tiểu đệ này nha.

https://thuviensach.vn

Lệ Vô Đạt thất vọng nói:

- Không có nha, ta ngoại trừ thấy thiếu nữ đó cũng không phát hiện được cái gì.

Mọi người vốn tưởng rằng Lệ Vô Đạt võ công cao cường, hẳn hẳn phải tìm hiểu được, nhưng không ngờ hắn lại kiên quyết phủ định. Vì vậy đều nhìn nhau, trong lòng không ngừng suy đoán xem rốt cuộc là ai tìm hiểu được bí mật này.

Chỉ có Lô Tuấn buông miếng ngọc, giương mắt nhìn Diệp Không, sau đó những người khác cũng nhìn qua.

Diệp Không cười nói:

- Chư vị, ở đây ta là người có võ công kém cỏi nhất, khẳng định không phải là ta tìm hiểu được nó, ta xem Lệ đại ca người tìm hiểu được thì nên thừa nhận đi a, đừng có giấu diếm nữa, tìm hiểu được là vận khí của ngươi, người khác cũng không cướp đoạt đi được.

Lệ Vô Đạt nghĩ ngợi, vậy thì thừa nhận đi a, mặc kệ như thế nào, làm như vậy thủ hạ chỉ có thể càng thêm tín phục chính mình mà thôi, có lợi vô hại.

Hơn nữa, nói không chừng thực sự bản thân mình đã tìm hiểu được a?

- Vậy thì huynh đệ ta cũng không giấu diếm nữa, võ công bên trong Ảnh Ngọc này vô cùng cổ quái, khi trở về ta sẽ nghiên cứu một chút, sau khi có thành quả sẽ sẻ chia cùng các vị.

Lệ Vô Đạt cười nói.

Diệp Không lùi về phía sau hai bước, nói:

- Nếu đã như vậy, tiểu đệ xin cáo từ trước.

Lệ Vô Đạt híp mắt cười, hai tay giơ lên trước mặt nói:

- Bát thiếu gia, đã tới rồi còn muốn đi sao?

Diệp Không cười cộc lốc nói:

- Lệ đại ca chẳng lẽ muốn giữ lại tiểu đệ ăn khuya sao?

Lệ Vô Đạt và mấy tên thủ hạ ngửa đầu lên trời cười to:

- Ăn khuya? Kẻ ngu si cũng chỉ có biết ăn mà thôi! Chúng ta sẽ đưa ngươi xuống địa phủ rồi ăn khuya cũng chưa muộn.

https://thuviensach.vn

Lệ Vô Đạt nói xong liền chuẩn bị động thủ, thế nhưng điều khiến bọn hắn kinh ngạc chính là Diệp Không trước đó đang còn ra vẻ ngây ngốc không ngờ lại bước về phía bọn họ.

Diệp Không khẽ động, chỉ phù bên trong hai tay không ngừng đánh ra, trong miệng không ngừng niệm chú ngữ, mà đám bang chúng bị chỉ phù của hắn đánh vào người đầu tiên là sửng sốt, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nhưng đột nhiên thấy hỏa quang chợt lóe bên trên chỉ phù, trước mặt bọn họ hiện lên một mảnh hắc ác.

- Không tốt, có chuyện!

- Vì sao lại tối như vậy a?

- Ta không nhìn thấy gì!

- A! Bụng ta đau quá.

Lệ Vô Đạt võ nghệ cao cường, "soát" một tiếng rút trường đao ra, chém phải chém trái, hòng tránh Diệp Không đánh lén, miễng cưỡng bổ đôi hai đạo chỉ phù đang bay về phía hắn.

- Tên ngu ngốc, không ngờ ngươi còn có chút vu thuật của Man tộc.

Lệ vô đạt cười lạnh nhìn Diệp Không, hắn nghĩ những trò mà hắn chưa từng xem qua này là Vu thuật.

- Ngu ngốc? Rất nhanh ta sẽ cho ngươi biết thế nào là ngu ngốc.

Diệp Không hiện tại đã đem mấy tên bang chúng kia thành kẻ mù lòa.

- Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh đó hay không.

Lệ Vô Đạt cười lạnh một tiếng, cũng không quản sự sống chết của huynh đệ, tiện tay bắt một người, quay về phía Diệp Không đẩy tới:

- Hắn ở chỗ đó, giết hắn.

Tên tiểu tử kia hiện tại trước mắt là một mảnh đen kịt, trong miệng không ngừng mắng mỏ, lảo đảo huơ đao đánh tới:

- Tiểu tử, trả con mắt lại cho ta.

- Ngươi đi chết đi!

Diệp Không nghiêng người tránh né, chân quét ra, một cước đá văng tên bang chúng kia.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau khi cước này vừa đá ra, Diệp Không đột nhiên ý t hức được chiêu vừa nãy rõ ràng là mới học được từ Ảnh Ngọc khi nãy, không ngờ bất tri bất giác lại xuất ra, xem ra quả thật bản thân đã tìm hiểu được võ công trong ảnh ngọc.

- Quay lại.

Lệ Vô Đạt nổi danh từ lâu, có thể sống đến bây giờ, cũng vô cùng gian xảo, biết Diệp Không có điểm tà môn cho nên không ngừng đẩy thủ hạ của mình về phía trước, để cho hắn có thể tìm hiểu được nông sâu của Diệp Không.

Những tên này căn bản không nhìn thấy gì, mỗi một người đều kêu loạn cả lên, bị Diệp Không đá vào cùng một chỗ, chém đao lung tung.

- Lệ đường chủ, ngươi để cho thuộc hạ chịu chết, quả thực là không có đạo nghĩa a.

Diệp Không thảm nhiên cười.

- Đạo nghĩa? Ta...

Lệ Vô Đạt đột nhiên nghĩ đến bản thân đã bị bại lộ, lập tức quay đầu căm tức nhìn Lô Tuấn.

Hai huynh đệ Lô Nghĩa, Lô Tuấn cũng không còn đường quay lại, cũng rút đao ra, quát:

- Lệ Vô Đạt, chết đi!

- Các ngươi còn chưa đủ phân lượng!

Lệ Vô Đạt phất tay, đao phong xuất hiện, "keng, keng" hai tiếng, đao phong chạm vào nhau tóe lửa.

Lệ Vô Đạt này quả nhiên võ công cao cường, chỉ một đao có thể đánh bay đao của Lô Tuấn, Lô Nghĩa.

Không để hắn kịp ứng phó, thân ảnh Diệp Không như quỷ mị nhoáng lên, trước đó còn cách xa vài trượng, trong chớp mắt liền tới sau lưng Lệ Vô Đạt.

Lệ Vô Đạt có gan quay lại đánh với huynh đệ Lô gia là bởi vì đoán chắc Diệp Không không nhanh được như vậy, nhưng hắn không ngờ rằng, hắn so với bản thân mình tưởng tượng còn nhanh hơn rất nhiều, nhanh chóng thu lực đánh trả.

https://thuviensach.vn

Võ công thiên hạ, không có gì là không thể không phá.

Miệng Diệp Không không ngừng niệm những câu chú ngữ khó hiểu, hắn vung tay quát:

- Định!

Định Thần Phù sau khi dán vào trên ót Lệ Vô Đạt ngay lập tức khiến hắn giống như bị đông cứng, ánh mắt sững sờ nhìn DIệp KHông, lưỡi đao đã giơ lên cao dưới ánh trăng phát ra ánh sáng rực rỡ.

Thế nhưng vĩnh viễn không chém xuống được.

- Oanh!

Oanh!

Lệ Vô Đạt ngã xuống đất, tạo nên một trận bụi.

- Nhanh giết hắn.

Huynh đệ Lô gia cuống quít chạy tới thanh đao bị đánh bay lúc nãy.

- Trên tay hắn không phải có đao sao?

Diệp Không cười lạnh, giẫm lên yết hầu Lệ Vô Đạt, rất thong thả lấy đao từ trong tay hắn.

Gió đêm chậm rãi thổi qua khuôn mặt của Lệ Vô Đạt, ánh trăng chiếu xuống làm lộ ra đôi mắt tràn đầy sự kinh hãi.

- Sợ hãi sao?

Diệp Không nhàn nhạt cười, dường như lại trở về bộ dáng ngu si ban nãy, hắn dứ dứ đao nói:

- Ta nghe nói, nếu càng giết nhiều người lại càng sợ chết, ngươi thực sự rất sợ hãi nha? Chỉ là, cho dù có sợ hãi... Cũng vẫn không thể thoát khỏi cái chết.

Khẩu khí của Diệp Không vô cùng sắc bén, cũng không dừng lại, phất tay là một đao, ánh trăng nhu hòa như nước, ánh đao sắc bén hóa thành một luồng sánh trắng như tuyết chém xuống.

- Đao hạ lưu người!

Đột nhiên bên góc tương bên ngoài có một tiếng gầm lên giận giữ, vô số bóng người từ chỗ tối xuất hiện.

Cung như trăng tròn, tiễn biệt người.

https://thuviensach.vn

Hơn mười người cầm cung trong đó có nam tử dáng vẻ thư sinh cao giọng nói:

- Thả Lệ đường chủ ra! Ta sẽ cho ngươi một con đường sống!

Mọi người vừa nghe thấy tiếng nói đó lập tức đều khóc thét chạy vào bên trong miệng kêu to:

- Tiểu thần tiên đường chủ, nhanh cứu chúng ta, hắn có yêu pháp...

Diệp Không nghe nói vậy sững sờ, nhìn sang huynh đệ Lô gia đầy vẻ nghi hoặc:

- Tiểu thần tiên?

Lô Tuấn vội nói:

- Bát thiếu gia yên tâm, hắn tên là Hứa Du, không phải là tiên nhân, chỉ là đọc sách đọc nhiều rất thích bày mưu tính kế, từ trước đến nay tính toán không có chút sơ hở, mọi người vì thế mới gọi là hắn tiểu thần tiên, hắn là đường phó Chấp Pháp đường.

Nghe nói hắn không phải là tiên nhân, Diệp Không cười lạnh nói:

- Hứa đường chủ, vì sao ngươi vừa rồi không hiện thân, đợi đến lúc Lệ Vô Đạt bị ta hạ mới ra mặt, chẳng lẽ là ngấp nghé chức đường chủ của hắn, như vậy chẳng phải Diệp mỗ đã giúp ngươi có được một cái cơ hội rất tốt rồi sao?

Diệp Không mục đích là muốn ly gián, quả nhiên rất có tác dụng, những tên cung thủ đều quay đầu nhìn Hứa Du. Hứa Du cười nhạt một tiếng nói:

- Quả nhiên tại hạ đã xem thường Bát thiếu gia, cho dù bản thân tại hạ đã theo dõi thầm nghĩ chẳng qua đối phó một tiểu tử miệng còn hôi sữa, hà tất phải chuẩn bị long trọng như thế, bây giờ xem ra quả là không sai, Bát thiếu gia rất có tâm cơ ngay cả chúng ta và những đại nhân này đều cảm thấy không bằng...

Diệp Không dù bận nhưng vẫn ung dung, trêu đùa:

- Vậy ngươi với những đại nhân này hãy bỏ qua cho tiểu hài tử như ta nhé.

Thế nhưng điều làm cho người ta không nghĩ tới chính là Hứa Du mở miệng nói:

- Có thể!

https://thuviensach.vn

Diệp Không nhìn Hứa Du nói.

- Sẽ không đơn giản như vậy chứ?

- Đương nhiên, trước hết ngươi thả Lệ đường chủ ra, sau đó ta sẽ không giết ngươi.

- Tiên sư nó chứ!

Diệp Không cười nhạo:

- Ngươi cho rằng ta là một tiểu hài tử sao? Ta thả Lệ Vô Đạt rồi ngươi sẽ thả ta sao? Không giết sao? Có phải ngươi muốn bắt sống ta, rồi trở về tranh công nhận thưởng?

Hứa Du bị Diệp Không nói trúng tim đen, mặt không biến sắc, tiếp tục cười nói:

- Bát thiếu gia quả nhiên thông minh hơn người, người khác nói ngươi là kẻ đần xem ra bọn họ đều là có mắt như mù rồi.

Hứa Du chắp hai tay nói:

- Thế nhưng ta cũng không có coi ngươi là tiểu hài tử, ta sở dĩ đưa ra điều kiện như vậy, là vì... Ngươi không có lựa chọn nào khác!

- Ha ha, làm sao có thể? Làm sao ngươi biết ta nhất định sẽ không giết Lệ Vô Đạt?

- Bởi vì ngươi không phải là tiểu hài tử! Nếu như ngươi đáp ứng điều kiện của ta, để cho ta buộc ngươi trở về gặp bang chủ, ngươi còn có hi vọng sống, nếu không...

Hứa Du diện mục âm trầm nói:

- Ngươi chỉ có chết! Vạn tiễn xuyên tâm mà chết!

Diệp Không chế nhạo:

- Ha ha, khẩu khí thật lớn, ở đây chỉ có hơn mười cung thủ, lai có thể bắn ra vạn mũi tên được sao?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 56

Ẩn Thân Phù

Chương 56: Ẩn Thân Phù

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Hứa Du biến sắc nhưng cũng cười:

- Hơn mười tên cung thủ thì ngươi cũng không thể chạy thoát, ngươi biết vì sao ta chưa ra tay không? Bởi vì ta muốn xem tốc độ của ngươi có thể tránh những mũi tên này được không, thế nhưng thật đáng tiếc, ngươi không thể nhanh như vậy được, ta nghĩ ngươi sẽ không trẻ con đến mức dùng tánh mạng để thí nghiệm chứ?

Nghe vậy Diệp Không trên mặt biến đổi, tên tiểu thần tiên này quả nhiên tâm cơ đủ sâu, tính toán không sót, muốn xuyên qua những mũi tên này đào thoát thì thật không có khả năng.

Ánh mặt trăng trong trẻo nhưng lạnh lùng, chiếu lên cán một cây mũi tên vũ linh, tam giác bên trên mũi tên chiếu thốc ra u u hàn quang.

Lô gia huynh đệ cũng cảm thấy sợ hãi, Lô Nghĩa run lên nhè nhẹ.

- Lô Tuấn, Lô Nghĩa.

Hứa Du đột nhiên rống to một tiếng:

- Hai người các ngươi phản bội Long Xà bang! Đã phạm vào trọng tội! Hãy nhanh chóng bắt Diệp Không lại, đến lúc trước mặt bang chủ ta sẽ nói tốt cho các ngươi vài câu!

Lô Nghĩa vốn đã dao động, giơ lên mắt nhìn ca ca, chỉ cần ca ca nháy mắt, hắn sẽ bổ về phía Diệp Không. Diệp Không cũng đang nhìn Lô Tuấn, ánh mắt lạnh nhạt, giống như thời khắc này ánh trăng đang nhìn nhân thế, không vui không buồn, không giận không vui.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Nghĩa!

Lô Tuấn hét lớn một tiếng, cất cao giọng nói:

- Bát thiếu trước đây đã gia trợ giúp huynh đệ ta, vừa nãy chữa khỏi mắt cho mẫu thân chúng ta, ân tình thâm hậu, không thể báo đáp, sao lúc lâm nguy có thể vong ân, ra tay đối với ân nhân của mình sao? Ân nhân pháp thuật cao cường, ngươi thật là hồ đồ!

Lô Nghĩa sắc mặt ngưng tụ, thân thể lại vững vàng nhìn Diệp Không ôm quyền quỳ xuống:

- Bát thiếu gia, tiểu nhân biết lỗi rồi!

Diệp Không nhìn Lô Tuấn, hắn biết rõ trong lời nói của Lô Tuấn nửa thật nửa giả, nếu như mình là có chút biểu hiện nào không đúng, chỉ sợ Lô Tuấn không cần suy nghĩ lâm trận đã bỏ chạy rồi.

Thế nhưng Diệp Không vẫn rất vui mừng, hắn mặc dù không có thu hoạch tình bạn, nhờ nguy cơ nguy cơ trước mắt lại được tín nhiệm, bọn chúng đem tính mạng giao vào tay hắn sống hay là chết, không thể hối hận lựa chọn, bọn hắn lại đem cái quyền lựa chọn đó giao cho mình.

- Lô Tuấn, chỉ bằng một câu nói này ngươi, ta sẽ bảo vệ Lô gia các ngươi.

Diệp Không đứng dưới ánh trăng, thanh âm sáng sủa, một cước đạp lên cổ họng Lệ Vô Đạt, phảng phất giống như một quân chủ bễ nghễ thiên hạ. Lô gia huynh đệ đại hỉ, Diệp Không trong lời nói rõ ràng rấ coi hơn mười tên cung thủ của đối phương không ra gì. Diệp Không phất phất tay nói:

- Các ngươi về trong phòng trước đi.

Hứa Du cũng không có vội vã hạ lệnh bắn tên, hắn bị khẩu khí của Diệp Không chấn trụ lại, hắn không rõ Diệp Không lấy cái gì ra để đào thoát khỏi mấy chục cung thủ, cho dù là Diệp Hạo Nhiên đích thân đến thì không chết cũng sẽ trọng thương, chẳng lẽ hắn là...

- Tiểu thần tiên!

Diệp Không rống lên làm Hứa Du rùng mình một cái, chỉ nghe hắn lại nói:

- Nghe nói ngươi tính toán không bao giờ sai sót, có phải ngươi đoán rằng ta không thể trốn ra, nhất định sẽ thả Lệ Vô Đạt mà mong được tạm

https://thuviensach.vn

thời sống sót sao?

- Ha ha!

Diệp Không ngửa mặt lên trời cười dài, vung phác đao lên quát:

- Ngươi tính toán sai rồi!

- Sát!

Diệp Không giơ tay chém xuống, vầng sáng chém chém xuống, máu tươi phun ra xối xả, đầu của Lệ Vô Đạt đã rời khỏi cổ giống như quả bóng lăn đến góc tường. Hứa Du gào thét:

- Bắn tên!

Vô số những mũi tên lông vũ giống như châu chấu, xuyên qua không khí, mang theo thanh âm "PHỐC PHỐC" đập vào tai. Điều mà tất cả các cung thủ không ngờ được rằng người thiếu niên trước mắt bọn chúng vẫn đứng đấy, vỗ một cái lên gáy rồi đột nhiên biến mất.

- Ẩn Thân Phù, lá bùa trong cuối cùng của một tờ phù, quả nhiên dùng tốt phi thường.

Diệp Không cười lạnh, đã đứng ở chân tường.

Hứa Du nhìn xem trong tiểu viện đột nhiên trở nên im lặng, trong lòng hắn hỗn loạn, hắn liệu sự như thần thế nhưng cũng không khỏi hoảng loạn. Hứa Du cuống quít hô:

- Bắn! Hắn sử dụng yêu pháp, Đừng cho hắn chạy thoát!

Có những tên cung thủ không cần bắn phát thứ hai đã sợ hãi hô lớn:

- Ta nhìn không gì thấy gì nữa, mắt của ta!

- Hắn ở bên kia.

Hứa Du chỉ vào một bức tường vây khác bên cạnh một tên thuộc hạ rồi ra lệnh cho thủ hạ, thuộc hạ của hắn trong lòng vốn đã sớm hoảng loạn, không quản đến là bằng hữu cài tên bắn liền.

Diệp Không cũng không yếu thế, mẹ kiếp, các ngươi hạ độc thủ đối với ta, ta không thể khoanh tay chờ chết được.

Vì vậy đứng tại tường vây hai bên tựa như có cừu oán, thay nhau bắn, bên cạnh mắng vẫn còn tiếng mắng:

- Mã Tiểu Tam, ta không có chơi với lão bà ngươi!

https://thuviensach.vn

- Kháo, Chu Nhị Cẩu, ngươi chẳng phải tưởng bắn chết lão tử thì có thông đồng vợ của ta sao?

Lại có một cái lão giọng hô:

- Mẹ thằng nhãi con, ta bắn chết cha ngươi rồi.

- Trên chiến trường không phụ tử ngươi nhịn một chút đi.

Hứa Du trốn ở dưới đầu tường, không ngừng hô to:

- Ngừng bắn tên! Không được tự giết lẫn nhau! Thằng nhãi Diệp Không muốn bỏ chạy kìa!

Thế nhưng một thanh âm lạnh lùng vang lên:

- Tiểu thần tiên, ngươi lại tính toán sai rồi, ta không hề muốn chạy trốn mà muốn tiêu diệt toàn bộ các ngươi!

Hứa Du sợ tới mức té *** té đái, ném vũ khí trong tay xuống rồi đột nhiên quỳ xuống trong miệng kêu to:

- Tiên sư, tiểu nhân có mắt không tròng, mong tiên sư tha mạng cho tiểu nhân, tiểu nhân nhất định cắn răng cắn cỏ, đi theo tiên sư làm tùy tùng, vĩnh viễn không phản bội, tiên sư tha mạng!

Còn lại mấy tên cung thủ nghe xong hai chữ tiên sư, sớm bị dọa cho hồn bay phác tán, tứ tán chạy như điên, chỉ có Hứa Du quay sang phía đông dập đầu mấy cái, rồi lại quay sang phía tây dập đầu mấy cái, bộ dạng giống hệt một kẻ điên.

Huynh đệ Lô Tuấn Lô Nghĩa đẩy cửa gỗ treo đầy mũi tên lông vũ, cẩn thận từng li từng tí đi tới, nhìn thảm trạng trước mắt thầm kêu may mắn, nếu là phản lại Diệp Không, sợ là cũng biến thành xác chết nằm đây rồi.

Lúc này Diệp Không cũng mở cái Ẩn Thân Phù ra, lá bùa bóc ra lập tức hóa thành một đốm lửa. Lô Tuấn hỏi:

- Bát thiếu gia, bọn chúng đều đã chạy thoát, làm sao bây giờ?

Diệp Không mang theo Hứa Du đi tới, thở dài:

- Tiên sư nhà nó, không nghĩ tới bị cái thằng này phá đám, xem ra kế hoạch phải thay đổi.

Hứa Du nghe xong chính biết mình vô tình đã phạm sai lầm lớn, liền dập đầu nói:

- Tiên sư tha mạng, tiểu nhân về sau không dám.

https://thuviensach.vn

Diệp Không không để ý đến hắn, hỏi tiếp:

- Lô Nghĩa, ngươi nghe ta nói xong có thu hoạch được gì không?

Diệp Không nói kế hoạch, chính là tiêu diệt Phạm Cửu Long, cướp lấy Long Xà bang, huynh đệ Lô gia cũng biết điều đó, nghe Diệp Không muốn ra tay nhanh như vậy, vẫn còn có chút kinh ngạc. Lô Tuấn cả kinh nói:

- Ngay bây giờ sao?

Diệp Không gật đầu:

- Đúng vậy, là bây giờ. Đồng bọn của chúng đã chạy thoát, Phạm Cửu Long sẽ nhanh chóng biết được, lúc đó hắn sẽ có đề phòng thì khó có thể động thủ được.

Lô Nghĩa bất đắc dĩ buông một tay:

- Ta không có thăm dò được, bằng hữu của ta đều là thuộc hạ, ta không cần phải trực tiếp...

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 57 58

Ám Sát

Chương 57 58: Ám Sát

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Lúc này Hứa Du bò qua mà nói:

- Tiểu nhân biết rõ, chỉ cần tiên sư tha mạng, tiểu nhân nguyện làm khuyển mã chi lao.

Diệp Không hỏi:

- Ah? Vậy ngươi nói rõ một chút đi.

- Ta là phụ tá Chấp Pháp đường cũng coi là thượng cấp trong bang, ta đương nhiên biết rõ, Phạm bang chủ gần đây mê tiểu Đào hoa ở Tàng Xuân lâu, mỗi khi trời tối đều ở lại đó, hắn chỉ mang theo tám thuộc hạ, khi đến canh ba sẽ có bốn người đi ngủ, lúc này ra tay tốt nhất, Phạm bang chủ tuy võ công so Lệ Vô Đạt cao hơn rất nhiều, thế nhưng so với tiên sư lại kém xa...

Hứa Du lại hiến kế nói:

- Tiên sư, kỳ thật tiểu nhân có một phương pháp rất đơn giản, chi bằng để tiểu nhân cùng đi với tiên sư, tiểu nhân sẽ nói dối là tiểu nhân bắt được tiên sư, sau đó tiên sư đột nhiên ra tay, nhất định đơn giản giết chết Phạm Cửu Long.

Diệp Không gật đầu trầm ngâm, kế này cũng không phải tồi, không uổng phí khí lực gì, còn có thể tiết kiệm một trương Ẩn Thân Phù, phải biết rằng cái này phù xác xuất thành công rất thấp, hắn vẽ lên cho tới trưa mới được hai trương.

https://thuviensach.vn

Bất quá hắn trong đầu nhớ tới câu nói trong Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh:

- Không nên tin bất cứ kẻ nào!

Diệp Không cười cười nói:

- Tiểu thần tiên, chủ ý của ngươi không tệ, thế nhưng ta lại không thể tin ngươi được.

- Chuyện đó tiên sư muốn tiểu nhân chứng minh như thế nào?

Hứa Du thay đổi nhanh như vậy, làm cho Diệp Không trong lòng không khỏi rùng mình.

- Không cần ngươi chứng minh!

Diệp Không ánh mắt bắt đầu trở nên lạnh lẽo, hắn từ địa cầu đến, hắn cũng không muốn giết chóc nhiều, so với người Thương Nam đại lục, xem như hắn cũng đã nhân từ nương tay rồi, thế nhưng mà đối với ai đã từng muốn lấy tánh mạng hắn người, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Tiếng Hứa Du rít lên:

- Vì cái gì! Vì cái gì không để cho ta một cơ hội!

- Bởi vì ngươi có đảm lược hại ta một lần, thì có gan hại ta hai lần!

Diệp Không nói xong không lưu tình, một đao giết chết hắn. Hứa Du sắp chết đem hàm răng cắn nghiến ken két nói từng chữ:

- Ta sẽ chờ ngươi trên đường đi đến hoàng tuyền.

Giết Hứa Du xong, Diệp Không phân phó nói:

- Không thể ở lại đây được nữa, tranh thủ thời gian đổi địa phương, dàn xếp cho các ngươi xong ta sẽ đi giết Phạm Cửu Long.

Nghe xong lời Diệp Không nói, huynh đệ Lô gia kêu lên và lập tức di chuyển vào trong phòng lão nương tiểu muội dặn dò bà trông nom việc nhà rồi vào bên trong lấy mấy thứ quần áo không đáng tiền, liền suốt đêm rời khỏi nhà.

Lô Tuấn có một mối quan hệ bằng hữu ở trong thành, vì vậy hắn đã an bài rất tốt cho đoàn người, Diệp Không liền chuẩn bị đi Tàng Xuân lâu.

- Bát thiếu gia, ngài hãy coi chừng! Ta nhìn thấy lúc Hứa Du sắp chết, dường như có hàm ý khác đấy.

https://thuviensach.vn

Lô Tuấn quả nhiên là trong thô có tinh, Hứa Du nhìn hắn bằng ánh mắt châm chọc, trong lòng tăng thêm sự nguyền rủa hắn đối với hắn. Rất có thể Tàng Xuân lâu có một cái bẫy.

Diệp Không trong lòng thầm nghĩ, Hứa Du đã biết mình là Tu tiên giả rồi, lại còn muốn gặp mình ở hoàng tuyền, chẳng lẽ chỗ đó có một Tu tiên giả còn lợi hại hơn ta sao?

- Tên đã trên dây, không thể dừng lại được nữa. Ta cũng nên đi.

Diệp Không quyết đoán rất nhanh, hắn từ trước tới giờ vẫn cứ to gan lớn mật, không sợ nguy hiểm bao giơ.

- Bát thiếu gia hãy cẩn thận mà hành sự. Lô Tuấn biết rõ mình đã lên phải thuyền giặc, nên tùy việc mà tính, cũng chỉ có một con đường đi tiếp, đây là lựa chọn của hắn, mặc kệ đúng hay sai, đều không thể thay đổi được nữa, không thể hối hận.

Trên đường đi tới Tàng Xuân lâu, trăng rất sáng giống như hắn đến nơi muộn.

Thế nhưng Diệp Không không phải là một thiếu niên làm việc gì cũng hấp tấp nóng vội, hắn có khả năng sinh tồn tại đại lục nà, hắn cũng có nhiều mộng tưởng.

Đến Thương Nam đại lục này cách đây một năm, cho tới bây giờ mọi thứ đều bị chống lại hắn, ác nô chống lại hắn, các huynh đệ chống lại hắn, bay giờ Long Xà bang cũng chống lại hắn. Mà bây giờ, hắn là lần đầu tiên chủ động xuất kích, Long Xà bang Phạm Cửu Long đều là kẻ đi sau.

Tàng Xuân lâu là kỹ viện lớn nhất thành Nam Đô, tuy nhiên Diệp Không cho tới bây giờ cũng chưa từng đặt chân tới, có thể là do những quy định trong từ đường. Còn nghe đám binh lính kia kể, chỉ vì không có đủ ngân lượng để có thể đến đấy, đối với họ nhắc tới Tàng Xuân lâu đều là một lòng ngưỡng mộ ước ao.

Diệp Không nghe đồn ở Tàng Xuân có biết bao nhiêu là nữ nhân xinh đẹp, tao nhã, trông thấy nữ nhân nào là chẳng muốn về. Chẳng bao lâu sau, Diệp Không ngày nào cũng muốn tới đây để cho bạc nữ nhân này, thật không ngờ lần đầu tiên tới đây đã bị nữ nhân cướp mất hồn.

https://thuviensach.vn

Dọc theo đoạn đường phồn hoa nhất có một con đường đi tới, phát hiện Thương Nam đại lục cũng có sở thích sống về đêm, quán rượu vẫn như trước kia ngựa xe như nước, xa xa đã nhìn thấy Tàng Xuân lâu treo đèn lồng màu đỏ rất to bên trên đề ba chữ màu vàng, trai gái vui cười đi tới, quán nhỏ, người bán hàng rong vẫn còn chào hàng...

Dọc theo con đường vừa đi qua, vì biết rằng sẽ bị bọn nô dịch ngăn cản ở ngoài cửa nên Diệp Không không đến Tàng Xuân lâu bằng cửa chính, nhìn hắn lúc này rất trẻ trung thanh tú, hơn nữa quả thực hắn không có tiền đến tiêu phí nên hắn dứt khoát đi vào Tàng xuân bằng cửa sau bên cạnh hẻm nhỏ, do có ẩn thân phù là báu vật nhưng biết rằng nó có khả năng cứu mạng mình nên không dám dùng tùy tiện.

Thế nhưng mà hắn vẫn đọc lên chú ngữ, sau đó dán nên trên người mình.

Căn cứ vào tin tức của Hứa Du, Tiểu Đào Hồng ở trong gian phòng của tầng nhất trongTàng Xuân lâu, Diệp Không quơ đại cánh tay đi vào Tàng Xuân lâu nơi đây có rất nhiều những cặp nam nữ đang âu yếm nhưng nhìn thấy hắn cũng coi như không thấy.

Ở lầu dưới của Tàng Xuân lâu có một cái sân khấu, bên trên một người con gái ăn mặc đơn giản đang hát những khúc nhạc yểu điệu, phía dưới một nhóm những nam nhân đang gào thét mãnh liệt

Mỹ nữ còn không ít, Diệp Không đến Thương Nam đại lục không lâu nhưng đây là lần đầu trông thấy nhiều mỹ nữ như vậy nên không khỏi trong lòng có một chút sao xuyến, nhưng hắn biết rõ mục đích của chuyến đi lân này nên đành nén lòng lại và bước tiếp đến lầu ba.

- Tiên sư nhà nó, câu chết lão tử rồi, đợi giết chết Phạm Cửu Long ta sẽ tái sử dụng phù chú tìm vui một chút.

Diệp Không thầm nghĩ trong lòng rồi đi về phía căn phòng ở cuối lầu ba. Quả nhiên trước gian phòng của lầu ba có bốn thủ vệ cao lớn, đứng nghiêm trang, giống như một tòa Thiết Tháp.

Diệp Không chú ý nhìn một chút, phát hiện bốn tên kia trong quần rất bình thường, xem ra bọn này mỗi ngày canh gác đều canh gác ở bên ngoài,

https://thuviensach.vn

nghe nhiều nên không có bị ảnh hưởng, cũng không biết chừng đã biến thành thái giám.

Diệp Không đi tới, rõ ràng bốn tên Thiết Tháp kia không hề phát giác, chẳng qua nếu cứ như vậy mà đẩy cửa đi vào thì nhất định sẽ kinh động đến bọn hắn.

Nhưng nếu như giết bọn chúng đi, lại khó tránh khỏi sẽ kinh động bên trong, Diệp Không đã đứng đối diện với bọn chúng, không biết nên làm như thế nào. Hắn có chút hối hận, sáng sớm không có vẽ vài tờ Xuyên Tường Phù.

Đang lúc Diệp Không không chú ý thì cơ hội lại xuất hiện một gã cao gầy vội vã đi tới. Khi đến gần mấy tên thủ vệ hắn nói:

- Bang chủ, có ở đấy không, ta có việc cần bẩm báo.

- Là Lỗ trưởng lão bây giờ sao? việc có gấp lắm không?

Mấy tên thủ vệ này đối với Lỗ trưởng lão xem ra rất khách khí, có thể lão đầu cao gầy trong Long Xà bang có chút địa vị.

- Là việc gấp.

- Vậy ngài chờ một chốc!

Thủ vệ cũng biết bang chủ đang ở bên trong khoái hoạt, quấy rầy rất có thể sẽ bị la rầy, thế nhưng làm trễ nãi việc gấp, thì tội đó còn lơn hơn nhiều.

- Soạt soạt soạt.

Tiếng gõ vang lên, rất nhanh lại truyền đến một âm thanh nam nhân lanh lảnh không kiên nhẫn mà hỏi:

- Chuyện gì?

Tên Thủ vệ đáp:

- Là Lỗ trưởng lão đã đến.

- Ah, chuyện tối hôm nay không biết hắn có làm tốt không?

Người phát ra thanh âm lanh lảnh cũng là khôn khéo hơn người, nghe Lỗ trưởng lão đến liền suy đoán ra sự tình có biến.

- Lần này gặp phải cường địch, để thuộc hạ gặp mặt bang chủ sẽ bẩm báo kỹ càng mọi chuyện.

- Không làm được sao?

https://thuviensach.vn

Một giọng nghi vấn vang lên, cánh cửa kêu kẹt một tiếng, một gã mập béo đã xuất hiện.

Đúng rồi! Phạm Cửu Long! Diệp Không căng thẳng trong lòng, nhéo nhéo trong lòng bàn tay tài giấy Tiểu Đao, chưa biết là hắn có nén được xúc động hay không hay là hắn sẽ tay?

Phạm Cửu Long ăn mặc quần áo màu trắng, xem ra mới từ trên giường xuống, hắn dẫn Lỗ trưởng lão đi vào phòng:

- Vào đây rồi nói!

Diệp Không cũng nhanh chóng len qua cánh cửa hở đi vào trong phòng.

Vào trong quan sát, Diệp Không lại càng hoảng sợ, chỉ thấy phòng trong còn có một nam nhân cũng ăn mặc nội quái màu trắng ngồi ở tiểu bên bàn tròn uống nước, rồi sau đó hắn nhìn thấy bên cạnh giường bày đặt bàn phấn, bên trong ẩn ẩn có nữ nhân cử động.

Chẳng lẽ vừa rồi cả ba cùng ngủ trên đó sao? Diệp Không quả thực muốn té xỉu, Phạm Cửu Long lại vẫn có loại yêu thích này sao? hắn lại nhìn gã đang uống trà, so với Phạm Cửu Long thì gầy hơn thế nhưng cũng vẫn là rất béo, hai người này gương mặt có vài phần giống nhau

- Phạm Cửu Xà!.

Diệp Không thật không ngờ người này cũng xuất hiện ở đây, tin tức của Hứa Du cũng không nói gì đến việc này cả, Thế nhưng Diệp Không cũng không có suy nghĩ nhiều, tất cả đang ở đây vậy thì đều giết được rồi.

Phạm Cửu Long ngồi xuống bên người huynh đệ, rồi hắn cũng rót một chén trà, uống một ngụm, lúc này mới hỏi chuyện Lỗ trưởng lão.

Lỗ trưởng lão đến để báo về việc của Diệp Không nên những đệ tử của bang liền nhanh chóng trở lại trong bang, chủ sự đúng là Lỗ trưởng lão, hắn nghe nói Diệp Không là tiên nhân, liền lập tức cho người đi điều tra tại Lô gia và phát hiện tại Lô gia người đã đi chỉ còn lại phòng không, lúc này mới tranh thủ thời gian báo lại nên so Diệp Không đã đến chậm hơn một bước.

- Tiểu tử kia là tiên nhân sao? Diệp Hải nói hắn là một kẻ ngốc mà?

Phạm Cửu Long nói thầm một tiếng.

https://thuviensach.vn

Diệp Không sáng sớm đi ra ngoài đụng phải Diệp Hải nhưng không hiểu tại sao lại hắn biểu lộ kì quái với hắn như vậy, quả nhiên quan phỉ cấu kết với nhau, lúc đầu Long Xà bang đã mất mấy tên côn đồ nhưng lại chuẩn bị được và bọn hắn lại lập kế hoạch mai phục, nhất định là do Diệp Hải châm ngòi.

Phạm Cửu Long lại hỏi?

- Tiểu tử kia có sử dụng tiên thuật gì không? Làm sao các ngươi biết được hắn là tiên nhân?

Thừa dịp lúc Lỗ trưởng lão đáp lời, Diệp Không nhẹ nhàng tiếp cận Phạm Cửu Long, hắn cố gắng bước chân thật nhẹ nhàng, thở cũng dần dần trở lại bình tĩnh, hắn đã giết không ít người, nhưng ám sát thì đây là lần đầu tiên, trong lòng đang có một một cảm xuac rất khó tả.

Diệp Không đang tới gần, càng ngày càng gần rồi, chẳng những có thể nghe được nhịp đập của tim mình, thậm chí cũng có thể cảm giác được phía sau lưng Phạm Cửu Long đang thở phập phồng.

5 trượng, 4 trượng, 3 trượng...

Diệp Không tay nắm chặt đao, cố bước thêm hai bước để có thể xuất thủ.

Hai người bọn chúng không hề phát hiện ra điều gì khác lạ, Phạm Cửu Long chăm chú nghe Lỗ trưởng lão báo cáo, mà Phạm Cửu Xà cúi đầu lấy chén trà nhỏ, trông giống như đang ngủ gật.

Nhưng vào đúng lúc đó, bức trướng hé mở ra, một người có gương mặt đẹp như hoa đào xuất hiện, bờ môi mở ra một âm thanh trong vắt vang lên:

- Tiên nhân? chẳng lẽ lại có nhiều tiên nhân như vậy sao? Cửu Xà...

Phạm Cửu Xà nhìn thấy nữ nhân kia đột nhiên hét một tiếng.

- Đi vào trong ngay!

Tiếng hét này khiến Phạm Cửu Long, Lỗ trưởng lão, kể cả Diệp Không giật nảy mình, nữ nhân khóc lóc và bắt đầu lao ra khỏi trướng.

Phạm Cửu Long xem ra rất thương nữ nhân này, thấy vậy liền hỏi thăm:

- Đệ đệ, có chuyện gì vậy?

- Ta cảm thấy nữ nhân không nên can thiệp chuyện đại sự trong bang.

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà cười xấu hổ cười, sau đó ra vẻ trấn tĩnh nhìn sang Lỗ trưởng lão nói:

- Ngươi cứ nói tiếp đi!

Phạm Cửu Long có chút không hiểu liền hừ một tiếng. Sau đó lại tiếp tục nghe Lỗ trưởng lão thuật lại tình cảnh lúc ấy.

Diệp Không mất cảnh giác, hắn dồn mọi sự chú ý đến Phạm Cửu Long, hy vọng sẽ phát hiện có điểm gì là lạ ở Phạm Cửu Xà.

Bây giờ phải rất khẩn trương, vừa rồi nữ nhân kia la hét nên hắn cũng sợ bị lộ.

Sau tiếng la hét, Phạm Cửu Xà bình tĩnh trở lại, Lô trưởng lão cũng bình tĩnh ngồi song song cùng Phạm Cửu Long, một tay cầm chén trà nhỏ.

Lập tức muốn hành động, nhưng vào lúc này, Phạm Cửu Xà đột nhiên cử động, tuy thân thể hắn mập mạp nhưng lại linh hoạt giống như một con báo, một tay đẩy vào bên người Phạm Cửu Long, còn tay kia ném chén trà xuống đất, mà chuyển biến thành chính là trong lòng bàn tay một đoàn màu đỏ hỏa diễm.

Mọi chuyện xảy ra rất nhanh, Diệp Không còn chưa kịp phản ứng gì đã nhìn thấy vẻ mặt đầy giễu cợt của Phạm Cửu Xà, hỏa cầu trong tay hắn vung tới.

- Không xong rồi! hắn đã phát hiện ra mình, hắn là một tu tiên giả, cái hắn đang cầm chính là hỏa cầu thuật, Hứa Du vì sao lại nói dối ta chứ.

Tất cả mọi tin tức nhanh chóng truyền đến đại não cua Diệp Không, điều quan trọng nhất đối với hắn lúc này là làm sao tránh được chiêu tất sát kích bày.

Đã gần quá rồi, không thể né tránh được nữa. Chẳng lẽ lại ngang nghạnh chống lai sao? Đây chính là Hỏa cầu thuật chẳng lẽ lại phải chết?

Diệp Không hận là trong Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh, Ngũ Hành tán nhân tại sao lại không giới thiệu về loại pháp thuật cấp thấp nay? Nếu như hắn hiểu Hỏa cầu thuật thì bây giờ đâu cần mạo hiểm như thế này.

Chỉ hận là không có biện pháp, hiện tại hắn chỉ nghĩ là làm thế nào để tránh được một kích này.

https://thuviensach.vn

Mọi chuyện đều xảy ra trong nháy mắt, tất cả suy nghĩ cung chỉ diễn ra trong nháy mắt. Ngay trong tích tắc hắn bị hỏa cầu đánh trúng trong đầu hắn liền xuất hiện ảnh ngọc võ công.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 59 60

Phạm Cửu Xà

Chương 59 60: Phạm Cửu Xà

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không không còn kịp để phán đoán liền phản xạ có điều kiện phóng người lên, đề khí, ngửa ra sau, xoay người động tác liên tục giống như lưu thủy hành vân. Tuy vội vàng nhưng lại phiêu giật giống như một mảnh lông vũ rơi trong không khí xuống đất.

Oanh!

Hỏa cầu đánh trúng tường gỗ phá vỡ một mảnh tường lớn.

Ah! Một nữ nhân từ trên giường nhảy xuống hét lên, chạy ra ngoài. Vào lúc đó, bên ngoài bốn tên thủ vệ và Lỗ trưởng lão tiến đến chỗ Phạm Cửu Long ở để bảo hộ.

Tình thế đối với Diệp Không cực kỳ bất lợi!

Thế nhưng Diệp Không gặp nguy không loạn, đột nhiên thi triển võ công cao siêu làm cho Phạm Cửu Xà trong mắt hiện lên thần sắc kinh ngạc. Phạm Cửu Xà nhìn Diệp Không di chuyển nói:

- Thân thủ tuyệt diệu!

Diệp Không có chút kinh ngạc:

- Ngươi có thể nhìn thấy ta sao?

Chính hắn có thể trông thấy Ẩn Thân Phù mà Tu tiên giả dán lên, đây là nguyên nhân khiến hắn chịu thiệt thòi, có thể là chính bản thân hắn cũng là Tu tiên giả, rõ ràng là có soi gương cũng nhìn không thấy được.

Phạm Cửu Xà xì mũi coi thường, đùa cợt nói:

https://thuviensach.vn

- Chút tài mọn đó đáng gì đâu, chẳng lẽ ngươi không biết Thiên Nhãn Thuật sao? ngươi căn bản không chỗ nào trốn đi sao? Luyện khí đã được một tầng hỏa hầu chưa?

Thiên Nhãn Thuật là pháp thuật cơ bản nhất, dùng để xem xét chi vật che dấu, cũng có thể xem xét cấp độ Tu tiên giả, thế nhưng chỉ có thể dùng để xem xét cảnh giới bằng mình hoặc là cảnh giới phía dưới mình thôi.

Khổ nổi là Diệp Không không có những khẩu quyết pháp thuật, cho nên hắn không biết Thiên Nhãn Thuật có thể phá Ẩn Thân Phù.

Hơn nữa bởi vì hắn không có Thiên Nhãn Thuật, cho nên hắn cũng biết không rõ cấp độ Phạm Cửu Xà đã đạt đến cấp độ nào.

Thế nhưng Diệp Không cũng là rất khôn khéo hơn người, lập tức đoán được cấp độ của đối phương cũng không cao. Đầu tiên, nếu lợi hại hắn như lời nói, làm gì chờ mình tiếp cận rồi mới đột nhiên hạ sát thủ, dùng một cái đại pháp thuật ném tới mình thì mình muốn trốn cũng không có chỗ trốn. Tiếp theo, nghe nói hắn đã đến trung kỳ luyện khí thì hắn có thể sử dụng pháp khí, pháp khí nếu so với pháp thuật lợi hại hơn nhiều, Phạm Cửu Xà không thể sử dụng pháp khí, hiển nhiên là chưa có luyện đến trung kỳ khí. Cuối cùng, pháp thuật hỏa cầu thuật của hắn uy lực cũng có hạn, chỉ có thể xuyên qua tường gỗ mà thôi.

Diệp Không lập tức có so đo, cười nói:

- Ta mới luyện khí một tầng, bất quá ngươi cũng cao hơn thế được sao?

Diệp Không nói xong cao thấp dò xét Phạm Cửu Xà, Phạm Cửu Xà cảm giác hắn cũng biết Thiên Nhãn Thuật, điều này cũng khiến cho hắn bắt đầu thận trọng hơn. Phạm Cửu Xà thận trọng thăm dò nói:

- Ngươi có phải là Bát thiếu gia của Diệp gia không? Không biết sư phụ của Bát thiếu gia là vị cao nhân nào đây?

Diệp Không lập tức biết rõ ý tứ đối phương, hắn đang run sợ, tuy mỗi Tu tiên giả so phàm với nhân đều lợi hại hơn nhiều, thế nhưng mà bọn hắn lại rất nhát gan, nhất là tán tu, ai dám chọc tu tiên đại gia tộc, đại môn phái này? Diệp Không nhìn thấy trong mắt đối phương chợt lóe lên vẻ bối rối, dứt khoát bóc cái trán Ẩn Thân Phù, tùy tiện ngồi đối diện Phạm Cửu Xà, tự mình rót một chén nước.

https://thuviensach.vn

Cấp độ của Phạm Cửu Xà tuy so Diệp Không cao hơn, thế nhưng hắn cũng không giám đắc tội với tu tiên gia tộc, tại Tu Tiên giới, tán tu vĩnh viễn vẫn là yếu nhất không có thực lực.

- Thì ra sư phụ của Bát thiếu gia là Vạn Huyền chân nhân. Phạm mỗ thất kính.

Phạm Cửu Xà cũng liền ngồi xuống, nhìn bọn Lỗ trưởng lão quát lớn:

- Các ngươi có mắt không tròng, còn không mau xin lỗi Diệp tiên sư.

Lỗ trưởng lão sợ liền liền hãi dập đầu xin lỗi, xong sau đó bị Phạm Cửu Xà đuổi đi ra ngoài, Phạm Cửu Long mặt cũng đầy vẻ nịnh nọt liền lần lượt ngồi xuống bên Diệp Không, trong miệng không ngừng tỏ vẻ áy náy.

Phạm Cửu Xà mỉm cười nói:

- Vạn Huyền chân nhân thu nhận Diệp đạo hữu đã lâu chưa? mà sao mới luyện khí tầng một vậy? Xem ra, Diệp đạo hữu đến ngay cả pháp thuật cơ bản cũng vẫn chưa biết.

Diệp Không biết rõ hắn lại đang nói bóng nói gió hoài nghi mình, giả bộ như ảo não nói:

- Không dối gạt gì Phạm đạo hữu, Vạn Huyền chân nhân nói ta tư chất cực kém, vốn không có ý định thu ta, có thể cảm thấy như thế thì không còn mặt mũi nào gặp cha ta nữa, vì vậy thu ta làm ký danh đệ tử, hàng năm đến Diệp phủ phụ đạo ta một lần.

Phạm gia huynh đệ bừng tỉnh chợt hiểu mọi chuyện, tuy nhiên Diệp Không nói chính hắn tư chất không tốt, xem ra Diệp Hạo Nhiên cùng Vạn Huyền chân nhân cũng không chủ trương chuyện này.

- Ai.

Diệp Không uống một hớp trà lắc đầu nói:

- Tư chất ta quả thực không tốt, ta tu luyện đã hơn một năm nhưng vẫn dừng lại ở luyện khí tầng một, sư phó để cho ta cố gắng tu luyện, không cần vội vả tốn luyện pháp thuật, cho nên hiện tại, ai...

Diệp Không thật thật giả giả nói ra, thế nhưng Phạm Cửu Xà lại thông cảm, hắn cười khổ nói:

- Luyện một năm vẫn dừng ở luyện khí tầng một cũng là bình thường, ta luyện đã vài chục năm rồ cũng mới đạt luyện khí tầng ba thôi.

https://thuviensach.vn

- Ai, chuyện này không giống nhau được, ngươi là tán tu mà!

Diệp Không ngạo nghễ nói ra, ngụ ý nói ngươi là tán tu sao có thể so sánh cùng ta đươc?

Diệp Không nói chuyện không khách khí như thế cũng là rất nguy hiểm, nói không chừng lại làm Phạm Cửu Xà nổi giận, thế nhưng Diệp Không lại cá rằng hắn không dám đụng đến đại gia tộc tu tiên.

Quả nhiên Phạm Cửu Xà chẳng những không bực bội mà lại cười nịnh nọt nói:

- Đó là đương nhiên, tu tiên gia tộc có linh thạch, có linh Dược, còn có công pháp trân quý tâm đắc, Diệp đạo hữu tiền đồ vô lượng, sau này xin chiếu cố cho.

Diệp Không trong nội tâm buồn cười, Tiên sư nhà nó chứ, sớm biết lừa gạt dễ dàng như vậy, lão tử lại không đến ám sát còn hơn.

- Đó là điều đương nhiên.

Diệp Không không nhịn được cười, lại phụng phịu nói:

- Chuyện trước mắt phải giải quyết như thế nào đây? Trước mắt, gia sư lại đang ở phương nam xa xôi, tuy Diệp mỗ chỉ là đệ tử ký danh, nhưng nếu gia sư biết có người muốn mệnh của Diệp mỗ, người nhất định sẽ trả thù cho Diệp mỗ.

Diệp Không lại nhìn góc nhà lẩm bẩm:

- Lúc trước, gia sư vẫn dừng lại ở Trúc Cơ trung kỳ, đến khi trở về, cũng không biết tu vi của người sẽ đạt đến trình độ gì.

Trúc Cơ trung kỳ và Luyện Khí sơ kỳ có sự chênh lệch rất lớn. Sắc mặt Phạm Cửu Xà không còn chút máu nói:

- Diệp đạo hữu, lần này chỉ là hiểu lầm, người không biết không có tội. Hơn nữa đạo hữu lại không có điểm tổn thương nào. Ngược lại Long Xà bang của chúng ta bị thương không ít anh em. Ta xem không bằng... cứ tính như vậy đi.

Phạm Cửu Long cũng tiếp lời nịnh nọt, nói:

- Hiểu lầm, hiểu lầm. Sau này tuyệt đối sẽ không có tái diễn.

Diệp Không trừng mắt, cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Tính như thế nào? Quấy rối tâm cảnh và thời gian tu hành của ta, gia sư thấy ta tu luyện không có tiến bộ, nhất định sẽ trách phạt. Đến lúc đó ta chỉ có thể ăn ngay nói thật.

Ai cũng hiểu rõ, tiểu tử này chính là nói xạo, Phạm Cửu Xà cũng hiểu điều, nói:

- Diệp đạo hữu, nếu như ngươi muốn linh thạch đan dược, tiểu huynh căn bản không kiếm đâu ra được. Nếu như đạo hữu muốn tài vật thế tục, Long Xà bang có thể xuất ra một ít.

Theo như Phạm Cửu Xà biết thì người tu tiên đối với tài vật thế tục rất chướng mắt, hắn sợ Diệp Không đánh chủ ý đến mấy khối linh thạch của mình, cho nên mới mở miệng nói trước.

Kỳ thật Diệp Không cũng không trông cậy gì vào việc Phạm Cửu Xà có linh thạch gì gì đó hay không. Hiện tại hắn đối với tài vật thế tục vẫn còn hứng thú, trong lòng hận không thể lập tức nói rằng:

- Tốt! Vậy mang ra dây mấy nghìn lượng vàng, còn nữa giao ra khẩu quyết Thiên Nhãn Thuật và Hỏa Cầu Thuật. Cuối cùng gọi cho lão tử Tiểu Đào, Tiểu Hồng, Tiểu Thúy, Tiểu Hoa, Tiểu Liễu, Tiểu Diệp... tất cả đều tới đây hầu hạ lão tử đi.

Chỉ là những lời nói này Diệp Không lại không có nói ra ngoài. Điều quan trọng với Diệp Không lúc này chính là phát triển thế lực của mình.

- Ta đối với những thứ này không có hứng thú.

Diệp Không khoát tay chặn lại, rồi nói:

- Chỉ là ta có hai vị bằng hữu muốn ở phía nam đô thành lập một bang phái nhỏ. Khổ nỗi, hiện tại lại không có địa bàn.

Về vấn đề địa bàn trong giới xã hội đen, ở đâu đi chăng nữa cũng là điều tối kỵ. Trên mặt Phạm Cửu Long hiện rõ lên vẻ nhục nhã, cái mặt béo phì run run nói:

- Nếu không thì mời Bát thiếu gia cùng bằng hữu ăn cơm trước. Bát thiếu gia yên tâm, Long Xà bang chúng ta nhất định sẽ hỗ trợ toàn lực, sẽ không để Hải Xa bang khi dễ người.

Trong lòng Diệp Không vốn định lấy một phần địa bàn của Long Xà bang, vậy mà Phạm Cửu Long lại nói ra những lời này. Ngay lập tức, Diệp

https://thuviensach.vn

Không lạnh lùng nhìn Phạm Cửu Long, không khách khí nói rằng:

- Phạm bang chủ. Lẽ nào ngươi muốn người của Diệp mỗ đi tranh giành thiên hạ cho ngươi?

- Nói vậy không phải là muốn đoạt miếng thịt từ tay ta sao?

Trong lòng Phạm Cửu Long nghĩ như vậy, nhưng hắn lại nói rằng:

- Không dám không dám.

Phạm Cửu Xà cũng nhao nhao vào nói:

- Diệp đạo hữu, đạo hữu xem tại hạ tính toán như thế này có được không? Khối địa phương ở thành bắc mặc dù trên danh nghĩa là địa bàn của Long Xà bang chúng ta nhưng có chút không an phận. Để bằng hữu của đạo hữu đến đó tiếp quản được không? Tài vật cùng nhân mã một mực do bằng hữu của đạo hữu quản lý. Chỉ cần gán cái mác là người của Long Xà bang là được.

Thành bắc chính là xóm nghèo, hai huynh đệ Lô Tuấn và Lô Nghĩa vô cùng quen thuộc nơi này, Diệp Không đương nhiên đáp ứng. Phải biết rằng đây đã là sự nhượng bộ cuối cùng của Long Xà bang rồi. Không thể nào bắt người ta nhượng khu thương nghiệp phồn hoa cho mình. Như vậy không phải bức huynh đệ Pham gia vào đường cùng sao?

Chuyện này đến đây là kết thúc. Kế tiếp mọi người ra vẻ hòa hợp êm thấm lại trò chuyện một hồi. Sau đó Diệp Không mới cáo từ ra về.

Phạm Cửu Long cười nói:

- Bát thiếu gia, ngài có muốn ta an bài mấy tiểu cô nương đến hầu hạ. Bát thiếu gia cũng không thể tay không ra về như vậy?

Trong lòng Diệp Không cũng rất ngứa ngáy, hắn đến Thương Nam đại lục đã hơn sáu năm, thế nhưng còn chưa từng đụng qua phụ nữ lần nào. Đây không phải là phong cách của hắn. Cho dù bây giờ bản thân còn chưa làm ăn gì được nhưng trong lòng hắn vẫn thèm khát.

Chỉ là Diệp Không vẫn kiên quyết cự tuyệt, bởi vì hắn còn có sự tình quan trọng hơn cần giải quyết!

- Diệp đạo hữu đi thong thả.

Tiễn Diệp Không ra về, sắc mặt Phạm Cửu Long trầm xuống.

https://thuviensach.vn

- Khinh người quá đáng! Dĩ nhiên muốn địa bàn của Long Xà bang ta! Đệ đệ, ngươi có tu vi Luyện Khí tầng ba, tại sao lại sợ hắn chứ. Chẳng phải hắn chỉ có tu vi Luyện Khí tầng một sao?

Phạm Cửu Xà cười khổ nói:

- Ca ca! Ngươi không biết tu tiên giới tàn khốc cỡ nào đâu. Diệt môn, diệt phái là chuyện xảy ra hằng ngày. Đại gia tộc tu tiên muốn giết sạch chúng ta cũng giống như dùng một ngón tay đè chết một con kiến mà thôi. Vạn gia Hàng Châu là một gia tộc tu tiên cường đại. Chúng ta không thể nào đắc tội với bọn họ.

Phạm Cửu Long thở dài một tiếng.

- Nếu vậy thì còn tu tiên là gì nữa chứ!

Phạm Cửu Xà lắc đầu nói:

- Ca ca! Cái này thì ngươi sai rồi. Nếu như không phải đệ ngẫu nhiên đoạt được công pháp tu tiên của man tộc, hai người chúng ta hiện nay ngay cả chó cũng không bằng. Nếu như đệ không có tu tiên thì hai huynh đệ chúng ta không có được như bây giờ.

Phạm Cửu Long cũng yên lặng gật đầu, than thở.

- Đáng tiếc, công pháp man tộc quá mức ghê sợ. Ca ca ta đời này vô duyện với tiên đạo.

Phạm Cửu Xà lại cười rộ lên:

- Ca ca chớ vội. Nói không chừng cơ hội tu tiên của ca ca đã đến.

- A! Là như thế nào?

Phạm Cửu Long khẩn trưởng hẳn lên. Hắn cũng muốn làm tiên nhân.

Phạm Cửu Xà chưa vội nói, hắn hỏi nguowic lại:

- Ca ca. Huynh nghĩ lời của tiểu tử kia có mấy phần là thật?

- Hắn nói là giả?

Phạm Cửu Long kinh ngạc hỏi lại.

- Không thể nào? Ta xem khí thế của hắn kiêu ngạo như vậy, hơn phân nửa là thật. Bằng không cũng không có can đảm đi gạt người dư vậy?

Phạm Cửu Xà lắc đầu:

- Tiểu tử này đừng xem tuổi hắn còn nhỏ, lại mạnh miệng nói không chớp mắt. Ta đoán hắn nhất định là khoe khoang, nói khoác để chúng ta sợ.

https://thuviensach.vn

Nếu như chân tướng đúng như hắn nói thì Diệp Hải sao lại dám để chúng ta xuất thủ đây?

Phạm Cửu Long ngẫm lại, thấy cũng đúng, lại hỏi:

- Nếu hắn chỉ khoe khoang, nói khoác thì vì sao đệ còn đáp ứng yêu cầu của hắn? Không bằng trực tiếp bắt hắn lại, dùng bí pháp man tộc.

Phạm Cửu Long cười rộ lên:

- Ha ha! Ca ca ta cũng có cơ hội tu tiên rồi.

Phạm Cửu Xà lại có dự định khác, lắc đầu nói:

- Đệ còn cần phải xác định hai việc. Thứ nhất là tranh thủ thời gian nghe ngóng xem lời nói của hắn có phải là sự thật hay không. Thứ hai, nếu như hắn nói bậy thì cũng chưa thể để cho huynh đoạt xá hắn.

Phạm Cửu Long không hờn giận nói:

- Vì sao?

Phạm Cửu Xà khoát khoát tay:

- Đừng hỏi. Hay đi trước hỏi thăm tin tức đi. Nếu như tiểu tử kia thực sự là đệ tử của Vạn gia Hoàng Châu, hiện giờ nói cái gì cũng không giải quyết được vấn đề.

Đêm dài dài đằng đẵng, phố xá tịch liêu.

Ánh trăng chiếu vào những hòn đá xanh cực lớn trên mặt đường phát ra ánh sáng giống như bạch quang lấp lánh, tiếng vó ngựa nện xuống trên đường lọc cọc rất nhanh chạy tới, âm thanh giống như tiết tấu của nhịp trống.

Ngồi trên lưng ngựa đúng là Diệp Hải người hầu ở nha môn, hắn vừa mới dự xong xuôi tiệc rượu lại đi cái quán nào đó đánh bạc thử vận may, hôm nay tâm tình của hắn cũng không tệ lắm, dù sao tiêu diệt chính quy hậu nhân Diệp gia, với hắn mà nói vẫn tương đối căng thẳng, hưng phấn.

Tiểu tử kia chẳng phải đã bặt vô âm tín rồi sao? Diệp Hải nghĩ như vậy nhưng hắn cũng không có dám quan hệ với Long Xà bang nữa, vạn nhất về sau Diệp Hạo Nhiên tra hỏi hắn cũng có thể phủi sạch mối quan hệ đó.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

https://thuviensach.vn

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 61 62

Diệt Khẩu!

Chương 61 62: Diệt khẩu!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Bất quá chỉ là một thằng ngu, cho dù hắn hiện tại không ngu nữa đối với Diệp Hạo Nhiên thì lão cũng không có cảm tình gì, chắc có lẽ không hỏi đến chuyện đấy. Diệp Hải tự an ủi mình, trong nội tâm lại đắc chí. Diệp Hải nói:

- Tiểu tử, ai kêu ngươi dám đánh lão nương của ta! Nếu lúc ấy ta không giúp đỡ ngươi vài câu, ngươi thì ngươi có thể tránh được một trận sao? Ai, tai họa đều là mình gây cả thôi!

Đột nhiên có một âm thanh không lớn không nhỏ từ phía trước vọng lại:

- Đúng vậy, tai họa đều là mình gây ra.

- Ai?

Diệp Hải ghìm mạnh dây cương, tuấn mã hí dài một tiếng, hai cái móng trước giơ cao sau đó lại nên xuống mặt đường một tiếng"chát" khô khan, bụi tung lên mù mịt.

- Là ngươi!

Diệp Hải đã ngà ngà say nên chỉ mở mắt lờ đờ, chỉ thấy giữa đường xuất hiện một thiếu niên mặc y phục màu xanh. Dưới ánh trăng sáng chiếu rõ lên mặt đường trước mắt. Diệp Không bình tĩnh đứng thẳng, gió đêm chậm rãi lay động vạt áo của hắn. Diệp Không nhạt giọng lẫn theo gió đêm thổi qua.

- Ngươi trông thấy ta có phải là rất giật mình hay không?

- Ngươi đứng ở đây chờ ta sao?

Diệp Hải chậm rãi đặt tay lên trường đao bên hông, trong miệng lại nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi đã tránh được một kiếp, thì phải biết yêu quý tánh mạng của mình chư? chẳng lẽ ngươi lại muốn chết dưới tay ta sao?

Diệp Hải không biết tiểu tử này như thế nào có thể đào thoát ra được, có thể tiểu tử này đã biết rõ mọi chuyện của hắn, cho nên hắn không thể lại để cho Diệp Không sống sót thêm một giây phút nào cả, thế nên hắn liền động sát cơ.

- Ta đã dám một mình đứng đây đợi ngươi, chẳng lẽ như thế là ta tự tìm cái chết sao?

Diệp Không hầm hầm rời khỏi Tàng Xuân lâu chính là muốn đến tiêu diệt Diệp Hải, nếu không chuyện hắn nói dối Phạm Cửu Xà rất nhanh chóng sẽ bị vạch trần.

- Ha ha.

Diệp Hải cười lớn:

- Ngươi tưởng rằng giết chết mấy tên côn đồ kia thì có thể hung hăng càn quấy trước mặt ta sao? Là ngươi muốn tìm cái chết thế thì cũng đừng trách ta ra tay vô tình!

- Hãy xem đao pháp của ta!

Diệp Hải nói xong, múa đao thúc ngựa, liền cầm cương đao chém xuống tiểu tử đang đứng ở dưới ngựa. Diệp Không im lặng đứng bất động, đợi đến khi Diệp Hải lại gần, đột nhiên đồng tử thu lại, trong đầu lại hiện ra Ảnh ngọc võ công.

Diệp Không hét lớn một tiếng, dùng Ảnh ngọc võ công bên trong nhảy lên, trên không trung uyển chuyển lộn vài vòng, nhẹ nhàng để cho thế đao lướt qua.

- Động tác rất đẹp, nhưng đối với ta ngươi chỉ còn một con đường chết mà thôi!

Diệp Hải cũng không phải là tay vừa, ương ngạnh ghìm ngựa tiến đến gần Diệp Không rồi vung mạnh đao chém xuống.

Diệp Không cố nén xúc động, cầm rất nhiều lá bùa trên tay vẫn dùng Ảnh ngọc chiêu thức trong đầu nghênh địch. Chỉ thấy hắn nhằm ánh đao phóng tới, ánh mắt nhạy cảm cho thấy thấy rõ ràng, không phải quang,

https://thuviensach.vn

không phải đao. Đón lấy, dương đầu, xoay tròn, đá! Phiêu dật dưới ánh trăng tư thế thật là tiêu sái.

- Phanh!

Diệp Hải bị hắn dùng một cước chuẩn xác đá trúng cánh tay, trường đao bay ra xa, rơi xuống đất, ngay cả Diệp Hải cũng bị một cước này đánh ngã xuống dưới ngựa.

Diệp Không đi tới nhìn Diệp Hải trong nội tâm tràn đầy kinh ngạc, Ảnh Ngọc chiêu thức ở bên trong rốt cuộc là thứ võ công gì, thật không ngờ lại lợi hại đến thế, chính mình bất quá cũng chỉ nhìn có một lần, học được trong đó một nửa chiêu thức, mà ngay cả một cao thủ như Diệp Hải cũng không phải là đối thủ.

- Xem xong đao pháp của ngươi rồi, bây giờ lại để cho ngươi nhìn phù pháp của ta!

Diệp Hải đã chết. Thi thể nằm ở giữa đường cái, điều làm cho quan phủ kỳ quái chính là chỉ có một vết thương nhỏ mà làm cho máu của hắn chảy hết qua đó.

Ở bên trong Diệp phủ không ai nghi ngờ Diệp Không cả, ai cũng không thể ngờ rằng một kẻ tính tình không tốt, không học vấn, không nghề nghiệp lại có thể giết chết được Diệp Hải võ công cao cường, mà ngay cả Hồ bà bà cũng đoán không ra, bất quá Hồ bà bà từ nay về sau thu liễm rất nhiều.

Diệp Không cũng không còn tâm trạng nào lại đi so đo cùng một lão mụ tử, hắn cũng không còn thời gian, ngày hôm sau, hắn lập tức đi tìm huynh đệ Lô gia, dẫn bọn hắn đi tiếp nhận thành Bắc khu tràng tử.

Xã hội Thương Nam đại lục còn ở vào giai đoạn sơ cấp, cái gọi là tràng tử cơ bản chỉ là một ít ăn đám trộm, ăn mày tập đoàn, cố định kiếm tiền đấy, chính là nằm ở khu Bắc bốn cái lôi đài.

Diệp Không không nghĩ tới, nguyên lai cái phố trong miệng huynh đệ Lô gia đều bị các bang phái khống chế, tại đây chẳng những có thu nhập cố định, hơn nữa còn là nơi thu hút nhân tài tốt.

Huynh đệ Lô gia vốn chính là người khu Bắc, vốn đã quen thuộc với chỗ này, bọn họ đều biết mấy cái tràng tử ở bên trong cao thủ kém cỏi cùng, cho nên nhanh chóng thu nhận thêm không ít thành viên.

https://thuviensach.vn

Diệp Không ở bên cạnh vội vàng, Phạm Cửu Long cùng Phạm Cửu Xà đã ở bận việc rồi. Ở Diệp phủ mặc dù không có người nghĩ đến chuyện Diệp Hải bị giết có liên quan gì đến Diệp Không, nhưng có thể Phạm Cửu Xà đã đoán được chân tướng sự việc đó. Phạm Cửu Xà nói:

- Ca ca, nói cho ngươi biết một tin tức tốt lành, Diệp Hải bị giết rồi!

Phạm Cửu Long cũng không ngu, lập tức liền nghĩ ngay:

- Là hắn làm chuyện đó sao?

- Đương nhiên là thế. Diệp Hải bị chết quỷ dị như vậy, trừ hắn ra còn có ai có thể làm như thế? Hắn làm như thế chẳng phải là giết người diệt khẩu sao?

Phạm Cửu Long cười nói:

- Vậy thì càng rõ ràng hắn đã chột dạ, xem ra cái chuyện đồ đệ của Vạn Huyền chân nhân đều là giả dối.

Hắn đột nhiên lại nghĩ đến lời nói đêm qua tranh thủ thời gian lại hỏi:

- Đệ đệ, ngươi ngày hôm qua vì sao mà ngươi không cho ta hấp thu công lực của hắn?

- Là như thế này, ngươi đừng nóng vội. Từ từ ta sẽ nói.

Tiền căn hậu quả của chuyện này là do Phạm Cửu Xà ngẫu nhiên lấy được công pháp tu tiên của Man tộc. Loại tu luyện công pháp này thật ra là một loại công pháp ở vào khoảng giữa tu tiên và tu ma. Nói như vậy, Tu tiên giả hấp thu trong thiên địa Ngũ Hành linh khí, Tu ma giả tức thì ưa thích tu luyện ma khí hoặc là tử khí, mà công pháp Man tộc cũng xen vào trong đó, loại công pháp này vẫn là hấp thu linh khí, chỉ có điều không phải hấp thu ở giữa thiên địa linh khí, mà là hấp thu mặt linh khí khác trong thân thể Tu tiên giả.

Loại tu luyện công pháp này có chỗ tốt, chính là không cần gốc rễ linh căn, chỉ cần ngươi hấp thu của Tu tiên giả khác là được.

Phương pháp hấp thu thì thật là phi thường tàn nhẫn. Phương pháp đó gọi là Đoạt Đan Hủy Đỉnh, nói đơn giản là trước tiên đem người bị hấp thu giày vò đến thống khổ không chịu nổi, sống không được, chết không xong, ngay lúc thần thức hòa khí biển liên hệ yếu kém nhất lấy tay cầm đao đâm vào huyệt khí hải của đối phương, hấp thu linh khí trong cơ thể hắn.

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà được loại công pháp này về sau quá đỗi vui mừng, nhưng phát hiện tu luyện cũng không phải dễ dàng, hắn nghĩ bản thân mình chỉ là tầng dưới thấp nhất của tu luyện giả, làm sao có thể so sánh hắn với Tu tiên giả đươc chứ?

Tại một tiểu gia tộc tu tiên phụ cận Phạm Cửu Xà đã giết chết mấy tiểu đồng vừa tu tiên không bao lâu, hắn khó khăn lắm tu luyện tới luyện khí tầng ba, bay giờ hắn muốn tiếp tục tu luyện lại sợ bị tu tiên gia tộc phát hiện.

Bị bao vây chặn đánh phía dưới, hắn may mắn chạy thoát, mình đầy thương tích trở lại Nam Đô thành, đến tận đây hắn không dám bắt người tu luyện nữa, mà ca ca Phạm Cửu Long của hắn lại cũng muốn tu luyện Man tộc công pháp, chỉ là khổ nổi không có cung cấp Tu tiên giả cấp thấp cho hắn hấp thu mà thôi.

Diệp Không xuất hiện, lại làm cho hắn nhìn thấy hi vọng, Phạm Cửu Long đã suy tính để bắt được Diệp Không, hấp thụ linh khí trong cơ thể Diệp Không, làm cho hắn cũng bước vào tiên gia đại môn.

Thế nhưng Phạm Cửu Xà cũng có cùng suy nghĩ như vậy hắn nói ra:

- Ca ca, cho dù ngươi hấp thu linh khí của Diệp Không, nhiều nhất ngươi cũng tăng thêm một tầng luyện khí, hơn nữa ta mới luyện khí tầng ba, về sau chúng ta vẫn không bắt được Tu tiên giả nữa thì chẳng phải không thể tăng lên được nữa sao?

Phạm Cửu Long gật đầu hỏi:

- Đệ đệ, có phải đã có chủ ý gì hay không?

Phạm Cửu Xà từ trong túi quần lấy ra một bả lớn tiểu kiếm cỡ bằng bàn tay, Thanh tiểu kiếm màu sắc tối tăm lu mờ cầm vào rất nhẹ, mà lại sắc bén vô cùng, không biết là tạo bằng chất liệu gì.

- Ca ca, trong hài cốt Man tộc tu sĩ bên trong tìm được chỉ pháp khí này. Đã hai mươi năm rồi, có thể một mực không thể sử dụng, đó là bởi vì luyện đến trung kỳ khí mới có thể sử dụng pháp khí được... Ý của ta là để cho ta hấp linh khí của Diệp Không, như vậy nói không chừng ta có thể xông lên luyện khí tầng bốn, đến lúc đó đã luyện hóa được chiêu tiểu kiếm pháp khí,

https://thuviensach.vn

thực lực của ta nhất định tăng lên rất nhiều, đến lúc đó ta có thể đi ra ngoài săn giết những tiểu gia tộc môn phái cấp thấp Tu tiên giả cho ngươi.

Phạm Cửu Long nghe xong gật đầu:

- Phương án của đệ rất hay, ca ca đã đợi hơn mười năm nay đợi thêm một chút cũng không sao. Linh khí của Diệp Không ta sẽ để cho ngươi hấp thu.

Phạm Cửu Xà thu hồi pháp khí cất đi, lại cau mày nói:

- Luyện khí tầng ba xông tới luyện khí bốn, cần linh khí không giống bình thường, tiểu tử Diệp gia kia vừa tu luyện có hơn một năm, ta sợ hấp thu hắn cũng không đủ linh khí.

Phạm Cửu Long cười nói:

- Chuyện này có đáng gì, nếu chưa đủ thì chúng ta sẽ đợi, hắn hiện tại đang là luyện khí tầng một, chúng ta đợi hắn luyện đến luyện khí tầng hai, chưa cần ra tay vội, dù sao cũng chưa bằng luyện khí tầng ba của đệ, đệ đệ không cần sợ hắn.

Phạm Cửu Xà lại thò vào túi áo sờ sờ tiểu kiếm pháp khí bên trong bất đắc dĩ nói:

- Xem ra huynh đệ ngươi còn muốn ta nằm trong túi quần nửa năm, một năm nữa đấy.

Phạm Cửu Long lại lo lắng nói:

- Đệ đệ, tiểu tử kia khôn khéo hơn người, chẳng lẽ ngươi không sợ đêm dài lắm mộng hay sao?

- Ca Ca, yên tâm đi, ta còn có một bảo bối đó là hạ phẩm trung giai linh phù Hỏa Điểu thuật! Đừng nói luyện khí tầng một, cho dù hắn đạt tới luyện khí tầng ba, hắn cũng trốn không thoát!

- Ha ha, tốt!

Kỳ thật Diệp Không cũng biết giết Diệp Hải cũng không có tác dụng gì, cái ngày Vạn Huyền chân nhân không thu hắn, tất cả Diệp gia đệ tử hạ nhân cũng biết rồi, cũng không thể đem hết những người này giết sạch được.

Phạm Cửu Xà sớm muộn cũng sẽ phát hiện bị lừa. Diệp Không cũng không dám trì hoãn, mang theo Lô Tuấn, Lô Nghĩa đi tiếp nhận tràng tử, lại

https://thuviensach.vn

mua thêm lá bùa và đan sa trở về chế không ít Ẩn Thân Phù, Thần Hành Phù các loại lá bùa trốn chạy để khỏi chết.

Vậy mà Diệp Không vẫn là không yên lòng, những lá bùa này đối với phàm nhân mà nói thì rất lợi hại, nhưng đối với bọn Phạm Cửu Xà căn bản không có tác dụng gì, vì vậy hắn lại nghĩ tới Ảnh Ngọc.

Ảnh ngọc ở bên trong có võ công thần kỳ, nếu như có thể luyện được nhuần nhuyễn, phối hợp với Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh, hơn nữa dùng tầng tầng lớp lớp lá bùa, thoát được Phạm Cửu cũng là điều không khó.

Diệp Không chưa quên Ảnh Ngọc võ công, Lô Cầm cái tiểu nha đầu này cũng không quên, nàng cảm giác là gia bảo ngọc võ công ở bên trong bị Diệp Không hiểu thấu đáo hết rồi, rất có lợi, vì vậy liền năn nỉ Diệp Không đem dạy cho nàng.

Diệp Không cũng không cự tuyệt, nam nữ phối hợp, luyện công không ít phiền lụy, tuy nhiên Lô Cầm không giống như mấy muội muội ở Tàng Xuân lâu, không có vú lớn mông mập như vậy, nhưng cái xinh đẹp của tiểu cô nương không phải như vậy mà đó là một vẻ đẹp khác.

Thời gian thấm thoát trôi đi bây giờ Diệp Không cũng đã mười bốn tuổi.

Nắng như thiêu như đốt, không hề có một cơn gió nào, các phòng ốc phía trên cao bị ánh nắng thiêu đốt, nhìn lớp sơn bên ngoài như đang toát mồ hôi ra vậy. Tán lá của các cây cổ thụ trong tiểu viện không hề lay động, đều bị nắng chiếu vào rủ xuống như đang buồn ngủ.

Mùa hạ sau buổi cơm trưa đúng là thời gian nghỉ ngơi tốt nhất, Thế nhưng cái tiểu viện ở bên trong Diệp phủ có một thiếu niên mặc thanh quần áo màu xanh, ngồi xếp bằng trên một tảng đá lớn trong nội viện.

- Tiểu Cầm, Không nhi sẽ không xảy ra chuyện gì chứ? Mặt trời đang chiếu như thiêu như đốt, mèo chó cũng biết tìm bóng cây che nắng mà nghỉ ngơi, mỗi ngày lúc giữa trưa các ngươi đều ra dưới ánh thái dương bạo chiếu mấy canh giờ, không sợ thời tiết nóng nực hay sao?

Trong phòng, Trần Cửu mẫu lo lắng nhìn nhi tử đang ngồi bên ngoài.

- Mẹ nuôi cứ yên tâm đi, mẹ cứ nhìn trên trán Diệp Không ca ca làm gì có đổ giọt mồ hôi nào.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm mỗi ngày đều đến học Ảnh Ngọc võ công cùng Diệp Không, trong nửa năm qua nàng cùng Trần Cửu mẫu rất hợp nhau. Trần Cửu mẫu cũng rất ưa thích cái tiểu cô nương thông minh xinh đẹp này, vì vậy liền nhận nàng làm con gái nuôi, đương nhiên Trần Cửu mẫu cuối cùng vẫn là nghĩ cho Diệp Không. Trần Cửu mẫu lại nhìn Diệp Không bên ngoài, liền hít một tiếng nói ra:

- Nam hài tử chắc là ưa thích thể hiện, về sau muốn con chiếu cố nhiều đến Diệp Không ca ca đó mà!

Nữ hài đã sớm hiểu chuyện, đã mười bốn tuổi nên đương nhiên là Lô Cầm hiểu được ý tứ trong lời nói của Trần Cửu mẫu, mặt trái xoan lập tức ửng hồng không có ý tứ liền cúi đầu cắn nốt ruồi nhỏ dưới môi, nhỏ nhẹ nói:

- Mẹ nuôi, con biết mà.

Trần Cửu mẫu nhìn bộ dạng của tiểu nữ nhi, nhịn không được thoải mái cười to:

- Biết rõ là tốt rồi, chừng hai năm nữa để Không nhi cho con chiếu cố, ta có thể bớt lo được rồi.

Lô Cầm mắc cỡ đứng không yên, tranh thủ thời gian nói ra:

- Mẹ nuôi, hay là chúng ta tiếp tục thêu thùa đi thôi, kẻo chậm chễ công việc bây giờ.

Người khác nhìn Diệp Không ở dưới thái dương phơi nắng có vẻ rất vất vả, kỳ thật hắn không hề cảm thấy vất vả, lúc giữa trưa thì hỏa linh khí cùng thổ linh khí trong không khí hết sức sinh động, tu luyện hiệu quả nếu so với nửa đêm còn tốt hơn nhiều.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 63 64

Ảnh Vũ!

Chương 63 64: Ảnh Vũ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không không thể cảm thấy nóng được, nếu như dùng Thiên Nhãn Thuật nhìn vào thì có thể phát hiện quanh người hắn chính là linh khí vô cùng đạm đặc đang bao vây lấy hắn, ánh nắng mãnh liệt căn bản không cách nào chiếu đến thân thể của hắn.

Hắn dốc sức liều mạng hấp thu lấy linh khí, linh khí từ bàn tay hắn tiến vào, tại kỳ kinh bát mạch chuyển động, vận hành mười hai đại chu thiên, cuối cùng bảo tồn thành một tia tinh hoa rót vào huyệt khí hải, cái loại cảm giác thoải mái không nói nên lời.

Trong nửa năm qua, Diệp Không tu luyện chăm chỉ ngày đêm. Hắn lên cho mình một bảng giờ giấc, buổi sáng luyện tập Ảnh Ngọc võ công, giữa trưa thừa dịp mặt trời hấp thu hỏa linh khí, buổi chiều chế hơn vài chục lá bùa, sau đó tu luyện cả đêm.

Hắn tu luyện gian khổ như lúc này là vì hắn cảm thấy nguy cơ đến từ Phạm Cửu Xà. huynh đệ Phạm gia rất có thể sớm đã biết rõ hắn nói dối, đến nay còn chưa ra tay đối với hắn, chắc chắn là bọn chúng đang có âm mưu gì. Diệp Không không tin huynh đệ Phạm gia có lòng tốt lại có thể buông tha cho hắn được.

Nguy cơ biến thành động lực, huynh đệ Phạm gia sớm muốn duỗi ra móng vuốt hung ác, sắc bén, cho nên Diệp Không chỉ có cách đêm ngày gấp rút tu luyện tài năng trong tương lai quyết chiến với huynh đệ Phạm gia thì cũng có chút cơ hội thắng lợi.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng thật đáng tiếc, cho dù Diệp Không khổ luyện như lúc này, nhưng hắn lại cũng cảm giác được linh khí trong cơ thể không hề gia tăng mà y nguyên dừng lại tại luyện khí tầng một. Xem ra Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh tu luyện quả thực là rất chậm, hai năm trôi cảnh giới thứ nhất tầng thứ nhất còn chưa qua nổi.

Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh mặc dù không có tiến triển gì, thế nhưng Ảnh Ngọc võ công và năng lực chế phù lại rất có tiến triển, hiện tại hắn đã có thể đem Ảnh Ngọc võ công thi triển liên hoàn, còn có thể tùy cơ ứng biến gặp chiêu phá chiêu, nếu như hắn bây giờ hắn đấu với Diệp Hạo Nhiên chỉ sợ là cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Trải qua nửa năm luyện tập, ngay cả Lô Cầm hiện tại cũng đã là một cao thủ võ lâm, võ công Ảnh Ngọc bên trên khối ngọc kia thật là quá thần kỳ, đặc biệt là dành cho nữ hài tử tu luyện, so với khiêu vũ còn đẹp hơn nhiều rất nhiều, chỉ là Lô Cầm không có tu luyện tiên thuật, rất nhiều động tác nhào lộn trên không trung không làm được, nếu không càng thêm uyển chuyển làm động lòng người.

Hơn một canh giờ sau, Diệp Không cảm giác được trong không khí thì linh khí chuyển động chậm chạp lại rất nhiều, vì vậy hắn đình chỉ hấp thu, đem một tia linh khí cuối cùng dồn vào huyệt khí hải, lúc này mới mở hai mắt đứng lên. Lô Cầm chạy ra đón chào:

- Diệp Không ca ca, nhanh vào nhà uống chút nước trà đi!

Diệp Không nhìn nàng cười cười, nghĩ thầm nữ hài tử Tiểu Cầm trưởng thành thật là nhanh chóng, nửa năm trước còn là tiểu nha đầu bé tẹo, thoáng một cái đã như vịt con xấu xí biến thành thiên nga rồi, những nữ nhân kia gặp khó khăn thì cũng đơn giản mọi chuyện đi, lúc luyện tập võ công cho nàng không tránh khỏi những động chạm thân thể làm cho hắn xao xuyến không thôi.

Diệp Không cảm giác mình thật thảm không ít, như con chim nhỏ vừa mới bắt đầu ra lông vũ, không biết khi nào mới đủ tài năng giương cánh bay cao đây? Diệp Không hỏi:

- Đi uống trà nóng à, có đá làm mát không?

- Có chứ, muội mang đá đến cho ca ca, nặng lắm đấy nhé.

https://thuviensach.vn

Diệp Không đột nhiên cười khổ một cái, hiện tại linh khí của hắn càng ngày càng mạnh, có thể hắn không có khẩu quyết pháp thuật cơ bản, nếu không chỉ cần niệm bí quyết, vận dụng linh khí, đem giếng nước trong nội viện biến thành hầm băng cũng không phải là việc khó.

Đi vào trong phòng, trên bàn có một cái hộp ngọc tử hình vuông, ở Thương Nam đại lục có một loại ngọc thần kỳ gọi băng ngọc, chỉ cần đem nước đổ vào, để qua một đêm thì nước bên trong sẽ đóng băng giống hệt như tủ lạnh thời nay.

Loại băng ngọc này hiếm có, hộp ngọc nhỏ đã là xa xỉ phẩm khó gặp, tủ lạnh lớn như vậy chỉ sợ chỉ có nội thất hoàng gia mới có thôi.

Diệp Không nhận lấy cốc nước trà, lại cầm lấy hộp ngọc dò xét nói:

- Ta kháo, ca của muội thật đúng là biết hưởng thụ, vừa phát tài chút ít, thì đã sử dụng đồ xa xỉ đến thế.

Lô Cầm bĩu môi sẳng giọng nói:

- Ca Ca muội chưa hề sử dụng lần nào, là huynh ấy nghe nói ca mỗi ngày đều tu luyện giữa trưa, lúc này mới mua đưa tới đây

Trần Cửu mẫu nghe xong, liền nói ra:

- Ca ca của con quá khách khí, nửa năm này các ngươi cứ mang cái này, cái kia đến chiếu cố hai mẹ con chúng ta, làm cho thời gian gần đây chúng ta đã sống khá giả nhiều hơn, làm sao có thể nhận loại này xa xỉ phẩm này được chứ?

Lô Cầm ôm cánh tay Trần Cửu mẫu nói ra:

- Mẹ nuôi, mẹ đừng nói như vậy, là Diệp Không ca chiếu cố nhà của chúng con, mẹ con thường nói, nếu không có Bát thiếu gia, thì bây giờ người còn nằm trong phòng giương mắt lên chờ chết, làm sao có được như ngày hôm nay.

Trần Cửu mẫu nghe được trong nội tâm vui mừng, trong miệng lại mắng:

- Cái tên tiểu tử này, chưa đủ lông đủ cánh mà làm cái bổn sự lớn như vậy, chưa gì các ngươi đã giúp hắn khoác lác như vậy.

Diệp Không ha ha cười nói:

https://thuviensach.vn

- Yên tâm đi, về sau thời gian sẽ tốt hơn đấy, hiện tại làm gì đã gọi là ngày tốt lành, về sau mọi người mới sẽ hiểu rõ vì sao lại nói là ngày tốt lành.

Trần Cửu mẫu cười mắng:

- Tiểu tử thối, con lại khoác lác rồi, thời gian này không có gì xấu xảy ra là tốt rồi, lại còn muốn rất tốt, thật muốn tốt là tốt luôn được sao?

Nghe nói mấy chữ "không có gì xấu xảy ra", Diệp Không trong nội tâm trầm xuống, lại nghĩ tới Phạm Cửu Xà, lúc này Phạm Cửu Xà đang uy hiếp đối với hắn, giống như là cái sợi dây thừng dùng để treo cổ phạm nhân kia, nó đã choàng vào cổ hắn rồi, thời gian gấp rút không thể trễ nải được

- Con đi luyện thư pháp.

Diệp Không uống xong cốc nước trà ướp lạnh, liền đứng lên gọi là luyện thư pháp kỳ thật là hắn đi vẽ bùa.

Diệp Không vừa trở lại phòng mình, Lô Cầm cũng đi theo, tâm tư nữ hài nhạy cảm không cách nào đoán được, vậy mà nàng cảm thấy tâm tình Diệp Không biến hóa không nhỏ. Lô Cầm tựa như làm sai chuyện gì cúi đầu:

- Diệp Không ca, muội cùng mẹ nuôi đều là nói giỡn đấy, ca ca đừng nóng giận nha.

Diệp Không nở nụ cười:

- Ca tức giận với các người làm gì, chỉ là ca nhắc nhở chính mình, là ca không yên tâm với hiện tại, cha ca từng nói lên giường mới là nữ nhân của ngươi...

Lô Cầm sắc mặt đỏ thẫm, ngẩng mặt lên sẳng giọng:

- Diệp Không ca, ca nói cái gì vậy?

- Ha ha, ca là lưu manh nên nói theo thói quen.

Diệp Không liền thay đổi cách nói:

- Đổi lại cách khác, chẳng phải bỏ tiền mặt vào túi mình mới là của mình sao? Muội đã hiểu chưa? Chỉ là nhắc nhở chúng ta, chưa đến cuối cùng thì chỉ một khắc thôi ngàn vạn không nên trễ nải, hiện tại chưa thể hưởng thụ, thời khắc này phải nhớ kỹ, còn có người đang nhìn chúng ta chằm chằm đấy!

https://thuviensach.vn

Lô Cầm có vẻ chưa hiểu lắm, nhưng cũng gật đầu. Diệp Không khó chịu rồi nói:

- Có vẻ như muội còn chưa hiểu.

Tiểu nha đầu nóng nảy:

- Ai nói muội không hiểu, chẳng phải ý ca nói hãy coi chừng huynh đệ Phạm gia.

- Muội biết thế là tốt rồi, ca nhìn muội dường như không có vẻ gì là đã hiểu cả...

Lô Cầm mặt đỏ lên, thấp giọng nói:

- Muội là không rõ tiền mặt là có ý gì?

Lời vừa nói ra lại bổ sung nói:

- Nếu như là lưu manh... Thì không cần phải giải thích nữa...

- Tiền mặt cũng gọi là lưu manh.

Diệp Không nhịn không được bật cười lên, cái này cũng khó trách, Cái mồm Diệp Không ưa thích nói hươu nói vượn, trong miệng phải nói ra những danh từ thô tục mới là cách nói của lưu manh, lúc đầu Lô Cầm muốn hắn giải thích ý tứ, nhưng lần trước Diệp Không cũng không biết làm sao lại nói ra cái "Áo mưa", đợi giải thích xong, tiểu nha đầu xấu hổ đến chín cả mặt, về sau không dám hỏi hắn ý nghĩa mấy danh từ mới này nữa.

- Ah, Tiền mặt tương tự như là ngân lượng ấy, muội không thể nghĩ tốt hơn về lão tử được sao?

Diệp Không lại dặn dò:

- Tóm lại là không làm kinh động huynh đệ Phạm Cửu Long, ngàn vạn lần không thể lơ là, ca ca muội đừng vội hưởng thụ, muốn mở rộng thực lực, muội cũng phải nỗ lực luyện võ, như vậy mới có tài năng dùng để phòng ngừa vạn nhất bất đắc dĩ.

Lô Cầm gật đầu:

- Muội đã biết, để muội tập lại một lần cho ca xem.

- Cũng tốt.

Một hồi sau Diệp Không nói ra:

- Muội luyện Ảnh Ngọc võ công cơ bản điểm xuất phát không đúng, muội không cần chú trọng chiêu thức đẹp mắt! mà phải chú trọng đả

https://thuviensach.vn

thương người khác! Ảnh ngọc ở bên trong võ công không phải hoa quyền thanh tú, nên lúc xuất lực phải dùng toàn bộ khí lực, lúc muội luyện phải tưởng tượng ra cừu nhân của muội đang đứng trước mặt, muội xem ca đánh một lần đây.

Diệp Không luyện Ảnh Ngọc võ công, so với Lô Cầm cương mãnh nhiều hơn, thế nhưng trong cái cương mãnh lại rất tiêu sái, bỗng nhiên như xuyên, như đâm. Bỗng nhiên lại như trong gió lụa mỏng lắc lư lắc lư, Lô Cầm thấy vậy trong mắt đẹp đã có một chút tình cảm.

- Ba ba ba!

Diệp Không đang luyện thì nghe thấy thanh âm vỗ tay, âm thanh khen ngợi của một lão già vang đến.

- Ảnh vũ! Đây tuyệt đối là Ảnh Vũ! Lúc này có thể nhìn thấy Ảnh Vũ chính thức, dù có chết ngay lão phu cũng không hối tiếc.

Diệp Không liền nói vài câu khách khí rồi mời Trương Ngũ Đức vào trong phòng.

- Ah, thì ra là tiên sinh, mời vào trong.

Trương Ngũ Đức ý đồ đến là do gần đây Diệp Không không có đi nghe giảng bài, liền đến để hỏi thăm không ngờ tới nơi vừa vặn trông thấy Diệp Không đang luyện Ảnh Ngọc võ công.

Trương Ngũ Đức quả thực là Đại Nho kiến thức phong phú, mới xem một chút liền nhận ra đây là Ảnh Vũ đã tuyệt tích từ rất lâu, tự nhiên là tán thưởng không thôi.

Cùng Trương Ngũ Đức vào nhà, Trần Cửu mẫu cùng Lô Cầm chào hỏi rồi lui ra sau, Diệp Không lúc này mới hỏi:

- Tiên sinh, võ công này là đến từ trong một khối ngọc bội, gọi là Ảnh Ngọc, không biết có quan hệ gì tới Ảnh Vũ mà tiên sinh vừa nói hay không?

Trương Ngũ Đức mặt mặt mũi cứng đờ lại nở nụ cười nói:

- Cũng thiệt uổng công lão phu năm nhiều năm đọc sách thế mà thật đúng là không cách nào trả lời ngươi, có một số việc nhưng người biết không nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

- Ảnh Vũ hay còn gọi là Ảnh võ. Là một môn võ công cao thâm mạt trắc, lại là một loại vũ đạo tuyệt mỹ động lòng người, là do Ảnh tộc đã bị diệt sạch sáng chế.

- Ảnh tộc?

Diệp Không đêm hôm đó nghe Lô Tuấn đã từng nói qua, có điều Lô Tuấn cũng nói không không rõ cái căn nguyên.

- Đúng! Ảnh tộc. Tương truyền người trong Ảnh tộc, nam tử thì phong độ nhẹ nhàng, tiêu sái. Nữ tử mỗi người mỹ mạo mê người, hơn nữa mỗi người đều nhiệt tình yêu sinh hoạt, đam mê âm nhạc, lúc này mới sáng tạo ra Ảnh Vũ làm rung động lòng người như thế. Diệp Không hỏi:

- Con người Ảnh tộc sinh sống nhất định đều rất tốt đẹp, dù sao người yêu thích âm nhạc, tâm địa cần phải thiện lương.

Trương Ngũ Đức gật đầu nói:

- Ngươi nói không sai, tính cách của con người Ảnh tộc quả là quá mức thiện lương, còn rất nhiệt huyết. Vui vẻ lúc cầm kiếm cuồng ca, lúc bất bình giận dữ rút kiếm, dù là không làm chuyện của hắn, cũng sẽ cùng đối phương quyết sống mái một phen.

- Tốt! lúc vui vẻ trường kiếm cuồng ca, lúc bất bình giận dữ rút kiếm.

Diệp Không gật đầu.

- Tính cách đó có chút giống như ta, nam tử khựa đại trượng phu đương nhiên là phải làm như thế.

Trương Ngũ Đức lại lắc đầu nói:

- Không tốt, loại tính cách này ở Đại lục Thương Nam này chắc chắn sẽ phải nếm mùi đau khổ, Ảnh tộc chính là một ví dụ.

Hắn tiếp tục chậm rãi bắt đầu giảng thích:

- Hiện tại mọi người ở An quốc đều gọi An tộc, người Võ Quốc chúng ta cũng đều là Võ tộc, kỳ thật vào mười mấy vạn năm trước kia, chúng ta đều là người một tộc gọi Bắc tộc.

- Là Bắc tộc sao?

- Đúng, Bắc tộc, bởi vì chúng ta đều đến từ Đại lục Thương Bắc nên gọi chung là Bắc tộc!

Diệp Không cả kinh nói:

https://thuviensach.vn

- Chẳng lẽ thật sự còn có Đại lục Thương Bắc nữa sao?

Trương Ngũ Đức gật đầu:

- Dĩ nhiên! Có nam thì sẽ có bắc!

Lão bỗng nhớ trong sách có ghi lại nên diễn giải:

- Mười mấy vạn năm trước, Người Bắc tộc đều sinh sống tại Đại lục Thương Bắc, mà Đại lục Thương Nam lại là thiên hạ của Ảnh tộc, hai cái đại lục nam bắc tương thông, cũng đều vô cùng phồn hoa, ai ngờ Đại lục Thương Bắc đột nhiên bị một hạo kiếp, theo như trong sách xưa ghi lại thì Đại lục Thương Bắc đột nhiên bị Ma tộc xâm lấn. Ma tộc khát máu hung dữ kinh người, mọi người ở Đại lục Thương Bắc tuy cũng có năng lực chống lại, tuy nhiên lại không đoàn kết, thậm chí có kẻ nghĩ đến bảo tồn thực lực, cuối cùng bị phân chia dẫn đến bị đánh bại.

- Để tránh né chiến tranh lúc ấy lực lượng Bắc tộc di chuyển xuống phía nam, cuối cùng toàn bộ Đại lụcThương Bắc bị Ma tộc cùng Yêu tộc chiếm lĩnh, mà những người Bắc tộc các phái lại đánh mất ý chí chiến đấu, đi vào Đại lục Thương Nam chiếm được một khối địa phương không màng trở lại quê hương. Về sau Đại lục Thương Bắc rơi vào tay giặc, chiến tranh lại dọc theo nam bắc thông đạo tràn xuống tới, Ảnh tộc phẫn nộ dựng nên lực lượng chiến đấu với Ma tộc, trải qua kịch chiến Ma tộc bị ngăn tại nam bắc thông đạo.

- Đề phòng yêu ma lần nữa nam hạ, cuối cùng các đại môn phái quyết định chặn ở nam bắc thông đạo, vô số Cổ tu sĩ liên hợp thi triển nghịch thiên thần thông đem nam Bắc Đại lục mãi mãi ngăn cách, từ nay về sau Thương Nam và Thương Bắc là hai đại lục không còn liên hệ gì với nhau nữa, Bắc tộc lại định cư ở Đại lục Thương Nam.

Diệp Không nghe xong đã hiểu rõ:

- Thì ra Ảnh tộc là dân bản địa ở Đại lục Thương Nam, còn toàn bộ chúng ta đều là từ chỗ khác di dân đến, còn Ảnh tộc vì sao về sau diệt vong vậy?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

https://thuviensach.vn

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 65

Ảnh Tộc!

Chương 65: Ảnh Tộc!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Trương Ngũ Đức hồi đáp:

- Căn cứ vào hậu nhân suy đoán, lúc Thượng cổ đại chiến, Ảnh tộc bị chết và tổn thương vô cùng nghiêm trọng, mà bọn vốn đã ít nhân khẩu, năng lực sinh sản lại yếu, sau chiến tranh thì chầm chậm bị tàn lụi, dần dần biến mất.

Diệp Không đã có điểm không tin:

- Dù có ít hơn nữa cũng là khống chế được một cái đại lục, chẳng lẽ lại dễ dàng chết sạch như vậy được sao?

Trương Ngũ Đức bất đắc dĩ lắc đầu:

- Đã hơn mười vạn năm, sách vở Thượng cổ lưu truyền không có mấy, hơn nữa kỳ quái chính là tất cả sách cổ ghi lại chuyện Ảnh tộc bị diệt sạch đều nói không tỉ mỉ.

Trương Ngũ Đức phất phất tay áo thở dài:

- Những chuyện này đã trở thành lịch sử phủ đầy bụi, chẳng ai biết chuyện đó rốt cuộc là như thế nào cả?

Diệp Không hít một tiếng nói:

- Cũng tại trận hạo kiếp quá khủng khiếp này xảy ra, cho nên con người mới phải chịu nhiều tai họa. Ảnh tộc dùng sức một mình bảo trụ một phương bình an, làm được điều đó đã phải chịu bao nhiêu hy sinh mất mát. Kết quả là bị tiêu diệt hết, đến bây giờ rõ ràng không có ai còn nhớ đến họ, đó là điều không nên.

https://thuviensach.vn

- Có thể Ảnh tộc cũng là vì chính bọn họ, nếu như không chống cự, Đại lục Thương Nam cũng sẽ rơi vào tay giặc.

Diệp Không lắc đầu:

- Tiên sinh, ta thấy không thể nghĩ như vậy được, mặc kệ bọn họ là ai, trong lúc sống chết có thể đường đường chính chính ra đi. Thế mà họ lại hy sinh mình để bảo vệ cho người khác đây mới thực sự là anh hùng, mọi người không nên quên bọn họ.

- Ngươi nghĩ được như vậy, lão phu rất vui mừng.

Trương Ngũ Đức gật đầu khen ngợi:

- Có thể loại tính cách này gặp nhiều thua thiệt, hiện tại Đại lục Thương Nam tất cả mọi người đều bo bo giữ mình, chỉ cầu chính mình sống được an nhàn thoải mái, đâu thèm quan tâm người khác sống hay chết, ngươi đã đi đến con đương tu tiên, càng muốn kiên trì vùi đầu tu luyện chính mình phấn đấu nỗ lực chớ để lặp lại giống như Ảnh tộc.

Diệp Không trừng to mắt, hắn không có nói cho Trương Ngũ Đức biết chuyện mình tu tiên, vì sao đối phương lại biết rõ như thế?

Trương Ngũ Đức cười cười nói:

- Nhìn ngươi vừa rồi luyện tập động tác Ảnh Vũ, nào là động tác lăng không qua lại xoay người xoay tròn, nếu như không phải Tu tiên giả, làm sao có thể làm ra được chuyện này?

Diệp Không gãi gãi đầu cười nói:

- Chuyện này xin tiên sinh giữ bí mật giùm ta.

Trương Ngũ Đức nói:

- Ta sẽ giữ bí mật, thế nhưng chính ngươi cũng ít nên xuất hiện. Gặp bọn tán tu thì thật vô cùng nguy hiểm. Trước kia ta đã từng nghe chuyện tán tu giết người đoạt bảo rồi.

Diệp Không không biết nói gì chỉ cười rồi nói:

- Ta đến cái rắm bảo cũng không có, bọn hắn muốn đoạt cũng sẽ không biết tìm tới cái gì của ta.

Trương Ngũ Đức nổi giận nói:

- Hồ đồ! Ta nghe nói những Tu ma giả, mỗi ngày đều muốn giết người cướp lấy công lực, ngươi là một Tu tiên giả, bản thân chính là một bảo vật

https://thuviensach.vn

mà bọn họ ngấp nghé đấy.

Diệp Không như bị điện giựt, lời nói Trương Ngũ Đức nhắc nhở hắn, hắn cũng không phải là một kẻ nghèo không có ai dòm ngó, nếu so sánh với phàm nhân cái thân thể của hắn đã từng được tu luyện công lực thì chẳng phải người khác dùng để tu luyện rất tốt sao?

- Tiên sinh, ta sai rồi!

Diệp Không vô cùng thành khẩn liền quay sang thi hành đại lễ với Trương Ngũ Đức.

Trương Ngũ Đức khoát tay tiếp tục dạy bảo nói:

- Ít xuất hiện là cần đấy, thế nhưng mà ta lại hi vọng ngươi không ích kỷ vô tình, tuy nhiên tiên đạo vô tình, tu luyện tàn khốc, có thể ra tay thì ra tay, nên buông tay thì buông tay, tiên nhân là tiên nhân, tiên cũng là người mà.

Trương Ngũ Đức nói xong, lập tức ngoài cửa sổ, một trận gió thổi bay mái tóc bạc của lão, không biết nghĩ tới điều gì, lão đột nhiên thở dài một tiếng. Diệp Không gật đầu, nhìn Trương Ngũ Đức lộ vẻ mến phục. Diệp Không đột nhiên nhớ tới lần trước cùng Diệp Uy gặpTrương Ngũ Đức đàm luận, vì vậy lại hỏi:

- Tiên sinh có vẻ như tiên sinh biết rất nhiều chuyện về tu tiên giả, vì sao lại biết rõ như vây?

Trương Ngũ Đức trợn mắt trừng trừng nhìn Diệp Không nói:

- Cái gì? Ngươi nghi ngờ ta cũng là Tu tiên giả sao? Ta nói rồi, cho dù ta có tư chất cũng không bao giờ tu tiên đâu.

- Ta cảm thất rất kỳ quái, tiên sinh vì sao lại có phản ứng như vậy? Dường như tiên sinh không thích Tu tiên giả, hơn nữa là không thích tất cả Tu tiên giả, chẳng lẽ tất cả Tu tiên giả đều có cừu oán vơi tiên sinh sao?

Trương Ngũ Đức khoát khoát tay, không muốn nói thêm:

- Việc này đừng tìm hiểu ta không muốn nói, tóm lại ta không thích Tu tiên giả, là bởi vì bọn hắn quá mức vô tình, ngoại trừ cảnh giới tăng lên, thế gian không có bất kỳ sự tình có thể đánh động đến bọn hắn, coi cốt nhục thân tình cũng như không có, tu tiên cuối cùng là tu thành cầm thú, thật sự là nghiệp chướng.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cũng không biết Trương Ngũ Đức nói ai, cũng không nên xen vào, trong lòng đoán chừng việc này khẳng định chuyện nhà Trương Ngũ Đức bị giết chăc chắn có quan hệ. Diệp Không liền lảng sang chuyện khác:

- Tiên sinh, ngài mới vừa nói, Ảnh Vũ thực ra là võ công Ảnh tộc, chẳng lẽ Ảnh tộc dùng võ công này để đối phó Ma tộc, Yêu tộc sao? Tu tiên giả của Bắc tộc sao không đối phó được Ma tộc, thứ võ công này lại có thể dùng được sao?

Trương Ngũ Đức nở nụ cười:

- Ta không phải là Tu tiên giả, cũng không phải võ lâm cao thủ, ta có thể biết được chuyện này sao? Chẳng qua trong sách có ghi lại, thời điểm đại chiến, người Ảnh tộc bay đầy trời chung sức chiến đấu, làm cho người ta cảm giác là một hồi siêu đại kiểu vũ đạo, cho nên ta suy đoán, Ảnh tộc chắc là sử dụng Ảnh Vũ đối kháng yêu ma.

Diệp Không trầm tư nói:

- Hóa ra là như vậy, xem ra Ảnh Vũ uy lực cũng không thấp hơn một môn tu tiên công pháp nào, chỉ là vì sao ta còn là không biết Ảnh Vũ có thể đối phó Tu tiên giả được không?

Trương Ngũ Đức cũng trầm ngâm nói:

- Tương truyền Ảnh tộc chiến đấu, cũng phải có người ở hậu phương dùng Cầm địch hoặc là nhịp trống phối hợp.

Diệp Không hiểu ra, vỗ đầu một cái nói:

- Đúng rồi, âm nhạc. Đây là võ công lại là vũ đạo, nếu phối hợp âm nhạc, nhất định hiệu quả sẽ tăng rất nhiều.

Trương Ngũ Đức ha ha cười cười, đứng người lên:

- Thời gian không còn sớm, lão phu đi trở về, vốn là nghĩ đến nói ngươi đi học hiện tại xem ra ngươi đang yên tĩnh ở nhà tu luyện, nhớ là lúc luyện thành Ảnh Vũ nhất định phải gọi lão phu đến thưởng thức một lần.

- Tiên sinh, tiên sinh cứ yên tâm đi, đến lúc đó nhất định ta sẽ mời tien sinh đến quan sát.

Diệp Không tiễn Trương Ngũ Đức ra khỏi tiểu viện, lại không thể chờ đợi được nên bắt đầu cùng âm nhạc bắt đầu luyện Ảnh Vũ, tuy nhiên âm

https://thuviensach.vn

nhạc Ảnh tộc sớm đã thất truyền, Diệp Không lại dùng âm nhạc địa cầu thay thế, một mặt trong lòng yên lặng ngâm xướng, một mặt đi theo âm nhạc múa, rất nhanh chàng đã đắm chìm tại âm nhạc và Ảnh Vũ.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 66 67

Đốn Ngộ

Chương 66 67: Đốn ngộ

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Đang chăm chú quan sát Diệp Không luyện Ảnh Vũ bỗng Lô Cầm nhíu mày nói:

- Diệp Không ca ca, muội cảm thấy được ca ca bây giờ dùng chiêu này một lần rồi lại dùng chiêu kia một lần, nhìn có vẻ như giống nhau, nhưng lại như hoàn toàn khác nhau. Tỉ mỉ tưởng tượng thì bất đồng ở đâu lại không thể nói ra được.

- Ha ha, là vì lúc múa, trong nội tâm của ca ngâm xướng ca khúc không giống nhau.

Diệp Không trong lúc luyện tập lại có phát hiện mà rất hài lòng, Ảnh Vũ quả nhiên không giống bình thường, lúc Trương Ngũ Đức nhắc nhở hắn liền phát hiện, nếu sử dụng âm nhạc khác nhau, Ảnh Vũ cũng biến hóa khôn lường.

- Múa đúng là đẹp mắt, nhưng không thể sống bằng cách này. Không nhi, không phải con bảo là lâu nay con theo tiên sinh học tập thi từ sao?

Trần Cửu mẫu cầm cái kéo đi đến, Đại lục Thương Nam người ca hát nhảy múa là bị kỳ thị, nữ nhân biểu diễn ca múa là bị người khác xem thường, nếu như mê muội những thứ này, thì cũng bị người khác nói là mê muội mất cả ý chí đấy, nàng không muốn nhi tử trầm mê vào trong ca múa.

- Mẫu thân, mẫu thân không hiểu, cái này vừa vũ đạo lại là võ công, lại là võ công hạng nhất phi thường cao siêu lợi hại.

Trần Cửu Nương cười cười:

https://thuviensach.vn

- Là mẫu thân nhắc nhở con một chút, tướng quân cũng không bằng lòng để cho con khiêu vũ cho lão xem, thôi ta đi mài kéo.

Diệp Không muốn tìm một cách khác có thể đem Ảnh Vũ phát huy đến tận uy lực vốn có của nó:

- Tiểu Cầm, muội có biết những ca khúc lưu hành gần đây... Ân, chỉ cần là bài hát tất cả mọi người yêu thích, muội tới hát để ta múa.

Lô Cầm suy nghĩ cả buổi giờ mới lên tiếng nói:

- Muội có thể hát những bài hát ca ca dạy cho muội không?

Diệp Không nghe xong muốn té xỉu:

- Đó là những ca khúc ca dạy cho muội, giời nhưng ca muốn nghe các ca khúc của đại lục Thương Nam các cơ.

Ở Đại lục Thương Nam hoạt động giải trí rất là nghèo nàn, các hoạt động ca múa bình thường dân chúng khó có thể hưởng thụ được. Lô Cầm nôn nóng đến độ muốn khóc, cuối cùng nói:

- Nếu không muội ca những khúc hát lúc giặt quần áo được không? Đây là do lúc ở giếng ta nghe những nữ nhân khác hát đấy.

Xiêm y xiêm y,

Muội muội giặt quần áo đang bề bộn,

Ca ca hành tẩu tứ phương,

Về nhà muội vá đũng quần.

- Xiêm y xiêm y,

Muội muội giặt quần áo đang bề bộn,

Ca ca hành tẩu tứ phương,

- Về nhà muội vá đũng quần?

Diệp Không té xỉu:

- Hát lúc giặt quần áo cái gì? Đây là điệu hát dân gian của người lớn con nít không nên nghe. Những người giặt quần áo đó đều là người lớn nha.

- Muội thật sự là không biết ca hát, tất cả là do ca ca dạy muội mà.

Diệp Không chỉ biết lắc đầu. Cái Đại lục Thương Nam này thật là bi kịch, đáng thương, một cô nương mười bốn tuổi ngay cả một ca khúc cũng không biết hát.

https://thuviensach.vn

Hai người đang nói chuyện bỗng vang lên tiếng mài kéo xoạt xoạt vang đến làm cắt đứt mạch suy nghĩ của Diệp Không, những ca khúc mà hắn thuộc đều không dùng được rồi.

- Được rồi, Tiểu Cầm ca sẽ dạy cho muội vẽ bùa nhé!

Diệp Không dẫn Lô Cầm vào phòng, nhưng trong lòng chợt lóe lên làm hắn dừng bước liền đi mài thanh đao bắt đầu nhẹ nhàng múa.

- Ta hiểu rồi, ta hiểu rồi. Điều quyết định động tác Ảnh Vũ chính là tiết tấu. Tiết tấu bất đồng thì vũ đạo sẽ bất đồng. Giống như Ảnh Vũ nếu đi theo tiết tấu bất đồng thì cũng có thiên biến vạn hóa theo đó mà sinh ra. Ảnh Vũ cũng sẽ không lợi hại nếu như không hợp với tiết tấu trước mắt mà thôi.

- Mẫu thân, Tiểu Cầm con trở về phòng dù có chuyện gì cũng đừng gọi con.

Diệp Không chạy rất nhanh trở lại phòng mình, cài then cửa lại tranh liền ngồi xếp bằng điều tức, dẫn linh khí tại tứ chi bắt đầu vận hành.

Thật ra tu tiên chính là quá trình ngộ đạo, tất cả mọi người đều dựa vào hấp thụ linh khí, đợi linh khí đạt đến số lượng nhất định, từ biến lượng đến biến chất thì sẽ tăng cấp độ.

Thế mà hôm nay Diệp Không bỗng nhiên tỉnh ngộ, nhìn trời bỗng nhiên hiểu ra, lấy tâm tình tăng lên, kéo linh khí đạt đến giai đoạn biến chất.

Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh tu luyện bình thường rất chậm chạp, nếu như không phải hắn đột nhiên đốn ngộ, tuyệt đối không có khả năng trong hai năm đã tiến vào luyện khí tầng hai được.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Diệp Không cuối cùng tỉnh táo từ từ ngồi xuống, từ luyện khí một tầng đến luyện khí hai tầng, cần linh khí nhiều vô cùng, cho nên lần này ngồi xuống, suốt năm ngày, hắn cảm giác được huyệt khí hải như được mở rộng, cũng cảm giác được tốc độ hấp thu luyện hóa linh khí của mình nhanh hơn rất nhiều.

- Hai năm đạt đến luyện khí tầng hai, tốc độ này cũng không biết là nhanh hay vẫn là chậm?

Diệp Không mở mắt ra, phát hiện bây giờ đã là nửa đêm, mặt trăng đem ánh sáng rực rỡ xé rách cửa sổ chiếu vào trên mặt bàn ở trong phòng.

https://thuviensach.vn

- Có thể mẫu thân đang sốt ruột chờ đợi thì sao?

Diệp không liền xuống giường mở cửa, bước nhanh đi tới sát vách gian nhà.

Trần Cửu mẫu ngồi ngủ xiêu vẹo bên giường, giày còn không cởi, ngọn đèn đã cạn dầu sắp tắt chỉ còn ánh sáng leo lắt bằng hạt đậu.

- Mẫu thân nằm ngủ xiêu vẹo như thế chẳng phải là lo lắng cho ta mệt quá nên nằm thiếp như thế sao?

Diệp Không tâm tư tê rần, đoán có thể năm ngày nay Trần Cửu mẫu toàn nằm như thế này ngủ. Hắn lại nghĩ chẳng trách những tu sĩ phải đi vào rừng sâu núi thẳm bế quan tu luyện, một là không lo bị quấy rầy hai là mọi người lo lắng như thế này.

Càng về sau thì mỗi lần ngồi tu luyện của hắn càng lâu, hắn không biết làm cách nào để cho mẫu thân khỏi lo lắng đây? Chẳng muốn rời khỏi nhà để tu luyện nhưng lại nghĩ nếu hắn đi thì có ai sẽ chiếu cố đến mẫu thân của hắn.

- Chẳng trách có kẻ nói thiên đạo vô tình, nếu như muốn tu luyện thì ngay từ đầu phải vứt bỏ hết mọi tình cảm, lúc đó mới có thể chuyên tâm tu luyện Diệp Không tuy nghĩ thế nhưng hắn thà tu luyện chậm một chút chứ nhất quyết không bỏ lại mẫu thân.

Diệp Không nhẹ nhàng tháo giày của Trần Cửu mẫu rồi đặt lên giường, lại cẩn thận đắp chăn lại rồi hắn thổi tắt đèn cầm mấy cái bánh bao khô trở lại phòng mình.

- Tu luyện chậm lại một chút sao?

Diệp Không vừa gặm bánh bao vừa ngẫn người. Tuy hắn quyết định thà rằng tu luyện chậm lại nhưng sự thật lại bày ra trước mắt hắn. Đầu tiên, Nam Đô thành linh khí quá mức mỏng manh. Vì vậy tu tiên môn phái đều ở danh sơn sông rộng, bởi vì chỗ đó có linh mạch, linh khí sung túc. Số lượng linh khí đẩy mạnh trình độ và tốc độ tu luyện điều này có quan hệ mật thiết vơi nhau. Trước mắt mới là luyện khí tầng hai còn miễn cưỡng ở Nam Đô thành, nếu như về sau đã đến luyện khí tầng ba tầng bốn, vậy thì không thể không rời nhà rồi.

https://thuviensach.vn

Một vấn đề khác, đó là khi ngồi xuống tu luyện không thể bị quấy rầy, cho nên những tu sĩ kia mới ưa thích tìm những sơn động ở những vùng hoàng vu không người để bế quan, lúc có đột phá còn phải cần có người hộ pháp.

Tu luyện giống như Diệp Không quả thực là phi thường nguy hiểm đặc biệt là thời điểm hắn đột phá, thân thể vô cùng yếu ớt, trong năm ngày này, nếu có người quấy rầy, nhẹ thì đột phá thất bại, nặng thì thụ linh khí hấp thu bị thương, công lực càng cao tổn thương càng nặng.

- Xem ra ta sớm muộn cũng phải rời khỏi nơi này.

Diệp Không thở dài một hơi, sau đó lắc đầu. Hắn không muốn rời xa Trần Cửu mẫu, có thể sau nhất định phải ly khai, nhưng hắn quyết định bồi dưỡng Lô gia huynh đệ tại Nam Đô thành lấy một ít thế lực, lại để cho bọn hắn chiếu cố lão nương, thế nhưng sau khi hắn rời đi trong lòng lão nương nhất định là cô đơn vô cùng.

- Kỳ thật Tiểu Cầm đối với lão nương cũng rất tốt.

Diệp Không lại lầm bầm lầu bầu. Ở địa cầu hắn có kinh nghiệm tán gái phong phú, cho nên hắn biết rõ Lô Cầm ở bên trong đối với hắn rất có hảo cảm.

Thế nhưng mà hắn lại cảm thấy mình quá ích kỷ, nếu như về sau cưới Lô Cầm mình rời đi chẳng phải lão nương là có người chăm sóc, thế nhưng Lô Cầm có phải là quá thiệt thòi sao?

Có lẽ những vấn đề này đối với người Đại lục Thương Nam căn bản không thành vấn đề, chính mình cảm thấy thoải mái là được mà không cần quan tâm đến người khác có sung sướng hay không?

- Dù sao lão tử cũng không phải là người Đại lục Thương Nam mà.

Diệp Không ăn xong bánh bao nói một câu, không quan tâm đến những sự tình vướng mắc bên trong. Sau đó hắn lại ngồi xếp bằng trên giường, hắn đã tu luyện đột phá đạt đến luyện khí tầng hai, như vậy phù chú bách khoa toàn thư chẳng phải có thể bước thêm một trang mới sao?

Trong lòng Diệp Không có chút vui mừng lại pha thêm một chút khẩn trương, trong lúc ở luyện khí tầng một hắn đã mở toàn bộ các lá bùa, nếu lại có thể mở ra lần nữa thì hắn có thể trông thấy linh phù rồi.

https://thuviensach.vn

Linh phù ở Đại lục Thương Nam là vũ khí rất hữu hiệu. Đến bây giờ Diệp Không còn chưa gặp một đối thủ có pháp thuật chính thức, nếu hắn có linh phù trong tay thì chuyện đó cũng không phải là vấn đề.

Không bao lâu sao, trong nội tâm Diệp Không vang lên một tiếng hoan hô:

- Mở ra! Linh phù! hạ phẩm linh phù cấp thấp.

- Sau này lão tử không con sợ ai nữa rồi.

Đập vào mắt trước tiên đó là ba miếng linh phù, một thoáng xúc động trào lên Diệp Không cơ hồ không nhịn nổi cười thật lên thật lớn

- Hỏa cầu chú, là hạ cấp linh phù thuộc tính hỏa. Một lần có thể phát ra một đám tiểu hỏa cầu hỏa diễm kéo dài...

- Địa thứ chú, là hạ cấp linh phù thuộc tính thổ. Từ dưới mặt đất có thể đâm ra một cây thương sắc bén, uy lực cực lớn, làm cho người ta không thể phòng bị kịp...

- Kim quang phù là hạ cấp linh phù thuộc tính kim dùng để phòng ngự, sau khi sử dụng toàn thân phát ra kim quang, đao thương bất nhập. Phù chú pháp thuật cùng cấp không thể nào đánh bại được, thời gian thi triển kim quang phù là do pháp lực của người thi triển quyết định.

- Tiên sư nhà nó, thật là quá tốt rồi!

Thế nhưng Diệp Không vui vẻ không được bao lâu, hắn phát hiên ra những linh phù này cũng không phải là dễ dàng chế luyện ra được.

- Linh phù là dùng linh khí viết lên phù chú, dựa vào hàm lượng linh khí chia thành hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm. Mỗi chủng phẩm lại chia làm cấp thấp, trung cấp và đẳng cấp cao.

- Linh phù thì phân loại theo hiệu quả. Công kích hình lúc sử dụng gọi là chú dùng văn phù phối hợp với chú ngữ, uy lực cố định không có liên quan với người làm làm phép mạnh hay yếu.

- Loại phù phòng ngự, lúc sử dụng dùng phù văn phối hợp với chú ngữ thủ thế. Hiệu quả phòng ngự cố định, thời gian duy trì phù có liên quan đến linh lực của người sử dụng

- Loại phụ trợ dùng các loại độn phù cùng gia tốc phù là chính...

https://thuviensach.vn

- Chế tác linh phù là phải phối hợp qua lại giữa các lá bùa, linh phù hạ phẩm cấp thấp thì cũng cần lá bùa hạ phẩm cấp thấp. Lá bùa cao cấp có thể chế được linh phù cấp thấp, trái lại lá bùa không thể nào thừa nhận linh lực tương ứng, khó có thể trở thành phù.

- Chế tác linh phù hạ phẩm cấp thấp cần một khối lá bùa tương ứng. Đầu tiên lấy thông linh phù bút chấm lên thảo dịch hạ phẩm cấp thấp (hoặc là máu linh thú đồng cấp). Sau đó dựa theo thuộc tính của lá bùa mà phóng xuất ra thuộc tính linh khí tương ứng. Linh khí sẽ theo thông linh phù bút mà đi vào bên trong lá bùa. Trong thời gian chế phù, yêu cầu tâm vô tạp niệm, hành văn liền mạch lưu loát, linh khí truyền vào ổn định, đều đều...

Diệp Không nhìn không thấy.

Giấy dùng làm bùa cùng với bút dùng để viết lên lá bùa không phải là phàm vật. Hắn đi đâu tìm lá bùa hạ phẩm cấp thấp đây. Còn có thông linh phù bút cùng máu của linh thú hạ phẩm cấp thấp nữa chứ.

- Trời ạ! Lần trước Liễu Trường Thanh đánh trọng thương một đầu Thiết Bì Man Ngưu cũng chịu tổn thất nghiêm trọng còn không biết được đầu man ngưu này có phải là linh thú hay không. Nếu như để chính mình đi giết một đầu linh thú hạ phẩm cấp thấp chẳng khác nào đi tự sát cả.

- Xem ra tạm thời không thể chế tác được linh phù. Chờ sau khi biết được địa phương có môn phái hoặc gia tộc tu tiên, đi mua những tài liệu chế phù này là được.

Trong lòng Diệp Không vừa rồi mới nóng như lửa, lúc này cũng nguôi xuống.

- Chỉ là nếu tạm thời không chế tác được linh phù thì làm quen với bản vẽ của linh phù một chút cũng tốt. Sau này xác suất chế tác linh phù thành công cũng cao hơn.

Diệp Không quay ra tập vẽ lại bản vẽ của ba loại linh phù. Vừa mới vẽ được một lúc làm Diệp Không sợ hãi than thở không thôi. Họa pháp của linh phù cùng với chỉ phù khác nhau hoàn toàn. Ngay từ kết cấu bên ngoài cũng đã khác nhau rồi.

Hoàng chỉ phù có kết cấu là phù đầu, phù đảm và phù cước. Phù đảm là quan trọng nhất, mà nội dung đồ hình và thiên thư hán ngữ lại là chính.

https://thuviensach.vn

Chỉ phù không có phân biệt kết cấu thành thượng trung hạ, chỉ là một cái hình vuông do vô số bút họa liên tiếp, phức tạp tạo thành. Căn bản là nhìn không ra là đồ hình gì. Tả dễ hiểu hơn một chút thì chỉ phù giống như một mạch điện hình vuông vậy.

Lúc vẽ mạch điện này cần độ chính xác rất cao, có bút họa là thông bộ, có bút họa là đường cụt., vô cùng phức tạp và rườm rà. Linh khí giống như dòng diện lưu động trong mạch điện, thời gian vận hành sẽ sản sinh ra uy lực cường đại.

Xem ra linh phù không thể tùy tiện cải biến, trong đó có ẩn chứa quy luật cao thâm khó lường. Sáng tạo linh phù không phải Đại lục Thương Nam hay là Địa Cầu có thể làm được. Đây là một loại khoa học bao hàm năng lượng văn minh thần bí vượt xa trình độ văn minh của Địa Cầu và Đại lục Thương Nam.

Trời vừa sáng. Lô Cầm đã đến lại lo lắng hỏi han:

- Diệp Không ca ca, ca ca đã tỉnh rồi sao? Năm ngày nay ca ca bất tỉnh thật là làm cho người ta lo lắng đến chết.

- Tiểu Cầm, muội yên tâm đi đó là vì ca đang luyện công, không chừng lần luyện công sau còn lâu hơn nữa đấy. Vì thế các người cũng đừng lo lắng vớ vẩn.

Diệp Không ngồi cạnh bàn, trong lòng rất buồn, lần này chỉ là có năm ngày, lần sau tu luyện không chừng có thể cả tháng. Đến lúc đó nàng sẽ lo lắng cho ta như thế nào đây?

Trần Cửu mẫu vừa thêu thùa, vừa nói:

- Đúng rồi! năm ngày không ăn, không uống thì chịu sao được? như thế thì đói đến chết mất. Lần sau đừng như vậy nữa, làm cho người khác lo lắng đến chết mất.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 68 69

Tầng Hai!

Chương 68 69: Tầng Hai!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Đúng là nếu lo lắng sẽ bị loạn, Diệp Không cười khổ:

- Mẫu thân, Tiểu Cầm con đây là đang tu luyện hấp thu linh khí của trời đất chỉ vài ngày không ăn, không uống thì thấm tháp vào đâu, chờ con tu luyện đến cảnh giới tiếp theo có thể Tích cốc được nữa cơ. Các người có biết Tích cốc là như thế nào không?

- Cái gì mà bờ mông với lại không bờ mông, Tiểu Cầm còn đang đứng đây chớ có mà nói hươu nói vượn, phải giữ mồm giữ miệng chứ!

Diệp Không muốn té xỉu ngay lập tức, liền nói:

- Tích Cốc là không cần ăn, không cần uống nước đây!

- Như thế chẳng phải là đã thành thần tiên rồi sao?

Diệp Không nhịn không được đành quay sang nhình hai người nói:

- Ta chính là đang tu tiên, chuyện này có nhiều cái kỳ quái thế nên ngàn vạn lần các người chớ đem đi nói với người khác nếu không tính mạng của ta sẽ gặp nguy hiểm.

Hắn nói cho Trần Cửu mẫu biết mình đang tu luyện tiên thuật như vậy cũng tốt, mẫu thân của hắn hiểu ra sẽ không phải lo lắng mà chú tâm vào công việc. Trần Cửu mẫu nghe nhi tử nói hiện tại đang tu tiên liền hỏi thăm:

- Chẳng phải Vạn Huyền chân nhân chê con tư chất kém đến nỗi bật cười, thế thì tại sao bây giờ con lại có thể tu tiên được vậy?

https://thuviensach.vn

Diệp Không phải vất vả mới giải thích cho mẫu thân hiểu, sau đó hắn trở lại phòng mình. Lô Cầm cũng cúi đầu đi tới nhìn bộ dạng hình như trong lòng có gì khó nói nên lời, kìm nén một lúc nàng mới lên tiếng hỏi:

- Diệp Không ca ca, muội... muội có thể tu tiên được không?

Diệp Không nhìn nàng rồi chậm rãi lắc đầu:

- Tiểu Cầm, muội hãy nghe ca nói đã, tu tiên là cần phải có tư chất, người không thể cảm nhận được linh khí thì không thể tu tiên được.

Lô Cầm chán nản, thất vọng cúi đầu xuống cắn cái nốt ruồi dưới môi trông thật đáng yêu.

Diệp Không không đành lòng nhìn bộ dạng của nàng như thế liền cười nói:

- Không tu tiên được cũng không sao. Muội hãy luyện tập Ảnh vũ cho thật tốt, Ảnh vũ rất lợi hại, chẳng phải đến lúc đó muội có thể đem Ảnh vũ đi trừng phạt kẻ ác, bảo vệ người thân sao? Mà ca còn có thể dạy muội vẽ bùa, bùa với phù của tiên pháp cũng không khác nhau là mấy đâu.

Diệp Không đột nhiên nghĩ ra, nếu bù không cần linh khí thì chẳng phải phàm nhân cũng có thể dùng được sao? Ở Địa Cầu phàm nhân có thể vẽ bùa thì ở Thương Nam đại lục tại sao lại không thể chứ?

Nếu như Tiểu Cầm học được nếu sau này khi hắn xuất ngoại tu hành thì nàng cũng có thể bảo vệ cho lão nương. Lô Cầm nghe xong liền tươi tỉnh:

- Vẽ bùa sao? là cái mà ca ca dùng để giúp mẹ ta chữa bệnh đúng không?

- Đúng thế! Cái đó gọi là sáng mắt phù, có thể chữa trị tròng mắt của con người. Còn có rất nhiều loại phù như là thanh tâm phù, bình an phù, đi ngược phù còn có cả giữ thai phù nữa. Muội học xong có thể dùng để chữa bệnh cho mọi người mà.

- Có cả giữ thai phù sao?

Diệp Không cười nói:

- Đó là loại phù dùng lúc nữ nhân sinh con.

Lô Cầm đỏ mặt nói:

- Diệp Không ca ca, ca ca nói những lời này còn chê ta nói năng không có ý tứ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không để cho Tiểu Cầm đứng trước bàn, sau đó hắn vòng ra sau lưng nàng nắm lấy bàn tay xinh xắn của nàng thật chặt, cầm bút lên dính vào đan sa bắt đầu dạy nàng vẽ bùa.

- Muội xem nếu như thế ngòi bút sẽ không thể dừng lại, một số viết đến cánh tay không dùng lực, thủ đoạn...

Diệp Không đứng bên cạnh cầm lấy bàn tay mềm mại, nhỏ bé của Tiểu Cầm vừa giảng vừa viết, bỗng nhiên hắn phát hiện ra mặt của tiểu nha đầu này đang đỏ ửng lên xấu hổ.

- Trong lúc chế phù không nên để đầu óc vào việc khác.

Diệp Không tuy nhắc nhở Tiểu Cầm nhưng chính bản thân hắn cũng thoáng có chút xao xuyến,

Buổi sáng mùa hè, mặt trời còn chưa mọc gió đã thổi nhẹ vào của sổ.

Thiếu nữ đang độ thanh xuân hịt một hồi xuân khí vào, vài lọn tóc đen nhánh xõa xuống gương mặt càng làm tăng vẻ xinh xắn hồng hào của Lô Cầm sao có thể không làm cho tâm tình thiếu niên thất thần cho được chứ?

Thiếu nữ xinh đẹp đang đứng trước mặt chỉ cần vòng tay lại thì có thể ôm lấy cái thân thể mềm mại đó vào lòng, Diệp Không thở mạnh, Lô Cầm cũng hô hấp hỗn loạn. Nàng cảm nhận được những biến hóa trong cảm xúc của Diệp Không nàng không giám thở như đang chờ đợi một điều gì đó...

- " Hô" Linh lực hỗn loan một hồi, lá bùa đang vẽ biến thành một đốm lửa, nhanh chóng cháy hết sạch sẽ. Diệp Không hít một hơi, bài trừ tạp niệm tỉnh táo giảng dạy:

- Nhìn xem đây là kết quả khi vẽ bùa mà chần trừ đó. Trên sách nói trước khi vẽ bùa thì cần tắm rửa sạch sẽ, dâng hương rồi quỳ lạy để cho người chế phù thời gian điều chỉnh tâm tính.

Hắn không có ôm Lô Cầm vào lòng, Hắn biết là mình sẽ không ở bên Lô Cầm được lâu nữa, nên không thể vén lên cùng nàng viễn cảnh xa xôi. Lô Cầm vẻ ngoài là một cô gái nhu mì, mềm dẻo không giống như nữ tử thế kỉ 21 có thể tùy tiện dỗi bạn trai. giờ đây nếu trêu chọc nàng thì chẳng phải bắt nàng phải chờ đợi sao?

Hắn không muốn cô gái hồng nhan này phải mòn mỏi trong chờ cho đến bạc đầu, hắn cũng không muốn một ngày nào đó mình xuất quan tu luyện

https://thuviensach.vn

mà vẫn còn băn khoăn một nữ tử, nghĩ vậy nên hắn đành buông tay.

Vì mình, vì Lô Cầm bỏ rơi cả thân tình, tình bạn, tình yêu có lẽ để tu tiên phải đổi cái giá quá đắt.

- Tiên sư nhà nó. Lúc vẽ bùa hôm nay vẽ một trương, đốt một trương chẳng lẽ lại vẽ một bức tranh chính mình vào đó.

Diệp Không mắng thầm một tiếng che dấu cái nội tâm đang phập phồng, hắn buông tay ra nhìn lưng yểu điệu của Tiểu Cầm trong lòng thầm mắng, lão tử thật sự đã biến thành Liễu Hạ Huệ mất. Đây không phải là phong cách của lão tử thà rằng giết nhầm một vạn cũng quyết không buông tha một người.

Thế nhưng trong lòng lại vang ra một thanh âm:

- Chẳng lẽ ngươi muốn sau khi tu hành ngươi luôn luôn nhớ thương một nữ nhân đã già yếu, chậm chạp sống cô độc chờ ngươi về sao?

Diệp Không liền thu lại tâm tình, hắn không phải là một kẻ vô tình, không thể trêu đùa được, như vậy chỉ có cách sớm chặt đứt tơ hồng, đoạn tuyệt tình yêu, yên tâm mà tu luyện tài năng thôi.

- Diệp Không ca ca, ca ca của muội nói huynh đệ Phạm gia muốn mời ca ca đi tới Tang Xuân lâu uống rượu.

Lô Cầm đột nhiên nói làm cắt đứt mạch suy nghĩ đang giằng xé trong nội tâm Diệp Không.

- Thật sao? Ta không đi. Huynh đệ Phạm gia không phải là người tốt lành gì, sẽ không có tiệc rượu nào cả!

Diệp Không khẽ nói, trong vòng nửa năm qua huynh đệ Phạm gia đã mấy lần mời nhưng hắn đều từ chối, hắn cảm thấy nhất định Phạm Cửu Xà nhất định không có ý tốt.

- Thê nhưng người truyền lời còn nhắc là Phạm Cửu Xà có nói chuyện này có ích rất lớn đối với đại sự của ca ca, nhất định ca ca phải đi, nếu không bọn hắn sẽ đến Diệp phủ mời ca ca.

- Mẹ kiếp! Bọn hắn giám uy hiếp lão tử.

Diệp Không cả giận mắng, nhưng trong lòng thầm nghĩ xem ra không đi không được rồi. Không biết có chuyện gì tốt đây?

https://thuviensach.vn

Mới chạng vạng tối Tàng Xuân lâu đã tấp nập người đi lại, xem ra Nam Đô thành không thiếu kẻ tiêu tiền ở đây. Từ lão gia, công tử y phục sang trọng ra vào tấp nập.

Một nữ nhân nồng nặc mùi son phấn lao đến cầm chặt tay Diệp Không nói:

- Công tử, để ta hầu hạ ngươi một chút nha. Ta là Lục Liên đứng đầu bảng ở Tàng Xuân lâu này.

Những nữ nhan phong trần này có con mắt nhìn người rất chuẩn, nhìn Diệp Không y phục sach sẽ, nhưng không sang trọng nhất định là không thể tiêu tiền như rác. Như vậy người nào mà có hai, ba nữ nhân vây quanh thì kẻ đó là trung tâm phung phí, tiêu tiền như rác.

Trông thấy Diệp Không không đổi sắc mặt, nữ nhân kia lại hỏi:

- Tiểu công tử, ta nhìn mặt công tử rất lạ, chắc không biết giá tiền ở đây, tỷ tỷ có nhiều tiện nghi nay giảm giá cho ngươi còn năm lạng bạc, ta sẽ làm cho ngươi thống khoái đến tận xương tủy.

Diệp Không cười cười kỹ nữ ở Thương Nam đại lục cũng giống như ở Địa Cầu thế nhưng hôm nay hắn đến đây không phải là để tầm hoan, hơn nữa nhưng nữ tử kia cũng đã đến lúc tàn hoa bại liễu rồi, liền gạt tay nữ tử kia ra nói:

- Tỷ tỷ, ta còn chưa trưởng thành đâu, trong túi cũng không có tiền vì vậy tỷ tỷ đừng mất thời gian.

Diệp Không nói xong, thoáng một cái đã thoát khỏi sự dây dưa của nữ tử kia đi vào trong chỉ thấy nữ tử kia lẩm bẩm chửi:

- Tiểu tử nghèo kiết xác, không có tiền còn muốn chơi Hồng cô nương, đi vào để bị lột xác đi.

Diệp Không đi vào cửa Tàng Xuân lâu, tiểu đệ của Long Xà bang đã đợi từ lâu vội vàng đi tới, ôm quyền hành lễ:

- Bát thiếu gia, hai vị bang chủ chờ đã lâu, mời Bát thiếu gia qua bên này.

Cửa mở Diệp Không đi vào phòng huynh đệ Phạm gia. Phạm Cửu Xà mập mạp nhưng không ngừng đi lại cười nói:

https://thuviensach.vn

- Diệp đạo hữu đại giá quang lâm, Cửu Xà thật vinh hạnh, nửa năm không gặp Diệp đạo hữu lại có đột phá, ha ha, mời ngồi.

Nửa năm trôi qua, huynh đệ Phạm gia đã sớm không còn kiên nhẫn để chờ đợi được. Nhưng lại sợ linh lực của Diệp Không nông cạn sợ Phạm Cửu Xà hấp thu không đủ để đột phá nên kiên nhẫn chờ đợi.

Ai ngờ mấy ngày trước, tai mắt của chúng trong Diệp phủ nói Diệp Không một mình trong phòng vài ngày không có đi ra, không ăn, không uống. Đây vốn là chuyện chưa từng có.

Phạm Cửu Xà lập tức suy đoán là Diệp Không có đột phá mới. Bèn chuyển lời hẹn Diệp Không đi ra để xem xét thực hư.

Lúc này nhận ra quả là Diệp Không đã có đột phá đạt đến luyện khí tầng hai, thầm nghĩ vận may của chính mình đã đến. Nếu như hấp thu linh lực của Diệp Không đột phá lên luyện khí tầng bốn thì có thể sử dụng pháp khí phi kiếm được rồi.

Nên biết rằng có thể sử dụng pháp khí hay không đối với tu tiên giả là rất quan trọng. Nếu chỉ dùng pháp thuật thì khó có thể giết người, nhưng khi đã có pháp khí lực công kích sẽ đi lên một nấc thang mới. Cho dù gặp tu tiên giả đồng cấp cũng có thể đánh một trận.

Có pháp khí lợi hại vô cùng, pháp khí còn có thể đền bù vào cảnh giới chưa đủ của bản thân, nếu so với tu tiên giả cấp cao hơn cũng không rơi vào hạ phong.

Phạm Cửu Xà nghĩ vậy trong lòng đại hỷ, một mặt mời Diệp Không ăn uống, một mặt không ngừng nhìn lén Diệp Không, càng nhìn càng vui vẻ giống như đang nhìn một bảo vật tuyệt thế.

Phạm Cửu Long cũng rất vui vẻ, bổn sự của đệ đệ lớn hơn đợi hắn đạt đến cấp độ tu tiên đỉnh, đến lúc đó hắn có thể trường sinh đạp trên phi kiếm ngao du, rất là khoái hoạt.

Diệp Không nhìn thấy huynh đệ Phạm gia trong lòng đã sợ hãi, thế nhưng hắn không rõ bọn chúng đang tính toán điều gì. Diệp Không nghĩ rằng không có chuyện gì tự nhiên mà ân cần thế này thì không phải là gian xảo thì cũng là đạo chích. Hai gã này đối với mình khách khí như thế chác chăn không có hảo tâm.

https://thuviensach.vn

Diệp Không ăn một miếng cá rồi lắc đầu nói:

- Vì để bắt được loại Phi Thứ Ngân Ngư này mà bao nhiêu người bị mất mạng oan uổng, lúc người ta ngồi ăn loại cá này cũng không biết nghĩ như thế nào đây.

Phạm Cửu Long mặt béo bĩu môi cười nói:

- Tám phần là ngẫu nhiên bắt được, nếu sớm biết có Phi Thứ Ngân Ngư này ở đó, nói không chừng hắn lại sớm cho thuyền đi đường vòng rồi.

Diệp Không cười nói:

- Cũng chưa hắn đã thế, cái này gọi là thấy lợi tối mắt. Rất nhiều người thấy lợi ích trước mắt mà quên đi nguy hiểm. Đợi đến lúc cá chết, lưới rách thì hối hận cũng đã muộn.

Trong lời nói của Diệp Không hàm ý nhắc nhở huynh đệ Phạm gia muốn ra tay với mình thì nguy hiểm đấy, các ngươi nên tính toán kỹ lưỡng trước đi.

Phạm Cửu Xà nghe xong cũng sáng tỏ. Thế nhưng gặp được Diệp Không phù hợp làm lô đỉnh. con đường tu tiên có thể tiến thêm một bước. Hôm nay gặp mặt thế này mà không hành động lẽ nào có thể buông tay?

Vì vậy hắn cười nói:

- Diệp đạo hữu nói thật chí lý. Không lao vào nguy hiểm làm sao có thể kiếm được nhiều tiền. Nếu như mọi người cứ làm như lời Diệp đạo hữu thì làm sao chúng ta có thể nếm những món mỹ vị thế nay?

Diệp Không giật mình thầm nghĩ:

- Như thế chẳng phải hôm nay hai tên khốn này muốn ra tay vói mình sao?

- Ta nghe nói Phạm đạo hữu tìm ta có chuyện quan trọng muốn nói, bây giờ có thể nói cho ta nghe được chứ.

Diệp Không trong lòng cảnh giác liền cầm một trương phù chú trong tay áo, thầm nghĩ nế như có chuyện gì thì còn có thể đối phó với Phạm Cửu Long thì mình còn được an toàn hơn.

Có vẻ như Phạm Cửu Xà cũng nhận ra được điều đó, ánh mắt của hắn chợt lóe lên nhưng lập tức lão lại khôi phục được dánh vẻ tươi cười nói:

https://thuviensach.vn

- Chuyện này quả là một chuyện tốt, Diệp đạo hữu nghe xong nhất định sẽ hài lòng.

- Vậy sao?

Diệp Không giả bộ như tập trung lắng nghe nhưng tay phải lại thò trong tay áo đề phòng.

Phạm Cửu Xà lúc này mới tươi cười nói:

- Không biết Diệp đạo hữu đã từng đi tới phường thị hay chưa? Đó là nơi mà các tu tiên giả hay dùng để bù đắp, trao đổi đan dược, điển tịch cho nhau.

- Vậy sao? Đó là nơi nào vậy?

Diệp Không cũng bị câu nói đó làm hấp dẫn, nói không muốn đi là không đúng, bởi vì khi hắn mở cuốn linh phù ra thực sự hắn cũng muốn đi mua một ít tài liệu về Thông Linh phù. Thế nên khi nghe Phạm Cửu Xà nhắc đến hắn không tránh khỏi động tâm.

Phạm Cửu Xà cũng không vội trả lời ngay đó là ở nơi nào. Đến khi hắn trông thấy Diệp Không hứng thú thì mới trả lời:

- Phạm Cửu Xà ta cũng chỉ mới đi qua phường thị của tu tiên giả có một lần. Ở đó có hết các loại như bùa chú đan dược, linh khí pháp bảo rồi các tài liệu tu tiên còn có các loại công pháp tu tiên, khẩu quyết pháp thuật. Đến đó thật là được mở rộng tầm mắt một phen. Ta xem mà hoa hết cả mắt.

Diệp Không nghe hắn nói thế không khỏi động tâm lại hỏi:

- Không biết Phạm huynh có thể cho ta biết đó là nơi nào không?

Phạm Cửu Xà trông thấy cá đã cắn câu liền giả vờ trầm ngâm một lúc rồi nói:

- Ai da! Cái phường thị đó nằm ở đâu thì thật là khó nói, chỉ biết rằng cứ ba tháng thì phường thị đó mới mở một lần. Chỉ còn vài hôm nữa là đến ngày khai trương, chi bằng ta và ngươi kết bạn với nhau cùng đi tới đó.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 70

Tương Mời!

Chương 70: Tương mời!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không tuy rất muốn đi đến phường thị nhưng hắn cũng không giám lơ là canh giác với Phạm Cửu Xà, hắn không muốn đi cùng với Phạm Cửu Xà. Nhưng nếu không đi cùng Phạm Cửu Xà thì hắn sẽ không bao giờ nói cho Diệp Không biết địa điểm của phường thị.

Diệp Không thầm nghĩ nếu đi đến đó thì mình có thể tự chế tác linh phù rồi. Hắn lại nghĩ chưa chắc đã có ý muốn hại mình.

Nhìn thấy Diệp Không có vẻ trầm ngâm. Phạm Cửu Xà lặng lẽ nhìn Phạm Cửu Long rồi nói thêm:

- Tu tiên giới thì mạnh thắng yếu thua, giết người đoạt bảo là chuyện bình thường mọi người đều đã quen mắt. Đặc biệt mọi người biết rõ ai đến phường thị thì đều mang theo bảo vật, linh thạch. Cho nên xung quanh phường thị có rất nhiều kẻ mai phục nhằm giết người đoạt bảo. Đối với những tu tiên giả cấp thấp đơn độc một mình liền ra tay ngay.

Phạm Cửu Long cũng xen vào nói:

- Vì vậy chi bằng hai người các ngươi cùng đi đến đó, trên đường có thể giúp đỡ lẫn nhau. Bọn mai phục để giết người đoạt bảo thấy hai người cùng đi nhất định sẽ không dám ra tay hạ thủ.

Phạm Cửu Long nói xong lại vỗ đầu nói:

- Mọi người đều chưa có ai ăn tối, lại quên gọi mấy cô nương hầu hạ, ha ha ha. Xin Bát thiếu gia chờ một chút, ta sẽ đi sắp xếp ngay.

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Long cười ha hả rồi đi ra ngoài, Diệp Không quan trọng định bắt hắn lại nhưng xem ra đã ý định này thất bại. Hắn thấy rất niều điều khả nghi nhưng người ta đã nói là đi sắp xếp mấy cô nương thì mình làm sao có thể ra tay.

Diệp Không đảo mắt nhìn xung quanh rồi từ chối:

- Ta cũng chỉ là vừa mới tu tiên, trong tay không hề có bảo vật cũng không có linh thạch, xem ra đến đó cũng chỉ vô ích mà thôi.

- Diệp đạo hữu nói sai rồi, cho dù không đến đó để mua vật phẩm thì đến đó cũng có thể kết giao được nhiều bằng hữu, điều này sẽ có ảnh hưởng đến con đường tu tiên Diệp đạo hữu. Hơn nữa cũng là biết được địa điểm của phường thị để về sau khi cảnh giới tăng lên thì có thể tự mình đi đến đó mà.

Phạm Cửu Xà nói rất có lý, nhưng Diệp Không cũng không dám nhận lời, tại sao hắn lại tự nhiên ân cần chỉ bảo mình như vậy chắc gì đã có ý tốt. Hơn nữa ánh mắt của hai huynh đệ hắn vừa thèm thuồng, vừa tham lam, vừa hưng phấn khi nhìn hắn, làm hắn cảnh giác.

Diệp Không lúc đầu là muốn cự tuyệt hắn liền cẩn thận ngưng thần. hắn phát hiện ra mình đã bị bao vây. Hắn biết mình không thể phóng ra ngoài được bởi hắn nhờ vào thính giác rất nhạy cảm đã nhận ra bên ngoài có không ít người đang thở nhẹ.

Diệp Không cả kinh trong lòng. Quả nhiên là Hồng Môn Yến. Điều làm hắn kinh ngạc hơn cả là những người kia đã vây quanh hắn từ lúc nào thế mà hắn không hề hay biết. Rõ ràng là huynh đệ Phạm gia đã có chuẩn bị từ trước. Hơn nữa là thuật Ẩn thân phù, con át chủ bài của hắn lại không có tác dụng với Phạm Cửu Xà.

Xem ra hôm nay hắn không đồng ý thì khó có thể an toàn đi qua cánh cửa kia.

- Được rồi! Nếu như Phạm đạo hữu muốn chúng ta sẽ đi cùng đến đó.

Diệp Không giả bộ như không biết tâm kế của chúng nói tiếp:

- Quả thật ta cũng muốn đi nhưng chỉ sợ cả hai chúng ta đều không phải là đối thủ của người khác mà thôi.

Phạm Cửu Xà nghe hắn đồng ý trong lòng đại hỷ, liền xua tay nói:

https://thuviensach.vn

- Chuyện này không sao. Những kẻ đoạt bảo có tu vi cũng không cao thâm lắm, chỉ cần chúng ta cẩn thận thì sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu.

Diệp Không đã đồng ý nên Phạm Cửu Xà cũng không cần phải khoát tay ra hiệu cho đồng bọn nữa. Một lúc sau Phạm Cửu Long dẫn theo mấy cô nương dung mạo cũng không tệ lắm đi đến.

Diệp Không giả vờ như không hề biết huynh đệ có sắp đặt mai phục thế là ba người trò cuyện một mạch giống như huynh đệ tâm đầu ý hợp.

Diệp Không cũng không khách khí ôm lấy một cô nương xinh đẹp tên là Tiểu Oanh. Hắn ôm lấy mà hôn hít, sờ mó, hắn lại vận công pháp rất mạnh ôm lấy Tiểu Oanh vào làm cho cô nương đó đau đớn vô cùng chỉ biết nhìn Diệp Không.

- Ha ha, thật không thở ngờ được Diệp đạo hữu lại là một cao thủ trong chuyện này, chi bằng ăn tối xong Diệp đạo hữu cứ ở lại Tàng Xuân lâu này.

Phạm Cửu Xà chỉ vào Tiểu Oanh đang nhăn nhó nói:

- Vị cô nương này vẫn là đang còn trong trắng, lại bị ngươi làm cho biến thành thế này, hôm nay nhất định phải ở bên nàng.

Diệp Không thầm nghĩ các ngươi cho người mai phục bên ngoài thì ta có thể thoải mái ở bên trong được sao? Các ngươi chờ đợi được thì không sao, nếu như các ngươi bất ngờ sửa lại chủ ý nhằm lúc ta đang cao hứng mà ra tay lúc đó không phải ta nguy rồi sao?

Diệp Không buông Tiểu Oanh ra rồi tìm cách từ chối:

- Nhị vị nhân huynh, còn có chỗ các người chưa biết tại hạ tu luyện công pháp phải giữ thân thể được nguyên dương.

Cái lý do này rất hợp lý, Phạm Cửu Xà không còn cách nào giữ hắn lại chỉ nói:

- Vậy thì hẹ ba ngày nữa gặp lại, lúc đó Diệp huynh đừng đến trễ.

- Huynh yên tâm, ta sẽ không tới trễ đâu. Trong vòng ba ngày này ta sẽ tìm xem có vật gì có thể trao đổi tại phường thị không.

Diệp Không nói xong liền cáo từ.

Diệp Không vừa đi, trên mặt huynh đệ Phạm gia liền sầm mặt lại, vẫy đám nữ nhân ra ngoài, Phạm Cửu Long thấp giọng nói:

- Đệ đệ, thời cơ tốt như thế sao lại không ra tay?

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà lắc đầu nói:

- Hôm nay không thể ráng sức ra tay, Tàng Xuân lâu này rất niều người. Nếu như dánh nhau với hắn người khác sẽ biết được rồi truyền tới tai của Diệp Hạo Nhiên biết, lúc đó hắn sẽ nhờ hội tu tiên giả gây phiền toái cho chúng ta. Huống chi bay giờ hắn đã đồng ý cùng đi đến phường thị, đến lúc đó ra tay thì chẳng phải thần không biết, quỷ chẳng hay sao?

Phạm Cửu Xà trong mắt lộ hung quang nhưng lại biến mất rất nhanh, hắn lại lấy thanh tiểu kiếm pháp khí ra ngắm nghía.

Phạm Cửu Long lại lo lắng lắc đầu:

- Tiểu tử đó tuy không lớn tuổi lắm nhưng hắn rất giảo hoạt, khôn khéo hơn người, biết đâu hắn phát hiện ra chúng ta mai phục nên dùng kế hoãn binh. Nếu như ba ngày sau hắn trở mặt không đi thì sao?

Phạm Cửu Xà đập thanh tiểu kiếm lên bàn rồi lạnh lùng nói:

- Nếu hắn không đi thì chúng ta sẽ bắt huynh đệ Lô gia mang đến, lại bắt thêm con mẹ xấu xí của hắn nữa.

Phạm Cửu Long nghe thế thì gật gù:

- Thế thì để cho hắn sống thêm ba ngày nữa đi.

Diệp Không đi ra khỏi cửa Tàng Xuân lâu, giữa đêm hè gió man mác thổi làm tâm thần của hắn cảm thấy khoan khoái.

- Lão tử mà ra tay thì chẳng phải các ngươi sẽ cá chết, lưới rách sao?

Diệp Không không có đi về Diệp phủ mà lắc lư qua lại, hắn đi đến một bãi đất trống rồi gián Ẩn thân phù lên quả nhiên thấy có hai người lấm lét đi theo.

- Hắn đâu rồi? Vừa nhìn thấy hắn đi vào đay mà?

- Chẳng lẽ gặp ma sao? Nhoáng một cái đã biến mất, chia ra đi tìm mau.

Diệp Không thừa lúc đang tàng hình liền theo đám người đó nhắm hướng thành bắc Lô gia mà đi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 71 72

Đối Sách

Chương 71 72: Đối Sách

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Trong nửa năm qua, Lô Tuấn, Lô Nghĩa tăng cường thu nhận thủ hạ. Lại được Diệp Không dạy cho thủ đoạn vơ vét của cải ở thế kỷ 21 đó là tổ chức đánh bạc, nhúng tay vào làm lũng đoạn sản xuất.

Hiện tại Lô gia nằm ở thành Bắc, tuy không thể so sánh được với Diệp phủ nhưng cũng là đại viện rất lớn, chỗ ở rộng rãi, còn có cả nha hoàn, người hầu. Nghiễm nhiên trở thành phú hộ trong cái xóm nghèo.

Diệp Không cũng không bóc Ẩn thân phù ra đi vào trước cửa Lô gia. Ẩn thân phù vẫn còn tác dụng hắn liền dạo quanh Lô gia một vòng nhìn xem có người theo dõi huynh đệ Lô gia hay không?

Phạm Cửu Long không coi huynh đệ Lô gia vào đâu, tại hắn nghĩ võ công hai huynh đệ này đều rất kém, chẳng qua là dựa vào Diệp Không, chỉ cần tiêu diệt Diệp Không thì đối phó với huynh đệ Lô gia dễ như trở bàn tay. Thế nên hắn không phái người theo dõi Lô gia.

Diệp Không dạo quanh một vòng thấy không có gì bất thường liền móc một trương Xuyên tường phù dán lên tường của Lô gia, Diệp Không xuyên tường đi qua.

Xuyên tường phù cũng là một trong những loại phù chú rất thuận tiện. Trong truyền thuyết Mao Sơn đạo sĩ rất hay dùng, những lá bùa này tuy không thể so sánh được với linh phù nhưng cũng có rất nhiều công dụng. Diệp Không không dám truyền lung tung, ngoại trừ Lô Cầm thì hắn không có ý định truyền cho ai cả.

https://thuviensach.vn

Nếu để cho loại người bất lương học được thì lại phản lại tác dụng, chúng có thể dùng để trộm vặt, hay móc túi, tùy ý tiến vào nhà người ta mà phóng hỏa, giết người, trêu ghẹo nữ nhân mà không để lại tung tích.

Diệp Không tuy là lưu manh nhưng hắn không có những sở thích này. Nếu như người khác không gây chuyện với hắn, hắn cũng không tự nhiên giết người. Về phần nữ nhân những cái gì bắt buộc lấy đều không có ý nghĩa. Thế nhưng khi có cơ hội thì hắn cũng không bỏ qua, dù sao hắn cũng không phải là người tốt, không đùa nghịch không phải là bản chất của hắn.

- Oa! Tiểu Cầm đang tắm, ta phải nhìn một lát!

Diệp Không đứng nhìn trộm Lô Cầm đang ngâm mình trong bồn nước liền rúng động trong lòng.

- Oa! Trắng quá, đẹp quá thật không thể ngờ rằng mới hai năm trước còn là một tiểu nha đầu khô quắt, thế mà bây giờ vóc dáng lại đẹp thế. Chừng hai năm nữa không phải là càng đẹp hơn sao?

Lô Cầm không hề biết có một nam nhân đang đứng tròn mắt xem nhìn nàng, nàng đang ngâm mình trong bồn nước nóng nhắm đôi mắt dễ thương lại khoan khoái thốt lên:

- Thật là thoải mái quá!

Tiểu nha đầu có khuôn mặt trái xoan rất đẹp, lại bị nước nóng trong bồn bốc lên cho đôi gò má nàng hồng lên. Đôi hàng lông mi dài, cong vút khép hờ lai mang theo những hạt nước rung rung. Cái làm rúng động lòng người nhất chính là nốt ruồi xinh xắn dưới đôi môi mỏng của tiểu mỹ nhân.

Tiểu Cầm ngồi trong cái bồn tắm khá sâu, Diệp Không đứng ở xa nhìn không thấy, đành rón rén đi lại gần bên bồn tắm.

Oa!

Diệp Không nhìn trong bồn nước dập dờn thấp thoáng thấy một đám lông nhỏ hắn liền nuốt nước bọt ừng ực.

- Ừng ực!

- Ai!

Tiểu Cầm nghe thấy tiếng nuốt nước bọt liền cả kinh quát lên.

Diệp Không không giám đáp lời, cả kinh liền trốn đi trong lòng tự chửi mình:

https://thuviensach.vn

- Sóng to gió lớn đã từng trải qua, thế mà nhìn thấy tiểu nha đầu kia tắm lại nuốt nước bọt ừng ực. Chẳng phải trước kia lão tử cũng từng xem những chuyện như vậy mà cũng chưa từng nuốt nước miếng bao giờ cả!

Diệp Không chuồn ra khỏi phòng Tiểu Cầm đi vào phòng khách. Lúc này huynh đệ Lô Tuấn, Lô Nghĩa cũng đang ở đó, thấy vậy Diệp Không liền bóc cái bùa Ẩn than phù ra, lá bù vừa bóc xuống thân hình của hắn liền hiện ra.

Huynh đệ Lô gia đều biết hắn có thuật ẩn thân, thế nhưng thấy hắn bất ngờ xuất hiện cũng không khỏi giật mình, hoảng sợ. Sau khi trấn tĩnh lại cả hai liền chạy đến thi lễ.

- Bát thiếu gia quả thật bản lãnh hơn người, lên trời, xuống đất không gì không làm được. Chúng ta thật bội phục, bội phuc!

- Bát thiếu gia sống lâu muôn tuổi, tiên phúc vĩnh hưởng.

Diệp Không vung tay lên cái thì cái Ẩn thân phù bốc cháy thành một đốm lửa, hắn phủi tay rồi ngồi xuống mới lên tiếng:

- Những điều hai ngươi vừa nói chắc cũng có một số người muốn nghe. Nhưng với ta thì không có tác dụng đâu. Ngươi nói ta lên trời, xuống đất chắc là chê ta công lực không đủ để có thể phi hành đúng không? Còn ngươi nữa, nói ta sống ngàn năm, vạn năm ngươi nói ta sống lâu muôn tuổi chẳng phải có ý nói ta là con rùa đen đúng không?

Lô Tuấn, Lô Nghĩa bị hắn mắng đã quen thành mặt dày rồi nên vẫn cười ha ha rồi ngồi xuống nói tiếp:

- Đúng thế, đúng thế! chúng ta muốn mình giống như bông cải Thanh Liên. Nghe tiếng mắng của Bát thiếu gia mới phát triển, tiếng mắng của bát thiếu gia là đất, là sương, là phân bón...

- Được rồi, được rồi! Ta sợ các ngươi rồi! Nào là đất, là sương rồi đến phân các ngươi cũng nói ra được.

Diệp Không cười mắng vài câu rồi mới thấp giọng nói ra:

- Bây giờ ta sẽ nói với các ngươi chuyện chính.

Chỉ một lát sau Lô Nghĩa ngẩng đầu lên nói:

- Bát thiếu gia, tên mập họ Phạm đó mời Bát thiếu gia chắc chắn là không có hảo ý, Bát thiếu gia ngàn vạn lần đừng trúng gian kế của huynh

https://thuviensach.vn

đệ hắn.

Lô Tuấn trầm ngâm một hồi cũng nói:

- Ta cũng hiểu tâm địa của Phạm Cửu Xà. Cho dù lúc ở Tàng Xuân lâu hắn không động thủ, xem ra đến lúc đó Bát thiếu gia không đi bọn hắn cũng sẽ không từ bỏ ý đồ đâu.

- Thế bây giờ phải làm sao? Chi bằng chúng ta ra tay sớm, cứ theo chân bọn hắn rồi tính.

Giờ đây huynh đệ Lô Tuấn, Lô nghĩa đã cùng hội, cùng thuyền với Diệp Không. Vinh hoa phú quý mà bọn hắn đang hưởng cũng là do Diệp Không cho bọn hắn. Nếu bây giờ Diệp Không trở mặt bọn hắn cũng không thể trở lại làm tiểu vô lại như ngày trước được nữa, ngoài con đường chết thì chúng không còn con đường nào để đi cả.

- Tính như thế nào? Không được.

Lô Tuấn lắc đầu nói tiếp:

- Chưa cần nói đến Phạm Cửu Xà. Chỉ riêng Phạm Cửu Long thì võ công của hắn đã rất cao cường rồi, thủ hạ của chúng lại nhiều. Hơn nữa mấy ngày hôm nay chúng đã có chuẩn bị rồi. Bây giờ cho dù chúng ta dốc sức liều mạng thì cũng chẳng khác nào lấy trứng chọi đá cả.

Lô Nghĩa sốt ruột đi tới đi lui nói:

- Thế này không được, thế kia cũng không được? thế chẳng lẽ chúng ta ngồi trong nhà khoanh tay chờ chết sao?

- Lô Tuấn, ngươi nói rất có lý.

Diệp Không vỗ vai Lô Tuấn khen ngợi. Một thiếu niên mười bốn tuổi đi vỗ vai một thanh niên hai mươi mấy tuổi thì nhìn rất phản cảm, rõ ràng cả ba người đều thấy không ổn. Bất kể là cái gì, từ thân phận, mưu kê, năng lực thì Diệp Không đều hơn hắn bọn hắn. Nhưng Lô Tuấn bị vỗ vai trong lòng cũng có chút bất phục.

Lô Nghĩa vốn cũng chẳng thông minh gì nhưng chợt nói ra:

- Bát thiếu gia hôm nay đến đây thì chắc chắn đã có chủ ý rồi.

- Ha ha, Lô Nghĩa ngươi cũng không tệ ah!

Diệp Không cười rồi kéo huynh đệ Lô gia lại. Ba cái đầu chụm vào nhau. Chỉ thấy sau khi Diệp Không nói xong gương mặt hai huynh đệ Lô

https://thuviensach.vn

gia rạng rỡ hẳn lên.

Lô Nghĩa nghe xong ánh mắt sáng ngời nói:

- Kế này rất hay! Giết sạch huynh đệ họ Phạm thế là từ nay thành Nam Đô là của chúng ta.

Thế nhưng Lô Tuấn lại có chút suy nghĩ, cau mày nói:

- Nếu cứ như vậy thì Bát thiếu gia vẫn phải đi phó ước vơi Phạm Cửu Xà. Chỉ sợ tên Phạm Cửu Long cùng đường làm bậy thì chẳng phải lúc đó Bát thiếu gia sẽ gặp nguy sao?

- Đúng vậy! chuyện này Bát thiếu gia phải tìm cách hóa giải không nên mạo hiểm như thế.

Lô Nghĩa cũng phát giác trong chuyện đó có gì không ổn.

Diệp Không cười lạnh nói:

- Trên đời làm có chuyện không phải mạo hiểm sao? Đi ra khỏi nhà cũng đề phòng xe đụng mà. Nếu như Phạm Cửu Xà muốn liều mạng thì ta cũng chỉ còn cách tử chiến với hắn một phen thôi.

Mặc dù Phạm Cửu Xà đã luyện tới luyện khí tầng ba và Diệp Không chỉ mới đạt đến luyện khí tầng hai. Nhưng hắn đã từng luyện Ngũ Hành Thăng Thiên Kinh vẫn có thể ngang ngạnh chiến đấu với luyện khí tầng năm. Diệp Không cũng nhân dịp này muốn kiểm tra xem Ngũ Hành Thăng Thiên Kinh có thần kỳ đến như vậy không?

Lúc ba người đang nói chuyện thì Lô Cầm đã tắm xong đi ra ngoài, khuôn mặt trắng hồng của nàng trông rất động lòng người.

Tiểu Cầm trông thấy Diệp Không tới thì nhướng mày nói:

- Ca ca, Diệp Không ca ca cũng tới rồi.

Lô Tuấn, Lô Nghĩa lẽ nào không biết tam tư của muôi muội liền cười nói:

- Hôm nay trăng thật sáng, đúng là thời điểm ngắm trăng hóng mát rất tốt. Hai ngươi cứ trò chuyện đi, huynh đệ chúng ta đi uông rượu ngâm thơ đây.

Diệp Không tức giận nói:

- Ta kháo, hai tên quê mùa như các ngươi mà cũng đòi ngắm trăng, ngâm thơ sao? Không sợ ánh trăng kia nghe được mà đái ra quần sao?

https://thuviensach.vn

Lô Nghĩa ngạc nhiên nói:

- Ta phát hiện ra suốt ngày ngươi cứ bắt chúng ta năng lịch sự. Nhưng bây giờ ta mới phát hiện ra... Ngươi cũng là người không có văn hóa.

Lô Cầm nghe bọn hắn đấu khẩu cười đến rách cả miệng. Đến khi hai ca ca của nàng đi ra xa khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lại ửng hồng lên, nàng cứ cúi đầu xuống đất không giám ngẩng mặt lên.

Diệp Không tuy là dám nhìn trộm nàng tắm xong lại không dám trêu chọc nàng. Con đường tu tiên thật gian nan vất vả, phải gạt bỏ hết tạp niệm. Hơn nữa tiên nhân sống lâu hơn phàm nhân rất nhiều. Cho nên nếu tiên nhân và phàm nhân xảy ra tình yêu thì không thể có kết quả tốt được.

Trừ phi là kẻ tu tiên đã đến đường cùng không thể tiến triển thêm được nữa. Giống như trường hợp của Vạn Huyền chân nhân thì không sao cả. Lão có thể lấy một vài nữ nhân rồi sinh một vài nhi tử cũng không sao, dù sao thì lão cũng không cần tu hành thêm nữa.

Thế nhưng Diệp Không mới bắt đầu vào tiên lộ, làm sao có thể cho tiên lộ của mình bị cản trở như thế được chứ?

Nghĩ đến đó Diệp Không nghiêm mặt nói:

- Vừa vặn muội cũng vừa đến, bây giờ ca sẽ dạy muội chú ngữ của Ẩn thân phù và Xuyên tường phù, muội học cho tốt. Ba ngày sau là có việc cần dùng đế rồi. Lần này tính mạng của ca ca này và hai ca ca của muội đều giao vào tay muội cả đấy.

Phần khó khăn nhất là chế bùa chứ khi sử dụng lại rất dễ dàng chỉ cần có bùa phối hợp với chú ngữ thì bất luận kẻ nào cũng có thể sử dụng rồi. Đến lúc Lô Cầm học xong, lần đầu tiên sử dụng tiên nhân pháp thuật cô cùng mừng rỡ.

- Như vậy là tàng hình sao? Ca không nhìn thấy muội sao? ngay cả muội cũng không trông thấy chính mình nữa.

Diệp Không thỏa mãn gật đầu:

- Muội đã tàng hình rồi, ca cũng không nhìn thấy muội, trừ khi là dùng Thiên nhãn thuật của tu tiên giả mới nhìn thấy muội, còn phàm nhân đến đây thì đều không nhìn thấy muội, không tin muội cứ lại trước gương nhìn thử đi.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng cả buổi cũng không nghe tiểu nha đầu trả lời. Diệp Không nghĩ không biết có phải nàng đã đi ra ngoài rồi hay không đang định lên tiếng hỏi thì nghe tiếng Tiểu Cầm đằng sau:

- Có phải lúc đến nhà muội thì ca ca cũng tàng hình đi đến không?

Diệp Không gật đầu:

- Đúng vậy!

Hắn nói xong thầm biết là hỏng bét rồi nhưng cũng cảm giác được Lô Cầm đang rất xấu hổ vung nắm tay đến:

- Vô lại!

Diệp Không không nhúc nhích liền bị một bàn tay trắng như phấn đánh trúng, hắn cười hắc hắc nói:

- Ca ca ngươi mới là vô lại, còn ca đây là lưu manh. So với hắn ca còn cao cấp hơn nhiều.

- Dù sao thì ca cũng rất vô sỉ, hạ lưu, Con mắt của ca sẽ bị đau nhức.

Lô Cầm cảm thấy rất xấu hổ, lúc nàng tắm đã cởi hết quần áo như thế chẳng phải hắn đã nhìn thấy hết rồi sao? Như thế thì về sau còn mặt mũi nào gặp người khác.

Thế nhưng trong lòng nàng cũng âm thầm mừng rỡ, nếu Diệp Không ca ca không muốn nhìn nàng, không để ý gì đến nàng thì đó mới là điều làm nàng phải thương tâm.

Diệp Không liền cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng nói:

- Ca phải cầm lấy tay muội, nếu không thì sẽ không biết muội đang ở đâu cả.

Diệp Không ngừng một chút rồi lại lấy ra một lá bùa:

- Đây là Xuyên tường phù, đến đây ca sẽ dạy cho muội.

Lô Cầm quả là rất thông minh chỉ một lúc sau nàng đã sử dụng thành thạo các loại bùa. Do trong nửa năm nay Diệp Không đã vẽ rất nhiều bùa nên xác suất thành công khi sử dụng đã cao hơn rất nhiều.

- Muội cứ ở đây chờ ca, ca đi một lúc sẽ trở lại.

Diệp Không đưa Lô Cầm đến hậu viện, sau đó Diệp Không lấy ra một tấm Xuyên tường phù rồi đi ra. Qua khoảng nửa tuần hương, Diệp Không dẫn theo một con chó trở lại.

https://thuviensach.vn

Diệp Không buộc con chó vào gốc cây cổ thụ ở bên cạnh rồi quay sang ra lệnh cho Lô Cầm:

- Tàng hình.

- Tốt.

Diệp Không lại nói:

- dùng Định thần phù.

- Vâng.

Lô Cầm lặng yên đọc chú ngữ, sau đó lấy một trương phù dán lên đầu con chó.

Con chó không kịp kêu lên một tiếng, bốn chân mềm nhũn ngã vật ra bãi cỏ. Diệp Không thân ảnh hiện ra trong tay cầm một con dao găm.

- Lấy dao làm thịt nó.

Lô Cầm không nghĩ tới được Diệp Không có thể ra lệnh như thế nên chỉ đứng im bất động. Lại nghe Diệp Không quát:

- Muội phải biết rằng muội là khâu quan trọng nhất trong kế hoạch của ba ngày sau. Rất có thể còn phải giết người nữa đấy, huống chi đây chỉ là một con chó.

Lô Cầm đưa tay ra nhận lấy con dao găm tiến tới, nhưng động tác của nàng chậm chạp lại không muốn động thủ. Diệp Không cả giận nói:

- Giết nó. Nếu muội không giết nó thì nó sẽ giết muội.

- Không giết nó Lô Tuấn, Lô Nghĩa cũng bị giết.

- Không giết nó Diệp Không ca ca cũng phải chết.

Khi Lô Cầm nghe mấy tiếng rống về sau rốt cuộc nàng đã nhào tới, hung hăng đâm một nhát vào cổ con chó. Máu tươi theo dao găm phun ra dữ dội.

Lô Cầm đưa tay lên vuốt ngực, nàng thở hổn hển. Nàng quay đầu lại nhìn vũng máu của con chó, bàn tay nàng không khỏi run lên. Thế nhưng trong lòng nàng lại như có âm thanh văng vẳng đến:

- Diệp Không ca ca, vì ca ca, cái gì Tiểu Cầm này cũng có thể làm.

Ba ngày sau, Nam Đô Thành, cửa thành nam.

Bởi vì An Quốc và Man tộc tình thế dần dần khẩn trương, cho nên hướng nam bị kiểm tra cũng nghiêm khắc hơn hướng khác ở cửa thành có mấy đội binh sĩ cầm thương, kiểm tra người và hành lý ra vào thành, trên

https://thuviensach.vn

đầu thành, một loạt mũi tên cung nỏ không khách khí mà chỉa xuống, có gió thổi cỏ lay gì, chắc chắn sẽ bị bắn thành trăm ngàn lỗ.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 73 74

Xuất Phát!

Chương 73 74: Xuất phát!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Bên cạnh cửa thành có một quá trà, một trung niên nam tử mập mạp, bên cạnh có đặt một thanh đại mã đao, ngồi trước bàn gỗ, con mắt nhỏ của hắn, đang nhìn vào hàng ghế cuối cùng.

Cách đó không xa, có mấy tiểu thương qua đường nghị luận.

- Đó là Nhị bang chủ Long Xà Bang, Phạm Cửu Xà, béo tốt a, truyền thuyết võ công của hắn cao cường, có đúng hay không?

- Ai biết được? Nhưng công phu trên giường của mập mạp này nhất định không tốt, người béo thường ngắn a, lần trước ở Tàng Xuân Lâu ta nghe một Tiểu Đào Hồng hầu hạ cho hai huynh đệ, mới miễn cưỡng làm cho nàng kia ăn no a, ha ha...

- Các ngươi không muốn sống? Phạm Cửu Xà là bá chủ một phương ở thành Nam Đô, nhanh đi mau!

Mấy tiểu thương vừa đi, trên mặt Phạm Cửu Xà lóe lên thần sắc giận dữ, hắn là tu tiên giả Luyện Khí kỳ tầng ba, tuy không thể phóng thần thức ra ngoài, nhưng tai thính mắt tinh, mấy tiểu thương đối thoại, hắn nghe không sót một chữ.

- Đi, đuổi kịp, ghi nhớ địa chỉ, đừng nóng vội động thủ, chờ ta trở lại, ta muốn cưỡi lên kiều thê mỹ thiếp của bọn chúng, cho bọn chúng xem lão gia ta có được hay không!

Phạm Cửu Xà nói với mấy tiểu đệ tùy tùng.

- Cả hai người thuộc hạ đều đi?

https://thuviensach.vn

Tiểu đệ tùy tùng hỏi.

- Đều đi, đi thôi.

Phạm Cửu Xà không kiên nhẫn thúc dục.

- Sau đó trở về bang, chuyển cáo với lão đại, bảo hắn hoàn toàn yên tâm, cứ ở nhà chờ đợi tin tức.

- Vâng!

Hai tiểu đệ ôm quyền, chạy vội rời đi.

Không bao lâu, chỉ thấy trên bàn đá xanh, một con tuấn mã từ từ đi tới, không nhanh không chậm, là một thiếu niên áo vải màu xanh, trên đỉnh đầu có nón trúc vành rộng che nắng, lộ ra một nửa gương mặt tuấn tú.

- Bát thiếu gia quả nhiên là người thủ tín, rất đúng giờ.

Phạm Cửu Xà buông bát trà, bước nhanh ra nghênh đón.

Mà người đi đường cũng kinh ngạc dò xét thiếu niên này, rốt cuộc là người phương nào, lại có thể được lão nhị của Long Xà Bang nghênh đón a.

- A, Phạm huynh đã ở đây, ta còn tưởng rằng thời gian sớm nên không vội, thứ lỗi thứ lỗi.

Trên mặt Diệp Không vui vẻ, phi thường khách khí cười nói, thúc ngựa tăng thêm tốc độ.

- Tới sớm không bằng tới đúng lúc nha, ngươi đừng xuống ngựa, chúng ta đi ra khỏi thành đi.

Đừng nhìn Phạm Cửu Xà béo, hắn lên ngựa rất gọn gàng, cho thấy công phu của hắn rất phi phàm.

- Cũng tốt, Phạm huynh, mời.

Hai thớt ngựa sóng vai nhau đi ra khỏi thành, mà tên thủ lãnh thủ vệ không dám đắc tội Phạm Cửu Xà, vừa nghe nói thiếu niên này là Bát nhi tử của Diệp Hạo Nhiên, cũng không dám yêu cầu kiểm tra, trực tiếp nhắm một mắt mở một mắt, cho hai người rời đi.

- Diệp đạo hữu, không biết kỹ thuật cưỡi ngựa của ngươi thế nào, thời gian chặt chẽ, không bằng chúng ta tăng thêm tốc độ, sớm tới đích một chút.

Vừa ra khỏi thành, Phạm Cửu Xà đã không chờ được mà thúc dục.

https://thuviensach.vn

Mà càng tiếp cận thành cộng, lại càng kích động, không thể chờ đợi được, tâm như lửa đốt, bản tính con người là thế, Phạm Cửu Xà cũng không ngoại lệ, hắn đã đợi hai mươi năm, đã đợi không kịp, vội vã hút công lực của Diệp Không, đột phá Luyện Khí tầng bốn, đến lúc đó, đã có thể dùng pháp khí phi kiếm rồi a.

Cũng không biết đồ chơi này có lợi hại hay không? Nhưng có thể giẫm lên bay đi? Có thể biến lớn hay không? Một lần có thể giết mấy người? Trong nội tâm Phạm Cửu Xà đang gấp như lửa đốt, giống như vừa mua một một cái điện thoại mới, lại phát hiện pin đã hết điện, nhẫn nại nạp điện mới xài được a.

Diệp Không cười nói.

- Phạm huynh, tiểu đệ khó được đi ra ngoài, mà cũng lần đầu tiên cưỡi ngựa, đúng là không thể cưỡi nhanh được a.

Mẹ kiếp, không thể cưỡi ngựa nhanh, ngươi không bằng đi chết đi, trong nội tâm Phạm Cửu Xà mắng một câu, nhưng không có biện pháp.

Hai người ngồi trên lưng ngựa, lắc lắc đung đưa, Diệp Không đúng là lần đầu tiên đi ra khỏi Nam Đô Thành, chỉ thấy trước mắt là một bình nguyên, có một con đường đất vàng thẳng tắp về phương xa, cuối tầm mắt, trong ánh mặt trời có dãy núi nguy nga, cao vút trong mây.

- Oa, cái kia núi thật cao, không biết là núi gì?

Diệp Không cả kinh hỏi.

- Đó là Thập Vạn Đại Sơn, nhìn thì thấy gần, kỳ thật ở rất xa, người Man tộc sống trên núi, bên ngoài Thập Vạn Đại Sơn, chính là hồng hoang vô tận.

Phạm Cửu Xà hữu khí vô lực trả lời.

- Oa! Trên thảo nguyên này có vì đặc biệt hay không?

Phạm Cửu Xà chưa nói xong, Diệp Không đã kinh ngạc.

- Có cái gì kỳ lạ, không phải toàn Y Phục Tạo Thảo thôi sao, rất nhiều người đều ra chợ mua, kỳ thật bên ngoài thành có thể tùy tiện hái, ở xa một chút có, bên kia còn có Tinh Tinh Thảo, buổi tối sáng ngời như sao trời...

- Oa! Phạm huynh, hình như phía trước có gia súc, rất uy mãnh... Oa! Trên cây đại thụ lớn kia có một đám lửa kìa. Oa! ...

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà cơ hồ muốn nổi điên, tiểu tử này đúng là ngu ngốc a, những chuyện này không phải thường thức sao? Nãy giờ cứ oa oa liên tục, giống như ếch vậy, có cái gì ngạc nhiên, phiền muốn chết, chỉ chờ tranh thủ thời gian đến địa phương đó, là giải quyết tiểu tử này.

Khoan hãy nói, đây là lần đầu tiên ra khỏi thành, đúng là làm cho Diệp Không mở rộng tầm mắt, trước kia ở trong Thành Nam Đô, hắn còn tưởng rằng đại lục Thương Nam cũng không khác gì so với địa cầu, hiện tại xem xét, mới biết được khác biệt cũng không phải quá lớn.

Cảnh sắc trên Thương Nam đại lục làm cho người ta thoải mái nếu không phải trong nội tâm muốn đối phó Phạm Cửu Xà, nói không chừng Diệp Không đã biến mình thành khách du lịch rồi.

Cưỡi ngựa đi về hướng nam nửa canh giờ, Phạm Cửu Xà một xách cương ngựa, hét lớn nhảy xuống ngựa.

- Phường thị ở bên kia sao?

Diệp Không giả bộ như không có tâm cơ, hỏi.

- Phường thị còn xa, cứ như vậy, đi cả ngày cũng không đến, ta mang ngươi tới đó, cũng được nghỉ ngơi sớm một chút.

Phạm Cửu Xà vừa cười vừa nói.

- A, Phạm huynh quả nhiên chân thực nhiệt tình, Diệp mỗ trước kia đúng là mù mắt, rõ ràng đi hành thích nhị vị huynh trưởng, kính xin Phạm huynh chớ trách cứ.

- Ha ha ha...

Phạm Cửu Xà cười to ba tiếng, nói ra.

- Diệp đạo hữu, đi theo Cửu Xà ta ngươi còn cho rằng không có chỗ tốt sao?

Hai người lại đi một hồi, đã đi qua thảo nguyên, chung quanh đã có người ở thưa thớt, Phạm Cửu Xà lại thúc mạnh ngựa, hai chân kẹp lấy, đi tới một rừng cây đước.

Diệp Không cũng không hỏi nhiều, sau đó theo sát, trong miệng lại hỏi.

- Phạm huynh, bên hông của ngươi là vật gì?

Phạm Cửu Xà vỗ vỗ túi trữ vật màu xám bên hông, cười nói.

https://thuviensach.vn

- Diệp đạo hữu cái này cũng không biết? Đây là túi trữ vật, đừng nhìn nó nhỏ, không gian bên trong rất lớn đấy, cho dù nhét một người đi vào cũng dư xài, đây là vật thiết yếu của mỗi tu giả, mà tiền của tu tiên giả cũng ở bên trong, nghe nói còn có thần vật như Trữ Vật Giới Chỉ, bên trong giới chỉ có thể chứa cả ngọn núi đấy.

Diệp Không kinh ngạc không thôi.

- Trữ Vật Giới Chỉ lợi hại như vậy? Nhất định là rất hiếm thấy?

Phạm Cửu Xà đắc ý nói ra.

- Đó là đương nhiên, nếu không phải là Nguyên Anh kỳ đại tu sĩ, mang theo Trữ Vật Giới Chỉ sẽ mang tới họa sát thân đấy.

- Thì ra là thế, đi cùng Phạm huynh đúng là được mở mang kiến thức a.

Diệp Không liên tục gật đầu.

Phạm Cửu Xà mỉa mai cười cười, lại hỏi.

- Diệp đạo hữu, sư phụ của ngươi Vạn Huyền chân nhân có nói với ngươi chưa? Tại sao cái gì ngươi cũng không hiểu thế?

Diệp Không đỏ mặt lên, lắp bắp nói ra.

- Phạm huynh chớ trách, kỳ thật... Vạn Huyền chân nhân ngày đó không thu ta làm đồ đệ, ta cũng chỉ trùng hợp tìm được công pháp tu tiên cấp thấp, sau đó tự mình luyện, về sau còn cần Phạm huynh chỉ dẫn nhiều hơn.

- Ha ha, dễ nói.

Phạm Cửu Xà nghe vậy liền an lòng, tình huống chân thật hắn đã sớm điều tra, mà bây giờ Diệp Không chính miệng nói ra lời này, nói rõ tiểu tử này đã thiệt tình xem hắn là bằng hữu.

Đến lúc đó đột nhiên ra tay làm khó dễ, vậy thì càng dễ! Phạm Cửu Xà vốn đang lo lắng tiểu tử này khôn khéo cơ trí, sẽ phí nhiều sức lực, hiện tại xem ra còn rất tốt a.

- Chúng ta nhanh lên, giữa trưa phải vượt qua rừng cây, trong rừng cây rất có thể sẽ có giết người đoạt bảo, đi tới bình nguy phía trước là an toàn.

- Ai nha.

Diệp Không gật đầu, hai con ngựa một trước một sau đi vào sâu trong rừng cây.

https://thuviensach.vn

Tuy Phạm Cửu Xà nói phía trước là bình nguyên, nhưng càng đi càng tối, trong rừng rậm cũng rất tối, những cây đại thụ màu đỏ đã không thấy nữa, mà biến thành những cây cối cực lớn, tán cây cao vút trong mây, mà cây như vậy trên địa cầu chỉ sợ không nhiều, tại đây lại quá nhiều.

Ở Thương Nam đại lục cũng không có đồng hồ, trong rừng rậm tối tăm này, cũng không biết đi bao lâu.

- Phạm huynh, còn xa sao?

Diệp Không trong lời này tràn đầy ngữ khí sợ hãi.

- Sắp tới bình nguyên rồi.

Phạm Cửu Xà trong nội tâm càng đắc ý, tiểu tử này còn tưởng rằng hắn có bao nhiêu bổn sự, kỳ thật chỉ là tiểu thí hài mà thôi.

Lại không biết đi bao lâu, rốt cục trông thấy một tia sáng, Phạm Cửu Xà nói là ở phía trước, đi qua sẽ nghỉ ngơi một hồi, thúc ngựa đi qua.

Diệp Không đi theo phía sau, phát hiện nơi này là một khối đất bằng nhỏ, chung quanh đều là rừng cây, căn bản không phải là bình nguyên, chỉ là một khối đất trống trong rừng cây mà thôi.

Trên đất đầy cỏ hoang, mà cỏ mọc cao tới đùi ngựa, mà ở giữa khu đất trống, có một cái thạch đình.

Hai người buộc ngựa vào một gốc cây nhỏ, sau đó đi vào trong mái đình sụp đổ, tìm một cục đá sạch sẽ ngồi xuống, lấy thức ăn nước uống ra.

- Diệp đạo hữu, kỳ thật đây cũng là nơi ta đạt được công pháp tu tiên a! Hơn hai mươi năm rồi!

Phạm Cửu Xà cắn thịt khô và nói.

- Nhớ năm đó phụ thân ngươi còn không có mang theo đại quân tới đây, cũng không có Thành Nam Đô, tại đây đều là phạm vi quản hạt của Man tộc, ta và ca ca đều là nô lệ của Man tộc.

- Vào một đêm tối ta trốn đi, ngày đó không có trăng sáng, khắp nơi đều đen kịt, phía sau còn có truy binh, ta hoảng hốt chạy bừa, bỏ chạy đến nơi đây, truy binh theo kịp, ta vừa mệt vừa đói, căn bản là không có nơi để trốn. Cũng gọi là trời có mắt, trong kinh hoảng, ta phát hiện dưới thạch đình này có huyệt động, ta cuống quít trốn vào trong đó.

Phạm Cửu Xà cười cười nói.

https://thuviensach.vn

- Ai ngờ vừa trốn vào, chẳng những ta thoát được truy binh, còn được di vật của một tu giả Man tộc, cho nên ta mới bước lên con đường này.

Phạm Cửu Xà cảm khái xong, vừa cười nói.

- Diệp đạo hữu, ngươi có muốn bước lên con đường giống Cửu Xà ta không?

Diệp Không đại khái minh bạch, vì cái gì Phạm Cửu Xà chạy xa như vậy mới động thủ, tám phần cũng là vì nơi này có huyệt động, giết mình có thể dễ dàng vào trong động luyện hóa, không người nào quấy rầy, cũng không sợ bị phát hiện, quả nhiên là nơi tốt để giết người đoạt bảo.

Diệp Không giả bộ như nhát gan nói ra.

- Phạm huynh, ta nhát gan, trong động tối tăm rậm rạp, ngươi đi vào đi thôi.

Phạm Cửu Xà cũng không miễn cưỡng, cười nói.

- Cũng ăn xong rồi, chúng ta nghỉ ngơi một chút, đường còn xa, ta đi tiểu đây.

- Nha!

Diệp Không gật đầu.

Phạm Cửu Xà đứng dậy đi ra sau lưng của Diệp Không, nhìn lại, tiểu tử này đang vùi đầu ăn màn thầu, căn bản là không phòng bị, vậy thì động thủ đi.

Phạm Cửu Xà cũng không muốn một kích lấy mạng Diệp Không, mục đích của hắn chính là linh khí trong huyệt khí hải của Diệp Không. Một Luyện Khí kỳ tu tiên giả, lại không phải Kết Đan cũng không phải Kết Anh, chỉ cần hắn vừa chết, linh khí trong khí hải sẽ tiêu tán không còn.

Phạm Cửu Xà cũng không muốn làm chuyện hại người không lợi mình, hắn sớm đã nghĩ đối sách, nhưng hắn đứng trong bụi cỏ, bờ môi đang lẩm bẩm, im ắng mặc niệm khẩu quyết "Lưu Sa Thuật", năm ngón tay cũng đánh pháp ấn, chỉ vào Diệp Không.

Phạm Cửu Xà suy nghĩ rất khá, thi triển "Lưu Sa Thuật" với Diệp Không, đem thân thể của hắn cuốn vào, vây khốn hoạt động của hắn.

Nhưng vào thời khắc mấu chốt, Phạm Cửu Xà đột nhiên phát hiện, tên tiểu tử ngu ngốc này, đột nhiên ném thịt khô đi, quay đầu lại cười mỉa mai

https://thuviensach.vn

với hắn, giống như sớm biết rõ tâm tư của hắn.

Mặc kệ hắn! Tiếp tục, khẩu quyết vẫn còn chưa hoàn thành! Phạm Cửu Xà nghĩ như vậy.

Nhưng Diệp Không làm sao cho hắn tiếp tục nữa chứ, giả vờ ngây ngốc vào ban ngày, đó là muốn giảm sự nghi ngờ của đối phương xuống mức thấp nhất, tìm kiếm cơ hội.

Diệp Không nói động là động, không cho đối phương thời gian suy nghĩ, từ trong ống tay áo lấy ra một bó to phù chú, cũng không biết phù chú này có tác dụng với tu tiên giả hay không, nhưng đây là thủ đoạn công kích duy nhất trước mắt của Diệp Không.

Hạt Nhãn Phù, Xuất Huyết Phù, Định Thần Phù, thậm chí Nạo Thai Phù, hơn mười cái phù chú, mang theo ánh lửa, bốc cháy trong không khí, nện vào đầu của Phạm Cửu Xà, hiệu dụng không biết, nhưng thanh thế rất kinh người.

Phạm Cửu Xà không biết đây là pháp thuật gì, nhưng đã bị giật mình, cho dù những tấm phù chú này là Hỏa Cầu Thuật cơ bản nhất, cũng có thể đốt hắn thành tro bụi.

Kỳ thật Lưu Sa Thuật chỉ cần một câu là được, nhưng đó là khi tu luyện Lưu Sa Thuật đại thành, mà những phù chú kia đánh ra, Phạm Cửu Xà cũng không ngốc tới mức lấy mạng đổi mạng, khẩu quyết trong miệng cũng ngừng lại, muốn né tránh.

- Ọe!

Lưu Sa Thuật không có phát ra nên Phạm Cửu Xà bị linh khí cắn trả, phun một ngụm máu tươi, từ trong miệng phun ra ngoài.

- Hảo tiểu tử, thì ra ngươi một mực giả ngu a!

Đôi mắt nhỏ Phạm Cửu Xà oán độc nhìn Diệp Không, lúc nói chuyện trên hàm răng có tơ máu, nhìn thấy mà giật mình.

Diệp Không cười lạnh nói.

- Ta lừa ngươi, ngươi gạt ta, mọi người cũng như nhau cả thôi.

Kỳ thật Diệp Không cũng không muốn người sống ta chết với thằng này, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Phạm Cửu Xà, giữa chúng ta không có cừu hận lớn a, sao không biến chiến tranh thành tơ lụa chứ? Ta không có nắm chắc giết chết ngươi, ngươi cũng không nắm chắc giết chết ta, không bằng bắt tay giảng hòa, mọi người chung sống hoà bình, không xâm phạm lẫn nhau, năm hạng nguyên tắc, làm bạn tốt của nhau.

- Ha ha, ngươi nghĩ hay quá nhỉ.

Phạm Cửu Xà cười to, dữ tợn nói ra.

- Nói cho ngươi biết, lão tử luyện công pháp tu tiên, chính là dùng người khác làm lô đỉnh, thả ngươi, ta lấy cái gì đột phá.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 75 76

Kích Đấu

Chương 75 76: Kích đấu

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ngươi thực sự nắm chắc giết ta sao?

Diệp Không hỏi, sau đó hắn lại nói tiếp:

- A, Phạm huynh, quên nói cho ngươi biết, lúc ta đi ra ngoài, ta đã bảo Lô gia huynh đệ dẫn người đi, đi bắt đại ca của ngươi, lão bà ngươi, con của ngươi, còn có lão ba của ngươi ở Lâm huyện, lâu như vậy, ta nghĩ cũng bắt được rồi a?

Diệp Không nhàn nhạt nói ra, khẩu khí rất bình thản, không mang theo một tia khói lửa.

- Ta còn chiếu cố bọn họ, nếu như đến tối, ta còn không trở lại, vậy thì tiễn bọn đi một đoạn, ân, từ nhỏ đến lớn đều chết, Phạm huynh ngươi cảm thấy như thế nào đây?

- Ngươi thật hèn hạ!

Trong miệng Phạm Cửu Xà nói ra mấy chữ này.

Hắn không nghĩ tới ngươi là một thiếu niên mười mấy tuổi, không ngờ lại tàn nhẫn như vậy, thừa dịp ta ra khỏi thành, đem Phạm gia cao thấp bắt lấy.

Diệp Không chắp tay cười nói.

- Ta vốn chính là lưu manh, đùa nghịch chút thủ đoạn của lưu manh là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Có lẽ ngươi không biết, Diệp phủ cao thấp, những tên ác nô hung hăng càn quấy tới cỡ nào, nhưng bây giờ, bọn họ nhìn thấy ta, nào dám không cúi đầu khách khí kêu một tiếng Bát thiếu gia?

https://thuviensach.vn

Ta không gây người khác, đã cám ơn trời đất, nhưng ngươi không biết tính cách của ta, hiện tại mọi người dừng tay về thành, coi như cái gì cũng không xảy ra, thế nào?

Ánh mắt Phạm Cửu Xà lập loè bất định, trước kia hắn đều dùng chiêu thức này bức hiếp người khác, không nghĩ tới lại có lúc người khác dùng người thân uy hiếp mình.

- Ha ha ha...

Đột nhiên Phạm Cửu Xà ngửa đầu cười to.

- Tiểu tử khốn kiếp! Ngươi cho rằng có thể lừa gạt ta sao? Long Xà Bang của ta dễ dàng bị công hãm như vậy sao? Chỉ bằng mấy tên du côn Lô gia trong tay ngươi ngươi?

- Không không không, đương nhiên không phải!

Diệp Không đong đưa ngón tay.

- Cũng đi với Lô gia huynh đệ, còn có thân binh Diệp gia chúng ta, cũng có người biết tàng hình, ngươi cảm thấy có thể không?

- Tiểu tử quá khôn khéo không thể trưởng thành được!

Phạm Cửu Xà nhìn chằm chằm vào Diệp Không, hắn không nghĩ tới mình lăn lộn cả đời lại bị một đứa nhỏ như thế này lừa gạt.

- Chuyện này không cần ngươi quan tâm, như thế nào đây? Đã nghĩ tốt chưa?

Diệp Không hỏi.

Ánh mắt Phạm Cửu Xà dừng một chút, cười khổ.

- Phụ mẫu ta, huynh trưởng, thê nhi đều trong tay ngươi, còn có thể như thế nào đây?

- Ha ha, vậy chúng ta trở về thành!

Diệp Không cười đi tới.

- Ha ha, vậy thì đi thôi.

Phạm Cửu Xà cũng nghênh đón.

Nhưng hai người đều bày ra nụ cười cả người lẫn vật đều vô hại, bọn họ không hẹn mà giống như nhau, đồng thời phát động công kích.

Diệp Không lại một lần vung ra rất nhiều phù chú, mà Phạm Cửu Xà vung song chưởng lên, mấy hỏa cầu đánh về phía Diệp Không.

https://thuviensach.vn

Dựa vào Ảnh Vũ, Diệp Không nhẹ nhõm tránh né hỏa cầu, cười khẩy nói ra.

- Nguyên lai ngươi cũng không quan tâm tới tính mạng người nhà của ngươi a.

Phạm Cửu Xà cười ha hả.

- Kỳ thật ngươi cũng căn bản không có ý định thả ta.

- Vậy thì lại ăn mấy phù của ta đi!

Phạm Cửu Xà cười ha hả, vừa rồi hắn không cẩn thận trúng phải hai phù, phát hiện thứ đồ chơi này cũng không có gì nguy hiểm lắm, chỉ cần linh khí của hắn vận chuyển một vòng, tất cả các dị trạng, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

- Cửu Xà ta đón đỡ ngươi vài tấm phù, không biết pháp thuật, hừ, chút tài mọn không cần phải nói tới!

Phạm Cửu Xà nói xong, thân thể mập mạp bất động như núi, để cho phù chú đánh lên thân thể, phát ra ánh lửa bao quanh.

- Ha ha, chỉ có như thế mà cũng muốn làm thương tổn ta?

Phạm Cửu Xà thoải mái cười to, nhưng đột nhiên, hắn cảm giác trước ngực đau đớn.

Cúi đầu xem xét, là một cái dao găm màu làm a, chuẩn xác đâm vào bộ ngực của hắn, máu tươi chảy ra, dính vào quần áo, lập tức biến thành màu đen.

- Không biết Ngũ Độc Thảo tư vị như thế nào?

Diệp Không cười lạnh hắc hắc, vừa rồi lúc ném ra phù chú, cũng có kẹp vào một cây gao găm.

- Ta lại mắc lừa!

Phạm Cửu Xà nghiến răng nghiến lợi rút dao găm ra, vỗ túi trữ vật, cũng không biết đem cái gì ăn hết.

Nếu như nói bắt đầu Phạm Cửu Xà chỉ muốn bắt sống Diệp Không, hiện tại hắn đã động sát tâm, cho dù không thể hấp công lực của tiểu tử này, cũng phải giết chết, phần tâm kế và ngoan độc này, làm cho Phạm Cửu Xà vô cùng sợ hãi.

https://thuviensach.vn

- Cho ngươi xem nhìn cái gì là uy lực của Hạ phẩm trung giai linh phù a! Hỏa Điểu Phù!

Phạm Cửu Xà đã đánh đỏ mắt, nói xong liền mang vũ khí bí mật ra, đó là một tấm Hỏa Điểu Phù mà hắn mua được ở phường thị nhiều năm trước, tốn hai mươi linh thạch, không đến thời khắc mấu chốt hắn không nỡ dùng.

Uy lực của Hạ phẩm trung giai linh phù đúng là kinh người, một trăm lẻ tám con hỏa điểu hiện ra, phát ra âm thanh nghiêm nghị, giống như hung điểu vừa thoát ra khỏi lồng giam, phô thiên cái địa, đánh về phía Diệp Không.

- Không tốt!

Trong nội tâm Diệp Không cả kinh, hắn không nghĩ tới Phạm Cửu Xà lại có linh phù mang theo uy lực kinh người như thế.

Hắn rất nhanh né tránh, những con hỏa điểu này do hỏa diễm biến thành, vậy mà trì trệ trên không tủng một chút, lại phát ra âm thanh gào thét, cải biến phương hướng đánh về phía Diệp Không.

- Mẹ kiếp, không ngờ có thể tự định vị!

Diệp Không biết rõ chính mình nguy hiểm, lần này là lúc hắn đi tới đại lục Thương Nam, là lần nguy hiểm nhất, một trăm lẻ tám con hỏa điểu, chỉ cần trúng một con, cũng bị đốt sạch ngay cả hài cốt cũng không còn.

Diệp Không giống như nổi điên chạy vào trong rừng cây, hi vọng có thể nhờ cây cối che chắn, tiêu hao hết một ít hỏa điểu.

Nhưng hỏa điểu giống như hỏa lưu tinh, tốc độ cũng nhanh đến mức kinh người, Diệp Không chỉ nghe âm thanh thịch thịch càng ngày càng gần, căn bản không đợi hắn xông vào rừng cây, hỏa điểu đã đuổi kịp hắn.

- Mẹ kiếp, chết thì chết a!

Diệp Không biết rõ mình chạy trời không khỏi nắng, dứt khoát nhắm mắt lại.

Có thể con mắt khép lại, tiếng hỏa điểu càng ngày càng rõ ràng, tiếng kêu giống như tự động, nhưng lại không tự động, một trăm lẻ tám con hỏa điểu tụ tập cùng một chỗ, giống như biến thành một giàn hợp xướng vô cùng phức tạp, liên tiếp, âm triều nhộn nhạo.

Tiết tấu!

https://thuviensach.vn

Đột nhiên trong đầu Diệp Không xuất hiện ra hai chữ này, đúng vậy, những tiếng kêu của hỏa điểu đều có tiết tấu, đã có tiết tấu thì có điểm thiếu sót, trong tần suất dày đặc, sẽ có khe hở.

Vào thời khắc sinh tử, Diệp Không không ngờ ngộ ra tiết tấu, chỉ thấy hắn, đột nhiên giống như Giao Long xuất hải, phóng lên trời, trong đầu chỉ có tiết tấu của hỏa điểu, dùng động tác Ảnh Vũ mà nhảy lên.

Tại một khắc này, Diệp Không đã quên chính mình, quên chính mình là người, giống như một cọng lông vũ đang bay trên bầu trời, không có sức nặng, không có phương hướng, chỉ nương theo gió mà xoay tròn, nương theo gió mà di chuyển, giống như sóng phiêu lưu theo gió, mà sóng này lại càng ngày càng mãnh liệt, chỉ muốn đi theo đầu sóng, vĩnh viễn không cần chú ý tới phương hướng.

Phạm Cửu Xà hoa mắt, chỉ thấy Diệp Không bỗng nhiên nhảy lên, cố gắng chạy trốn, đi tới đi lui trong đám hỏa điểu, mà những con hỏa điểu này giống như là nhà của hắn, mặc cho hắn bay tới bay lui, không thể đánh kên người hắn.

- Oanh!

Linh lực của hỏa điểu phù không còn, lập tức hỏa điểu hóa thành khói, toàn bộ tiêu tán trong không khí.

Mà Diệp Không lại không hề tổn hại gì mà đứng trên đất.

- Hỏa Điểu Phù cũng không thể tổn thương hắn!

Phạm Cửu Xà giống như nhìn thây quỷ, sau đó muốn leo lên ngựa chạy vào trong rừng cây.

- Hiện tại muốn chạy trốn? Không có cửa đâu!

Diệp Không hét lớn một tiếng, bay lên, giống như mũi tên, chém vào không khí, nắm đấm của hắn mạnh mẽ đấm ra, tuy hắn không biết pháp thuật, nhưng quyền cũng mang theo khí kình.

- Phanh!

Một tiếng vang thật lớn, Phạm Cửu Xà bị đánh bay ra ngoài, nhưng hắn không có việc gì, còn bàn tay phải của Diệp Không đánh lên thân thể hắn, huyết nhục mơ hồ.

https://thuviensach.vn

Lại nhìn Phạm Cửu Xà, chỉ thấy toàn thân hắn được bao phủ trong kim sắc quang mang, hào quang giống như một tầng sương mù, đem hắn bao phủ vào trong, ngay cả mặt mũi cũng mơ hồ.

- Ha ha, ngươi không giết được ta đâu, nếu không chúng ta cứ vậy mà giảng hòa, vừa rồi ngươi cũng đã nói, chúng ta bắt tay làm bằng hữu a.

Phạm Cửu Xà từ trên mặt đất bò dậy nói ra.

Diệp Không dám một tấm phù cầm máu vào tay, lạnh lùng nhìn Phạm Cửu Xà, nói:

- Giảng hòa? Nghĩ khá lắm! Ngươi đã chọc giận ta rồi!

- Vậy ngươi muốn làm sao bây giờ đây? Ngươi có bản lĩnh phá kim quang hộ thể của ta xem? Tiểu tử không biết phép thuật.

Phạm Cửu Xà mỉa mai nói ra.

- Phá không được, nhưng mà...

Diệp Không dừng lại một chút, mới lên tiếng nói tiếp.

- Ta có thể ngăn chặn ngươi, nhìn ngươi có thể kiên trì kim quang bao lâu.

Hắn nói xong, lại cười nói.

- Tối thiểu nhất kéo dài tới lúc trời tối, ngươi từ trên xuống dưới, một nhà chết hết!

Phạm Cửu Xà bị nói trúng chỗ hiểm, nổi giận gầm lên một tiếng,

- Ta liều với ngươi.

Hắn nói xong liền xông lên, mượn kim quang hộ thể, vung quyền đánh vào người Diệp Không.

Diệp Không cũng không để ý tới hắn, chỉ tránh né, Hỏa Điểu Phù cũng không gì được hắn, làm sao có thể trúng đấm của Phạm Cửu Xà chứ

Phạm Cửu Xà ra quyền không có hiệu quả, quay đầu lại bỏ chạy, nhưng Diệp Không lại theo sát, tiện tay cầm cục đá nện vào đầu của hắn.

Phạm Cửu Xà âm thầm kêu khổ, hắn vốn là Luyện Khí tầng ba, linh lực rất yếu ớt, có thể thi triển kim quang hộ thể đã phi thường miễn cưỡng, bị một kích của hòn đá, càng cảm thấy linh lực điên cuồng chảy ra, nếu như mặc hắn đánh từ phía sau, sợ ra không kiên trì được một chén trà nhỏ.

- Ta đờ mẹ mày!

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà chèo chống kim quang hộ thể, lại phân ra chút ít linh lực, phát ra một Hỏa Cầu Thuật.

Hỏa cầu ngăn cản Diệp Không một chút, Phạm Cửu Xà dùng toàn bộ sức lực nhảy lên ngựa, Diệp Không hừ một tiếng, móc ra một tấm Định Thần Phù, chuẩn xác dán lên trán con ngựa.

- Oanh!

Phạm Cửu Xà từ trên ngựa ngã nhào xuống, hắn cũng không biết cứ gỡ lá bùa ra là được, còn tưởng rằng con ngựa chết rồi, đành phải đánh chủ ý lên một con ngựa khác.

Diệp Không sớm có sở liệu, cũng dám một tấm Định Thần Phù khác, con ngựa kia cũng ngã xuống.

- Chẳng lẽ ngươi ngươi muốn đuổi tận giết tuyệt sao? Làm người nên lưu lại một đường, khó tránh khỏi ngươi cũng có thời điểm như vậy.

Phạm Cửu Xà chạy trốn vô vọng, tức thì nóng giận quát lên.

Diệp Không khinh thường cười cười.

- Làm người lưu lại một đường? Mẹ kiếp, hiện tại ngươi mới biết sao? Sớm đi làm cái gì? Sớm bảo ngươi chớ chọc ta, nói cho ngươi biết! Tính cách của ta, hoặc là không làm, đã làm thì phải làm cho tuyệt!

- Vậy thì ngươi chờ đó!

Phạm Cửu Xà tức giận hừ một tiếng, phất tay áo lên, ngồi xếp bằng trên đồng cỏ, tay kia lấy linh thạch màu sắc rực rỡ trong túi trữ vật ra, bổ sung linh lực.

Muốn nói Phạm Cửu Xà lấy ra hai mươi khối linh thạch đúng là không dễ dàng, tuy những năm này huynh đệ Phạm gia tích súc không ít bạc trong Nam Đô thành, nhưng linh thạch không phải là thứ đồ chơi có thể dùng bạc để mua được.

Với tư cách là một phàm nhân, ngươi phải dùng tiền, nhưng muốn dùng tiền mua được linh thạch của tu tiên giả lại không dễ. Năng lực Tu tiên giả phi phàm, cơ hội muốn có bạc quá nhiều, căn bản là không để ý, cho nên sẽ dùng linh thạch đổi bạc sao?

Phạm Cửu Xà có hơn mười khối linh thạch là do cơ duyên xảo hợp, vừa vặn từ một tiểu tử có linh căn phá gia chi tử của tu tiên gia tộc, tiểu tử kia

https://thuviensach.vn

ăn uống chơi gái đánh bạc, cho nên thiếu nợ một khoản lớn ở bên ngoài.

Bị Phạm Cửu Long biết rõ, liền ra mặt trả thay hắn số tiền lớn, phá gia chi tử kia cũng báo đáp lại, từ trong nhà lừa gạt được hơn mười khối linh thạch, Phạm Cửu Xà trân tàng rất lâu mà không nỡ sử dụng, hôm nay khi tánh mạng lâm nguy mới lấy ra.

Linh thạch, tác dụng rất nhiều, đầu tiên là tiền tệ mà tu tiên giả dùng để giao dịch, cũng giống như bạc mà phàm nhân sử dụng, nói như vậy, người có nhiều linh thạch là người giàu có, nhưng trong tay của Phạm Cửu Xà đều là hạ phẩm linh thạch, một trăm khối hạ phẩm linh thạch có thể đổi được một trung tẩm linh thạch, một trăm khối trung phẩm linh thạch có thể đổi được một thượng phẩm linh thạch.

Đương nhiên, lý luận là như thế, trên thực tế, thượng phẩm linh thạch phi thường hiếm có, một trăm khối trung phẩm linh thạch còn chưa chắc đổi được một khối thượng phẩm linh thạch. Về phần cực phẩm linh thạch, đó thuộc về thần vật, đã tuyệt tích trên thế giới này, mấy ngàn năm qua chưa từng nghe nói có cực phẩm linh thạch xuất hiện.

Lại nói tác dụng thứ hai của linh thạch, đó chính là trong rất nhiều trận pháp cần linh thạch làm trận nhãn, đơn giản mà nói, là dùng linh thạch cung cấp năng lượng, có linh thạch, trận pháp mới có thể vận hành.

Tác dụng thứ ba của linh thạch, đó chính là hấp thu linh khí, linh khí trong linh thạch phi thường tinh thuần, hơn xa linh khí trong không khí, cho dù linh khí ở địa phương nào sung túc nhất, cũng không cách nào tinh thuần như trong linh thạch.

Phạm Cửu Xà xuất linh thạch ra, mục đích chính là tác dụng thứ ba, hắn sử dụng kim quang hộ thể, linh khí bản thân không cung cấp nổi, cho nên đành phải dùng linh thạch bổ sung linh khí, mưu đồ kéo dài thời gian với Diệp Không.

Trông thấy Phạm Cửu Xà bất đắc dĩ xuất linh thạch ra chống đỡ, Diệp Không cười cười, nói ra.

- Phạm huynh, linh thạch không ít a, ta đúng là muốn nhìn, ngươi có thể có được bao nhiêu linh thạch để bổ sung, có thể chống được bao lâu.

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà không để ý tới hắn, ngồi xếp bằng trên thảm cỏ, mỗi tay cầm một khối linh thạch, giống như đang ngủ.

Tuy kim quang hộ thể rất hao phí linh lực, nhưng nếu không bị công kích, hao phí cũng có hạn.

Diệp Không đương nhiên không để cho hắn an nhàn ngồi xuống, lại đi tìm hòn đá, không ngừng nện vào người của Phạm Cửu Xà, kim quang lập tức không ngừng vặn vẹo, nhưng chưa có dấu hiệu bị vỡ ra.

Nện một hồi lâu, Diệp Không cũng không còn chút sức lực nào, cũng không muốn tiếp tục hao phí linh lực làm việc vô dụng, dứt khoát chuyển một khối đá lớn, ngồi ở đối diện Phạm Cửu Xà mà nhìn.

- Ngươi muốn hao tổn, được lắm, bản thân ta thời gian đầy đủ, dù sao người chết cũng không phải thân nhân của ta.

Diệp Không cười nói.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 77

Tù Lung Thảo

Chương 77: Tù Lung Thảo

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Lúc này trời đã bắt đầu biến thành tối đen, ngẩng đầu đã nhìn không thấy mặt trời, cuối cùng một tia sáng mạnh le lói trên bầu trời, mà linh thạch trong tay của Phạm Cửu Xà cũng tiêu hao kha khá.

Diệp Không đương nhiên sẽ không cho cừu địch tu luyện, ngẩng đầu nhìn trời, thản nhiên nói.

- Phạm Cửu Xà, trời đã tối, không bằng chúng ta thương lượng đi.

Phạm Cửu Xà nghe xong mở mắt ra nhìn Diệp Không, chỉ nghe hắn nói.

- Sự kiện lần này, hoàn toàn là do ngươi rắp tâm bất lương, chỉ cần ngươi tự tán công lực, giao khẩu quyết tu tiên ra, Diệp Không ta sẽ bảo vệ tánh mạng cả nhà của ngươi.

Phạm Cửu Xà nghe xong, hừ lạnh, cười nói.

- Người tu tiên, sợ nhất là trộn lẫn với thân tình, ngươi giết một nhà của ta cũng tốt, về sau ta cũng không cần vì bọn họ mà phiền não, nói không chừng sau này ta còn tu luyện nhanh hơn.

Diệp Không lắc đầu, nói:

- Loại người vô tình vô nghĩa cầm thú như ngươi, cho dù bọn họ chết, ngươi cho rằng ngươi có thể đào thoát sao?

Phạm Cửu Xà cười thần bí.

- Khó nói.

Nghe hắn cười xong, đột nhiên Diệp Không cảm giác có một tia không đúng, nhưng không đợi hắn có động tác, đã có dị biến xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh hòn đá mà hắn đang ngồi, đột nhiên có bốn cái đầu cột to lớn màu xanh to như đầu người, thân cột thô ráp, từ trên đó sinh ra không ít đại thụ.

Mà khi cây cột bay lên, trên mặt đất cũng xuất hiện không ít dây leo, mà những dây leo này điên cuồng sinh trưởng, rất nhanh bao phủ bốn phía của Diệp Không lại.

Trong nội tâm Diệp Không cả kinh, không biết đây là đồ chơi gì, đưa tay cầm con đao, hung hăng bổ vào dây leo.

Ai ngờ dây leo vô cùng cứng rắn, một đao chém xuống, không ngờ chỉ chém đứt một ít vỏ, hơn nữa từ trong vỏ đó, lại mọc ra vài nhánh cây bằng ngón cái, có thể nói càng chém càng nhiều.

- Ha ha, ngươi cũng đừng uổng phí khí lực!

Bên ngoài truyền ra tiếng cười to của Phạm Cửu Xà.

- Tiểu tử, nói cho ngươi biết, đây là Hạ phẩm trung giai Tù Lung Thảo, mặc dù không có lực sát thương, nhưng tác dụng làm mệt mỏi là nhất tuyệt, coi như là Trúc Cơ tiên nhân đến, cũng khó có thể thoát khốn.

- Ngươi cho rằng thời gian vừa rồi ta ngồi đó là tốn thời gian sao? Ngươi sai rồi, mục đích vừa rồi của ta chính là dùng linh khí tẩm bổ hạt giống của Tù Lung Thảo, lúc này mới có thể làm cho nó đột nhiên sinh trưởng! Mắc lừa a? Tiểu hồ ly, ngươi cuối cùng cũng không đấu lại thợ săn đâu.

Buổi trưa Phạm Cửu Xà biệt khuất, lúc này cười điên cuồng, nhìn vào cái lồng giam bằng cây kín không kẽ hở này, hắn đi tới đi lui, trong nội tâm vui mừng phi thường.

- Mẹ kiếp! Phạm Cửu Xà ngươi thả ta đi ra ngoài!

Diệp Không buông tha chém lên dây leo, đứng ở trong một nơi chỉ có một mét vuông này.

- Phạm Cửu Xà, ngươi là đồ hèn nhát! Ngươi vây khốn ta tính toán là bổn sự gì, ngươi có thể giết ta sao? Ngươi tới đây!

- Ha ha, ta đương nhiên có thể giết ngươi! Cho dù giết không chết ngươi, cũng làm cho ngươi đói chết!

- Vậy người nhà ngươi, cuối cùng vẫn phải chết! Ngươi tới giết ta đi!

- Ta không nói rồi sao, chết thì chết, ta sẽ báo thù cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà cười u ám.

- Khỏa hạt giống Tù Lung Thảo này là do tên tu sĩ ma quỷ kia lưu lại, cho dù lần trước bị người đuổi giết, ta cũng không có lấy ra sử dụng, lần này ta dùng lên người của ngươi, ta làm sao có thể không kiếm lại chỗ tốt đây?

Xác thực, loại hạt giống Tù Lung Thảo này đã sớm tuyệt tích, mà nó ở trong túi trữ vật của tu sĩ kia lưu truyền cả vạn năm, Phạm Cửu Xà đã xem nó thành bảo bối và trân tàng, cho rằng đây là cọng cỏ cứu mạng sau cùng, nếu không phải hôm nay đến sinh tử một đường, hắn cũng không dùng tới.

Đã dùng tới, hắn nhất định phải hút công lực của Diệp Không, về phần phụ mẫu thê nhi trong nhà, hắn cũng không sao cả, nói sau, hiện tại chạy trở về hơn phân nửa là không kịp, không bằng hút công lực của Diệp Không tại đây, đột phá Luyện Khí tứ giai.

Về phần mở cái lồng giam này, đương nhiên hắn có biện pháp.

Tù Lung Thảo trưởng thành sẽ có lồng giam màu xanh lá, không hề sinh trưởng, dây leo xoắn xuýt vào nhau, quấn quanh, giống như bức tường bao quanh bốn phía, đem Diệp Không ngăn ở bên trong, mà trên đỉnh đầu, cũng bị dây leo chắn lại.

- Mẹ kiếp, không thể ngờ là tên mập mạp này lại có thứ cỏ đáng giận như thế.

Diệp Không dùng nắm đấm đánh lên, dùng đao chém, nhỏ máu, nhổ nước miếng, tất cả phương pháp đều dùng một lần, nhưng không có hiệu quả gì.

- Mày có giỏi thì tiến vào đây giết ta đi!

Diệp Không mắng.

- Ha ha, ngươi đừng có lừa ta, ta đúng là có biện pháp, chờ ta đào một cái động ở trên đống dây leo này, đó sẽ là tử kỳ của ngươi.

Phạm Cửu Xà đắc ý cười nói, vỗ túi trữ vật, lấy ra một thanh pháp khí hình kiếm tối tăm lu mờ, cắt vào dây leo.

- Ba!

Sợi dây leo bằng đầu ngón tay bị đứt thành mấy đoạn, từ trong chỗ đứt gãy chảy ra chất dịch màu trắng.

https://thuviensach.vn

- Quả nhiên đúng vậy, cái Tù Lung Thảo này chỉ có pháp khí và linh khí mới có thể chém được.

Phạm Cửu Xà thí nghiệm thành công, trong lòng mừng rỡ.

Hắn sớm có cách nghĩ, tiểu tử này không phải muốn chạy trốn sao? Không gian ở bên trong chỉ có một mét vuông, nhìn ngươi trốn thế nào? Đợi lát nữa đào lớn một cái lỗ bằng nắm tay nhỏ, sau đó ném Băng Đạn Thuật vào trong, hắn ở bên trong bị đông cứng lại, có thể bắt sống tiểu tử này!

Mà Diệp Không ở bên trong cũng không nhàm rỗi, hắn chém lên nhánh dây leo, đột nhiên nghĩ đến, đào đất nha!

Nhưng làm cho hắn thất vọng rồi, Tù Lung Thảo nào có tác dụng làm mệt mỏi, mặt đất còn cứng rắng hơn cả vách tường, mà nhánh cây thô cứng, cứng rắn như cục sắt, dao găm chặt lên, có hoa lửa văng ra khắp nơi.

Mẹ kiếp, chẳng lẽ chờ chết ở bên trong sao?

Nghe bên ngoài đã nghe thấy âm thanh đào động, Diệp Không lại xuất hiện cảm giác tuyệt vọng, hắn gào thét lớn.

- Phạm Cửu Xà! Ngươi không phải muốn hấp thu linh khí của ta sao? Ngươi đã bức ta, ta sẽ tự sát! Xem ngươi hấp thu linh khí của lão tử thế nào?

- Ha ha, ngươi sẽ không!

Phạm Cửu Xà lớn tiếng cười nói.

- Loại người như ngươi cũng giống như ta! Không đến một khắc cuối cùng tuyệt đối không buông tha! Đến một khắc cuối cùng, cũng sẽ vùng vẫy trước khi chết! Loại người này, tuyệt đối sẽ không tự sát! Ngươi... Không cam lòng!

Diệp Không hừ một tiếng.

- Mẹ kiếp, ngươi đúng là hiểu ta, xem ra hiểu ngươi nhất chính là địch nhân của ngươi, những lời này đúng là không sai chút nào.

Sắc trời đã hoàn toàn tối đen, ánh trăng còn chưa xuất hiện, đây chính là lúc tối nhất trong ngày, bầu trời đen kịt, rừng cây giống như một con quái thú âm u, âm trầm đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Mà Tù Lung Thảo đúng là danh bất hư truyền, quả nhiên giống như lao lung, vách tường không phải dày, Phạm Cửu Xà cũng không có châm lửa, thừa dịp đêm tối mà đào, tuy pháp khí tiểu kiếm này có thể đào động trên đống dây leo, nhưng tốc độ cũng không phải nhanh như vậy.

Nhưng một tấc lại một tấc, dây leo trên vách tường bị đào hết, Phạm Cửu Xà lại đào mạnh một đao, mũi kiếm PHỐC một tiếng, đâm thủng vào trong.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 78 79

Chiến Lợi Phẩm

Chương 78 79: Chiến lợi phẩm

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Đả thông!

Trong nội tâm Phạm Cửu Xà kích động một hồi, ngón tay có chút run rẩy.

Hắn cuồng hô.

- Tiểu tử ngươi mệnh không dài! Lão tử sắp sửa dùng linh khí của ngươi đột phá Luyện Khí tứ giai, đến lúc đó ta có thể sử dụng pháp khí! Ha ha, nói cho ngươi biết, lão tử sử dụng pháp khí giết chết ngươi đầu tiên, mà lão nương giống như ma quỷ của ngươi, ta cũng sẽ giết, giết cả nhà của ngươi.

Mạng của Diệp Không có lâu hay không, đây là thời gian mấu chốt nhất, đột nhiên hắn vỗ ót.

- Đần chết, làm sao không nghĩ tới chứ?

- Tiểu tử! Chờ chết đi!

Phạm Cửu Xà cuồng tiếu, nhìn vào cái lỗ mà hắn đào móc từ nãy giờ, hai tay vung lên, không ngừng đánh ra băng đạn.

Chỉ thấy hào quang màu lam nhạt chớp động, giống như đom đóm bay vào trong Tù Lung Thảo, băng đạn đâm vào vách tường, lập tức ngưng kết thành một khối băng đạn, nhiệt độ trong lồng giam hạ xuống.

Nhưng Diệp Không cũng đã có biện pháp đào thoát, bàn tay của hắn nhấc lên, trong tay đã xuất hiện một tấm phù chú màu vàng.

- Ha ha, Luyện Khí tứ giai, ta sắp tiến vào trung kỳ rồi a!

https://thuviensach.vn

Phạm Cửu Xà vẫn còn mơ mộng hão huyền, vừa giống như nổi điên, ném băng đạn vào trong, chỉ cần hấp thụ linh khí của Diệp Không, hắn sẽ tiến giai trung kỳ, đến lúc đó thao túng pháp khí, thực lực sẽ tăng nhiều.

- Ta phải sớm chúc mừng Phạm huynh mới được.

Bỗng dưng, một âm thanh lạnh lẽo từ bên cạnh truyền tới, Phạm Cửu Xà cảm thấy âm thanh này rất quen thuộc.

Quay đầu nhìn lại, ánh trăng cũng lên cao, ánh sáng nhu hòa rực rỡ bao phủ cả rừng cây, một thiếu niên áo xanh đứng thẳng ngạo nghễ, trên mặt tràn đầy vẻ đùa cợt.

- Ngươi...

Phạm Cửu Xà không thể tin vào mắt mình, trên gương mặt mập mạp của hắn giống như gặp quỷ, trong miệng ấp úng nói ra.

- Tại sao ngươi có thể đi ra?

Diệp Không không để ý tới hắn, bắt lấy thời cơ, nắm dao găm, mạnh mẽ đâm vào cổ họng Phạm Cửu Xà... Phạm Cửu Xà không có bất kỳ phòng bị, cũng không có bất kỳ chống cự, dao găm kéo lê một vòng cung quỷ dị trên cổ họng của hắn, đâm lủng vào cổ họng của Phạm Cửu Xà.

Phạm Cửu Xà mở to mắt ra, trước khi chết tràn đầy tuyệt vọng, không cam lòng, nghi vấn trùng trùng.

- Cho ngươi chết minh bạch... Có một loại phù tên là Xuyên Tường Phù... Chỉ cần là vách tường có thật thể là có thể xuyên qua.

Diệp Không sợ mập mạp này không chết, rút đao đâm tiếp, lại rút đao, lại đâm... Dưới ánh trăng, máu tươi đỏ thẫm, hết sức khủng bố, trên cánh đồng nho nhỏ, không ngừng vang lên tiếng dao găm đâm vào thân thể.

Không biết đâm bao lâu, thân thể và đầu của Phạm Cửu Xà cũng chia lìa ra, đầu người rơi xuống đất, chết đến mức không thể chết lại, lúc này Diệp Trần mới nhổ một ngụm trọc khí.

Hắn thở phì phò, ngồi buông lỏng ở bên cạnh, đã nhìn thấy túi trữ vật bên hông của Phạm Cửu Xà.

- Rốt cuộc là người mới a, chuyện giết người đoạt bảo còn chưa thuần thục lắm.

Diệp Không bổ nhào qua, một tay cầm lấy túi trữ vật.

https://thuviensach.vn

Trong túi trữ vật không có nhiều đồ vật, nhưng lại làm cho nội tâm của Diệp Không vô cùng vui mừng, bởi vì tất cả những thứ này người tu tiên đều cần.

Đầu tiên, bắt mắt nhất chính là pháp khí tiểu kiếm, đây là một kiện Pháp khí trung phẩm, cũng là pháp khí đầu tiên của Diệp Không, hắn cầm trong tay vuốt vuốt không dứt, vào lúc cầm được pháp khí vào trong tay, Diệp Không cũng cảm nhận được tâm tình của Phạm Cửu Xà.

- Nếu như đến Luyện Khí tứ giai, có thể dùng tới nha!

Cầm lấy, hấp dẫn ánh mắt Diệp Không, chính là số linh thạch còn thừa, bị Phạm Cửu Xà lãng phí không ít, cuối cùng chỉ để lại bốn khỏa, cất vào trong cái túi tiền màu đen, đây cũng là lần đầu tiên Diệp Không có được linh thạch.

Hắn tò mò lấy ra một khối, đây là linh thạch thủy thuộc tính màu đen, lớn nhỏ như quả táo, hình vuông dẹp, hình đa diện, nhìn có chút giống cục đường phèn.

Diệp Không nắm chặt linh thạch, vận công khẽ hấp, một cổ thủy linh khí tinh thuần từ trong lòng bàn tay tràn vào trong kỳ kinh bát mạch mát lạnh, loại thủy linh khí này còn thuần thuần nồng hậu hơn linh khí trong không khí nhiều..

Diệp Không không dám hấp thu nhiều, vội vàng đem linh thạch bỏ vào trong túi trữ vật, tiếp theo hấp dẫn ánh mắt của hắn, chính là một tấm thẻ tre.

Diệp Không suy đoán đây chắc chắc là linh giản chứa đựng khẩu quyết công pháp, tranh thủ thời gian cầm vào trong tay, dùng thần thức tham tiến.

Hủy Đỉnh Đoạt Đan Đại Pháp, đây chính là công pháp tu luyện của cổ Man tộc tu sĩ mà Phạm Cửu Xà đạt được, Diệp Không xem xét đại khái, phát giác bản thân mình không cách nào dùng, hắn đã tu luyện Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh, không có khả năng phí thời gian đổi công pháp trụ cột, hơn nữa công pháp Man tộc quá mức tàn nhẫn, lô đỉnh lại khó cầu, Diệp Không đại khái nhìn qua lại bỏ vào trong túi trữ vật.

Lại xem xét một cái linh giản khác, phát hiện trong này có ghi lại thứ mà Diệp Không cần có nhất, vài loại pháp thuật cấp thấp, khẩu quyết pháp

https://thuviensach.vn

thuật, có Hỏa Cầu Thuật, Băng Đạn Thuật, Lưu Sa Thuật, Thiên Nhãn Thuật, Khu Vật Thuật...

- Từ nay về sau ta không bao giờ còn là tu tiên giả không biết pháp thuật nữa a!

Diệp Không hưng phấn không thôi, những pháp thuật này chính là thu hoạch tốt nhất của hắn, học tập những pháp thuật này, hắn đã có thể chính thức bước lên tiên lộ (con đường tu tiên), đối với phàm nhân căn bản là vô địch.

Diệp Không cầm linh giản, mãi một lúc lâu sau được thả ra, lại nhìn vào trong túi trữ vật, phát hiện bên trong trừ thịt khô và đồ ăn, còn có một tấm phù chú.

Cái phù chú này hoàn toàn không khác với lá phù chú màu vàng trước đó, đây là một tờ linh phù, độ rộng cũng giống như phù chú, chiều dài lại ngắn một chút, toàn thân bạch ngọc, cũng không biết là tài liệu gì làm ra.

Phía chính diện của phù chú ghi lại cổ văn của Thương Nam đại lục, Linh Tu Tọa Trấn!

- Đây là một cái trận phù!

Diệp Không cả kinh, đây cũng là một trong những thứ mà Diệp Không rất cần, vừa nhìn văn tự là biết rõ là trận pháp sử dụng lúc đả tọa, như vậy hắn sau này ở nhà không cần lo lắng bị người ta làm phiền lúc đang tu luyện.

- Trách không được người trên cái đại lục này lại ưa thích giết người đoạt bảo, xác thực có được dễ dàng, cần cái gì cũng đều có.

Diệp Không cười, hắn lại nhìn chiến lợi phẩm trong túi trữ vật.

Nhưng lần này, không có phát hiện được đồ vật gì có giá trị cả, ở một góc của túi là một đống bạc lớn, cũng có hơn hai ngàn lượng.

Tuy bạc không ít, nhưng Diệp Không không để trong lòng, với tư cách là một tiên nhân, còn buồn gì chuyện không có bạc chứ.

Đem trận Phù bỏ vào túi trữ vật, Diệp Không không thể chờ đợi được mà đi học Hỏa Cầu Thuật, có linh lực học những thứ này cũng không phải là chuyện uổng phí, thời gian một nén hương, hắn đã có thể phát ra tiểu hỏa cầu.

https://thuviensach.vn

Ném mấy tiểu hỏa cầu lên thi thể của Phạm Cửu Xà, thi thể lập tức bị cháy sạch sẽ.

Diệp Không quét dọn chiến trường xong, đột nhiên lại nhìn thấy Tù Lung Thảo vẫn đang đứng nguyên tại chỗ như ban đầu, hai mắt hắn đột nhiên tỏa sáng.

- Nếu là Hạ phẩm cấp thấp linh thảo, vậy chất lỏng bên trong thân thể của nó không phải dễ dàng chế ra linh phù hay sao?

Có cách nghĩ này, Diệp Không lại cầm lấy pháp khí phi kiếm ra, chém loạn lên Tù Lung Thảo, Diệp Không không có khả năng chặt ngã Tù Lung Thảo, nhưng hắn vẫn tận lực chém nhiều hơn một ít.

Chém một hồi lâu, lúc này mới chặt xuống một gốc trên Tù Lung Thảo xuống, lại phân thành ba khối, bỏ vào trong túi trữ vật.

Làm xong tất cả những chuyện này ánh trăng đã nhô lên cao, Diệp Không lo lắng quay về Nam Đô Thành, cũng không dám trì hoãn, vội vàng lên đường trở về.

Ban đêm, trong rừng cây đen kịt một mảnh, cũng không có vật tham chiếu, rất dễ lạc đường, nhưng cũng may con ngựa của Phạm Cửu Xà cũng quen đường, Diệp Không chỉ ngồi lên lưng ngựa, thì con ngựa tự động chạy ra bìa rừng.

Cũng không biết đi bao lâu, rốt cục trông thấy rừng cây đước hỏa hồng, lúc này hắn mới hoàn toàn yên lòng.

Phía nam của Thương Nam đại lục không giống như địa cầu, thực vật ở đây cũng không phải dựa vào quang hợp mà sinh trưởng, ví dụ như loại cây đước này, chúng dựa vào linh khí mà sinh trường, toàn thân màu đỏ, đến ban đêm, chúng sẽ phát ra ánh sáng màu đỏ, chiếu rọi cả rừng cây giống như cháy rừng, liếc nhìn lại, hùng vĩ, huy hoàng.

- Nhìn màu sắc chắc là hỏa linh khí a, không biết có thể cung cấp cho tu tiên giả hấp thụ hay không?

Diệp Không ngồi trên ngựa, bẻ một đoạn cây hỏa hồng, phát hiện căn bản không cách nào hấp thu linh khí bên trong, hơn nữa sau khi bẻ nhánh cây, rất nhanh ảm đạm không ánh sáng.

https://thuviensach.vn

- Xem ra không được, nếu không thì những tu tiên giả kia sẽ chém sạch rừng cây này rồi.

Rừng cây rất lớn, buổi sáng tiến vào phải đi mất hai canh giờ, đi ra ngoài tốn thời gian cũng không phải quá nhiều, đi thẳng tới khi ánh trăng xuống núi, sắc trời rạng sáng, Diệp Không mới đi ra khỏi rừng cây.

Còn chưa ra khỏi rừng cây, đã nhìn thấy có không ít người đang từ từ đi vào trong rừng cây, Diệp Không tập trung tư tưởng quan sát, dĩ nhiên là thân binh Diệp gia.

- Liễu Trường Thanh!

Diệp Không hô một câu, vội vàng chạy ra nghênh đón.

Những thân bình kia nhìn thấy Diệp Không, lập tức hoan hô.

- Bát thiếu gia đã về rồi!

Tiếng gầm từng đợt truyền đi.

Trên đại thảo nguyên, có một thiếu nữ đang đứng trên đống cỏ, nghe thấy tin tức này, lập tức hô to một tiếng.

- Diệp Không ca ca!

Chạy như điên về hướng phát ra âm thanh.

Diệp Không xuống ngựa, cùng Liễu Trường Thanh sóng vai đi ra, một đường nghe hắn giảng thuật chuyện ở Nam Đô Thành.

Sáng sớm Diệp Không vừa cùng Phạm Cửu Xà ra khỏi thành, bên kia đã có người trở về báo cáo, Huynh đệ Lô gia tụ hợp thân binh thủ hạ của Liễu Trường Thanh vây quanh chỗ ở của Phạm gia. Bọn họ đã sớm nghe rõ ràng, hôm nay Phạm Cửu Long cũng không đi Tàng Xuân Lâu, nhưng trong Phạm gia nuôi không ít cao thủ võ lâm, nếu như cường công nhất định sẽ chết và tổn thương không nhỏ, hơn nữa giữa ban ngày nói không chừng sẽ làm cho thành thủ tham gia.

Tuy thành thủ ở Nam Đô Thành do Diệp Hạo Nhiên an bài, nhưng cũng không nên quá phận a, hơn nữa cùng Diệp Không căn bản không quen, người ta rất có thể không nể tình.

Nhưng Diệp Không đã sớm nghĩ tới chuyện này, cho nên bảo Lô Cầm dùng Ẩn Thân Phù lẻn vào, mở cửa sau của Phạm gia, mọi người cùng nhau giết vào.

https://thuviensach.vn

Tiểu nha đầu Lô Cầm cũng lớn gan, thừa dịp Ẩn Thân Phù và Xuyên Tường Phù tiến vào trong đại sảnh của Phạm Cửu Long, muốn bắt hắn ra ngoài, nhưng ai biết Phạm Cửu Long từ lần trước bị Diệp Không ám sát còn chưa quên, lại có tâm nhãn, cho nên ở sau chỗ ngồi thiết hạ cơ quan, giẫm mạnh lên, lập tức sẽ có một cái lưới lớn thả xuống bắt người tới.

Tiểu nha đầu Lô Cầm cũng không có chú ý, thoáng một phát giẫm lên, nhưng cũng may nàng đi theo Diệp Không học không ít võ công Ảnh Vũ, cho nên thừa dịp tấm lưới còn chưa rơi xuống đất đã lao ra.

Bị kinh động, Phạm Cửu Long và thủ hạ biết có người tới, riêng phần mình cầm đao kiếm chém lung tung trong đại sảnh, tiểu nha đầu suýt nữa bị thương, nhưng cuối cùng, vẫn dán được một tấm Định Thần Phù lên ót của Phạm Cửu Long, chấm dứt chiến đấu.

- Rất tốt nha!

Diệp Không vừa cười vừa nói.

- Đúng nha, tiểu nha đầu lần này lập đại công rồi.

Liễu Trường Thanh cũng gật đầu nói ra, sau đó nhỏ giọng nói với Diệp Không.

- Bát thiếu gia, phù chú của nàng đúng là kinh người, nàng là tiên nhân a, ta có thể bái tiểu cô nương Lô Cầm này làm thầy hay không?

- Bái nàng làm thầy?

Diệp Không bật cười, ngẩng đầu nhìn thấy Lô Cầm đang bước tới, giống như nai con chạy tới, hắn cười nói.

- Vậy ngươi tự mình nói với nàng đi!

- Diệp Không ca ca...

Tiểu nha đầu lo lắng một đêm, giờ phút này trông thấy Diệp Không, tâm tình kích động, cho nên không quan tâm tới ngại ngùng mà lao tới, có thể vọt tới trước mặt, phát hiện bên cạnh đang có bọn người Liễu Trường Thanh đang đứng, Lô Cầm nhanh chóng dừng lại.

Nhìn xem khuôn mặt xinh đẹp của tiểu nha đầu, trên mặt còn lưu lại vết ngấn của nước mắt, cho nên Diệp Không quyết không không trêu chọc nàng, trong nội tâm cũng không ngăn được nhộn nhạo.

- Liễu Trường Thanh nghe lệnh! Hướng về sau rời đi!

https://thuviensach.vn

Diệp Không quát.

Liễu Trường Thanh cười nói.

- Hồi bẩm tướng quân, địch nhân quá mạnh mẽ, tiểu nhân không thể ngăn cản, dứt khoát lưu cho tướng quân một mình xuất kích, chúng ta trở về quân doanh nấu cơm là được.

- Vậy thì đi đi.

- Ha ha, các huynh đệ, đi Tàng Xuân Lâu, Bát thiếu gia mời khách.

Những tên lính này nghe nói đi Tàng Xuân Lâu, trong chớp mắt đã chạy sạch sẽ, lúc này Diệp Không mới mở tay áo, làm bộ dạng muốn ôm lấy thân thể của Lô Cầm.

Tiểu nha đầu đỏ mặt, cúi đầu chống đỡ một hồi, cuối cùng cũng không ngăn được sự hấp dẫn của ngực Diệp Không, tiến lên một bước, nhẹ nhàng ôm lấy Diệp Không.

- Ai, lão tử phải yêu sớm rồi!

Sáng sớm không khí trên thảo nguyên hết sức tươi mát, liếc nhìn lại, lá xanh trơn bóng, giống như tranh vẽ, xa xa núi xanh ẩn hiện, có khói bếp rải rác bay lên, có mục đồng vội vàng cho con thú ăn cỏ, cảnh tượng này vô cùng bình dị yên tĩnh.

Một đôi thiếu niên và người ngọc nằm dựa sát vào nhau trên thảm cỏ nhung, Diệp Không vuốt ve tấm lưng đơn bạc ấm áp của Lô Cầm, hỏi:

- Nghe nói lần này ngươi lập đại công nha?

Lô Cầm không có ý tứ nói ra.

- Nào có, đều là bọn họ làm, ta chỉ bắt được một người thôi.

- Ta đang nhắc tới chuyện khác, nhiều nguy hiểm như vậy, ngươi cũng lớn gan liều lĩnh, sau khi đi vào, một là không rõ tình hình của địch nhân, hai là không có quan sát hoàn cảnh, sai càng thêm sai, nếu như có chuyện xảy ra thì sao?

Nghe Diệp Không quan tâm phê bình, Lô Cầm cũng không phản bác, mà lẳng lặng dựa vào người Diệp Không, mỉm cười nhàn nhạt.

- Về sau không được như vậy a!

Diệp Không nói ra.

- Biết rõ.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm trả lời, nhưng trong lòng vẫn đang suy nghĩ, vì Diệp Không ca ca, chút nguy hiểm này có đáng là gì.

Diệp Không thở dài, khá tốt, Lô Cầm không có chuyện gì xảy ra, nếu không trong tâm hắn không yên, đúng là tiểu cô nương tốt.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 80

Yêu Đương

Chương 80: Yêu đương

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Những người Phạm gia thế nào rồi?

Diệp Không lại hỏi.

- Đều chết hết rồi.

Lô Cầm nghĩ tới màn giết người, có chút không rét mà run, lại chui vào lồng ngực của Diệp Không mới nói ra.

- Bắt đầu cũng không có giết bọn họ, đem bọn họ giam giữ ở phòng cũ trong thành, sau đó, sau đó đám đại ca mang người đi khắp nơi bắt người Long Xà Bang, mà những bang chúng Long Xà Bang đối với Phạm gia huynh đệ rất bất mãn, nghe nói Phạm Cửu Long bị bắt, cũng nhao nhao quy hàng.

- Một mực bề bộn đến tối, trời đã tối, phát hiện ngươi còn không có trở lại, ca ca và Liễu tướng quân gấp lên, chiếu vào ngươi an bài, một nén hương chém một người, đến nửa đêm thì cũng chém luôn Phạm Cửu Long là người cuối cùng.

- Ai...

Diệp Không thở dài, đều nói người Thương Nam đại lục lãnh khốc vô tình, giết người diệt môn, nhìn mãi quen mắt, mình là kẻ xuyên việt, mới đến hai năm, cũng đã diệt một môn.

Từ trong lòng, Diệp Không không phải là người tàn nhẫn, thực tế đối với những lão nhân hài tử vô tội, hắn không thể xuống tay được, nhưng mà, hắn lại không thể quá nhân từ, ngươi hôm nay buông tha hắn, ngày mai hắn

https://thuviensach.vn

sẽ giết ngươi, ngươi cho hắn sống, ngày khác, hắn chắc chắn tới giết cả nhà ngươi, Diệp Không tuyệt đối không cho phép loại chuyện này xảy ra, cho nên quyết tâm trảm thảo trừ căn với Phạm gia.

Lô Cầm nghĩ đến tình cảnh giết người lúc ấy, cũng nhịn không được mà sợ hãi, sau đó tiếp tục nói.

- Giết người xong ngươi còn không có trở lại, mọi người cũng lo lắng, đến nửa đêm, cũng nhịn không được, cho nên đi tìm ngươi, nhưng mà cánh rừng này quá lớn, tiến vào rừng rậm thì sợ lạc đường, Liễu tướng quân nói phải đợi tới hừng đông mới đi vào.

Nghĩ đến tất cả mọi người đợi một đêm, tâm tình Diệp Không thư sướng, tuy tình cảm của người Thương Nam đại lục đơn bạc, tàn nhẫn thành tánh, nhưng dù sao vẫn có người lo lắng cho mình, quan tâm tới mình.

Hắn ôn nhu nói ra:

- Ngươi một đêm không ngủ sao?

Lô Cầm trả lời:

- Đương nhiên, ngươi không trở lại, ngươi không biết ta lo lắng bao nhiêu đâu.

Nói đến đây, cảm thấy có chút không có ý tứ, nói không nên lời, một đôi mắt đẹp trốn tránh lấy ánh mắt của Diệp Không, cúi đầu không dám nhìn thẳng.

Mà tiểu nữ nhi thẹn thùng, nhắm trúng tâm tình đại động của Diệp Không, cái gì tiên lộ gian nan, cái gì tâm tình đạm mạc, toàn bộ đều quên đi. Ôm thân thể mềm mại của Lô Cầm, cúi đầu hôn môi mềm của nàng.

Thân thể Lô Cầm run rẩy, nhưng nàng không tránh né, cảm giác được Diệp Không ngày càng tiến đến gần, hô hấp của nàng càng ngày càng nhanh, đôi mắt to nhắm lại, trên mặt đẹp, xuất hiện hai đóa hoa đào đỏ hồng.

Trên thảo nguyên, trên những cọng cỏ đủ hình thù, có giọt sương dính bên trên, phản chiếu ánh sáng rực rỡ, có thể trông thấy một đôi thiếu niên, cả người ngọc dính sát vào nhau.

- Diệp Không ca ca, ngươi nói tình huống bên kia đi.

https://thuviensach.vn

Mới nếm thử mật ngọt, Lô Cầm rất ngọt ngào, trên mặt đỏ ửng như hoa đào, không dám ngẩng đầu, vội vàng nói sang chuyện khác.

- Ân, được rồi, lần này thiếu chút nữa ta đã không trở về được rồi.

Diệp Không cũng hít sâu hai hơi rồi nói ra, sau đó áp chế tâm tình đại động của mình lại.

Kỳ thật Diệp Không lúc ở địa cầu, cũng hưởng qua tư vị trong đó, nhưng với tư cách là một tên lưu manh trên đường phố, làm gì có cô gái tốt nào liên hệ với hắn, đều là một ít muội muội và tiểu thư, nữ lưu manh mà thôi, Diệp Không tuy không thiếu nữ nhân, nhưng chưa từng hưởng qua tư vị của tình yêu, mà Lô Cầm, trong nội tâm kiên trì với hắn, cho nên lúc này, hắn vẫn nhịn xuống động tác kế tiếp.

Lúc này, Diệp Không đem chuyện mình kích đấu với Phạm Cửu Xà trải qua nói ra, nói ra làm tiểu nha đầu khẩn trương không thôi, thỉnh thoảng đong đưa nốt ruồi mỹ nhân dưới khóe miệng, trừng đôi mắt dễ thương, sợ bỏ qua bộ phận đặc sắc.

- Nhưng lần này vẫn có thu hoạch, có pháp khí, còn có linh thạch, còn có pháp thuật mà ta không có.

Diệp Không từ trong túi trữ vật lấy linh thạch ra cho Lô Cầm xem.

- Nhìn rất đẹp đấy!

Nữ hài tử đối với những thứ lòe loẹt lấp lánh có yêu thích không giống bình thường, cầm linh thạch lên quan sát.

- Đây cũng không phải là đồ để đẹp mắt, đây là linh thạch, đối với tu tiên giả, có rất nhiều tác dụng đấy.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

Lô Cầm chơi linh thạch một hồi, lại hỏi.

- Là những thứ này sao?

- Ân, còn có một ít nhánh dây Tù Lung Thảo, không còn gì nữa cả.

- Diệp Không ca ca gạt người, trong quần của ngươi nhất định là có cất dấu thứ gì đó?

Lô Cầm không tin nói ra.

Diệp Không không hiểu lắm.

- Nào có, đều ở đây.

https://thuviensach.vn

- Hừ!

Lô Cầm nhếch cái mũi nhỏ lên, thò tay xuống dưới bắt một cái, nắm vào trong nội y của Diệp Không, nói ra.

- Còn khoác lác, có đồ cất dấu mà giấu ta, còn không thừa nhận!

Diệp Không không nghĩ tới bị tiểu nữ hài bắt lấy vật kia, hít một hơi lãnh khí, ngăn chận cơn hưng phấn sắp phun trào, vội vàng kéo tay nhỏ bé của Lô Cầm ra, nói:

- Tiểu Cầm nha, ta gần đây đang tu luyện mười tám lộ bổng pháp của Cái Bang, trước khi tu luyện thành công, thì cái đả cẩu bổng này không thể cho ngươi xem.

Lô Cầm cũng là nha đầu nghe lời, buông tay, tràn đầy ngây thơ nói.

- Vậy ngươi đáp ứng ta, chờ ngươi tu luyện thành công cho ta xem, đến lúc đó còn phải dạy ta!

Diệp Không bị sặc.

- Khục khục, dạy, dạy mà, chờ ta tu luyện thành công đi.

Nói xong vội vàng dùng quần áo che lại, trong lòng tự nhủ, nghiệp chướng a, không ngờ bị tiểu muội muội vị thành niên bắt lấy a, lão tử lúc nào thành thúc thúc biến thái rồi.

Lô Cầm nào biết được đó là cái gì, trịnh trọng gật đầu nói ra.

- Đả cẩu bổng, nhất định rất lợi hại, đến lúc đó nhất định phải cho ta xem đấy!

- Nhất định nhất định.

Diệp Không không dám nói thêm về đề tài này, vội vàng đứng dậy nói ra.

- Phải nhanh chóng trở về thành thôi, bằng không thì mẫu thân ta sẽ sốt ruột.

Không nghĩ tới ở phía sau lại nghe nha đầu thì thầm.

- Thật kỳ quái, đả cẩu bổng, tại sao lại nóng, còn biết động đậy nữa.

Diệp Không mặt mo đỏ lên, vội vàng phóng lên ngựa, nói ra:

- Nhanh lên ngựa đi.

Sau khi cưỡi cùng một con ngựa với Lô Cầm, hai người nhàn nhã đi về hướng Nam Đô Thành, bầu trời lúc này đã sáng tỏ, mây trắng ôn nhu, Diệp

https://thuviensach.vn

Không cũng đang đắm chìm trong cảm giác yêu đương, cảm giác nếu có máy quay phim trong tay, vậy thì càng giống như khách du lịch.

Nhưng tâm tính tốt đẹp này không duy trì được lâu, lúc hai người cưỡi ngựa đi vào trong thành một tiểu đệ thủ hạ của Huynh đệ Lô gia chạy tới chào.

- Không tốt, Bát thiếu gia, các huynh đệ bị nha dịch phủ thành chủ bắt rồi!

Nghe tiểu đệ báo cáo, Diệp Không mới biết được, thì ra mọi người vất vả cả đêm, Huynh đệ Lô gia lấy được không ít bạc trong hang ổ của Phạm Cửu Long, dưới sự lừa dối của Liễu Trường Thành, quan và phỉ cấu kết, liền giết đến Tàng Xuân Lâu, chuẩn bị cưỡi lên người nữ nhân để giải sầu.

Nhưng ở Thương Nam đại lục và địa cầu cũng có điểm giống nhau, tiểu thư đều hoạt động vào trời tối, mà giữa ban ngày, trời vừa sáng, các tiểu thư vừa ngủ một lúc, Tàng Xuân Lâu căn bản là chưa mở cửa.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 81 82

Nha Dịch

Chương 81 82: Nha dịch

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Nhưng đám binh và phỉ này khó có được cơ hội nếm thử đồ ăn tươi, sợ lần sau đại lão bản không nỡ, cho nên buộc Tàng Xuân Lâu mở cửa, mọi người cũng không có cấu kết tốt, Tàng Xuân Lâu còn tưởng rằng có người tới nháo sự, cho nên mới náo tới quan phủ.

Về sau Liễu Trường Thanh ra mặt nói chuyện, phát hiện là hiểu lầm, mọi người cũng nói rõ ràng, nhưng ai biết, lúc này xuất hiện một Trình Giảo Kim.

Nha dịch của phủ thành phủ phái bộ khoái tới, không phải nói là thủ hạ của Huynh đệ Lô gia nhiễu loạn trị an, muốn bắt người trở về nói chuyện, bên này làm sao mà đáp ứng, vì vậy mọi người liền chống lại.

Diệp Không nhíu mày, thầm nghĩ, những nha dịch này rõ ràng không có việc nên đi tìm việc, hơn nữa bọn họ trông thấy Liễu Trường Thanh thì biết rõ là thân binh của Diệp gia, rõ ràng còn dám cường ngạnh như thế, hiển nhiên là có mục đích khác.

- Tiểu Cầm, ngươi về nghỉ ngơi trước đi, ta đi xem chuyện gì xảy ra.

Diệp Không tiễn Lô Cầm, sau đó cưỡi khoái mã đi tới Tàng Xuân Lâu.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Không đã đi tới, chỉ thấy bên ngoài ba tầng người, ngoài ra còn có vây vòng trong vòng ngoài, mà ở ngoài cửa Tàng Xuân Lâu có mấy tên nha dịch, không biết tình huống bên trong thế nào, nhưng không có âm thanh chém giết.

https://thuviensach.vn

Trong nội tâm của Diệp Không có chút an tâm, cho tiểu đệ dẫn ngựa, hắn trà trộn vào trong đám người, nghe một ít hộ dân cư nói chuyện, quả nhiên nghe được chút ít sự tình.

- Trời vừa mới sáng Trần Thanh Thiên đã ra oai phủ đầu với đám lưu manh rồi a.

- Nghe nói tên Trần Thanh Thiên vừa mới tới này rất lợi hại a!

Diệp Không gật đầu, hóa ra là thành thủ mới tới, cho nên muốn lập uy, bất quá thằng này lại chọc Diệp gia, hiển nhiên là có chút hậu đài, xâm nhập vào sâu hơn, hoàng đế phái người xuống Nam Đô Thành, chỉ sợ là nhằm vào Diệp Hạo Nhiên, tình cảnh của Diệp gia không tốt lắm.

Diệp Không nghe rõ ràng, không chần chờ nữa, đẩy đám người ra ngoài, tên thủ vệ kia nhìn thấy hô lên.

- Bát thiếu gia đến!

Cho nên để cho Diệp Không đi vào.

Tiến vào đại sảnh xem xét, thì thấy có hai đội nhân mã đứng cách nhau một bước, bên trái là thân binh Diệp gia và lưu manh làm chủ, bên phải đều là nha dịch ăn mặc giống nhau, chính giữa là một tú bà đang khó xử vì không dám đắc tội với ai.

- Bát thiếu gia, những tên nha dịch này khi dễ người, thực con mẹ nó không cho lão tử "cày giang sơn", nếu không phải bọn ông mày đây đấu tranh anh dũng đánh rớt xuống phiến giang sơn này, các ngươi cũng đã bị Man tộc bắt làm nô lệ rồi.

Liễu Trường Thanh nói ra, nói đến một nửa lại phẫn nộ mắng đám nha dịch.

- Hảo hảo.

Diệp Không đẩy Liễu Trường Thanh ra, đi tới trước mặt đám nha dịch, nói:

- Mang mấy người tới đây bắt người à? Sợ rằng thành thủ đại nhân muốn bắt nhất chính là ta phải không?

- Ngươi chính là chỗ dựa sau lưng bọn họ?

Một tên nha dịch đứng trước mặt Diệp Không, người nầy cúi đầu nhìn xuống Diệp Không, khẩu khí hời hợt nhưng lại tỏ ra rất có uy thế.

https://thuviensach.vn

Diệp Không không nghĩ tới một tên nha dịch nho nhỏ cũng dám ra oai trước mặt hắn, coi như hắn là Bát thiếu gia ở Diệp phủ từng bị người xem thường, nhưng ở bên ngoài, từ trước cho tới bây giờ chưa từng trải qua, Bát thiếu gia của Diệp phủ vẫn là cái danh hiệu có thể dọa người.

Trong lòng Diệp Không không hờn giận, nghiêng thân, ánh mắt căn bản nhìn cũng không thèm để ý, hừ một tiếng.

- Ngươi là ai?

Muốn ngưu à? Ai sợ ai nha, thời gian bạn thân ở địa cầu so với ngươi còn hoành tráng hơn nhiều.

Tên nha dịch cũng không giận, hai tay chắp ở sau lưng, ngẩng đầu nhìn trời, dùng một đôi lỗ mũi hừ nhẹ với Diệp Không, như vậy dường như đang nói..., bằng hữu, ngươi còn chưa ngưu, ta đây mới ngưu nè.

Nha dịch không nói lời nào, lập tức có tiểu nha dịch tiến đến bên tai Diệp Không, nhỏ giọng giới thiệu:

- Bát thiếu gia, đây là bổ đầu Thiết nha tư mới đến nhậm chức ở thành phủ chủ, là tâm phúc của Trần đại nhân đưa đến.

"Ân?" Thiết nha tư đối việc thuộc hạ giới thiệu cực kỳ bất mãn.

Tiểu nha dịch lại nhanh chóng nói:

- Thiết nha tư đại nhân của chúng ta chí công vô tư, ghét ác như thù, võ công cao cường...

- Tốt lắm tốt lắm, phong cách hành sự của Bổn quan cũng không dài dòng, sau này đám vô lại ở thành Nam Đô sẽ biết.

Thiết nha tư rất hoành tráng khoát tay chặn lại, rồi hướng Diệp Không vừa lật mắt nói:

- Ngươi chính là tên Diệp Không hư hỏng ở thành Nam Đô chuyên ức hiếp dân chúng?

Diệp Không nghe được vô cùng căm tức, lão tử mấy khi ra đường, làm sao lại thành Diệp phủ bại hoại? Đây cũng quá đổi trắng thay đen nói hươu nói vượn.

Thiết nha tư một cái chụp mũ hù dọa Diệp Không, trong lòng vô cùng đắc ý, kỳ thật hắn hôm nay chính là tới kiếm chuyện, muốn gõ dám du côn

https://thuviensach.vn

này một chút, thấy Diệp Không là một tiểu hài tử, trong lòng lại nhiều hơn vài phần coi thường.

Cùng lúc đó, tại một căn phòng tầng 2 Tàng Xuân Lầu, một đôi chủ tớ đang vén màn nhìn xuống, chủ nhân là một đại hán trung niên có bộ mặt uy nghiêm, dáng người hơi béo, hai tay chắp ở sau lưng, quan uy mười phần, vừa nhìn liền biết chính là một vị quan to.

Còn đứng thẳng bên cạnh, là một lão thư sinh, tướng mạo gầy yếu suy sụp, tay hắn đang phe phẩy chiết phiến, cười nói:

- Lão gia, lão Thiết không tệ nha, bắt đầu đã chụp mũ Diệp Không là một tên bại hoại, sau khi lưu truyền ra ngoài, mỗi người biết hắn là kẻ không ra gì, sau nay không làm ác cũng là trẻ hư.

- Ha ha, Thiệu sư gia, ngươi tưởng Bổn quan không biết sao, kế sách này cũng là ngươi dạy lão Thiết, kế sách hay nha, hảo hảo!

Vị đại hán trên lầu quan sát đúng là mới tới thành Nam Đô nhậm chức thành thủTrần Thanh Phương, người này có danh hiệu chỉnh người nổi tiếng, bị hắn chỉnh rơi xuống mũ quan không ít.

Dân chúng An quốc cũng mặc kệ ngươi chỉnh chính là tham quan hay là quan thanh liêm, chỉ cần quan bị chỉnh ngã, bọn hắn liền cho là tham quan, Trần Thanh Phương thế nhưng lại được gọi bằng một cái tên rất hay Trần thanh thiên.

Trần Thanh Phương bị phái tới thành Nam Đô, mục đích của hoàng đế rõ rành rành, dùng cách nói trên Địa Cầu, chính là đến chỉnh Diệp Hạo Thiên.

Trần Thanh Phương chỉnh người cũng rất có thủ đoạn, rất hiểu được ý tứ hoàng đế, tin tưởng trăm phần đi vào thành Nam Đô, thế nhưng hắn bây giờ muốn chỉnh Diệp Hạo Thiên cũng không dễ dàng.

Thanh danh Diệp gia ở thành Nam Đô không tệ, dân chúng đến nay đều nhớ kỹ Diệp tướng quân tiêu diệt man tộc, hơn nữa Diệp phủ gia giáo rất nghiêm, cũng không có gây ra chuyện gì bất bình.

Trần Thanh Phương đang không biết ra tay từ chỗ nào thì Diệp Không xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Hôm qua Trần Thanh Phương nghe được tin tức thì đã muộn, khi hắn hỏi rõ sự tình mới biết một nhà Phạm Cửu Long cũng không phải người tốt, dân chúng vô cùng căm ghét, đám người Diệp Không được cho là hành động trừng ác dương thiện.

Hắn muốn xuất thủ can dự, cấp cho đối phương cái mũ lạm dụng hình phạt riêng vọng động binh đao, tuy nhiên bây giờ vẫn chưa phải lúc đối mặt với Diệp gia, dù sao Diệp Hạo vẫn còn tại vị.

Nếu ra tay sẽ không có đường lùi, vì thế Trần Thanh Phương nhịn, bất quá trong lòng kìm nén, mặc lên thường phục đến Tàng Xuân Lâu tìm các cô nương qua đêm, điều tiết tâm tình.

Ai ngờ sáng sớm, vừa mới chuẩn bị rời đi, liền gặp được đám người Lô gia huynh đệ cùng Liễu Trường Thanh, Trần Thanh Phương sau khi nghe ngóng, mừng rỡ, nhân tiện lợi dụng việc này thử Diệp phủ cũng tốt.

Vì thế hắn liền không vội trở về, Thiết nha tư cùng sư gia cũng là hắn sai người gọi tới.

Nghe Thiết nha tư nói Diệp Không bại hoại, trong lòng hắn mừng rỡ, chỉ cần mỗi người ở thành Nam Đô đều biết Diệp Không có đại danh bại hoại này, thì hắn có thể ở báo cáo thượng cấp ghép cho Diệp Hạo tội "dung túng con cái làm việc xấu" được rồi.

Nhưng Diệp Không sao có thể làm cho người ta ở trên đầu của hắn đổ chậu phân, ngẩng đầu cãi lại.

- Ức hiếp dân chúng, ức hiếp đồng hương, không biết Thiết nha tư nói có chứng cớ gì?

Diệp Không hỏi lại.

Thương Nam đại lục căn bản không có khái niệm pháp luật, thông thường quan gia nói cái gì chính là sự thật, nào có cần chứng cớ.

Thiết nha tư khinh thường nói với Diệp Không:

Không có chứng cớ, Bổn quan cũng là nghe nói, ngươi tính sao?

- Ta tính sao?

Diệp Không cười hắc hắc cười, nghiêm sắc mặt.

- Ngươi ăn nói bừa bãi, cũng đừng trách ta vả miệng ngươi!

https://thuviensach.vn

Nói xong, ra tay như điện, "Bành bạch", vung hai cái tát, Thiết nha tư cũng là võ công cao thủ, nhìn thấy Diệp Không vung tay, nhưng căn bản trốn không kịp.

- Ngươi dám đánh Bổn quan?

Thiết nha tư che mặt, vẫn không thể tin được.

- Quan cái con mẹ ngươi!

Diệp Không lại đạp một cước trên đũng quần hắn, sau lưng, mọi người hoan hô.

- Sảng khoái, Bát thiếu gia thật là sảng khoái, sau này ta theo Bát thiếu gia lăn lộn!

- Vả vỡ miệng tên cẩu quan này!

- Nói hươu nói vượn, vũ nhục Bát thiếu gia nên đánh!

Trên lầu, Trần Thanh Phương vỗ bàn, cả giận nói:

- Cả gan làm loạn! Vô pháp vô thiên!

Sư gia lại cười nói:

- Lão gia đừng vội, theo tiểu nhân xem đây là chuyện tốt, trước mặt moi người đánh quan triều đình, điều này càng chứng minh kẻ này là một tên bại hoại!

Trần Thanh Phương vuốt hàm râu dài, gật đầu cười rộ lên.

- Có lý, kẻ ngông cuồng như thế thật sự là tự tìm đường chết!

Nói xong lại nói tiếp:

- Nếu Thiết nha tư thông minh một tí, giờ phút này nên chạy ra ngoài, cho mọi người thấy Diệp phủ trẻ hư làm việc ác!

Thiết nha tư đương nhiên không thông minh như vậy, nhưng hắn vẫn chạy ra khỏi Tàng Xuân Lâu vì binh lính Diệp gia đều gào thét.

- Bắt lấy tên ăn nói bừa bãi nhục mạ thiếu gia!

Thiết nha tư không dám ở lâu, mang theo bọn nha dịch muốn muốn chạy trốn, lao ra cửa lại bị ngăn lại.

Giờ phút này bên ngoài đã muốn vây đầy người, dân chúng đều thích xem cái náo nhiệt, thân binh Diệp phủ cùng nha dịch thành thủ phủ gây lộn. Mẹ nó chứ, địa điểm là kĩ viện, dân chúng phụ cận nghe được tin tức đều chen chúc chạy đến xem náo nhiệt.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài tụ tập người không ít, dùng hai từ tấp nập miêu tả cũng không đủ, chung quanh tửu quán trà phường trên lầu lại càng bận rộn, mọi người lan truyền tin tức nho nhỏ, vây xem chuyện vui, cao hứng mãnh liệt.

- Bắt lấy thằng nhãi này! Đến hỏi xem thành thủ đại nhân dạy dỗ thuộc hạ như thế nào!

Thân binh Diệp phủ giận dữ đem bọn nha dịch vây ở bên trong, tình cảm quần chúng xúc động, sợ tới mức bọn nha dịch run rẩy, đều vẻ mặt đau khổ.

- Binh ca, huynh đệ, chúng ta cũng là công vụ nha.

- Liễu Tướng quân, Liễu Tướng quân, chúng ta trước kia còn cùng nhau uống qua rượu, giờ lại không để ý sao.

Thân binh Diệp phủ đối với đám nha dịch gây chuyện tức khí, làm dễ dàng như vậy bỏ qua, Liễu Trường Thanh vung tay lên.

- Thằng cha ngươi, vừa rồi cũng không còn nghe ngươi nói cùng nhau uống qua rượu, toàn bộ bắt!

Thiết nha tư vừa rồi quan uy ngạo khí không biết đi đâu vậy, mắt thấy liền cũng bị người bắt lấy, tâm nhãn vừa động, rốt cục có ý tưởng —— hướng quần chúng cầu viện.

- Các vị phụ lão hương thân! Các ngươi đều nhìn thấy? Bát thiếu gia Diệp Không của Diệp phủ giữa ban ngày ban mặt mang theo thân binh gây loạn, bại hoại kỷ luật quân đội, không để nha dịch chúng ta vào mắt, nói vài câu, liền ẩu đả, như thế là bại hoại ẩu đả quan chức triều đình, còn muốn vọng động hình phạt riêng, thỉnh các vị hương thân phán xét!

"Hảo!" Đứng ở Tàng Xuân Lâu một bên cửa sổ Trần Thanh Phương lại vỗ cửa sổ, hét to một tiếng hảo.

- Lão Thiết những lời này chẳng những chứng thực tiểu tử này bại hoại, nhưng lại hướng mọi người nói kỷ luật quân đội Diệp gia đã tan rã, ha ha, hay nha!

Sư gia phe phẩy chiết phiến, rung đùi đắc ý dương dương tự đắc.

Trần Thanh Phương ha ha cười nói:

Mao đầu tiểu tử Diệp gia xem như giúp chúng ta đại ân vậy.

Lúc này dân chúng vây xem nhìn thấy Thiết nha tư mặt xưng phù thành đầu heo, cũng đều sôi nổi nghị luận.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy nha, đám quân này quá kiêu ngạo, vốn đang nghĩ đến kỷ luật quân đội Diệp gia nghiêm minh yêu dân như con, hiện tại xem ra đều không phải là như thế.

- Ai nói không phải đây? Này sáng sớm đã đi kĩ viện, đây là quân đội sao!

- Còn có, tham gia quân ngũ thì quân lương có được bao nhiêu? Lại có tiền đến Tàng Xuân Lâu, ta còn không dám đến đâu, chắc chắn bọn họ tham ô!

Dân chúng nghị luận nhất thời càng nhiều, tiếng nghị luận càng vang dội, đều là ở quở trách thân binh Diệp gia là không đúng

Tiểu tử! Theo ta đấu, ngươi còn non lắm! Thiết nha tư che mặt, đắc ý nhìn Diệp Không, thầm nghĩ, đánh ta? Đây là cái giá phải trả!

Diệp Không lúc này thật sự nổi giận, vốn hắn luôn luôn không mở miệng gây khó dễ, lập tức khoát tay chặn lại.

- Toàn bộ bắt!

Những lính kia vốn cũng chỉ là nghe khẩu hiệu, nghe được Diệp Không lệnh, lập tức như lang như hổ nhào đi lên, thuần thục, đem một đám hắc y nha dịch bắt.

"Hảo!" Trên lầu Trần thanh phương vỗ tay trầm trồ khen ngợi, chút không vì chính mình người bị người bắt mà lo lắng.

Sư gia cũng nở nụ cười, khoe khoang nói.

- Tiểu tử này quá mức làm bậy, biết rõ dân chúng đối với quân Diệp gia có cái nhìn không tốt, còn muốn làm loạn, kích thích dân biến, xem hắn như thế nào xử lý!

Nói xong gấp lại chiết phiến, hừ lạnh nói:

- Tiểu nhi quần áo lụa là, thật sự là không biết chữ chết viết như thế nào!

Quả nhiên, dân chúng thấy binh lính càn quấy bên đường hành hung, cả đám đều lòng căm phẫn, xao động thanh âm của càng lúc càng lớn, đông nghìn nghịt đám người đi phía trước chen chúc, mắt thấy muốn khiến cho nhiều người tức giận, kích thích dân biến.

Nhưng này thì Diệp Không đột nhiên bạo quát một tiếng:

- Thỉnh chư vị nghe ta Diệp Không một lời!

https://thuviensach.vn

Diệp Không một tiếng này mang theo linh lực, vang dội xa xa qua võ lâm cao thủ Sư Tử Hống, như một tiếng tiếng sấm nổ vang giữa không trung, vang vọng dân chúng màng tai, hiện trường nhất thời an tĩnh lại, ngàn vạn ánh mắt đều nhìn chăm chú vào Diệp Không, chờ xem hắn rốt cuộc muốn nói gì.

- Vi phạm kỷ luật quân đội, bên đường hành hung, ta muốn nhìn tiểu tử này rốt cuộc có thể nói ra cái gì để ngăn cơn sóng dữ!

Trần Thanh Phương lại vỗ khung cửa sổ, hừ lạnh nói.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 83 84

Nổi Danh!

Chương 83 84: Nổi danh!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Trẻ ranh chưa đủ lông đủ cánh có thể nói cái gì?

Sư gia đi theo khinh bỉ một câu, tiếp đó lại thở dài.

- Diệp Hạo Nhiên quả nhiên võ công cái thế, tiểu tử này mới bao nhiêu, đã có công lực như vậy.

Chẳng những Trần Thanh Phương đang nhìn, hiện trường ánh mắt mọi người tập trung ở trên người Diệp Không, chờ hắn giải thích, nếu là giải thích không cho mọi người vừa lòng, phỏng chừng tiếp theo sóng dân phẫn nộ sẽ càng thêm mãnh liệt.

Bất quá Diệp Không cũng không có vì hành vi của mình làm giải thích, mà là sai người vào nhà ra mang ra bàn bát tiên lớn.

Mọi người không biết hắn muốn làm cái gì, đều kiên nhẫn đợi, hiện trường thành ngàn gần vạn người, đều nhìn không chớp mắt, nhìn thấy bàn lớn ra khỏi, đặt ở cửa Tàng Xuân Lâu.

- Liễu Trường Thanh!

Lúc này, Diệp Không lại gầm lên giận dữ.

- Có mạt tướng!

- Bước lên trên!

Liễu Trường Thanh đối với Diệp Không đã hoàn toàn tín nhiệm, không cần suy nghĩ, nhảy lên bàn lớn, hai chân mở rộng bằng vai, khoanh tay ngang nhiên đứng thẳng.

- Đây là muốn làm gì?

https://thuviensach.vn

Trần Thanh Phương nhíu mày hỏi.

Sư gia lắc đầu, suy đoán nói:

- Chẳng lẽ là muốn xử phạt thuộc hạ? Chiêu này quả thật có thể giải quyết nguy cơ trước mắt, tuy nhiên không thể thay đổi việc hắn làm việc ác trước mặt mọi người, ngược lại trở thành bán đứng bộ hạ.

Diệp Không đương nhiên không phải xử phạt Liễu Trường Thanh, chỉ nghe hắn lại quát.

- Cởi áo!

- Dạ!

Liễu Trường Thanh không do dự, nâng tay tuo áo, ném tới trên bàn, tiếp đó lại khoanh tay ngang nhiên đứng thẳng.

Khi mọi người nghĩ đến Diệp Không muốn trước mặt mọi người dùng cách xử phạt bộ hạ về thể xác thì lại nghe Diệp Không quát hỏi:

- Liễu Trường Thanh! Trên người ngươi có bao nhiêu chỗ vết sẹo? Thành thật trả lời!

Dân chúng vây xem nghe vậy, vội chú ý quan sát, chỉ thấy trên người Liễu Trường Thanh quả thật chằng chịt vô số vết sẹo, tràn đầy các loại vết thương.

Chỉ nghe Liễu Trường Thanh cất cao giọng nói:

- Bẩm Bát thiếu gia! Mạt tướng trên người thương tích sẹo có tám mươi sáu chỗ!

- Nói to lên!

Diệp Không quát.

- Mạt tướng trên người vết sẹo tám mươi sáu chỗ!

Liễu Trường Thanh gào thét lên trả lời.

- Vì sao lại bị những vết bị này?

- Bẩm Bát thiếu gia! Mạt tướng mười lăm tuổi đi theo tướng quân, đến nay đã là mười ba năm, trải qua lớn nhỏ bốn mươi sáu trận chiến...

Diệp Không rống to cắt đứt.

- Như thế nào bị? Đơn giản nói!

- Do man địch ban tặng!

https://thuviensach.vn

Mọi người vừa nghe, tất cả đều ồ lên, đây là anh hùng a, nói cái gì đều là giả, những đạo vết thương trên thân người ta như vậy là sự thật, nếu là không có những quân sĩ này đẫm máu chiến đấu hăng hái, bây giờ cái địa phương này chắc vẫn là đại thảo nguyên.

Anh hùng muốn vào kĩ viện, hắn là không coi là việc xấu đi? Dân chúng cho tới bây giờ không được hưởng Thiết nha tư phúc, nhưng vẫn hưởng thụ lấy Quân Diệp gia mang cho bọn hắn yên bình, lòng người hướng tới, lập tức đứng thẳng người.

Bất quá vẫn chưa xong, chỉ nghe Diệp Không lại quát:

- Kế tiếp!

Lại có một quân sĩ đứng lên trên, cởi áo, ngang nhiên đứng thẳng.

- Tính danh! Quân chức!

- Vũ Vi Quốc! Bách phu trưởng!

- Trên người có bao nhiêu vết sẹo!

- Bảy mươi lăm vết!

- Chém giết bao nhiêu man nhân?

- Bẩm Bát thiếu gia! Mạt tướng bất tài, học võ không thông, trải qua lớn nhỏ hơn năm mươi trận chiến, mỗi trận đều bị thương, trước sau trảm địch năm trăm bảy mươi hai người!

"Oa!" Dân chúng đàn trong có người kinh ngạc thốt ra, không ai đi cười nhạo người kinh ngạc, bọn hắn đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn vị quan quân không cao lớn này.

Bắt đầu hắn nói cái gì học nghệ không thông, mọi người vừa nghe, còn nói thầm, có phải thật vậy hay không là học nghệ không thông, mỗi lần ra chiến trường đều bị thương đây?

Tiếp tục vừa nghe trảm số lượng, nhất thời kinh hãi, chia đều mỗi trận chiến đều phải chém đầu mười tên quân địch, sao có thể là học nghệ không thông, đây là xung phong ở phía trước, dũng cảm không sợ chết a!

Đại lục Thương Nam lấy cường giả vi tôn, đối với những người không sợ sinh tử chém giết đông đảo địch nhân anh hùng càng thêm sùng bái, lập tức, dân chúng đối với thân binh giữa sân ánh mắt lại càng sùng kính.

Lúc này Diệp Không lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vũ Vi Quốc, năm trăm bảy mươi hai người, ngươi nhớ rõ rõ ràng như vậy, ngươi có phải khoác lác hay không?

Mọi người vừa nghe, đúng nha, người nầy có phải khoác lác hay không, dù sao nói miệng không bằng chứng nha.

Vũ Vi Quốc ngẩng đầu, cất cao giọng nói:

- Bẩm Bát thiếu gia, quân công bộ ghi chép rất rõ ràng, năm trăm bảy mươi hai người, nếu có chút một chữ nói sai, mạt tướng nguyện lấy đầu dâng!

- Thật sự, nhất định là thật sự, nếu không làm sao dám lấy đầu đảm bảo.

Vây xem mọi người lại thì thầm với nhau.

Tiếp theo Vũ Vi Quốc lại nói:

- Quân quy Diệp gia! Không trảm trăm người, không được xưng Thân binh Diệp gia! Không trảm hai trăm người, không được đề bạt Thập phu trưởng! Không trảm năm trăm người, không được thăng chức Bách phu trưởng!

Vũ Vi Quốc một lần hô xong, một đám Thân binh Diệp gia cùng kêu lên.

- Không trảm trăm người, không được xưng Thân binh Diệp gia! Không trảm hai trăm người, không được đề bạt Thập phu trưởng! Không trảm năm trăm người, không được thăng chức Bách phu trưởng!

Thanh như sóng dữ, khí cuốn trường không!

Dân chúng vây xem cũng nghe được nhiệt huyết sôi trào, trong lòng bộc phát, ở Diệp Không một tiếng, "quân Diệp gia vạn tuế!" hô, toàn bộ dân chúng đều đi theo rống lên.

- Quân Diệp gia vạn tuế!

"Ba!" Trần Thanh Phương mạnh vỗ cửa sổ, cả giận hừ một tiếng, đóng lại cửa sổ, tức giận lại ngồi trở lại bên cạnh bàn.

Sư gia vừa rồi còn dương dương tự đắc cũng không khỏi gật đầu.

- Lấy quân công để giải thích, Diệp gia Bát thiếu gia, quả nhiên cao a!

Trần Thanh Phương uống một hớp, cũng gật đầu nói:

- Kẻ này mưu trí nhanh nhẹn, tâm kế sâu xa, ngày sau tất làm họa lớn, bất quá trước mắt vẫn không thể ra tay đối với hắn, nhất định cẩn thận

https://thuviensach.vn

phòng bị.

Diệp Không như trước đứng tại chỗ nói:

- Các vị phụ lão hương thân, các vị đều có thê tử đẹp thiếp xinh, có từng nghĩ tới, nam nhi quân Diệp gia cũng là nam tử, cũng có nhu cầu, các ngươi ở trên giường ấm áp hưởng hạnh phúc yên lành thì quân sĩ thủ vệ trại vùng biên còn cô đơn ở trong gió rét, cảnh giác man tộc xâm lấn! Không lâu sau, những vị Thiết cốt hán tử này lại muốn mặc vào quân phục đi biên thuỳ, đến đây hưởng thụ một lần ôn nhu, có sai không?

- Không có!

Dân chúng cùng kêu lên.

- Bổn thiếu gia mời bọn hắn đến Tàng Xuân Lâu tiêu phí một lần, hắn là sai?

- Không!

- Có người còn muốn mượn cơ hội sinh sự, tự dưng tới làm khó dễ, đáng chết sao?

Dân chúng cùng kêu lên lớn tiếng.

- Đáng chết! Giết bọn họ!

- Mang đám chó này cùng mang ra chiến trường đi!

- Đem bọn họ đưa vào hoàng cung làm thái giám!

Còn có nữ tử thanh âm hỗn loạn trong đó:

- Liễu Tướng Quân, Vũ Tướng Quân, các ngươi vì dân chúng chịu tổn thương, lại không thê thiếp, tiểu nữ tử nguyện lấy thân báo đáp.

Một đám Quân Diệp gia sĩ đều mặt mày hớn hở, huynh đệ Lô gia cùng thủ hạ du côn cũng đều hưng phấn không thôi. Bát thiếu gia, quả nhiên lợi hại, lúc này hành động thật sự là rất cao, khiến cho mình cũng cảm thấy được đúng lý hợp tình, thấy được đương nhiên, sau này đi theo Bát thiếu gia lăn lộn, có tiền đồ a!

Chỉ có Thiết nha tư, sợ tới mức mặt không còn chút máu, không còn có như trước hống hách, lúc này như gà con mổ thóc phục lạy nhận tội.

- Bát thiếu gia tha mạng, tiểu nhân có mắt không tròng, mạo phạm các vị quân gia, tiểu nhân đáng chết, quân gia tha mạng!

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Diệp Không cũng không có giết chết Thiết nha tư, dù sao đây cũng là quan chức triều đình, nếu giết, vậy là gây ra đại họa rồi.

Tiếp theo Diệp Không lại biểu hiện đạo đức tốt, trái lại vì đám người Thiết nha tư cầu tình, hành động này càng làm cho dân chúng thêm tán thưởng.

Lăn qua lăn lại, Thân binh Diệp gia cơ bản không có ở Tàng Xuân Lâu tiêu phí cảm xúc, Liễu Trường Thanh cùng Vũ Vi Quốc mấy vị có chức quan thế nhưng đều trở thành hang "hot", đều đi theo bạn gái trở về có đôi có lứa.

Lô gia huynh đệ cũng không ngốc, về trước, chỉnh đốn Long Xà Bang, đổi tên thành Long Hổ bang, Diệp Không không muốn làm bang chủ, vậy do Lô Tuấn đảm nhiệm chức bang chủ, Lô Nghĩa làm phó.

Cửu Long Cửu Xà đi, Lô Tuấn Lô Nghĩa đến, bang chúng cũng căn bản không có thấy mâu thuẫn, dù sao ngày vẫn là giống như trước đây qua đi, càng làm cho bọn họ vui vẻ vì bọn hắn biết bang phái mình có một cái hậu trường có năng lực, Bát thiếu gia Diệp phủ.

Cái gì? Ngươi không biết Bát thiếu gia Diệp phủ? Ta đây liền nói với ngươi, không biết Bát thiếu gia Diệp phủ, ngươi thật là lạc hậu! Nếu như vậy! Ngươi không ngượng ngùng khi tự xưng là người thành Nam Đô sao!

Chỉ ngắn ngủn trong một buổi sáng, Diệp Không liền nổi danh, toàn thành không ai không biết Bát thiếu gia Diệp phủ, mỗi người đều đang đàm luận Bát thiếu gia Diệp phủ, ngay cả bọn hạ nhân trong Diệp phủ cũng đều đàm luận không ngớt.

Giữa trưa, tại sương phòng nhị phu nhân ở hậu viện Diệp phủ.

Tiểu Hồng đang kể với nhị phu nhân tin tức nàng nghe được, nghe xong nhị phu nhân cả kinh, giật mình không ngớt, liên tục hỏi:

- Thật sao?

- Hắn thực nói như vậy?

- Hắn thực lợi hại như vậy?

- Đương nhiên, đều là nhóm gia phó đi mua đồ ăn tận mắt nhìn thấy, làm sao giả bộ được, mỗi người đều truyền tụng Bát thiếu gia Diệp phủ, sau này nhất định làm rạng rỡ tổ tông.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng ảo tưởng lên hình ảnh Diệp Không trong đám người ung dung ứng đối, giống như Đại tướng quân hô truyền lệnh, trong lòng thế nhưng linh hoạt, nghĩ đến lúc trước Diệp Không đùa giỡn tình cảnh của nàng, nhịn không được mơ tưởng hảo huyền.

Nhị phu nhân cúi đầu trầm ngâm.

- Tiểu tử này cũng không biết ăn cái gì, chẳng những không ngốc, còn rất tinh minh.

- Lão gia hiện tại bị giữ ở kinh, Diệp gia rất có thể phải chịu một hồi mưa gió, nói không chừng có tiểu tử này, còn có thể ra mặt cho Diệp phủ, ngăn chặn điểm tai họa, trọng yếu hơn, coi như tiểu tử này có tiền đồ, cái xú bà nương kia cũng sẽ không theo ta tranh thủ tình cảm.

- Bất quá hắn hống hách như vậy, nhất định gặp phải tân thành thủ, tiểu tử này lão gia trước khi đi dặn dò không thể gây chuyện, tất phải răn dạy vài câu.

- Tên tiểu tử này tính tình xấu xa như vậy, dù sao cũng chỉ là một tiểu tử mao đầu, vạn nhất hắn nổi hứng lên, gây khó dễ gì với mình thì sao?... Nếu làm cho hắn rời đi Diệp phủ sẽ tốt hơn.

Luôn luôn đem việc đuổi mẹ con Diệp Không làm nhiệm vụ hàng đầu của mình, nhị phu nhân khi thấy hắn có biểu hiện năng lực xuất sắc lại bắt đầu lo lắng muốn hắn rời khỏi Diệp phủ.

Ngay khi nhị phu nhân khó xử, chưa biết xử lý ra sao, Cửu phu nhân lại đến, thần tình tức giận nói:

- Diệp Không này rất kỳ cục! Hắn lại đánh người!

Nhị phu nhân cười khổ:

- Tiểu tử này tính tình quả nhiên đủ xấu.

Người bị đánh chính là thân thích của Cửu phu nhân, Mã tỷ, quản sự thiện đường.

Kỳ thực Diệp Không cũng không phải tính tình quá xấu, ngươi nếu không chọc hắn, hắn còn đối xử vowias ngươi vô cùng nhẹ nhàngh. Như quản gia Diệp Tài, đám người Lý lão tứ, giờ đối với Diệp Không khách khách khí khí, Diệp Không cũng không dự định theo chân bọn họ tính toán

https://thuviensach.vn

chuyện trước đây, thật ra, hắn cũng không có thời gian tính toán với bọn hạ nhân.

Nhưng cũng có người không vừa mắt, chung quy cho rằng chính mình có bản lĩnh có chỗ dựa vững chắc, ngươi một tiểu hài tử thì có tuổi gì. Việc này còn phải đợi Diệp Không hồi phủ hẵng nói.

Buổi trưa đến rất nhanh, Diệp Không từ bên ngoài trở về, ngày hôm nay tâm tình rất thư sướng, giết Phạm gia huynh đệ, chiếm được bảo vật, hôn Lô Cầm, giáo huấn Thiết nha tư, được bách tính nam Đô thành ủng hộ. . .

Tất cả đều là chuyện tốt, sao có thể không vui đây?

Nghĩ tới lão nương đang chờ đợi, Diệp Không từ chối tất cả lời mời, một mình trở về phủ.

Chuyện này đã trở thành đề tài bàn tán sôi nổi của đám gia đinh, thấy Diệp Không đều nhiệt tình bắt chuyện.

- Bát thiếu gia.

- Ai, Bát thiếu gia người nổi danh rồi nha.

- Bát thiếu gia cấp cho Diệp phủ chúng ta mặt mũi, chúng ta làm hạ nhân đi ra ngoài cũng tốt hơn.

Diệp Không nghe xong đương nhiên khoái hoạt, đơn giản hàn huyên vài câu, lại ném cho ít khối bạc vụn.

- Sắp trưa rồi, mọi người cầm đi uống rượu.

Nói xong, Diệp Không liền nhanh chóng trở về tiểu viện của mình.

Trần Cửu mẫu cũng không biết Diệp Không ra ngoài mạo hiểm, cho nên nàng cũng không lo lắng, chỉ là buổi sáng nghe nói nhi tử tại Tàng Xuân Lâu gây chuyện, nàng cũng không biết đây là chuyện tốt hay chuyện xấu, nhịn không được lo lắng đứng ngồi không yên.

Trần Cửu mẫu cũng không thêu thùa, chờ Diệp Không trở về, vừa thấy Diệp Không, liền mắng:

- Tiểu tử thối, vì sao cả ngày chỉ biết gây chuyện, con nói cùng bằng hữu ra khỏi thành du ngoạn, vì sao liền tới Tàng Xuân Lâu đây? Tuổi còn nhỏ, đi học người ta chơi gái, còn gây ra chuyện lớn như vậy.

Diệp Không vừa nghe lão nương tức giận, liền dìu Trần Cửu mẫu ngồi xuống, giúp nàng bóp vai, cười nói:

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân, người hiểu lầm rồi, nhi tử cũng không đi Tàng Xuân Lâu phong lưu khoái hoạt, đêm qua xác thực là ở ngoài thành, không tin người có thể đi hỏi người con gái nuôi Tiểu Cầm nha!

Trần Cửu mẫu bán tín bán nghi nói

- Thật chứ?

- Đương nhiên là thật rồi, mẫu thân hỏi Liễu Trường Thanh cũng được, bọn họ và nha dịch náo loạn thời gian, ta mới vừa vào thành, sau đó lại bị bọn họ liên lụy.

Diệp Không nói như vậy, Trần Cửu mẫu cũng không hoài nghi nữa, nhưng hay lải nhải nói:

- Con tuổi tác còn nhỏ, còn chưa có cưới vợ, cái loại này địa phương như Tàng Xuân Lâu này không được đi, hại cho đường sinh dục lắm.

Bạn thân muốn đi cũng phải tìm tiểu cô nương còn zin, làm sao nhiễm bệnh được? Đương nhiên Diệp Không sẽ không nói như vậy, chỉ là càng không ngừng gật đầu đồng ý.

Trần Cửu mẫu còn nói thêm:

- Không nhi lớn rồi, cũng phải tìm một nương tử rồi, không bằng mẫu thân cho ngươi thu xếp, đỡ phải con ở bên ngoài làm chuyện bậy bạ. . .

Diệp Không sợ chính là chuyện này, nhanh chóng chặn lại nói:

- Đừng! Mẫu thân, con mới mười bốn nha, còn nhỏ mà, con con con. . . Còn không có phát dục mà!

Trần Cửu mẫu nghe nhi tử nói vậy, che miệng nở nụ cười, lại nói một câu:

- Kỳ thực nha đầu Tiểu Cầm kia cũng không tệ.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 85

Đánh Người

Chương 85: Đánh người

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không không nói tiếp, nói tránh sang chuyện khác:

- Mẫu thân, người còn chưa biết, nhi tử ngày hôm nay nổi danh rồi, ở thành Nam Đô này không người nào không biết tới, người không phát hiện con ngày hôm nay rất hoành tráng sao.

- Có cái gì mà hoành tráng?

Trần Cửu mẫu mắng:

- Mẫu thân đều nghe hết rồi, danh tiếng tiểu tử ngươi như thế nào, con biết không? Con triệt để đắc tội thành thủ đại nhân, còn có đám nha dịch, cẩn thận bọn họ nhớ kỹ thù ngày hôm nay, ngày sau tìm con tính toán sổ sách."

- Bọn họ dám! Ngày sau bọn họ yên ổn còn tốt, nếu là muốn tìm con gây chuyện, hắc hắc, vậy đừng trách bản thiếu thủ đoạn độc ác vô tình!

Trần Cửu mẫu sợ hắn lại gây sự, vội nói:

- Quên đi quên đi, Con sống yên ổn mẫu thân liền cảm thấy mỹ mãn rồi, đừng trêu chọc gây chuyện nữa.

Hai người lại hàn huyên một hồi, Diệp Không đã đói bụng, lúc này mới nhớ tới ăn bữa trưa.

Đi tới thiện đường, bọn gia đinh tự nhiên vội vàng chào hỏi, ngôn ngữ vô cùng cung kính và lấy lòng, cái này để cho Mã tỷ quản sự thiện đường trong lòng không được vui.

https://thuviensach.vn

Vốn người nàng vô cùng khinh thường hiện tại được tôn kính, dám gia đinh cũng không giống như dĩ vãng vây quanh nàng nịnh bợ, nay lại xum xoe ngồi bên cạnh Diệp Không mẫu thân hầu cơm nịnh nọt.

Mã tỷ trong lòng thất lạc, ngoài miệng cũng không nhàn rỗi, chỉ là nàng cũng biết, hiện tại tiền đồ của Diệp Không thế nào, tính tình cũng không tốt, cho nên cũng không dám cùng Diệp Không đối nghịch.

Vì vậy nàng mang theo một chậu thức ăn to, đi tới thiện đường một góc khác, cho mấy gia đinh cùng Diệp Không không quen thêm chút thức ăn.

Đám gia đinh thụ sủng nhược kinh, cười nói:

- Mã tỷ ngày hôm nay thật là, tốt, chủ động cho chúng ta gia thức ăn, lẽ nào có chuyện gì vui sao?

Mã tỷ liếc mắt nhìn Diệp Không bên kia, tức giận châm chọc nói:

- Nào có nhiều như vậy việc vui? Không giống có người việc vui liên tục, quanh người có một đám ruồi bọ vây quanh?

Đám gia đinh này cũng bất mãn với Diệp Không, nhưng bọn họ cũng không dám gây sự, ngậm miệng không nói, Mã tỷ trong lòng càng tức giận.

- Hừ, các ngươi vì sao cũng không đi tới lấy lòng? Lão nương là thức ăn thơm tho, không phải đám phân nên không có ruồi vây quanh!"

Mã tỷ lời này làm tất cả mọi người bất mãn, có một gia đinh nhịn không được nói rằng:

- Mã tỷ, người vì sao có thể nói như vậy, ta đang ăn cơm, cái gì mà phân với ruồi, nói xong ta đều phải nhổ.

Mã tỷ hừ lạnh một tiếng, lại nhìn Trần Cửu mẫu mặt, cười khẩy nói:

- Nói một chút sợ cái gì, ngươi dạ dày kém vậy sao? Người ta nhìn thấy mặt mũi xấu xí như phân đều ăn rất ngon đây, ngươi xem cái mặt kia, cùng đám phân giông nhau, ha ha, đen sì.

Thanh âm Mã tỷ không to, nhưng lỗ tai Diệp Không lại thần kỳ tốt, nếu hắn nghe không thấy thì không sao, nhưng hắn nghe thấy được, việc này sẽ không bỏ qua, hắn tuyệt không cho phép người khác nói xấu lão nương hắn.

- Con mẹ nó chứ! Lần trước chuyện cái bánh bao còn không có tính toán, lần này vừa vặn tính toán một thể!

https://thuviensach.vn

Bát ăn cơm trong tay ném mạnh, Mã tỷ còn không có kịp phản ứng, Diệp Không đã đứng ở trước mặt nàng, vung tay liên tục, hai cái tát làm Mã tỷ xây xẩm mặt mày.

- Sau này ăn nói cẩn thận. Còn nói năng linh tinh thì đáng ăn đòn!

Mã tỷ là một người đàn bà chanh chua, sau khi bị đánh càng bù lu bù loa, ngồi dưới đất khóc lóc om sòm:

- Ta nói cái gì? Ta có nói ngươi sao? Ngươi chỉ ra để mọi người cùng phân xử!

Sắc mặt Diệp Không phát lạnh, hắn có thể nhịn một lần, những lời này Trần Cửu mẫu cũng không có nghe thấy, đại bộ phận gia đinh cũng không có nghe thấy, nếu là làm lớn chuyện, mặt mũi lão nương biết để vào đâu?

Có suy nghĩ này, Diệp Không cũng không để bụng, giáo huấn nói:

- Ta hi vọng chuyện này dừng ở đây, lần này chỉ là cho ngươi một giáo huấn, sau này trước khi nói phải suy nghĩ, nếu còn có lần sau, quyết không là đơn giản như vậy!

Nếu là đổi lại người khác, Diệp Không tuyệt đối sẽ tiếp tục sử dụng vũ lực, nhẫn một câu, còn có thể. Nhưng Mã tỷ lại không có gì giác ngộ, nàng nghĩ Diệp Không tự xuống bậc thang là vì sợ nàng, Vì vậy nàng lại càng không bỏ qua.

- Ngươi chạy đi đâu? Có gì để mọi người phân xử! Ta nói trên mặt ngươi có phân sao, ta nói ngươi sao? Ngươi kích động cái gì? Chột dạ cái gì? Ai chẳng biết trên mặt mẹ ngươi mới có một đám phân...?

Lời vừa nói ra, thiện đường liền trở lên tĩnh lặng, tất cả mọi người biết việc này sẽ không yên ổn nữa, lại nhìn Trần Cửu mẫu, trước mặt mọi người bị châm biếm xấu mặt, tượng đất cũng không nhịn được, nhất thời bụm mặt, chạy ra khỏi thiện đường.

- Mẫu thân!

Diệp Không kêu một tiếng, quay đầu lại nhìn Mã tỷ, lúc này hắn thực sự điên rồi, xông lên, quyền đấm cước đá, nếu không có mọi người lôi kéo, Mã tỷ có thể chết tại chỗ.

Nhưng dù sao cũng bị thương không nhẹ, sợ là không có ba tháng tuyệt đối không dậy được khỏi giường.

https://thuviensach.vn

Việc này kinh động tới Cửu phu nhân, tuy rằng Mã tỷ cũng không phải thân thích của nàng, nhưng đó là người của nàng, đánh Mã tỷ chính là đánh vào mặt nàng, thế thì làm gì còn mặt mũi, nàng chạy tới chỗ Nhị phu nhân muốn nói chuyện, muốn đuổi mẹ con Diệp Không ra khỏi Diệp phủ mới yên tâm.

Diệp không đánh xong Mã tỷ, liền nhanh chóng trở về tiểu viện, an ủi Trần Cửu mẫu.

- Mẫu thân, người đừng chấp nhặt với cái loại người này, mụ ta nói bậy đấy.

Trần Cửu mẫu lần này bị người xúc phạm quá lớn, trước mặt gia đinh động tới vết sẹo của nàng, cho dù nàng có quen thì cũng chịu không nổi.

Chỉ là nàng lại sợ nhi tử gây ra tai họa, muốn cười nói như không có việc gì, nhưng nước mắt cũng không không ngừng tuôn.

- Mẫu thân, người yên tâm, không phải là một khối nám đen sao, con nhất định sẽ chữa trị cho người thật tốt, đến lúc đó để đám mắt chó kia nhìn, kỳ thực mẫu thân con cũng là rất là đẹp!

Đang trò chuyện, bên ngoài có tiếng người xôn xao, Lý lão tứ chạy qua thông báo, nói Nhị phu nhân lập tức đến thăm Trần Cửu mẫu.

Trần Cửu mẫu vừa nghe Nhị phu nhân đến, nhanh chóng lau nước mắt, đi rửa mặt, Diệp Không từ lâu đã lập kế hoạch, Dù sao đi nữa ta hiện tại có tiền có bản lĩnh, hà tất còn đứng ở trong Diệp phủ chịu khinh bỉ đây? Nhị phu nhân sợ là tới vấn an là giả, hỏi tội là thật, sao không mượn cơ hội ly khai Diệp phủ.

Rời Diệp phủ, biển rộng vẫy vùng, trời cao chim bay, chẳng phải sướng sao?

- Ôi, Cửu nương còn đang thêu thùa sao? Ngươi thêu càng ngày càng đẹp, cho dù sư phụ ở Kinh Thành cũng không được như ngươi.

Nữ nhân bắt chuyện cũng rất bài bản, đầu tiên đem người ta khen tận mây xanh sau này thì dễ nói chuyện rồi

Nhị phu nhân vừa bước vào liền bắn như liên thanh, nghe vậy Trần Cửu mẫu liền ngại ngùng trả lời:

https://thuviensach.vn

- Nhị phu nhân, ngươi nói quá rồi, ta đây là chính là tùy tiện thêu thùa, sao có thể so sánh cùng với các vị sư phụ đây?

- Cửu nương, tất cả mọi người cùng là tỷ muội, ngươi đừng có khách khí như vậy.

Nhị phu nhân lôi kéo Trần Cửu mẫu cùng nhau ngồi vào bên giường.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 86 87

Dọn Nhà!

Chương 86 87: Dọn nhà!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không vừa nhìn, không thích hợp nha, đây không phải tới hỏi tội rồi, tuy rằng biết rõ nhị phu nhân chồn tới chúc tết gà, nhưng không thể tát vào mặt người đang cười nha, làm sao cùng nàng bàn chuyện rời khỏi Diệp phủ đây?

- Nhị phu nhân, ta. . .

Diệp Không muốn chen vào nói.

Nhị phu nhân cũng rất tinh minh, vội ngắt lời nói:

A, đây là Không nhi sao, ta bận quá, chưa có thời gian đến thăm ngươi, ngươi càng lớn càng có tiền đồ nha, nhìn này mi thanh mục tú.

- Nhị phu nhân. . .

- Không nhi nha, ngươi đừng gọi xa lạ như vậy, cái gì Nhị phu nhân, ngươi nên gọi Nhị nương mới đúng, mấy năm nay ta xác thực không chiếu cố các ngươi tốt, chẳng lẽ ngươi vẫn trách Nhị nương sao? Ngươi không biết, ta cũng vất vả lắm. . ."

Nữ nhân này thật biết nói chuyện, Diệp Không và Trần Cửu mẫu không nói lên lời, chỉ biết lặng im nghe nàng phun châu nhả ngọc đủ mọi chuyện trên trời dưới đất. Diệp Không không dám làm phiền cũng không biết ngắt lời kiểu gì đành đứng im chịu trận.

- Không nhi, đi rót cho Nhị nương chén nước.

Trần Cửu mẫu đột nhiên tìm cơ hội nói chen một câu.

https://thuviensach.vn

Hay, lão nương có biện pháp, nàng vừa nói, ta chẳng phải có cơ hội mở miệng rồi sao! Diệp Không vội đi rót nước.

- Ta đến giúp ngươi.

Một âm thanh trong vắt vang lên, đứng ở bên cạnh Nhị phu nhân là nha hoàn Tiểu Hồng vội vã bước tới, tiếp nhận ấm trà từ tay Diệp Không.

Lúc tiếp nhận ấm trà, Tiểu Hồng "rất lơ đãng" chạm nhẹ vào tay Diệp Không một cái. Làm trong lòng tiểu lưu manh Diệp Không rung động.

Thích thật, tay thật mềm mại. Diệp không ngẩng đầu, vừa vặn thấy ánh mắt nha đầu Tiểu Hồng chớp chớp câu hồn.

Đây không phải nha đầu hai năm trước mình từng đùa bỡn sao? Hai năm không gặp, lại trở nên xinh đẹp như vậy, thân hình càng phát dục tợn, y phục đều che không được.

Diệp Không nghĩ thầm, mang nước trà đưa cho nhị phu nhân, trong miệng càu nhàu nửa ngày, chỉ phát ra được tiếng "Nhị" còn từ "nương " thực sự gọi không ra.

Nhị phu nhân tiếp nhận bát nước, cũng không có uống luôn, tiếp tục nói:

- Ngươi xem đám người này có thể làm những gì, không giáo huấn chúng một chút thì trong phủ liền trở nên rối loạn ngay, như nha hoàn Tiểu Quyên của Thất muội lần trước đi ngang qua mặt ta cũng không thèm để ý, về sau hỏi thì nàng nói là không thấy. . .

Diệp không muốn té xỉu rồi, Diệp Hạo Nhiên có chín chính thất, thì cũng có từng ấy nha hoàn, ngươi này bình luận từng cái, nói đến ngày mai lúc này cũng không xong.

- Nhị phu nhân!

Diệp Không rốt cục bất chấp lễ phép, lớn tiếng cắt đứt Nhị phu nhân lải nhải, nói rằng:

- Ta và mẫu thân ta muốn rời Diệp phủ, thỉnh Nhị phu nhân thành toàn.

Nhị phu nhân thầm nghĩ, quả nhiên là như vậy, muốn rời khỏi. Chỉ là trên mặt lại không có biểu tình, hỏi:

- Vì sao? Là bởi vì Mã tỷ sao? Ngươi không cần lo lắng, ta đã hạ lệnh đuổi cả nhà nàng ra khỏi phủ, loại ác nô này không xử lý sao được, thực sự là muốn làm phản rồi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không phiền muộn, người này thay đổi như chong chóng, N hị phu nhân vốn có ước gì đánh đuổi mình giờ dĩ nhiên muốn giữ mình lại.

- Thế nhưng, ta nghĩ chúng ta đã không thích hợp ở chỗ này rồi.

Diệp Không ý đã quyết, chuyện khác nhỏ, vạn nhất hoàng đế muốn hạ thủ với Diệp Hạo Nhiên, hắn không muốn làm cá trong chậu.

- Ta biết, ngươi là nghĩ mẹ ngươi bị xấu hổ trước mắt đám người ấy, sau này không muốn ăn ở đó nữa.

Nhị phu nhân dường như suy nghĩ đủ điều, còn nói thêm:

- Ngươi cũng không cần lo lắng, hậu viện ta sẽ sai người thu thập, hậu viện sau này, cơm nước đều đưa tới cửa, còn có thể tùy thời ăn, không cần cùng một chỗ với hạ nhân ăn uống tại tiền viện như trước nữa.

- Nhị phu nhân. . .

Diệp Không nhất thời còn chưa nghĩ ra cách, phỏng chừng cho dù nghĩ được nàng cũng sẽ không đồng ý, ai, không biết mở miệng kiểu gì đây.

- Còn có chuyện gì sao?

Nhị phu nhân không đợi Diệp Không nói, liền cười nói:

- Không có việc gì ngươi trở về phòng cùng Tiểu Hồng chơi đi, chúng ta tỷ muội muốn tâm sự chút, ha ha, còn không đi? Chẳng lẽ ngươi còn muốn nghe trộm chuyện nữ nhân sao?

Diệp Không bất đắc dĩ, lại bị ngọc thủ của Tiểu Hồng lôi kéo, không thể làm gì khác hơn là đi theo ra khỏi phòng.

- Tiểu Hồng tỷ, các nàng đang nói chuyện nữ nhân, vì sao ngươi không ở lại cùng nói chuyện đi, theo ta ra ngoài làm gì?

Diệp không rời khỏi bàn tay nhỏ bé của Tiểu Hồng, tuy rằng sờ rất thỏai mái nhưng hắn vẫn biết giữ chừng mực.

Diệp Không không phải vừa tới đại lục Thương Nam, hắn rõ ràng biết đại a đầu là như thế nào. Đại a đầu hoặc gọi là thông phòng nha đầu, đó chính là chuyên môn hầu hạ phu nhân, việc hầu hạ thậm chí bao hàm cả việc phu nhân và lão gia trong phòng xxx, mang khăn, rót nước, lau chùi cho tiểu jj lão gia v. v...

Nói như vậy, lão gia nào cũng sẽ không bỏ qua đại a đầu, cái đồ chơi của lão gia đã bị ngươi nhìn kĩ rồi thì thu luôn một thể, cùng chính thất và

https://thuviensach.vn

thông phòng nha đầu song phi cũng là chuyện rất bình thường.

Sở dĩ cho dù Tiểu Hồng mắt to ngập nước, da trắng nõn là, quần áo mặc trên người càng làm cho người xem thích mắt, Diệp Không cũng không suy nghĩ nhiều. Dù sao cùng Diệp Hạo Nhiên xài chung một nữ nhân, điều này làm cho Diệp Không rất có chướng ngại tâm lý.

- Các nàng là nữ nhân, đương nhiên nói chuyện nữ nhân, ta cũng không phải nữ nhân, nên sẽ không nói chuyện nữ nhân.

Tiểu Hồng rõ ràng biện minh, dường như muốn biểu lộ cái gì.

Chẳng lẽ nàng còn không có. . . Diệp Không con mắt chớp chớp, lại làm bộ không hiểu, nói rằng,

- Nói cái gì vậy, ta chẳng hiểu gì hết, ngươi không phải nữ nhân, chẳng lẽ là nam nhân à?

Tiểu Hồng cười khanh khách, mắt to lung linh, nói:

- Nguyên lai Bát thiếu gia ngươi cái gì cũng đều không hiểu, nữ hài. . . Và nữ nhân là có khác biệt đấy.

Tiểu Hồng cười xong lại nghi hoặc hỏi:

- Cái gì cũng đều không hiểu còn học người ta đi thanh lâu? Nói cho tỷ tỷ biết, ngươi đi thanh lâu làm gì?

Trời ạ, này không phải muốn làm xấu trẻ vị thành niên sao? Ách. . .. Diệp Không phát hiện có địa phương muốn rục rịch, ngồi vào ghế che đậy, tiếp tục giả ngu nói:

- Đi thanh lâu giúp đỡ Liễu Trường Thanh bọn họ đánh người xấu.

- A, nguyên lai ngươi thực sự cái gì cũng đều không hiểu, ta còn tưởng rằng ngươi đi thanh lâu mua vui đây.

Tiểu Hồng nhìn bộ dạng tiểu hài tử của hắn cũng thực sự cho rằng hắn gì cũng đều không hiểu.

Diệp Không nghĩ giả ngu cũng rất tốt, cả giận nói:

- Ai nói ta không hiểu? Đi thanh lâu chính là tìm nữ nhân làm hảo sự! Ta thường xuyên đi! Đừng cho là ta là tiểu hài tử!

"A?" Tiểu Hồng đôi mắt đẹp lại trừng lớn một chút, truy vấn:

- Thường xuyên đi? Ngươi biết tìm nữ nhân làm. . . Làm cái gì sao?

https://thuviensach.vn

- Ha ha, Điều này chắc chắn là tỷ tỷ không biết rồi! Để bản thiếu hảo hảo giáo huấn ngươi đi!

Diệp không tùy tiện cười, con mắt lại nhìn lén Tiểu Hồng.

Chỉ thấy Tiểu Hồng có chút kinh hoảng, lại có chút chờ mong, còn có chút thất vọng, nói chung rất phức tạp.

Chính ngươi hiểu được chắc cũng không nhiều? Nhìn ngươi như vậy, còn sợ ta dùng hành động dạy ngươi sao? Diệp không rất đắc ý cười nói:

- Tìm nữ nhân làm hảo sự chính là. . . Nghe các nàng hát, bồi các nàng uống rượu, còn muốn nhìn các nàng khiêu vũ! Cái này ngươi đã hiểu chưa?

Tiểu Hồng choáng váng nói:

- Những việc này sao?

- Đúng vậy, tìm nữ nhân tầm hoan mua vui mà, chính là những việc này.

Diệp không ra vẻ ta đây biết tuốt.

- Ha ha, ngươi thật đúng là một tiểu hài tử.

Tiểu Hồng khanh khách nở nụ cười, cười đến chảy cả nước mắt.

Hắc hắc, hành động của bạn thân đi nhận giải Oscar đều có thể được, trêu chọc ngươi thôi, nếu ngươi không phải cây cỏ cạnh ổ sói, sớm đã thịt ngươi rồi!

- Vậy ngươi nói đi thanh lâu tầm hoan mua vui là làm gì?

Diệp Không hỏi ngược lại.

- Đó là. . . Không nói cho ngươi.

Mặt Tiểu Hồng đỏ lên, liếc mắt một cái, lại hỏi:

- Bát thiếu gia, ngày hôm nay ngươi tại Tàng Xuân Lâu thật thông minh, để Liễu Trường Thanh bọn họ biểu diễn quân công, có người dạy ngươi sao?

Lời này khách sáo rồi, chỉ là tỷ tỷ, ngươi lời nói kỹ xảo khách sáo cũng thực sự kém. Diệp Không lắc đầu:

- Không có, nếu như không phải ta, bọn họ ai có thể nghĩ ra biện pháp như vậy? Vì sao ngươi nghĩ là có người dạy ta? Ngươi là khinh thường ta sao?

- Không không.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng cuống quít phủ nhận, nàng cũng không muốn chọc giận kẻ xấu tính thấy ai cũng đánh này.

Diệp Không cả giận nói:

- Vậy sao ngươi còn như vậy! Ngươi chính là khinh thường ta!

Tiểu Hồng nhanh chóng giải thích nói:

- Không phải, ta cũng tin tưởng ngươi rất thông minh, chỉ là. . .

Chỉ là Nhị phu nhân nhờ ngươi hỏi sao? Diệp Không đắc ý nhìn Tiểu Hồng, thầm nghĩ, bản lĩnh lão tử so với ngươi mạnh hơn nhiều.

Tiểu Hồng lập tức cũng hiểu được, tiểu tử này quả nhiên lanh lợi, lời nói khách sáo của mình không lừa được hắn, đơn giản nói rằng:

- Nhị phu nhân nhờ ta chuyển cho ngươi một câu.

- Sao

- Cho dù ly khai Diệp phủ, ngươi cũng vẫn mang họ Diệp.

Diệp không nghe xong, cúi đầu trầm tư đứng dậy. Ý tứ Nhị phu nhân rất rõ ràng, cho dù mình ly khai Diệp phủ, ngày sau Diệp phủ gặp chuyện, chính mình cũng sẽ không may mắn tránh khỏi, chỉ có lưu lại, đồng tâm hiệp lực.

Nói vậy cũng có chút đạo lý, hiện nay hắn thực lực còn không đủ, không có năng lực rời xa nhà. Phải biết rằng thế giới này người tu tiên cấp thấp so với người bình thường còn nguy hiểm hơn, bị người bắt được Đoạt Xá, hoặc là bị người tu ma công lấy làm lô đỉnh, đều rất có khả năng.

Xem ra chỉ có thể ở Diệp phủ, chờ tiên pháp của mình đại thành, còn có ai dám trêu chọc đây?

- Được rồi được rồi.

Diệp không mất hứng liền vung tay lên, nói rằng:

- Ta muốn nghỉ ngơi, ngươi trở lại phòng bên kia đi.

Tiểu Hồng lại không đi, nói rằng:

- Các nàng trò chuyện nữ nhân, ta đi làm gì? Không bằng mang ngươi đi nội viện nhìn mới phòng mới của các ngươi, xem có hài lòng không.

- Cũng tốt.

Nếu ở lại, đi xem phòng mới cũng được.

https://thuviensach.vn

Nội viện xác thực so với bên ngoài lớn hơn nhiều, nhà cao phòng lớn, sơn hoa văn màu, bên ngoài có người làm công Tiểu Hà, trong viện có đủ loại hoa cỏ, n gay cả tường viện đều so với ngoại viện tinh xảo hơn.

Chỉ là Diệp Không cũng không lưu ý những thứ này, hắn chú ý chính là linh khí, linh khí càng dư thừa càng tốt. Thế nhưng linh khí cũng không phải cự ly trên dưới một trăm mét có thể thay đổi, nội ngoại viện hầu như giống nhau.

Một điểm khác, là nội viện rất an tĩnh, thích hợp tu luyện. Điểm ấy thật ra so với ngoại viện tốt hơn nhiều, nội viện đều là nữ quyến, bình thường tất cả mọi người không thường lui tới, không còn chuyện mọi người đi lại lung tung, l úc đó bày ra tấm trận phù "Linh Tu Trấn Thủ" thu được trên tay Phạm Cửu Xà, hắn là có thể tĩnh tâm tu luyện.

Chờ Diệp Không và Tiểu Hồng đi hết sân, khi trở về, Nhị phu nhân cùng Trần Cửu mẫu đã trò chuyện xong. Kỳ thực Trần Cửu mẫu cũng không muốn ly khai Diệp phủ, tuy rằng nàng vẫn không có địa vị, thế nhưng tại đại lục Thương Nam việc bị đuổi ra đường là rất mất mặt, chỉ có tại nhà chồng phạm vào sai lầm to lớn, mới có thể bị đuổi.

Hơn nữa nàng nghĩ, lấy tính tình Diệp Không, tại đây gây rắc rối, người ta còn cố kỵ Diệp phủ uy nghiêm không quá tính toán, nếu là đi ra ngoài, tiểu tử này một khi gặp rắc rối, sợ là mỗi ngày đều sẽ có người muốn đánh tới cửa.

Vì vậy trong ngày liền dọn nhà, mẫu tử Diệp Không cũng không gì đáng giá, cầm mấy bao quần áo hướng nội viện đi, Tiểu Hồng cũng tới giúp đỡ, nàng cũng tiện tay cầm một bao quần áo.

Trong một góc bao quần áo có một quyển sách mỏng màu vàng, Tiểu Hồng len lén lấy ra, vừa nhìn, nhất thời đỏ bừng mặt, tàn bạo liếc mắt nhìn Diệp Không phía trước, nói:

- Thật đúng là đồ hạ lưu, thì ra lần trước giả ngu với ta.

Thật vất vả sắp xếp xong, sắc trời đã tối, ở bên trong nội viện chính là rất tốt, cơm nước đều đưa tới cửa, cũng có nhà ăn chuyên môn.

Diệp không và Trần Cửu mẫu đang ăn cơm, Trần Cửu mẫu dĩ nhiên con mắt đã ươn ướt, chớp chớp nói,:

https://thuviensach.vn

- Không nhi a, mẫu thân là hưởng phúc của con rồi, nếu không phải con có tiền đồ, mẫu thân đời này làm sao có thể tiến vào nội viện Diệp phủ, ở phòng lớn như vậy, nói không chừng sau này chết còn có thể tiến vào từ đường Diệp gia cũng nên.

Diệp Không buông chiếc đũa, hít một tiếng, xem ra mẫu thân cũng là có nguyện vọng, tính toán của nàng cũng không nhất định là ăn ngon ở thật là tốt, mà là được sự khẳng định của Diệp gia, hoặc là nói danh phận, tại đại lục Thương Nam, danh phận trong lòng của nữ nhân so với vàng bạc tài vật đều muốn cao hơn rất nhiều. Diệp Không cũng chỉ có thể bỏ đi ý định ly khai Diệp phủ trong đầu.

- Mẫu thân, nhìn người nói này, v iệc này không tính gì, chờ sau này hài nhi chữa mặt cho người, Diệp lão đầu trở về liền không nhận ra người.

Trần Cửu mẫu cười mắng:

- Tiểu tử thối nói cái gì vậy, tướng quân đầu còn chưa bạc, vì sao gọi là lão đầu được.

Đang nói, bên ngoài lại có người đến, Diệp Không nhìn lại, là quản gia Diệp Tài mang theo hai nha hoàn.

- Bát thiếu gia, Trần di nương, ăn từ từ. . .

Diệp Tài cúi đầu khom lưng nói, danh phận chính thức của Trần Cửu mẫu sớm đã bị người ta chiếm đoạt, mọi người không thể làm gì khác hơn là gọi di nương.

- Ân, Tài thúc.

Diệp không buông chiếc đũa, hắn rất khách khí hỏi:

- Muộn như vậy, có việc gì sao? Ngồi xuống nói đi.

- Lão nô đứng nói cũng được.

Diệp Tài biết rõ tiểu tử này là tiêu chuẩn mặt chó, nói giở mặt liền giở mặt, nào dám ngồi. Quy củ đứng thẳng nói:

- Nhị phu nhân sợ bên này không ai hầu hạ không tiện, nên để lão nô đưa hai nha đầu qua đây. . .

- A, vậy tạ ơn ý tốt của nhị phu nhân, chỉ là chúng ta tự chăm sóc mình được, không cần người hầu hạ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không vội cự tuyệt, không phải hắn ngại hai nha đầu xấu, mà là hắn không muốn để cho người khác biết hắn là người tu tiên.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 88 89

Trận Phù.

Chương 88 89: Trận phù.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Nếu như nhận lấy hai nha đầu, rất nhanh sẽ để các nàng biết bí mật, bọn hạ nhân rất bát quái, không cần một ngày đêm toàn bộ phủ sẽ biết, rồi sẽ truyền khắp toàn thành. Đó không phải muốn chết sao? Đưa tới người tu chân cảnh giới cao hơn, Diệp Không căn bản không thể ứng phó.

Diệp Tài không biết tâm tư hắn, còn tưởng rằng hắn không hài lòng, vội giải thích nói:

- Là lão nô sai, Bát thiếu gia kim chi ngọc diệp, vì sao có thể chính mình làm chuyện vụn vặt? Trước đây có chậm trễ, mong Bát thiếu gia không nên tính toán với lão nô.

Lão tử cũng là kim chi ngọc diệp liễu, Diệp Không buồn cười, xua tay nói:

- Tài thúc, nhìn ngươi nói này, ngươi mỗi ngày bận trong bận ngoài, cũng khổ cực lắm chứ, ta với ngươi tính toán cái gì đây? Chỉ là hai nha đầu chúng ta xác thực là không cần. . .

Thấy Diệp Tài còn muốn dài dòng, Diệp Không mắt trợn lên.

- Nói không cần là không cần, muốn ta nói nữa sao?

Thấy hắn tức giận, Diệp Tài nhìn hắn, nhất thời đại khí cũng không dám ra, thầm nghĩ Mã tỷ nhiều thịt như vậy đều bị đánh cho nửa chết nửa sống, lão đầu ta toàn thân là xương cốt, có lẽ không chịu được hắn tam quyền lưỡng cước.

https://thuviensach.vn

Hai nha hoàn vội lùi xuống. Đám nha hoàn trong phủ lòng dạ cũng là rất cao, ai không nghĩ bay lên làm phượng hoàng đây? Bát thiếu gia thanh danh như mặt trời ban trưa, nếu là cho hắn coi trọng. . .

Hai nha hoàn không phải không cố gắng, trang điểm thật quyến rũ, ai biết tiểu tử này nhìn chưa từng nhìn, liền cho các nàng trở về. Các nàng tự nhiên trong lòng không vui, ngay mặt không dám chống đối, trở về sau đó tựu tuyên dương nói, tiểu tử này đối với nữ nhân căn bản không có hứng thú, không phải tâm lý có vấn đề, thì là sinh lý có chỗ thiếu hụt.

Tuy rằng hai nha đầu này nói lung tung phía sau, tuy vậy lại thành nói giúp Diệp Không, bỏ đi rất nhiều nha đầu có suy tính trong lòng, sẽ không đến chủ động dây dưa.

Đó là chuyện bên lề, trở lại Diệp Tài, đuổi đi hai nha hoàn, lúc này mới cười nịnh bợ nhìn Diệp Không, không biết muốn nói cái gì.

Diệp Không bị hắn cười dựng cả tóc gáy, thầm nghĩ, lão gia hỏa này không phải muốn tiền boa sao? Tiên sư nó chứ, thấy thiếu gia ta tiền nhiều, chưa từng làm gì đã nghĩ muốn tiền boa!

Diệp Không tuy nghĩ vậy, nhưng cho Diệp Tài một trăm lá gan cũng không dám chủ động muốn tiền boa, trên thực tế, hắn là muốn đưa tiền cho Diệp Không.

Chỉ thấy Diệp Tài cẩn thận lấy từ trong túi ra một nén bạc to, đặt lên bàn, cười nịnh bợ nói:

- Bát thiếu gia, trước đây lão nô. . . Sợ người tiêu tiền như nước, liền giữ hộ ngươi, kỳ thực lão nô cũng là hảo tâm. . . Vẫn giữ lại cho ngài, lão nô động chưa từng động.

Diệp không nhất thời minh bạch, đây là lão gia này ngày xưa biển thủ bạc của mình nha, nhìn qua có hai trăm lượng, lão tiểu tử tay thật đúng là đen đây! Cư nhiên còn không biết xấu hổ nói muốn giữ hộ mình.

- Sợ ta tiêu tiền như nước? Bây giờ còn đưa tới làm gì? Tiếp tục giữ được rồi.

Diệp không sắc mặt bất thiện.

Diệp Tài sợ đến run run, thầm nghĩ, hắn vốn không biết việc này, ta lấy ra, không phải chính mình cấp chính mình tìm phiền toái, không đánh đã

https://thuviensach.vn

khai?

Lão đầu cuống quít quỳ xuống, đau khổ cầu xin nói:

- Bát thiếu gia, lão nô nhất thời hồ đồ, nổi lên lòng tham, hi vọng người xem lão nô vì Diệp phủ tân tân khổ khổ vài thập niên, cho lão nô một đường sống.

Trần Cửu mẫu nhẹ dạ nhìn không được, nói xen vào:

- Không nhi, Tài thúc đối với mẫu thân ta cũng là không tồi, hiện tại bạc cũng đã trả về, cũng đừng nữa tính toán nữa.

- Vâng vâng, cảm tạ Trần di nương, sau này không dám nữa.

Diệp Không kỳ thực cũng chính là hù dọa hắn, lập tức gật đầu, giáo huấn nói:

- Biết thế là tốt, ăn của ta thì phải nhổ ra cho ta, cầm của ta thì phải trả về. Chỉ là ngươi cũng đừng luyến tiếc, phải biết rằng, có cơ hội cho ngươi trả là còn tốt. . . Nếu là ngươi nghĩ không muốn trả, vậy ngươi mới thực sự phiền phức!

- Vâng vâng, lão nô từ giờ tuyệt không dám nữa, tạ ơn Bát thiếu gia không truy cứu.

- Nguy hiểm thật nha. . .

Diệp Tài từ Diệp Không sân đi ra, lúc này mới khó khăn lau ngang mồ hôi, mắng:

- Ăn của ta thì phải nhổ ra cho ta, cầm của ta thì phải trả về. . . Còn có loại lời bài hát như thế này, ai viết lời ca này thật thất đức nha.

Không nói Diệp Tài, nói tới Diệp Không, đem bạc giao cho lão nương, túi trữ vật của hắn còn có mấy nghìn lượng của Phạm Cửu Xà, căn bản không để ý đám tiền lẻ này.

Nhưng thật ra Trần Cửu mẫu trong lòng vui rạo rực, không phải nàng thấy tiền sáng mắt, mà là, rốt cục tồn có tiền cho nhi tử cưới vợ, cho dù Diệp Không hiện tại muốn kết hôn, cũng sẽ không cần tiết kiệm nữa rồi?

Tiếc nuối chính là, Diệp Không không muốn lấy vợ, muốn kết hôn, cũng phải sau này tìm một nữ tử tu tiên, buổi tối có thể song tu, ban ngày có thể đánh kép (đánh cướp), hơn nữa mọi người thọ nguyên đều dài giống nhau, kia mới gọi vui vẻ đến bạc đầu nha!

https://thuviensach.vn

Bằng không, tìm một phàm nhân, chính mình tuổi còn trẻ đây, đối phương cũng đã già, ra ngoài người khác còn tưởng rằng đây là một đôi bà cháu.

Hơn nữa, tu đến Nguyên Anh kỳ hắn là có tám trăm năm thọ mệnh, chính mình thọ nguyên mới giảm một chút, đối phương cũng đã teo, lại lấy một người, lại teo, lại lấy một người... chóng hết cả mặt?

Sở dĩ người tu tiên giống nhau đều muốn lấy một tu tiên làm lão bà, cho dù Vạn Huyền chân nhân cũng như vậy, tiến giai vô vọng, hắn cũng sẽ lấy một nữ tu sĩ tiến giai vô vọng, cũng sẽ không cưới phàm nhân, vì sao? Tu sĩ cưới tu sĩ, đời sau có linh căn cơ hội mới cao.

Đây là nói nam tu sĩ giống nhau không suy nghĩ lấy phàm nhân làm vợ, mặt khác, nữ tu sĩ càng không thể có, như thất tiên nữ và Đổng Vĩnh, Bạch Tố Trinh và Hứa Tiên, những cố sự này chỉ là lông phượng và sừng lân, tại đại lục Thương Nam cố sự như vậy, cơ hồ đếch có loại truyền thuyết hoang đường như vậy đâu.

Nữ tu sĩ thà rằng cô quạnh cả đời, cũng sẽ không gả cho phàm nhân, ngay cả nam tu sĩ cảnh giới so với các nàng hơi thấp một tí, các nàng đều tuyệt đối sẽ không suy nghĩ.

Diệp Không trở lại trong phòng mình, hắn biết rõ, muốn sống sót, sống được tốt, cũng chỉ có càng không ngừng làm cho mình mạnh mẽ hơn, chỉ có không ngừng tu luyện, trở nên càng mạnh, mạnh thêm một chút, đại biểu lại an toàn thêm vài phần.

Chỉ là tu luyện trước mắt, hắn không bố trí được trận pháp. Bày binh bố trận giống nhau cần trận kỳ, sa bàn các loại, Nhưng Diệp Không không có những thứ đó, hắn chỉ có từ Phạm Cửu Xà thu được tấm trận phù kia mà thôi.

Trận phù, cũng là một loại bùa, ngoài nguyên lý chính là để phong ấn trận pháp trên lá bùa, khi sử dụng lấy linh lực thôi động, chuyên áp dụng cho những tu sĩ không hiểu trận pháp.

Chỉ là trận phù cũng là có chỗ thiếu hụt, ngoài khuyết điểm lớn nhất chính là sau khi bày không thể di động, nếu như bị hủy, cũng vô pháp chữa trị.

https://thuviensach.vn

Không giống trận phù, trận kỳ tùy thời có thể thay đổi địa điểm; bị người đánh bại hoặc hủy hoại, còn có thể một lần nữa bố trí, còn có thể đối với phạm vi, kết cấu, công năng trận pháp v. v.., đều có thể thay đổi.

Bố trí trận phù, là không thể thay đổi công năng sử dụng, sau khi bố trận trận phù liền biến mất, trận pháp cũng liền cố định.

Đương nhiên, khai trận, đóng trận hay có thể khống chế, chỉ cần có linh thạch duy trì, cũng không bị phá phôi, thời gian trận pháp có thể tồn tại trên trăm năm.

Diệp không hiện tại chuẩn bị bố trí "Linh tu trấn thủ" trận pháp tại trong phòng mình, như vậy sau này tu hành, sẽ không sợ quấy rối, bất luận kẻ nào không được hắn cho phép, cũng là vào không được.

Xuất ra trận phù, Diệp Không cũng không có vội vã dùng linh lực thôi động.

Bởi vì đây là hắn lần đầu tiên thấy bùa chân chính tại đại lục Thương Nam, làm phù chú đại sư một thời gian, hắn muốn trước tiên nghiên cứu một chút.

Cầm trận phù, ngồi dưới ánh đèn, tỉ mỉ quan sát hoa văn lộ tuyến trận phù...

Người chế tác tấm trận phù xem ra cũng là cao thủ, chí ít là quen tay, chỉ thấy bên trong ký hiệu hình vuông, đường cong có thô có nhỏ, phiền phức không gì sánh được, ngoằn đi ngoằn lại, lại không một bút giao nhau, như một khối thiết kế mạch điện hoàn mỹ, ưu mỹ, ngắn gọn, chỉnh tề.

Rất nhiều đường cong ngân sắc, đều quấn quanh, khúc chiết, có lẽ người chế phù vẫn hành văn liền mạch lưu loát, ngay cả phẩm chất đường cong, đều nhìn không ra có bất luận cái gì một chút biến hóa.

- Quả nhiên trong đó ảo diệu phi phàm!

Diệp Không khen không dứt miệng, ngẫm lại cũng đúng, cho dù tu tiên đại lục, quỷ dị kỳ sự đông đảo, nhưng cũng có lý của nó.

Có câu nói rất hay, không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận, càng không có tùy tiện trên giấy vẽ loạn trên bức tranh là có thể thiên hạ vô địch.

https://thuviensach.vn

Dù cho đại lục có tu tiên thần kỳ, cũng là có lý luận đặc biệt của nó, như trên Địa Cầu hóa học vật lý, chúng nó là có quy luật có nguyên nhân.

Diệp Không quan sát kĩ trương trận phù, vì sao tuyến này là như thế nào lại mảnh như vậy, vì sao cái tuyến kia lại thô như vậy, chúng cũng có nguyên nhân của nó, tuyệt đối không phải từ từ nhắm hai mắt vẽ loạn bức tranh liền có thể thi triển ra trận pháp.

Diệp Không như choáng váng, nhìn chằm chằm một khối đường cong tổ hợp thể người khác xem không hiểu, một hồi gật đầu nói:

- Nguyên lai là như vậy.

Một hồi lại nhíu mày, lại xem kỹ, sau đó vỗ mạnh một cái, phát ra một tiếng.

- Hảo!

Gió mát phơ phất, hoa lá xào xạc, Diệp phủ đã không còn mấy nơi còn có ngọn đèn dầu thắp sáng, Diệp Không vẫn mê muội như cũ nhìn chằm chằm khối mạch điện kia. . . A, trận phù.

Đồng dạng không ngủ chính là trong phòng nhị phu nhân, Tiểu Hồng đang báo cáo tình hình ban ngày tìm hiểu Diệp Không.

Nhị phu nhân nghe xong báo cáo, gật đầu suy tư nói:

- Ngươi sau này không có việc gì thì sang chỗ hắn, xem hắn làm gì, mặc kệ thế nào, ta tuyệt đối sẽ không tin tưởng một người ngu si đột nhiên trở nên thông minh như vậy, hơn nữa võ công còn đột nhiên cao cường, bất luận việc gì cũng phải có là duyên cớ của nó!

"A." Tiểu Hồng cúi đầu, trong lòng dĩ nhiên nhịn không được vui vẻ, nhưng lập tức nàng lại phiền não đứng lên, hỏi:

- Bát thiếu gia hắn rất thông minh, vạn nhất hắn phát hiện chúng ta thám thính hắn tin tức, có thể hay không thẹn quá thành giận?

Nhị phu nhân nở nụ cười:

- Sẽ không, đừng xem hắn cả ngày đánh người gây sự, bọn này đều là ngay mặt đắc tội hắn, ta ngay mặt đối với hắn khách khách khí khí, hắn tuyệt đối không có ý tứ giở mặt.

Tiểu Hồng vội tâng bốc:

- Nhị phu nhân quả nhiên lợi hại.

https://thuviensach.vn

- Sau này theo ta học.

Nhị phu nhân đắc chí nói.

- Nhưng hắn cũng không phải đèn đã cạn dầu, chúng ta ngay mặt khách khí, phía sau hỏi thăm bí mật hắn.

Tiểu Hồng đánh bạo còn nói thêm:

- Nếu hắn cũng sẽ ngay mặt khách khí, phía sau hạ thủ, không phải nghe nói Diệp Hải có thể là bị hắn len lén giết chết?

- Ha ha, ngươi nguyên lai cũng không ngu.

Nhị phu nhân cười to, đón sắc mặt nghiêm nói:

- Có nguy hiểm mới có cơ hội, ta cũng không phải hại tính mệnh hắn, sợ cái gì? Hắn biết, ta cũng không sợ.

Tiểu Hồng tâm trạng phiền muộn, nhưng là ta sợ nha, tiểu tử kia nói giở mặt liền giở mặt, ngươi cùng hắn giải thích một chút, nói không chừng không có việc gì, ta sợ là ngay cả cơ hội giải thích cũng không có, nhẹ thì trở thành Mã tỷ đệ nhị, nặng thì phải đi gặp mặt Diệp Hải rồi!

Nhị phu nhân đại khái nhìn ra Tiểu Hồng sợ hãi, cười nói:

- Ta hiện tại lưu hắn tại trong phủ, chính là trông cậy vào hắn có thể hỗ trợ, tại vì sao phải hại hắn, kỳ thực mục đích hỏi thăm bí mật hắn, nói ra, cũng không có gì ghê gớm cả, nếu như hắn phát hiện, ngươi nói cho hắn biết là được rồi.

Tiểu Hồng cũng không biết nhị phu nhân mưu cầu danh lợi gì mà phải thăm dò bí mật của Diệp Không, nghe nàng chủ động nhắc tới, đương nhiên lưu ý nghe nàng nói.

Nhị phu nhân nhìn ra ngoài cửa sổ, cau mày nói:

- Kỳ thực ta cũng là vì Văn nhi và Vũ nhi thôi, bọn nó mặc dù có danh sư chỉ điểm, thế nhưng võ công vẫn như cũ không có tiến bộ, Văn nhi sắp hai mươi rồi, Vũ nhi cũng đã mười tám, chuẩn bị sẽ ra chiến trường kiến công lập nghiệp, nếu như có được biện pháp của Diệp Không, giúp võ công Diệp Văn, Diệp Võ tăng nhiều, đối với Diệp phủ cùng chúng ta mới thật sự tốt.

Tiểu Hồng gật đầu, nguyên lai là như vậy, trách không được tình cảm Nhị phu nhân đối với mẫu tử Diệp Không đột nhiên chuyển biến, thì ra là

https://thuviensach.vn

vì nhi tử.

Cũng khó trách, người mẹ nào không hy vọng nhi tử giỏi đây, huống chi đại lục Thương Nam quan niệm tử quang mẫu quý, nếu như Diệp Văn Diệp Võ có tiền đồ, nàng cũng danh chính ngôn thuận trở thành chính thê rồi.

- Phu nhân xin yên tâm, Tiểu Hồng nhất định cố gắng, không để người thất vọng.

Tiểu Hồng lập tức nói.

Nhị phu nhân biết muốn thủ hạ làm việc thì phải cấp cho chút lợi ích, lại xoa xoa đầu Tiểu Hồng cười nói:

- Tiểu Hồng, ta biết ngươi lòng dạ cũng cao, muốn làm phượng hoàng, sở dĩ ta vẫn không cho ngươi hầu hạ lão gia, ta đã nghĩ rồi, sau này đem ngươi gả cho A Võ làm thiếp, khi hắn công thành danh toại, ngươi cũng được hưởng phúc, chỉ cần ngươi làm tốt việc này, ta bảo đảm làm ngươi hài lòng, được chứ?

Nếu là dĩ vãng, Tiểu Hồng nhất định hài lòng. Diệp Võ vẫn nhìn nàng chằm chằm, tuy rằng Diệp Võ không phải bạch mã vương tử trong lòng nàng, nhưng đó là tam thiếu gia, nếu có thể gả cho tam thiếu gia, cũng coi như một bước lên mây.

Nhưng hiện tại Tiểu Hồng cũng không nghĩ như vậy, lòng của nàng đột nhiên xuất hiện một thân ảnh thiếu niên, không biết vì sao, đột nhiên như vậy, cái tên kia tính tình xấu xa nhưng trong lòng nàng không bỏ xuống được.

- Sao? Ngươi không muốn à?

Nhị phu nhân nhìn Tiểu Hồng, không hờn giận hỏi thăm.

- Nguyện. . . Ý, nguyện ý

Tiểu Hồng không dám cự tuyệt, lại đang suy nghĩ, nếu như nhị phu nhân biết mình thích chính là Diệp Không, sẽ có phản ứng gì đây?

Nhưng tiểu tử kia ngu ngốc, không hiểu được phong tình, phải làm sao bây giờ?

Diệp không cũng không biết có vô số nha đầu nhớ thương hắn. Hắn còn đang cân nhắc tấm trận phù kia, cân nhắc hơn phân nửa buổi tối, cảm thấy mình cơ bản nhìn đã hiểu rõ tấm trận phù, liền bắt đầu bày binh bố trận.

https://thuviensach.vn

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()
Toái Càn Khôn
Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 90

Tu Phù!

Chương 90: Tu phù!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Đứng ở giữa nhà, lấy trận phù, dùng linh khí thôi động. . . Kháo, không phản ứng.

- Tại sao có thể như vậy? Lẽ nào trận phù không dùng như thế này?

Diệp Không có chút buồn bực, lại thử lần nữa, tấm trận phù vẫn không có động tĩnh gì.

Diệp Không trở lại trước bàn, đột nhiên nghĩ, trách không được Phạm Cửu Xà dùng Tù Lung Thảo vây khốn ta, mà không dùng trận phù vây khốn ta, nguyên lai tấm trận phù này căn bản đã hỏng, không dùng được.

Nghĩ không ra tấm trận phù chính mình nghiên cứu hơn phân nửa buổi tối dĩ nhiên là một tấm phế phẩm, Diệp Không đành cười khổ.

Kỳ thực trước đây hắn nghiên cứu tấm phù này một thời gian đã phát hiện tấm phù này có một số điểm rất không bình thường, xem ra là do hoa văn gián đoạn, tạo thành linh khí không cách nào thông qua, vậy mới để trận phù không thể vận hành.

Diệp Không thực sự rất cần một trận pháp để tu luyện, nhưng trương trận phù này lại là phế phẩm, điều này làm cho hắn buồn bực không thôi, vất trương trận phù vào trong túi trữ vật, đột nhiên hắn liền suy nghĩ.

- Ta sao không thử sửa chữa trương trận phù này? Vừa vặn kiểm tra kỹ thuật một chút.

Nếu là trước đây, Diệp Không còn không có chắc chắn, nhưng hiện tại khác nhau, ta có hạ phẩm cấp thấp dịch thủy linh thảo rồi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không nói liền làm, từ túi trữ vật lấy ra một đoạn ngắn Tù Lung Thảo, dùng tiểu kiếm pháp khí cắt mấy nhát trên đó, đợi bên trong chảy ra thảo dịch màu trắng sền sệt liền dùng một cái nghiên mức sạch sẽ đón lấy.

Đoạn hoa văn rời rạc này rất ngắn, chỉ cần một ít dịch thảo là đủ nối lại.

Diệp Không dùng ngòi bút, chấm xuống, nín thở bóp cò, hướng đoạn hoa văn kia vung bút.

Tuy rằng chế bùa cần "Thông linh phù bút ", cũng chính là cái loại bút có thể dẫn linh khí, nhưng Diệp Không hiện tại cũng chỉ sửa chữa một chút, bút bình thường hắn có thể thay thế.

Ngòi bút vừa chạm, điểm gián đoạn liền thành một mạch hoàn chỉnh, nhưng lại không có hiệu quả, thảo dịch vừa rồi căn bản cùng lá bùa không hợp, tay vừa mới khẽ động, thảo dịch liền chảy ra khỏi lá bùa.

- Tại sao có thể như vậy? Lẽ nào hạ phẩm đê giai linh thảo không dùng như thế này!

Diệp Không suy nghĩ không sai, thảo dịch chế phù không phải cứ lấy vài giọt thảo dịch từ trên linh thảo là có thể dùng được ngay, phương pháp chính xác là tu sĩ dùng linh hỏa trong cơ thể để thiêu đốt linh thảo thành dịch thể, đây gọi là luyện hóa.

Nhưng Diệp Không không biết, hơn nữa hiện tại thuộc tính hỏa hắn khống chế cũng không thuần thục, không thể ổn định duy trì liên tục phóng xuất hỏa diễm.

Chỉ là Diệp Không lại khôn vặt, hắn nghĩ rất nhanh một chút thảo dịch không đủ tinh thuần, nếu như có thể bắt bọn nó áp súc lại nói không chừng là có thể được.

Hắn lại dành chút thời gian, dùng một chén nhỏ tiếp tục hứng không ít thảo dịch màu trắng, đặt lên bàn để cho tự bốc hơi.

Sau khi xong, hắn liền cảm thấy mệt nhọc, tu tiên ban đầu cũng rất vất vả, ngươi nếu không đả tọa, lại không ngủ được, vậy càng lúc càng khổ.

Đả tọa, ngủ, đều có thể giải tỏa mệt nhọc, nhưng lại không giống nhau, đả tọa có thể hấp thu linh khí, ngủthì không thể, khi ngủ bị người đánh thức thì không sao, đả tọa bị người tát một cái vậy chắc chắn sẽ hộc máu.

https://thuviensach.vn

Vừa tới nhà mới, Diệp Không không dám đả tọa, hay giờ đi ngủ, quần áo vất loạn trên giường, chìm vào giấc ngủ.

Hôm nay Trần Cửu mẫu rất bận, đương nhiên không phải làm thêu thùa, chuyển đến hậu viện, dĩ nhiên không có ai dám bắt nàng làm việc rồi, nàng bận là vì ứng phó tiểu cô nương này.

Tuy rằng tối hôm qua hai nha hoàn bị cự tuyệt đã vì Diệp Không làm quảng cáo, nhưng này vẫn như cũ không thể giảm bớt sự nhiệt tình của đám nha đầu này.

Nha hoàn bên trong đại phủ đều tìm cách trèo lên cao, ai không muốn vậy, cho dù không thể hầu hạ lão gia, theo nổi danh thiếu gia như Diệp Không cũng là rất có vinh quang.

Đám nha hoàn tự tin vào sắc đẹp bản thân từ sáng sớm đã trang điểm gọn gàng tìm một cái cớ để tiến vào, còn kế gì sao, quá đơn giản, đến học thêu, bái Trần Cửu mẫu làm thầy, trước tạo quan hệ.

Trần Cửu mẫu cũng rất hài lòng, cả phòng oanh oanh yến yến, đừng nói nam nhân nhìn thấy thích, ngay cả trong lòng Trần Cửu mẫu đều thoải mái.

- Di nương, đây là lần trước ta thêu, mong người chỉ điểm một chút, người cứ phê bình, ta nhất định khiêm tốn tiếp thu.

- Di nương, người thêu thật đẹp, hì hì, đôi uyên ương trông thật sống động.

- Không phải uyên ương sống động, là lòng của ngươi sống động thì có? Ha ha. . .

- Nha đầu, ngươi muốn chết, xem ta cấu ngươi. . .

Trần Cửu mẫu nhìn đám nha hoàn cười đùa, nàng cũng rất hài lòng, đã rất lâu, không náo nhiệt như vậy rồi.

Nàng đương nhiên minh bạch trong lòng bọn nha hoàn nghĩ gì, tuy rằng địa vị con gái nuôi Lô Cầm trong lòng nàng đã định rồi, nhưng nam nhân đều ba vợ bốn nàng hầu con cháu đầy đàn mới vui?

- Phải thêu như vậy, đúng rồi, thêu từ dưới lên trên sẽ dễ dàng hơn...

Trần Cửu mẫu một mặt chỉ đạo, một mặt chú ý đánh giá đám nha đầu.

Cô này không tồi, xinh xắn, nhưng lại có bờ mông nhỏ; cô kia cũng không kém, vừa nhìn liền biết giỏi sinh nhi tử, nhưng lại còn nhỏ quá; bên

https://thuviensach.vn

này, tuổi tác cùng Không nhi giống nhau, vóc người khuôn mặt đều rất tốt, nhưng chỉ có tính tình. . .

Trần Cửu mẫu là tìm hoa ở trong hoa nên rất chăm chú ngay cả tiểu nha đầu Lô Cầm đến cũng chú ý tới.

Lô Cầm ngày hôm nay tới chỗ ở cũ của bọn họ, vừa nhìn không thấy ai, sau khi nghe ngóng, liền đi tới nội viện.

Vì vậy tiểu nha đầu liền tới hậu viện, nhưng hậu viện không phải tùy tiện vào, không chỉ nam nhân, chính là nữ nhân cũng không có thể tùy tiện đi vào, phải thông báo trước, nếu muốn thông báo nhanh một chút, vậy cho ít tiền thưởng, cũng không nhiều, tám đến mười tiền đồng là đủ rồi.

Đám người hầu canh cửa, tuy rằng biết Diệp Không lợi hại, nhưng đây là quy củ bọn hắn, hơn nữa cũng không phải Bát thiếu gia dẫn tới, ai biết mục đích của ngươi là gì?

Đưa tiền là quy củ, nhưng lại không tiện nói rõ, tiểu nha đầu Lô Cầm sao nghĩ được như vậy? Nghe nói đi thông báo Bát thiếu gia rồi, nhưng hai người hầu căn bản như chó giữ nhà —— bất động.

- Nhị vị, hỗ trợ đi thông báo một chút đi.

Lô cầm đứng một hồi lâu, chân đều thấy mỏi.

- Tiểu muội muội, không thấy chúng ta cũng đang rất bận sao, tí nữa rảnh ta đi.

- Hai vị đại ca, ta không thấy các ngươi bận mà?

Tiểu nha đầu không hiểu ăn ngay nói thật.

Tên trẻ tuổi ra vẻ không vui:

- Tiểu cô nương, ngươi làm sao biết ta không bận đây, chuyện ta bận có thể nói cho ngươi sao? Nói thật cho ngươi biết, ta đang chờ một nhân vật trọng yếu, nếu khi ta giúp ngươi thông báo, nhân vật trọng yếu vừa vặn tới, có chuyện gì, ngươi phụ trách được sao?

Tìm được cớ tốt làm Lô Cầm không thể nói gì thêm, lão bộc bên cạnh lại đóng vai phản diện nhắc nhở nói:

- Đúng, chúng ta trông cửa cũng khó khăn lắm, cô nương, chúng ta không muốn bị phạt đâu, nếu là xảy ra sự cố chúng ta bị phạt tiền đó!

https://thuviensach.vn

Hai nhà đinh vẻ mặt chua xót thống khổ, cho dù ngươi biết bọn họ là xảo trá, ngươi cũng không thể làm gì, người ta cũng rất đáng thương?

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 91 92

Phi Đao!

Chương 91 92: Phi đao!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Lô Cầm liền hiểu rõ ý tứ bọn họ, hiện tại tiểu nha đầu cũng không nghèo, nhanh chóng đưa tới một nén bạc.

- Hai vị đại ca khổ cực rồi.

Hai gia đinh vừa nhìn, con mắt đều sáng lên, kẻ có tiền nha, thông báo một chút chính là hai lượng bạc, trên mặt lập tức nở hoa:

- Tiểu cô nương, xin đợi chút.

Nhưng đúng lúc này, một tiếng nữ tử phía sau vang lên.

- Các ngươi biết nàng là ai không? Thu bạc của nàng, các ngươi cũng không sợ bị người cắt đứt chân!

Hai gia đinh ngón tay run run, quay đầu nhìn lại thấy người mà Nhị phu nhân hết sức tin tưởng- đại a đầu Tiểu Hồng đứng ở sau lưng, hiện nay Nhị phu nhân là người quản lý Diệp phủ, Tiểu Hồng là người bọn hắn không thể trêu vào.

Lô Cầm có chút ngoài ý muốn, nữ tử này so với chính mình còn lớn hơn, lại xinh đẹp, nhưng ta không nhận ra nàng, hơn nữa nghe khẩu khí của nàng. . . Ta rất nổi danh sao?

- Nguyên lai là Tiểu Hồng tỷ, nàng là. . . ?

Tiểu Hồng tuy rằng cũng mới mười sáu tuổi, nhưng nghiễm nhiên là nha hoàn nổi tiếng nhất, quản gia Diệp Tài cũng không dám đắc tội với nàng, đám gia đinh đương nhiên đều gọi nàng tỷ tỷ.

https://thuviensach.vn

- Nàng là em gái nuôi của Bát thiếu gia! Các ngươi xảo trá em gái nuôi hắn, các ngươi. . . Nhìn lại Mã tỷ đi!

Hai gia đinh sợ đến run rẩy chân tay, Mã tỷ bị đánh cho bất tỉnh nhân sự, sau đó lại bị đuổi ra khỏi phủ, lấy hai lượng bạc, chọc giận tên côn đồ kia chắc chắn sống không nổi.

- Cô nương, khách khí rồi, chuyện ấy là việc nhỏ, sao dám thu tiền của cô nương, chúng ta thu ai cũng sẽ không thu của ngươi.

Lão gia đinh đưa tay rút trở về.

Lô Cầm nhưng thật ra rất cảm thông với bọn họ, vẫn như cũ đưa bạc, nói:

- Không sao, cứ cầm đi, các ngươi còn đang chờ đại nhân vật, vì ta bị phạt, ta vì sao có thể khoanh tay đứng nhìn.

Tiểu Hồng đương nhiên biết âm mưu bọn họ, kéo Lô Cầm qua cười nói:

- Muội tử, bọn họ lừa ngươi đó, mau thu hồi bạc, tỷ tỷ mang ngươi đi vào.

"A." Lô Cầm đối với vị tỷ tỷ này rất có hảo cảm, vừa đi vừa hỏi:

- Tỷ tỷ, ngươi tên gì, ta vì sao không nhận ra ngươi?

Tiểu Hồng trước đây nhận mệnh lệnh của Nhị phu nhân, để ý Diệp Không, tự nhiên biết quan hệ của Lô Cầm và Diệp Không, nên lúc này mới đặc biệt thân thiết.

- Ta là Tiểu Hồng, Lô cô nương, ngươi không chê ta là một hạ nhân thì cứ gọi ta là Tiểu Hồng tỷ đi, ta bình thường nghe Trần di nương hay nhắc tới ngươi đấy. . .

Tiểu Hồng đặc biệt nhiệt tình, ấn tượng của Lô Cầm với nàng cũng không tệ, hai người đi tới sân nhà Diệp Không đã trở nên thân mật như hai chị em.

- Ôi, sao nhiều người như vậy?

Lô Cầm vừa bước vào phòng khách, lại nhanh chóng rụt về.

Trước đây chỗ của Trần Cửu mẫu quyết không có khả năng náo nhiệt như vậy, tiểu nha đầu Lô Cầm còn tưởng rằng mình đi nhầm phòng.

- Một đám **!

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng mũi hừ một tiếng, Lô Cầm không biết, nhưng Tiểu Hồng lại rất tinh tường ý đồ đám nha hoàn này như thế nào.

- Các nàng đây đều là?"

Lô Cầm từ trong đám người đã thấy Trần Cửu mẫu, nên cũng không lo lắng đi nhầm nữa.

- Các nàng là. . .

Tiểu Hồng muốn nói, nhưng chính mình cũng không phải như vậy sao? Nữ nhân nghĩ nam nhân cũng giống như nam nhân nghĩ nữ nhân, Tiểu Hồng không nói ra miệng, cười nói:

- Mùa xuân hoa nở.

Lô Cầm so với đám nữ hài trong phủ thuần khiết hơn, căn bản không có nghe hiểu ý tứ Tiểu Hồng, nghi hoặc hỏi:

Cái gì? Các nàng. . . Cùng mùa xuân có gì quan hệ? ? Hiện tại. . . Là mùa hè mà. . .

Lô Cầm càng nghĩ càng mơ hồ, nhưng lại bị Tiểu Hồng kéo ra khỏi phòng khách.

- Di nương đang bận, chúng ta đi tìm Bát thiếu gia?

- Vậy có được không. . .

Lô Cầm tuy rằng thuần khiết, nhưng cũng biết nam nữ khác biệt.

- Sợ cái gì, ngươi là muội muội hắn, còn không thể vào phòng hắn sao?

Tiểu Hồng muốn tìm hiểu Diệp Không buổi sáng ở trong phòng làm gì, lại không dám, lôi kéo Lô Cầm xung phong, Diệp Không hắn là sẽ không tức giận.

Lô Cầm tuy rằng do dự, nhưng trước sự lôi kéo của Tiểu Hồng, Vì vậy theo Tiểu Hồng đi tới phòng Diệp Không.

Đi tới phòng Diệp Không, thấy tiểu tử này đã dậy, hắn rất lo lắng, vì sao ư, nữ hài quá nhiều.

Nếu là đời trước tại Địa Cầu, thấy nhiều mỹ nhân như vậy, hắn khẳng định sẽ chảy nước bọt nhào lên, nhưng ở chỗ này, hắn biến thành Liễu thánh nhân (Liễu Hạ Huệ).

Cũng không có thể trách hắn, nếu như các nàng mỗi ngày đều đến, bạn thân làm sao có thời giờ tu tiên nha.

https://thuviensach.vn

- A, các ngươi tới.

Để Tiểu Hồng yên tâm chính là Diệp Không nhìn thấy các nàng dĩ nhiên rất hài lòng.

- Diệp không ca ca, nhà các ngươi ngày hôm nay có chuyện gì, thật náo nhiệt.

Lô Cầm vẫn chưa minh bạch.

Diệp không cười khổ.

- Nếu như mỗi ngày như vậy, ta cũng phiền muốn chết.

Hắn hiện tại có điểm hối hận khi tới nội viện, cười khổ một chút, còn nói thêm:

- Các ngươi mang cho ta hai cái bánh bao, ta còn chưa có ăn điểm tâm.

Tiểu Hồng che miệng cười khanh khách:

- Ngươi gan nhỏ vậy sao, trước mặt hơn nghìn bách tính vẫn tự nhiên như không, nay có hơn chục người cô nương, ngươi cũng không dám ra khỏi cửa sao?

Diệp Không không cậy mạnh, gật đầu nói:

- Đừng nói nữa, ta thực sự sợ các nàng ấy rồi. Ánh mắt bách tính giống như đao thương, ta chỉ cần một tấm chắn là có thể đem toàn bộ ánh mắt bọn họ chặn lại! Đao thương lợi hại thế nào đi nữa, ta cũng không sợ.

Còn ánh mắt các nàng thì sao?

Hai nữ hài đều mở to đôi mắt, chờ lý luận của hắn.

- Ánh mắt các nàng ư. . .

Diệp Không nghĩ mà sợ, mở miệng nói:

Những ánh mắt kia, giống như phi đao bay đến, nên khó lòng phòng bị, bắn ta thương tích đầy mình.

Hai nữ hài đều cười khanh khách, Tiểu Hồng vừa cười hỏi:

- Vậy tấm chắn của ngươi đâu?

- Minh thương dễ tránh, phi đao khó phòng, ngăn được trên đỡ không được dưới, đỡ dưới thì trên trúng đạn, thực đau đầu. . . Ai, không ai mang bánh bao cho ta sao?

- Ta đi.

Tiểu Hồng quen làm việc này, xung phong nhận việc.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng vừa đi, sắc mặt Diệp Không liền trở nên nghiêm túc, căn dặn Lô Cầm:

- Nha đầu kia là người của Nhị phu nhân, ăn nói cẩn thận một chút.

"A." Lô Cầm cũng không ngốc, hơn nữa trước đây Diệp Không vẫn căn dặn nàng, thế nên cho dù Tiểu Hồng và nàng quan hệ tốt thế nào đi nữa, nàng cũng sẽ không đem việc Diệp Không là người tu tiên nói ra.

- Nha đầu này, ca tính sao?

Lô Cầm mang cho Diệp Không một chén nước, đặt ở trên bàn.

- Ai, ca cũng không biết, xem ra ở đại lục Thương Nam thực sự phải khiêm tốn một chút, mới thể hiện tí chút đã rước lấy nhiều chim sẻ như vậy, nếu như cho mọi người biết ta là người tu tiên, chắc chắn rước lấy một đống lớn tu sĩ man tộc, vậy thảm thật rồi.

Diệp Không lắc lắc đầu.

- Các nàng là chim sẻ, ta là. . . Cái gì nha?

Lô Cầm từ khi bị hắn hôn miệng, liền rõ ràng hơn về thiếu nữ phong tình.

Tiểu nha đầu mặt ửng hồng, cúi đầu, không dám ngẩng đầu lên, rồi lại nhịn không được khẽ liếc mắt lén nhìn Diệp Không.

Ánh mắt hai người chạm nhau, Lô Cầm không khỏi nở nụ cười, liếc nhìn ánh mắt Diệp Không, hai tay nhỏ bé che miệng cười khẽ.

Hình ảnh thiếu nữ ngượng ngùng ôm ấp tình cảm, hơn nữa khuôn mặt Lô Cầm mỹ lệ, rung động lòng người, cho dù tảng đá cũng phải động lòng.

Huống chi ý chí Diệp Không không kiên định, đêm qua còn suy nghĩ tu sĩ và con người yêu đương là không có khả năng, giờ không biết đã ném đi đâu, yêu đương ngọt ngào thế này quả là khó có thể chống cự.

- Các nàng là chim sẻ, còn muội là diều hâu.

Diệp không cười kéo đôi tay nhỏ bé của Lô Cầm.

Lô cầm tức giận bỏ mặc hắn, môi vểnh lên, sẵng giọng:

- Muội hung dữ vậy sao.

Diệp Không lại kéo tay nàng, đem nàng đến trước mặt mình, nói rằng:

- Không hung dữ thì sao, giống như diều hâu bắt con gà con, không cho ca cơ hội giãy dụa. . .

https://thuviensach.vn

Cách ăn nói làm người tê dại này tại đại lục Thương Nam lại có công hiệu đặc biệt, những nữ hài này cũng không xem qua phim Hàn, chưa từng nghe qua kiểu ăn nói lãng mạn như thế, Lô Cầm nghe được cảm giác như bay lên mây thật sự hạnh phúc.

Ngay cả Tiểu Hồng đang cầm bánh bao vào cửa trong lòng cũng run lên, oa, thật lãng mạn, ai nói hắn không hiểu niềm vui nữ nhân, nếu như là ta thì thật tuyệt, ta cũng muốn làm diều hâu. . .

Tiểu Hồng đột nhiên tiến đến, làm Lô Cầm sợ rúm vào một góc, tuy rằng không làm gì, nhưng thực sự xấu hổ.

- Ăn bánh bao nào.

Tiểu Hồng vờ như không biết, bánh bao đều đặt ở trên bàn trước mặt Diệp Không.

- A, các ngươi cũng cùng ăn đi?

Hai nàng đều đã ăn sáng, tự nhiên là xua tay, Diệp Không cũng không khách khí, vùi đầu ăn.

- Diệp không ca ca, mười tám thức đả cẩu bổng pháp của ngươi luyện được thế nào rồi?

Lô Cầm lại hỏi, chỉ cần không liên quan đến tu tiên, bọn họ nói chuyện cũng không cần giấu diếm.

- Đả cẩu bổng. . . Ách, còn đang luyện.

Diệp Không sửng sốt, chỉ là rất nhanh minh bạch, sáng sớm ngày hôm qua chính mình nói bậy đối với tiểu nha đầu, nàng còn cho là thật.

- Vậy ngươi luyện thành nhất định phải cho ta nhìn, còn phải dạy ta nữa.

Nếu như tiểu nha đầu biết đả cẩu bổng cái vật gì, sợ rằng đánh chết cũng không dám nói như vậy.

- Ừ, yên tâm, nhất định ta sẽ dạy ngươi.

Diệp Không trả lời hàm hồ, có địa phương lại muốn vươn mình đứng dậy.

Tiểu Hồng đang đứng cạnh cũng giật mình, có thu hoạch, chẳng lẽ Đả cẩu bổng pháp chính là loại võ công cao thâm vô cùng? Lập tức cũng lưu tâm, hắc hắc, nếu như bản nha hoàn cũng học được một chiêu nửa thức, thì

https://thuviensach.vn

cũng là nữ trung hào kiệt, Đả cẩu bổng pháp, mới chợt nghe thôi đã biết nó lợi hại rồi.

Lô Cầm không giống Tiểu Hồng, nàng trong phòng Diệp Không không cần nhìn lén quan sát, nàng vẫn luôn coi đây là nhà mình, đi tới đi lui, vào trong phòng, liếc mắt liền thấy chén nhỏ chứa thảo dịch Tù Lung Thảo.

- Diệp không ca ca, đây là cái gì, ngửi còn thấy mùi thơm nữa?

- A, đó là một chén thảo dược.

Diệp không vừa ăn vừa nói:

- Nhờ muội giúp ca mang nó ra phơi nắng, ca muốn cho nó càng đặc càng tốt.

- Được

Lô Cầm cầm chén nhỏ đi ra.

Lúc này Tiểu Hồng không chịu khó như vậy, trong lòng nàng lại nói thầm, ha ha, lại có thu hoạch, nguyên lai tiểu tử này còn biết chữa bệnh nữa.

- Bát thiếu gia, ngươi thật là lợi hại, còn hiểu thảo dược, ngươi học y học sao?

Tiểu Hồng hỏi.

- Ừ, đúng vậy!

Diệp Không suy nghĩ một chút, gật đầu, Dù sao đi nữa ta dùng phù cũng có thể chữa bệnh, cái này cũng không tính là gì.

- Ta đây này có bệnh cũng có thể nhờ ngươi xem chứ?

Tiểu Hồng được nước lấn tới.

- Có thể, chuyện này có đáng gì, chỉ là ta không đảm bảo bách bệnh đều chữa khỏi đâu.

Diệp Không ngẩng đầu nhìn Tiểu Hồng, tiểu nha đầu lớn lên nhìn rất được, các nơi phát dục có thể nói đều hoàn mỹ, không giống bộ dáng có bệnh.

Bát thiếu gia ngày hôm nay dễ nói chuyện ghê. Tâm trạng Tiểu Hồng vui vẻ, được một tấc lại muốn tiến một thước nói:

- Bát thiếu gia có thể dạy ta Đả cẩu bổng pháp không?

https://thuviensach.vn

Diệp Không như muốn té xỉu, nữ hài đại lục Thương Nam đại lục rất, mỗi người đều nhớ thương đả cẩu bổng của thiếu gia ta, đáng tiếc vật này chỉ đối phó nữ tử, không thích hợp đánh chó.

- Ách. . . Này. . . Hết dưa muối rồi, Tiểu Hồng tỷ lấy thêm hộ chút ít.

Diệp Không cố đánh trống lảng, bởi vì huynh đệ của hắn đã muốn thức dậy rồi.

Ngày trôi qua rất nhanh, Diệp Không cũng không phải lúc nào cũng ở trong phòng, dưới sự yêu cầu mãnh liệt của đám nha hoàn, hắn đành phải chui ra tiếp chuyện.

Tuy rằng bọn nha hoàn không có xinh đẹp như Lô Cầm, cũng không có vóc dáng như Tiểu Hồng, nhưng cũng có chút đặc sắc, tỷ như Tiểu Quyên điềm đạm đáng yêu, Tiểu Điệp cuộn trào mãnh liệt, Tiểu Anh thích được người ôm trong lòng. . .

Chỉ là, lưu manh Địa Cầu Diệp Không vẫn rất kiên định khắc chế, vẫn sử vẻ mặt lạnh lùng để ứng phó, phảng phất như Trương Ngũ Đức, ngươi cười ta không cười, ngươi động đến ta bất động, chẳng những bất động còn ho khan một tiếng, trầm ngâm nói:

- Nam nữ thụ thụ bất thân!

Khiến cho đám tiểu nha hoàn đều không vui, trở về đều mắng tiểu tử này là một kẻ ngốc, không hiểu được phong tình.

Kỳ thực Diệp Không sao không muốn trái ôm phải ấp, tốt nhất là giống như nước Nhật, một nam đùa giỡn một đám mĩ nhân, cùng các nàng nghiên cứu về cấu tạo sinh lý.

Nhưng vì sau này có thể an tâm tu hành, ít gây thêm phiền phức là tốt nhất, hắn cố nhịn xuống, nếu như những nha đầu này mỗi ngày đều đến rồi hắn trầm mê tại ôn nhu hương, không cần khắc khổ tu hành nữa rồi.

Chạng vạng tối, chờ trong nhà an tĩnh lại, Trần Cửu mẫu cười hỏi:

- Thế nào? Có vừa ý ai không? Không có cũng không sao, ngày hôm nay Diêm bà, Tôn tỷ, Từ bác gái đều đã tới, các nàng bên kia cũng có không ít người. . .

Diệp Không muốn phát cuồng, lão nương, ngươi để ta thanh tĩnh chút đi, ta là một tu tiên giả mà?

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân, con mới mười bốn tuổi, phụ thân lại còn ở An Đô cũng không biết khi nào mới trở về, việc này gấp làm gì!

Trần Cửu mẫu nghĩ kĩ cũng thấy có lý, Diệp Hạo Nhiên này lâu không trở lại, việc này muốn gấp cũng không được, đành để sau này tính.

Diệp Không tranh thủ chuồn đi, nhìn chén thảo dịch Tù Lung Thảo hắn đang phơi, đi tới trước cửa sổ, vừa nhìn đã thấy đám dịch thảo trắng như sữa bên trong bát đã thay đổi.

Dịch thảo Diệp Không phơi trên cửa sổ một ngày, nó liền biến thành một dạng vừa đặc vừa đen, hương vị càng thêm nồng đậm.

- Oa, giống hệt thuốc phiện, cũng không biết có thể làm cho người ta nghiện hay không nữa.

Diệp Không than thở lên, đem chén nhỏ cầm lên.

Kỳ thật dùng lửa luyện hóa cùng phơi ở dưới ánh nắng mặt trời cũng có cùng công hiệu, chẳng qua phơi dưới ánh nắng mặt trời là không đủ tinh khiết, cũng không có thể tách ra tạp chất.

Lọ dịch thảo này, nếu là dùng để chế phù, là tuyệt đối không được. Bất quá nếu là dùng để tu bổ phù trận, cũng miễn cưỡng có thể sử dụng.

Cho nên ở Diệp Không lại một lần nữa đem chỗ thiếu hụt cảu Trận Phù nối lại, lại dùng linh lực thúc dục, cái trận phù kia quả nhiên liền nổi lên tác dụng.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 93 94

Hoàng Tuyền Lão Tổ

Chương 93 94: Hoàng Tuyền lão tổ

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Linh... Tu... Trấn … Thủ.

Chỉ thấy theo Trận Phù hiện lên hào quang bốn chữ to đậm màu trắng, tiếp theo biến lớn, dung nhập trong không khí, sau đó mau biến mất vô tung.

Chờ bốn chữ lần lượt biến mất, Diệp Không cảm giác được quanh người linh khí toàn bộ đều sinh động, giống như một nồi nước sắp sôi.

Đột nhiên, theo trong tay Trận Phù, một cỗ lực đạo mỏng manh từ trung tâm hướng ra phía ngoài, cảm giác giống như có một cái ô đang mở ra, đem Diệp Không ngăn cách ở trong một cái không gian.

Diệp Không cũng đang khẩn trương, đột nhiên cảm giác được một cái ý thức truyền đến,

- Đặt ra phạm vi trận pháp

-, hắn nhanh chóng dụng ý khống chế trận pháp tiếp tục bành trướng ra, cuối cùng, trận pháp đem toàn bộ bên trong phòng này bao trùm, hắn lúc này mới xác định thở dài.

Vẽ Trận Phù cùng bày trận là hai việc không giống nhau, sau khi xác định liền không thể sửa đổi, vốn hắn nghĩ tại cửa gian phòng lưu lại một khối đất trống, như vậy coi như khi trận pháp vận hành, người khác cũng có thể đẩy cửa ra thấy hắn đang trong trận.

Nhưng mới rồi căng thẳng khẩn trương, hắn đã quên mất, đem cái cửa phòng đều bao trùm tiến trong trận, nói cách khác, chỉ cần trận pháp vận

https://thuviensach.vn

hành, người khác muốn mở cửa là không thể nào, ngay cả xúc đến cửa cũng không được.

Chờ Diệp Không nhớ tới vấn đề này, đã muộn, hắn đã muốn xác định. Phạm vi Trận pháp đã được xác định, vòng bảo hộ trong suốt kia cũng đã biến mất, ở dưới chân Diệp Không xuất hiện một cái hố nhỏ, lại nhìn Trận Phù, đã muốn hóa thành bột mịn, tàn hương thông thường rơi trên mặt đất.

- Đây là đài điều khiển chăng?

Diệp Không cúi đầu nhìn khu vực có khắc một vòng ký hiệu, tiếp theo từ túi trữ vật lấy ra một khối linh thạch, tiến tới đặt ở trung ương của hố, nháy mắt, một ít ký hiệu chợt lóe lên ảm đạm bạch quang, linh tu trấn thủ liền lại một lần khởi động.

Đem linh thạch lấy ra, trận pháp tựu đình chỉ, bỏ vào, trận pháp liền khởi động, phi thường đơn giản.

- Ha ha! Diệp Không ta cũng có nơi tu luyện chuyên dụng rồi!

Mở ra trận pháp, Diệp Không liền lớn tiếng hô, căn bản không cần phải sợ người nghe thấy.

Linh tu trấn thủ chính là phương tiện tu sĩ đả tọa tu luyện, tầm mắt không thể ảnh hưởng, có thể ngăn cách thanh âm trong ngoài, là một thiết kế rất hay, linh khí ngoài trận tiến vào trong trận liền trở nên sinh động, càng thêm lợi cho tu sĩ hấp thu tu luyện. Nếu bên ngoài có người muốn tiến vào, vừa chạm vào trận pháp, Diệp Không sẽ có cảm giác, thậm chí không cần nhìn cũng có thể biết là ai tới, sau đó căn cứ tình huống, quyết định có phải hay không cho tiến vào.

Đồ chơi đại lục Thương Nam thật đúng là thần kỳ, một cái trận phù này, cầm đi Địa Cầu, cũng không biết gây ra oanh động như thế nào?

- Diệp Không chiếm được trận pháp, đại lục đối Thương Nam hết thảy càng thêm cảm thấy hứng thú.

Hắn ngồi xếp bằng ở trên giường, lại mở túi trữ vật ra cầm lấy thanh pháp khí tiểu kiếm, trong lòng cảm thán, luyện khí bốn tầng, lúc nào mới có thể đến luyện khí bốn tầng đây?

Dựa theo lời nói của Phạm Cửu Xà, tới luyện khí bốn tầng, kia là có thể dùng Khu Vật Thuật, có thể sử dụng pháp khí, công lực cùng sức chiến đấu

https://thuviensach.vn

sẽ có một khoảng lớn tăng trưởng, đến lúc đó, liền có năng lực tự bảo vệ mình, cũng có thể đi ra ngoài hành tẩu tứ phương.

- Tu luyện, cố gắng tu luyện!

Tuy rằng Diệp Không quyết định, chính là trong lòng tư tưởng may mắn vẫn phải có:

- Nói không chừng ta nhưng không cần luyện khí tứ liền sử dụng pháp khí ấy chứ.

Hắn nhịn không được muốn thử, thanh tiểu kiếm đặt ở đầu giường, dùng Khu Vật Thuật khẩu quyết đi khu động Tiểu Kiếm.

Bất động!

Cắt vỡ ngón tay, giọt một giọt máu đi lên, tiếp tục khu vật.

Vẫn là bất động!

- Tiên sư nhà nó, chẳng lẽ thật sự phải tới luyện khí bốn tầng?

Diệp Không nhìn hai bên một chút Tiểu Kiếm, lại nghĩ tới một cái phương pháp có thể thử xem —— dùng linh lực thúc dục.

Bỏ vào một tia linh khí, Diệp Không dường như cảm thấy cái gì,

- Ai, hắc hắc, có cửa rồi!

Không ngừng cố gắng. Diệp Không lại thúc dục linh khí trong cơ thể, theo chuôi kiếm chuyển vào, bất quá, tiếp theo linh khí, lại như trâu đất xuống biển, căn bản động tĩnh gì cũng không có.

- Chẳng lẽ là ta cảm giác sai lầm rồi?

Diệp Không có chút hoài nghi, chính là nếu hiện tại đình chỉ, vừa rồi mất đi linh khí, vậy lãng phí.

- Nói không chừng tiếp tục cố gắng, kiếm này có thể dùng.

Diệp Không ôm tư tưởng may mắn, liên tục không ngừng mà đem linh khí bản thân đưa vào Tiểu Kiếm.

Dần dần, Diệp Không cảm thấy sợ hãi, đồ chơi này chính là không đáy nha, đem linh khí mình hút khô rồi, cũng không có phản ứng, như vậy sẽ thua lỗ lớn.

Giờ phút này, linh khí của Diệp Không đã muốn tiêu hao gần một phần ba, không có linh đan dược liệu, từng đó linh khí ít nhất cần tu luyện một tháng mới có thể trở về, Diệp Không đã muốn bỏ cuộc..

https://thuviensach.vn

Nhưng khi Diệp Không muốn ngăn cách linh khí vận chuyển, đình chỉ hướng Tiểu Kiếm vận chuyển linh khí thì dị biến sinh.

Đột nhiên, một lực hấp dẫn vô cùng cường đại xuất hiện, giống như máy bơm, đem linh khí trong cơ thể Diệp Không mạnh mẽ hút ra...

- Không tốt!

Diệp Không hoảng sợ rống lên, bởi vì hắn hiện mình đã không thể đã khống chế, hắn muốn dừng lại lại không được, Tiểu Kiếm có hấp lực cường đại dị thường, cũng giống hắc động, linh khí của hắn giống như thủy triều phóng mạnh về bên kia, vài năm tu luyện, mắt thấy muốn đánh mất không còn.

Diệp Không đã muốn luống cuống, hắn không biết bên trong Tiểu Kiếm rốt cuộc là cái gì, hắn cũng không muốn biết đó là cái gì, hắn chỉ muốn ngăn lại, tổn thất nhiều hơn nữa, đều quên đi.

Nhưng Tiểu Kiếm lại rất rõ ràng không muốn buông tha hắn, hấp lực càng lúc càng lớn, linh khí càng rút ra càng ít, giống như hồ nước thông thường, càng ngày càng thấp, dần dần khô cạn, không bao lâu, đã thấy đáy.

Mắt thấy hai năm tu luyện, bị người hút thành trống rỗng, Diệp Không quả thực là khóc không ra nước mắt, buồn bực trực tiếp muốn hộc máu.

Tuy vậy, pháp khí Tiểu Kiếm cũng không còn muốn buông tha hắn.

Linh khí thiếu hụt Diệp Không cảm thấy có chút đầu hoa mắt choáng, nhưng đúng lúc này, tâm linh lại truyền tới tiếng nói,

- Có người xâm lấn!

-

Diệp Không vội vàng đem ý thức bỏ vào tâm linh.

Một đứa trẻ con to lớn, đang hùng hổ bổ nhào qua.

Diệp Không không ngừng kêu khổ, thật sự là tự gây nghiệt, ta nhàn rỗi không có chuyện gì cái gì không làm, thế nào cũng phải đem cái này quái vật đuổi ra, thần thức của hắn đã muốn biến ảo thành hình, tám phần là Nguyên Anh kỳ, lão tử còn chỉ là một quang cầu, ai mạnh ai yếu, liếc mắt một cái hiểu rõ.

Hơn nữa hiện tại lại bị hắn hút khô linh khí, thế nào cũng không phải là đối thủ của hắn nha!

https://thuviensach.vn

- Ha ha, mười vạn năm, mười vạn năm! Ta Hoàng Tuyền lão tổ rốt cục tỉnh!

Cũng không biết có phải hay không là toàn bộ lão ma đầu tỉnh đều như vậy, Hoàng Tuyền lão tổ gia hỏa cũng điên cuồng như vây.

- Tôn kính lão tổ các hạ, chúc mừng ngươi đã tỉnh, tại hạ Diệp Không, không biết có gì phân phó đây? Nếu có cần muốn giúp đỡ, xin hãy không nên khách khí, ha ha, trực tiếp mở miệng là được.

Diệp Không kiên trì, cười - nịnh nọt lấy lòng.

- Diệp Không, phải không? Ha ha, ngươi tốt lắm!

Hoàng Tuyền lão tổ cười, không biết đánh cái gì chủ ý, chậm rãi tiếp cận, trong miệng nói nói

- Không thể tưởng được tư chất ngươi kém vậy, linh căn quá pha tạp.

- Đúng nha đúng nha.

Diệp Không lén lút lui về phía sau, miệng khiêm tốn nói:

- Linh căn tiểu đệ, người ta đoạt xá cũng không muốn đâu, linh căn năm cái nha, kém tới cực điểm, xuất môn ta đều ngượng ngùng vô cùng, dọa người nha!

Mặc cho Diệp Không đem mình tổn hại được rối tinh rối mù, Hoàng Tuyền lão tổ lại như cũ cười tiếp cận lại đây.

- Tư chất quả thật kém một chút, nhưng không thể tưởng được chính là, ngươi luyện khí tầng hai linh khí lại tinh khiết hùng hậu như vậy, nhất định là tìm được công pháp thích hợp rồi?

Lão gia nầy ánh mắt đủ độc! Diệp Không đành phải khẩn cầu:

- Lão tổ, ngài nếu là trúng ý công pháp tiểu nhân, tiểu nhân lập tức hai tay dâng... Chính là, ta đổi cái địa phương chứ? Đổi lại địa phương có rượu ngon giai nhân, chứ ở trong ý thức hải của tiểu nhân, thật sự không phải chỗ nói chuyện nha.

- Ha ha.

Hoàng Tuyền lão tổ một trận cười to, sau đó đột nhiên dừng lại, trừng mắt.

- Vốn lão tổ vĩnh viễn cũng không muốn quay về thanh phá kiếm kia! Đã thoát khỏi, vậy thì cứ chiếm tạm thân thể này rồi tiếp!

https://thuviensach.vn

- Ta tư chất kém...

- Sau này tiếp tục đổi! Đoạt cái bỏ, đối với Nguyên Anh kỳ không làm sao cả! Tổn thất chút công lực thôi.

- Ta rất ngu ngốc...

- Không sao, lão tổ chỉ chiếm thân thể ngươi, lập tức liền thông minh.

- Nhà của ta nghèo, nhân duyên lại không tốt, thân thể của ta có bệnh, ta tiểu jj rất nhỏ, ta... Đừng bắt ta...

Diệp Không quay đầu lại bỏ chạy.

- Ha ha, cũng không sao, vốn lão tổ không để ý.

Hoàng Tuyền lão tổ hóa thành một bộ dạng nhỏ bé đuổi theo quang cầu mà đến.

Ý thức hải cũng không rộng lớn, Diệp Không đành phải xoay quanh kim sắc quang trụ phía dưới phù chú bách khoa toàn thư, nếu cầu xin tha thứ vô vọng, Diệp Không rõ ràng phản kháng tâm tư mắng:

- Lão quỷ, ta chửi tổ tông tám đời nhà ngươi! Ta hảo ý đem ngươi cứu ra, ngươi lại lấy oán trả ơn! Cha mẹ ngươi không dạy cho ngươi tri ân báo đáp sao? Mẹ ngươi không dạy ngươi tứ thư ngũ kinh sao.

- Những cái gì gì đó, ta còn thật không có học qua, ha ha, mắng lão tử nữa đi, càng mắng lão tử càng trường thọ, giao ra thân thể của ngươi đi!

Hoàng Tuyền lão tổ điên cuồng hét lên một tiếng, càng đuổi theo.

Phía trước một cái bạch sắc quang cầu liều mạng trốn, phía sau một bóng người nhỏ bé màu vàng điên cuồng đuổi theo, trong lúc nhất thời, khó khăn chia lìa.

- Cẩu tặc, ta xxx cả nhà ngươi...

Diệp Không chửi thành quen, đánh không lại hắn, vậy liền chửi hắn!

Hoàng Tuyền lão tổ ngoài miệng thì không sao cả, trong lòng tức giận vô cùng, lão tổ ta hận nhất người khác ân cần thăm hỏi mẹ của ta, xem ta lập tức thôn phệ ngươi!

Truy đuổi chốc lát, Hoàng Tuyền lão tổ đột nhiên ngừng lại, buồn bực nói:

- Hừ, với tên ngu ngốc này cùng một chỗ, lão tử đều trở thành ngu xuẩn, hoàng quang này cũng không phải thật thể, ta đi xuyên qua bắt ngươi

https://thuviensach.vn

không được sao?

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong, tiểu thân ảnh nhoáng lên một cái, lao vào kim sắc quang trụ phía dưới phù chú bách khoa toàn thư.

Diệp Không nhất thời không kịp chạy trốn, mắt thấy sắp bị Hoàng Tuyền lão tổ bắt được.

Keng!

Đột nhiên một thanh âm vang lên, chỉ thấy cánh tay Hoàng Tuyền lão tổ lại bị kim quang ngăn cản.

- Không tốt!

Hoàng Tuyền lão tổ quát to một tiếng, cảm thấy được không đúng, tuy nhiên đã muốn chậm, phù chú bách khoa toàn thư phía dưới bắn ra kim quang, thế nhưng thành một màn hào quang trong suốt, đem Hoàng Tuyền lão tổ Nguyên Anh chặt chẽ phong bế trong đó.

- Ngu xuẩn! Đây là cái gì đồ chơi? Như thế nào trong đầu người còn có pháp bảo?

Hoàng Tuyền lão tổ vỗ vách tường ánh vàng rực rỡ nghi vấn.

Diệp Không kinh hồn khiếp vía, nhìn thấy phù chú bách khoa toàn thư, trong lòng cảm khái, không nghĩ tới sách này còn có công hiệu bực này.

Càng làm cho Diệp Không kinh hỉ chính là, Nguyên Anh Hoàng Tuyền lão tổ lúc trước bị vây, liền bị Tiểu Kiếm hút đi linh khí, bây giờ lại chảy ngược trở về, khí hải Diệp Không dần tràn đầy.

Hoàng Tuyền lão tổ liền nóng nảy,

- Đừng hút vậy đừng hút vậy! Ngươi tiếp tục hút muốn hút đến linh khí của ta đó!

Diệp Không lại quan sát linh khí bên trong khí hải, liền phát hiện đúng như vậy, không chỉ linh khí thuộc về chính mình đã trở về, cư nhiên còn có linh khí cuồn cuộn không ngừng theo vào, tám phần mười đây là linh khí của Hoàng Tuyền lão tổ, hắc hắc, ta một người luyện khí tầng hai, nếu như hút hết linh khí một Nguyên Anh kỳ, vậy tăng mấy cấp đây?

Ha ha, nhân họa đắc phúc! Diệp không cười nói:

- Hoàng Tuyền lão tổ, ngươi bất nhân, ta cũng bất nghĩa, ngươi vừa hút khô ta, hiện tại đến phiên ta, yên tâm ta sẽ không lưu lại cho ngươi chút

https://thuviensach.vn

nào!

Hoàng Tuyền lão tổ vội la lên:

- Ngươi muốn bạo thể mà chết à? Đến lúc đó chúng ta ai cũng không sống được! Linh khí Nguyên Anh kỳ của ta, một tên luyện khí kỳ tầng hai như ngươi hút sao hết được?

Diệp Không cả kinh, gật đầu nói:

- Nói cũng có lý, hiện tại ta thay đổi chủ ý, ta hút từ từ, chậm rãi hút, ha ha, lão tổ, cảm tạ.

Hoàng Tuyền lão tổ hận chính mình nhắc nhở hắn để làm chi, chỉ là nói lại, không nhắc hắn, Diệp Không teo, hắn sẽ thoát ra được, nguyên anh của hắn bị nhốt, lại chạy không thoát, Diệp Không một khi chết, nguyên anh của hắn cũng sẽ mai một theo.

- Được rồi được rồi, Diệp huynh đệ, tu vi Nguyên Anh kỳ của ta, sau khi tiến vào trong pháp khí đã tổn thất phân nửa, tại mười vạn năm ngủ say lại tiêu hao gần hết, số còn lại, chỉ đủ cho ngươi lên tới trúc cơ thôi.

Nghe nói trúc cơ, Diệp Không đại hỉ, hắn hiện tại luyện khí tầng hai, thoáng một nhát đạt tới trúc cơ, liền nhảy tám cấp, phần dụ hoặc này không thể nói là nhỏ.

Chỉ là Diệp Không cũng không ngốc, Hoàng Tuyền lão tổ sẽ không hảo tâm như vậy, hỏi:

- Lẽ nào ngươi có điều kiện gì?

Hoàng Tuyền lão tổ công lực cao tới đâu, lúc này cũng chỉ có thể cười - nịnh nọt, lấy lòng nói:

Đạo hữu, công lực này ngươi không có năng lực một lần hút hết, thế nhưng, nếu nguyên anh của ta lâu không trở về trong tiểu kiếm, những linh khí này sẽ tiêu tan thành mây khói, tất cả mọi người đều không chiếm được, ta nghĩ. . . Nếu đó là một hiểu lầm, không bằng ngươi để ta trở lại tiểu kiếm, như vậy linh khí vẫn được bảo tồn, ngươi tùy thời đều có thể thu lấy, mà ta đây, cũng không còn ở trong đầu ngươi nữa.

Diệp Không nghe xong, rốt cuộc liền minh bạch, nguyên lai lão gia hỏa này muốn mình trả hắn quay lại pháp khí tiểu kiếm.

https://thuviensach.vn

- Hoàng Tuyền lão tổ, vừa rồi hình như ta nghe ngươi thề vĩnh viễn cũng không trở lại tiểu kiếm mà.

Diệp Không cười lạnh nói.

Hoàng Tuyền lão tổ biến sắc, lại vui cười nói:

- Ta thề vậy sao? Ha ha, vậy ngươi cũng tin? Lời thề của ta có khác gì đánh rắm đâu.

- Ha ha.

Diệp Không cười to:

- Hoàng Tuyền lão cẩu, ngươi cho rằng ta ngốc đích sao? Thả ngươi trở về, lần sau ta muốn hút công lực của ngươi không bị ngươi hại chết mới lạ! Hơn nữa, giữ lại một tên công lực cao hơn bên mình có khác gì ôm bom đâu.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 95

Phản Hấp!

Chương 95: Phản hấp!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ta sẽ dạy ngươi một biện pháp, ngươi có thể thực hiện, để nguyên anh của ta không thể khống chế linh khí, như vậy ta sẽ không thể đối phó ngươi rồi.

Diệp Không khẽ động lòng.

- Nói nghe thử một chút.

Một canh giờ sau đó, Diệp Không đã hoàn toàn học xong pháp thuật "Định anh chú" mà Hoàng Tuyền lão tổ truyền thụ.

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói:

- Vậy ngươi có thể cho ta trở về rồi chứ?

- Thế nhưng ta vẫn còn lo lắng.

Hoàng Tuyền lão tổ thẹn quá hóa giận, quát:

- Đồ vô sỉ! Ngươi không thả ta trở về, lại vì sao học pháp thuật của ta? Đê tiện, quá đê tiện, lẽ nào ngươi chịu nhìn nhiều linh khí như vậy biến mất? Từng này cũng đủ ngươi lên trúc cơ nha!

Diệp Không cười ha ha:

- Ngươi vội vã trở về như vậy, thật là tốt với ta sao? Ngươi đã muốn đem đám linh khí này đều để ta hấp thụ, còn quan tâm như vậy làm gì? Có cái bánh to trước mặt ai chẳng động tâm, thế nhưng, ta lại biết, thà rằng ăn ít một chút, cũng không muốn đánh mất tính mệnh!

Hoàng Tuyền lão tổ triệt để bất đắc dĩ, cũng không để ý Diệp Không, một mình ngồi trong màu vàng quang trụ, xếp bằng ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực Diệp Không cũng rất khó xử, hắn trong lòng ước gì để lão gia hỏa này nhanh chết, mặc kệ Hoàng Tuyền lão tổ ở trong tiểu kiếm hay tại trong óc, đều phi thường nguy hiểm.

Nhưng hắn hiện tại thực lực có hạn, ngoại trừ phù chú bách khoa toàn thư có thể vây khốn Hoàng Tuyền lão tổ, nếu muốn giết hắn rất khó có khả năng. Đây cũng là nguyên nhân Hoàng Tuyền lão tổ không chút nào lo lắng, Diệp Không muốn giết hắn, quá khó khăn rồi.

Không có biện pháp, vậy cứ để hắn đứng ở trong óc mình đi, may mắn nguyên anh chỉ là hồn phách, không ăn không uống, cũng không có thể đi tiểu, bằng không thật buồn nôn.

Diệp Không đem ý thức ly khai linh đài, chuyên tâm bắt đầu hấp thu linh khí trong tiểu kiếm, linh khí Nguyên Anh kỳ tu sĩ thực sự dư thừa, tổn thất tuyệt đại bộ phân, chỉ còn một số lẻ, tựu để Diệp Không chịu không nổi.

Khí hải cũng có dung lượng, mỗi khi đột phá một tầng hoặc là cảnh giới, thể tích khí hải sẽ tăng thêm. Nếu đổi lại là người khác, hấp thu linh khí xa xa không có nhiều như vậy, cũng vì Diệp Không tu hành Ngũ hành thăng tiên kinh chính là cần lượng linh khí khổng lồ, dĩ nhiên đem linh khí Hoàng Tuyền lão tổ chuyển sang hút phân nửa, lúc này mới cảm thấy thực sự ăn không tiêu.

Còn lại phân nửa linh khí, Diệp Không một chút cũng không thể hấp thu, khí hải hắn đã đầy, ngay cả tứ chi bách hải hắn cũng đều là linh khí, vận chuyển đều khó khăn.

Còn lại một nửa, Diệp Không liền để lãng phí, không có biện pháp, lãng phí còn tốt hơn lưu lại cho địch nhân.

Vấn đề bây giờ chính là những linh khí đã luyện hóa. Luyện hóa, đó chính là tinh luyện loại bỏ tạp chất, lấy thứ tinh khiết sử dụng.

Tài liệu tu tiên muốn luyện hóa, đó là làm tăng thêm độ tinh khiết, loại bỏ tạp chất, pháp bảo pháp khí muốn luyện hóa, tức là xóa đi thần thức người người sử dụng lưu lại, để mình dùng phát huy sức mạnh to lớn.

Đồng dạng, hút linh khí của người khác, cũng cần phải luyện hóa, đồng dạng là loại bỏ thần thức trong linh khí đối phương lưu lại.

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, ngươi mua một bộ quần áo cũ, thì cũng phải giặt sạch rồi mới dám mặc, linh khí cũng cần tẩy rửa lại.

Tuy rằng luyện hóa không phải hai ba hôm có thể hoàn thành, thế nhưng cũng so với Diệp Không hấp thu linh khí trong không khí phải nhanh hơn vô số lần.

Diệp Không phỏng chừng, nếu muốn luyện hóa linh khí này cần thời gian một năm.

Thời gian tưởng như rất dài, nhưng nghĩ lại, đến lúc đó ít nhất phải là luyện khí tầng năm, vậy không cảm thấy dài quá, nếu như Diệp Không chậm rãi tu luyện, năm năm tuyệt đối luyện không đến luyện khí tầng năm.

Diệp Không mở mắt ra, nhìn pháp khí tiểu kiếm trong tay, đáng tiếc lắc đầu, sau đó bỏ vào túi trữ vật, linh khí bên trong hắn là tuyệt đối không dám hấp thu, chờ hắn một năm thời gian luyện hóa linh khí trong cơ thể, linh khí trong tiểu kiếm sớm đã biến mất.

Thế nhưng khi bỏ tiểu kiếm trong túi trữ vật, Diệp Không lại đột nhiên chú ý tới trong túi trữ vật còn có một vật.

Linh thạch đã dùng hết linh khí! Trong túi người tu tiên đều là bảo vật phế phẩm cũng không lỡ vất đi, tựu ngay cả linh thạch đã bị hút khô linh khí, Phạm Cửu Xà cũng quý trọng giữ lại, đám tinh thạch phế phẩm này dĩ nhiên có hơn ba mươi tám khối.

- Có thể hay không đem linh khí dư thừa cất vào trong phế linh thạch đây? Đây vốn là vật chứa linh khí, linh khí ở trong đó hẳn là sẽ không dễ dàng thất thoát.

Diệp Không vì nghĩ được cách mà kích động, vội vàng cầm lên một khối linh thạch, đem đám linh khí chưa luyện hóa thử một lần, thật sự có thể sao!

Chỉ đáng tiếc chính là, khối linh thạch này dung lượng quá nhỏ. Linh khí linh thạch quý tại tinh khiết, lấy chất lượng thủ thắng, mà không phải số lượng.

- Trò chuyện chút đi.

Diệp Không đem ba mươi tám khối linh thạch tràn ngập linh khí, lại một lần nữa hút linh khí trong tiểu kiếm pháp khí, còn lại một phần tư hắn cũng

https://thuviensach.vn

không nghĩ ra biện pháp cũng chỉ có thể lãng lãng phí.

- Ngươi luyện luyện đi! Sớm muộn bản lão tổ đập nát kim quang của ngươi, đoạt thân thể của ngươi, ha ha, ngươi giờ đang luyện hộ lão tổ ta!

Trong đầu trong truyền đến tiếng cười của Hoàng Tuyền lão tổ.

- Vậy sao?

Diệp không cười nhạt.

- Ngươi đoạt xá ta không có thành công, thì cũng chỉ có thể trở lại tiểu kiếm pháp khí. Nếu như ta hủy diệt cái chuôi tiểu kiếm này, rồi đem ngươi đuổi ra khỏi linh đài của ta. . .

- Ta đây cũng sẽ không chết!

Hoàng Tuyền lão tổ rống giận.

- Ngươi sẽ thành cô hồn dã quỷ, ha ha, ta nghe nói rất nhiều người tu ma đều thích Luyện Hồn Phiên, ta nghĩ một hồn phách cấp Nguyên anh thì bọn họ nhất định sẽ rất hài lòng chết!

Diệp Không còn chưa nói hết, chợt nghe hoàng tuyền lão tổ rống giận:

- Ngươi dám! Ngươi ngươi ngươi! Ngươi quá bẩn tính! Đuổi tận giết tuyệt!

Sau đó, lại thay đổi khẩu khí cầu xin nói:

- Đạo hữu, kỳ thực giữ lại bản lão tổ rất có tác dụng, ngươi là một người tu tiên mới nhập môn rất nhiều chỗ cũng đều không rõ ràng, nếu như tự mình mò mẫm thì rất tốn thời gian, lại tốn sức, nếu là có bản lão tổ hỗ trợ, có thể trợ giúp ngươi không ít.

Diệp Không nghĩ cũng đúng, nếu hiện nay cản không được, cũng giết không chết Hoàng Tuyền lão tổ sao không lợi dụng đây?

- Được rồi.

Diệp Không trả lời:

- Nếu là ngươi thật tình trợ giúp ta, ngày sau ta tất cho ngươi tìm người tu tiên linh căn tốt cho ngươi Đoạt Xá, còn nếu ngươi còn có cái chủ ý quái quỷ gì. . . Ta có chết cũng muốn kéo theo ngươi làm đệm lưng!

Hoàng Tuyền lão tổ vội đáp:

- Ngươi yên tâm, không có, ta thề. . .

- Ngươi thề thì khác gì đánh rắm.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ ngượng ngùng cười cười:

- Nói chung ta sẽ không thế nữa, chúng ta chung sống hoà bình, tương thân tương ái.

Tuy rằng Diệp Không rất không tình nguyện trong não có hai người, nhưng hiện nay cũng chỉ có thể như vậy rồi, sau này cố nghĩ cách khác, chính mình đúng là có rất nhiều chuyện không rõ ràng, có người hỏi, cũng là chuyện tốt.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 96

Nổi Giận!

Chương 96-97: Nổi giận!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Lão tổ, ta hỏi ngươi, ngươi là vì sao tiến vào trong pháp khí vậy? Có phải là nguyên anh đều có thể tồn tại mười vạn năm lâu như vậy? Còn có, phường thị cách nơi này gần nhất ở nơi nào?

Diệp Không hỏi nửa ngày, cũng không chiếm được đáp lại, để thần thức quay lại trong linh đài, lại thấy Hoàng Tuyền lão tổ đã ngủ như một con chó con.

- Con mẹ nó chứ, lúc đánh nhau thì tỉnh, lúc cần nhờ vả thì lại lăn ra ngủ, đúng là đồ con lừa!

Diệp Không mắng xong liền cười lên:.

- Ngày hôm nay thật đúng là nhân họa đắc phúc đây, nếu như luyện hóa linh khí của hắn, rất nhanh có thể khu động phi kiếm, ta có thể đi ra giang hồ rồi, ha ha, nhanh một chút luyện hóa linh khí đi thôi!

Lần đả tọa này cũng không có lâu, sáng sớm hôm sau, hắn đã tỉnh.

- Mẫu thân, con gần đây muốn bắt đầu bế quan, con nghĩ bế quan năm ngày thì nghỉ một ngày đêm.

Hiện nay Diệp Không còn chưa tới trạng thái ích cốc, năm ngày ăn một lần cơm là vừa vặn.

- A, tốt, chính con cũng phải cẩn thận, đừng để bị đói, luyện công cũng đừng quá khổ cực, mẫu thân lập tức chuẩn bị quần áo cho con, còn có lương khô, nếu như đói bụng còn có bánh bao mà dùng tạm. . .

- Không cần, con đều đã chuẩn bị tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không vội cắt đứt nàng lải nhải không dứt, lại nói:

- Mẫu thân, người đừng cho ai đi tới gian phòng của con, tin tức con là người tu tiên phải bảo mật, bằng không nhi tử của người sẽ gặp phải nguy hiểm, người rõ rồi chứ?

Diệp Không cố ý nói đáng sợ chút, khiến cho lão nương coi trọng. Trần Cửu mẫu cười nói:

- Đã biết, con còn muốn lắm mồm hơn so với mẫu thân.

Hai mẫu tử đang ăn điểm tâm, bên ngoài đã có thanh âm nữ hài vang lên:

- Trần di nương.

- Sư phụ.

- Các ngươi tới thật sớm a, ha ha, cũng không biết có thể gặp gỡ Bát thiếu gia hay không. . .

- Lại nữa rồi.

Diệp Không cầm bánh bao, nhanh chóng trở lại phòng mình.

- Ai... Không vội tránh nha, để cho lão tổ ta nhìn nha đầu này, âm thanh rất giòn nha!

Hoàng Tuyền lão tổ cũng không biết tỉnh lúc nào, xem ra còn rất háo sắc.

- Có cái gì đẹp mắt đâu, chỉ là hai nha hoàn trong phủ.

Diệp Không không có để ý đến hắn, gặm màn thầu đi trở về.

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói ra:

- Ngươi đương nhiên không sao cả, lão tổ ta mười vạn năm không gặp nữ nhân, mười vạn năm nha mười vạn năm đấy, ngươi có biết hay không, mười vạn năm nó dài đăng đẳng như thế nào ngươi có biết không?

- Ngươi mười vạn năm không có đại tiện đấy? Nếu không ta dẫn ngươi đi xem người ta đại tiện nhé?

Diệp Không hỏi.

- Nhìn tố chất này của ngươi, không ngờ văn hóa cũng không có.

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận không biết nói gì.

- Lão tổ, vì cái gì ngươi lại chui vào trong pháp khí thế?

Sau khi trở về phòng của mình, Diệp Không hỏi.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ không nói lời nào, xem ra vẫn còn mất hứng.

- Này, lại ngủ sao? Không được ngủ a.

Diệp Không đem thần thức tiến vào linh đài, trông thấy Hoàng Tuyền lão tổ vẫn còn tỉnh.

- Nhìn không ra ngươi tính tình rất lớn, những nha hoàn kia có cái gì đẹp mắt đấy chứ, lại nói sau khi ngươi xem thì thế nào, ngươi có cái công năng kia sao?

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói ra.

- Cho nên ta cũng chỉ có thể xem a, chút yêu cầu này cũng không cho ta thỏa mãn, còn muốn hỏi cái này hỏi cái kia? Không có cửa đâu!

- Không hỏi thì không hỏi, lão tử không cầu ngươi!

Diệp Không cũng không phải tốt tính gì, quay đầu lại rời khỏi linh đài.

Bởi vì bên ngoài thỉnh thoảng có nha đầu lui tới, cho nên hắn không tiện luyện Ảnh Vũ, cho nên cũng chỉ đi vào phòng, lấy giấy trắng ra, thử vẽ linh phù, tuy hiện tại không có tài liệu chế linh phù, thù luyện cho gia tăng độ thuần thục.

Trông thấy Diệp Không đang vẽ bùa, Hoàng Tuyền lão tổ giễu cợt một tiếng, cũng không biết là cười cái gì, Diệp Không cũng không thèm chú ý tới hắn.

- Diệp Không ca ca.

Không qua một hồi, Lô Cầm và tiểu Hồng lại tới.

- Nghe nương nói, ca muốn bế quan? Muội tới nói cho ca một tiếng, ca yên tâm bế quan đi, muội sẽ không cho ai quấy rầy ca đâu.

Tiểu nha đầu rất hiểu chuyện, cũng biết làm đau lòng người.

- Ân, năm ngày bế quan nghỉ ngơi một ngày, ca muốn tu luyện một loại võ công độc môn, ngàn vạn lần không nên cho người nhìn trộm.

Diệp Không bế quan là tu tiên, tiểu Lô Cầm đương nhiên biết rõ ý tứ, nhưng tiểu Hồng không biết, trong nội tâm cả kinh nói oa, hắn thực rất lợi hại a, còn có võ công độc môn?

- Bát thiếu gia, ta biết rõ ngươi ngại những nha đầu kia làm phiền, ta có thể đi đuổi các nàng đi.

Tiểu Hồng xung phong nhận việc, chủ động yêu cầu hỗ trợ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không vừa định nói, trong đầu, lại có âm thanh của lão gia hỏa vang lên.

- Oa, nha đầu kia tốt a! Ta thích, vóc người rất đẹp nha, quần áo không bao lại a, người nhìn cổ nàng kìa, vừa tròn lại rắn chắc.

Diệp Không đột nhiên cảm thấy rất tức giận, tuy hắn không muốn dính dấp với tiểu Hồng, nhưng nghe thấy Hoàng Tuyền lão tổ bình luận như thế, Diệp Không vẫn cảm thấy không vui.

Diệp Không không nói chuyện, tiểu Hồng không biết hắn đang suy nghĩ gì, tiếp tục nói ra.

- Bát thiếu gia, có thể nếu ta ra mặt đuổi các nàng đi, các nàng nhất định sẽ cho rằng ta... Cũng giống như trong suy nghĩ của các nàng, là các nàng cố ý tranh giành a, cho nên...

Tiểu Hồng lại nói rất mịt mờ, nhưng ý tứ rất rõ ràng dễ hiểu, nếu đuổi các nha hoàn kia đi, các nàng nhất định sẽ cho rằng ta có tâm tư nhớ ngươi, cho nên thanh danh ta bị hao tổn, vậy ngươi phải đền bù tổn thất cho ta, tốt nhất... Nên dạy cho ta Đả Cẩu Bổng Pháp.

Tiểu Hồng đang nói... Lão tổ trong đầu của Diệp Không cũng đang nói.

- Oa, nếu như nha đầu kia mặc quần áo bốc lửa, thỏa thích vui vẻ một chút, sống ít hơn năm ba năm cũng tốt, nếu như xóc váy của nàng lên, lảo tổ ta sẽ thoải mái hơn không ít, oa, thật tốt khi ngắm nàng, sau đó dùng roi...

- Ngươi mà nói thêm một câu nào nữa, lão tử sẽ không quan tâm tới ngươi.

Diệp Không không thể nhịn được nữa, rốt cục gào thét lên tiếng.

Hoàng Tuyền lão tổ dù rất biến thái, nhưng cũng ngoan ngoãn câm miệng, bất quá bởi vì Diệp Không rống lên tiếng, làm cho tiểu Hồng bị dọa sợ.

- Ta, ta, ta không nói, ta ta ta. . .

Tiểu Hồng thất kinh, không rõ chính mình nói sai ở đâu, làm sao lại chọc giận hắn chứ?

Xem hắn lớn lên nóng tính như vậy, dường như còn tức giận hơn so với bất cứ lần nào trước kia, xem ra, ta sẽ có kết cục còn thảm hơn so với Mã

https://thuviensach.vn

tỷ.

- Bát thiếu gia tha mạng, là tiểu Hồng không hiểu chuyện, tiểu Hồng chủ động phân ưu với Bát thiếu gia, không phải mượn cơ hội này vơ vét tài sản, võ công độc môn của Bát thiếu gia, làm sao những nô tài như chúng ta có thể học, Bát thiếu gia tha mạng, sau này nô tài vĩnh viễn không dám không an phận nữa...

Tiểu Hồng vừa kinh vừa sợ, sau đó quỳ gối xuống trước mặt của Diệp Không, vừa khóc vừa kể lể, vừa ôm chân của Diệp Không.

- Ngươi làm cái gì chứ, ta không phải nói ngươi.

Diệp Không nói xong, phát hiện hai nữ tử trong phòng, trừ tiểu Hồng thì chính là Lô Cầm, vội vàng nói với Lô Cầm đang còn khó hiểu.

- Ta cũng không phải nói ngươi.

- Ta biết rõ ngươi chưa nói ta, nhưng tiểu Hồng tỷ cũng là có hảo ý, ngươi cũng đừng xử phạt nàng.

Lô Cầm cũng là lần đầu tiên thấy Diệp Không tức giận, cũng cầu tình cho tiểu Hồng.

Diệp Không cười khổ, nói:

- Ta thật sự không có nói nàng.

Diệp Không là ngồi ở trên mặt ghế, mà tiểu Hồng đang quỳ lạy dưới chân, đang không ngừng vang xin, thân thể no đủ của tiểu Hồng cũng vừa vặn ở ngang gối của Diệp Không.

Khoảng cách gần như thế, lời cầu khẩn động lòng như thế, còn có khuôn mặt xinh đẹp đang khẩn thiết cầu xin, đột nhiên Diệp Không nghĩ tới rất nhiều nằm trước ở tại địa cầu, một ít nữ nhân quỳ trước mặt mình, vừa quỳ vừa dùng miệng XXX, sau đó ngẩn đầu nhìn mình.

Diệp Không rung động trong lòng, hai cái đầu gối liền không nhịn được mà khép lại chút ít, kẹp thân thể tiểu Hồng vào bên trong.

- Tiểu Hồng, ta thật sự không có nói ngươi.

Tay Diệp Không đặt ở trên đầu tiểu Hồng, chạm vào tóc mềm mại của thanh xuân, bàn tay phi thường thoải mái.

Tiểu Hồng bị hắn hù sợ, lau nước mắt nói ra.

- Bát thiếu gia, nô tì sai rồi.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, ai nha, ta đúng là không có nói ngươi.

Tay của Diệp Không muốn kéo dài xuống dưới của tiểu Hồng, đột nhiên nhớ tới Lô Cầm ở bên cạnh.

Quay đầu nhìn xem tiểu nha đầu. Khá tốt, không có chú ý, hắc hắc.

Diệp Không lúc này mới nói.

- Tiểu Hồng tỷ, ta thực sự không còn cách nào khác, ngươi không phải muốn học võ công sao? Đừng nói Cái Bang Đả Cẩu Bổng Pháp, dù là Hàng Long Thập Bát Chưởng, Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, ta cũng có thể dạy ngươi, đến đây, nhanh đứng lên đi.

- Thật sao?

Tiểu Hồng ngẩng đầu lên, trong hai mắt đẫm lệ còn dính nước mắt, nhưng nghĩ tới việc Diệp Không vừa trở mặt với mình, cho nên nhanh chóng cúi đầu xuống.

- Nô tài không dám.

Lúc tiểu Hồng cúi đầu, trong cổ áo lại xuất hiện cái cổ trắng, làm cho nội tâm của Diệp Không rung động.

- Đứng lên đi, chỉ cần ngươi thiệt tình trợ giúp Bát thiếu gia, hắn sẽ dạy ngươi.

Lô Cầm đi tới, nâng nâng tiểu Hồng dậy.

- Tạ ơn Bát thiếu gia.

- Được rồi, đi giúp ta đuổi những nha hoàn kia đi, ta cũng bế quan, ngươi không có việc gì không nên quấy nhiễu ta, có việc cứ bảo tiểu Cầm gọi ta, chờ ta công lực đại thành, đương nhiên sẽ gọi các ngươi.

Tiểu Hồng vốn đang cảm thấy Bát thiếu gia tính tình cũng không hư hỏng giống như lời đồn đãi, hôm nay vừa thấy, quả nhiên, sợ tới mức nàng phải cẩn thận hơn nhiều.

Hai nữ hài vừa rời đi, Diệp Không đã bỏ linh thạch vào đại điều khiển, khởi động trận pháp, bắt đầu ngồi xuống.

- Trách không được tức giận như vậy, thì ra ngươi cũng thích nha đầu kia.

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc quỷ dị.

- Ta mới không phải, ngươi ít nói bậy.

https://thuviensach.vn

- 'Thôi đi pa ơi... Ta thấy ngươi không nở ra tay đấy!

Hoàng Tuyền lão tổ mỉa mai nói ra.

- Nhưng lão tổ ta cũng đã lâu không nhìn thấy nữ nhân, giống như lúc trước, nữ tử xinh đẹp là phàm nhân, ta còn chướng mắt, nói cho ngươi biết, lão tổ ngay cả mỹ nữ Ảnh tộc cũng đã chơi đùa rồi.

- Ảnh tộc?

Diệp Không nghe xong, chú ý tới, hỏi:

- Mươi vạn năm trước, Ảnh tộc còn không phải diệt vong rồi sao?

Không thể ngờ là Hoàng Tuyền lão tổ lại kinh ngạc hỏi lại.

- Chẳng lẽ Ảnh tộc đã diệt vong sao?

Sau đó hắn hú lên vui mừng rất quái dị.

- Oa ah! Ảnh tộc bị diệt, rốt cuộc không còn người truy sát ta, ha ha...

- Ảnh tộc đuổi giết ngươi? Tại sao bọn họ đuổi giết ngươi?

Diệp Không tò mò hỏi.

- Bởi vì, bởi vì... Ta làm hai mỹ nữ Ảnh tộc có bầu...

Hoàng Tuyền lão tổ rõ ràng nghĩ một đằng nói một nẻo.

Diệp Không biết rõ có hỏi, hắn cũng không nói sự thật, vì vậy cười nói.

- Khoác lác, chắc chắn là ngươi đã trộm thứ gì đó của người ta, nhìn ngươi như thế, pháp bảo Nguyên Anh kỳ cũng không có, lưu lại di vật chỉ là mấy khối linh thạch và thanh kiếm mẻ.

- 'Thôi đi pa ơi... Ngươi nói rằng, ngươi thật sự cho rằng đó là túi trữ vật của ta sao? Ngươi cho rằng ta một Nguyên Anh trung kỳ còn dùng túi trữ vật sao?

Hoàng Tuyền lão tổ đắc ý giảng thuật.

- Lúc ấy ta bị tám cao cấp chiến sĩ Ảnh tộc vây công, lão tổ ta nhất thời không cẩn thận, bị cướp đi trữ vật giới chỉ, trận chiến ấy đánh thiên hôn địa ám, đến cuối cùng, bọn họ nhiều người hơn, lão tổ ta không địch lại chúng, pháp bảo đều bị làm hỏng, nhưng ta cũng đánh chết hai tên chiến sĩ Ảnh tộc, còn trốn thoát khỏi vòng vây của chúng, ngươi nói ai lợi hại hơn chứ?

Diệp Không không có để ý đến hắn, hỏi.

- Cái túi trữ vật là của ai đấy?

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

https://thuviensach.vn

- Năm đó ta vừa vặn chạy trốn tới sơn động kia, phát hiện tên tu tiên giả Man tộc, ta vừa vặn tiêu diệt hắn, đoạt đồ vật của hắn, nhưng thân thể của ta thật sự không chống đỡ được, cuối cùng đành phải đem Nguyên Anh và công lực truyền vào thanh kiếm mẻ rác rưởi kia mà tồn tại.

- Thì ra là như vậy.

Diệp Không gật đầu, trách không được trong di vật của Hoàng Tuyền lão tổ lại chỉ có vài thứ thế này.

Ngẫm lại, hắn lại hỏi.

- Linh khí có thể tồn tại bên trong pháp khí sao? Còn nữa, Nguyên Anh kỳ chỉ có thọ nguyên tám trăm năm, vì cái gì ngươi lại có thể ngủ say mười vạn năm?

- Bởi vì lão tổ ta lợi hại rồi, ta bổn sự lớn nha.

Rõ ràng Hoàng Tuyền lão tổ lại bắt đầu nói chuyện phiếm, nhưng Diệp Không cũng không ép hỏi hắn.

- Được rồi, ngươi hỏi ta nhiều vấn đề như vậy, nên để ta hỏi ngươi mấy vấn đề.

Lúc này đến phiên Hoàng Tuyền lão tổ hỏi.

- Được rồi, ngươi hỏi đi.

Kỳ thật Diệp Không cũng biết mình vừa đặt chân lên tu tiên giới, hỏi hắn cũng chẳng khác gì so với hỏi tảng đá.

Quả nhiên vấn đề đầu tiên, hắn không trả lời được.

- Ảnh tộc bị diệt vong như thế nào?

- Ách... Không biết!

- Hiện tại tình huống tu tiên giới Thương Nam đại lục thế nào?

- Ách. . . Tình huống này, rất phức tạp, một lời khó nói hết nha.

Hoàng Tuyền lão tổ quan tâm nhất là hai vấn đề này mà không có câu trả lời, cả giận nói ra.

- Vậy ngươi tổng những quốc gia mà ngươi đã biết kể cho ta nghe, quốc gia của ngươi là gì, môn phái tu tiên sau lưng là ai, xung quanh có mấy gia tộc tu tiên?

- A, cái này biết một chút.

Diệp Không vội vàng nói ra.

https://thuviensach.vn

- Quốc gia của ta gọi là An Quốc, hoàng đế chính là An Như Sơn, bên cạnh còn có quốc gia gọi là Vũ Quốc, gia tộc tu tiên sau lưng, không biết được, nhưng ta biết rõ phương Bắc có Hoàng Châu, chỗ đó có gia tộc Vạn gia là tu tiên.

- Còn gì nữa không?

Diệp Không mặt đỏ lên.

- Những chuyện này... Ta mới được biết khi vừa tu luyện, mỗi ngày bận rộn muốn chết, làm sao có thời giờ quản nhiều chuyện như vậy chứ? Ta là một tán tu cấp thấp, nào dám nghe lóng loạn? Ngay cả thành thị ở gần đây tên gì ta còn không biết đấy.

- Không có tiền đồ, ngươi còn nói lý.

Hoàng Tuyền lão tổ mỉa mai một câu, sau đó lại thở dài, ngẩng đầu nhìn lên đỉnh đầu.

- Ảnh tộc cuối cùng vẫn bị Bắc tộc diệt tộc a.

- Làm sao ngươi biết? Lúc ngươi ngủ say, Ảnh tộc đã bị diệt sạch sao? Vì cái gì ngươi biết Ảnh tộc là bị Bắc tộc tiêu diệt chứ?

Diệp Không tò mò hỏi, bởi vì trong miệng Trương Ngũ Đức, Ảnh tộc là chiến đấu với Ma tộc, cho nên thực lực giảm mạnh, sau đó bởi vì Ảnh tộc sanh con rất gian nan, cho nên càng ngày càng ít, cuối cùng tiêu vong trong lịch sử.

Nhưng Hoàng Tuyền lão tổ lại nói, Ảnh tộc là bị Bắc tộc tiêu diệt.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 98

Hoài Xuân.

Chương 98-99: Hoài xuân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Mặc dù lão tổ ta không trông thấy, nhưng cũng có đầu óc chứ, cũng có thể đoán được nha.

Hoàng Tuyền lão tổ tiếp tục dùng giọng điệu mỉa mai nói ra.

- Bắc tộc đoạt địa bàn của Ảnh tộc, song phương đương nhiên có mâu thuẫn, hơn nữa, nữ nhân Ảnh tộc xinh đẹp như vậy, lại tinh thông âm luật, cái có các loại bản lĩnh, không muốn bắt nữ tử Ảnh tộc về làm đồ chơi à? Còn nữa, tính cách của Ảnh tộc trương dương, lại yêu chõ mõm vào chuyện người khác, trong lúc vô hình mà đắc tội rất nhiều người... Với đủ loại tình huống này, làm sao bọn họ không bị diệt vong được đay?

- Dù sao Ảnh tộc cũng trợ giúp Bắc tộc đối kháng với Yêu Ma mà!

Hoàng Tuyền lão tổ mắng.

- Ngây thơ! Bản tính của người là mang thù sẽ báo, những chuyện kia đã qua trên vạn năm, còn có ai nhớ tới người tốt với bọn họ chứ? Lại nói, Ảnh tộc cũng là vì sợ Yêu Ma xâm lấn nên mới ra tay a, hơn nữa bọn họ trời sinh tiện mệnh, lại ưa thích làm náo động, chuyên quản chuyện của người khác, có thể oán ai đây?

Diệp Không cảm thấy không thể nhận đồng thuyết pháp của Hoàng Tuyền lão tổ, phản bác nói ra:

- Lời này của ngươi không đúng, a, bằng hữu giúp ngươi đối phó địch nhân, ngược lại là mệnh tiện, tự tìm, sau đó sau khi mình được bình an, lại

https://thuviensach.vn

ham thích nữ tử đẹp mắt của người ta, diệt cả nhà của bằng hữu trợ giúp ngươi, đây là cái đạo lý gì, còn có công lý hay không?

- Công lý?

Hoàng Tuyền lão tổ hổ thẹn cười một tiếng, nói ra.

- Xem ra ngươi đúng là quá ngây thơ, công lý thế đạo chính là như thế, vĩnh viễn phải biến mình thành mạnh hơn nữa, không phải ta ăn ngươi, chính là ngươi ăn ta, nếu như ngươi không có thực lực, vậy ngươi nên ít xuất hiện một chút, cái gì bằng hữu, ân tình, hữu nghị, đều là chó má! Chỉ cần trong túi của người khác có thứ gì mà ngươi vừa ý, ai ngươi cũng có thể giết người đoạt bảo, mạnh được yếu thua, không có một tia ôn nhu, đây chính là công lý vĩnh hằng bất biến của tu tiên giới.

Đúng vậy, mà ở Thương Nam đại lục này, một mặt này được bày tỏ chân thật nhất trong tu tiên giới.

Người ở đây nhân tính lạnh lùng, trừ thực lực, những thứ khác như tình nghĩa, đạo nghĩa, căn bản là không bằng một trang giấy, đây cũng chính là nguyên nhân Truong Ngũ Đức thủy chung cường điệu câu "Ít xuất hiện".

Diệp Không vốn cho rằng ở cái đại lục vô tình này có chuẩn bị, có thể nghe Hoàng Tuyền lão tổ nói như vậy, trong nội tâm vẫn cảm thấy rất không thoải mái, đột nhiên nhớ tới Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh, Ngũ Hành tán nhân lưu lại câu nói kia.

- Thế giới này chính là đồ phá hoại.

Diệp Không nhàn nhạt nói ra.

- Đúng, xác thực, cái thế giới này chính là đồ phá hoại!

Hoàng Tuyền lão tổ gật đầu.

- Vậy ngươi có nói tới Ngũ Hành tán nhân chưa?

Diệp Không lại hỏi.

- Ngũ Hành tán nhân? Tán nhân? Tán tu mới gọi là tán nhân, chưa nghe nói qua, rất nổi danh sao?

Hoàng Tuyền lão tổ ngẫm lại lắc đầu.

- Như thế nào lại không biết, hắn đã phi thăng rồi!

Hoàng Tuyền lão tổ ngẫm lại, nhưng vẫn không biết, suy đoán nói ra.

- Có lẽ là chuyện trong vòng mười vạn năm nay a.

https://thuviensach.vn

- Vậy được rồi, ta luyện hóa linh khí của ngươi, ân, dùng đạo lý của Thương Nam đại lục, ta không cần cảm tạ ngươi, chờ ta cường đại, hoàn toàn có thể giết ngươi.

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói.

- Xác thực, chỉ cần ngươi có bản lãnh đó.

Hắn lại ngáp, vặn eo bẻ cổ nói ra.

- Ai, không có linh lực, muốn trò chuyện nhiều một chút cũng không được, ta đi ngủ, nhớ rõ lúc đi phường thị, mua cho lão tử một ít Dưỡng Nguyên Đan.

- Lão tử cũng không biết phường thị ở đâu.

Diệp Không cười khổ một tiếng, bắt đầu luyện hóa linh khí trong cơ thể.

Hoàng Tuyền lão tổ linh căn dùng mộc linh khí và thổ linh khí làm chủ, cho nên trong cơ thể Diệp Không cũng chỉ có hai chủng linh khí này, nếu muốn luyện hóa, xác thực rất tốn thời gian, dù sao những linh khí này vẫn còn lưu lại thần thức Nguyên Anh trung kỳ cường đại.

Cho nên một lần chỉ có thấy lấy một chút linh khí, nhưng nếu làm nhiều lần, cuối cùng cũng nhét vào khí hải của hắn, chúng mới cùng linh khí bản thân của Diệp Không dung hợp với nhau.

Tuy luyện hóa rất chậm, nhưng so với hấp thu linh khí trong không khí thì tốt hơn nhiều.

- Tiểu Hồng, hôm nay tình huống như thế nào?

Buổi tối Nhị thái thái một bên uống trà sâm, một bên dò hỏi.

- Hôm nay Bát thiếu gia bắt đầu bế quan, bế năm ngày quan, đi ra nghỉ ngơi một ngày, nghe nói muốn luyện công phu gì đó, cho nên bất cứ kẻ nào cũng không được tới gần phòng của hắn.

Tiểu Hồng cúi đầu trả lời.

- Bất luận kẻ nào cũng không được tới gần?

Nhị thái thái cau mày, lại nói.

- Ngươi thừa dịp nha đầu hộ Lô kia không ở đó, vụng trộm đi nhìn một chút đi.

Tiểu Hồng nghĩ đến buổi sáng Diệp Không đột nhiên nổi giận, hiện tại trong lòng của nàng vẫn còn sợ hãi, vội vàng nói ra.

https://thuviensach.vn

- Lô Cầm nàng một tấc cũng không rời, hiện tại còn đang ở cùng một chỗ với Trần di nương.

Nhị thái thái không vui liếc nhìn tiểu Hồng,

- Nàng sẽ không ăn cơm không đi nhà xí sao? Ngươi thừa dịp nàng không ở đó, đi nhìn trộm, có quan hệ gì không?

- Bát thiếu gia rất khôn khéo, nô tài sợ đánh rắn động cỏ.

Tiểu Hồng cúi đầu nhỏ giọng nói.

- Nói cũng phải!

Nhị thái thái gật gật đầu, lại hỏi.

- Mà những võ công kia, ngươi nói lại một lần nữa cho ta nghe nào.

- Vâng, nô tài nghe có ba loại, loại thứ nhất là Cái Bang Đả Cẩu Bổng Pháp, loại thứ hai là Hàng Long Thập Bát Chưởng, loại thứ ba là Cửu Âm Bạch Cốt Trảo.

Nhị thái thái trầm ngâm nói ra.

- Bổng pháp, chưởng pháp, trảo pháp, hắn học cũng không ít, bổng phép thích hợp cho hành quân cưỡi ngựa, ta cũng đã gặp không ít tướng quân thủ hạ võ tướng, ta muốn nhìn một chút uy phong bổng pháp của tên tiểu tử này a!

Nếu như Diệp Không nghe thấy nhất định sẽ té xỉu, ngay cả Nhị thái thái cũng muốn nhìn thấy đả cẩu bổng, cũng không biết đến lúc đó hắn đi đào ở đâu ra a.

Tiểu Hồng bẩm báo hết trở về phòng, lúc này từ sau đi ra một thiếu niên mười tám tuổi, môi hồng răng trắng, trên môi có ria mép nhàn nhạt, chính là nhi tử thứ hai của Nhị thái thái, Tam thiếu gia Diệp Vũ.

- Vũ nhi, ngươi cảm thấy võ công của Diệp Không có bao nhiêu độ tin cậy?

Nhị thái thái hỏi.

Ánh mắt của Diệp Vũ nhìn về phương hướng mà tiểu Hồng vừa rời đi, sau khi lão nương dùng sức nện chén trà xuống bàn, hắn mới lấy lại tinh thần.

- Nhi tử cảm thấy, ân... Tám phần là có thể tin được, ngươi nghe xam, Cái Bang Đả Cẩu Bổng Pháp, nhất định là do tên ăn mày đánh chó được

https://thuviensach.vn

dẫn dắt, diễn biến mà thành!

Nhắc tới lý luận suông thì Diệp Vũ đúng là hảo thủ, lập tức chậm rãi nói ra.

- Nhưng mà hài nhi lại cảm thấy cũng không có cái gì, một thứ do Cái Bang sử dụng, cũng không có trò gì quá lớn. Mà cái Cửu Âm Bạch Cốt Trảo, võ công mà vừa nghe tên, nhất định vô cùng âm nhu độc ác, cái gọi là cửu âm, nhất định là cần dùng bạch cốt của chín nữ tử luyện thành, võ công như thé trong quân đội không có nơi dùng, ngược lại Hàng Long Thập Bát Chưởng, danh tự đủ bá đạo, đủ hào khí, nghe xong là cả người nhiệt huyết sôi trào, nếu là học được loại chưởng pháp Hàng Long Thập Bát Chưởng nảy, đúng là mong muốn của đàn ông.

Nếu như Diệp Vũ này mà ở địa cầu nhất định sẽ mê Kim Dương, nhất định sẽ thành tri kỷ, bạn thân, ngươi là chân thần a, nghe tên đã biết được nhiều như thế, Cửu Âm Bạch Cốt đúng là cần xương của chín nữ tử luyện thành, cũng quá trâu, nếu như hắn biết Dương Quá đại hiệp có Ám Nhiên Tiêu Hồn Chưởng, không biết ngươi sẽ giải thích như thế nào?

Nhị thái thái nghe gật đầu, nói:

- Ta cũng hiểu được tiểu tử này đúng là không phải phô trương thanh thế, những cái tên võ công này cũng không phải có thể lăng không bịa đặt mà ra, cũng không biết hắn đã đạt được kỳ ngộ nào.

Diệp Vũ cũng đỏ mắt không thôi, mỉa mai cười một tiếng nói ra.

- Ông trời đúng là bất công, lại cho kẻ đần được kỳ ngộ, nếu để cho ta có được công pháp võ công này, ta nhất định sẽ mạnh hơn hắn gấp trăm lần.

Nhị thái thái cười sờ đầu nhi tử, khen.

- Đó là đương nhiên, yên tâm, công pháp chúng ta sẽ tìm được thôi, ha ha...

Diệp Vũ thấy lão nương tâm tình tốt một chút, nhịn không được mà hỏi thăm.

- Mẫu thân, lúc nào tiểu Hồng cho ta đây, nàng đã mười sáu, có thể... Có thể cho vào phòng rồi a, hắc hắc...

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử ngươi con mắt nhìn chằm chằm vào người của tiểu Hồng, nếu như ngươi chăm chỉ luyện tập võ công, thì sao không thể sánh bằng Diệp Long Diệp Hổ chứ? Ngươi nên đợi tới khi tiểu Hồng đạt được công pháp từ chỗ Diệp Không rồi nói sau.

Diệp Vũ uể oải nói ra.

- Làm gì cũng không nên để Tiểu Hồng đi, ta nửa đêm đi qua phòng của tiểu tử Diệp Không trộm công pháp không phải là được sao?

- Hồ đồ!

Nhị thái thái mắng, nói:

- Tiểu tử kia hiện tại võ công cao cường, nếu để cho hắn phát hiện, đánh ngươi một trận là nhẹ, làm thể sẽ cho hắn có cớ dời ra khỏi Diệp phủ, về sau sẽ không có cơ hội ra tay nữa!

Diệp Vũ bất mãn nói ra.

- Mẫu thân, cái gì gọi là đánh ta một trận là nhẹ, ta cũng không tin hắn một thân võ học lại lợi hại như thế.

- Không được, đừng tìm phiền toái cho ta!

Nhị thái thái nghiêm mặt, Diệp Vũ không dám nhiều lời, xám xịt cáo lui.

Đi ra ngoài trông thấy phòng của tiểu Hồng vẫn sáng đèn, tà tâm không tắt, rón ra rón rén đi qua, sau khi đi tiến vào phòng nhỏ, vừa vặn trông thấy cửa sổ nhỏ nửa mở, một giai nhân mỹ mạo đang hai tay nâng cằm, ngẩng đầu nhìn lên trời, không biết đang nghĩ về cái gì.

Ánh mặt trăng như bạc, gió thổi nhè nhẹ, thiếu nữ dưới ánh đèn nhíu mày buồn phiền, trong ánh mắt lóe hơi nước nhàn nhạt, hai tay nâng cằm, càng nhìn càng lộ ra nét đáng yêu, Diệp Vũ nhìn mà cam thấy điên đảo thần hồn.

- Ai, ban ngày gặp mặt, buổi tối vẫn muốn gặp, không biết ta có phải đang hoài xuân không nữa.

Đột nhiên tiểu Hồng nói ra một câu không đầu không đuôi, sau đó nàng nhìn thấy bóng đen bên ngoài cửa phòng, kinh hô.

- Ai?

Diệp Vũ sợ tới mức quay người bỏ chạy, trong nội tâm nói thầm, tiểu tử Diệp Không, không ngờ ngươi lại không an phận với tiểu Hồng, xem ra ta

https://thuviensach.vn

phải tìm cơ hội nhục nhã ngươi mới được.

Tiểu Hồng từ bóng lưng của Diệp Vũ mà nhận ra hắn, nàng thở dài một tiếng.

- Ai, Tam thiếu gia, sau này ta phải gả cho một người nhàn chán, một nam nhân cách cửa sổ mà nhìn lén hay sao?

Thiếu nữ đều có ôm ấp tình cảm tìm được nam nhân anh hùng cường liệt, so sánh với nhau, Diệp Không là thản nhiên đối mặt với ngàn vạn dân chúng, ngay cả tướng quân thân binh trong Diệp gia cũng vô cùng kính trọng hắn.

Mà Diệp Vũ nhìn lén bị người ta phát hiện, giống như chó nha có tang, lúc đào tẩu còn xém tí té ngã, đương nhiên làm cho tiểu Hồng xem thường.

Nhưng nàng với tư cách là nha hoàn của Nhị thái thái, nàng có thể lựa chọn sao? Nàng đã bán mình cho Diệp gia, tất cả quyền quyết định đều nằm trong tay của Nhị thái thái, mặc dù nàng có thể quát tháo với những gia đinh và nha hoàn khác, nhưng nàng cũng là người không có tự do, thậm chí có cảm giác không thể giao thân thể cho ai.

Tiểu Hồng duỗi cánh tay trắng bóc ra, đóng cửa sổ lại, thở dài.

- Bát thiếu gia, ngươi cũng biết có nô tỳ tưởng niệm ngươi không...

Không thể ngờ là ngươi luyện tập công pháp mạnh mẽ cường hãn như vậy, luyện hóa nhiều linh khí như thế, không ngờ không có tăng lên bao nhiêu, tuy tốc độ tu luyện của ngươi chậm, nhưng vượt cấp khiêu chiến là chuyện không thành vấn đề.

Hoàng Tuyền lão tổ nhịn không được cảm thán nói ra.

Hơn mười ngày ở trong đầu của Diệp Không, Hoàng Tuyền lão tổ cũng biết không ít bí mật của Diệp Không, đối với công pháp mà Diệp Không tu luyện cũng cảm thán không thôi.

Nói như vậy, phán đoán tốt xấu của một công pháp, chỉ tiêu trọng yếu nhất, chính là tốc độ tu luyện, tất cả mọi người là phải nhanh, càng nhanh càng tốt.

Liều lĩnh tăng cảnh giới, chỉ có thể đề cao cảnh giới, mới có thể có được công năng lợi hại hơn, pháp thuật lợi hại hơn, tu luyện ra pháp bảo lợi hại hơn.

https://thuviensach.vn

Tu ma giả vô cùng chấp nhất trong việc truy cầu tốc độ tu luyện, bọn họ không tiếc giết người đoạt bảo, để cho tốc độ đột phá của mình nhanh hơn, ai có thể trong trăm năm Kết Anh, những chuyện này là chuyện mà họ thích đàm luận nhất, mỗi lần nói ra trong giọng nói đều tràn ngập giọng điệu hâm mộ.

Có thể bọn hắn quên, tháp cao vạn trượng từ mặt đất xây lên, tầng trệt quyết định độ cao cuối cùng, chứ không phải là tốc độ xây nhanh, mà nền móng chính là cơ bản nhất, chính là căn cơ, mà mỗi khi xây lên một tầng cao hơn, các tầng ở bên dưới, một tầng nữa phải tiến hành gia cố tới trình độ nhất định.

Cho nên mới xuất hiện vấn đề bình cảnh, tòa tháp xây cao, phía dưới chưa vững chắc, muốn xây cao hơn nữa, cũng không thể làm tiếp, mà nó sẽ sụp đổ.

Đương nhiên tu tiên thường thích làm ngược lại, tẩu hỏa nhập ma là chuyện không hiếm, chuyện bình cảnh vẫn tồn tại, rất nhiều người giai đoạn trước là nhanh, nhưng khi tới trình độ nhất định, đến cổ chai, gây khó dễ, chậm trễ vài chục năm, mấy trăm năm, cuối cùng không thể đột phá, chờ tọa hóa, đây là chuyện quá bình thường.

Mà Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh lại không giống như vậy, đi một con đường riêng, cường điệu gia trì trụ cột cho mỗi tầng, mỗi tầng đều tốn rất nhiều thời gian, hấp thu đại lượng linh khí, căn bản là không để ý tốc độ, đặc điểm của nó là chậm, thật chậm, chậm giống như ốc sên.

Nhưng mà chỗ tốt của Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh lại làm cho người ta kinh ngạc, đó bởi vì trụ cột, phi thường ổn định, vấn đề bình cảnh không tồn tại.

Lại nói tu luyện chậm là yếu nhược, cái này không nhất định, cánh giới của ta thấp kém, nhưng linh khí của ta không kém gì ngươi, ngươi bảo ta yếu sao?

Diệp Không cuối cùng cũng nhét tia linh khí cuối cùng vào khí hải, thu công, cười nói.

- Vượt cấp khiêu chiến đường nhiên có thể, nếu có pháp khí phù hợp, đối kháng năm sáu tầng, không phải việc khó.

https://thuviensach.vn

- Năm sáu tầng!

Hoàng Tuyền lão tổ có chút giật mình, nói như vậy, có tu sĩ dựa vào pháp bảo mà cường hoành, ngạnh kháng ba cấp cũng không có gì lạ, có thể ngạnh kháng năm cấp làm cho người ta nghe nói mà cảm thấy sợ hãi, đây là hai vấn đề khác nhau.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 100

Hạnh Vận Phù. (Bùa May Mắn)

Chương 100: Hạnh Vận Phù. (Bùa may mắn)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Giống như thế này, nếu là Trúc Cơ sơ kỳ ngạnh kháng Trúc Cơ trung kỳ, chỉ cần pháp khí mạnh mẽ, chuyện này làm rất dễ dàng, nhưng nếu là một Trúc Cơ sơ kỳ, muốn ngạnh kháng một Trúc Cơ hậu kỳ, thậm chí là tu sĩ Trúc Cơ Đại viên mãn, vậy thì sẽ làm cho người ta giật mình, phải biết rằng vượt qua nhiều cấp độ như vậy, khác biệt cực lớn, rất nhiều Trúc Cơ sơ kỳ, cũng không thể chống cự quá ba chiêu của Trúc Cơ Đại viên mãn đấy.

- Quả nhiên đủ cường đại, ta lần đầu tiên nghe nói ở Thương Nam đại lục còn có công pháp cường hãn như vậy, còn thích hợp nhất với loại Ngụy linh căn rác rưởi nhất, nếu truyền ra ngoài, rác rưởi cũng biến thành bảo bối.

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu cảm thán.

- Cái này gọi là biến phế thành bảo.

Diệp Không cười đem thần thức đưa vào linh đài, không để ý tới Hoàng Tuyền lão tổ, bay đến đỉnh đầu của hắn, lại tiến vào Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư.

Sau khi trải quả ba lượt bế quan mười ngày, linh lực của Diệp Không tiến xa, Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư cũng mở ra được một tờ mới.

Nhưng hiện tại Diệp Không cũng rất phiền muộn, mỗi ngày hắn đều nhìn cách chế linh phù, nhưng lại không thao tác được một lần, đúng là rất ngứa tay.

https://thuviensach.vn

Hôm nay lại mở ra một tờ, trong đó vẽ một loại phù chú khiến cho Diệp Không chú ý, bởi vì tấm linh phù này, không biết là làm gì.

Tác dụng của phù chú, đơn giản là đánh người, phụ trợ, tăng cường, phong ấn... Nhưng loại phù chú này lại hoàn toàn khác việt, phù tên gọi "Bách Phân Ngũ Hạnh Vận Phù" (May mắn trăm phần trăm).

Đương nhiên, từ cái tên, sử dụng loại phù chú này sẽ tăng xác xuất thành công, gia tăng 5% khả năng thành công, nhưng ghi chú trên đó không rõ ràng, đây là gia tăng may mắn cho chuyện gì

Nếu như có thể tăng xác xuất thành công khi đột phá cảnh giới, hoặc là xác xuất thành công khi luyện khí luyện dược? Hoặc là tất cả mọi chuyện? Dùng phù chú này sẽ được chư thần chúc phúc? Hai là giống như trò chơi đại phú ông?

Diệp Không cảm thấy suy đoán này không quá tin tưởng, bay xuống hỏi Hoàng Tuyền lão tổ, lão gia hỏa này cũng chưa từng nghe qua, suy nghĩ thật lâu, suy đoán nói ra.

- Hơn phân nửa là gia tăng xác xuất thành công luyện pháp bảo hoặc là luyện đan dược, ta đối với thứ này không quá tinh thông, chưa nghe nói qua loại Hạnh Vận Phù này.

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong, lại thành khẩn nói với Diệp Không.

- Tiểu huynh đệ, ta khuyên ngươi một câu, an tâm tu luyện tăng cảnh giới lên, chớ vì những chuyện vặt mà chậm trễ tu luyện, ngươi cũng biết, những tên thiên tài trận pháp, thiên tài luyện khí, cuối cùng có mấy tên phi thăng đây? Thời gian của bọn họ hoang phế trên những việc vặt, cho dù là những tên Đan Vương, chuyên luyện đan cho người khác và mình sử dụng, nhưng đến cuối cùng có mấy tên phi thăng đây? Nghe một câu khích lệ của ta, ngươi có công pháp tốt như thế, an tâm tu luyện mới là chính đạo.

Diệp Không đương nhiên nghe ra đây là lời khuyên chân thành của Hoàng Tuyền lão tổ, cười nói.

- Xem ra lão tổ thuộc về khổ tu giả, không hỏi chuyện khác, chỉ trọng tăng cảnh giới lên.

Hoàng Tuyền lão tổ gật đầu, lại nói.

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên, với tư cách là một tu sĩ, có thể những kiến thức cơ bản ngươi không biết rõ, nhưng phải có những kỹ năng nhất định, mà ngươi cũng có thể có thêm một ít kỹ năng phụ trợ, còn có thể kiếm được linh thạch... Nhưng mà, ta đề nghị ngươi dùng luyện đan hoặc trận pháp làm kỹ năng phụ trợ, học luyện đan có ý nghĩa là ngươi sẽ luyện đan tăng tu vi của mình, cái này sẽ giúp cho tốc độ đột phá cảnh giới của ngươi tăng cao. mà trận pháp thì cường đại hơn, mê trận, ảo trận, sát trận, mỗi một chủng trận pháp đều có công dụng kỳ diệu, đại lục này rất nguy hiểm, ngươi học nhiều thêm một loại trận pháp, điều đó có ý nghĩa là khả năng sống sót của ngươi sẽ càng lớn.

Diệp Không minh bạch ý tứ của hắn, ý nói là luyện đan và trận pháp hữu dụng hơn phù chú, lại hỏi:

- Lão tổ, chẳng lẽ phù chú không dùng được sao? Ta thấy những phù chú này rất lợi hại a.

- Vô tri!

Hoàng Tuyền lão tổ khinh thường hừ một tiếng, nói ra.

- Phù chú đều là tu tiên giả cấp thấp sử dụng, những thứ như Hỏa Cầu Phù, Độn Thổ Phù, Phi Mao Thối Phù, chỉ có thể có tác dụng phụ trợ, đối phó Nguyên Anh kỳ, có cái rắm mới dùng!

- Không phải chứ, ngươi nói đều là Hạ phẩm phù chú, đương nhiên không thể đối phó với Nguyên Anh kỳ...

- Nhưng Thượng phẩm phù chú từ thời Viễn Cổ đã thất truyền, Trung phẩm phù chú truyền lưu cũng không nhiều!

- Ah, thì ra là thế.

Diệp Không gật gật đầu, tự nhủ.

- Xem ra không phải phù chú không lợi hại, mà là vì Cao cấp phù chú đã thất truyền, có thể thiếu gia ta... Hắc hắc...

Hoàng Tuyền lão tổ bắt đầu không nghe ra cái gì, trong nội tâm rất không vui đấy, lão tổ ta khó có khi nói được lời chân thành, không nghĩ tới người ta không thèm nể tình.

- Ngươi còn muốn làm thứ phù chú bỏ đi này sao?

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận hỏi.

https://thuviensach.vn

- Đúng nha, hắc hắc.

Diệp Không cười cười, hắn còn ước gì phù chú của thế giới này sẽ thất truyền đi, chẳng phải khi đó Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư của hắn là độc nhất hay sao? Người khác học phù chú là lãng phí thời gian, có thể bổn thiếu gia lại không phải, bổn thiếu gia có quyển sách này a, phù chú bên trong, những thổ dân dị giới như các ngươi nghe cũng chưa từng nghe qua.

- Không nghe lão nhân nói a.

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu, vừa muốn nói gì đó, nhưng đột nhiên hắn lại nghĩ đến cái gì, mãnh liệt ngẩng đầu lên hỏi.

- Hắn là ngươi biết những phương pháp chế linh phù thất truyền kia?

- Biết rõ vài loại mà thôi!

Tuy Diệp Không không có nói thật, Hoàng Tuyền lão tổ cũng đã vô cùng chấn kinh, nói ra.

- Truyền thuyết Thượng Cổ, những Thượng phẩm linh phù, còn có Cực phẩm linh phù, uy lực đều là kinh thiên động địa, ngươi... Ngươi hiểu biết mấy cái?

- Lúc còn nhỏ ta được một lão đầu tử dạy ta, ta còn chưa thí nghiệm qua, không biết thiệt giả thế nào.

- Nha.

Hoàng Tuyền lão tổ trên mặt lộ ra chút ít thất vọng, lại nói tiếp.

- Đợi ngươi có thực lực đi ra ngoài hành tẩu, cũng nên gom góp tài liệu chế linh phù, ta thật sự muốn nhìn xem Thượng phẩm linh phù có lợi hại như đồn đại hay không.

- Yên tâm đi, bằng quan hệ của chúng ta, đến lúc đó nhất định sẽ cho ngươi xem đầu tiên.

Diệp Không cười nói.

- Thôi đi... Chúng ta có quan hệ gì?

Hoàng Tuyền lão tổ cười lạnh.

- Ngươi hay vẫn nên cẩn thận một chút! Lão tổ ta không giây phút nào không nhớ tới các phương pháp thoát khốn, chờ ngày ta lao ra khỏi kim quang, đó là thời điểm ta đoạt xá ngươi, ngươi tự cầu phúc đi, đúng là tiểu tử vô tri!

https://thuviensach.vn

Tuy Hoàng Tuyền lão tổ nói lãnh khốc vô tình, nhưng Diệp Không cảm thấy lão gia hỏa này lại không có nghĩ thế, vì vậy cười nói:

- Tốt như vậy a, bổn thiếu gia sẽ đợi ngày ngươi đoạt xá.

Diệp Không nói xong cũng chuẩn bị rời khỏi linh đài, nhưng Hoàng Tuyền lão tổ sau lưng gọi hắn lại.

- Này, không vội lấy đi nha.

- Như thế nào? Có việc sao?

- Ân, khục, là như thế này.

Hoàng Tuyền lão tổ dường như rất khó có thể mở miệng, nhưng cuối cùng vẫn lắp bắp nói ra.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 101

Phong Hàn.

Chương 101-102: Phong hàn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ngươi lần trước... Không phải đáp ứng bản lão tổ, phải giúp ta tìm một thân thể dị linh căn ưu tú để đoạt xá sao?

- Đúng nha.

Diệp Không gật đầu nói ra.

- Bổn thiếu gia cũng không giống như người ở Thương Nam đại lục các ngươi, vong ân phụ nghĩa như vậy, bổn thiếu gia nói là phải làm, chuyện ta đã đáp ứng ngươi, nhất định sẽ làm được!

- Tốt!

Hoàng Tuyền lão tổ đại hỉ, sau đó trên mặt xuất hiện nụ cười quyến rũ, nói ra:

- Như thế này nhé... Cũng tìm cho ta một thân thể Ngũ Hành linh căn hỗn tạp nhé? Hắc hắc.

Diệp Không lập tức hiểu được, kinh ngạc hỏi lại:

- Chẳng lẽ ngươi cũng muốn tu luyện Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh?

- Đúng nha! Hắc hắc, tiểu huynh đệ quả nhiên thông minh hơn người, ta lần đầu tiên nhìn thấy ngươi đã biết rõ ngươi anh minh thần võ, tất có chỗ bất phàm.

- Không vỗ mông ngựa, dừng lại nào.

Diệp Không tức giận chen ngang, lại hỏi.

- Nhưng mà ngươi là Nguyên Anh kỳ, nếu như muốn thay đổi, phải thay thế công pháp cơ bản, vậy thì phải bắt đầu lại từ đâu, cho dù ngươi thần

https://thuviensach.vn

thức cường đại, trùng tu cũng không thể giống như bay được.

Hoàng Tuyền lão tổ sớm đã suy nghĩ cẩn thận điểm mấu chốt, gật đầu nói ra.

- Sau khi đoạt xá, nếu như ta vẫn tu luyện công pháp trước kia, trở lại Nguyên Anh kỳ đương nhiên rất nhanh, nhưng muốn tiến thêm một bước nữa thì rất gian nan, muốn phi thăng càng là mơ mộng hão huyền, nếu như công pháp của ngươi cam đoan là có thể phi thăng, làm sao ta có thể buông tha chứ, đến lúc đó phi thăng thượng giới, hai ta cũng có thể đi chung nha?

Diệp Không nói ra:

- Trách không được ngươi hảo tâm nhắc nhở ta như thế, hóa ra là đánh chủ ý này.

Diệp Không tâm niệm vừa chuyển, cảm thấy như vậy cũng tốt, nếu đáp ứng Hoàng Tuyền lão tổ, hắn nhất định sẽ tận lực giúp đỡ mình, hơn nữa Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh chỉ có một mình hắn là xem hiểu, Hoàng Tuyền lão tổ từ nay về sau cũng không thể giết mình được.

Quyết định chủ ý, Diệp Không cười nói.

- Kỳ thật đáp ứng ngươi cũng không phải là không thể được, nhưng ta phải nói cho ngươi biết, cái kinh thư này chỉ có một mình ta xem hiểu, nếu như ta chết, ngươi vĩnh viễn đừng mong phi thăng.

- Đương nhiên đương nhiên.

Hoàng Tuyền lão tổ nghe hắn đáp ứng, lập tức đại hỉ gật đầu.

- Sau này bản lão tổ nhất định sẽ toàn tâm toàn ý, cúc cung tận túy, tiểu huynh đệ, ngươi chính là phụ mẫu tái sinh của ta, bản lão tổ sống là người của ngươi, chết là quỷ của ngươi.

- Hảo hảo, sống lâu như vậy, vuốt mông ngựa cũng quá kém nha.

Diệp Không rời khỏi linh đài, mở to đôi mắt, tuy hắn đáp ứng Hoàng Tuyền lão tổ, nhưng hắn cũng không vội vã giúp hắn làm việc, ít nhất là cảnh giới của mình phải cao hơn Hoàng Tuyền lão tổ, có năng lực tự bảo vệ mình mới có thể thực hiện lời hứa, đối phó tu tiên giả của Thương Nam đại lục, phải có tâm nhãn mới được.

Diệp Không đứng dậy, lấy linh thạch trong chỗ tâm của trận pháp, Linh Tu Tọa Trận lập tức biến mất.

https://thuviensach.vn

Rời khỏi phòng của mình, chuẩn bị đi ra ăn chút đồ ăn, lại nghe được một tin không tốt, Lô Cầm bị bệnh.

- Khục khục, Diệp Không ca ca, ta không sao.

Lô Cầm nằm ở trên giường, khục khục nói ra.

- Diệp Không ca ca, có phải là ta chậm trễ việc luyện công của ngươi không không? Ta thực sự không có sao, khục... Chỉ là một chút phong hàn mà thôi.

Sắc mặt Lô Cầm không tốt lắm, bờ môi trắng bệch phát khô, trên mặt có chút đỏ tươi không giống bình thường, Diệp Không dùng tay sờ lên trán của nàng, có chút phỏng tay.

- Dường như là trúng phong hàn.

Diệp Không gật đầu, ngồi vào bên giường, ân cần nói ra.

- Thời tiết nóng như vậy, tại sao ngươi lại trúng phong hàn chứ, nhất định là sợ nóng tham mát à?

Lô Cầm cười hắc hắc, không nói chuyện, nhưng tiểu Hồng bưng đồ ăn từ bên ngoài vào nói ra.

- Bát thiếu gia, cũng không phải tham mát, tiểu Cầm trúng phong hàn cũng là vì ngươi đấy!

- Tiểu Hồng tỷ... Khục khục khục... Ngươi...

Lô Cầm không muốn nàng nói, có chút sốt ruột, cho nên khục khục càng thêm nhiều hơn, Diệp Không vội vàng đỡ lấy thân thể suy nhược của nàng, vỗ nhẹ sau lưng của nàng.

Tiểu Hồng câm miệng không nói, Trần cửu nương vừa cười vừa nói.

- Nói cho Không nhi nghe thì có sao chứ.

Trần cửu nương nói chuyện, Lô Cầm cũng không ngăn cản, đành phải cúi đầu nghe Trần cửu nương nói rõ nguyên nhân mình trúng phong hàn.

Bởi vì Diệp Không nói với nàng, gần đây hắn tu luyện tới giai đoạn trọng yếu, là thời khắc mấu chốt, ngàn vạn lần không để cho người nào tới gần phòng của hắn.

Kỳ thật Diệp Không nói như vậy, mục đích chính là bảo cách càng coi trọng, mặc khác là muốn Lô Cầm chú ý tới tiểu Hồng.

https://thuviensach.vn

Nhưng tiểu nha đầu Lô Cầm lại để ở trong lòng, cho nên sau khi chuyển tới nơi đây, mỗi ngày không chú ý chuyện khác, ngày đêm canh giữ ở ngoài phòng của Diệp Không, chẳng những ban ngày không rời đi, ban đêm cũng ngủ ở trước của phòng của Diệp Không để mà canh chừng, hai lần trước Diệp Không xuất quan không có phát hiện, cho nên Lô Cầm tỏng mười ngày nay, thân thể không chịu đựng nổi, hôm trước trong đêm ngủ ở ngoài phòng, muốn tỉnh lại, nhưng không được.

- Ngươi nha đầu nha, tại sao lại không chiếu cố tới bản thân mình chứ?

Diệp Không nghe xong, mắng.

- Ta cho ngươi chú ý không cho người khác tới gần, là đề phòng những nha hoàn kia đi qua quấy rầy, nửa đêm ngay cả quỷ cũng không có, ngươi còn canh giữ ở cửa ra vào, ngươi nói ngươi ngốc hay không ngốc?

- Chuyện của Diệp Không ca ca, tiểu Cầm nhất định sẽ tận tâm mà làm, cho dù ăn chút khổ cũng coi vào đâu.

Lô Cầm kiên định nâng đầu lên nhìn Diệp Không.

Nha đầu kia đúng là tinh căn thâm chủng (tình cảm thâm sâu). Diệp Không thở dài, đỡ nàng nằm xuống, ôn nhu nói ra:

- Về sau đừng như vậy nữa, cho dù bị người ta quấy rầy, kỳ thật cũng không có sao, cũng không có ảnh hưởng quá lớn éến ta, ngươi phải chiếu cố chính mình thật kỹ, không nên để ta lo lắng mới được.

- Khục... Nhưng ta sợ khi ngươi bế quan sẽ có người xấu thừa dịp này, ra tay bất lợi cho ngươi.

Lô Cầm lại kiên trì nói ra.

- Sợ cái gì? Ngươi còn không biết Diệp Không ca ca lợi hại sao?

Diệp Không có chút hối hận khi không đem chuyện trận pháp nói ra cho Lô Cầm nghe, nếu không nàng cũng không bời vì chuyện này mà sinh bệnh.

Diệp Không ngẩng đầu nhìn tiểu Hồng, thầm nghĩ, nha đầu tại sao lại vướng bận như thế, mỗi ngày đều ở bên cạnh đây, khiến cho lời mình muốn nói không thể nói ra.

Trông thấy Diệp Không nhìn không vui, Trần cửu nương và tiểu Hồng đều hiểu lầm, còn tưởng rằng hai người này sẽ nói chuyện anh anh em em

https://thuviensach.vn

đấy.

- Ai, nhi tử đại, tựu ngại lão nương vướng bận.

Trần cửu nương cười nói, cũng mặc kệ nha đầu Lô Cầm mắc cỡ không dám ngốc đầu lên, giữ chặt cánh tay tiểu Hồng, cùng đi ra ngoài, đi tới cửa không quên dặn dò.

- Không nhi, đừng quên ăn cơm a.

Trần cửu nương và tiểu Hồng ra khỏi phòng, trong lòng của tiểu Hồng có chút hỗn loạn, nàng nhìn ra ánh mắt của Diệp Không, hắn là ngại mình vướng bận nha, đây là loại ánh mắt chán ghét, thật là đau lòng.

- Tiểu Hồng, chúng ta đi nhìn xem phòng của Không nhi có cần quét dọn hay không a.

Trần cửu nương nói lời này chen ngang suy nghĩ lung tung của tiểu Hồng.

- Đi phòng Bát thiếu gia...

Trong nội tâm của tiểu Hồng rung động mạnh, đối với nàng mà nói, đó là cấm địa nha, rất có thể Diệp Không cất mật quyết trong phòng, nàng cho tới bây giờ còn chưa một mình đi vào trong phòng của hắn tìm kiếm bao giờ.

Tâm niệm tiểu Hồng vừa chuyển, vội vàng nói ra.

- Di nương, ngài nghỉ ngơi đi, ta sẽ đi một mình vào sửa sang phòng của hắn là được.

Đã hơn nửa tháng nay, tiểu Hồng mỗi ngày đều đến, rất chịu khó, miệng cũng rất ngọt, Trần cửu nương đối với nàng rất có hảo cảm, vì vậy gật đầu nói ra.

- Được rồi, vậy thì làm phiền ngươi.

- Di nương, ngài đừng nói thế, những chuyện này là ta nên làm.

Tiểu Hồng cười nói, buông cánh tay Trần cửu nương ra, gót sen đi mau, tiến vào phòng của Diệp Không, nàng cảm giác tâm của mình như muốn nhảy lên.

Trần cửu nương và Tiểu Hồng vừa đi, Diệp Không đã đem chuyện trận pháp nói ra cho Lô Cầm nghe, làm cho nàng biết rõ cho dù có người quấy rầy, cũng không bị tổn thương, bên ngoài còn có một tầng trận pháp bảo hộ.

https://thuviensach.vn

- A, thì ra là như vậy, vậy ngươi còn bảo với ta là không nên cho người khác tới gần.

Lô Cầm sẳng giọng.

Diệp Không nói.

- Chính là sợ người biết rõ trận pháp, mở trận pháp kia ra, bất luận kẻ nào đi vào phòng của ta sẽ bị một cổ lực lượng cực lớn đẩy ra, nếu như để cho người khác phát hiện ra chuyện này, sẽ hoài nghi ta là tu tiên giả.

- A, khục.

Lô Cầm gật gật đầu, nói:

- Vậy ta sẽ giúp ngươi canh chừng.

Diệp Không cười nói.

- Ngươi vẫn nên bảo dưỡng thân thể cho tốt, sau này ban ngày trông chừng là được, buổi tối thì không cần, nếu có người buổi tối đi vào, nhất định lòng mang ý làm loạn, ta sẽ không khách khí với chúng.

Lô Cầm gật đầu, sau đó phát hiện toàn thân của mình bị Diệp Không ôm vào trong lòng ngực, khuôn mặt đỏ lên, đẩy Diệp Không ra, nói.

- Diệp Không ca ca, ngươi đi ăn cơm đi, đừng làm thế.

Diệp Không cười cười, nói:

- Đợi chút, trước khi ăn cơm, ta còn phải làm một chuyện.

Kỳ thật Diệp Không nói chính là muốn chữa bệnh cho Lô Cầm, nhưng tiểu nha đầu lại nghĩ hắn muốn ám muội, còn tưởng rằng hắn muốn làm gì đó, lập tức xấu hổ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ đến mức như nhỏ ra máu, dùng sức đẩy Diệp Không ra.

- Diệp Không ca ca rất xấu, người ta còn bệnh đấy!

Tiểu nha đầu nói xong rút vào chăn mỏng, đem đầu chui vào.

Nhìn thấy thân hình xinh xắn nhỏ bé trong chăn mỏng, lại nghĩ tới nàng một người canh giữ ở trước cửa phòng mà vượt qua đêm dài, đột nhiên Diệp Không xuất hiện ý nghĩ làm loạn rất mạnh trong đầu, uống ôm thương yêu nàng một cái.

- Tiểu Cầm...

Diệp Không cúi đầu nhìn thân thể nàng trong chăn mền, sau đó nói ra.

https://thuviensach.vn

- Phong hàn không phải là vấn đề, chờ ta trở về sẽ họa một phù chú trừ phong hàn, lập tức là tốt ngay.

Diệp Không xuống giường, người nào đó không sảng kóoái, nghiêm trọng kháng nghị nói ra.

- Này! Ngươi là nam nhân mà, Thân thể đã ở trong chăn rồi đấy, sợ cái gì? Ngươi xốc lên, hắt chăn lên mà nhào tới, làm cho lão tổ ta nhìn thật thống khoái nào.

- Tiên nhân cái bản bản, ngươi không ra, ta đúng là quên mất ngươi rồi đấy.

Diệp Không thầm nghĩ, may mắn là không có làm gì, nếu để cho lão gia hỏa trông thấy thân thể tiểu Cầm, đây không phải là lỗ lớn?

- 'Thôi đi..., lão tổ ta sống lâu như vậy, có thứ gì chưa nhìn thấy chứ? Mỹ nữ có bờ mông đẹp hơn tiểu nha đầu này, ta ít nhất thấy hơn một trăm...

Diệp Không căn bản không để ý tới lời của hắn, Hoàng Tuyền lão tổ nói không có ý nghĩa, lại nói.

- Tuy những nữ nhân kia xinh đẹp, nhưng có tình có nghĩa như nha đầu này, chưa từng thấy qua.

- Đó là đương nhiên, nữ tử có tình có nghĩa dù tốt, cũng chỉ có nhân gian mới có, lão tổ, chờ ngươi đoạt xá trọng sinh, cũng giới thiệu cho ngươi nữ hài có tình có nghĩa nhé?

Diệp Không cười hỏi.

- Lão tổ ta có thể không chịu đựng nổi.

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu nói ra.

- Nữ tử có tình có nghĩa đúng là truy cầu của nam nhân, nhưng không có trợ giúp gì với việc tu tiên, ngược lại còn vì tình yêu trên thế gian, nhiễu loạn tâm tình tu luyện, ta khuyên ngươi đừng quá mức đầu nhập, nếu là lão tổ ta, nhất định sẽ không xoắn xuýt nhiều với nha đầu Lô Cầu kia, mà nha đầu tiểu Hồng kia đúng là không tệ, không cần nói chuyện yêu đương, trực tiếp kéo nàng lên giường, dáng ngươi quá nóng bỏng, lão tổ ta đều chảy nước miếng...

Diệp Không buồn cười, lão gia hỏa này đúng là vừa ý tiểu Hồng, nhưng mà, hắn có công năng này sao?

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng bị bọn họ đàm luận, giờ phút này đang tìm kiếm trong phòng của Diệp Không, muốn tìm được công pháp, mật tịch, hoặc là bí mật gì đó, nhưng nàng chỉ tìm được một đống giấy không thể hiểu nổi, trên mặt giấy vẽ mấy cái gì đó không biết được, mặt khác không có phát hiện gì.

- Hắn là bí mật nằm ngay trong những họa tiết khó hiểu này sao?

Tiểu Hồng cầm bản linh phù mà Diệp Không luyện tập mà ngẩn người, muốn từ bên trong nhìn ra cái gì đó.

- Ngươi tới đây làm gì?

Diệp Không đột nhiên trở lại phòng làm tiểu Hồng bị dọa sợ, tay nàng run rẩy một chút, rồi mới trả lời.

- Bát... Bát thiếu gia, là mẫu thân ngài bảo ta tới dọn phòng.

Diệp Không nhướng mày, nói:

- Phòng của ta không cần quét dọn.

- Nha!

Tiểu Hồng đúng là rất sợ hãi Diệp Không, cúi đầu đứng ở một bên.

- Trong nội tâm nàng có quỷ nha.

Hoàng Tuyền lão tổ nói trong óc của Diệp Không.

- Không phải là thấy ta đột nhiên lợi hại, muốn thám thính chút nội tình sao, không có gì.

Diệp Không trả lời.

Hoàng Tuyền lão tổ lại nói:

- Kỳ thật nha đầu kia đối với ngươi cũng có ý tứ, không bằng trực tiếp đè nàng xuống, lột sạch lấy hồng hoàn, nàng sẽ toàn tâm đi theo ngươi, cũng không cần đề phòng nàng.

Diệp Không cười khổ.

- Ngươi tính toán thế Hoàng Tuyền lão tổ, ngươi quả thực là lão tổ hạ lưu, biến thái, điên cuồng a!

- Được rồi được rồi, ta đưa ra đề nghị, có nghe hay không tùy ngươi.

Hoàng Tuyền lão tổ khó chịu nói ra.

- Nhanh vẽ phù đi, ta đúng là muốn nhìn xem phù chú trừ phong hàn là thế nào, ta sống hơn mười vạn năm, đây là lần đầu tiên nghi nói.

https://thuviensach.vn

Trông thấy Diệp Không không có nói chuyện với mình, sắc mặt đổi tới đổi lui, trong nội tâm của tiểu Hồng cũng vô cùng bất an, lại không dám nói rời đi, đành phải đứng ở đó.

- Bát thiếu gia... Muốn viết chữ?

Tiểu Hồng sợ hãi hỏi.

- Ân!

Tuy cự tuyệt đề nghị của Hoàng Tuyền lão tổ, nhưng trong tâm của Diệp Không không khỏi đại động.

Tuy Lô Cầm xinh đẹp, nhưng dù sao mới mười bốn tuổi, rất nhiều địa phương không có nảy nở, dáng người đơn bạc, nàng lại chính là nữ hài mà Diệp Không yêu thương nhất.

Nhưng tiểu Hồng lại không giống, dáng người của nàng nảy nở, quần áo cũng không chê lắp được, nữ nhân rất khó gặp, vô cùng mỹ diệu.

Tiểu Hồng đứng ở bên cạnh mài mực cho Diệp Không, ánh mắt của Diệp Không vừa vặn nhìn vào thắt lưng của nàng, chỉ thấy nàng mặc một chiếc váy mành xanh, bên hông có một cái lụa đen màu trắng bằng tơ lụa thắt hình con bướm, cái eo mảnh khảng, hết sức nhỏ nhắn và xinh đẹp.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 103 104

Khang Lương Thụ.

Chương 103 104: Khang Lương Thụ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Dưới ánh mắt xuống dưới, thấy đường cong càng thêm mỹ diệu, eo thon, đường cong khéo đưa đẩy, bờ mông vểnh lên, đúng là quá hoàn mỹ, cho dù là chiếc váy rộng thùng thình cũng không cách nào che lấp dáng người hoàn mỹ ngạo nhân.

- Đừng mài mực, mài cái này.

Diệp Không từ trong chăn lấy ra một cái nghiên mực khác, bên trong là một ít sắt có màu hồng.

Tiểu Hồng cảm thấy Bát thiếu gia cũng không có tức giận, lớn gan hỏi.

- Bát thiếu gia, đây là cái gì?

- Lưu Hóa Hồng (Lưu Hóa Thủy Ngân).

Diệp Không không nói đan sa, chỉ nói tên hóa học.

- Lưu Hóa Hồng?

Chẳng những tiểu Hồng, mà ngay cả Hoàng Tuyền lão tổ cũng không hiểu.

- Nói cho ngươi biết cũng không hiểu, đây chỉ là thứ tự hóa học, nói rõ thành phần bản chất của thứ này.

Diệp Không mở miệng nói mấy từ mới, lời nói làm Hoàng Tuyền lão tổ giống như lạc trong mây mù.

Diệp Không cũng muốn chính là hiệu quả này, mình càng thần bí, lão gia hỏa này càng không hại mình, như vậy hắn mới dám phóng xuất lão gia hỏa này ra khỏi linh dài của hắn, không phóng xuất không được, hắn đang

https://thuviensach.vn

ở trong đầu của Diệp Không, khiến cho bí mật gì của Diệp Không cũng không có, muốn hôn miệng nhỏ của Lô Cầm cũng cảm thấy bất tiện.

Hoàng Tuyền lão tổ bị chấn trụ chưa? Không biết, nhưng tiểu Hồng càng thêm sùng kính nam nhân nhỏ hơn mình hai tuổi này, hắn hiểu được rất nhiều thứ, ta nghe mà không hiểu.

Nói chuyện người bình thường không hiểu, thì đó chính là chuyên gia giáo sư, được người tôn kính, trong mắt của tiểu Hồng giống như ánh sao nhỏ, nếu như nàng biết rõ tiểu tử này ngay cả cấp hai cũng chưa có tốt nghiệp, không biết sẽ nghĩ thế nào đây.

- Cái này... Cái gì gọi là Hóa Hồng (Thủy Ngân)?

Tiểu Hồng lại hỏi.

Hoàng Tuyền lão tổ nhắm mắt lại giả bộ ngủ, kỳ thật cũng đang dựng thẳng lỗ tai lên nghe.

Trải qua nửa tháng ở chung, hắn phát hiện tiểu tử này càng ngày càng thần bí a... Ban đầu chính là công pháp có thể phi thăng làm cho hắn khiếp sợ, đến quyển sách trong đầu của tên tiểu tử kia, lại nghe tên này nói có Thượng Cổ phù chú.

Vừa tiếp xúc đã làm cho hắn chấn động thế này, làm cho Hoàng Tuyền lão tổ đối với tiểu tử này hứng thú càng ngày càng đậm, ngươi nói, một tiểu tử mới mười bốn tuổi chưa mọc lông, làm sao lại có nhiều bí mật như vậy?

Diệp Không cười cầm bút.

- Tiểu Hồng, lần trước không phải nói cho ngươi biết rồi sao, ta có thể chữa bệnh sao? Hiện tại cho ngươi nhìn bổn sự của bản thiếu gia, ta sẽ chữa bệnh cho tiểu Cầm!

Làm cho ánh mắt của tiểu Hồng và Hoàng Tuyền lão tổ kinh ngạc, Diệp Không nhanh chóng vẽ ra một lá phù chú có thể chữa phong hàn, sau đó đi vào phòng của Lô Cầm, bắt pháp quyết, dám phù chú lên ót của Lô Cầm, sau đó đốt đi.

- Hữu dụng sao?

Hoàng Tuyền lão tổ hỏi.

- Hữu dụng hay vô dụng, đợi lát nữa sẽ biết rõ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cười nói, ngồi vào cái bàn bên cạnh, lúc này mới bắt đầu ăn cơm.

Chẳng những Hoàng Tuyền lão tổ hoài nghi, tiểu Hồng cũng rất hoài nghi, Bát thiếu gia không có bốc thuốc, không châm cứu, chỉ dùng giấy tùy tiện vẽ lên một đường ngoằn nghèo, sau đó đốt giấy nói là chữa bệnh.

Bệnh dễ chữa như vậy sao? Loại phương pháp chữa bệnh này đúng là lần đầu tiên nhìn thấy, nếu như có thể chữa được bệnh, vậy thì đúng là quá hoang đường.

Vào lúc mọi người nghi hoặc, trước đó Lô Cầm uống hai chén thuốc mà bệnh không hết, nhưng vào lúc vừa mới đốt là bùa đi, không ngờ phát sinh kỳ tích, nhiệt độ đã giảm, nét đỏ ửng không bình thường trên mặt cũng biến mất, ho khan cũng đình chỉ.

- Bát thiếu gia, đúng là công hiệu thật đấy!

Tiểu Hồng mừng rỡ không thôi, hai mắt tỏa sáng, nhìn về phía Lô Cầm.

Lô Cầm vừa khỏi bệnh, muốn xuống giường, nhưng lại bị Diệp Không giữ lấy bắt nằm xuống.

- Tiểu Cầm, mặc dù bây giờ ngươi đã hết bệnh nhưng thân thể vẫn hư nhược a, chú ý nghỉ ngơi nhiều vào.

Bảo Lô Cầm nằm xuống, Diệp Không cũng rời khỏi phòng của nàng, Hoàng Tuyền lão tổ không ngừng quát lên trong đầu của hắn.

- Phương pháp này của ngươi là gì thế? Là phù chú thật sao? Kỳ hiệu trên đó là cái gì? Vì sao lão tổ ta cho tới bây giờ chưa thấy qua loại phù này?

Nếu là lúc trước, Diệp Không nói hắn biết rõ vài loại phương pháp chế tạo Thượng phẩm linh phù, Hoàng Tuyền lão tổ còn bán tín bán nghi, hiện tại đã hoàn toàn tin tưởng, không nói cái khác, chỉ phù chú có thể trừ phong hàn, trên đại lục này cơ hồ là không có, nhưng lá phù này lại xuất hiện trước mặt của hắn, cho nên hắn vô cùng kinh ngạc.

- Tiểu huynh đệ, Diệp đạo hữu, lão đệ, hắc hắc, ngươi sẽ dạy cho lão tổ ta mà!

Hoàng Tuyền lão tổ lại mặt dày mày dạn muốn học.

Diệp Không phiền muộn nói ra.

https://thuviensach.vn

- Người tu tiên cũng không sinh bệnh, ngươi học cái này làm gì?

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói.

- Học hỏi trụ cột, mới có thể hiểu được những thứ cao siêu hơn, ta muốn học từ đầu.

Lão gia hỏa này lòng dạ đúng là hiểm độc, Diệp Không không nhịn được nói ra.

- Không dạy, ta không có lợi gì cả.

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói ra.

- Ai nói không có lợi, hiện tại ta sẽ cho ngươi chút chỗ tốt!

Diệp Không có hứng thú, hỏi.

- Ah? Là chỗ tốt gì, nói nghe một chút.

- Ngươi bây giờ bế quan năm ngày phải ra một lần, quá phiền toái, lão tổ ta sẽ giúp ngươi luyện một ít Tích Cốc Đan, có cái này, ngươi sẽ không cần vì ăn cơm mà phiền não nữa.

- Tích Cốc Đan? Đúng là thứ tốt, luyện chế phiền toái không?

Diệp Không cảm thấy chủ ý này không tệ, có Tích Cốc Đan, thời gian tu luyện sẽ dài hơn.

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc, nói:

- Không khó luyện, chỉ cần chuẩn bị một ít hạt giống, sau đó tìm được trái của Khang Lương Thụ, lão tổ ta sẽ có thể giúp ngươi luyện đan.

- Khang Lương Thụ? Đó là cái đồ chơi gì?

Diệp Không hỏi.

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc nói ra:

- Ngươi không biết thật sao, ngươi tiểu tử này, thật sự là, cái người khác không biết thì ngươi lại biết, người khác đều biết, ngươi lại ngu ngốc không biết.

- Người khác cũng biết?

Diệp Không mở miệng hỏi tiểu Hồng đi ở phía sau.

- Khang Lương Thụ là cái gì? Ngươi biết không?

- Khang Lương Thụ?

Tiểu Hồng sững sờ, sau đó che miệng nói ra.

https://thuviensach.vn

- Có Khang Lương Hoa Bái (hoa của Khang Lương Thụ), phía sau hoa viên trong phủ chúng ta có loại hoa này.

Tiểu Hồng nói xong, sắc mặt ảm đạm một ít, cúi đầu nói.

- Đương nhiên những đại thiếu gia như ngài không biết Khang Lương Hoa Bái là phải.

- A? Vì sao thế?

Tiểu Hồng diễn giải:

- Trên Khang Lương Thụ có quả, nó có thể làm đồ ăn, mà loại quả này phi thường cứng rắn, hái xuống phải dùng nước ngâm mấy ngày, mới có thể dùng làm lương thực mà ăn, hơn nữa chỉ cần ăn một chút, sẽ no bụng.

Diệp Không nói ra.

- Ah, đây là thứ tốt nha, có phải là ăn rất ngon hay không? Ta chưa ăn qua đấy.

Tiểu Hồng cười nói:

- Cho nên nói đám đại thiếu gia các ngài không biết được khó khăn của dân gian, bởi vì trái của Khang Lương Thụ phi thường khó ăn, vô cùng thô ráp, kẹt ở trong miệng, căn bản là không nuốt trôi, còn có một loại hương vị đắng chát, tuy có thể đỡ đói, nhưng khó mà nuốt xuống, ngay cả heo cũng không ăn nó, cũng chỉ có ở những vùng đất hoang phế nhiều năm, những người đói bụng không có biện pháp gì, mới đi ăn thứ đồ chơi này.

- Trách không được gọi là Khang Lương Thụ, thứ này có độc sao?

Diệp Không lại hỏi.

- Không có độc!

Diệp Không có chút không tin.

- Đã không có độc, tại sao lại khó ăn, thứ này rất dễ dàng no bụng, nên mật độ rất lớn, sợi tương đối nhiều, cần phải nhai nhiều, có lẽ có thể nuốt đấy.

Diệp Không nói xong lại khua tay nói ra:

- Mang ta đi nhìn xem, ta cũng muốn nếm thử thứ này có hương vị gì.

- Được!

Tiểu Hồng đi phía trước dẫn đường.

https://thuviensach.vn

Xuyên qua một hành lang dài gấp khúc, đã nhìn thấy xa xa có một mảnh hoa khoe màu đua sắc, đẹp không sao tả xiết, một hồi gió thổi tới, trong không khí còn mang theo hương hoa nhàn nhạt.

- Ngươi cười cái gì?

Đột nhiên Diệp Không phát hiện tiểu Hồng vừa đi vừa cười trộm.

- Cười con nhà giàu có tiền không biết gian nan của người nghèo, lại muốn chủ động nếm thử Khang Lương Thụ, đến lúc đó thiếu gia sẽ biết nó khó ăn thế nào.

Tiểu Hồng che miệng cười nói.

- Ta là có con nhà giàu có tiền sao?

Diệp Không chỉ vào mũi của mình, vô tội nói ra.

- Nếu như người ngoài không rõ nói lời này còn được, nhưng mà ngươi cũng tận mắt nhìn thấy hai mẫu tử chúng ta trong thời gian khó khăn, sao có thể nói ta là con nhà giàu có tiền chứ?

Tiểu Hồng phản bác nói ra:

- Tuy trước kia thiếu gia đã có thời gian gian nan, nhưng thiếu gia đã khi nào phải trải qua tư vị ăn đói mặc rách chưa? Cái cảnh mãn điền hoang vu, khắp nơi trên đất là người chết đói, đi khắp nơi không tìm được chút thức ăn nào, đó mới thật sự là khổ đấy.

Diệp Không vốn định hỏi lại, ngươi hưởng qua chưa? Nhưng khi nhìn biểu lộ của tiểu Hồng, xem ra nàng đã hưởng qua, bằng không thì không có cảm xúc sâu như vậy.

Rất nhanh, Diệp Không đã nhìn thấy Khang Lương Thụ, cây này quả nhiên cao lớn, có chút tương tự như cây dừa ở địa cầu cũng trách không được lại trồng nó ở hoa viên, cây này cao lớn thẳng tắp, cảm nhận rất là không tệ, trên tán cây cũng có rất nhiều hoa, rất nhiều hoa Khang Lương Thụ nằm cùng một chỗ, ở xa nhìn thấy, giống như một đám mây hồng.

- Thật cao nha!

Diệp Không đứng dưới tàng cây, ngửa đầu quan sát, trông thấy dưới những bông hoa màu hồng là những quả to tròn màu xanh.

- Đúng nha, muốn hái cũng không dễ dàng đâu.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng cũng ngẩng đầu lên, động tác này càng hiện ra hai tòa núi đôi cao lớn vượt trội của nàng.

- Tiểu tử, đừng nhìn nha, ngươi không nên sử dụng pháp thuật hái những trái cây này, đợi buổi tối lão tổ ta sẽ đi hái.

Hoàng Tuyền lão tổ không hay nói chuyện lúc này cũng mở miệng.

- Thôi đi... Chuyện này cũng cần tới ngươi đi làm thì ta là cái dạng gì chứ?

Diệp Không cười lạnh một tiếng, đề khí, sau đó quát lên một tiếng, đột nhiên, đột ngột từ mặt đất nhảy lên, giống như du long, động tác kia vô cùng soái (đẹp trai), lăng không đề khí, thân thể hơi xoay tròn, lại vượt qua một trượng.

Trường bào nhẹ bay lên, Diệp Không cũng vững vàng đứng ở trên đầu cành của Khang Lương Thụ.

- YAA. A. A.., rất đẹp trai nha.

Tiểu Hồng ngẩng đầu nhìn Diệp Không trên cây, trong đôi mắt to tràn ngập nhu tình ôn nhu.

Mà Hoàng Tuyền lão tổ thì là kinh hô hét lên.

- Ảnh Vũ! Đây là Ảnh Vũ! Ngươi... Rốt cuộc ngươi là người nào!

Diệp Không biết rõ Hoàng Tuyền lão tổ bị tộc nhân Ảnh tộc đuổi giết qua, nên liền giải thích.

- Yên tâm, ta không phải người Ảnh tộc, ta chỉ trong một lần ngẫu nhiên, hiểu thấu đáo một khối Ảnh Vũ ghi chép võ công mà thôi.

- A, thì ra là như vậy.

Hoàng Tuyền lão tổ gật gật đầu, lúc này mới hơi yên lòng một chút.

- Bát thiếu gia, ta có thể đi lên không?

Tiểu Hồng đứng ở bên dưới, dùng hai tay làm thành loa la lên.

- Đương nhiên có thể.

Diệp Không mỉm cười, vỗ túi trữ vật, một đầu dây leo già nua màu xanh xuất hiện ở trong tay.

Hoàng Tuyền lão tổ nhìn một cái, mắng.

- Tù Lung Thảo mà ngươi dùng để tán gái, thế mà ngươi cũng nghĩ ra được a.

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia! Ta, ta không thể bò lên trên a.

Tiểu Hồng thân mặc một cái váy màu xanh, dùng dây leo quấn quanh người một vòng thế nhưng cuối cùng vẫn không dám bò lên.

- Thế mà cũng không hiểu sao!

Diệp Không hô lên.

- Ngươi ngồi ở giữa dây leo, ta kéo ngươi lên!

- Hi hi.

Tiểu Hồng cười khanh khách, xốc lại váy, ngồi lên dây leo, hai tay nắm hai bên của sợi dây, cảm thụ được dây leo càng ngày càng cao.

- Ha ha, ha ha, giống như đang chơi nhảy dây vậy, ta không ngờ ở trên cao lại mát mẻ như vậy.

Tiểu Hồng phát ra tiếng cười thanh thúy giống như tinh linh, hai cái chân nhỏ vui sướng đá mép váy màu trắng, vui vẻ giống như tiểu hài tử.

- Oa, thật cao.

Tiểu Hồng đứng ở trên cành cây, nhìn xuống mặt đất, nhịn không được sắc mặt trắng bệch, bắp chân run rẩy.

- Yên tâm, vịn vào người ta thì không có chuyện gì.

Diệp Không thò tay nắm lấy cổ tay của nàng.

Không nghĩ tới tiểu Hồng sợ hãi vậy mà khi ôm chặt lấy eo của hắn, lập tức xuất hiện cảm giác nhu nhuyễn mềm mại, toàn bộ thân thể dựa vào, một loại cảm giác kích động không cách nào diễn tả được sinh ra.

Diệp Không nhịn không được mà ôm lấy cái eo nhỏ của nàng, cảm thụ được hai khối thịt đang ép tới, mà trên những sợi tóc nhỏ bé còn mang theo hương khí, mùi hương con gái còn thơm hơn hương hoa, mùi hương của con gái làm cho nội tâm của hắn cảm thấy nhu hòa hơn.

- Tiểu Hồng tỷ, hôm nay ngươi biết không ít bí mật của ta a?

Đột nhiên Diệp Không hít sâu một hơi, trầm giọng nói ra.

Tiểu Hồng giống như không cảm nhận được khí tức nguy hiểm như có như không kia, nàng đang dựa đầu vào trong ngực của Diệp Không, thấp giọng nói ra.

- Bát thiếu gia, tiểu Hồng vĩnh viễn không hại ngài.

Ánh mắt của Diệp Không nhu hòa hơn không ít, lại nói.

https://thuviensach.vn

- Ngươi tiếp tục như vậy, ngày sau sẽ biết thêm bí mật của ta, ta thấy ngươi sẽ về bẩm báo với chủ tử của mình, về sau không nên nghe ngóng như thế.

- Tiểu Hồng nguyện ý vì Bát thiếu gia bảo thủ bí mật, tiểu Cầm có thể làm được, tiểu tỳ cũng có thể làm được!

Tiểu Hồng thấp giọng nói ra, giống như nói mộng, nhưng tràn đầy chân tình.

- Vậy được rồi.

Diệp Không buông tiểu Hồng ra, vịn nàng ngồi xuống, sau đó hái xuống một đóa hoa lớn của Khang Lương Thụ, che lên đầu nàng, biến thành cái mũ màu đỏ.

- Khanh khách, Bát thiếu gia, đẹp không? Hôm nay là ngày vui vẻ nhất trong đời của tiểu Hồng đấy!

- Đẹp lắm!

Diệp Không nhàn nhạt cười, đột nhiên lại nói ra.

- Tiểu Hồng, ngươi đã một lòng bảo thủ bí mật của ta, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, kỳ thật ta là một... Tu tiên giả.

- Ngươi quỷ kế và độc ác nhiều hơn sức tưởng tượng của ta.

Hoàng Tuyền lão tổ nói ở trong đầu của Diệp Không.

- Chỉ trắc nghiệm một chút a.

Diệp Không cười cười, hỏi:

- Đổi thành người Thương Nam đại lục khác, sợ rằng còn độc ác hơn so với ta đấy.

- Thời gian vừa qua dù ta ở chung với ngươi không dài nhưng ta cảm thấy ngươi không giống với người Thương Nam... Ngươi hắn là giống như người của Ảnh tộc hơn.

- Người Ảnh tộc có dạng gì?

- Ngay thẳng, giảng tình nghĩa, tôn thờ bạn chí cốt, có tinh thần trọng nghĩa.

Diệp Không cười nói.

- Ta không có vĩ đại như vậy, ngươi xem trọng ta rồi, kỳ thật ta chính là lưu manh, ngươi hiểu không? Đó chính là lưu manh trên phố đấy.

https://thuviensach.vn

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()
Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 105

Trắc Nghiệm. (1)

Chương 105: Trắc nghiệm. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Trách không được ngươi thường cấu kết với các huynh đệ của tiểu Cầm làm bậy, thì ra là một nhà du côn.

Hoàng Tuyền lão tổ nói thầm.

Diệp Không cũng không để ý tới hắn, nói tiếp.

- Ta không phải là bổ đầu, ta mặc kệ cái gì là chánh nghĩa, cái gì không phải chính nghĩa, ta chỉ biết là... Thấy thuận mắt, ta sẽ giúp hắn, không thuận mắt, ta sẽ đánh hắn, muốn hại ta, phản bội hoặc là lừa gạt ta, ta sẽ không nương tay!

- Xem ra ngươi không phải là người thương hương tiếc ngọc nha.

Hoàng Tuyền lão tổ thở dài, nói ra.

- Vậy cũng chỉ có cầu nguyện cho tiểu Hồng sẽ không bán ngươi.

Giờ phút này Diệp Không đã dán Ẩn Thân Phù, đang đứng trong phòng của Nhị thái thái.

Ngồi ở bên cạnh một cái bàn kính lớn, Nhị thái thái đang cầm chén nhỏ, nhai từ từ nuốt chầm chậm, nhìn ra được nàng đã trải qua huấn luận từ lúc nhỏ, lúc ăn cơm cũng rất tao nhã, không có một chút âm thanh nào từ trong miệng phát ra.

- Ai, Nhị nương của ngươi xem ra cũng là mỹ nữ nha, còn là mỹ nữ phu nhân, ta thích nhất là phu nhân, các nàng trước mặt người khác càng cao ngạo, ở trên giường càng dâm đãng.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ thật đúng là không khác gì gia súc, trông thấy nữ nhân là kích động.

Diệp Không không có phản ứng, Hoàng Tuyền lão tổ mất mặt, lại hỏi.

- Nếu như tiểu Hồng báo cáo chuyện ngươi là tu tiên giả với bà nương này, ngươi... Thật sự giết các nàng sao?

- Đúng vậy, ta đã cho các nàng một lần cơ hội, đã rất nhân từ.

- Vậy đến lúc đó, trước khi giết...

Hoàng Tuyền lão tổ cười hắc hắc nói ra.

- Có thể cho ta sờ qua mấy nơi của các nàng hay không? Ân, giết xong sờ cũng được.

Diệp Không cười khổ, nói:

- Ngươi đổi tên thành biến thái lão tổ đi, hoặc là dâm đãng lão tổ cũng được.

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói ra.

- Ngươi biết ta bao lâu không có đụng nữ nhân rồi không? Mười vạn năm... Đổi thành ngươi, đoán chừng một cục đá có hình âm vật đàn bà, ngươi cũng sờ mó đấy!

- Hừ, đừng cãi!

Diệp Không nhìn Hoàng Tuyền lão tổ nói một câu, đem ánh mắt của mình tập trung vào nhị nữ.

- Tiểu Hồng! Hôm nay là thời gian tiểu tử kia xuất quan?

Nhị thái thái buông bát sứ xuống, mở miệng hỏi.

- Vâng.

Tiểu Hồng cung kính đứng ở bên cạnh nàng, cúi đầu nói chuyện cũng rất nhỏ giọng.

- Vậy ngươi có phát hiện gì?

Nhị thái thái lại hỏi.

Tiểu Hồng trả lời.

- Không có, hắn rất khôn khéo, còn đề phòng tiểu tỳ...

- Ngươi mỗi ngày đều đi, nhưng mỗi ngày trở lại đều nói một câu thế này, chẳng lẽ cái gì cũng không dò xét được? Ngươi thực sự làm cho ta quá thất vọng!

https://thuviensach.vn

Nhị thái thái đột nhiên bộc phát.

- Hắn trốn ở trong phòng không đi ra, tiểu tỳ cũng không có biện pháp.

Tiểu Hồng cúi đầu càng thấp, dường như đang hận không thể đem đầu của mình cúi xuống tận ngực.

- Còn tranh luận!

Nhị thái thái vỗ bàn, cả giận nói ra.

- Ngươi có nghĩ muốn làm chủ tử? Nói cho ngươi bao nhiêu lần rồi, ngươi có thể trở thành ái thiếp của Tam thiếu gia Diệp phủ, từ nay về sau trở thành nhân thượng nhân, về sau khai phủ làm chủ tử, đều phải nhìn lúc này của ngươi, chỉ cần ngươi làm tốt, lập tức sẽ biến thành Phượng Hoàng, cho nên ngươi phải để tâm một chút.

Nhị thái thái mắng xong, khoát khoát tay nói ra.

- Nếu là ngươi thực sự không muốn, vậy thì về sau không cần đi nữa, làm cho người ta còn cho rằng ta đang nịnh bợ mẫu tử của bọn họ, thật sự là đáng giận!

Diệp Không đứng ở góc phòng, lạnh lùng nhìn hai người, hắn biết rõ, đã tới lúc tiểu Hồng làm ra lựa chọn.

Có thể nói Nhị thái thái ra điều kiện rất cao, đặc biệt là đối với nha hoàn như tiểu Hồng, "Trở thành chủ tử, làm nhân thượng nhân", đối với các nàng có lực hấp dẫn không cách nào tưởng tượng nổi.

Sành ăn, để cho người khác hầu hạ, nở mày nở mặt... Có bao nhiêu nha hoàn lục đục với nhau, tranh đấu gay gắt, cuối cùng không phải là vì mục đích này sao?

Mà Diệp Không cũng không đồng ý cho tiểu Hồng bất cứ thứ gì, cho dù là một lời hứa tương lai cũng không có nói ra, ai ưu ai kém phải đợi lựa chọn của tiểu Hồng.

Tiểu Hồng cúi đầu, ngón tay đang quấn quanh dây lựa trên tay, chậm chạp không nói lời nào, làm cho Diệp Không cảm thấy lựa chọn này phi thường tàn khốc, nàng không có gì, cũng chỉ là một nha hoàn có mơ tưởng bình thường mà thôi.

Nhưng mà, nếu như nàng thực sự lựa chọn, kết cục của nàng chỉ có chết, Diệp Không tuyệt đối không thể để nguy hiểm ở bên cạnh mình.

https://thuviensach.vn

- Làm sao vậy? Ngươi nói chuyện đi!

Nhị thái thái giận dữ hét lên.

- Nhị thái thái, kỳ thật... Kỳ thật, hôm nay tiểu tỳ... Cũng có chút điểm phát hiện.

Rốt cuộc tiểu Hồng cũng mở miệng nói ra từng câu đứt quãng.

- Nói!

Đáy lòng Diệp Không triệt để mát lạnh, ngón tay rút vào trong tay áo, một tấm Định Thần Phù đã nắm trong tay, tùy thời có thể phát ra.

- Hôm nay tiểu tỳ phát hiện, Bát thiếu gia hắn có thể chữa bệnh cho Lô Cầm, Lô Cầm trúng phong hàn mà sinh bệnh, Bát thiếu gia đã trị liệu cho nàng, cách thức chữa bệnh cũng không giống đại phu thông thường.

- Ai muốn ngươi nói những chuyện này! Nói điểm chính! Công pháp võ công, cái gì Đả Cẩu Bổng, Thập Bát Chưởng, còn có Bạch Cốt Trảo.

Nhị thái thái cũng chỉ nhớ được có như thế.

- Đồ vật trọng yếu như vậy, hắn sẽ không để cho tiểu tỳ tiếp cận.

- Vậy ngươi nghe ra hắn học võ công gì không, có kỳ ngộ gì, còn nữa, hắn có làm ra chuyện gì kỳ quái hay không?

- Nô tỳ còn chưa có biết những chuyện này, nô tỳ nhất định sẽ cố gắng, thỉnh Nhị thái thái lại thư thả mấy hôm.

Tiểu Hồng thoáng cái quỳ xuống trước mặt Nhị thái thái, khóc lóc cầu khẩn.

- Lăn đi!

Nhị thái thái cái gì cũng không hỏi ra, giận dữ, nhấc chân đạp tiểu Hồng một cái.

- Thứ ngu xuẩn! Một chút việc cũng không làm xong, cút!

- Tạ ơn Nhị thái thái.

Tiểu Hồng lúc này mới lau nước mắt, thu thập bát đũa, đi ra ngoài.

Tuy trong lời nói của tiểu Hồng chưa nói ra bí mật của Diệp Không, nhưng trong nội tâm của Diệp Không rất không thoải mái, bởi vì trong suy nghĩ của tiểu Hồng vẫn còn ý định trèo lên cao, tuy hôm nay chưa nói ra, nhưng khó bảo toàn sau này không nói ra.

https://thuviensach.vn

Nàng cự tuyệt không quá kiên định, nghe xong Nhị thái thái không cho nàng làm chủ tử, nàng đã nhịn không được mà nói ra một phần nhỏ của bí mật.

Hôm nay nàng có thể nói ra chuyện chữa bệnh, ngày mai sẽ nói ra chuyện tu tiên giả, hôm nay chưa nói, nhưng ai biết nàng này có nói hay không, chính mình cũng không thể mỗi ngày đều đi theo phía sau của nàng được?

- Như thế nào? Khó xử?

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc hai tiếng.

- Giết hay vẫn là không giết đây? Nếu là giết, người ta cũng không có bán đứng ngươi; nếu không giết, nàng rất có thể lập tức bán đứng ngươi.

Diệp Không cũng thật khó khăn, nói ra:

- Kỳ thật ta cũng không muốn giết nàng, nhưng nàng đã động tâm với điều kiện của Nhị thái thái, chuyện này đã nói lên, nàng không thể bảo vệ bí mật.

- Ta thấy ngươi đi theo tiểu Hồng ra ngoài, ta đã biết rõ ngươi động sát tâm.

Hoàng Tuyền lão tổ hừ nhẹ một tiếng, còn nói thêm.

- Cũng không cần tính toán với tên tiểu tử như ngươi, bản lão tổ giúp ngươi một lần như thế nào? Dùng Sưu Hồn Đại Pháp xóa trí nhớ hôm nay của nàng.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 106

Trắc Nghiệm. (2)

Chương 106: Trắc nghiệm. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Còn có loại biện pháp này? Vậy thì quá tốt.

Tâm tình Diệp Không cũng buông lỏng, đột nhiên lại nghĩ đến một chuyện.

- Lão tổ, có thể xóa trí nhớ về chuyện ta tu tiên, những thứ khác cũng đừng xóa, nàng bảo hôm nay là ngày vui nhất trong đời của nàng.

- Bà mẹ nó, ngươi đúng là quá dối trá, ngươi đã muốn giết nàng, lão tổ ta tâm tính thiện lương cứu nàng một mạng, ngươi rõ ràng còn muốn ta lưu lại một ngày vui vẻ nhất của nàng ta, ngươi xem Sưu Hồn Đại Pháp có thể chính xác như vậy sao?

- Được rồi được rồi, vậy thì làm theo lời ngươi đi.

Diệp Không bất đắc dĩ, đành phải đáp ứng, lúc này đã quyết định xóa trí nhớ của tiểu Hồng.

Nhung lúc đi vào phòng, nàng đã lẩm bẩm một câu, làm cho Diệp Không cải biến cách nghĩ.

- Bát thiếu gia, tiểu Hồng nói một chút chuyện ngươi có thể trị bệnh... Ngươi cũng đừng trách tiểu Hồng... Tiểu Hồng không phải ham trèo lên cao... Tiểu Hồng chỉ không thể nhẫn nhịn được chuyện sau này sẽ không được nhìn thấy ngài, tuy hôm nay vừa gặp mặt, nhưng trong lòng ta vẫn muốn ở cùng một chỗ với ngài, thật sự rất vui vẻ...

Tiểu Hồng quay mắt về phía đồ ăn trước mặt, không hề muốn ăn, nói nhỏ một câu, mặc dù nàng vô tình ý, nhưng Diệp Không đang tàng hình đã

https://thuviensach.vn

nghe được rất rõ ràng.

- Thì ra nàng tiết lộ một chút bí mật, cũng không phải nhớ thương việc trèo lên cao, mà là vì nàng sợ không được nhìn thấy ngươi nữa... Tiểu nha đầu này không tệ, tiểu tử, trong nội tâm của ngươi thoải mái không?

Hoàng Tuyền lão tổ vừa cười vừa nói.

- Ân, không tệ, nàng đã thông qua trắc nghiệm.

Diệp Không gật đầu, lại nhìn tiểu Hồng, lúc này mới lặng lẽ đi ra khỏi cửa phòng.

Hoàng Tuyền lão tổ lại cười cạc cạc nói ra.

- Đã thông qua trắc nghiệm, vậy ngươi cũng đừng trì hoãn nữa, trực tiếp kéo lên trên giường, lột sạch quần áo của tiểu Hồng ra...

- Dừng lại!

Diệp Không tức giận nói ra.

- Ta nói ngươi có thể không nói những chuyện thế này được hay không? Ta mới mười bốn tuổi rưỡi, xin ngươi không nên đầu độc tâm hồn của người chưa thành nhân được hay không?

- Vậy ngươi nói nàng thông qua trắc nghiệm, dù sao cũng phải ban thưởng cho người ta một chút nha.

- Ân, ban thưởng là có, thông qua trắc nghiệm... Ta sẽ cho nàng quan sát Đả Cẩu Bổng của ta.

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói ra.

- Móa! Tiểu tử ngươi so với ta còn thô tục hơn, còn hạ lưu hơn.

- Hảo hảo, không nói những chuyện này, thừa dịp hiện tại đang là giữa trưa, chúng ta xuất phủ đi mua hạt giống, đợi buổi tối có thể luyện chế Tích Cốc Đan.

Diệp Không cảm giác được thời gian của Ẩn Thân Phù nhanh đến, cho nên nhanh chóng rời khỏi sân nhỏ trong chỗ ở của Nhị thái thái.

- Hừ, ngươi không phải muốn lão tổ ta là đầy tớ hay sao, có gì trao đổi không?

Diệp Không biết rõ tâm tư của hắn, cười nói.

- Yên tâm, không phải ngươi vừa ý phù chú của ta sao? Sau này, ta sẽ dạy cho ngươi.

https://thuviensach.vn

- Cái này còn không sai biệt lắm.

Hoàng Tuyền lão tổ cảm thấy mỹ mãn nói ra.

Lặng yên đi ra khỏi cửa, Diệp Không bóc Ẩn Thân Phù ra, hiện ra thân hình, rời khỏi Diệp phủ, đi ra phố xa.

Mà phương hướng phát triển của Thương Nam đại lục không giống như địa cầu, có được văn minh mấy chục vạn năm, nhưng xã hội vẫn dừng lại ở nông nghiệp, nông cụ, hạt giống, những cửa hàng kinh doanh tư liệu sản xuất này có thể tùy ý thấy được, đặc biệt là tới gần cửa hàng trên đường phố, trong mười cửa hàng thì có bảy tám nhà là bán cái này.

- Lão bản, cho ta mua năm cân Thử Mễ đi.

Diệp Không đưa lên một lượng bạc.

Không có nghĩ tới những hạt giống như tiện nghi tới kinh người, có hai tiền một cân, muốn lão bản phải thối lại chín mươi tiền đồng, lão bản không vui.

- Bằng hữu, không phải ngươi muốn ta đổi tiền lẻ chứ?

Diệp Không phiền muộn một hồi, hắn cũng không biết Thương Nam tiền xu rất thông dụng a, còn bạc trắng thì phải tiêu xài vào những giao dịch lớn mà thôi.

- Nhưng trên người của ta cũng không có tiền lẻ a.

Diệp Không bất đắc dĩ trả lời.

- Vậy thì công tử mua nhiều hơn chút nữa đi, dù sao trồng trọt cũng cần hạt giống mà, năm cân ngươi có thể gieo được bao nhiêu chứ?

Lão bản tận dụng mọi thứ để chào hàng.

Thì ra hắn xem Diệp Không là nông phu a.

- Lão bản, ánh mắt nào của ngươi, thấy ta giống nông phu sao?

Không nghĩ tới lão bản kia trả lời, làm cho hắn càng thêm buồn bực.

- Ngươi đúng là không giống người làm ruộng, ngươi nha, đích thị là hài tử trộm tiền trong nhà ra rồi.

- Ta trộm tiền trong nhà ra?

Diệp Không cũng không để ý ánh mắt của lão bản này nữa, dứt khoát ném một lượng bạc, cầm lấy năm cân hạt giống mà rời đi.

https://thuviensach.vn

Lui tới trong cửa tiệm hạt giống đều là nông phu, một khối tiền cũng có thể mua được bảy tám cân hạt giống, mà lão bản chưa khi nào nhìn thấy một "Khoản" lớn như vậy, một một món hàng mười tiền mà đưa một lượng bạc.

Lão bản nhịn không được mà chú ý quan sát, mà sau khi xem xét, nhìn ra, đây không phải là Bát thiếu gia Diệp gia nổi tiếng Nam Đô Thành hay sao?

- Khách quý có phải họ Diệp hay không?

Lão bản cuống quít chạy ra tiểu điểm hỏi.

- Ngươi quen biết ta?

Diệp Không đi ra cửa tiệm quay đầu lại hỏi.

- Quả thật là Bát thiếu gia!

Lão bản đại hỉ.

- Bát thiếu gia, ngày đó ngài ở Tàng Xuân Lâu đại phát thần uy, lão phu cũng đi quan sát, Bát thiếu gia quả nhiên khí thế hùng hồn, khí thôn sơn hà...

Diệp Không đem túi hạt giống bỏ vào trên đầu vai, không nhịn được nói ra.

- Có việc gì cứ nói đi.

- Nha, đây là bạc của Bát thiếu gia, ngài không lấy tiền thừa hay sao? Còn có vừa rồi...

Lão bản vừa nói xong lại quỳ xuống.

- Tiểu nhân có mắt không tròng, vừa rồi mạo phạm Bát thiếu gia, cho nên bồi tội với ngài.

- Không sao, chút chuyện ấy có là gì chứ?

Diệp Không đem bạc ném lại cho lão bản, quay đầu lại muốn rời đi.

Không nghĩ tới lão bản kia vậy mà lại ôm lấy chân của Diệp Không, lớn tiếng nói.

- Bát thiếu gia, tiểu nhân còn có một chuyện, xin Bát thiếu gia ân chuẩn.

Tiên nhân cái bản bản (câu chửi thề của nvc), lời vừa nói ra, phiền não đã tới.

https://thuviensach.vn

- Lão bản, ngươi đừng như vậy, kỳ thật Diệp Không ta cũng chỉ là thiếu niên mà thôi, thực lực có hạn, ngài có khó khăn gì cứ tới tìm nha dịch, muốn cáo trạng thì đi quan phủ, muốn mượn tiền, cứ chờ phát chuẩn, thiếu gia ta cũng không có thiện tâm như vậy đâu a.

Diệp Không mới mở miệng, đã bị lão bản chen ngang.

- Cũng không phải, cũng không phải.

Lão bản cười rất thần bí, nói ra.

- Sớm nghe nói Bát thiếu gia còn trẻ anh tuấn, phong lưu phóng khoáng, hôm nay mới thấy đã đoán đúng... Trong nhà lão nhân ta có nữ nhi, tuổi vừa mới mười lăm, ngày thường rất có tư sắc...

Diệp Không té xỉu, hóa ra là chuyện này, hóa ra là trong nhà có nữ nhi muốn gả cho mình, bỏ qua lão bản, nhanh chóng rời đi.

Lão bản kia đi theo phía sau hô hào.

- Bát thiếu gia, làm nô làm thiếp cũng có thể, vô danh phận làm ngoại thất cũng được mà.

Diệp Không nhanh chân, không phải lão đầu có thể đuổi theo, không tới một hồi, đã không thấy.

Lão bản phiền muộn nói ra.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 107

Đào Bảo.

Chương 107: Đào bảo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Kỳ quái, truyện Bát thiếu gia phong lưu thành tánh, mười bốn tuổi đã là khách quen của Tàng Xuân Lâu, tại sao hôm nay tặng không lại không muốn nhỉ?

Diệp Không cũng không biết là mình đã nổi danh khắp toàn thành, trốn vào trong góc hẻo lánh, đem phóng hạt giống bỏ vào trong túi trữ vật.

- Ở địa cầu lấy lão bà rất tốn sức, không thể ngờ là ở Thương Nam đại lục nữ nhân được tặng không, nếu như có thể thường xuyên qua lại, vậy thì có thể giải quyết vấn đề lớn nhất là hôn nhân rồi!

Được rồi, tiểu tử này đúng là đang cố gắng tạo phúc cho nhân loại.

Vừa đi trên đường cái, thấy có người đi lên, nhưng không phải quấy rối, mà là một đàn ông tuổi trẻ.

- Bát thiếu gia, tiểu nhân là Long Hổ Bang Lưu Bân, bái kiến Bát thiếu gia.

Tiểu tử này vừa mới nhìn rõ có người đang đứng ở ven đường, lúc này chú ý một chút.

Nhìn lại, phát hiện chính là Bát thiếu gia trong truyền thuyết, nhớ tới lời nhắn nhủ của bang chủ từ sớm.

- Nếu xảo ngộ Bát thiếu gia, lập tức tiến lên tham kiến, mặc kệ phân công.

Diệp Không đương nhiên không có việc gì phân công cho hắn, nhưng nghĩ tới rất lâu rồi không gặp Lô Tuấn Lô Nghĩa, chính mình lập tức trở lại,

https://thuviensach.vn

phải bế quan trường kỳ, vậy thì đi gặp một chút đi.

Hỏi chỗ của huynh đệ Lô Tuấn Lô Nghĩa, Diệp Không đi qua.

Hai tên huynh đệ này đang ngồi trong quán cơm khoác lác, dù sao vô sự, một bữa cơm ăn mấy tiếng đồng hồ đúng là bình thường.

Trông thấy Diệp Không đến, cả hai chạy ra nghênh đón, chào hắn.

- Miễn miễn.

Diệp Không khoát tay nói ra.

- Trong bang còn yên ổn không? Nha môn có hay tìm các ngươi gây phiền toái không?

- Nhờ phúc của Bát thiếu gia, sau lần đó, nha môn cũng không dám tìm chúng ta gây phiền toái, những tên nha dịch nhìn thấy chúng ta cũng phải khom người.

Lô Tuấn nói là sự thật, quan phủ đối với Long Hổ Bang rất khách khí, cũng là vì cảm thấy Diệp Không không dễ chọc, nếu không có Diệp Không chèo chống, thành chủ Trần Thanh Thiên đã khai đao với Long Hổ Bang rồi.

Lô Nghĩa cũng bổ sung nói ra.

- Nhân tâm trong bang rất ổn định, mọi người biết rõ sau lưng có lão nhân gia ngài đứng chống lưng, cho nên rất túc kính.

- Túc kính là làm gì? Uống rượu phao nữ nhân hay đi dạo kỹ viện?

Diệp Không mỗi lần gặp hai người này rất hoan hỉ mà gõ đầu, đây cũng là thói quen của hắn ở địa cầu, hắn lại nói tiếp.

- Làm lưu manh cũng phải có văn hóa, các ngươi có chút thời gian nên xem nhiều sách, không nên ngồi quán rượu tới giữa trưa, lần trước bảo các ngươi rồi làm series Young and Dangerous (tập tành làm giang hồ), các ngươi làm chưa? Muốn cải thiện hình tượng của các ngươi trong lòng mọi người. (PS: tiếng Anh là thằng Diệp Không cố tình nói ra)

- Biết rõ, đang làm, có mấy tên thư sinh đang ghi kịch, đến lúc đó, thỉnh Bát thiếu gia hân hạnh chỉ đạo, tham gia cái gì nhỉ?

Diệp Không nói quá nhiều từ lạ, Lô Tuấn thường xuyên quên.

- Thủ diễn thức!

Lô Nghĩa nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

- Đúng đúng đúng, thủ diễn thức, Bát thiếu gia ngài đa mưu túc trí, quỷ kế đa đoan...

- Thấy chưa, không có văn hóa, từ ngữ mà cũng không biết dùng, còn quỷ kế đa đoan... Ngươi mới là quỷ kế đa đoan!

Diệp Không muốn bạo Lô Tuấn một cái, nói ra.

- Các ngươi trước làm đi, có thời gian ta sẽ đi xem, cho dù không có thời gian, các ngươi không có việc đừng tìm ta, có việc thì bảo Lô Cầm chuyển cáo.

Diệp Không phân phó hết liền chuẩn bị đi, nhưng Huynh đệ Lô gia lại giữ chặt hắn, báo cáo với hắn, gần đây bọn họ thu được trong dân gian không ít tài bảo, muốn Diệp Không đến nhìn qua.

Đây cũng là Diệp Không an bài, hắn có được Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh và Ảnh Vũ, đều là bảo vật gia truyền, còn bị người khác cho rằng là rác rưởi không đáng tiền.

Cho nên Diệp Không đối với bảo bối lưu lạc dân gian rất để bụng, mà Thương Nam đại lục này có mấy chục vạn năm truyền thừa, rất nhiều người trong nhà có bảo vật tổ truyền, nhưng đại đa số người nhận định thành rác rưởi.

Diệp Không nghe xong đại hỉ, lập tức đi theo Huynh đệ Lô gia trở về, đi vào một phòng nhỏ, chỉ thấy bên trong có đủ loại đồ vật.

- Những thứ này đều là bảo vật gia truyền của dân chúng trong thành, bọn họ giữ lại mà không có biết dùng, cho ít tiền, liền đem bán, cũng không biết bên trong có bảo vật hay không, kính xin Bát thiếu gia dùng tuệ nhãn giám bảo.

Lô Tuấn dẫn Diệp Không tiến vào gian phòng.

- Linh thạch.

Diệp Không nhìn thấy ở giữa những món đồ này có mấy khỏa đồ vật sáng bóng.

Linh thạch tổng cộng có năm khối, tuy hơi ít, nhưng có còn hơn không, Diệp Không trực tiếp cất vào trong túi trữ vật.

Có thể kế tiếp, Diệp Không cũng không biết có đồ tốt gì, có bồn có bình, có côn gỗ có cỏ cây, còn có cây quạt, có sách vở, có tấm gương, tóm lại,

https://thuviensach.vn

rực rỡ muôn màu, đồ chơi gì cũng có, còn có rất nhiều thứ Diệp Không không cách nào nói ra tên của nó, không biết là gì.

Diệp Không không hiểu, có thể là có người hiểu, lập tức, Diệp Không đi gọi Hoàng Tuyền lão tổ, kêu gọi cả buổi, cuối cùng mới đánh thức lão gia hỏa này dậy.

- Nhốn nháo cái gì mà nhốn nháo, đến tối rồi sao?

Hoàng Tuyền lão tổ đối với việc Diệp Không đánh thức hắn rất bất mãn.

- Lão tổ, nhanh mở to hai mắt xem đi, thiệt nhiều bảo vật đây này.

Diệp Không đắc ý nói ra.

Hoàng Tuyền lão tổ thả thần thức ra, sau đó làm ra bộ dáng rất giật mình, nói to:

- Oa! Thiệt nhiều rác rưởi a!

- Không phải chứ, những thứ này đều là bảo bối cất chứa trong dân gian, ngươi chớ xem thường chúng, Ảnh Vũ và Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh mà ta tu luyện đều là tìm được từ những thứ ngươi cho là rác rưởi.

Diệp Không nói ra.

- Đó là ngươi vận khí tốt, dẫm nhằm *** chó!

Hoàng Tuyền lão tổ đưa ngón tay nói ra.

- Ngươi không thấy rác rưởi đầy đất sao, Tam Diệp Lan sinh trưởng không tới mười năm đã bị hái xuống, còn dùng đào mộc ngàn năm xa hoa để cất chứa, có rắm để dùng à! Còn nữa, đây chính là hắc thạch, là một quặng thô có ẩn chứa thiết tinh hàm lượng thấp nhất, thật sự là tặng người cũng không ai thèm nhận, một khối linh thạch có thể mua 100 khối... Còn có những cái mảnh vỡ này, đều là tàn phiến pháp khí, nhưng đều là những pháp khí chế tác kém nhất, tàn phiến đánh rắm để dùng à?

Đồ vật trong phòng bị Hoàng Tuyền lão tổ nói không đáng một xu, Diệp Không không tin nói ra.

- Trong nhiều đồ vật như thế mà không có món nào hữu dụng sao?

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc nói ra.

- Có thì có một hai kiện, nhưng mà... Lão tổ ta cũng không phải là đầy tớ của ngươi, dựa vào cái gì nói cho ngươi biết?

https://thuviensach.vn

- Không phải chứ, ngươi cũng đừng tính toán quá chi li, chẳng phải mời ngươi xem thôi sao, ngươi còn muốn chỗ tốt gì chứ?

Diệp Không có chút không vui, lão gia hỏa này quá hà khắc, chút việc nhỏ ấy cũng đòi chỗ tốt.

Hoàng Tuyền lão tổ hừ lạnh một câu, nói ra.

- Tuy giúp ngươi nhìn bảo vật đơn giản, nhưng trong đó có bảo vật tốt nhất, là tài liệu dùng để luyện chế nội giáp, lão tổ ta giúp ngươi chọn, đó là giúp ngươi rồi, luyện cho ngươi một kiện nội giáp, nếu ngươi đã không lĩnh tình, vậy thì thôi, chờ ngươi Kết Đan, có đan hỏa, chính mình luyện đi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 108

Lang Mi.

Chương 108: Lang Mi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không ngạc nhiên, Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh tăng tiến phi thường chậm, đợi đến khi Kết Đan, chắc lúc đó râu ria đã bạc rồi.

- Lão tổ, lão tổ tông, hắc hắc, tiểu tử vừa rồi đúng là vô lễ, ta xin lỗi ngươi.

Diệp Không mày dạn mặt dày, khẩn cầu một hồi.

Cuối cùng Hoàng Tuyền lão tổ mới miễn cưỡng đáp ứng.

- Được rồi, xem việc sau này ngươi bảo vệ ta phi thăng, lão tổ ta sẽ giúp ngươi một hồi.

Hoàng Tuyền lão tổ chỉ vào một tấm da thú trong góc, nói ra:

- Chính là tấm da đó, nếu như ta không nhìn lầm, đó là da Mặc Giao.

- Mặc Giao?

Diệp Không đi qua cầm lấy tấm da đó lên, thấy thế nào cũng không phải là vật có giá trị, màu xám biến thành màu đen, bên trên che kín khe rãnh, trong khe rãnh giống như có bùn nhão, quả thực là chẳng khác gì rác rưởi.

- Không phải chứ? Lão tổ, vì Tích Cốc, ngươi bảo ta ăn quả của Khang Lương Thụ mà dân chúng sắp chết đói cũng không muốn ăn, hiện tại lại bảo ta mặc tấm da giống như rác rưởi này, vậy thì ta tu tiên sẽ bị nghẹn chết a!

Diệp Không oán giận nói ra.

- Ngươi hiểu cái rắm!

Hoàng Tuyền lão tổ mắng.

https://thuviensach.vn

- Da Mặc Giao này chính là một loại quái ngư trong Thương Hải, loại quái ngư này bình thương thích nổi lên mặt nước hấp thu thiên địa linh khí, mà nó có thể hấp thu linh khí là dựa vào da của nó, mà da của Mặc Giao cho dù bị tháo xuống, cũng tự động hấp thu linh khí, có thể nói càng lâu năm càng giá trị.

- Ah, như vậy à, vậy thì quái ngư Mặc Giao này rất lợi hại rồi?

Diệp Không vội vàng ném thứ rác rưởi này vào trong túi trữ vật.

- Loại quái ngư này không lợi hại, cũng bởi vì nó không lợi hại, cho nên rất ít ỏi, vừa xuất hiện là bị người ta thu lấy, cho nên mới đáng giá, mười vạn năm trước cũng đã gần như tuyệt tích, hôm nay ngươi có thể nhìn thấy là phi thường may mắn, mà tấm da ngươi thu vào, ít nhất đã bảo tồn trên vạn năm, nếu như luyện thành nội giáp, lực phòng ngự phi thường cường đại, cho dù bổn mạng pháp bảo của Kết Đan kỳ đánh lên, cũng không thể phá nổi.

Diệp Không bị Hoàng Tuyền lão tổ nói làm vô cùng động tâm, phải biết rằng trong tu tiên giả, pháp khí công kích tương đối nhiều, cho nên không đáng tiền, mà pháp khí phòng ngự nếu so với pháp khí công kích thì mắc hơn không ít, nếu pháp khí mà ngay cả bổn mạng pháp bảo cũng không phá nổi, vậy thì nó có giá trên trời.

Đương nhiên, Diệp Không sẽ không bán, đây là thứ bảo vệ tánh mạng, nhiều tiền hơn nữa cũng không bán.

- Lão tổ tông, không biết trong đám rác rưởi còn lại, còn có thứ gì có thể so với da của Mặc Giao hay không?

Khẩu khí Diệp Không nói chuyện với Hoàng Tuyền lão tổ khách khí không ít.

Hoàng Tuyền lão tổ mắng:

- Tiểu tử, tâm của ngươi đúng là quá đen rồi, da của Mặc Giao khả ngộ bất khả cầu, nhiều rác rưởi như vậy mà có thể tìm thấy thứ tốt là vận khí của ngươi tốt, còn muốn nhiều hơn, ngươi nha, đúng là lòng tham không đáy mà.

Diệp Không nghiêm mặt, lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy thứ khác mà ngươi nói có thể cầm là đâu? Ngươi biết, ta là thái điểu nha, thứ ngươi không vừa mắt, nói không chừng đối với ta hữu dụng thì sao?

Thần thức Hoàng Tuyền lão tổ lại quét một lần, mới lên tiếng.

- Tiểu tử ngươi không phải thích vẽ phù chú sao? Bên kia có một cây bút, trong đó là có ba cây, nhưng trong đó chỉ có một cây dùng để vẽ Thông Linh phù bút.

- Thông Linh phù bút!

Đây chính là Họa Linh phù bút chuyên môn vẽ phù chú nha, Diệp Không đã sớm chờ mong rất lâu.

Đi qua xem xét, nếu so bề ngoài của Thông Linh phù bút với da Mặc Giao thì khá hơn nhiều, bút lông lộ ra nét xuất chúng, chẳng những tạo hình kỳ lạ, hơn nữa trên đầu bút có khắc hai chữ nhỏ.

- Lang Mi.

Diệp Không cầm cái thứ gọi là Lang Mi bút vào trong tay, lúc này mới phát hiện bút lông này khác với Thông Linh phù bút của hắn.

Tuy bút lông do trúc tạo thành, nhưng đốt trúc ở giữa đều là số chẵn, thân bút sáng bóng, cuối cùng là dùng đầu bút chắn, lấp, bịt.

Mà Thông Linh phù bút không giống, nó chẳng những chính giữa thân bút trống rỗng, nhưng lại có mấy cái lỗ nhỏ thông ra đầu bút, loại xếp đặt thiết kế này, nhất định là thuận tiện cho người chế phù quán chú linh khí vào.

- Tiểu tử, ngươi biết lai lịch của cây phù bút này không?

Hoàng Tuyền lão tổ cười hỏi.

- Ngươi đang làm khó ta đấy!

Diệp Không cười nói.

- Nghe tên là biết rõ, Lang Mi, chính là dùng lông mi của sói làm bút, oa, cần phải giết bao nhiêu sói, mới có thể gom góp được thành đầu bút a.

Hoàng Tuyền lão tổ cười khẩy nói ra.

- Giết bao nhiêu sói cũng không sao cả, ngươi cũng biết Lang Mi này dùng của loại sói nào không? Ngươi có biết tại sao lông mi của nó lại có màu trắng hay không?

https://thuviensach.vn

Diệp Không là thái điểu (có thể gọi là cùi bắp) vừa tu tiên, hơn nữa hắn không có bao nhiêu hiểu biết về Thương Nam đại lục, những thứ này, hắn không thể lên mặt ta đây được, phải chịu khó học hỏi kẻ khác a.

Lòng hư vinh của Hoàng Tuyền lão tổ cũng được thỏa mãn, lúc này mới cười nói.

- Đây là lông mi của Nguy Hư Chi lang, là loại sói đặc biệt trên Nguy Hư Thánh Sơn, phi thường lợi hại, nhưng dùng Lang Mi chế thành phù bút, cũng được gọi là Lang Mi Bút, cũng chỉ có Lang Mi của Lang Vương mới được gọi là Lang Mi, bởi vì Lang Vương thọ hạn thật dài, cho nên lông mi mới trắng, cho nên ngòi bút mới có màu trắng.

Diệp Không nghe xong, không khỏi thở dài, nói ra.

- Một phương thủy thổ nhất phương nhân, cái Thương Nam đại lục này quá thần kỳ, ta cũng xem không ít sách về chuyện lạ, cũng chỉ giống như muối bỏ biển, nếu không phải lão tổ giúp ta, ta tốn hao một năm cũng không thể chọn ra bảo vật trong đống rác rưởi này, lão tổ, ta có chút không muốn ngươi rời đi đấy, ha ha...

Hoàng Tuyền lão tổ bị hắn nói buồn nôn như thế, mắng.

- Cút xa một chút, không có tố chất mà bày đặt giả bộ văn thơ, đại tiện thì đại tiện, cũng không buồn nôn, nhưng nếu trên đống đại tiện mà cắm thêm hoa, đó mới là buồn nôn.

Diệp Không cười mắng.

- Trước kia lão còn nói ta là người thô tục, ha ha, hiện tại ta mới biết được ngươi còn thô tục hơn cả ta.

- Hảo hảo, lão tổ ta chọn xong, ngươi cũng nên thực hiện chỗ tốt a?

Hoàng Tuyền lão tổ liên tục nói chỗ tốt.

- Được, ngươi nói đi, nhưng trước đó nói rõ, nếu ta làm không được, cũng chỉ có thể thiếu nợ trước.

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói:

- Ngươi khẳng định có thể làm được, việc nhỏ việc nhỏ, chỉ hao tổn mấy lượng bạc mà thôi.

Tốn mấy lượng bạc thì làm được, đúng là không phải đại sự gì, Diệp Không ngạc nhiên nói ra.

https://thuviensach.vn

- Vậy ngươi nói đi.

- Mang theo lão tổ ta đi đại thanh lâu, kỹ viện đi, ở đâu cũng có thể, lão tổ ta muốn gái a!

Diệp Không té xỉu, lão gia hỏa này vốn không nên gọi là Hoàng Tuyền a, hắn đúng là đồ biến thái mà, hắn không có thứ kia, làm sao mà làm ăn được cơ chứ.

- Ân, yêu cầu này hoàn toàn có thể đáp ứng.

Diệp Không gật đầu, nói tiếp.

- Nhưng phải là buổi tối, hiện tại không được.

Hoàng Tuyền lão tổ biết rõ tâm tư trong lòng của hắn, tức giận nói ra.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 109

Hoàn Cảnh.

Chương 109: Hoàn cảnh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Những thứ còn lại đều là rác rưởi, ngươi không nên chậm trễ thời gian, sẽ có trở ngại, lão tổ ta đi ngủ trước, đừng gọi ta a!

Hoàng Tuyền lão tổ không để vào mắt, không có nghĩa là hắn chướng mắt, có chút rác rưởi vẫn có thể đào ra bảo bối, Diệp Không từ lúc nhỏ ở địa cầu là cô nhi, khi còn bé không ít lần bới rác rưởi ra, thường xuyên bới ra một đống lớn phế liệu, cầm lấy phế liệu đi bán cũng kiếm được một chút tiền xài vặt.

Đầu tiên, hắn thu dược thảo lại, tuy lão tổ nói năm của nó hơi ít, nhưng cái hộp đóng gói bên ngoài là đào mộc ngàn năm a.

Tại thế giới này, đào mộc trừ trang trí, cũng không dùng làm gì khác, nhưng Diệp Không lại biết, những đạo sĩ ở địa cầu, đều dùng kiếm gỗ đào, còn có bùa đào, đều có thể khu quỷ, về sau có gặp quỷ hay không, Diệp Không không biết, nhưng lo trước khỏi họa.

Cất kỹ hộp đào mộc, Diệp Không tìm kiếm trong đống rác một hồi lâu, có lẽ tìm bảo bối trong đống rác này, yêu cầu độ khó hơn xa tìm kiếm đồng sắt trong đống rác.

Rất nhiều thứ, Diệp Không căn bản không biết là đồ chơi gì, còn có rất nhiều thứ, ngươi biết nó là tấm gương, cây quạt, có thể là vật phẩm của tu sĩ hay không, ai biết được?

Cái gì? Lại dùng linh khí thúc dục? Diệp Không cười khổ, lần trước đã có Hoàng Tuyền lão tổ, lần này hắn không dám làm bậy, những con BOSS

https://thuviensach.vn

này hắn không thể chống lại.

Hắn ở trong căn phòng nhỏ này tới khi sắc trời biến thành màu đen, Diệp Không lại từ trong đống rác rưởi tìm ra được hai quyển bí tịch võ công, không phải tiên thuật, là võ công thế tục, cũng là võ công bảo điển hiếm thấy.

Diệp Không giật mình, gọi Lô Tuấn, bảo hắn phái người, đem bí tịch cầm đi sao chép lại, đổi luôn bìa của hai cuốn bí tịch.

- Bát thiếu gia, sắc trời không còn sớm, tiệc rượu chúng ta đã chuẩn bị tốt, không bằng ăn xong lại trở về nhé?

Lô Nghĩa cung kính nói.

- Đây là nhà của ngươi?

Diệp Không có chút bất mãn, hai tên tiểu tử này không phải bình thường ưa thích uống hoa tửu sao? Sao hôm nay lại đứng đắn? Tiên nhân cái bản bản, chẳng lẻ muốn Bát thiếu gia ta đề nghị đi Tàng Xuân Lâu sao?

Diệp Không cho tới bây giờ cũng chưa có chủ động đi thanh lâu, cho nên khó mà mở miệng hơn bình thường.

- Hắn là Bát thiếu gia sợ tay nghề đầu bếp trong nhà của ta không tinh? Chuyện này ngài yên tâm, đó là đầu bếp của Hương Mãn Lâu, nghe nói Bát thiếu gia ăn cơm ở đây, đến hỗ trợ.

Lô Nghĩa vội vàng giải thích.

Diệp Không khoát tay nói.

- Ăn cơm, đồ ăn ngon hay không rất trọng yếu, nhưng các ngươi quên, hoàn cảnh ăn cơm cũng rất trọng yếu.

- Hoàn cảnh?

Diệp Không nói quá nhiều từ mới, tuy Lô Nghĩa cố gắng học tập, nhưng vẫn không theo kịp bước chân của Bát thiếu gia.

- Đó là sự vật chung quanh, hoàn cảnh rất là trọng yếu, ở trong một hoàn cảnh tao nhã lịch sự thoải mái mà dùng cơm, có thể làm cho ngươi ăn ngon hơn, cắn khối lớn a.

Diệp Không nói loạn một hồi, Huynh đệ Lô gia nhìn nhau, biểu hiện trên mặt vẫn viết rõ hai chữ: không rõ!

- Ta đổi cách nói.

https://thuviensach.vn

Diệp Không biết rõ nói văn nhã với những kẻ thô kệch này là chuyện vô dụng, dứt khoát nói ra.

- Giống như, ngươi đi đại tiện trên đường cái và ngươi đi đại tiện trong nhà xí, cái nào thoải mái hơn?

Đến với người thô kệch, nghe Dương Xuân Bạch Tuyết căn bản là không rõ ý tứ, đổi tiết mục thành cây nhà lá vườn thì rất dễ lý giải.

Lô Tuấn gật đầu nói ra.

- Đương nhiên là đi nhà xí thoải mái hơn, thì ra Bát thiếu gia nói cho chúng ta biết, chính là đạo lý này.

- Ah, thì ra đây chính là hoàn cảnh a!

Lô Nghĩa bừng tỉnh đại ngộ, vỗ đầu một cái.

- Ngươi nói đi ăn cơm thì nói tại tiệm cơm, còn hoàn cảnh, chúng ta không hiểu đi đâu a?

- Vậy đi Hương Mãn Lâu ăn cơm đi!

Lô Tuấn cười nói.

Diệp Không nói cả buổi, vẫn không đạt được mục đích, dứt khoát nói ra.

- Hoàn cảnh Hương Mãn Lâu không tệ, nhưng nếu như có hai mỹ nữ...

- Ách?

Huynh đệ Lô gia lập tức trừng lớn mắt, sau đó trên mặt lộ ra nụ cười hiểu ý.

- Ha ha, Bát thiếu gia thì ra muốn đi uống hoa tửu, nói sớm đi, kỳ thật chúng ta cũng muốn đi... Nhưng vừa rồi Bát thiếu gia vừa gõ, chúng ta... Hắc hắc, mới không dám nói.

Lô Nghĩa lại cười ti tiện, nói ra:

- Bát thiếu gia về sau cũng đừng giả bộ đứng đắn, tất cả mọi người đều là nam nhân mà... Nhưng nhớ năm đó, thời điểm ta mười bốn tuổi, vẫn không rõ nữ nhân có cái gì đấy.

Lô Tuấn mắng.

- Bát thiếu gia chính là ông cụ non, ngươi có thể so với Bát thiếu gia sao?

- Còn không đi mau!

Diệp Không chỉ có thể trừng mắt, đá cho hai người này một cước.

https://thuviensach.vn

Nửa canh giờ sau, đứng trước đại môn Tàng Xuân Lâu, Diệp Không đã biết rõ mình quá nổi tiếng, nhưng cũng không muốn bị những người này nhìn thấy, nếu không sẽ có mang tiếng.

- Mấy vị gia...

Một thằng quỷ lùn mặc quần áo màu xanh của quy nô đứng ngoài cửa, màn kiệu nhếch lên, sắc mặt cả kinh.

- Thì ra là Bát thiếu gia và hai đại lão gia Lô gia, nhanh, mời vào trong.

Trong nội tâm quy nô suy nghĩ, trách không được bên ngoài truyền ra chuyện Bát thiếu gia phong lưu thành tánh, xem ra là thật, mười bốn tuổi đã bắt dầu chơi gái, xem ra phải tìm tiểu nha đầu cho hắn.

- Đi trước dẫn đường đi.

Huynh đệ Lô gia là thường xuyên qua lại, cho nên đi theo quy nô tiến vào cửa sau.

Rốt cuộc là cửa sau, đúng là thanh tịnh, không cần giống như lần trước đi qua đống tàn hoa bại liễu kia a, dọc theo con đường nhỏ lát đá cuội, đi vào Tàng Xuân Lâu.

Sau khi đi lên bậc thang lầu hai có màu sơn nước sơn mộc, một người ba lăm tuổi, phong thái giống như tiểu phu nhân đứng chào, đây là bà chủ Tàng Xuân Lâu, vẻ mặt nàng tươi cười nói ra.

- Thì ra là Bát thiếu gia cùng hai vị đại gia, nhanh, mời vào trong, hôm nay hân hạnh đón tiếp Bát thiếu gia, tất cả sổ sách hôm nay do Phong Tứ Nương bao.

Người ta dùng tiền tiêu tai, Diệp Không rất rõ đạo lý này, có thể không muốn gây phiền toái cho thanh lâu, cười lạnh nói ra.

- Hắn là ngươi xem Diệp Không ta không trả nổi tiền sao?

Nhắc tới Phong Tứ Nương thì đúng là có yêu cầu với Diệp Không, lần trước Thiết Nha Tư bị Diệp Không dọa sợ không nhẹ, nếu hôm nay lại trêu chọc Bát thiếu gia, có thể cơn tức này khó nuốt nha.

Long Hổ Bang, đó là sản nghiệp của Diệp Không, đương nhiên Thiết Nha Tư không dám dây vào, nhưng cũng phải tìm nơi để hả giận, cuối cùng Thiết đại nhân nhìn vào Tàng Xuân Lâu.

https://thuviensach.vn

Dưa leo ta ăn không được, vậy ta đào cả rễ lên! Cho nên Thiết đại nhân qua lại rất nhiều lần, không có việc gì thì tìm việc, lý do rất nhiều nha, cái gì tảo hoàng (càn quét tệ nạn), thanh tra thuốc phiện, kiểm tra CMND (^.^), đương nhiên, đây là thuyết pháp của địa cầu, nhưng ở Thương Nam đại lục chỉ là đổi tên mà thôi, ý tứ đều không sai biệt lắm.

Tàng Xuân Lâu không chịu nổi, những tên công sai này đều lựa chọn lúc sinh ý bận rộn nhất mà tới, dọa khách nhân sợ hãi, không có việc gì còn mang vài tên khách nhân ra đánh một trận, khiến cho rất nhiều khách quen không dám tới đây tiêu tiền.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 110

Xả Giận. (1)

Chương 110: Xả giận. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Bà chủ Phong Tứ Nương của Tàng Xuân Lâu biết rõ Thiết đại nhân vì cái gì phát uy, nhưng nàng cũng không thể nói được gì, cho nên nhờ Huynh đệ Lô gia giúp đỡ.

Có thể hai nhà hắc bạch thì vĩnh viễn là bạch đạo chiếm thượng phong, nha môn không tìm Long Hổ Bang gây phiền toái, cũng là nhìn mặt mũi của Diệp Không, nếu Huynh đệ Lô gia không hiểu chuyện, cũng không ăn no đi trêu chọc quan phủ.

Mà Phong Tứ Nương thì khó xử ở giữa, vừa vặn, Diệp Không đi tới.

Diệp gia uy phong khỏi cần nói, mà Bát thiếu gia lại là nhân vật làm Thiết Nha Tư sợ hãi, Huynh đệ Lô gia giải quyết không hết, nhưng Bát thiếu gia ra mặt giải quyết, chẳng phải chỉ mấy phút đồng hồ thôi sao?

Có thể Phong Tứ Nương không nghĩ tới Bát thiếu gia tinh ranh như quỷ, căn bản không để ý tới việc nàng lấy lòng, nàng cũng chỉ có thể cười khổ mà không đề cập tới.

Đi vào phòng, Diệp Không lại khó chịu.

- Đây không phải là gian phòng Phạm Cửu Xà mướn trước đây sao? Ngươi mang bọn ta vào đây là có ý gì? Hay là muốn cho chúng ta có kết cục giống như Huynh đệ Phạm gia, hay là để cho chúng ta chơi đám đàn bà mà bọn Huynh đệ Phạm gia từng chơi?

Bát thiếu gia này đúng là không phải nhân vật bình thường a, không ngờ có thể nhìn ra căn phòng này a, được, vậy thì đổi a.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật Diệp Không cũng không phải cố ý bới móc, hắn là người địa cầu, ở thế kỷ hai mươi mốt, đương nhiên rất giảng vệ sinh, hắn nhìn thấy ở cái giường lớn đặt ở trung tâm phòng tiếp qua không biết bao nhiêu người, nhưng không có đổi ga giường, cũng thấy nhà vệ sinh nữ đặt một loạt bồn, đám tiểu thư chỉ giặt rửa đơn giản chỗ ấy rồi lại đi tiếp một khách khác.

Ở địa cầu, những chuyện mua bán thân xác rất bí mật, mà ở Thương Nam đại lục mở thanh lâu quang minh chính đại, lại không có biện pháp bảo vệ, tình huống vệ sinh đương nhiên không thể lạc quan.

Cho nên muốn Diệp Không nằm qua cái giường của Huynh đệ Phạm gia, đi làm Tiểu Đào Hồng (ý nói là chơi lại...), hắn tuyệt đối không làm.

Rất nhanh, ba người đổi gian phòng khác, đây là gian phòng dành cho người trong trắng, rất đơn giản, ngươi không bán còn muốn gian phòng làm gì chứ?

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, đó là chuẩn bị cho người còn trong trắng, những nữ nhân này tùy thời chuẩn bị treo giá, đây cũng là thời khắc kiếm chác nhiều nhất trong đời các nàng, cho nên mới có gian phòng này.

- Gian phòng này không tệ, rất thanh nhã, trước kia không có nam nhân làm việc ở đây chứ?

Diệp Không rất hài lòng, nhưng hắn không nghĩ tới, gian phòng này vừa đổi, còn có chuyện không may sẽ đến.

- Bát thiếu gia, tiểu Hỉ Thước đến hầu hạ người.

Diệp Không nhìn thấy tiểu nữ hài trước mặt, trừng to mắt, đây cũng quá nhỏ a, khuôn mặt bề ngoài rất thanh tú, nhưng thân thể còn nhỏ và chưa nảy nở, trước ngực phẳng như sân bay, đoán chừng dù là máy bay Airbus A380 cũng có thể vững vàng hạ cánh a.

- Ách, thật đúng là tiểu Hỉ Thước, ngươi mấy tuổi?

Diệp Không buồn cười, lão tử lúc này biến thành thích loli rồi?

- Bẩm Bát thiếu gia, ta mười hai.

Tiểu Hỉ Thước mặc dù nhỏ, nhưng đã được huấn luyện, rất phóng đãng đi tới rót rượu cho bọn người Diệp Không.

- Mười hai? Cũng không biết phát dục hay chưa a?

https://thuviensach.vn

Diệp Không nhẹ giọng nói thầm một câu, đối với trẻ vị thành niên như vậy, hắn thật sự không hạ thủ nổi, tuy hắn cũng là vị thành niên a.

- Đổi đi, đổi đi a, quá nhỏ.

Diệp Không không có hứng thú với những đứa bé thế này, đoán chừng Hoàng Tuyền lão tổ cũng không có hứng thú.

- Nguyên lai Bát thiếu gia ưa thích tiểu tỷ tỷ.

Sau khi Huynh đệ Lô gia cười khanh khách, không qua một hồi, có nữ tử phong tình tiến vào.

Diệp Không xem xét, nhận thức, đây là cô nương lúc trước cùng ăn cơm với Phạm Cửu Xà, Tiểu Oanh cô nương tuy đã bị sờ qua nhưng chắc hẳn vẫn còn zin a. Khi hắn tới nàng chưa xuất hiện bởi vì lúc đó nàng cũng đang tiếp khách.

Diệp Không đối với nha đầu này rất thỏa mãn, trên dưới đều có, tuy đã có người sờ vuốt qua rồi, nhưng vẫn có nét a.

- Bát thiếu gia!

Tiểu Oanh đi tới chào hỏi, sau đó dán sát vào người của Diệp Không, cô bé này lớn hơn tiểu loli kia vài tuổi. đúng là quá tốt rồi, nên có đều có đủ, lúc này mới thú vị nha.

- Ai, tiểu Ma Tước... A, tiểu Hỉ Thước, ngươi chờ một chút.

Diệp Không tâm nhãn vẫn không tệ, gọi tiểu nha đầu kia lại, cho nàng hai lượng bạc vụn, tiểu nha đầu lúc này mới đi ra.

- Bát thiếu gia, ngươi đúng là tâm tính thiện lương a!

Tiểu Oanh cô nương ỏn ẻn ôm lấy Diệp Không, hai khối thịt nhu nhuyễn dính sát vào người của Diệp Không.

- Ăn cơm trước đi.

Diệp Không phân phó một câu, sau đó dùng thần thức gọi Hoàng Tuyền lão tổ, hỏi hắn nhìn tiểu Oanh này có hợp khẩu vị hay không.

Nhưng ai biết, Hoàng Tuyền lão tổ lúc này ngủ đúng là mê mệt, mặc cho ngươi gọi thế nào, hắn cũng không tỉnh lại.

- Bát thiếu gia, như thế nào không ăn, nô gia đút cho người ăn được không?

https://thuviensach.vn

Tiểu Oanh cô nương thật vui vẻ, gắp thức ăn đưa vào trong miệng Diệp Không.

Nàng đương nhiên vui vẻ, có thể cùng Bát thiếu gia là vinh hạnh của nàng, đây là chỗ tốt của danh nhân, giống như, nếu Diệp Hạo Nhiên tới đây tìm vui, các tiểu thư kia không vui vẻ mới là gặp quỷ.

Huống chi vừa mới rồi tiểu Oanh đang tiếp một lão gia hỏa, lão gia hỏa kia gặp mặt là động tay động chân, hơn nữa tay chân của lão già cũng không nhẹ, niết mạnh làm cho tiểu Oanh thấy đau, nàng chịu đau khổ của hắn, trong nội tâm hoài niệm thủ pháp lúc trước của Bát thiếu gia, thì bên ngoài có người gọi nàng.

Tiểu Oanh đúng là vui vẻ, nhưng lão gia hỏa không vui, hắn là đại địa chủ bên ngoài Nam Đô Thành, khó có khi được nếm "đồ ăn tươi" ở Tàng Xuân Lâu, vừa có chút niềm vui thú, nàng đã biến mất vô ảnh vô tung.

- Mẹ kiếp! Xem thường ta không có tiền à? Các ngươi sẽ hối hận! Một cái thanh lâu, các ngươi chảnh cái gì chứ? Ta ở Nam Đô Thành này cũng có số má đấy.

Lão già này nóng giận thành tính, đuổi cô nương bị đổi đi, hắn cũng thu thập hầu bao, nổi giận đùng đùng rời đi.

Lão già này là Tiền Lão Tài, hắn ở Nam Đô Thành này đúng là có máu mặt, cháu hắn chính là nha dịch ở phủ nha, đừng nhìn nha dịch không lớn, nhưng dù sao có mặc quan phục, ở đâu trên đại lục này cũng giống như ở Địa cầu, mặc quan phục là có thể ức hiếp dân chúng.

Đi vào nha môn thành thủ, một đám nha dịch đang bài bạc, Tiền Lão Tài tìm được cháu trai, đem chuyện vừa rồi nói ra, cháu hắn vỗ ngực nói lớn:

- Bao lên người cháy, chẳng phải là Tàng Xuân Lâu thôi sao, Thiết đại nhân chúng ta đang gây phiến toái cho nơi đó, cháu sẽ đánh kẻ đoạt cô nương của ngài một trận, cho ngài hả giận.

Tiền Lão Tài nhanh chóng đưa bạc, cháu hắn cầm bạc đi gặp Thiết Nha Tư, lão Thiết đang rãnh rỗi toàn thân ngứa ngáy, nghe báo cáo xong, lại trông thấy bạc, cho nên vỗ bàn một cái.

- Đi!

https://thuviensach.vn

Một bọn nha dịch nghe Thiết Nha Tư an bài, nhao nhao cầm đại đao, xiềng xích, khóa gông, dốc toàn bộ lực lượng.

Đột nhiên Thiết Nha Tư nói tới tối nay Trần Thanh Thiên có việc, cho nên an bài hai tâm phúc lưu lại, lúc này mới an tâm rời đi, thẳng hướng Tàng Xuân Lâu.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 111

Xả Giận. (2)

Chương 111: Xả giận. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Trong Tàng Xuân Lâu, Diệp Không và Huynh đệ Lô gia đã no bụng, rất ít động đũa, nói chuyện phiếm là chính.

Kỳ thật Huynh đệ Lô gia cũng không muốn nói chuyện phiếm, đám ông, ăn no phải làm việc mới nhanh tiêu cơm. Cô nương trong tay sớm bị giày vò bốc liệt hỏa, đang chờ bọn họ dẫn đi dập lửa đấy.

Diệp Không cũng biết tâm tư của bọn họ, nhưng vấn đề mấu chốt là Hoàng Tuyền lão tổ vẫn đang ngủ, cho nên Diệp Không dùng tất cả biện pháp, lão tổ không có phản ứng.

Biện pháp duy nhất, chính là Diệp Không đem thần thức của mình tiến vào trong màn sáng màu vàng, đẩy tỉnh Hoàng Tuyền lão tổ.

Nhưng Diệp Không tuyệt đối không làm như vậy, tuy trước mắt Hoàng Tuyền lão tổ sẽ không giết hắn, quan hệ bề ngoài của hai người cũng thân mật, nhưng vẫn không từ bỏ cơ hội đoạt xá Diệp Không, Hoàng Tuyền lão tổ cũng tuyệt đối không hàm hồ!

Giết Diệp Không và đoạt xá, là hai khái niệm khác nhau, giết Diệp Không, thì linh hồn và thân thể Diệp Không sẽ tử vong, đây không phải chuyện Hoàng Tuyền lão tổ muốn.

Nhưng đoạt xá tựu không giống, linh hồn của Diệp Không bị Hoàng Tuyền lão tổ thôn phệ, chiếm lấy thân thể của Diệp Không, thân thể, trí nhớ, thân phận và mọi thứ của Diệp Không, đều bị Hoàng Tuyền lão tổ đạt được, ngay cả Hoàng Tuyền lão tổ Hán ngữ cũng biết.

https://thuviensach.vn

Cho nên Hoàng Tuyền lão tổ quyết không giết Diệp Không, cũng quyết không bỏ qua cơ hội đoạt xá.

Diệp Không làm sao cho hắn cơ hội chứ, cho nên Diệp Không cũng chỉ đứng bên ngoài màn sáng, dùng phương thức câu thông linh hồn, có thể làm cho hắn tỉnh lại.

- Bát thiếu gia, người ta không thắng tửu lượng của ngài a.

Bản thân Tiểu Oanh cũng nghe được âm thanh chán nản và bất mãn của mình, bị ép rượu nên khuôn mặt đỏ bừng càng thêm xinh đẹp, đôi mắt ngập nước câu hồn đoạt phách nhìn Diệp Không, trong nội tâm phiền muộn, hôm nay Bát thiếu gia tại sao trung thực thế, căn bản là không động ngón tay lên người của nàng.

- Đúng nha đúng nha, Bát thiếu gia ngài nên sớm nghỉ ngơi đi.

Huynh đệ Lô gia ước gì tranh thủ thời gian mang theo nữ tử trong ngực vào phòng.

- Gấp cái gì? Lại chờ một chút!

Diệp Không trừng mắt, Lô Tuấn Lô Nghĩa đành phải thành thành thật thật ngồi xuống, trong nội tâm lại thầm mắng không thôi

- Bệnh tâm thần, chờ cái gì? Còn có cái gì chờ chứ... Tên đã lên dây, còn phải đợi, đây không phải muốn giết người sao?

Nhưng mà những chuyện này, bọn họ không dám nói.

- Tàng Xuân Lâu chứa chấp trọng phạm triều đình, từ giờ trở đi cho phép vào không cho phép ra, tất cả mọi người ở nguyên trong phòng, chờ đợi kiểm tra!

Thiết Nha Tư rống to một tiếng, nhanh như điện lao vào trong đại sảnh Tàng Xuân Lâu.

Phong Tứ Nương xem xét thấy có chuyện không tốt, những nha dịch này muốn phá bãi, đành phải cứng rắn dùng vẻ mặt tươi cười đi ra.

- Thiết Nha Tư, chúng ta làm gì có chứa chấp trọng phạm triều đình chứ, đều là lương dân, một chút lòng thành, thỉnh các huynh đệ uống một hớp rượu.

Trong tay Phong Tứ Nương cầm một túi tiền nhét vào trong tay áo của Thiết Nha Tư.

https://thuviensach.vn

- Lấy ra, còn ra thể thống gì nữa!

Thiết Nha Tư một chút hòa nhã cũng không cho, bỏ qua tay của Phong Tứ Nương, tiếp tục chỉ huy đám thủ hạ niêm phong cửa.

Phong Tứ Nương cũng có chút giận, lạnh mặt nói ra.

- Thiết Nha Tư, mỗi lần ngươi tới đều là bắt trọng phạm triều đình, nhưng có bắt được không? Nếu như ngươi không bắt được, ta cần phải tố cáo ngươi tội quấy rầy dân chúng đấy!

Thiết Nha Tư cười nói.

- Quan phủ làm sai, nhưng cũng không phải dân đen như các ngươi so đo, hôm nay chúng ta nhận được tin tức xác nhận mới tới đây bắt người, nếu thật sự là tội phạm quan trọng, còn phải bắt luôn ngươi về trị tội.

- Thiết đại nhân, tên tội phạm quan trọng kia đang ở trong một gian phòng ở phía trên.

Tiền Lão Tài không mất thời cơ mà nói ra, thầm nghĩ, hắc hắc, hảo tiểu tử xem các ngươi dám đoạt cô nương của ta, hôm nay ta muốn cho các ngươi biết lợi hại.

Phong Tứ Nương cũng không nhận ra Tiền Lão Tài, xem xét thật đúng là có người tố cáo, trong nội tâm cũng có chút tâm thần bất định, nếu quả thật là bắt được tội phạm quan trọng trong tiệm của nàng, nàng cũng khó thoát liên quan.

- Lên lầu, lục soát!

Thiết Nha Tư ra lệnh một tiếng, bọn nha dịch như lang như hổ, nhanh chóng xông lên.

Nếu hôm nay đám Diệp Không không tới đây uống rượu, hôm nay việc này cũng không xảy ra, bởi vì trước kia Huynh đệ Lô gia đều uống rượu ở gian phòng giữa, Thiết Nha Tư căn bản không chủ động trêu chọc.

Nhưng hôm nay Diệp Không không muốn gian phòng giữa, Thiết Nha Tư làm gì biết là có bọn họ, cho nên trực tiếp xông vào, cho nên nói đây là một chuyện không may cho hắn.

Phong Tứ Nương xem xét gian phòng mà bọn nha dịch đi tới, trong nội tâm buông lỏng, không vội vã ngăn cản, bởi vì Thiết Nha Tự tự tìm xui xẻo, đá trúng thiết bản thì không trách được ta.

https://thuviensach.vn

- Chậm đã!

Phong Tứ Nương kêu một tiếng nũng nịu, ngăn ở cửa gian phòng, nàng phải làm bộ, cũng không thể để Diệp Không cho rằng nàng dẫn Thiết Nha Tư tới đây quấy rối.

- Thiết Nha Tư, sớm nói trong Tàng Xuân Lâu không có tội phạm quan trọng, trong phòng này là khách quý của Tàng Xuân Lâu, các ngươi nên hiểu rõ ràng!

Phong Tứ Nương cười dịu dàng nói ra.

- Khách quý? Là các ngươi cố ý chứa chấp tội phạm quan trọng a?

Thiết Nha Tư thầm nghĩ, ở Nam Đô Thành này hắn chỉ không dám trêu vào lão Bát Diệp gia, cho dù hắn đến, cũng không ở trong gian phòng này, lão tử còn sợ cái gì chứ?

Sau khi suy nghĩ xong, rất có khí thế vung tay lên.

- Kéo điêu phụ quấy nhiễu quan sai làm công vụ ra, đi vào mở cửa phòng!

Giờ phút này tất cả mọi người đều nhìn vào cửa phòng nhỏ này, các cô nương trong Tàng Xuân Lâu đều khẩn trương lên, trong nội tâm đều lo lắng nếu thật sự bắt được trọng phạm quan trọng của triều đình thì nơi đây sẽ bị đóng cửa, các nàng vốn dựa vào bán rẻ tiếng cười mà kiếm sống, nếu không còn việc làm, làm sao sống đây?

Nhưng trong lòng Tiền Lão Tài sung sướng, tiểu tử, dám đoạt cô nương của ta, các ngươi đúng là đá trúng thiết bản rồi! Hắc hắc, vừa vặn thừa dịp các cô nương đều đứng ra, được dịp nhìn ngắm hoa thơm cỏ lạ, nhìn xem cô nương ở Tàng Xuân Lâu xinh đẹp bao nhiêu.

- Đều xông vào cho ta!

Thiết Nha Tư rống một tiếng, vung tay lên, nếu bên trong là nhân vật tầm thường, trực tiếp vu oan giá hoạ, bắt ra khỏi Tàng Xuân Lâu, nếu là nhân vật có chút ít tiền tài, vậy thì gõ một cái, sau đó thả ra, mình cũng không lỗ.

Trong ánh mắt của những tên nha dịch này đều sáng lên, nếu quả thật người trong đó nhấc lên liên quan với Tàng Xuân Lâu, những nữ tử phong

https://thuviensach.vn

trần này không phải là tù nhân sao? Đến lúc đó muốn làm gì các nàng thì làm, còn không cần trả thù lao, ha ha, thoải mái.

Nhưng vào lúc này, cửa nhỏ tự động mở ra, hai người Thiết Nha Tư không muốn nhìn thấy nhất đi ra.

- Là ai muốn bắt chúng ta?

Lô Tuấn và Lô Nghĩa cùng nói ra.

Thiết Nha Tư vừa thấy hai người này, trong nội tâm tức giận, mắng, tại sao là hai người này? Quay đầu lại tức giận nhìn Tiền Lão Tài, nhưng lão gia hỏa này đang đứng trên đầu bậc thang mà nhìn ngắm cô nương.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 112

Gửi Lời Cảm Ơn.

Chương 112-113: Gửi lời cảm ơn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Thì ra là Huynh đệ Lô gia, thực xin lỗi a..., các huynh đệ nhận được tin trong này có trọng phạm quan trọng của triều đình, chúng ta làm nha dịch cũng rất khó khăn a!

Ngữ khí của Thiết Nha Tư mềm xuống, dù sao cũng là quan sai, sao có thể sợ hãi du côn chứ? Cho dù hôm nay đến không, mặt mũi vẫn phải có, bằng không thì truyền đi quan sợ phỉ, vậy thì không cần lăn lộn nữa rồi.

- Nói như vậy, Thiết Nha Tư ngươi muốn đi vào tra xét sao?

Trong nội tâm của Lô Tuấn rất tức giận, tiểu tử ngươi đã thất bại trong tay chúng ta một lần, tại sao không nhớ hả?

Trong lòng Lô Tuấn căm tức, lời nói cũng cường ngạnh, có thể Lô Tuấn biết rõ người ở bên trong không muốn có người nhìn thấy, vì vậy vội vàng kéo ca ca ra, cười nói.

- Thiết Nha Tư, huynh đệ của ta hôm nay mời một vị khách quý dùng cơm, nếu là hiểu lầm, ta thấy bỏ qua đi, như thế nào?

Thiết Nha Tư trông thấy Lô Nghĩa chịu thua, trong nội tâm vô cùng sảng khoái, nhưng tiểu tử này trước nay được lý không tha người, thầm nghĩ, khách của du côn có gì tốt lành chứ? Người bên trong không dám đi ra, bọn họ đã chịu thua, bên trong thật sự có ẩn tình hay không? Nếu như thật sự bắt được trọng phạm quan trọng của triều đình, dù là Lão Bát Diệp gia cũng không thể nói gì.

https://thuviensach.vn

- Hiểu lầm? Ngươi nói hiểu lầm là hiểu lầm sao? Giấu diếm như thế, không dám ra gặp người, hắn là trọng phạm!

Thiết Nha Tư trừng mắt, vung tay lên.

- Xông vào!

- Tiên nhân cái bản bản! Uống rượu cũng không được sống yên ổn.

Trong lòng Diệp Không đang phát hỏa.

Hắn cũng không phải không dám đi ra, mà người bên ngoài quá nhiều, hắn không muốn xuất đầu lộ diện, lần trước mới chỉ ở bên ngoài Tàng Xuân Lâu, đã làm thanh danh của hắn lan truyền khắp toàn thành, nếu như lại bị người ta trông thấy, vậy lời đồn hắn phong lưu thành tánh sẽ biến thành sự thật.

Bản thân còn phải muốn thế nào đây, sao có thể bị người ta chụp mũ là khách quen của thanh lâu chứ? Diệp Không đương nhiên không muốn, chết cũng không đi ra.

Hắn không đi ra, đương nhiên có người tiến vào, hai tên nha dịch nhanh tay nhanh chân, mang theo cái cùm bằng gỗ có khóa, trong miệng hùng hùng hổ hổ, bước nhanh tiến vào bên trong.

Trong buồng, gian phòng ở ngoài cùng có một cái rèn cửa màu hồng che lại, mảnh vải buông xuống một nửa, bên trong có một nam một nữ đang uống rượu.

Tên nha dịch xông vào, giận dữ, nhấc rèm cừa lên, hùng hổ tiến vào, hai mắt trừng lên, quát:

- Thật lớn...

Hắn vốn định nói "Thật lớn gan chó", nhưng vừa nói được hai chữ, đã thấy rõ người ngồi là ai.

Người này cho hắn ấn tượng quá sâu sắc, bởi vì hắn từng run rẩy quỳ xuống dưới chân người này, ở trước mặt ngàn vạn dân chủng hét lên: "Trảm bọn chúng!"

Sau lần đó, tên nha dịch này suốt đời khó mà quên được, cho nên buổi tối hắn ngủ nằm mơ thấy ác mộng chính là người này, những tên nha dịch khác cũng không khác bao nhiêu, cho nên bọn nha dịch đều phong cho

https://thuviensach.vn

Diệp Không một cái ngoại hiệu: "Ôn thần", ai gây vào là người đó không may.

Giờ phút này đột nhiên vừa thấy ôn thần, toàn thân tên nha dịch như bị đánh một kích vào người, giống như bị điện giật, run lên, những lời sau đó không nói nên lời.

Diệp Không nhìn thấy hắn đứng ngây ngốc ở cửa ra vào, cười mỉa mai, tiếp nhận chén Ngưu nhãn Bạch Ngọc trong tay tiểu Oanh, một ngụm uống cạn, lại đi nhìn nha dịch, phát hiện tiểu tử kia đại não đang hỗn loạn.

- Thật lớn cái gì? Ngươi nói nha? Ngươi tiến vào đây ra vẻ bận rộn thế mà lại không nhúc nhích chơi nghệ thuật không lời à?

Diệp Không không kiên nhẫn mà hỏi thăm.

Tên nha dịch này lập tức tỉnh táo lại, thân thể trước đó còn hùng hổ thì co rút, giống như con rùa đen rút đầu, trên gương mặt xuất hiện nụ cười, nhìn Diệp Không cười, để lộ ra hàm răng màu vàng, quay đầu lại lại xem xét, khá lắm, thằng kia cùng tiến vào nhưng đã biến mất đi đâu rồi.

Mẹ kiếp, không có nghĩa khí, ách... Ta cũng lặn a, trốn tên ôn thần này trước đã, tên nha dịch này quay người muốn chạy trốn, sau lưng lại truyền ra câu hỏi của Diệp Không.

- Này! Ngươi đi ra ngoài không mang lỗ tai à? Hỏi ngươi đấy, thật lớn cái gì?

- Thật lớn...

Tên nha dịch này có đánh chết cũng không dám nói hai chữ "Gan chó", tròng mắt đổi tới đổi lui, có đáp án, cười quyến rũ nói ra:

- Bát thiếu gia, tiểu nhân muốn nói, một con ruồi thật lớn.

Tiểu Oanh cô nương nghe xong không vui, nói ra:

- Tuy Tàng Xuân Lâu của ta không phải tiệm cơm, nhưng cũng chú ý tới an toàn vệ sinh, đồ ăn sạch sẽ, làm sao có ruồi chứ?

- Chắc là ta nhìn lầm, tám phần là con muỗi...

Nha dịch cười nhưng trên mặt giống như bị rút gân.

Có thể Tiểu Oanh vẫn thấy không vui, nói ra:

- Tuy Tàng Xuân Lâu chúng ta không phải khách sạn, nhưng cũng chú ý an toàn vệ sinh, trừ độc diệt muỗi, làm sao có con muỗi chứ?

https://thuviensach.vn

- Chắc là con rệp...

- Tuy Tàng Xuân Lâu chúng ta không phải...

- Phốc thông!

Nha dịch đúng là không chịu nổi, thoáng một phát quỳ xuống, dập đầu cuống quít nói ra.

- Tiểu nhân nói mình chính là con rệp, Bát thiếu gia, tiểu nhân không biết ngài ở đây, mạo phạm đại giá, xin ngài phóng cho tiểu nhân một con đường sống...

- Khanh khách, tự ngươi nói chính mình là con rệp, ha ha ha.

Tiểu Oanh trông thấy nha dịch trước ngạo mạn sau cung kính, nhịn không được cười lên.

Diệp Không cũng không muốn so đo với tiểu nhân vật như hắn, khoát tay nói:

- Vậy ngươi đi gọi con rệp đó tới đây cho ta.

Thiết Nha Tư ở bên ngoài giống như kiến bò trong chảo nóng, hắn đã được báo cáo, nhưng hắn không cách nào nghĩ tới, lại chính là tiểu tử ôn thần Diệp gia ở bên trong, đúng là sợ cái gì gặp ngay cái đó.

Thiết Nha Tư lại nghĩ tới, tên ôn thần Diệp gia này đang cố ý ở trong đó uống rượu, chẳng lẽ có người đang muốn hại mình?

Bất kể như thế nào, Thiết Nha Tư đã sợ hãi, hắn có ý định thu đội, tuy làm như thế có chút mất mặt, ánh mắt Phong Tứ Nương khiêu khích mỉa mai nhìn đám người, nhưng hắn không quản được, bên trong chính là ôn thần, hắn thật sự không thể trêu vào, hắn muốn trốn cho sớm.

Nhưng ai biết tên nha dịch đi vào trước đó đi tới nói thầm vào lỗ tai của hắn, Diệp ôn thần bảo hắn đi vào, không có biện pháp, sợ gặp cũng phải gặp nha, kiên trì đi vào.

Kỳ thật Diệp Không bảo hắn đi vào, chính là cho để cho tiểu Oanh cô nương nhìn thấy, muốn gõ hắn một cái, làm cho hắn không được quấy rối Tàng Xuân Lâu nữa.

Thiết Nha Tư nào dám nói nhảm, không dám thở mạnh đi ra ngoài, không đợi Diệp Không nói xong, hắn đi ra ngoài, cái ót đổ mồ hôi lạnh, trong nội tâm thở dài.

https://thuviensach.vn

- Khá tốt, hôm nay ôn thần không có nổi bão, đúng là ông trời phù hộ a.

Thiết Nha Tư cũng không để ý ánh mắt mọi người, hoàn toàn bất đồng với lúc hắn hung hăng càn quấy đi vào, nhẹ nhàng khoát tay chặn lại, hữu khí vô lực nói ra.

- Một hồi hiểu lầm, quay trở lại phủ nha.

Tiền Lão Tài đang ngắm nhìn người đẹp nên tâm tình vô cùng khoan khoái dễ chịu, bỗng nhiên nghe Thiết Nha Tư lên tiếng, mở miệng nói:

- Thiết đại nhân, ta rõ ràng trông thấy ở bên trong có tội phạm truy nã quan trọng của triều đình, tại sao lại là hiểu lầm chứ?

Thiết Nha Tư đang tức giận không có chỗ phát tiết, thấy Tiền Lão Tài đưa thân tới, càng làm cho hắn lửa giận ngút trời, mắng một tiếng.

- Lão súc sinh, lại dám ám toán ta!

- Không có nha, ôi!

Tiền Lão Tài còn chưa suy nghĩ cẩn thận là có chuyện gì, đã bị một cước của Thiết Nha Tư đạp lăn xuống lầu, từ trên cầu thang lăn xuống mặt đất dưới đại sảnh, vẫn hô hào.

- Thiết đại nhân, ta không có nha!

Thiết Nha Tư căn bản không thèm nghe, mang theo bọn nha dịch xuống lầu, bước qua, đi ra cửa.

Ngay cả tên cháu trai của Tiền Lão Tài cũng không thèm để ý tới hắn, bảo lão tử đi gây với ôn thần? Mẹ kiếp, bị ngươi hại khổ.

- Bát thiếu gia, có phải là ngài đã nghe được tiếng gió hay không, sớm biết Thiết Nha Tư dẫn người tới?

- Không có nha, từ trưa tới giờ ta đều ở đây cùng với các ngươi, các ngươi trông thấy có người tới báo tin cho ta hay sao?

Huynh đệ Lô gia lúc này mới hiểu được, thì ra Bát thiếu gia một mực không đi nghỉ ngơi, thì ra đang chờ Thiết Nha Tư tới a.

Kỳ thật Diệp Không cũng là trời xui đất khiến, hắn nói như thế, chính là muốn chờ Hoàng Tuyền lão tổ tỉnh lại, hắn nào biết được cuối cùng dẫn Thiết Nha Tư tới chứ?

Diệp Không có suy nghĩ thế nào, làm sao người khác biết được chứ, Huynh đệ Lô gia nhìn hắn, trong mắt khâm phục và kính sợ lại nhiều hơn

https://thuviensach.vn

mấy phần.

- Bát thiếu gia quả nhiên thần cơ diệu toán, hôm nay Lô Tuấn ta rất khâm phục.

Tuy Diệp Không không thừa nhận, nhưng ánh mắt của hắn tràn đầy ngưỡng mộ.

- Phục phục!

Lô Nghĩa cũng vội vàng gật đầu.

Tiểu Oanh cô nương ở bên cạnh trong ánh mắt lập lòe, nghĩ thầm, Bát thiếu gia này quả nhiên lợi hại, chẳng những thân thế kinh người, lại uy vũ bất phàm, nhưng không ngờ còn thần cơ diệu toán! Nếu để cho Bát thiếu gia nhận màn với mình, đó là vinh quang to lớn, nếu như có thể đem lần thứ nhất giao cho Bát thiếu gia, là hạnh phúc cỡ nào chứ.

Mỹ nữ nhìn si mê, đó cũng là mỹ nữ, cũng rất đẹp, đem thân thể mềm mại co sát vào người Diệp Không, tâm thần Diệp Không khó chịu, hắn cho tới bây giờ cũng chưa giao lần đầu tiên của mình cho ai, lập tức cũng cho Huynh đệ Lô gia lui ra, chuẩn bị bàn chuyện trên giường với tiểu Oanh cô nương này.

- Chúng ta đây cáo lui.

Huynh đệ Lô gia đều mang theo bên mình một nữ tử, tất cả tìm gian phòng, tất cả tầm hoan.

- Vậy thì nô gia sẽ hầu hạ Bát thiếu gia... Nghỉ ngơi a.

Tiểu Oanh cô nương tuy trưởng thành trong Tàng Xuân Lâu, mưa dầm thấm đất, có chút chuyện đã sớm hiểu, cho nên hôm nay chuẩn bị giao ra lần đầu tiên, cúi đầu, vẫn cảm thấy vài phần thẹn thùng.

Diệp Không vốn cũng không phải gia hỏa thủ thân như ngọc, lại đi gọi Hoàng Tuyền lão tổ, phát hiện lão tiểu tử vẫn đang ngủ say không tỉnh, hắn cũng lười gọi, trực tiếp đi theo tiểu Oanh cô nương ngồi ven giường.

Hắc hắc, đến Thương Nam đại lục lâu như vậy, rốt cục cũng sắp được nếm tư vị của nữ nhân, Diệp Không phát hiện mình thậm chí có chút hồi hộp, mà tiểu Oanh cô nương càng không chịu nổi, chỉ si ngốc nhìn Diệp Không, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

- Soạt soạt soạt.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, không ngờ ở cửa có tiếng đập cửa.

- Tiên nhân cái bản bản, đây là ai thế!

Diệp Không tức giận, lão tử khó được một lần đi dạo thanh lâu, tại sao lại gặp nhiều chuyện thế này?

- Bát thiếu gia, làm việc tốt thường gian nan nha, ha ha.

Tiểu Oanh che miệng cười gian, Bát thiếu gia cũng là một tục nhân, bên giường cũng không thể chờ đợi được a.

- Lần này ta thấy kẻ này ngứa da!

Diệp Không nổi giận đùng đùng, đi ra mở cửa.

Cửa vừa mở ra, chỉ thấy bà chủ thiên kiều bá mị dẫn theo một đám đại tiểu cô nương đứng ở ngoài cửa.

Một màn vừa rồi các cô nương ở Tàng Xuân Lâu đều nhìn thấy, tuy Diệp Không không lộ diện, nhưng khi nhìn lấy Thiết Nha Tư xám xịt rời đi, đoán chừng cũng đoán được, Bát thiếu gia Diệp gia ở ngay bên cạnh.

Các cô nương vừa vặn sinh ý tứ đi quấy rầy, vì vậy tụ một chỗ, đều nói muốn cảm tạ Bát thiếu gia chủ trì công đạo cho bọn họ.

Kỳ thật Phong Tứ Nương biết rõ những cô nương này đang tồn tại tâm tư muốn cùng với Bát thiếu gia, nếu không phải biết rõ Bát thiếu gia chướng mắt bác gái như mình, nàng cũng nhịn không được mà đi hầu hạ giấc ngủ cho Bát thiếu gia, vì vậy liền dẫn mười mấy đại tiểu cô nương đi tới.

- Ta tạ ơn Bát thiếu gia chủ trì công đạo!

Một đám mỹ nữ dưới sự dẫn dắt của Phong Tứ Nương, ngay ngắn hành lễ, dịu dàng khẽ chào, nhưng âm thanh không lớn, hơn nữa cô nương phong thái yểu điệu, người nào nhìn thấy tâm tình cũng khoan khoái dễ chịu.

Thò tay không đánh mặt người đang cười, huống chi là mỹ nhân tới tạ ơn, Diệp Không cũng không thể tức giận được, cười nói.

- Vậy thì vào phòng đi.

- Bát thiếu gia, lần này ta sáng tác một bài thơ, muốn mời ngài chỉ điểm cho ta một hai.

- Bát thiếu gia, ta mới luyện tập khúc nhạc mới, để ta khảy đàn cho ngài nghe.

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia, ta...

Trong lúc nhất thời, sắc màu rực rỡ, huỳnh ca yến vũ, rất náo nhiệt. Các cô nương đều xuất bản lĩnh dưới đáy hòm, dồn hết sức mà làm, muôn hoa đua thắm khoe hồng, chỉ mong được Bát thiếu gia sủng hạnh một lần.

Nhưng mà, có tài nghệ dù sao cũng là số ít, đại đa số cô nương là không có tài nghệ, hoặc là tài nghệ không thuộc sở trường, có thể các nàng cũng có biện pháp, nữ tử phong trần nha, mặt khác đều là giả, vốn lớn nhất chính là khuôn mặt và dáng người.

- Bát thiếu gia, người xem áo của nô gia có chặt quá hay không.

Một đại cô nương đang đưa xôi thịt của mình tới trước mặt của Diệp Không.

- Bát thiếu gia, người xem ta cái trâm cài tóc và váy của ta có phải ngắn quá hay không...

Lại một cô nương vén váy của mình lên, làm cho Diệp Không nhìn thấy cái đùi tròn vo.

Những cô nướng khác cũng gấp lên, dứt khoát đột phá yên lặng, trong miệng kêu lên.

- Ai nha, chân ta sao thấy tê rần thế này...

Sau đó té về phía Diệp Không.

Một cô nương ở bên cạnh cũng không cam chịu yếu thế, ngươi tê rần ta cũng biết tê rần.

- Ai nha, chân ta tê rần, Bát thiếu gia mau đỡ ta.

Thậm chí, kêu "Tê tê", nói ngược lại gục, Diệp Không vội vàng đỡ lấy, cười khổ nói ra.

- Tỷ tỷ, ngươi lại tê rần cái gì thế.

- Ta... Ngón tay của ta tê rần...

Mọi người té xỉu.

- Ngón tay của ngươi tê rần thì thân thể của ngươi té làm gì?

Diệp Không cũng không phải là người câu nệ, cho nên gương mặt cười cười, hắn ai đến cũng không cự tuyệt, ai té xuống, hắn đón lấy, sau đó ôm, hắn vuốt ve, về phần thi từ ca phú, hắn cũng mượn tri thức ở địa cầu mà đáp lại.

https://thuviensach.vn

Những cô gái này đều là những cô nương có phong vận mê người mà Phong Tứ Nương lựa chọn ra, nếu không phải nam nhân vung tiền như rác thì không cách nào gặp được, hôm nay lại ngay ngắn tụ tập trước mặt Diệp Không, tranh nhau khoe sắc.

- Bát thiếu gia, ta thế nào?

Âm thanh của một cô nương vang lên.

Diệp Không cũng đã minh bạch, trách không được nàng nói tay tê rần đấy, thì ra ý của nàng là, tay nàng chỉ có thể mang tới tê rần và cảm giác thoải mái cho nam nhân mà thôi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 114

Lợi Dụng.

Chương 114: Lợi dụng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Không tệ không tệ.

Diệp Không vội vàng kéo đôi tay không nghe lời kia ra.

- Thôi đi..., ngươi lại không đi đánh đàn tỳ bà đi, nói gì tới điều khiển với tê rần?

Một cô nương đứng ở bên ngoài, không chen vào được liền vung khăn lụa trong tay lên, trong nội tâm căm giận.

Nàng không có minh bạch, nhưng những cô nương khác đều minh bạch, đều cười khanh khách, một tay nắm bắt lấy khăn lụa vào tay.

Đều là nữ tử phong trần a, cho nên gan rất lớn, cũng quá trực tiếp a. Diệp Không nghĩ tới lúc mình ở địa cầu, trong cô nhi viện, tìm một mỹ nữ giống như thế này là không có khả năng, chỉ có trốn ở một góc không người luyện quay tay.

Đi vào Thương Nam đại lục, hắn thành quá trâu a, một phòng đều là nữ tử xinh đẹp, tranh nhau cướp lần đầu của mình, đẩy cũng đẩy không ra, cũng không biết là đào hoa hay là đào hoa kiếp.

- Tốt, bắt nữa ta không chịu nổi đâu.

Diệp Không hai tay trái phải ngăn cản, lúc này mới chống đỡ chiêu Thiên Thủ Quan Âm.

- Thịnh tình của các vị tỷ tỷ, Diệp Không ta tâm lĩnh, hôm nay bất quá là tiện tay mà thôi, cũng không cần cảm tạ... Hiện tại thời gian cũng không còn sớm, các vị tỷ tỷ nên về phòng nghỉ ngơi sớm đi a.

https://thuviensach.vn

Diệp Không nói xong, sắc mặt đột nhiên vặn vẹo, giống như thống khổ, giống như hưởng thụ.

- Ta, ta...

Vặn vẹo trên mặt Diệp Không đột nhiên buông lỏng, nói ra rất có khí lực.

- Ta cũng phải hồi phủ.

Đúng vậy, hắn muốn vứt bỏ chúng mỹ nữ, một mình về nhà. Nguyên nhân rất đơn giản, hắn bị sờ mó nhiều quá "sụp đổ rồi".

Tuy Diệp Không có tư tưởng của nam nhân trưởng thành, nhưng thân thể còn nhỏ a, mới chỉ là một tiểu sở ca mười bốn tuổi, đó là nam nhân chưa trưởng thành, làm gì kiên trì được bao lâu chứ.

Kỳ thật bắt đầu Diệp Không vẫn có thể chịu đựng, nhưng ai biết lúc hắn nói chuyện, bên người đã có một bàn tay duỗi tới.

Mà cái tay này, thủ pháp thành thạo, lão luyện, không nhẹ không nặng, không nhanh không chậm, có thể nói là đạt tiêu chuẩn chuyên nghiệp a.

Diệp Không đã không thể tự chủ, lạc đà chở nặng bị một cọng rơm đè chết, lập tức không chịu được mà bắn ra.

Tiên nhân cái bản bản, là ai thế? Diệp Không không vui quay đầu lại, phát hiện dĩ nhiên là bà chủ Phong Tứ Nương.

Phong Tứ Nương nhìn thấy các cô nương ra tay, tâm tình của nàng ngứa ngáy, một mực chịu đựng, nhưng cuối cùng nội tâm không khống chế nổi, nghĩ thầm dù sao thừa dịp hắn loạn mà làm một phát, ai mà chú ý.

Nào biết nàng kỹ thuật rất cao siêu, một trảo đã gặp chuyện không may.

Các nàng đều bị ta quát bảo ngưng lại, nhưng ngươi là một bà chủ sao lại không chịu làm gương? Coi lão tử là Đường Tăng sao, một khi ăn được liền trường sinh bất tử?

Trong nội tâm Diệp Không không vui, nhưng Phong Tứ Nương đã cúi đầu biết sai, còn những cô nương ở đây, còn phải cho nàng mặt mũi, không thể trước mặt mọi người làm cho nàng không xuống đài được.

- Tốt, các vị trở về, ta cũng trở về đây.

Diệp Không vừa nói, các cô nương mới tam tam lưỡng lưỡng lưu luyến rời đi, bọn người đi rồi, Diệp Không cũng chuẩn bị rời đi.

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia...

Sau lưng vang lên âm thanh u oán của cô nương tiểu Oanh, hôm nay đối với nàng mà nói là bi kịch, vốn hôm nay xác định vững chắc là có thể làm với Bát thiếu gia, nhưng ai biết giết ra một đám Trình Giảo Kim, không nói một lời đem chính chủ là nàng đẩy ra bên cạnh.

Hiện tại Bát thiếu gia phải đi, lần sau không biết có tới hay không, nói không chừng... Nói không chừng đến lúc đó đã bị nam nhân khác chiếm trước... Đến lúc đó Bát thiếu gia sẽ chướng mắt mình.

Tiểu Oanh nghĩ mà ủy khuất, vành mắt đỏ lên, nước mắt ướt át.

Diệp Không biết rõ suy nghĩ của nàng, nhìn Phong Tứ Nương nói ra:

- Đem nàng giữ lại.

- Được!

Phong Tứ Nương đã phạm sai lầm, cũng không dám tiếp xúc với ánh mắt của Diệp Không.

- Đợi lần sau ta đến đây nhé!

Diệp Không gật đầu với tiểu Oanh, cất bước rời khỏi phòng.

Kỳ thật giữ tiểu Oanh lại, cũng không phải toàn bộ là vì hắn, mấu chốt chính là Hoàng Tuyền lão tổ nha, hôm nay hắn đi thanh lâu, ai ngờ hắn chết sống không tỉnh lại, chờ hắn tỉnh lại, lại náo muốn nhìn nữ nhân, đến lúc đó lại lấy tiểu Oanh cho hắn xem.

- Bát thiếu gia... Nếu không Phong đại tỷ tìm cho ngài cái quần sạch sẽ a.

Phong Tứ Nương đi theo phía sau Diệp Không nhỏ giọng nói ra, nàng cũng hiểu rất mất mặt, mình hơn ba mươi tuổi, trộm đạo một tiểu nam nhân, cuối cùng còn bị người ta phát hiện, đúng là vô cùng mất mặt.

- Miễn!

Diệp Không bước nhanh đi xuống lầu.

- Kỳ thật không có sao... Bát thiếu gia ngươi tuổi còn nhỏ... Rất dễ dàng sẽ lại, lại, lại...

Phong Tứ Nương có chút nói không nên lời.

- Lại như thế nào? Lại cho ngươi sờ?

Trong quần Diệp Không ẩm ướt, khẩu khí cũng có chút không thoải mái.

https://thuviensach.vn

- Đại tỷ không dám!

Phong Tứ Nương không hề nói nhiều.

Nhưng Diệp Không cười lạnh một tiếng.

- Không dám? Ngươi gan rất lớn nha? Thiết Nha tư đến, ngươi vì cái gì không nói rõ cho hắn là ta đang uống rượu? Ngươi rõ ràng mà muốn dẫn dụ hắn đi gặp ta mà.

...

Phong Tứ Nương nói không ra lời, nàng đứng trước lối ra của thanh lâu, cúi đầu nói không biện bạch, nàng không nghĩ tới hắn lại khôn khéo tới tình trạng này, một chút suy nghĩ trong lòng của mình, làm chút tiểu tay chân, cho là hắn không phát hiện, nhưng hắn lại đoán được.

Tiểu tử này, hắn mới mười bốn tuổi sao? Tại sao lại giống như lão hồ ly vậy? Trong nội tâm Phong Tứ Nương đang nói thầm.

- Nói không ra lời? Hừ!

Diệp Không hừ lạnh một tiếng, sau đó đi ra khỏi cửa, đạp vào viên đá cuội trên đường nhỏ.

Kỳ thật Diệp Không tức giận với bà chủ chính là như vậy, ngươi mời ta hỗ trợ, có thành ý một chút, ta cũng đáp ứng ngươi, nhưng ngươi tính cái gì, lợi dụng lão tử, đem lão tử thành kẻ coi tiền như rác sao?

Quan trọng hơn, loại chuyện này có lần đầu thì sẽ có lần thứ hai, lần sau rất có thể lại bị lợi dụng, cho nên Diệp Không phải cho nàng giáo huấn.

Ánh trăng sáng sủa, chiếu sáng con đường nhỏ nhưng lạnh lùng, chỉ có Diệp Không đi mà thôi, nhìn vào cái hồ nước nhỏ ở bên đường, ánh trăng sáng đang phản chiếu trên mặt nước.

Một con chuồn chuồn nhỏ đang nghỉ chân trên mặt nước, lập tức, ánh trăng trên mặt nước xuất hiện từng gợn sóng nhè nhẹ, càng làm cho ánh trăng dưới nước thêm xinh đẹp.

Cảnh đêm đẹp đẽ làm cho Diệp Không nhịn không được mà dừng câhn, nhìn mặt nhỏ, thở dài một hơi, sau này, những địa phương như thế nên ít đến là tốt nhất, trong đống ôn hương nhuyễn ngọc son phấn, rất dễ dàng làm con người trầm mê, những thân thể và ánh mắt say lòng người, sẽ làm mình không có tâm tu luyện.

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia.

Từ sau đuổi tới chính là Phong Tứ Nương, đi tới trước mặt Diệp Không, đột nhiên, đầu gối mềm nhũn, quỳ xuống, trong miệng nói ra.

- Bát thiếu gia, là tiện tỳ sai rồi, Bát thiếu gia đại nhân đại lượng, ngài đã không trách phạt tiện tỳ, còn chủ động giúp Tàng Xuân Lâu ngăn cản tai họa, xin ngài trách phạt!

Diệp Không nghe nàng nhận sai rất thành khẩn, lại đổi giọng xưng là tiện tỳ, trong nội tâm phiền phức khó chịu cũng tiêu tán không ít, tiến lên một bước nói ra.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 115

Luyện Đan. (1)

Chương 115: Luyện đan. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Tốt, về sau không nên làm lần thứ hai, đứng lên đi.

- Thỉnh Bát thiếu gia trách phạt!

Không nghĩ tới Phong Tứ Nương lại không chịu đứng lên, vẫn quỳ trước mặt Diệp Không như trước.

Hồ nhỏ đang khôi phục bình tình, mọi nơi yên lặng không người, xa xa có tiếng cười truyền đến, trong không khí có mùi thơm của nữ nhân nhàn nhạt truyền đến, dưới ánh trăng, lại có một quý phụ đang quỳ, rất có hương vị khác.

Diệp Không lúc ở địa cầu, đúng là rất ưa thích những thiếu phụ hơn ba mươi thành thục này, nhưng bây giờ mình mới mười bốn tuổi, niên kỷ khác biệt đúng là quá lớn, cho nên cũng chưa từng hướng tới phương diện kia.

Nhưng lúc này, ánh mặt trăng và mỹ nhân, hoàn cảnh ưu nhã, yên lặng phù hợp, nếu cùng Phong Tứ Nương ở lại một chỗ, nữ nhân này còn quỳ, đúng là đang đợi ngược đãi.

Năm đó Phương Tứ Nương cũng là một hoa khôi đứng đầu, ba mươi hai tuổi, niên kỷ cũng không lớn, dáng người có thể so được với tiểu cô nương, nếu như ở địa cầu đúng là mê hoặc không ít tiểu nam nhân a.

Ánh trăng chiếu vào mái tóc dài của nàng, chiếu lên mái tóc đen lóng lánh bạch quang, cộng thêm trâm cài đầu màu bích lục trên tóc, càng hiện ra nét thanh tao động lòng người.

https://thuviensach.vn

- Tính toán, không cần trách phạt, ta... Chỉ muốn nhắc nhở ngươi một chút mà thôi.

Khẩu khí của Diệp Không cũng mềm đi rát nhiều, tay phải vô ý thức đặt lên mái tóc đen nhánh của nàng, tóc rất sạch sẽ, một tia mềm mại trên tay, rất dễ chịu.

- Bát thiếu gia...

Phong Tứ Nương ngẩng đầu, ngẩng đầu nhìn thấy Diệp Không đang đứng trước mặt, tuy hắn tuổi không lớn, nhưng Phong Tứ Nương lại cảm thấy hắn có khí thế của quân vương.

- Nếu như trách phạt hầu gái... Bát thiếu gia thoả mãn không?

Phong Tứ Nương ngẩng đầu sâu kín hỏi, ánh mặt trăng chiếu vào một gương mặt nàng, lộ ra nét ửng đỏ.

Diệp Không có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới bà chủ này cũng trực tiếp như thế, lại còn chủ động cởi quần của hắn, dùng khăn tay giúp hắn quét dọn vệ sinh.

- Ách...

Diệp Không nhìn Phong Tứ Nương dùng bờ môi diễm lệ ướt át, hắn cố gắng nuốt một ngụm nước miếng, cầm dây quần lên, lưu lại một câu nói, xoay người rời đi.

- Buổi tối ta còn có việc, đi trước, về sau cần ta hỗ trợ, cứ nói rõ.

Diệp Không vừa đi, Phong Tứ Nương cũng đứng dậy, nghĩ tới cảnh vừa rồi, trên mặt nàng xuất hiện một tầng sương đỏ, nàng không nghĩ tới vật mà các cô nương chờ mong được tiếp xúc, cuối cùng cũng chỉ có nàng tiếp xúc gần như thế.

Trái tim của nàng đang đập nhanh, từ khi làm bà chủ, nàng đã không tiếp khách, cũng không có nam nhân, thật nhiều năm không có đụng vào nam nhân, hôm nay mới tiếp cận, ở ngay trước mắt, nếu không phải Bát thiếu gia nổi danh tính tình không tốt, nàng đã nhịn không được mà tiếp tục tiến tới.

Phong Tứ Nương đứng ở hậu viện, trong nội tâm không ngừng rung động, giờ phút này Diệp Không đã đi lên kiệu nhỏ, dùng tay nhấc màn kiệu

https://thuviensach.vn

lên, con mắt nhìn ra bên ngoài kiệu, tâm tư đang nhớ tới bàn tay động lòng người của Phong Tứ Nương, cả mặt và bờ môi.

- Tiểu tử, chúng ta cũng đi thôi, vừa vặn lão tổ ta cũng vừa tỉnh, tinh thần sảng khoái đây.

Hoàng Tuyền lão tổ sớm không tỉnh, muộn không tỉnh, vừa xong việc lại tỉnh.

- Ngươi tỉnh lại đúng là kịp thời a.

Diệp Không buông màn kiệu, hừ lạnh một tiếng, nói ra.

- Ta cũng đi qua Tàng Xuân Lâu, ngươi không có tỉnh, đừng trách ta, nếu ngươi tinh thần đã tốt, vậy thì trở về luyện đan cho ta.

- Không phải chứ, ngươi đi rồi, lão tổ ta còn chưa đi đấy.

Hoàng Tuyền lão tổ không vui.

- Quá hạn không đợi!

Diệp Không lại nhìn ra ngoài cửa sổ của kiệu.

Giờ phút này đã vào đêm, có thể nói là đã khuya, cỗ kiệu rời khỏi khu vực phồn hoa, đi về phía hậu viện của Diệp phủ.

Cửa trước cần phải đi thêm một đoạn, cho nên từ khi đi vào trong nội viện, Diệp Không đều ra vào từ cửa sau.

Lập tức đi qua giao lộ phía trước, có thể trông thấy cửa sau của Diệp phủ, đúng lúc này, đối diện đã có một cỗ kiệu nhỏ đang đi tới.

- Phong Tứ Nương, bàn tay đúng là ôn nhu nha, lại rất nhẹ, nhưng dù nhẹ khi chạm vào, lại giống như có dòng điện đang chạy qua.

Trong nội tâm Diệp Không đang nhớ thương ngón tay của Phong Tứ Nương.

Đột nhiên hắn có chút hối hận, nếu như muốn ngủ lại Tàng Xuân Lâu đúng là không có vấn đề, Phong Tứ Nương cũng không cự tuyệt, sớm biết như vậy đã không rời đi.

Bờ môi của Phong Tứ Nương đúng là mê người, lúc ấy phía dưới gần bờ môi của nàng như vậy, chỉ cần đi về phía trước một chút... Ai nha, đúng là hối hận.

Một hồi gió lạnh đột nhiên thổi qua, thổi qua con phố trước mặt, cũng làm cho Diệp Không đang nóng lên, cái đầu phát nhiệt, cũng trở nên lạnh

https://thuviensach.vn

lại.

Vừa vặn hai khung kiệu nhỏ đi thoáng qua, gió đêm đã thổi rèm cửa sổ cái kiệu đối diện, mà lúc giao nhau, Diệp Không lại nhìn thấy một gương mặt quen thuộc.

- Nhị thái thái!

Diệp Không giật mình, con mắt mở ra.

- Khá tốt, nàng không phát hiện ta, nếu không vừa rồi đã nói nhảm.

Ý niệm trong đầu lại vận chuyển, một suy nghĩ lướt qua đầu.

- Nửa đem khuya như vậy, nàng đi đâu?

- Chắc là đi thâu tình với nam nhân!

Hoàng Tuyền lão tổ vào lúc này nói ra.

- Ngươi chớ nói nhảm, ai dám cho Diệp Hạo Nhiên đội nón xanh, không muốn sống sao?

Diệp Không không tin.

Hoàng Tuyền lão tổ hừ một tiếng, nói:

- Ngươi mới bao nhiêu tuổi, ngươi biết lão tổ ta bao nhiêu? Mười vạn năm a, là mười vạn năm đấy!

Diệp Không đối với câu mười vạn năm này của hắn nghe mà lỗ tai đóng vảy, tức giận nói ra:

- Biết rõ biết rõ, là một con rùa đen mười vạn năm, ngươi chính là siêu cấp rùa đen, là con rùa đen sống mãi không chết!

- Phụ thân của ngươi đội nón xanh rồi!

Hoàng Tuyền lão tổ khẽ đảo mắt, cả giận nói ra.

- Ngươi không phát hiện cách ăn mặc hôm nay của Nhị nương ngươi sao, trên mặt trang điểm, mà vẻ mặt của nàng đầy vui vẻ, không phải đi thâu tình với nam nhân sao?

- Ngươi chết đi, nữ nhân đi ra ngoài không trang điểm sửa soạn hay sao?

Diệp Không trong miệng không tin, nhưng trong lòng đã xuất hiện nghi vấn, lão ba đi An Đô hơn hai năm, nhưng Nhị thái thái tuy hơi nhiều tuổi nhưng phong tình vẫn còn, nói không chừng thực sự đi làm như vậy a.

Cái gọi là ba mươi như sói, bốn mươi như hổ, năm mươi ngồi dưới đất hít hơi đất. Nhị thái thái không chịu nổi tịch mịch, cho nên ra ngoài làm

https://thuviensach.vn

chút chuyện, là rất có thể.

- Không tin, muốn đi theo xem một chút hay không?

Hoàng Tuyền lão tổ lại hỏi.

- Đi đi đi, trở về luyện đan cho ta đi!

Diệp Không cũng không muốn vạch mặt Nhị thái thái vào lúc này, cho dù nàng đi gặp nam nhân, có quan hệ gì tới mình sao?

Tuy trước kia Nhị thái thái không tốt với lão nương của mình, nhưng gần đây rất không tồi, cho dù nàng sai sử tiểu Hồng đến thám thính mấy thứ gì đó, nhưng cũng là muốn cho Diệp Văn Diệp Vũ có tiền đồ một chút, có sai cũng không lớn, không cần phải đấu người sống ta chết với nàng làm gì.

Trở lại cửa sau Diệp phủ, Diệp Không xuống kiệu, những kiệu phu này đều là người của Huynh đệ Lô gia, cũng bất tiện vào phủ, Diệp Không bảo bọn họ tự động quay về.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 116

Luyện Đan. (2)

Chương 116: Luyện đan. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Cửa sau của đại gia tộc cũng có người trông coi, nhưng cũng không long trọng như cửa trước, cương vị công tác là một lão đầu, gõ cửa báo tên ra, cửa sẽ mở.

Diệp Không muốn hỏi lão đầu, Nhị thái thái có phải thường xuyên ra khỏi phủ vào nửa đêm hay không, nhưng suy nghĩ lại vẫn không hỏi, bởi vì người làm công tác trông coi cửa sau nhất định là thân tín của Nhị thái thái, hỏi hắn sẽ có câu trả lời sao?

- Diệp Không ca ca, tại sao trễ như vậy mới trở về?

Lô Cầm trải qua một ngày nghỉ ngơi, đã sớm khỏi hẳn, lại vui vẻ, trễ như vậy còn chưa ngủ đấy.

- Ân, ta với các ca ca của ngươi đi làm chút việc.

Diệp Không hàm hồ nói ra.

- Đi bàn công việc sao? Rõ ràng là đi uống hoa tửu, lại còn nói con mẹ nó cái gì công việc, ha ha.

Hoàng Tuyền lão tổ vô tình châm chọc hắn.

- Cút! Còn không phải ngươi muốn đi!

Trong nội tâm Diệp Không mắng một câu, lại cười nói với Lô Cầm:

- Sau này đừng chờ ta, ta đi ra ngoài thường xuyên có việc trì hoãn, cho nên muội đi ngủ sớm là được rồi.

- Được, Diệp Không ca ca cũng đi ngủ sớm một chút.

Lô Cầm cười vẫy tay chạy về phòng của mình.

https://thuviensach.vn

- Chết, tiểu tử, lại đi dạo thanh lâu? Một thân đầy mùi son phấn!

Trần cửu nương ngược lại che chóp mũi.

- Không có, lão nương người cũng trở về đi ngủ đi, nhi tử không phải loại người như vậy.

Diệp Không thầm nghĩ, hôm nay may mắn không có lộ diện, bằng không thì chuyện mình đi thanh lâu sẽ truyền ra khắp toàn thành.

Gió về đêm càng lúc càng lớn, lọt qua khe cửa mà thổi vào trong phòng, phát ra tiếng rít bén nhọn.

Diệp Không trở lại gian phòng của mình, lấy một khối linh thạch ra, khởi động Linh Tu Tọa Trận, vỗ túi trữ vật, lấy một túi hạt giống, còn lấy ra hơn mười quả Khang Lương Thụ đặt lên giường.

- Tốt rồi, đồng chí lão tổ, ngươi chuẩn bị đi ra đi, làm công tác của ngươi đi.

Diệp Không ngồi xếp bằng trên giường.

- Ngươi phải suy nghĩ kỹ càng a.

Hoàng Tuyền lão tổ lười biếng nói ra.

- Tuy linh lực của lão tổ ta yếu tới đáng thương, nhưng muốn tiêu diệt một Luyện Khí kỳ tầng hai giống như ngươi, cũng không phải là chuyện tốn sức gì, ngươi thật sự muốn thả ta ra ngoài, vậy ngươi phải suy nghĩ kỹ càng đi.

Diệp Không lè lưỡi, liếm liếm bờ môi của mình, thản nhiên cười, nói:

- Lão tổ, ta đã nói với ngươi rồi, ta là lưu manh! Đừng nhìn lưu manh vô lại, không có bộ dáng gì, nhưng lưu manh chân chính đều giảng nghĩa khí, Diệp Không ta đã xem ngươi là bằng hữu, tin tưởng ngươi, đó là vô điều kiện tin tưởng ngươi, nếu ngươi cũng cho rằng ta là huynh đệ, Diệp Không ta cả đời sẽ không quên, nếu như ngươi bội bạc, vậy thì coi như ta mù mắt, ta tự làm tự chịu!

- Nhưng lưu manh còn có đặc điểm, đó chính là, ngươi hoặc là trực tiếp giết chết ta, nếu không chỉ cần một hơi, ta sẽ trả thù ngươi... Không chết không ngớt!

Hoàng Tuyền lão tổ nghe xong, trên mặt nhìn không ra một điểm cải biến nào, vẫn lười biếng nói ra.

https://thuviensach.vn

- Ngươi làm ta sợ cũng vô dụng, lão tổ ta nếu như bị một Luyện Khí kỳ tầng hai như ngươi dọa sợ, sau này cũng không cần phải làm người nữa!

Diệp Không cười nói.

- Không phải hù dọa ngươi, ta đã thật sự xem ngươi là bằng hữu, có lẽ ngươi nghĩ ta nói quá ngây thơ, nhưng ta cảm giác được ngươi sẽ không giết ta, sẽ không bội bạc... Đúng rồi, đó là một loại cảm giác.

- Ngươi thực rất ngây thơ, có một ngày cảm giác sẽ hại chết ngươi!

Hoàng Tuyền lão tổ trừng mắt nói xong, khua tay nói.

- Thả ta ra ngoài, ít nhất bản lão tổ còn chờ ngươi truyền Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh, trước mắt sẽ không giết ngươi.

Diệp Không mỉm cười, dùng ý niệm khống chế Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư, đem kim quang bao phủ Hoàng Tuyền lão tổ biến mất, Hoàng Tuyền lão tổ liền từ trong đầu của Diệp Không bay ra.

Đây còn là lần đầu tiên Diệp Không nhìn thấy Nguyên Anh xuất khiếu, chỉ thấy một hài nhi lớn bằng cỡ bàn tay bay ra, sau đó càng lúc càng lớn trong không trung, cuối cùng trở thành một hài nhi lớn cỡ bốn năm bàn tay, vững vàng ngồi ở bên người Diệp Không.

Nếu như không phải thấy trên mặt Hoàng Tuyền lão tổ có chòm râu dài, mà nhìn bộ dáng thanh niên của hắn, Diệp Không thực sự sẽ cho rằng đây chính là một hài nhi bình thường mà thôi..

- Oa, ngươi đúng là hạ lưu, không mặc gì cả, ha ha, đệ đệ nhỏ như vậy, còn nháo đòi muốn nữ nhân?

- Cút! Coi chừng lão tổ ta nổi giận!

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận liếc nhìn Diệp Không, tức giận nói ra.

- Sớm nói thả ta ra đi, cũng đừng lãng phí nhiều linh khí trong tiểu phi kiếm như vậy, ai, đây chính là linh khí lão tổ ta tu luyện bao nhiêu năm đấy.

Diệp Không thầm nghĩ, khi đó thả ngươi, ta không phải muốn chết sao? Trên mặt lại cười hì hì nói ra.

- Khi đó với bây giờ đâu giống nhau...

- Cắt.

Hoàng Tuyền lão tổ rõ ràng nhìn ra hắn dối trá, nhưng hắn cũng biết rõ, nếu khi đó Diệp Không thả mình đi ra, mình tuyệt đối sẽ giết tiểu tử này.

https://thuviensach.vn

Sau đó Hoàng Tuyền lão tổ lại khoát tay.

- Lấy ra.

Diệp Không sững sờ.

- Muốn cái gì?

- Muốn mượn linh khí trong phế linh thạch của ngươi! Lão tổ ta vận dụng Anh hỏa, hiện tại trên thân thể một chút linh khí làm sao mà đủ?

- Ah ah, muốn mấy khối?

Diệp Không cũng sẽ không ngốc đến mức đều cho hắn.

- Ba khối.

Hoàng Tuyền lão tổ cũng không có muốn nhiều, tiếp nhận ba khối phế linh thạch của Diệp Không đưa tới, trong miệng lải nhải, chửi.

- Tiểu hồ ly, mới vừa nói là hào khí, lại nghĩa khí, lại là cảm giác, còn có huynh đệ, lão tổ ta đều muốn cảm động... Hừ, thả ta ra, còn không phải sợ ta? Linh khí cũng không dám cho ta nhiều.

Tuy hắn mắng thế, nhưng Diệp Không lại cười hắc hắc, cũng không có ý định cho hắn nhiều linh thạch hơn.

Linh khí trong phế linh thạch kia vốn là của Hoàng Tuyền lão tổ, cũng không cần luyện hóa, hấp thu trở về là dùng được, sử dụng hết, về sau cũng chỉ có thể từ từ khôi phục.

Sau đó Hoàng Tuyền lão tổ bắt đầu luyện đan.

Chỉ thấy tay trái của hắn vừa nhấc, ở giữa ngón tay xuất hiện một ngọn lửa, giống như cái bật lửa vậy, nhưng ngọn lửa màu xanh, bên trên có bạch diễm bốc lên.

Ngọn lửa không nhỏ, nhưng người ở bên cạnh không cảm nhận được nhiệt độ.

Hoàng Tuyền lão tổ điều tiết khống chế ngọn lửa nhỏ này, đợi đến lúc ngọn lửa ổn định lại chỉ bằng một ngón tay, hỏa diễm tuy vẫn cháy, nhưng ngọn lửa màu xanh đang nhúc nhích.

Tay phải Hoàng Tuyền lão tổ khẽ vẫy, một quả Khang Lương Thụ bay tới, sau đó trái cây bị đặt trên ngọn lửa.

Trái cây của Khang Lương Thụ còn lớn hơn trái dừa, giống như đầu người, Diệp Không vốn tưởng rằng rất khó đốt, nhưng ai biết khi trái cây

https://thuviensach.vn

đụng phải Anh hỏa của Hoàng Tuyền lão tổ, lập tức bị hòa tan, cuối cùng biến thành một đoàn chất lỏng màu xanh, sau đó biến thành màu đen.

Mà chất lỏng này huyền phù trên không trung, phía dưới Anh hỏa màu xanh, hỏa diễm đang đốt đoàn chất lỏng màu đen này, liền bốc hơi, trên đoàn chất lỏng có bọt khí sôi lên, thỉnh thoảng có một tia khói đen hoặc màu đỏ bay lên.

Tay của Hoàng Tuyền lão tổ nhanh như điện, tay phải rãnh rỗi nhanh chóng huy động, giống như cây kim đánh về đoàn chất lỏng, sau đó bắn chuẩn xác vào đám tạp chất bọt khí.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 117

Bằng Hữu.

Chương 117-118: Bằng hữu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Những viên bi nhỏ bọt khí này, mang theo những hạt li ti màu trắng, giống như bụi bậm, biến mất không thấy đâu nữa.

Diệp Không nhìn thấy Hoàng Tuyền lão tổ luyện hóa trái cây Khang Lương Thụ, hắn cũng ngứa tay, tay trái vừa nhấc, lặng yên niệm khẩu quyết, một tiểu hỏa cầu xuất hiện trong lòng bàn tay.

Hoàng Tuyền lão tổ quay đầu nhìn hắn, cũng không nói lời nào, chỉ hừ lạnh quay đầu khinh thường.

Không tới Kết Đan kỳ là không thể phóng xuất hỏa diễm giống như Hoàng Tuyền lão tổ, đây cũng là nguyên nhân vì sao chỉ có Kết Đan mới có bổn mạng pháp bảo, bổn mạng pháp bảo đều cần tự luyện chế, nếu ngươi không có đan hỏa, có thể luyện chế bổn mạng pháp bảo sao?

Diệp Không cũng không tin tà ma, một tay nâng tiểu hỏa cầu, tay kia cũng vẫy lấy một trái Khang Lương Thụ, nhưng làm cho Diệp Không mất mặt là, trái cây kia không có động đậy!

- Tiên nhân cái bản bản.

Diệp Không nhìn lén Hoàng Tuyền lão tổ, phát hiện hắn không có chú ý, lúc này mới niệm động khẩu quyết Khu Vật Thuật, lại vẫy tay một cái.

Lần này thì động đậy, nhưng trái cây không có ngoan ngoãn nằm phía trên tiểu hỏa cầu kia, mà là đập vào mặt của Diệp Không, làm cho Diệp Không luống cuống tay chân.

https://thuviensach.vn

- Khu Vật Thuật còn chưa có thuần thục, đi học người ta luyện đan, đúng là buồn cười.

Hoàng Tuyền lão tổ rốt cục nhịn không được mở miệng mỉa mai một câu.

- Không phải ngươi nói tăng cảnh giới lên rất trọng yếu sao, tập khống chế những pháp thuật này làm gì?

Diệp Không hừ một tiếng, dứt khoát không cần dùng Khu Vật Thuật, dùng tay cầm trái cây Khang Lương Thụ, trực tiếp đặt vào bên trong tiểu hỏa cầu mà đốt.

- Đương nhiên tăng cảnh giới lên là trọng yếu, nhưng khống chế những pháp thuật này cũng không phải chuyện đùa, đối với năng lực khống chế các thuộc tính rất là trọng yếu, nó không chỉ giúp ngươi tăng cảnh giới lên nhanh hơn, hơn nữa có trợ giúp rất lớn khi đối địch, giống như, pháp thuật Băng Đạn sơ cấp, hay là Tiểu Băng Cầu, nó sẽ giúp ngươi tăng cường năng lực khống chế Băng thuộc tính, mà nếu Băng Cầu của ngươi biến thành Băng Châm, ngươi ngẫm lại Băng Cầu và Băng Châm, cái nào lợi hại hơn?

- A, ngươi nói có đạo lý, nhưng mà pháp thuật cơ bản của Ngũ Hành, khẩu quyết của ta không nhiều.

Diệp Không có được khẩu quyết, đều từ Phạm Cửu Xà mà đạt được vài loại, "Băng Đạn Thuật ", "Hỏa Cầu Thuật", "Lưu Sa Thuật ", những thứ khác không có.

Hoàng Tuyền lão tổ hào phóng nói ra.

- Những pháp thuật khác ta có thể dạy cho ngươi.

Sau đó cau mày nói ra:

- Nhưng nơi đây không phải là nơi ngươi tu luyện a.

Diệp Không gật đầu, Hoàng Tuyền lão tổ nói đúng, luyện tập những pháp thuật này cần phải không ngừng sử dụng, phóng thích, mình có thể sử dụng ở trong nhà của mình sao? Chẳng lẽ trong phòng ném hỏa cầu loạn ra bốn phía? Đây không phải là đầu óc vô nước sao?

Hoàng Tuyền lão tổ an ủi, nói ra:

- Nhưng những chuyện này không vội, hiện tại trọng yếu nhất chính là cảnh giới, đợi cảnh giới của ngươi tăng lên, ngươi lại đi ra hoang dã mà

https://thuviensach.vn

luyện tập... Uy, ngươi thật sự không nên đốt thứ đồ chơi này, khó ngửi chết!

Diệp Không lại nhìn trái cây Khang Lương Thụ, chỉ thấy thứ đồ chơi này không có bị đốt thành chất lỏng, mà là bị đốt thành một khối đen lớn, đồng thời một mùi khét lan tràn ra khắp cả phòng.

Cũng may Linh Tu Trấn Phù có thể ngăn cản hương vị này tràn ra, không cần Diệp Không mở cửa sổ thông khí.

- Không đến Kết Đan kỳ không thể luyện bổn mạng pháp bảo, chẳng lẽ cũng không thể luyện đan?

Diệp Không nhụt chí mà ném trái cây Khang Lương Thụ lên mặt đất.

- Có thể nha, nhưng cần phải có công cụ chuyên dụng!

- Công cụ?

Diệp Không hồ nghi nói ra.

- Lò luyện đan đấy! Ngươi đúng là ngu mà!

Diệp Không luyện đan vô vọng, chỉ có thể đứng nhìn, nhìn thấy Hoàng Tuyền lão tổ không ngừng thiêu đốt trái cây Khang Lương Thụ, loại bỏ tạp chất ở bên trong ra, làm cho tạp chất trong chất lỏng mất đi, biến thành trong suốt.

Lửa đốt tạp chất trong trái cây Khang Lương Thụ rất nhanh, trong thời gian luyện chế, hai người cũng không nói gì, Diệp Không ngơ ngác nhìn động tác của Hoàng Tuyền lão tổ.

- Ngươi mới vừa nói, những tên du côn vô lại kia... Vì cái gì ta chưa từng nghe thấy?

Sau nửa ngày, đột nhiên Hoàng Tuyền lão tổ mở miệng hỏi.

- Ân?

Diệp Không sững sờ một chút, mới hiểu được Hoàng Tuyền lão tổ hỏi cái gì, cười một cái, trả lời.

- Ta nói là lưu manh, hoặc là lưu manh, cũng không phải là du côn vô lại.

- Có khác nhau sao?

Hoàng Tuyền lão tổ mắt nhìn Diệp Không, lại hỏi:

- Cũng giống như Huynh đệ Lô gia sao?

https://thuviensach.vn

- Không không không, bọn họ chỉ là du côn, cũng không phải là loại lưu manh chân chính như ta, lưu manh chân chính phi thường nói nghĩa khí, trượng nghĩa, có tiền có thể cùng tiêu, có cơm có thể cùng ăn, gặp nạn cũng sẽ cùng nhau kiêng lấy, không phải huynh đệ, nhưng hơn hẳn huynh đệ, cho dù vì huynh đệ lao vào nguy hiểm, cũng không nhíu mày một chút nào.

- Có tiền cùng tiêu, có cơm cùng ăn, gặp nạn cùng chịu... Không phải huynh đệ, nhưng hơn hẳn huynh đệ... Vì huynh đệ thì dù lao vào nguy hiểm, cũng không nhíu mày một chút nào...

Hoàng Tuyền lão tổ nhai lại mấy câu đó, rồi rơi trầm tư.

Một hồi lâu, mới phất tay bắn tạp chất ra, hỏi.

- Thế giới này có người tốt như vậy sao? Ta không tin, lão tổ ta sống mười vạn năm, nhìn thấy chỉ có giết người đoạt bảo, cho dù là phụ tử huynh đệ, vì một khỏa đan dược, bạn tốt nhất cũng có thể trở mặt, cho dù là phu thê, cũng là vì song tu, nếu như có thứ tốt thì dù là song tu, một phương cũng có thể không chút lưu tình mà gạt bỏ đối phương, mọi người truy cầu chỉ có tăng cảnh giới lên, đó là mục đích, cho dù giết sạch thân thích và bằng hữu, giết toàn bộ người trong thiên hạ, cũng không cần cân nhắc.

- Đây không phải là súc sinh sao?

Diệp Không hỏi lại, nói ra:

- Không, không bằng súc sinh, hổ dữ cũng không ăn thịt con đấy!

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu cười, nói:

- Ngươi vẫn quá ngây thơ, nhân hòa súc sinh có gì khác nhau sao? Vật cạnh thiên trạch (vật đua trời lựa), người thích ứng thì sinh tồn, ngươi muốn sống thì ngươi phải càng mạnh hơn nữa.

- Trở nên mạnh mẽ là vì cái gì?

- Vì muốn được sống lâu hơn!

- Vậy sống lâu như vậy thì được cái gì?

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

- Có thể giết nhiều người hơn nữa... Người, đoạt nhiều... Bảo vật hơn nữa, trở nên mạnh hơn nữa... Cuối cùng là phi thăng Tiên Giới.

https://thuviensach.vn

- Mục đích sống lâu hơn chỉ có như vậy thôi sao? Đây là truy cầu của một người sao? So với tất cả, tánh mạnh quý hơn tất cả đấy!

Diệp Không chưa bao giờ là triết học gia, ở địa cầu cũng không phải là thế hệ thiện lương gì, nhưng hắn không bao giờ tiếp nhận được quy tắc của những tu tiên giả trên Thương Nam đại lục này.

Diệp Không có chút kích động, Hoàng Tuyền lão tổ cũng quát, nói:

- Đúng vậy! Đây chính là truy cầu của tất cả tu tiên giả trên Thiên Nam đại lục, thứ quý giá nhất của ngươi chính là tính mạng của mình, chỉ cần bản thân có thể sống sót, ai cũng có thể GIẾT!

- Tính tính toán toán, ta không tranh cãi với ngươi.

Diệp Không khoát tay nói ra.

- Tóm lại ta sẽ không trở thành loại người này, cái loại tiên nhân ích kỷ vô tình chỉ biết đến bản thân của mình, ta không thích.

- Cho nên ta nói ngươi ngây thơ.

Hoàng Tuyền lão tổ hừ một tiếng, giơ lên tay khẽ vẫy, những hạt giống này bắt đầu hóa thành một con rồng, cùng bay vào trong lửa...

- Nhưng cái ngươi gọi là lưu manh, ta đúng là có chút ưa thích đấy.

Hoàng Tuyền lão tổ lại tự nhủ.

Diệp Không cười nói.

- Cũng không phải tất cả lưu manh là như vậy, chỉ cần thiệt tình đối đãi với bằng hữu là được, chỉ có điều ta là lưu manh, đúng là vẫn tốt hơn rất nhiều.

Hoàng Tuyền lão tổ không muốn nói thêm chuyện này với hắn, nói ra:

- Còn không mau đi chuẩn bị bình ngọc để đựng đan dược?

Diệp Không sững sờ nói ra.

- Bình ngọc? Không có.

- Lấy cái gì đựng đây? Đi lấy hai cái chén nhỏ tới đây.

Không tới một hồi, Diệp Không đã lấy tới hai cái chén sứ nhỏ, lúc này, những hạt giống kia hóa thành trạng thái dịch, cô đọng lại, Hoàng Tuyền lão tổ cầm pháp khí tiểu kiếm.

- Phân!

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ quát khẽ một tiếng, tiểu kiếm trong tay chém xoẹt xoẹt, nhanh chóng chém ra, chỉ thấy đoàn chất lỏng của trái cây Khang Lương Thụ bị chém ra tám đoạn.

Hỏa diễm vừa thu lại, chất lỏng của trái cây Khang Lương Thụ và hạt giống dính vào nhau, nhanh chóng ngưng kết lại.

Hoàng Tuyền lão tổ hai tay hành động cùng một lần, làm động tác chà xát, miệng quát.

- Thành!

Những chất lỏng của trái cây Khang Lương Thụ và hạt giống xoay tròn, chậm rãi rơi xuống, cuối cùng lọt vào trong hai cái chén, phát ra tiếng va đập thanh thúy.

- Keng.

Một quả đầu đan dược màu trắng bằng đầu ngón tay quay tròn trong chén sứ, sau đó lại một tiếng keng, lại có viên đan dược khác rơi xuống.

- Cái này là Tích Cốc Đan sao?

Diệp Không cầm lấy một khỏa đan dược màu trắng, tò mò đánh giá.

Đan dược trắng muốt như ngọc, mặt ngoài sáng bóng như sứ, bởi vì vừa thành đan, cho nên nằm trong lòng bàn tay vẫn còn nóng hừng hực, nhưng cũng không phỏng tay, đồng thời, còn có một tia khói trắng bốc lên, dùng mũi ngửi, một mùi thơm thấm lòng người lan ra.

- Thật không nghĩ tới, trái cây Khang Lương Thụ khó ăn như thế, luyện thành đan dược, còn rất thơm.

Diệp Không khen.

- Ngươi cẩn thận một chút, độc dược cũng có thể thơm ngát đấy, bằng không thì sao lừa ngươi nuốt vào được?

Hoàng Tuyền lão tổ trợn trắng mắt, còn nói gở.

Diệp Không cười nói.

- Người khác hại ta, lão tổ ngươi sẽ không hại ta, bởi vì chúng ta là bằng hữu nha, có tiền cùng tiêu, có đan cùng ăn, gặp nạn cùng gánh ra.

- Ngươi vừa nói cùng chơi (đi thanh lâu), vậy tại sao lúc nãy lại không cho ta ra.

Hoàng Tuyền lão tổ bất mãn nói ra.

https://thuviensach.vn

- Ai bảo gọi ngươi không tỉnh chứ? Tốt rồi, ta sợ ngươi, lần sau sẽ cho ngươi đi mà!

Hoàng Tuyền lão tổ giảo hoạt cười cười.

- Yên tâm, lão tổ ta tuổi tác lớn, đi đứng lại không tốt, đến lúc đó khẳng định sẽ đi theo ngươi.

Căn cứ theo lời của Hoàng Tuyền lão tổ, thì một khỏa Tích Cốc Đan có thể bảo vệ năm ngày không ăn uống, hôm nay hắn chuẩn bị luyện ra năm mươi khỏa, cũng có thể hai trăm năm mươi ngày không cần ăn uống, cái này không ít, hơn nửa năm không cần xuất quan.

Hoàng Tuyền lão tổ luyện ra mười khỏa, lại bắt đầu luyện nhóm thứ hai, nhìn thấy Diệp Không vẫn đứng bên cạnh quan sát, mắng.

- Ngươi tiểu tử này, lão tổ ta vất vả luyện đan cho ngươi là muốn ngươi nhanh chóng tăng cảnh giới lên, ngươi lại lãng phí thời gian, chẳng lẽ ngươi không biết thời gian cũng giống như bọt biển, không đợi người hay sao?

- Oa, ngươi cũng biết bọt biển?

- Nghe ngươi nói lần trước nha.

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói.

- Ta lại dạy ngươi một câu..

Diệp Không giống như con khỉ leo lên đầu giường, cười nói.

- Thời gian còn có thể giống như lúc đang XXX nữ nhân đấy, lách vào lách ra.

Hoàng Tuyền lão tổ vừa cười, tức giận mắng.

- Ngươi biết những chuyện tại sao không nắm chắc tu luyện? Đến tầng bốn có thể khu động pháp khí, chẳng lẽ ngươi không muốn xuất ngoại lưu lạc một phen? Kiến thức tu tiên giới chân chính?

- Hảo hảo, biết rõ, ta không phải sợ ngươi một người nhàm chán nha, ngươi không quan tâm ta nói chuyện với ngươi, vậy ta đi tu luyện.

Diệp Không vểnh cái miệng lên, ngồi xếp bằng bắt đầu tu luyện.

Hoàng Tuyền lão tổ biết rõ là mình trách sai hắn, lại không nghĩ tới Diệp Không lại sợ mình luyện đan nhàm chán nên nói chuyện, trong lòng xuất hiện cảm giác kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

Anh hỏa màu xanh lặng lẽ thiêu đốt, mà một cái chén trên đầu giường đã tràn đầy đan dược màu trắng, nhưng tâm thần của Hoàng Tuyền lão tổ lại không có chút tập trung nào.

Hắn đã tiến vào trạng thái tu luyện, cơ hội tốt nha! Một âm thanh như độc xà không tiếng động xuất hiện trong đầu của Hoàng Tuyền lão tổ.

Đúng, Hoàng Tuyền lão tổ sẽ không giết hắn, nếu như không có cơ hội đoạt xá, lão tổ sẽ không xuất thủ.

Nhưng Diệp Không quên, Hoàng Tuyền lão tổ có Sưu Hồn Đại Pháp! Hoàng Tuyền lão tổ hoàn toàn có thể thừa dịp này chế trụ hắn, sử dụng Sưu Hồn Đại Pháp, biết rõ bí mật trong đầu của Diệp Trần, biết rõ làm thế nào khống chế kim quang kia, sau đó lại đi đoạt xá.

Đương nhiên, cũng có thể thất bại, nhưng dưới tay của Hoàng Tuyền lão tổ nhiều oan hồn như vậy, cho tới bây giờ hắn hoàn toàn không thèm để ý mà giết nhiều thêm mấy tên Luyện Khí kỳ rác rưởi.

Hơn nữa dùng Sưu Hồn Đại Pháp có thể đạt được năng lực đọc được Hán ngữ, cho dù Diệp Không chết, Hoàng Tuyền lão tổ hoàn toàn có thể cầm Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh mà đi tìm một tên tu tiên giả có Ngụy linh căn.

Anh hỏa vẫn đang thiêu đốt, nhưng số lần Hoàng Tuyền lão tổ quay đầu nhìn Diệp Không càng ngày càng nhiều hơn... Hắn không hề bắn đi tạp chất, ánh mắt hắn nhìn về phía Diệp Không càng ngày càng ngưng trệ, đồng tử co lại thành cây kim nhỏ, trong mắt có huyết hồng cuồng nhiệt...

Giết hắn, không chịu hắn bức hiếp, đạt được công pháp của hắn, chiếm thân thể của hắn, còn có những linh khí nên thuộc về mình! Cuối cùng, còn có khả năng phi thăng... Những thứ này ngươi đều muốn, lão tổ ngươi còn do dự cái gì chứ? Ngươi chưa từng có nhân từ nương tay qua, trong tay ngươi Kết Đan tu sĩ đã chết tới mấy trăm người, một tiểu tu sĩ Luyện Khí kỳ hai tầng mà thôi, nhanh lên đi!

- Không! Hắn đã đáp ứng ta, muốn tìm cho ta một Ngụy linh căn làm lô đỉnh a!

Hoàng Tuyền lão tổ giãy dụa trong tâm ma của mình.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử này quỷ tính quá lợi hại! Lời hắn nói có thể tin sao? Lại nói Ngụy linh căn đang ở trước mặt, làm gì bỏ gần tìm xa chứ?

Tâm ma của Hoàng Tuyền lão tổ đang gầm rú.

- Nhưng mà lời hắn nói, ta lại tin tưởng hắn thì làm sao đây!

- Biết làm sao? Ngươi ngốc như vậy sao? Hắn có công pháp thần kỳ như vậy, sẽ đơn giản cho ngươi? Cũng bởi vì ngươi luyện Tích Cốc Đan cho hắn sao?

Tâm ma lại đổi khẩu khí khác.

- Lui một vạn bước mà nói, cho dù hắn thực hiện lời hứa, nhưng là tới ngày tháng năm nào? Ngươi nguyện ý chờ đợi một thời gian không biết chừng nào sao?

- Thế nhưng mà...

Hoàng Tuyền lão tổ giãy dụa đã càng ngày càng vô lực.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 119

Tham Niệm.

Chương 119: Tham niệm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Đừng thế mà, nếu như hắn gặp gỡ một đối thủ có thực lực cường hãn, hậu quả cũng chỉ có chết! Mà ngươi cũng thành người vạ lây, sẽ thành công dã tràng, nếu như bị người ta biết sự tồn tại của ngươi, đến lúc đó ngươi cũng chỉ có một chữ, chết! Ngươi muốn chết cùng hắn sao?

Mỗi câu mỗi chữ của tâm ma giống như gõ lên tâm khảm của Hoàng Tuyền lão tổ, trong mắt của hắn càng ngày càng cuồng nhiệt, hô hấp của hắn càng ngày càng ngưng trọng.

Hắn đã không để ý tới việc luyện chế một khỏa trái cây Khang Lương Thụ còn lại nào nữa, mặc kệ nó rơi xuống mặt đất, dính đầy tro bụi, cứng rắn nện lên một khối đá xanh.

- Nhanh! Đây là lúc hắn suy yếu nhất, chế trụ hắn, dùng Sưu Hồn Đại Pháp đạt được đồ vật mà ngươi mong muốn, đừng do dự, lên đi... Ngươi là Hoàng Tuyền lão tổ thì có cố kỵ gì chứ? Giết nhiều người như vậy, còn muốn giả thành Thánh Nhân hay sao?

Tâm ma trong lòng càng độc ác hơn, Hoàng Tuyền lão tổ dữ tợn trừng mắt, đôi bàn tan nhỏ bé từ từ tiếp cận đỉnh đầu của Diệp Không.

Lúc này Diệp Không căn bản không có ý thức được nguy hiểm hàng lâm, hắn đang nhắm mắt đắm chìm vào việc luyện hóa linh khí, sau đó loại bỏ tạp chất trong linh khí, làm phong phú linh khí trong khí hải của mình.

- Đúng, cứ như vậy, đem hai tay đặt lên đỉnh đầu của hắn, thả linh lực ra, không phải linh lực của ngươi không nhiều sao? Có được thân thể của hắn,

https://thuviensach.vn

thì sẽ lấy được linh lực của hắn, vật cạnh thiên trạch (vật đua trời lựa), chỉ có cường giả mới có thể sinh tồn... Thế giới này chính là như vậy, muốn trách thì chỉ có thể trách hắn không cẩn thận.

Hai tay Hoàng Tuyền lão tổ giơ lên trên đỉnh đầu của Diệp Không, nhưng chậm chạp không có hạ xuống, trước mắt hiển hiện một màn, chính là lời nói lúc phẫn nộ của Diệp Không.

- Tóm lại ta sẽ không trở thành loại người này, cái loại tiên nhân ích kỷ vô tình chỉ biết đến bản thân của mình, ta không thích.

Sau đó là lời nói trước khi Diệp Không tiến vào tu luyện.

- Ta không phải sợ ngươi một người nhàm chán nha, ngươi không quan tâm ta nói chuyện với ngươi, vậy ta đi tu luyện.

Trong nội tâm của Hoàng Tuyền lão tổ lại rống lên một lần nữa.

- Ngươi nhanh đè nén xuống đi, ngươi thật sự càng sống càng ngu xuẩn, nhớ rõ tộc nhân Ảnh tộc kia không, hắn cũng là bằng hữu của ngươi, nhưng ngươi lại lợi dụng người ta, lúc này mới trộm bảo vật Ảnh tộc, bằng không thì sao ngươi có thể sống tới bây giờ?

- Đúng, bằng hữu.

Đột nhiên Hoàng Tuyền lão tổ nhớ tới hai chữ bằng hữu, ánh mắt đột nhiên thanh minh, hai cái bàn tay nhỏ bé mạnh mà khẽ run rẩy, thân thể thoáng cái lui về phía sau.

- Có tiền cùng tiêu, có cơm cùng ăn, gặp nạn cùng gánh... Không phải huynh đệ, nhưng thân hơn hắn huynh đệ... Vì huynh đệ mà lao vào nguy hiểm, cũng không nhíu mày một chút...

Trong miệng Hoàng Tuyền lão tổ mặc niệm.

Tâm ma không cam lòng với thất bại của mình, quát lên.

- Ngươi chớ ngu ngốc, cái gì bằng hữu chó má? Tại Thương Nam đại lục này làm gì có bằng hữu? Nếu hắn đem ngươi trở thành bằng hữu, thì tại sao đề phòng ngươi, không đem linh khí trả lại cho ngươi?

- Đúng nha.

Ánh mắt của Hoàng Tuyền lão tổ lại lợi hại, nhưng này lúc, nhưng lại nhớ tới khuôn mặt tươi cười của Diệp Không.

https://thuviensach.vn

- Người khác hại ta, lão tổ ngươi sẽ không hại ta, bởi vì chúng ta là bằng hữu nha, có tiền cùng tiêu, có đan cùng ăn, gặp nạn cùng gánh ra.

- Không! Chúng ta là bằng hữu! Lão tổ ta quyết không làm chuyện vô nhân tính ích kỷ không bằng súc sinh này!

Trong nội tâm của Hoàng Tuyền lão tổ hét lên điên cuồng, cuối cùng khu trục tâm ma trong lòng.

Trong lòng mỗi người đều có tâm ma, chỉ có thể dùng lực lượng của bản thân mà đối kháng tâm ma, mà lực lượng này và thực lực linh lực cũng không có quan hệ, chỉ có tình ý, chính nghĩa, trách nhiệm mới thủ vững bản tâm.

Hoàng Tuyền lão tổ thở dài ra một hơi, lại ngồi xuống, ngọn lửa màu xanh lại xuất hiện, lại một chiêu, một trái Khang Lương Thụ bay tới...

- Tiểu tử, coi như ngươi vận khí tốt, lão tổ ta giết người vô số, không nghĩ tới hôm nay không thể hạ thủ, hừ, nếu sau này ngươi không giúp ta tìm được Ngụy linh căn, xem ta đánh ngươi thế nào nhé!

Hoàng Tuyền lão tổ nói thầm, tiếp tục luyện chế Tích Cốc Đan, mà Diệp Không cũng không có cảm giác được, mình đã trải qua một hồi sinh tử đại kiếp.

- Oa, lão tổ, ngươi là đại tu sĩ Nguyên Anh kỳ, luyện loại Tích Cốc Đan trụ cột nhất này, cũng nện xuống mặt đất sao?

Diệp Không tỉnh lại, nhìn thấy trên mặt đất là một trái cây Khang Lương Thụ nện xuống đất biến thành bãi chất lỏng.

- Đúng nha đúng nha, là người thì sẽ có thất thủ nha.

Hoàng Tuyền lão tổ cười xấu hổ.

- Ha ha, bất kể nói thế nào, ta cũng phải cám ơn ngươi, lần này, ta có thể hảo hảo mà bế quan trường kỳ rồi.

Diệp Không tuy cười toe toét, nhưng cũng nhìn ra được hắn thật tình cảm ơn.

Hoàng Tuyền lão tổ cười ha hả.

- Cái này tính toán cái gì, chúng ta là bằng hữu nha.

Hoàng Tuyền lão tổ nói ra một câu này, trong nội tâm thậm chí xuất hiện cảm giác vô cùng thoải mái.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cũng rất kinh ngạc, lần đầu tiên nghe lão gia hỏa nói như vậy, có chút ít tò mò nhìn Hoàng Tuyền lão tổ.

Lão gia hỏa bị hắn nhìn làm trên mặt nóng lên, phát nhiệt, cả giận nói ra.

- Ta cũng không phải là làm không công, nhớ rõ phải dẫn ta đi dạo thanh lâu a.

- Ha ha, ta nói ngươi sẽ không hảo tâm như vậy, đơn thuần là vì bằng hữu mà giúp ta.

Diệp Không tháo linh thạch xuống, trận pháp lập tức tiêu trừ.

- Không phải bằng hữu, lão tổ ta sớm nuốt ngươi!

Hoàng Tuyền lão tổ nói thầm một câu, phát hiện hắn giải trừ trận pháp, lập tức hô lên.

- Này này! Ngươi muốn để cho người khác trông thấy ta sao?

- Vậy ngươi phải rút vào trong tiểu kiếm đi.

Diệp Không cười xấu xa.

- Khẩu thị tâm phi, biết rõ ngươi là gia hỏa qua sông đoạn cầu mà, lợi dụng xong lão tổ là đuổi người, đúng hay không?

Hoàng Tuyền lão tổ mắng một câu, càng co lại càng nhỏ, cuối cùng hóa thành một đám khói màu xanh, tiến vào pháp khí tiểu kiếm.

Nhưng trong nháy mắt hắn đi vào, hắn dừng lại một chút, sau đó phân ra một luồng khói xanh, bay về phía đầu Diệp Không.

- Chớ né! Lão tổ cho ngươi lưu một tia thần thức, về sau không cần bảo ta đi ra, có thể dùng thần thức đối thoại.

- Ah, thú vị, cái này giống như bộ đàm vậy, còn không cần phải gặp nhau mới nói được.

Diệp Không lại dùng tư duy của hắn câu thông.

- Lão tổ lão tổ, ta là lão Bát, gọi lão tổ.

- Đầu óc ngươi thấm nước à? Không có việc gì đừng quấy rối ta! Lão tổ ta đã thoát khốn, còn nữa a, đi Tàng Xuân Lâu nhớ rõ gọi ta a.

Hoàng Tuyền lão tổ lớn tiếng mắng vang lên trong đầu Diệp Không.

- Đợi một chút!

Đột nhiên Diệp Không nghĩ tới vấn đề.

https://thuviensach.vn

- Thần thức của ngươi ở trong đầu của ta, có phải giống như những ngày trước ở trong đầu của ta, ta nhìn thấy ngươi cũng trông thấy, ta nghe thấy ngươi cũng nghe thấy không?

- Ngươi ngu à! Ta chỉ lưu một đám thần thức, cũng chỉ có thể trao đổi với ngươi, nhưng mà, ta đang ở trong tiểu kiếm, tiểu kiếm chính là thân thể của ta, chỉ cần ngươi không đem ta ném vào trong túi trữ vật, ta có thể thấy và nghe thấy.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 120

Phương Pháp Chữa Nám Mặt. (1)

Chương 120: Phương pháp chữa nám mặt. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ah, như vậy là tốt rồi, ngươi bây giờ không muốn tiến vào túi trữ vật a?

- Không muốn!

Nếu Hoàng Tuyền lão tổ không muốn đi trong túi trữ vật, Diệp Không cũng dùng tơ làm thành dây thừng cột pháp khí tiểu kiếm lên hông, ở Thương Nam đại lục võ phong thịnh hành, rất nhiều người đều mang binh khí bên người, Diệp Không treo một thanh tiểu kiếm bên hông, cũng không có gì là khác người, hơn nữa người bình thường cũng không nhìn ra đây là pháp khí tu tiên giả.

Về phần pháp khí tiểu kiếm có mất đi hay không vậy thì càng không cần lo lắng, nguyên thần của Hoàng Tuyền lão tổ đang ở bên trong, tùy thời có thể liên hệ với Diệp Không.

Gió đã ngừng thổi, không khí nhẹ nhàng khoan khoái, giờ phút này sắc trời còn sớm, ở trong sân, đã có thân ảnh thiếu nữ đang ở đó, đang khua thanh tiểu kiếm dài ba thước trong tay.

Đây chính là Lô Cầm luyện kiếm buổi sáng a, nàng múa kiếm pháp, chính là từ trong Ảnh Vũ biến ảo mà thành, kế thừa đặc điểm cơ bản của Ảnh Vũ, bước chân như hoa như bướm, xem kẽ lẫn nhau, thân hình giống như hành vân lưu thủy, uyển chuyển động lòng người, cộng thêm dáng người thon thả của Lô Cầm, khuôn mặt mỹ hảo, bím tóc đuôi ngựa đong đưa trong gió, xem nàng luyện võ, tuyệt đối là một loại hưởng thụ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không lặng lẽ từ trong nhà đi ra, nhìn thấy thiếu nữ đang múa kiếm dưới nắng ban mai, khóe miệng nhịn không được xuất hiện nụ cười, nhưng hắn nhanh chóng lắc đầu.

Hắn lắc đầu cũng không phải là do Lô Cầm múa không tốt hoặc không thành thạo, mà là vì hắn biết rõ, cái Ảnh Vũ này cũng không phải võ công thế tục, mà là Ảnh tộc dùng phương pháp dùng võ nhập đạo mà tu tiên, Lô Cầm đem loại phương pháp tu tiên này biến thành võ công thế tục, xác thực là bị coi thường, có cảm giác người tài giỏi không được trọng dụng.

Nhưng đây cũng không có biện pháp, Lô Cầm không có linh căn tu tiên, Ảnh Ngọc có Ảnh Vũ nàng không thể tìm hiểu, nàng chỉ có thể đem Ảnh Vũ trở thành võ công bình thường mà luyện, tuy vậy, nàng vẫn được xem là cao thủ trong thế tục.

- Này!

Lô Cầm nũng nịu một tiếng, thanh tiểu kiếm ba thước trong tay biến ảo như du long xuất thủy, cuốn vào cái gai nhọn phía trước, mà thân hình của thiếu nữ giống như trường kiếm, lao tới.

- Keng!

Một tiếng kiếm minh, chỉ thấy tiểu kiếm ba thước đã vuột khỏi tay, một mực dính lên gốc cổ thụ già, mũi kiếm không ngờ xỏ xuyên qua thân cây, kiếm không ngừng run lên.

- Tốt!

Diệp Không ở bên cạnh quan sát mà không nhịn được khen một tiếng, Lô Cầm có thể đem Ảnh Vũ hóa thành kiếm pháp, luyện đến cảnh giới này không dễ, đáng để khen.

- Diệp Không ca ca.

Lô Cầm lúc này mới phát hiện được Diệp Không đang quan sát, rút trường kiếm ra, mỉm cười chạy tới, tia nắng ban mai chiếu xuống thiếu nữ, càng lộ ra cảnh mỹ hảo khỏe mạnh.

Diệp Không cười nói:

- Bây giờ muội đã là cao thủ, Lô Tuấn Lô Nghĩa cũng không tiếp được một kiếm này.

- Diệp Không ca ca, muội sẽ không dùng chiêu này với các ca ca.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm chu miệng, bất mãn khi Diệp Không so sánh.

- Vậy muội có thể không dùng chiêu này với ta hay không?

Diệp Không vừa cười vừa nói.

- Càng không...

Lô Cầm nói xong, trên mặt xuất hiện nét đỏ ửng, rất là động lòng người.

- Vì cái gì lại không? Ta không có quan hệ họ hàng với nhau a.

Diệp Không cười, lại tiến lên một bước, nét vui vẻ trên mặt càng lớn.

- Không phải là không biết...

Trên mặt Lô Cầm đỏ ửng đáng yêu, cúi đầu, thanh kiếm gác ra sau lưng, thân thể bởi vì thẹn thùng mà có chút giãy dụa.

- Tiểu Cầm...

Thiếu nữ xinh đẹp thẹn thùng giống như một quả táo vừa chín tới, rất đẹp, Diệp Không nhịn không được khẽ gọi một tiếng, đở vai nàng, muốn cắn lên một ngụm.

Nhưng lúc này, sau lưng lại có tiếng cười thanh thúy vang lên.

- Ha ha, Bát thiếu gia, tiểu Cầm, các người thức dậy thật là sớm a.

Diệp Không buồn bực muốn chết, chính là tiểu Hồng tới không phải lúc, ngươi tới trễ một chút sẽ chết à? Ta rất lâu rồi không có hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của Lô Cầm đấy.

Đột nhiên tiểu Hồng cũng phát hiện đến không phải lúc, vội vàng giải thích.

- Là di nương bảo tiểu tỳ mang điểm tâm tới gọi hai người cùng ăn... Nếu không, tiểu tỳ tránh đi một chút?

Không giải thích khá tốt, một khi giải thích, Lô Cầm mắc cỡ đứng không vững, giận nói Diệp Không một câu.

- Đều tại huynh.

Nói xong tiểu Cầm liền vung chân, bỏ chạy đi.

Nhìn thấy Lô Cầm xấu hổ chạy đi, tiểu Hồng nhịn không được cười khanh khách, theo tiếng nàng cười, Diệp Không chỉ nhìn thấy hai điểm cao đang lên xuống nhấp nhô, rất đẫy đà, vô cùng non.

Đúng là yêu tinh, hại chết người không đền mạng mà!

- Hôm nay ngươi tới sớm thế?

https://thuviensach.vn

Diệp Không hỏi.

- Tiểu tỳ...

Đột nhiên tiểu Hồng đang cười liền buồn bã, trong nội tâm có sầu khổ, nói không ra lời.

Diệp Không không biết nàng vì cái gì đột nhiên tâm tình không tốt, còn cho rằng lời nói của mình nặng, ngại nàng đến sớm.

- Ân, ta không phải chê ngươi đến sớm, chỉ là... Có chút kỳ quái, mặt trời còn chưa lên cao, Nhị thái thái đã kêu ngươi qua có việc gì sao?

Kỳ thật trong nội tâm tiểu Hồng rất không thoải mái, cũng không phải bởi vì khẩu khí của Diệp Không, mà là vì Diệp Văn thiếu gia trở lại.

Diệp Văn chính là con trai lớn của Nhị thái thái, là ca ca của Diệp Vũ, hắn đã trưởng thành, theo quy củ không thể ở lại nội viện, hắn đang ở một tòa viện độc lập nhỏ ở bên cạnh Diệp gia.

Giống như Diệp Vũ, Diệp Văn đối với nha đầu của lão nương ngấp nghé thật lâu, nàng tướng mạo mỹ lệ, dáng người nóng bỏng, quần áo cũng không thể che lấp nét thanh xuân, chỉ cần là nam nhân không ai không động tâm.

Diệp Văn cũng biết đệ đệ muốn nha đầu kia, nhưng khi trông thấy dáng người nóng bỏng của nha đầu kia, cánh tay không chịu sự khống chế của đại não.

Như lúc trước, Nhị thái thái ở nhà, tiểu Hồng có thể mượn việc hầu hạ phu nhân, tránh né và tránh đụng chạm với mình, nhưng hôm nay Nhị thái thái một đêm không có trở lại.

Cho nên đề phòng Diệp Văn động tay động chân, tiểu Hồng đã sớm chạy ra ngoài, đây chính là nguyên nhân tâm tình nàng không tốt.

Tiểu Hồng đương nhiên không nói ngọn nguồn cho Diệp Không biết, chỉ trả lời.

- Nhị thái thái sáng sớm đã đi ra ngoài, dù sao tiểu tỳ vô sự, nên đến sớm một chút.

- Sáng sớm đi ra ngoài?

Diệp Không sững sờ, lập tức minh bạch, thiếp thân nô tài đều phải giấu diếm bí mật của chủ tử, hắn liếc nhìn tiểu Hồng, trầm giọng nói ra.

https://thuviensach.vn

- Tiểu Hồng tỷ, ở cùng với ta mà còn giả vờ với nói dối nữa sao?

Tiểu Hồng nghe ra Diệp Không không vui, vội vàng nói ra.

- Nô tỳ không dám, nhưng nô tỳ không biết Nhị thái thái ta đi ra ngoài vào lúc nào, nhưng có khả năng là đi ra ngoài vào lúc nửa đêm.

Tiểu Hồng nói xong lại nài nỉ.

- Bát thiếu gia ngài cũng đừng nói ra nhé, bằng không thì Nhị thái thái sẽ lột da ta đấy.

Với tư cách là phu nhân của gia chủ Diệp phủ, một đêm không quay về, nếu là truyền đi, cho dù không có chuyện gì cũng sẽ biến thành lộn xộn, sẽ biến thành đại sự, tiểu Hồng biết rõ lợi hại trong đó.

- Yên tâm đi, ta sẽ không nhìn ngươi gặp nạn đâu còn nữa từ nay trở đi không cần xưng hô khách khí với ta.

Diệp Không nhấc chân đi về đại sảnh, đi hai bước, đột nhiên lại hỏi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 121

3)

Chương 121-122: Phương pháp chữa nám mặt. (2-3)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Nhị thái thái thường xuyên vụng trộm đi ra ngoài vào lúc nửa đêm, cả đêm không về ngủ sao?

- Không có, chỉ có gần đây, những tháng trước rất ít.

Tiểu Hồng đáp.

- Có mấy lần?

Diệp Không hỏi.

- Ba lần, hôm nay là lần thứ tư.

- A?

Diệp Không gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

- Ta nói đúng rồi mà, nửa đêm đi trộm tình với nam nhân, ngươi còn không tin.

Hoàng Tuyền lão tổ nghẹn cả buổi không nói chuyện vào lúc này đột nhiên nói ra câu này.

- Hiện tại xem ra đúng là có khả năng.

Diệp Không trả lời.

- Nhưng nam nhân đó là ai? Những phu nhân này giống như chim hoàng yến, bình thường khó mà đi ra ngoài, nàng làm sao có thể câu móc với nam nhân bên ngoài chứ? Nếu như gia binh thân binh biết được, chẳng phải sẽ lớn chuyện hay sao?

- Chuyện này có quan hệ gì với lão tổ ta, bọn họ làm cách nào câu móc làm gian với nhau, trọng yếu sao? Trọng yếu chính là Nhị nương đã đội nón

https://thuviensach.vn

xanh cho phụ thân của ngươi đấy.

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói.

- Nữ nhân kia tuy lớn tuổi, nhưng cũng là lão mỹ nữ, bộ mặt lại cao quý, ngay cả lão tổ ta thậm chí có ý câu móc đấy.

- Cút đi, sắc tâm không bỏ.

Diệp Không mắng một câu, nhưng lại suy nghĩ chẳng lẽ là lão tình nhân hay sao?

Diệp Không và tiểu Hồng đi vào chính phòng, bữa sáng đã có người đưa tới, thức ăn của nội viện tốt hơn ngoại viện nhiều, đồ ăn điểm tâm cũng rất tốt, nhưng Diệp Không chỉ ăn một chút cháo Bách Quả mà thôi, bởi vì trong đêm qua hắn đã ăn một hạt Tích Cốc Đan, cũng không có đói khát.

- Ăn nhiều một chút, tại sao ăn ít như vậy?

Trần cửu nương thấy hắn ăn xong, sợ nhi tử đói nên lấy thêm.

- Không ăn nữa, nhi tử no bụng rồi.

Diệp Không đẩy chén ra, lại phát hiện tiểu Hồng đang đứng bên cạnh, hỏi.

- Tiểu Hồng tỷ, ngươi không ăn điểm tâm à?

Tiểu Hồng đúng là chưa ăn điểm tâm, ngày bình thường, bình thường khi nàng tới đây cũng đã ăn rồi, cho nên Trần cửu nương mỗi lần hỏi đều nói là ăn rồi, cho nên hôm nay không hỏi.

Nhưng hôm nay tiểu Hồng đi sớm, không có ăn điểm tâm, lại không có ý tứ nói ra, vừa vặn Diệp Không hỏi, trong lòng nàng ấm áp, bưng chén cháo Diệp Không đẩy ra, mở cái miệng nhỏ nhắn ra, uống một ngụm.

Tiểu Hồng uống một ngụm mới phát hiện, tất cả mọi người đang dùng ánh mắt khác thường nhìn nàng, nàng mới ý thức được, nàng đang uống chén của Diệp Không.

- Khanh khách, tiểu Hồng tỷ, ngươi lấy chén của Diệp Không ca ca.

Lô Cầm che miệng cười nói.

- Nếu không ta đổi chén mới cho.

Trần cửu nương cũng cười nói.

- Không có việc gì không có việc gì, dù là chén của Bát thiếu gia dùng qua... Rất tốt.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng mặt đỏ bừng, lại bưng chén cháo uống một ngụm, trong nội tâm đột nhiên nghĩ đến, vừa mới dùng chung chén cháo với Diệp Không, đáy lòng có chút lâng lâng, miệng đặt bên cạnh chén, đôi mắt to nhịn không được nhìn lén Diệp Không.

Diệp Không cũng đang nhìn nàng, ánh mắt hai người đụng nhau, trong nội tâm Diệp Không rung động, con mắt vội vàng tránh đi, lại nhìn thấy núi đôi phình ra của tiểu Hồng.

- Ta ăn xong rồi, ngươi ngồi đi.

Diệp Không đứng lên, cái ghế đặt ở dưới mông của tiểu Hồng.

Tiểu Hồng bình thường hầu hạ người ta tạo thành thói quen, khi nào được người ta hầu hạ chứ, còn là thiếu gia, tự mình đưa ghế cho nàng, cho nên uống chén cháo này cũng sảng khoái hơn, uống xong sẽ chết cũng không có nửa câu oán hận.

- Oa, thương hương tiếc ngọc tình chàng ý thiếp nha, không bằng mang nàng trở về phòng, trực tiếp đặt lên giường...

Hoàng Tuyền lão tổ lại bắt đầu siêng năng xui khiến người ta làm bậy.

- Im lặng... Ngươi đừng nhiều chuyện.

Diệp Không tức giận chen ngang lời hắn, hỏi.

- Lão tổ, giúp ta một chuyện nhé, được không?

- Lại hỗ trợ?

Lão tổ cả giận nói ra.

- Tiểu tử ngươi đáp ứng chuyện của ta còn chưa làm được, lại đòi hỏi chuyện gì nữa, ngươi xem lão tổ ta là phụ thân ruột của ngươi à?

Lão tiểu tử làm sao mà quên chiếm tiện nghi chứ, nhưng Diệp Không cầu người ta hỗ trợ, cho nên phải cho mặt mũi, chỉ cười nói.

- Nếu ngươi thật sự giúp ta, ta nhận ngươi là phụ thân nuôi cũng được!

Điều kiện này đúng là quá cao, Hoàng Tuyền lão tổ cũng có chút hiếu kỳ.

- Này tiểu tử, rất nhiều người muốn bái ta làm phụ thân nuôi, người bình thường ta sẽ không thu, nói yêu cầu của ngươi đi.

- Là như thế này, ngươi nói xem có đan dược gì có thể trị mặt của mẫu thân ta không?

https://thuviensach.vn

Diệp Không hỏi.

- Ah, cái này à...

Hoàng Tuyền lão tổ trầm ngâm một hồi, hỏi lại.

- Ngươi không phải biết chữa bệnh hay sao?

Diệp Không lắc đầu, nói:

- Mẫu thân ta đây không phải bệnh, cho nên mới khó trị.

- Kỳ thật không khó!

Hoàng Tuyền lão tổ nói một câu, làm cho Diệp Không xuất hiện hi vọng.

- Nói nghe một chút.

Nhưng Hoàng Tuyền lão tổ lại ấp a ấp úng.

- Nhưng bởi vì nàng là mẫu thân của ngươi... Cho nên... Có chút khó!

Diệp Không con mắt nháy cả buổi, không có minh bạch, lại truy vấn hắn, Hoàng Tuyền lão tổ mới lúng túng nói ra.

- Kỳ thật biện pháp rất đơn giản, linh khí của tu sĩ là nguyên thủy chi khí của thiên địa, đây cũng là nguyên nhân tu sĩ hấp thu linh khí mà không cần ăn cơm, cũng là nguyên nhân chủ yếu không sinh bệnh, nếu như có thể đem linh lực thông qua phương thức nhất định quán thâu vào cơ thể của mẫu thân ngươi, vấn đề này sẽ giải quyết dễ dàng.

Diệp Không nghe hắn lao thao, ngắt lời nói:

- Lão tổ, ngươi có gì cứ nói thẳng đi, hôm nay làm cái gì ấp úng thế? Ngươi nói cho ta biết nên làm cái gì bây giờ là được.

- Làm sao bây giờ? Ân khục, muốn ta nói... Đó chính là mang nàng về phòng, trực tiếp đặt lên giường, tốc váy của nàng lên...

Diệp Không quả thực muốn té xỉu, Hoàng Tuyền lão tổ nói ra lời này làm hắn chút nữa té xỉu.

- Này, ngươi nói bậy bạ gì đó, đây là mẫu thân của ta!

Diệp Không trợn mắt nói ra.

- Cho nên ta mới nói bởi vì là mẫu thân của ngươi, cho nên khó làm.

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong lại nói thầm.

- Ai, đáng tiếc lão tổ ta không có thân thể, bằng không ta cố mà làm, cũng coi như trợ giúp cho ngươi vậy!

https://thuviensach.vn

- Cút! Cút xa một chút!

Diệp Không căm tức mắng, nhưng trong nội tâm của hắn đã hiểu ra.

Ở Thương Nam đại lục, nếu một tu tiên giả nguyện ý, đúng là dễ dàng tìm được nữ nhân, chẳng những là bởi vì mọi người sùng bái tiên nhân, quan trọng hơn là, những cô gái kia cũng chiếm được chỗ tốt, tiên khí nha!

Nhưng tiên khí dùng phương pháp bình thường thì phàm nhân không cách nào hưởng dụng, biện pháp duy nhất, đó chính là thông qua quan hệ thể xác, nam nhân và nữ nhân làm việc, những nữ tử được tu sĩ mưa móc, chẳng những thân thể khỏe mạnh, hơn nữa còn bổ thân dưỡng nhan.

Mà chất lỏng trong thân thể nữ tử được ân trạch, có thể nói là trị được bách bệnh, không bệnh thì cường thân, dinh dưỡng bổ dưỡng, thanh xuân vĩnh trú, còn bổ sung mỹ dung, nếu so với cái gì đắp mặt nạ vàng, làm đẹp bằng tinh trùng trên địa cầu, còn tốt hơn nhiều.

Cho nên Diệp Không chỉ cần nói ta đây là tu tiên giả, những cô nương lớn nhỏ già trẻ, những đại mỹ nữ cho tới tiểu loli đều xếp hàng hô hào chờ hắn, xếp hàng chờ hắn ân sủng, nhưng bây giờ vấn đề mấu chốt... Đó là mẫu thân của hắn!

- Còn có những phương pháp khác không vậy? Ta lấy máu cho mẫu thân uống được không? Nếu không ta cắt khối thịt cho nàng ăn?

Diệp Không lại hỏi.

- Ngươi nói những cái này đều không được, khẳng định vô dụng.

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu.

- Chẳng lẽ không còn những phương pháp khác sao?

Diệp Không ảo não gãi gãi đầu, nếu không có phương pháp khác, hắn chỉ có thể bất lực, biện pháp của Hoàng Tuyền lão tổ thật sự quá vô nghĩa.

Hoàng Tuyền lão tổ ngáp, nói:

- Lão tổ ta đây, trừ biện pháp này, cái khác không có.

Đang lúc Diệp Không nhụt chí, lão tổ lại nói.

- Nhưng những người khác có biện pháp hay không còn khó nói đấy.

Diệp Không thấy hắn muốn thừa nước đục thả câu, cả giận nói ra.

- Lão tổ, ngươi biết sao? Kỳ thật đây cũng không phải mẫu thân của ta, ta cũng là đoạt xá mà có được thân thể này, mà chữa mặt cho nàng ta chính

https://thuviensach.vn

là biện pháp đề bù đắp duy nhất cho nàng, ta đã từng thề, ta sẽ chữa mặt cho nàng ta, Diệp Không cũng không còn cách nào khác bù đắp cho nàng!

Diệp Không nói với ngữ khí rất nhu hòa.

- Đợi mặt nàng tốt lại, nàng có thể đạt được sủng hạnh của Diệp Hạo Nhiên, lại sinh nhi tử thứ hai thứ ba..., ta đây có thể không còn gánh nặng nào mà rời đi, tìm chỗ linh khí sung túc mà bế quan cả trăm năm cũng không thành vấn đề, đến lúc đó ta cũng có thời gian mà đi tìm lô đỉnh cho ngươi đoạt xá nữa!

Sau khi nghe hắn nói xong cả buổi, Hoàng Tuyền lão tổ kinh ngạc đến ngây người, sững sờ một hồi lâu mới quát lên.

- Vì cái gì? Vì cái gì ngươi không nói sớm cho ta biết một chút, ngươi đúng là muốn hại người mà!

- Rống cái gì? Chuyện này rất trọng yếu sao?

Diệp Không có chút không hiểu thấu, tại sao đột nhiên lại nổi giận với ta chứ?

Hoàng Tuyền lão tổ vì cái gì đột nhiên rống lên, chuyện này phải nói tới mấy đại pháp tắc khi đoạt xá a.

Đầu tiên, tu tiên giả không thể đoạt xá với phàm nhân, nguyên nhân rất đơn giản, thần thức của tu tiên giả quá cường đại, nếu cường ngạnh tiến vào thân thể của phàm nhân, rất có thể thân thể kia sẽ không chịu đựng nổi, chân to làm khó dễ, nếu không phải là chật thì cũng làm giầy xấu, đương nhiên, Diệp Không đoạt xá đó là dị số.

Tiếp theo, chỉ có cảnh giới cao đoạt xá cảnh giới thấp hơn, nếu không rất có thể sẽ bị linh khí của đối phương cắn trả, cuối cùng biến thành cương thi không hồn.

Cuối cùng, thân thể bị đoạt xá qua một lần thì không thể đoạt xá nữa, bởi vì mỗi lần đoạt xá sẽ tạo ra ảnh hưởng cực lớn với thân thể, cho nên một cỗ thân thể chỉ có thể bị người ta đoạt xá một lần, nếu như lại có người khác đoạt xá nữa, thân thể kia sẽ không chịu đựng nổi, rất có thể mọi người sẽ cũng nhau chết đi.

Hoàng Tuyền lão tổ kinh sợ chính là vì nguyên nhân cuối cùng, nếu như biết sớm Diệp Không là người đi đoạt xá thì hắn đã bỏ qua từ lâu rồi, trong

https://thuviensach.vn

đêm ngày hôm qua hắn cũng không xoắn xuýt nữa, trong nội tâm thừa nhận tâm ma cực lớn.

Nhưng ngoài kinh sợ ra, Hoàng Tuyền lão tổ lại rất may mắn, nếu lúc ấy hắn bị tâm ma khống chế, bất kể hậu quả chế trụ Diệp Không, cuối cùng phát hiện chính là chuyện không vui, thậm chí khi đoạt xá sẽ tạo thành hiện tượng ngọc thạch câu phần, vậy thì được không bù mất.

Đương nhiên, những lời này Hoàng Tuyền lão tổ sẽ không nói cho Diệp Không biết, từ nay về sau hắn cũng đoạn tuyệt ý định hại Diệp Không rồi.

- Ách... Cũng không phải rất trọng yếu, ta chỉ cảm thấy may mắn lúc ấy kim quang đã khóa ta lại, bằng không thì lúc ấy hai chúng ta đều hồn phi phách tán.

Hoàng Tuyền lão tổ lại cười.

Diệp Không còn không rõ ràng cho lắm, đợi đến lúc Hoàng Tuyền lão tổ giải thích, giờ mới hiểu được, thầm nghĩ, về sau thì ngươi cũng từ bỏ ý định đoạt xá ta, cũng không vì chuyện không lợi người hại mình mà làm ra ý định gây hại cho hắn nữa.

- Thì ra là thế.

Diệp Không gật đầu lại hỏi tiếp.

- Vậy ngươi nói chính đề một chút đi, mặt mẫu thân của ta, đến cùng còn có biện pháp gì? Chữa tốt cho nàng, ngươi ta đều có lợi.

- Ta nói, ta không có cách nào, nhưng người khác lại có biện pháp, nếu như tìm được một nữ tử tinh thông luyện đan chi thuật, tám phần là không có vấn đề, nhưng tìm ai thì đừng có hỏi ta, người lão tổ ta quen biết không phi thăng thì cũng tạo hóa.

- Vì cái gì phải là nữ tử chứ? Ngươi không phải là hiểu được luyện đan chi thuật sao?

Diệp Không lại hỏi.

- Ngươi đần à!

Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng.

- Trong tu tiên giả, nam nhân đều không để ý tới tướng mạo, nhưng những nữ tu sĩ lại rất chú ý tới, cho nên bọn họ sẽ tạo ra đan dược kỳ quái, có thể dùng cố định tướng mạo, làm cho bọn họ trông có vẻ không già, còn

https://thuviensach.vn

có thể dùng dưỡng nhan mỹ dung, tăng bạch biến mỹ, thậm chí còn có đan dược có thể biến ngực nữ nhân thành lớn hơn, muốn làm ra đan dược trị mặt cho mẫu thân của ngươi, không tìm các nàng thì tìm ai bây giờ?

- Ah, ha ha.

Diệp Không gật đầu cười nói.

- Nếu như trở về địa cầu, chỉ cần đi tới thẩm mỹ viện, hoặc những bệnh viện thẩm mỹ, chỉ cần làm một chút là giải quyết xong rồi.

Diệp Không đưa cái ghế cho tiểu Hồng ngồi xuống, hắn đang nắm cái ghế, lúc này đột nhiên cười lên, khiến cho Lô Cầm ở phía đối diện không hiểu gì cả.

- Diệp Không ca ca, ngươi cười cái gì?

Lô Cầm còn đang cho rằng mặt mình có gì đó không ổn.

- Không có gì, ta chỉ nghĩ tới chuyện vui vẻ mà thôi.

Diệp Không qua loa nói ra.

- Chuyện vui vẻ?

Con mắt của chúng nữ nhìn vào Diệp Không, tiểu Hồng nói ra.

- Chuyện vui vẻ, nói ra cho chúng ta nghe một chút.

- Cái này...

Diệp Không đúng là không có khiếu kể chuyện xưa, trong đầu đổi tới đổi lui chỉ có các câu chuyện lưu manh trên địa cầu, lúc này nói ra sợ là không thích hợp, lại nói Lô Cầm tinh khiết như tờ giấy trắng, có chút mịt mờ chê cười, nàng cũng nghe không rõ.

Ngay vào lúc Diệp Không nghĩ đến nên kể về chuyện gì đó, bên ngoài lại truyền đến một tiếng cười của nam tử trẻ tuổi.

- Bát đệ có chuyện vui vẻ, cũng nói ra cho Nhị ca Tam ca của ta ngươi cùng vui nào.

Tuy lời nói khách khí, nhưng khẩu khí lại làm cho người ta rất chán ghét, đặc biệt là trong lời nói ẩn chứa vẻ tài trí hơn người, thậm chí phải nói là hung hăng càn quấy.

Diệp Không nhíu mày, quay đầu, phát hiện chính là nhi tử của Nhị thái thái, Diệp Văn Diệp Vũ.

https://thuviensach.vn

Trông thấy Diệp Văn Diệp Vũ tiến đến, tiểu Hồng lập tức đứng dậy, nửa chén cháo còn một nửa cũng để lên bàn, giống như tiểu nha đầu đứng một bên.

Hai người này đến cũng là có nguyên nhân, trong nội tâm Diệp Văn vốn đang nhớ thương tiểu Hồng, hôm nay đầu tiên đi tới hỏi, nhưng ai biết nha hoàn khác lại bảo tiểu Hồng đang ở chỗ của Diệp Không.

Diệp Văn bắt đầu cũng không để ở trong lòng, mục đích hắn trở về Diệp phủ cũng không phải chỉ có chuyện này.

Nhưng mà Diệp Vũ lại ghé vào tai của hắn thì thầm to nhỏ một hồi, tuy Diệp Vũ cũng biết ca ca mình đối với tiểu Hồng cũng có chút ý tứ, nhưng dù sao Diệp Không chỉ là người ngoài, trước tiên nên giải quyết Diệp Không trước rồi nói sau, về phần ca ca, chỉ cần hắn nhanh tay bắt lấy tiểu Hồng trước, hắn cũng chỉ có thể thừa nhận.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 123

Diệp Văn.

Chương 123: Diệp Văn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Vũ sau một hồi thêm thắt vào câu chuyện, Diệp Văn căm tức, trong lòng của hắn đối với tên ngu ngốc này cũng tràn ngập ghen ghét và khinh bỉ, lập tức mang theo Diệp Vũ đi tới, tới đây làm gì? Đương nhiên là cảnh cáo Diệp Không một chút, không được dây dưa với tiểu Hồng!

- A, là Nhị ca Tam ca.

Diệp Không tuy trong lòng không thoải mái, nhưng mặt mũi vẫn phải cho.

- Ha ha, còn nhận thức chúng ta nha, nghe nói ngươi nổi danh, chúng ta còn sợ ngươi không nhận người đấy.

Diệp Văn âm dương quái khí nói ra.

- Nhị thiếu gia Tam thiếu gia, mau mời ngồi.

Trần cửu nương cũng không dám đắc tội hai đại thiếu gia của Nhị thái thái gia, cũng nhiệt tình nghênh đón, đi qua bên cạnh Diệp Không còn trừng mắt, ý tứ làm cho Diệp Không nghẹn lại, đừng có bốc hỏa.

Diệp Văn tiến vào, trông thấy tiểu Hồng đang húp cháo, trong nội tâm cực kỳ khó chịu, cháo của lão tử bên kia không uống sao? Lại tới đây uống?

Nhưng sau đó ánh mắt của hắn lại nhìn thấy Lô Cầm, nha đầu kia lông mày nhỏ nhắn mắt to, cặp môi đỏ mọng hơi mỏng, cái miệng nhỏ nhắn, phía dưới cằm lại có một nốt ruồi tiểu mỹ nhân

https://thuviensach.vn

Một chữ để hình dung, đó chính là "Đẹp". Là một nữ hài xinh đẹp, niên kỷ lại nhỏ, ta thích! Diệp Văn nhìn thấy Lô Cầm, lại nhìn Diệp Không, trong lòng vô cùng phiền muộn.

Cái kẻ đần này, quá đào hoa a, ăn cháo cũng có hai mỹ nữ, mẹ kiếp, như thế nào không ăn cháo bằng lỗ mũi đi?

- Thỉnh ngồi bên này.

Trần cửu nương nhìn Nhị thiếu gia đang ngẩn người nhìn Lô Cầm, sợ Diệp Không điên lên, vội vàng nói ra.

- A, không khách khí.

Diệp Văn đối với gương mặt xấu của Trần cửu nương, nhịn biểu lộ buồn nôn xuống, tiếp tục cười nói.

- Ta cũng chưa có ăn điểm tâm đâu, nếu không mọi người cùng nhau dùng, đều là người một nhà cả.

Vốn Trần cửu nương chuẩn bị dẫn bọn họ ra chính sảnh ngồi, nhưng Diệp Văn lại muốn chết, đặt mông ngồi vào bên cạnh bàn ăn, ngồi bên cạnh Lô Cầm.

Diệp Vũ đi theo phía sau thấy đại ca tán gái, mặc kệ việc của hắn, trong nội tâm phiền muộn, nhưng không nói nên lời, chỉ có trừng liếc tiểu Hồng, cũng ngồi xuống bàn ăn.

Bên cạnh bàn ăn không có bao nhiêu cái ghế, một cái đã bị Diệp Văn ngồi, ghế chủ tọa của Trần cửu nương Diệp Vũ cũng không có ý tứ ngồi, hắn chỉ nhìn thấy cái ghế tiểu Hồng vừa ngồi nhường lại mà thôi.

Nhưng bờ mông của hắn chưa ngồi xuống, chợt nghe 'Rầm Ào Ào' một tiếng, Diệp Không không khách khí mà rút cái ghế của hắn định ngồi.

Cũng may Diệp Vũ phát hiện nhanh, chỉ lảo đảo, cũng không có ngồi xuống mặt đất.

- Diệp Không, ngươi làm gì thế?

Lửa giận trong lòng Diệp Vũ lập tức bùng phát.

Không khí trong đại sảnh lạnh xuống, chẳng ai ngờ rằng Diệp Không lại không nể tình, vừa thấy mặt đã phát bưu, tiểu Hồng đứng ở bên cạnh luống cuống tay chân, Trần cửu nương lại liên tục chớp mắt với Diệp Không.

- Không có việc gì, cái ghế này không phải ngươi có thể ngồi mà thôi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cũng không muốn đánh nhua với hắn, kéo cái ghế qua bên cạnh, sau đó lại đi xách một cái ghế, sau đó đặt ở sau mông của Diệp Vũ.

Diệp Vũ có chút không hiểu, nếu như ngươi muốn phát bưu với ta, tại sao còn lấy ghế giúp ta đây? Những người khác cũng có cách nghĩ như vậy, đều cảm thấy cử động này của Diệp Không có chút khó hiểu.

- Tam ca, ta gọi ngươi một tiếng Tam ca, đó là tôn trọng ngươi, lấy ghế cho ngươi, cũng là huynh đệ nên làm.

Diệp Không vừa cười vừa nói, sau đó vỗ tay một cái, vỗ vào vai của Diệp Vũ, làm cho hắn ngồi xuống ghế, sau đó lại cúi đầu rất gần nói ra.

- Nhưng mà... Cho dù là huynh đệ, có một số việc cũng phải phân rõ ràng, cái ghế kia vừa rồi, là ta ngồi, cái ghế ta ngồi qua, không thích người khác ngồi!

Câu này làm cho Diệp Vũ trợn mắt há hốc mồm, Diệp Không đứng thẳng, cười cười, nói tiếp.

- Hi vọng Tam ca minh bạch ý tứ của tiểu đệ.

Ý tứ rất rõ ràng, không phải nói cái ghế, mà là nói nữ nhân a. Lời ngầm chính là, tiểu Hồng là cái ghế của lão tử, chỉ có thể bị lão tử ngồi, lão tử giúp ngươi tìm cái ghế khác cũng không sao, nhưng ngươi muốn ngồi cái ghế của lão tử... Đó là chuyện không thể thương lượng.

Diệp Văn Diệp Vũ đều không ngốc, lập tức minh bạch ý tử của Diệp Không. Diệp Vũ trông thấy Diệp Không công nhiên cướp người, "con vịt" của mình đun sôi lại bay, trong lòng của hắn tức giận càng thêm khó nhịn, nhưng hắn vẫn có chút sợ Diệp Không, nhất là cái bộ mặt cười hi hi nhưng lại là sấm chớp mưa bão.

- Ca!

Diệp Vũ cầu khẩn nhìn Diệp Văn, trông cậy vào hắn ra mặt chủ trì công đạo.

Nhưng Diệp Không không có nói rõ, Diệp Văn cũng không chủ đông làm rõ, khóe miệng của hắn xuất hiện nụ cười lạnh, đột nhiên quát tiểu Hồng.

- Tiểu Hồng! Có hiểu quy củ hay không? Ta và tiểu Vũ đến ăn điểm tâm, ngươi còn không mau chóng lấy thêm hai cái chén cho chúng ta? Một điểm

https://thuviensach.vn

quy củ đều không có! Làm cho người cười nha hoàn của chúng ta đi ra ngoài với vợ lẽ lại không nhận ra chủ tử!

Diệp Văn cũng là nhân vật lợi hại, mấy câu nói đã đánh sụp ván cục, đây là nói cho Diệp Không biết, cũng nói cho tiểu Hồng, làm rõ, bất kể như thế nào, ngươi chỉ là vợ lẽ, chúng ta mới là chủ tử, mới là người quyết định vận mệnh của ngươi!

- Vâng.

Tiểu Hồng cũng minh bạch mình chính là tâm điểm tranh đoạt, nàng vui vẻ khi Diệp Không cho thấy lập trường, lại lo lắng bọn họ náo loạn, nếu như vậy, Nhị thái thái trở lại, sẽ cho nàng nếm mùi đau khổ.

Tiểu Hồng muốn đi lấy chén cho Diệp Văn Diệp Vũ, nhưng Diệp Không lại giữ chặt nàng, sau đó mạnh mẽ ấn nàng ngồi xuống ghế, nói ra.

- Cháo của ngươi mới uống một nửa, ở chỗ của ta, bất kể là ai, đều là khách nhân của Diệp Không ta, loại chuyện nhỏ nhặt như lấy chén, phải do chủ nhân ta lấy là được.

Diệp Không đã bảo trì khắc chế lớn nhất, giống như lúc trước, hắn đã sớm dùng chân đá bay hai người này, mẹ kiếp, tới sân nhà của lão tử còn kiêu ngạo như vậy?

Tiểu Hồng đúng là không thể nuốt nổi chén cháo này, đứng cũng không được, ngồi cũng không xong, không ngẩng đầu cũng có thể cảm thụ được ánh mắt hung dữ của Diệp Văn Diệp Vũ.

- Tiểu nhân.

Diệp Vũ nói một tiếng, tiếp nhận chén cháo mà Diệp Không đưa qua, sau đó đặt mạnh lên bàn, làm cho cháo bắn tung tóe ra bàn.

Diệp Văn vẫn bảo trì bình thản hơn so với đệ đệ của mình, tiếp nhận chén cháo uống một ngụm, còn khen một câu không tệ, sau đó đặt chén cháo lên bàn, nhìn Lô Cầm bên canh, hỏi:

- Vị muội muội này nhìn thật lạ mắt, không giống như nha đầu trong Diệp phủ chúng ta, không biết có thể cáo tri danh tính hay không?

- Nàng là muội muội của ta, tên là Lô Cầm.

Diệp Không nói xong đẩy Lô Cầm ra, bảo nàng trở về phòng, sau đó ngồi xuống cười nói.

https://thuviensach.vn

- Nhị ca sao lại rảnh rỗi tới chỗ chúng ta đi dạo thế, hay là có việc? Nếu không chậm trễ chính sự của hai vị huynh trưởng, ta không thể đảm đương nổi a.

Diệp Văn cười một cái, nói ra:

- Đương nhiên, không có việc gì ta tới làm gì? Ngươi cho rằng ta không có công việc sao? Ngươi muốn chơi tâm tính, ca ca ta cũng không có thời gian chơi với ngươi đâu.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 124

Kẻ Yếu.

Chương 124-125: Kẻ yếu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- A? Thực sự có chuyện?

Diệp Không cũng không nghĩ tới, hắn vốn tưởng rằng hai người này trong nội tâm bất mãn với việc tiểu Hồng đi tới đây, cho nên đi đến đập phá quán, nhưng lại không nghĩ tới thật sự có chuyện.

Diệp Văn cười nói.

- Chỉ còn ít ngày nữa là Tiểu Vũ bước sang tuổi trưởng thành, cũng là thời điểm tổ chức nghi thức trưởng thành, căn cứ quy củ Diệp gia, nam trước khi đồng trưởng thành, phải bắt được một con Sí Dực Hổ mới có thể xem như trưởng thành, ở trong nghi thức trưởng thành này thể hiện với mọi người, cho mọi người biết sự cường hãn của đàn ông Diệp gia.

Cái quy củ này Diệp Không biết rõ, hai năm trước, thời điểm Diệp Văn hoàn thành nghi thức trưởng thành, đã tự mình hàng phục một con Sí Dực Hổ, lúc ấy Diệp Không bị nhốt trong từ đường Diệp gia, cho nên chưa từng thấy qua.

- A, là như thế này, nhưng chuyện này...

Diệp Không lại ngẩng đầu đầu nhìn Diệp Văn, việc này có quan hệ gì với ta chứ? Nghi thức trưởng thành của ta vẫn còn tới ba năm rưỡi nữa đấy.

- Ta muốn... Thỉnh lão Bát ngươi hỗ trợ nha, sớm nghe nói ngươi một học thân vũ kỹ thần kỳ, võ công cao cường, ha ha, không tìm ngươi thì tìm ai chứ?

https://thuviensach.vn

Thỉnh lão tử hỗ trợ cũng phải bày ra bộ dáng mời người nha? Diệp Không tức giận thầm nghĩ

- Nhị ca, năm đó ngươi có thực lực một mình hàng phục một con Sí Dực Hổ, ngươi ra tay còn không được sao? Còn cần huynh đệ ta hỗ trợ sao?

Diệp Văn cười nói.

- Bát đệ có chỗ không biết, nhiệm vụ bắt giữ Sí Dực Hổ là cho phép hỗ trợ, cần phải cầu hiệp thêm một người hiệp trợ, phải là đàn ông Diệp gia, phải là chưa trưởng thành... Ta đã trưởng thành, cũng hoàn thành nhiệm vụ, cho nên không cho phép hỗ trợ.

Diệp Không đang chuẩn bị dàn xếp tất cả chuyện hôm nay, sau đó trường kỳ bế quan, làm sao có thời giờ mà quản bọn họ làm khỉ gió chuyện hư hỏng gì chứ, huống chi hai người này không có một chút giác ngộ khi cầu người, chỉ sợ mình thật sự giúp bọn họ, bọn họ sau lưng còn mắng mình ngu ngốc đấy.

- Nhị vị ca ca, việc này a... Thứ cho huynh đệ ta phải nói sự thật, gần đây ta... Khục khục, thân thể có bệnh, có tâm nhưng không có lực a.

Mượn bệnh cự tuyệt, tuy đã cũ, nhưng lại hữu dụng nhất, ai cũng không thể bắt buộc người bệnh hỗ trợ a?

- Việc này cũng không phải một hai ngày sau tiến hành, chỉ cần đợi thân thể của Bát đệ khỏe mạnh, vẫn có thể đi.

- Khục khục... Nhị ca không biết, lang trung nói, bệnh của ta... Khục khục... Khục...

Diệp Không đang nện lên ngực của mình, ho đến mức nói không ra lời.

Diệp Vũ trong nội tâm thầm mắng, cái đồ hèn hạ này, vừa rồi thi hung hăng nói chuyện với chúng ta, sức lực tràn trề, lúc này mới qua bao lâu chứ, sao có thể khục thành như thế này? Ngươi cũng quá giả a, sao ngươi không khục chết luôn đi?

Diệp Văn kiên nhẫn cũng có hạn, thấy hắn giả bộ bệnh thì tức giận, hơn nữa tiểu tử kia còn cố ý muốn khục vào mặt của mình nữa chứ, mẹ kiếp, trốn cũng không trốn được.

Diệp Không khục một hồi lâu, lúc này mới hồi hơi lại, thở gấp nói ra.

https://thuviensach.vn

- Ta đang có bệnh mãn tính, lang trung nói ba năm năm năm, cũng chỉ có thể trị bề ngoài, tám năm mười năm mới có thể trị tận gốc.

- Phốc!

Nghe Diệp Không nói dối không nháy mắt, cho nên tiểu Hồng ngồi ở bên cạnh nhịn không được mà cười lên.

Mỹ nhân bật cười, đơn giản là cười tiểu tử này mưu trí, cười lão tử ngu xuẩn, hắn đang đùa nghịch với mình, rốt cuộc Diệp Vũ nhịn không được mà rống lên, một tay vỗ bàn, ngón tay chỉ vào mặt Diệp Không.

- Diệp Không! Ngươi đừng có thấy được mặt mũi thì không muốn, ngươi cho rằng chúng ta cầu ngươi sao? Ngươi có biết hay không, Diệp Long Diệp Hổ, bọn họ đều tranh giành để đi đấy.

Diệp Văn cũng đè nén nóng tính trong lòng, khuyên nhủ.

- Bát đệ, khả năng ngươi còn không biết, tổ huấn Diệp gia quy định, người làm nhiệm vụ hỗ trợ, chờ ngươi đến mười tám tuổi sẽ không cần đi bắt Sí Dực Hổ, hơn nữa cho dù ngươi võ công siêu quần, cũng phải đi bắt, làm chuyện này có thể gia tăng chút ít kinh nghiệm đúng không?

Diệp Không giờ này hiểu được, thì ra đi giúp thì không cần phải đi nữa, trách không được Diệp Long Diệp Hổ đều muốn đi, lần này giúp Diệp Vũ, năm mười tám tuổi bọn họ cũng không cần đi bắt Sí Dực Hổ.

Mà Sí Dực Hổ nghe thì đáng sợ, nhưng chỉ là Vô giai Hạ phẩm linh thú, cũng không biết bay, nhưng trên lưng mọc ra hai cái cánh giả bộ bằng thịt mà thôi

Đương nhiên, tuy là Vô giai Hạ phẩm, nhưng cũng không phải người trong thế tục dễ dàng bắt được, nhớ năm đó Liễu Trường Thanh mang theo một ít đội nhân mã bắt giết một con Thiết Bì Man Ngưu còn bị thương đấy, muốn một người đi bắt Sí Dực Hổ, nói dễ vậy sao, cho nên Diệp Long Diệp Hổ mới có thể muốn đi theo, cho dù bắt không được cũng có thể mở mang kiến thức một phen.

Nhưng với Diệp Không thì không sao cả, cái đồ chơi kia hắn bắt được dễ dàng, có phải không? Lại nói Diệp Văn có thể một người một mình bắt được, một tiên nhân như ta bắt không được sao?

https://thuviensach.vn

- Cái gì chó má Sí Dực Hổ, lão tổ ta một đầu ngón út cũng có thể giết một đám, không đi!

Cho dù Hoàng Tuyền lão tổ không mở miệng, Diệp Không cũng không muốn đi, ôm quyền nói ra.

- Nhị vị huynh trưởng hảo ý, tiểu đệ tâm lĩnh, nhưng thân thể ta đang có bệnh, nên không tiện đi được.

- Lo lắng một chút nữa đi.

Diệp Văn lại khuyên nhủ.

Kỳ thật tiểu tử này cũng không phải có hảo ý gì, hắn sớm nghe nói Diệp Không võ công cao cường, nhưng cho tới bây giờ không có tận mắt nhìn thấy, thỉnh Diệp Không tham gia chỉ là kiểm tra thật hư của hắn, nếu như đến lúc đó có cơ hội sẽ cho tiểu tử này táng thân trong miệng hổ, hắc hắc, vậy khi đó nha đầu Lô Cầm kia không phải của mình sao?

- Thân thể đệ không được đâu, cám ơn.

Tuy Diệp Không không biết rõ mục đích của bọn họ, nhưng biết rõ hai tên gia hỏa này có chuyện tốt gì sao? Huống chi hắn cũng không có thời gian.

Diệp Không đứng dậy, muốn trục khách, nhưng hắn vừa đứng dậy, vừa vặn để Diệp Vũ nhìn thấy thanh tiểu kiếm treo bên hông của hắn.

Diệp Vũ lập tức mỉa mai cười lớn:

- Người khác đều treo trường kiếm, ngươi treo dao găm, chẳng lẽ là mổ heo bán thịt hay sao?

Diệp Vũ nói xong cũng đứng dậy, hữu ý vô ý nhìn thanh tiểu kiếm sáng ngời của Diệp Không, lại nói.

- Không đi là người nhát gan!

Diệp Không chưa từng bị người ta mắng mà không mắng trả lại bao giờ, lập tức nói ra.

- Gan lớn thì không cần mời người ta hỗ trợ.

- Vậy ngươi vì cái gì không dám đi?

Diệp Vũ trừng mắt, lại nói.

- Cầm một thanh phá kiếm thì gọi là kiếm khách sao, buồn cười, truyền thuyết khắp nơi nói ngươi lại hại thế nào, ta thấy người chỉ có miệng lưỡi

https://thuviensach.vn

lợi hại mà thôi.

- Ta có lợi hại hay không không phải bằng ngươi nói.

Diệp Không đã không muốn nói nhảm với bọn họ, trực tiếp đuổi khách.

- Tốt, nhị vị huynh trưởng, ta cũng muốn uống thuốc, sẽ không tiễn.

- Hừ.

Diệp Vũ cũng không muốn ở lại, vẫy tay với tiểu Hồng một cái, quát lên.

- Tiểu Hồng! Đi.

Tuy Trần cửu nương không ngừng nháy mắt, nhưng bọn họ muốn dẫn tiểu Hồng đi, Diệp Không tuyệt đối không đáp ứng, hắn đã làm rõ ý tứ của tiểu Hồng với mình, làm sao có thể để cho nàng đi chứ, nếu không thì hai tên gia hỏa này sẽ cưỡng ép ra tay với nàng, chính mình sẽ hối hận.

- Tiểu Hồng không thể đi!

Diệp Không tiến lên một bước, kéo tay tiểu Hồng, kéo nàng qua một bên.

Diệp Văn cau mày, dù hàm dưỡng của hắn tốt cũng thế, lạnh nhạt nói ra.

- Hắn là Bát đệ còn muốn ban ngày cướp người hay sao? Chuyện này đúng là không để chúng ta vào mắt mà!

Diệp Vũ cũng khinh thường nói ra.

- Người nhu nhược! Bọn hèn nhát! Người nhát gan! Bằng ngươi cũng xứng có nữ nhân? Ta cho ngươi biết, kẻ yếu là không xứng có bất cứ vật gì cả!

Nói xong chỉ vào tiểu Hồng nói ra.

- Cùng ta trở về, nếu không ta cho ngươi đẹp mặt!

Tiểu Hồng kẹp ở thế không biết đi hay ở, trong nội tâm sợ hãi Diệp Không sẽ xuất hiện xung đột với bọn họ, đành phải cầu khẩn.

- Bát thiếu gia.

Muốn tránh thoát tay của Diệp Không.

Trần cửu nương thấy tình thế không đúng, cũng vội vàng khuyên bảo.

- Không nhi, tiểu Hồng dù sao cũng là nha hoàn của người ta, ngươi không cường lưu.

https://thuviensach.vn

Trần cửu nương cũng biết Diệp Không tính tình không tốt, sẽ không dễ dàng buông tay, lại đi cầu Diệp Văn.

- Nhị thiếu gia, các ngươi có thể đi trước hay không, ta sẽ khuyên con ta cho tiểu Hồng đi qua chỗ các ngươi.

Diệp Văn nghẹn một bụng nổi giận, làm sao chịu đáp ứng, cười lạnh nói ra.

- Ngoại giới truyền thuyết Bát thiếu gia Diệp phủ lợi hại như thế nào, thì ra chỉ là đồ hèn nhát trốn sau lưng nữ nhân.

- Ha ha.

Diệp Vũ cười to nói ra.

- Ca, ta sớm đã nói với ngươi, nhưng ngươi không tin, hắn chỉ biết khua môi múa mép mà thôi, có bản lĩnh gì chứ.

- Các ngươi không được nói vậy với Diệp Không ca ca, các ngươi mới là nhát gan, người nhu nhược!

Tiểu Lô Cầm giận dữ mắng mỏ một tiếng, đứng ở trước mặt Diệp Không, BOANG... một tiếng, rút Thanh Phong Kiếm ra.

Diệp Văn thấy nha đầu này có vài phần ý tứ, thấy nàng giữ gìn Diệp Không, trong nội tâm giận dữ, trên mặt của hắn tươi cười nói ra.

- Lô gia muội tử, nhìn ngươi cũng là người tập võ, vì sao ngươi không nhận một người võ công cao cường làm ca ca chứ? Đối với ngươi sẽ có chỗ tốt, nếu như ở chung thời gian dài với kẻ trứng *** mềm sống nhờ nữ nhân bảo hộ, ngươi sớm muộn gì cũng biến thành người nhu nhược thôi.

- Ta đ! con mẹ mày.

Một tiếng giống như sấm rền vang lên, Diệp Không đánh ra.

- Kẻ yếu, ta đcm mày, các ngươi mới là kẻ yếu, còn yếu trí!

Trong lòng Diệp Không nổi trận lôi đình, trong tay cũng không có nhàn rỗi, chỉ một bước ngắn đã lao đến sát Diệp Văn, nắm đấm đã đánh vào mặt hắn.

Diệp Văn tự nhận mình võ công cao cường, thấy Diệp Không ra quyền căn bản không giảng chiêu thức, đường lối giống như vô lại đánh nhau, trong lòng của hắn cười lạnh, muốn tiêu sái né tránh một kích này.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn nhanh chóng phát hiện mình sai rồi, Diệp Không ra quyền tuy vô chiêu vô thức, nhưng hắn không cách nào trốn thoát được.

- Ba!

Ở giữa mũi, máu mũi chảy dài.

- Ngươi! Đánh lén! Ngươi... Không phải đấu pháp chính quy.

Diệp Văn bụm lấy cái mũi mắng.

- Các ngươi chẳng những võ công kém cỏi, ngay cả đầu óc cũng kém cỏi, đánh nhau chính là đánh nhau, còn có đấu pháp, ngươi cho là ngươi đang thi đấu quyền anh à?

Diệp Không lại đánh ra một quyền vào mặt của hắn.

- Không nhi, đừng đánh, mẫu thân xin ngươi đừng đánh nữa.

Trần cửu nương nhào lên ôm Diệp Không, trong lòng nàng vẫn nhớ tới chuyện Nhị thái thái tốt với nàng, cũng không hi vọng đắc tội Nhị thái thái.

Diệp Văn vừa vặn thừa cơ tránh ra, nhổ một ngụm máu, mắng.

- Ngươi chờ, chúng ta sẽ thu thập ngươi!

- Ta đ! mẹ mày!

Diệp Không thuận tay cầm cái ghế lên, làm cho huynh đệ Diệp Văn sợ tới mức quay đầu bỏ chạy.

- Không nhi, xem như mẫu thân cầu ngươi, đừng có đánh, đều là huynh đệ, hòa hòa khí khí không tốt sao?

Trần cửu nương ôm Diệp Không, chết cũng không buông tay, nước mắt chảy dài.

Diệp Không thở dài, nói ra.

- Mẫu thân, ngươi chớ hồ đồ! Bọn chúng từ khi nào đã xem ta là huynh đệ? Hôm nay chúng ta sống tốt như thế này, là người ta cho mặt mũi sao? Là bọn chúng ban ân sao? Không đúng! Đều không đúng! Những chuyện này đều do ta lợi hại, đánh bọn chúng sợ hãi, ngươi nhường nhịn chỉ đổi lấy khuất nhục, đối với bọn chúng chỉ có ăn miếng trả miếng, ăn miếng trả miếng mà thôi!

- Đúng nha, kiền nương (mẹ nuôi), Diệp Không ca ca nói đúng, những thứ này là chúng ta đánh cho bọn chúng phục mới có được, chúng ta mới có ngày tốt lành

https://thuviensach.vn

Lô Cầm cũng hát đệm vào.

Trần cửu nương tuy khóc lóc mất suy nghĩ, nhưng tay ôm Diệp Không cũng từ từ buông ra.

Lập tức Diệp Không muốn đi ra, tiểu Hồng đau khổ gọi một tiếng.

- Bát thiếu gia...

Diệp Không biết rõ nàng sợ phiền phức sẽ lớn, vì vậy gật đầu nói ra.

- Ta có chừng mực.

Hôm nay trong đại viện Diệp phủ là ngày náo nhiệt nhất trong mọi ngày, tất cả phòng trong nội viện đều bị kinh động, tất cả gia đinh và nha hoàn đều kinh động, làm gì? Xem đánh nhau!

- Ai nha, đều là huynh đệ, có lời gì sao không nói với nhau? Đừng đánh.

Tam thái thái chống nạnh, mang theo hai nữ nhi, sớm đã chạy tới sân nhỏ, nói là kêu giải, kì thực là châm ngòi thổi gió.

- Kẻ yếu, ai là kẻ yếu? Mẹ kiếp! Ta muốn nhìn xem ai là kẻ yếu.

Trong miệng Diệp Không hùng hùng hổ hổ, đuổi theo hai người Diệp Văn và Diệp Vũ, bắt được một tên, tiếp tục quyền đấm cước đá.

Diệp Văn Diệp Vũ khổ không thể tả, Diệp Không tuy đánh không giảng chiêu thức, nhưng bọn họ không tránh được, rút vũ khí? Vô dụng, ở eo của tên ôn thần này còn có cây tiểu kiếm, phải nói là rất sắc bén, chém đứt bảo kiếm giống như gọt củ cải trắng.

Hai người này vốn còn muốn phóng ra ngoài sân viện của Diệp Không nói hai câu ngoan thoại, thật không nghĩ đến cái thằng này lại mặc kệ thể diện, đuổi theo mà đánh.

Càng kỳ quái hơn là, ngay cả việc bọn họ tránh vào sân nhỏ của mình, Diệp Không cũng không quan tâm, vẫn xông vào mà đánh.

Sau đó Tam thái thái theo tới rất tốt, một bên uống bát súp, một bên hô.

- Đừng đánh, ta nói Diệp Văn, ngươi không ở trong cái đại viện này, ngươi trở lại đánh nhau sao? Ngươi mau dừng lại a.

Diệp Văn tâm muốn khóc cũng đã có, đây là ta đánh sao? Ta rõ ràng là chạy trốn khỏi bị đánh nha, ta muốn dừng lại, nhưng dừng lại sẽ bị đánh chết nha?

https://thuviensach.vn

Thân binh thủ hộ từ đường nghe động chạy tới hỏi, Liễu Trường Thanh tách đám người ra, hét lớn một tiếng.

- Diệp phủ nội viện, người phương nào nháo sự!

Diệp Văn Diệp Vũ còn tưởng rằng cứu tinh tới, hô lên.

- Liễu tướng quân cứu ta!

Ai ngờ Liễu Trường Thanh thấy là Diệp Không đang đánh người, quay đầu rời đi.

- Đều là kim chi ngọc diệp, việc này chúng ta quản không được, thu đội.

Ngươi quản không được cũng phải kéo ra chứ? Diệp Vũ đã tuyệt vọng, lão nương không biết đi đâu, đến bây giờ vẫn chưa trở về, Liễu Trường Thanh lại mặc kệ, Tam thái thái vẫn còn châm ngòi thổi gió. Được, ngươi không phải là hận hai câu nói kia của ta sao, ta thu hồi không được sao?

Diệp Vũ nghĩ đến chuyện này, dưới chân mềm nhũn, dùng lại quỳ xuống đất, cầu xin tha thứ nói ra.

- Bát đệ, ta là kẻ yếu, ta là người nhu nhược, ta là trứng mềm, ta cầu ngươi đừng đánh ta, sau này ta cũng không dám ngồi lên ghế của ngươi nữa.

Tiểu tử này không ngờ lại khóc, làm cho người vây xem cười vang lên.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 126

Kinh Động.

Chương 126: Kinh động.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Tam thái thái run tay lấy mảnh lụa che miệng.

- Lão Bát, tiểu tử ngươi cũng quá bá đạo, người ta ngồi lên ghế của ngươi mà ngươi đã đánh người ta, nếu như nằm lên giường của ngươi một chút, vậy ngươi sẽ giết người sao?

Tam thái thái này cũng không phải hảo tâm, Diệp Không không có để ý tới nàng, đá một cước lên người Diệp Vũ.

- Ngươi nên nhớ lời ngươi nói cho rõ ràng, nếu không lần sau sẽ không khách khí như vậy đâu.

Sau đó ngẩng đầu nhìn lên Diệp Văn, hôm nay mục đích Diệp Không lập uy đã đạt được, nếu như Diệp Văn cũng nói ra lời nhường nhịn, hắn sẽ thu tay lại.

Nhưng Diệp Văn làm sao mà ở trước mặt mọi người nhận thua chứ, tất cả các phòng đều ở đây, còn có nhiều nha hoàn hạ nhân như vậy, trước mặt mọi người giống như Diệp Vũ cầu khẩn gào khóc, việc này còn mặt mũi sao? Truyền đi còn dám gặp ai nữa đây?

Chẳng những nội viện phi thường náo nhiệt, ngay cả ngoại viện cũng bị kinh động, gia đinh nô bộc đều tụ tập cùng một chỗ.

- Nghe nói không? Nhị thiếu gia Tam thiếu gia và Bát thiếu gia làm đấy, hiện tại còn đang đánh kìa!

- Không phải bọn họ làm, mà là Bát thiếu gia đuổi theo đánh bọn họ, đuổi tới phòng của Nhị thái thái mà đánh, Bát thiếu gia đúng là gan lớn.

https://thuviensach.vn

- Nếu không nha dịch phủ thành thủ làm sao sợ hắn như vậy, nghe nói đặt biệt hiệu ôn thần cho hắn đấy.

- Ha ha, ngoại hiệu này không tệ, ai gây hắn, là người sẽ bị ôn!

- Ai... Nội viện náo nhiệt như vậy, đáng tiếc chúng ta không thể đi vào, nhìn không được náo nhiệt.

Mấy người bọn họ đang đàm luận với nhau, chợt nghe từ xa có người hô.

- Đến.

- Ai đến?

- Ôn thần!

Một đám gia đinh lập tức câm miệng, lại nhìn thấy Diệp Văn đang chạy trốn vì bị đuổi đánh, phía sau chính là ôn thần rượt theo không bỏ, bên cạnh vừa đuổi còn không ngừng lấy hòn đá cục gạch nện về phía trước.

- Ai! Cái này đúng là đại họa.

Trần cửu nương tâm hoảng ý loạn, thở dài, biết rõ lúc này nhất định phải gây với Nhị thái thái, sợ là không ra khỏi cửa nhất định không được rồi.

Trần cửu nương chỉ sợ chuyện này, cũng không phải tham luyến sinh hoạt trong Diệp phủ, nàng biết rõ Diệp Không hiện tại có năng lực làm cho nàng ăn ngon ở tốt, nàng sợ chính là có người đâm sau lưng thôi.

- Xem kìa, hình như nàng là nữ nhân bị đuổi ra khỏi Diệp phủ.

- Xấu như vậy, nếu như là ta cũng đã đuổi nàng đi.

- Nghe nói chẳng những xấu, ngay cả đức hạnh cũng xấu, nếu không hài tử lớn như vậy còn bị đuổi ra ngoài?

Tin đồn như vậy, mới là thứ Trần cửu nương sợ nhất. Có thể chuyện cho tới bây giờ, nàng cũng chỉ thở dài một hơi, trở về phòng thu dọn đồ đạc.

- Ha ha, hôm nay xem như lập uy, về sau xem ai dám chọc Diệp Không ta!

Diệp Không cười lớn đi trở lại.

- Kiền nương (mẹ nuôi) đang thu dọn đồ đạc!

Lô Cầm chạy ra nói.

- Thu dọn đồ đạc?

https://thuviensach.vn

Diệp Không đi vào trong phòng Trần cửu nương, trông thấy lão nương quả nhiên đang đóng gói đồ đạc, hắn cười nói.

- Mẫu thân, ngươi cứ yên tâm đi, ta dám nói Nhị thái thái trở lại chắc chắn sẽ không dám đuổi chúng ta ra khỏi phủ, còn nữa a, sau này những người như Tam thái thái còn khách khí với người đấy.

Trần cửu nương không tin hắn, tức giận nói ra.

- Ngươi đánh người còn đánh ra lý à? Ai mà sống nổi với tính tình hư hỏng của ngươi chứ?

Dường như chứng minh cho lời này của Diệp Không, Lô Cầm tiến vào nói ra.

- Tam thái thái đến.

- Ôi, ta nói cửu nương, tại sao lại ở trong hậu viện như thế này chứ? Mà nói hai tên tiểu tử kia đáng đánh thật, lần trước tiên nhân đến thu đồ đệ, chính là nữ nhân kia đứng ra cản trở, cho nên ta không thể thông tri cho Diệp Không, việc này đừng trách ta a.

Tam thái thái vừa nhắc tới Nhị thái thái không phải, vừa khoe thành tích của mình.

Diệp Không lợi hại, ai không muốn lôi kéo? Tiểu Lô Cầm nhìn Diệp Không ngầm dựng thẳng ngón cái, ý tứ khen hắn suy đoán thực quá chuẩn.

- Mẫu thân, Tam thái thái, các ngươi trò chuyện.

Diệp Không chào hỏi rồi rời khỏi phòng.

Lô Cầm cũng cùng đi ra, vui vẻ nói.

- Diệp Không ca ca, ngươi hôm nay lúc đánh nhau, dùng võ công gì, nhìn thì không có kết cấu, kỳ thật lại phi thường hữu hiệu, gọi là công phu gì thế?

- Công phu này của ta, kêu là... Yếu Nhĩ Mệnh Tam Thiên (Muốn Mạng Ngươi 3000 lần)!

Diệp Không lẫm liệt nói ra.

- Yếu Nhĩ Mệnh Tam Thiên? Rất có khí phách nha, mà Diệp Không ca ca, vì cái gì không phải 2000 hoặc là 2500?

Lô Cầm lại tràn ngập tò mò hỏi.

- Cái này...

https://thuviensach.vn

Diệp Không đúng là không trả lời được, cả giận nói ra.

- Ta nói 3000 là 3000, không vì cái gì cả.

- Nha.

Lô Cầm rất bất mãn với câu trả lời này, nhưng không dám hỏi, đành phải nhăn mặt.

- Ân, ta và tiểu Hồng trở về phòng bàn công việc, muội đi theo giúp mẫu thân đi.

Diệp Không lại nói.

- Muội mới không cần nghe các nàng nói những chuyện này, ta muốn ở cùng ca ca một chỗ.

- Không được.

Diệp Không sa sầm nét mặt, nói bên tai nàng.

- Tam thái thái cũng không phải người tốt, muội đi vào nhìn chằm chằm một chút, đừng làm cho mẫu thân ta đáp ứng nàng cái gì.

Tiểu hài tử đều ưa thích làm loại nhiệm vụ này, Lô Cầm nghe xong, cao hứng, cười nói.

- Mạt tướng lĩnh mệnh.

- Muội đúng là, đến bây giờ vẫn không học được sao.

Diệp Không hai chân khép lại, kính chào theo nghi thức quân đội nói.

- Báo cáo thủ trưởng, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!

- Ha ha, báo cáo ca ca, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.

Lô Cầm nhanh như chớp, Diệp Không nhìn dáng người yểu điệu của tiểu Hồng, kéo bàn tay nhỏ của nàng một cái.

- Đi, đi vào phòng ta nói chuyện.

Diệp Không và Diệp Văn Diệp Vũ vạch mặt, phiền não nhất phải kể tới tiểu Hồng, nàng biết rõ nguyên nhân chuyện này chính là mình, nàng cũng đoán được Nhị thái thái khi chưa có được võ công của Diệp Không sẽ không trở mặt, nhưng Nhị thái thái chịu đựng Diệp Không, sẽ không chịu đựng nàng, nàng sẽ bị trừng phạt thế nào đây? Nàng không dám nghĩ, dù sao Nhị thái thái nổi giận trừng trị hạ nhân, nàng biết rõ, rất tàn nhẫn và rất lợi hại.

- Ngồi!

https://thuviensach.vn

Diệp Không mang theo tiểu Hồng trở về phòng, bảo nàng ngồi xuống, sau đó đóng cửa lại.

- Có phải trong lòng rất sợ hãi Nhị thái thái sẽ trừng phạt ngươi?

Diệp Không hỏi.

- Ân!

Tiểu Hồng gật đầu.

- Có trách ta làm ngươi khó xử hay không?

Diệp Không lại hỏi.

- Ân...

Tiểu Hồng phản xạ có điều kiện gật đầu, lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng nói ra.

- Không dám không dám.

Diệp Không cười cười, nói ra.

- Tiểu Hồng, ngươi nên biết hôm nay vì cái gì ta trở mặt với bọn chúng chứ?

- Là vì ta!

Tiểu Hồng lại cúi đầu, âm thanh nhỏ như muỗi kêu.

- Vậy ngươi phải biết, ta nhất định có biện pháp đối phó với bọn họ! Ngươi cho rằng ta chỉ là kẻ mãng phu chỉ biết đánh nhau bất kể hậu quả sao?

Trong nội tâm bề bộn lo lắng, tiểu Hồng đang muốn khóc, nghe thấy Diệp Không nói lời này, lập tức đại hỉ, ngẩng đầu hỏi.

- Thật sao?

Có thể ngẩng đầu, lại phát hiện Diệp Không đang nhìn nàng, hơn nữa trong mắt Diệp Không, có một thứ đồ vật gì đó làm cho nàng sợ hãi, nàng đột nhiên cảm thấy có chút khẩn trương, lại có chút chờ mong.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 127

Bí Tịch.

Chương 127-128: Bí tịch.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Nàng co quắp người lại, hai tay ôm lấy đầu gối, cúi đầu nhỏ giọng nói.

- Thật sao?

- Đương nhiên là thật!

Diệp Không nói những lời này, miệng đã dán lên vành tai nhỏ nhắn của nàng, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào khe hở giữa ngực của nàng, thấy cái cổ nhỏ nhắn của nàng đỏ ửng, rung động lòng người.

- Ngươi... Chớ lừa gạt ta...

Lực chú ý của nàng dã bị miệng của Diệp Không hấp dẫn.

Hắn muốn hôn ta sao? Tại sao vẫn chưa hôn chứ? Ai nha, hôm nay ta chỉ mặc một cái yếm, hắn biết sẽ thế nào? Ông trời... ơ... i, cô gái nhỏ ngươi sao lại có thể nghĩ như vậy? Chẳng lẽ ngươi chuẩn bị cho hắn lột quần áo rồi sao? Đột nhiên trong nội tâm tiểu Hồng xuất hiện ý nghĩ này, bỏ quên chuyện Nhị thái thái trừng phạt nàng.

- Ta lừa ngươi làm gì?

Diệp Không nhìn hai gò má của thiếu nữ, cái cổ, từ màu trắng biến thành màu hồng, rất động lòng người, còn có mùi thơm của nữ nhân, cuống họng của hắn khô khốc, hô hấp cũng dần dần trầm trọng, hắn dùng bờ môi nhẹ nhẹ chạm vào vành tai của nàng.

- Không muốn...

Tiểu Hồng cảm giác bờ tai của mình trở nên nóng hơn, thở nhẹ ra nói một câu, muốn tránh đi, nhưng không có sức lực.

https://thuviensach.vn

- Ngươi không phải vẫn muốn học Đả Cẩu Bổng Pháp của ta sao... Hôm nay ta sẽ cho ngươi nếm thử một hồi.

Diệp Không vươn cánh tay ôm lấy thân thể mềm mại của tiểu Hồng, đè nàng xuống giường.

Nếu đã sớm quyết định thì nên ra tay, đây là chuẩn tắc trước sau như một của Diệp Không, hơn nữa muốn nữ nhân này vì chính mình bảo thủ bí mật, biện pháp duy nhất, chính là đạt được nàng.

Tiểu trang phục màu đỏ bị nhắc lên, cái bụng trơn bóng trắng bóc xuất hiện, Diệp Không đặt tay lên cái bụng trơn bóng của nàng...

Nhưng lúc này, Diệp Không đột nhiên nhớ tới một chuyện, đưa tay khẽ ngắt tiểu kiếm bên hông, ném vào túi trữ vật, chợt nghe Hoàng Tuyền lão tổ nổi giận mắng.

- Tiểu quỷ chết tiệt! Không nên tuyệt tình như vậy chứ? Cho ta xem xem một chút thì có cái gì đâu cơ chứ?

Diệp Không cười hắc hắc nói ra.

- Lão tổ, ta đáp ứng cho ngươi nhìn nữ tử lầu xanh, không có đáp ứng cho ngươi nhìn nữ nhân của ta, đã trông thấy cái bụng của tiểu Hồng, ngươi vụng trộm vui cười đi!

- Đúng là coi trời bằng vung! Tiểu tử này vô liêm sỉ, lão nương sớm muộn sẽ làm cho hắn hối hận.

Nhị thái thái nổi trận lôi đình, nàng từ khi trở về đã được người hầu nói lại chuyện hai nhi tử bị Diệp Không đuổi đánh trong nội viện, bị toàn bộ Diệp Phủ chế giễu, đây quả thực là chuyện không cách nào tưởng tượng nổi.

Cho dù nàng đấu với bọn Tam thái thái chết đi sống lại, nhưng đó cũng là đấu đá sau lưng, ở trước mặt còn thân hơn cả thân tỷ muội trong nhà, không thể để hạ nhân chế giễu.

Nhưng mà hôm nay Diệp Không đã triệt để làm cho mặt mũi của nàng quét sạch dưới đất, nhi tử bị đánh là chuyện nhỏ, mất mặt tổn thất là đại sự, từ nay về sau những nha hoàn kia, hạ nhân kia, đều mỉa mai Nhị thái thái nàng vô dụng.

https://thuviensach.vn

Chuyện này không chỉ đánh nhi tử của nàng, đây là đánh lên mặt mũi của nàng.

- Mẫu thân, hắn còn nói cho dù Nhị thái thái về hắn cũng không sợ, cũng muốn đánh chết hai huynh đệ chúng ta, ngươi cần phải vì nhi tử mà làm chủ nha!

Diệp Vũ quỳ trên mặt đất thêm dầu vào lửa mà kể lể.

- Ta sớm muộn gì cũng cho hắn và mẫu thân của hắn biết lợi hại!

Trong mắt Nhị thái thái hiện ra một tia tàn khốc.

- Mẫu thân a, ngươi nói ngươi đi đâu, đến bây giờ mới trở lại, nếu không nhi tử cũng không bị người ta đánh thế này, xảy ra chuyện xấu lớn như vậy.

Nhị thái thái trên mặt đỏ lên, tức giận nói ra.

- Thứ vô dụng, chuyện của lão nương ngươi cũng muốn quản?

Dường như nghĩ đến cái gì, sắc mặt Nhị thái thái hòa hoãn lại, vuốt đầu Diệp Vũ nói ra.

- Con à, mẫu thân biết rõ ngươi ủy khuất, nhưng ngươi vẫn phải chịu đựng... Ngươi yên tâm, mẫu thân sẽ sớm cho tên tiểu tử kia quỳ dưới đất cầu xin con tha thứ!

- Ah, còn phải nhẫn? Mẫu thân, chẳng lẽ ngươi thực sự sợ hắn?

Diệp Vũ rất không vui khóc rống lên.

- Ta phải giúp người nghiệm chứng một việc.

Nhị thái thái nhướng mày, cũng không nói ra, còn nói thêm.

- Đi rửa cái mặt, đổi quần áo, đợi đến buổi trưa không có người, mẫu thân mang ngươi đi nhận sai.

- Còn muốn đi nhận sai với hắn?

Diệp Vũ không thể tin tưởng nổi mà hỏi lại.

- Nhớ kỹ, có thể chịu đựng chuyện mà người khác không chịu đựng được, mới là nhân thượng nhân! Đợi thêm một thời gian, sẽ trả lại cho hắn gấp trăm lần.

Trong phòng của Diệp Không.

- Bát thiếu gia, muốn cái gì đây.

Sau khi tiểu Hồng được mưa móc cũng không có ý tứ mặc quần áo lại, mà dùng chân che nơi thần bí màu đen của nàng lại.

https://thuviensach.vn

- Muốn cái gì, ân, cái gì cũng không muốn.

Diệp Không quay sang, nhìn thân thể mềm mại trắng bóc của tiểu Hồng, vô ý thức đưa cánh tay tới, mềm mại, có chút mát mẻ tinh tế tỉ mỉ, xúc cảm tuyệt hảo.

- Rất lâu không có thử qua nữ nhân, loại tư vị này đúng là rót vào tận xương tủy.

Diệp Không nỉ non, lại mút quả nho màu đỏ.

Đến Thương Nam đại lục vài năm, rốt cuộc Diệp Không cũng nếm sung sướng với nữ nhân, làm cho hắn mê ly, say mê trong đó.

- Từ nay về sau tiểu Hồng đã là người của Bát thiếu gia... Bát thiếu gia, ngươi chuẩn bị nói thế nào với Nhị thái thái đây?

Hưng phấn qua đi, tiểu Hồng miễn cưỡng không lo lắng nữa.

- Ah, đơn giản.

Diệp Không thò tay vỗ túi trữ vật, từ bên trong lấy ra hai quyển sách nhỏ, đưa cho tiểu Hồng, sau đó cánh tay của hắn duỗi ra, sờ nắn cái bụng tròn vo trơn bóng của nàng, sau đó cánh tay trượt xuống cấm địa thần bí.

- Đừng đụng chỗ đó, đau.

Tiểu Hồng nhíu mày lại vì đau đớn, đột nhiên trông thấy mấy chữ nhỏ trên quyển sách, con mắt đang mê ly biến thành trong trẻo.

- Hàng Long Thập Bát Chưởng!

Quyển sách này chính là quyển sách trong đống bảo vật dân gian mà Lô Tuấn Lô Nghĩa sưu tầm được, Diệp Không cũng mặc kệ nó thiệt giả, chỉ bảo người đổi lại bìa sách, còn làm thành bộ dáng sách cũ nát, lấy ra lừa gạt Nhị thái thái.

- Bát thiếu gia, ngươi... Thật sự cho ta cái này sao?

Tiểu Hồng cả kinh trừng lớn đôi mắt dễ thương, đều quên ngón tay của Diệp Không đang tiến vào địa phương đau đớn của nàng.

- Không phải cho ngươi, mà là cầm nó để đưa về cho Nhị thái thái, ân coi như là đổi lấy ngươi đi.

Diệp Không cười nói.

- Thật!

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng kinh hô, phải biết rằng phong trào luyện võ ở Thương Nam đại lục cực kỳ mãnh liệt, một bản võ công tuyệt thế bí tịch có giá trị liên thành, một người con gái như tiểu Hồng so sánh với nó, hoàn toàn không có ý nghĩa.

- Không muốn!

Ngay sau đó tiểu Hồng lại lắc đầu, nói ra.

- Nô tài tự biết mình không đáng giá bằng quyển bí tịch này, nếu dùng để đổi nô tài thì không đáng, cái này Bát thiếu gia hay nên thu lại đi, quá quý trọng, nô tài không đảm đương nổi.

Tiểu Hồng nói xong, trong mắt xuất hiện nước mắt, nàng quá cảm động, thực sự cảm động, đây chính là nam nhân mà nữ nhân tham luyến, một nam tử hoàn toàn bỏ qua bí tịch tuyệt thế để đổi lấy tự do cho nàng, trừ Diệp Không còn có ai chứ?

Diệp Không vốn định nói là giả, nhưng thấy nàng cảm động, nên cũng nhịn xuống, cười nói.

- Trong lòng ta, quyển bí tịch này làm sao có thể so sánh với tiểu Hồng tỷ chứ, cho nên ta chuẩn bị hai quyển.

- Ah!

Tiểu Hồng lại một lần nữa giật mình, nhìn kỹ, nguyên lai chính là quyển bí tịch còn lại, trên bìa cuốn bí tịch thứ hai có viết "Cửu Âm Bạch Cốt Trảo."

- Ông trời... ơ... i!

Tiểu Hồng lần nữa kinh hô thành tiếng, nàng lại khiếp sợ, nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới, giá trị của mình có thể đổi được hai quyển bí tịch tuyệt thế này.

- Đi đi, nếu Nhị thái thái có thành ý, nhất định sẽ chủ động đi tới, đến lúc đó, ta sẽ biểu đạt ý tứ, đem hai quyển sách này đưa cho bà ta, sau đó đưa ra thỉnh cầu với bà ta, nhất định bà ta sẽ đại hỉ.

- Bát thiếu gia...

Trong nội tâm tiểu Hồng cảm động, tiếng nói càng thêm ôn nhu, nàng ngậm chặt môi, nước mắt lăn dài trên má, chậm rãi nhích thân thể của mình

https://thuviensach.vn

qua, dùng đôi chân tròn lẳn chủ động quấn lấy eo của Diệp Không, sau đó lại trượt xuống.

- Bát thiếu gia, nô tài có vì ngài mà chết cũng không hối tiếc.

Tiểu Hồng khẽ vươn tay ôm cánh tay Diệp Không, môi nóng đưa tới.

- Hảo hảo, nói cái gì mà chết chứ?

Diệp Không thấp giọng nói ra.

- Nô tài sẽ tận tâm tận lực hầu hạ Bát thiếu gia, mặc Bát thiếu gia khinh bạc...

- Còn phải bảo thủ bí mật cho ta.

Diệp Không nói xong, lại đè lấy nàng.

- Vâng...

Tiểu Hồng phát ra âm thanh động lòng người, tay trắng ôm cổ Diệp Không, hít sâu một hơi.

- Bát thiếu gia, thương yêu tiểu Hồng, còn đau đấy, đừng... Quá sức.

Lại là một nén hương trôi qua

- Bát thiếu gia, tiểu Hồng không chịu đựng nổi.

Tiểu Hồng đổ đầy mồ hôi sau lưng, tóc tai trên trán đã tán loạn.

- Ân, ta sắp rồi.

Thân thể của Diệp Không còn chưa phát dục hết, không thể quá bền bỉ, có khi đến cuối cùng ngừng suy nghĩ nhịn xuống, cũng nhịn không được.

Sau một hồi lâu, lúc này hai người mời từ trên giường ngồi dậy, con mắt tiểu Hồng nhắm lại, khẽ thở dài.

- Thì ra giữa nam và nữ cùng nhau lại có tư vị này.

Diệp Không khẽ nói.

- Cái tư vị gì?

- Đau, nhưng vẫn nhịn không được mà muốn tiếp tục, đến cuối cùng... Lại cảm thấy rất tốt.

- Có người nói nữ nhân dây lưng buông lỏng sẽ muốn... Nếu như ta muốn trường kỳ bế quan, ngươi có thể thủ tiết chờ ta hay không?

Diệp Không lại hỏi.

Tiểu Hồng nghe xong, mở mắt ra, nói:

https://thuviensach.vn

- Bát thiếu gia, ngươi nói cái gì vậy? Tiểu Hồng tuy là hạ nhân, nhưng điểm này... Vẫn hiểu được, tiểu Hồng nếu là người của Bát thiếu gia, sẽ thủ thân như ngọc cho Bát thiếu gia, đừng nói Bát thiếu gia bế quan năm ngày, cho dù năm mươi ngày, năm trăm ngày, tiểu Hồng cũng không muốn có quan hệ gì với nam nhân khác cả.

Nếu là năm năm, năm mươi năm thì sao?

Diệp Không trong lòng nghĩ ngợi, nhưng không nói ra miệng, hắn cảm thấy lúc này nói những chuyện này có chút tàn nhẫn với tiểu Hồng, trách không được tu sĩ đều tìm lão bà là tu sĩ.

Nghe Hoàng Tuyền lão tổ nói, khổ tu sĩ sau khi tích cốc liền bế qua mấy chục năm là chuyện thường, chờ mình bế quan đi ra, hồng nhan đã biến thành bà lão, làm sao mà chịu nổi? Đối với mình mấy chục năm trôi qua trong nháy mắt, nhưng người đang yêu chờ đợi sẽ thống khổ mà, đúng không?

Diệp Không thở dài một hơi, nói ra.

- Lần này thời gian bế quan của ta dài một chút, có khả năng là vài tháng, vốn hôm nay sẽ bắt đầu, nhưng bởi vì chuyện của ngươi, cho nên sẽ chậm trễ một ngày.

- Không có sao, tiểu Hồng thủ thân hơn mười năm, mấy tháng có tính toán là gì? Nghẹn đến lúc đó... Mới có thể khiến cho Bát thiếu gia tận hứng.

Tiểu Hồng nói xong có chút xấu hổ, một giờ trước kia, dù thế nào mình cũng không nói như vậy, nhưng bây giờ nói ra miệng, cũng rất thản nhiên.

- Ân, Nhị thái thái tại sao còn chưa tới nhỉ?

Diệp Không nhịn không được kỳ quái, nói.

Tiểu Hồng lo lắng, nhưng vẫn nói:

- Tiểu Cầm tại sao giờ này không tới đây?

Kỳ thật bọn họ không biết, Lô Cầm đã tới qua, nhưng hai người quá say mê hoan ái, cũng không có chú ý đến

Bởi vì gian phòng có kết cấu bằng gỗ nên cách âm không tốt, Diệp Không cũng không mở trận pháp, Lô Cầm từ xa đã nghe thấy âm thanh kỳ quái của tiểu Hồng, tiểu nha đầu tuy thuần khiết, nhưng vẫn bị âm thanh này làm toàn thân bủn rủn, cho nên nàng cũng biết đó là cái gì.

https://thuviensach.vn

Chuyện hôm nay nàng thấy rất rõ ràng, Diệp Không ca ca đã muốn tiểu Hồng, nhưng nàng vẫn không có ghen tuông, ở Thương Nam đại lục, một chồng nhiều vợ là bình thường, người nghèo cũng lấy mấy lão bà đấy, lại nói nàng không có ghét tiểu Hồng.

Đương nhiên, trong lòng của Lô Cầm vẫn có chút khó chịu, vì cái gì Diệp Không ca ca không cùng mình làm việc này? Chẳng lẽ là không thích ta? Hay là ta không đủ xinh đẹp?

Đương nhiên, loại chuyện này chỉ để ở trong lòng của nàng, không có ý tứ nói ra.

Cho dù sau này Diệp Không cùng tiểu Hồng đi ra, nàng cũng chỉ giả bộ như không biết.

- Bát thiếu gia, Nhị thái thái sao còn chưa tới?

Lúc ăn cơm buổi trưa, tiểu Hồng hỏi, nàng đối với phán đoán của Diệp Không cũng có chút hoài nghi.

- Yên tâm đi, ta nói nàng đến, nàng chắc chắn đến.

Diệp Không mới nếm thử nữ nhân, cùng tiểu Hồng như keo như sơn, đang ăn cơm, tay trái vẫn để lên ngực của tiểu Hồng, văn vê ngực của nàng.

- Nàng khẳng định phải đến, bất quá là hưng sư vấn tội a.

Trong nội tâm Trần cửu nương đang phiền não, cũng không chú ý tới hành động mờ ám của hai người trước mặt, nàng buồn đến mức ăn cơm không vô, nói ra:

- Nhị thái thái tâm nhãn nhỏ nhất (ý nói nhỏ nhen), lại chú trọng mặt mũi nhất, bình thường những gia đinh kia đắc tội nàng, nào có kết cục tốt, ai! Lần này ngươi chọc đại họa rồi.

- Kiền nương (mẹ nuôi), ngươi cũng đừng thở dài, Diệp Không ca ca là tiên nhân, hắn nói không có việc gì là không có chuyện gì.

Lô Cầm tiểu nha đầu cắn chiếc đũa, nàng đối với Diệp Không có tín nhiệm mù quáng.

- Ân.

Tiểu Hồng nghe thấy lời này, trong nội tâm an tâm rất nhiều, tiên nhân còn sợ phàm nhân sao?

https://thuviensach.vn

Đột nhiên cảm giác ngón tay của tiên nhân đang trượt xuống giữa hai chân của nàng, tiến vào bên trong, sắc mặt của nàng đỏ bừng, rốt cuộc chịu không bổi "Á" một tiếng, lặng lẽ để tay trái buông xuống, muốn kéo ngón tay của hắn ra.

Nhưng ai biết Diệp Không đem bàn tay nhỏ của nàng vân vê vài cái, sau một hồi vân vê, làm thân thể tiểu Hồng run lên nhè nhẹ, rốt cuộc không cách nào an tâm ăn cơm.

Cảm giác được động tác của Diệp Không càng ngày càng làm càn, tiểu Hồng càng không chịu nổi, quay đầu trừng mắt với Diệp Không.

Diệp Không như không có gì, không ngờ dùng sức hơn, tiến lên phía trên len vào trong áo mỏng của tiểu Hồng, bàn tay chà sát lưng của nàng.

Thời điểm tiểu Hồng vô kế khả thi, chỉ nghe thấy ngoài viện có tiếng quản gia hô lên.

- Nhị thái thái bên này, mời!

Nghe nói Nhị thái thái đến, khuôn mặt đỏ bừng của tiểu Hồng biến thành trắng bệch, giống như người bệnh lâu năm.

Tiểu Hồng muốn đứng dậy, nhưng bàn tay của Diệp Không vẫn như cũ, bàn tay của hắn lúc này đang tiến vào quần lót của nàng.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 129

Xin Lỗi.

Chương 129-130: Xin lỗi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Bát thiếu gia!

Tiểu Hồng cầu khẩn nhìn Diệp Không.

Mà ngay cả Trần cửu nương cũng rất khẩn trương nhìn Diệp Không, dù sao đối diện với người khống chế thật sự của Diệp phủ, nàng làm sao có thể không khẩn trương?

- Không có việc gì, vội cái gì, ăn cơm như trước đi!

Diệp Không tùy tiện thu tay khỏi quần lót của tiểu Hồng, sau đó dựa lưng vào ghế, thầm nghĩ, nếu có điếu xi gà, lại mang kính mát, vậy thì thoải mái hơn.

Kỳ thật Diệp Không xem ra, Nhị thái thái cũng tương đương với lão đại, dưới tay nàng tiểu đệ đến đạp phá quán không thành, bị người ta đánh, sau khi nàng trở về biết rõ, ngẫm lại người này không thể trêu vào, tất nhiên mang theo tiểu đệ đến thăm kính trà bày rượu để xin lỗi.

Dù đây là chuyện trong nhà, nhưng kỳ thật so với xã hội đen cũng không có gì khác nhau.

Loại chuyện này, Diệp Không ở địa cầu thấy nhiều, mỗi lần bọn lưu manh khác tới chiếm địa bàn, nhưng sau khi bị đánh trở về, như thế nào? Ngươi cắn ta đi, ngươi thực sự có can đảm thì cắn ta, sau đó đừng mang tiểu đệ tới xin lỗi.

Nhị thái thái vừa vào cửa, trong nội tâm đang tức giận đi vào nhìn thấy tràng cảnh trước mắt lại càng muốn điên lên, thấy mấy người bên trong vẫn

https://thuviensach.vn

đang ăn cơm, không có chút ý tứ nghênh đón nàng.

Mỗi lần Nhị thái thái đi đâu, đều mang theo quản gia Diệp Tài, trước khi vào cửa trước liền rống lên một tiếng: "Nhị thái thái đến." đó là nhắc nhở người bên trong, hắc, có muốn sống nữa không hả, Nhị thái thái đến, nhanh tiếp giá.

Nữ nhân này thật sự cho rằng mình là hoàng đế, bởi vậy có thể thấy được, mặt mũi nàng muốn lớn cỡ nào, cho nên Diệp Không chẳng muốn tiếp làm gì.

Quản gia Diệp Tài đi theo mà sững sờ, thầm nghĩ Bát thiếu gia quá trâu, thấy Nhị thái thái tiến đến, ngay cả động cũng không động, vẫn ngồi ăn cơm, bộ dáng không chút sợ hãi.

Ai, may mắn là buổi trưa mình thừa dịp hỗn loạn đi ra ngoài, nếu không hai mặt khó xử, không ngăn cản sẽ bị Nhị thái thái ghi hận, ngăn cản sẽ bị tiểu tử này đánh, mà cái tên bị gọi là ôn thần này, Nhị thái thái cũng sợ hắn.

- Ơ, ăn cơm trưa à, ha ha.

Cho dù Nhị thái thái có khó chịu, bốn người vẫn ngồi không nhúc nhích, nhưng vẫn phải đi qua, còn cười.

Trần cửu nương ngồi không yên, bất kể như thế nào Nhị thái thái đều tôn quý hơn nàng, kỳ thật ở trong nội viện này, đẳng cấp đều sâm nghiêm không kém gì quan trường, quan cao một cấp đè chết người, huống chi Nhị thái thái trong nội viện chính là bà chủ.

- Là Nhị thái thái a, thất lễ, nhanh mời qua.

Trần cửu nương đi qua nghênh đón.

Tiểu Hồng cũng đứng lên, nàng đối với Nhị thái thái vẫn có chút sợ hãi, nhưng nàng vẫn không đi qua, chỉ cúi đầu bó tay, đứng ở một bên.

Diệp Không cũng không trách các nàng, chỉ là quay đầu nhìn Nhị thái thái, ngồi ở trên ghế, dùng cây tăm xỉa răng.

Tiểu tử vô lễ, đến lúc nào đó nhất định phải lấy tăm đâm khắp toàn thân của ngươi, sau đó cạo răng của ngươi, trong nội tâm Nhị thái thái ghi hận, nhưng ngoài miệng lại thân mật.

- Cửu nương nha, quấy rầy các ngươi ăn cơm, ha ha, ta vừa trở lại, nghe nói hai tên ranh con của ta đi tìm các ngươi gây phiền toái, đối với hai tên

https://thuviensach.vn

không nên thân này, ta mang đến cho muội muội xử lý.

Nhị thái thái vừa cười vừa nói

Trần cửu nương nào dám xử lý nha, tranh thủ thời gian nói:

- Tính tính toán toán, cũng là do Diệp Không nhà của ta không đúng, như vậy thôi đi.

- Còn không mau xin lỗi di nương của ngươi!

Nhị thái thái trừng mắt với Diệp Vũ.

- Di nương, là ta sai, xin ngài tha thứ.

Diệp Vũ quỳ xuống, hành đại lễ.

- Không dám không dám, không cần không cần...

Trần cửu nương có chút khẩn trương, đây chính là Tam thiếu gia a, không ngờ lại quỳ trước mặt của mình, chuyện này trước kia ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Trời nóng lên, trong người dễ kích động, mà khi kích động, sẽ thiếu khuyết tâm nhãn, Trần cửu nương đã bị kích động, lại còn nói nói:

- Là nhi tử nhà chúng ta không đúng, hắn cũng nên quỳ xuống xin lỗi a.

Mà Diệp Không ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, quả thực không thèm để ý tới, Ôi, mẫu thân của ta, ta là lão đại nha, rõ ràng nàng thiếu lý nên xin lỗi, ta đang chờ nàng ta bày rượu bưng trà, sao có thể quỳ dưới chân nàng chứ? Như vậy quá vô nghĩa.

Trông thấy Diệp Không không có chút ý định nào quỳ xuống, trong nội tâm Nhị thái thái buồn cười, đột nhiên có chủ ý, cho mẫu thân ngươi thu thập ngươi, coi như việc ngươi đánh con ta, cũng coi như thu chút tiền lãi.

- Tính toán làm gì chuyện trẻ con, ai nha, cửu nương muội tử, chúng ta ai cũng có lỗi mà? Kỳ thật nha, ta chỉ sợ việc này làm hỏng giao tình của chúng ta, cho nên lúc này mới mang tiểu Vũ đến xin lỗi.

Nhị thái thái thân mật nói ra, làm như tình cảm tỷ muội hòa hợp lắm.

Nhị thái thái càng rộng lượng, Trần cửu nương lại càng không có ý tứ, lại hô.

- Không nhi, mau tới đây xin lỗi Nhị thái thái.

Mẫu thân a, ngươi cái này kêu là nâng chí khí người khác, diệt uy phong mình. Diệp Không bất đắc dĩ, đành phải đứng, liền đi qua, chợt nghe Nhị

https://thuviensach.vn

thái thái vừa cười nói,

- Xin lỗi thì nói xin lỗi đi, nhưng muội tử ngàn vạn lần đừng có bảo Không nhi quỳ, ta chịu không nổi.

Lời này đủ độc a, rõ ràng là nói mát, Trần cửu nương không chút nghĩ ngợi, nói ra.

- Như vậy sao được? Diệp Vũ đã quỳ xuống nói xin lỗi, hắn cũng phải quỳ xin lỗi.

Nghe thấy lời này, Diệp Không nhịn không được, nếu như hành lễ, nói xin lỗi, điều này sẽ làm hỏng tính toán, mà hắn cũng không muốn quỳ nói xin lỗi a.

Diệp Không bước chân ngưng tụ, con mắt ẩn chứa đầy phẫn nộ, hắn mím môi cắn răng, trên mặt đầy dữ tợn, âm thanh lạnh lùng nói ra.

- Muốn ta quỳ xuống xin lỗi sao...

Nhị thái thái thấy hắn tùy thời sẽ bạo tẩu, trong nội tâm biết rõ mình chơi có chút lớn, đây không phải buộc hắn liều mạng với mình sao?

Trong nội tâm có chút sợ hãi, Nhị thái thái vội vàng cười nói.

- Ha ha, xem ra lão Bát tức giận rồi... Ha ha, Nhị nương và ta đều nói giỡn thôi, đừng tưởng thật.

Trần cửu nương cũng bị ánh mắt của Diệp Không hù sợ, lúc này tiểu nha đầu Lô Cầm đến bên người nàng, nhỏ giọng nói vào lỗ tai nàng.

- Kiền nương, ngươi đừng bảo Diệp Không ca ca quỳ.

- Sao có thể như vậy được, Diệp Vũ người ta có thể quỳ xin lỗi, hắn cũng phải đáp lễ, đây là thường tình mà.

Trần cửu nương còn chưa biết sự tính khúc chiết trong đó.

Lô Cầm nhíu mày, lại nói ra.

- Con không nói chuyện này là ai chiếm lý, con chỉ nói, Diệp Không ca ca và Diệp Vũ có thể giống nhau sao? Trong chiến tranh, Diệp Vũ hắn cũng chỉ là tiểu binh, Nhị thái thái mới là tướng quân, tiểu binh quỳ thì có là gì, cũng không quan trọng, mà bên chúng ta, Diệp Không ca ca chính là tướng quân, trận chiến còn chưa có đánh, tướng quân bên ta đã quỳ xuống dưới chân người ta, chuyện này... Đâu có được.

- Nha.

https://thuviensach.vn

Trần cửu nương minh bạch, trong tình cảnh này nàng chỉ là tiểu binh, nhưng nàng lại bảo tướng quân của mình quỳ xuống dưới chân tướng quân người ta thì không được, nhưng lúc này nàng lam sao có thể nói ra "Vậy thì đừng quỳ." Cho nên đành ngậm miệng không nói.

Tiếng Lô Cầm tuy nhỏ, nhưng Nhị thái thái lại nghe đại khái, có chút giật mình nhìn tiểu nha đầu, nha đầu kia rất thông minh lại có biện pháp, một hai câu đã nói ra tình thế phức tạp, tiêu điểm của mâu thuẫn, lại có thể thuyết minh, lại còn đơn giản dễ hiểu.

Nếu như để cho nha đầu này làm con dâu của ta, muốn làm gì cũng dễ dàng hơn nhiều, tuyệt đối là một nội trợ hiền thê, Nhị thái thái xuất hiện ái tâm, trong nội tâm bắt đầu tính toán nên châm ngòi thế nào.

Lúc này Diệp Không thấy lão nương cũng không ép mình quỳ xin lỗi Nhị thái thái, cũng không hề nổi giận, đi đến trước mặt Nhị thái thái, ôm quyền thi lễ, khách khí nói ra.

- Nhị thái thái, xin tha thứ, mọi người đều biết tính tình Diệp Không không tốt, kỳ thật người quen đều biết rõ, người khác kính ta, ta kính hắn gấp bội, nếu không chọc vào ta, ta cũng không nổi giận, đương nhiên, hôm nay ta làm hơi quá tay, thỉnh Nhị thái thái không nên so đo với tiểu nhi như ta.

Kỳ thật đến bây giờ, Diệp Không cũng không có hận Nhị thái thái, tuy nàng bảo tiểu Hồng tới tìm hiểu mình, nhưng Diệp Không biết rõ, nàng chỉ vì tiền đồ của nhi tử, mẫu thân vì nhi tử là chuyện bình thường, phương pháp không thoả đáng, Diệp Không cũng không hận nàng.

Nếu như Nhị thái thái biết điều, mượn cớ xuống đài, vậy thì Diệp Không liền chuẩn bị xuất ra bí tịch giả, sau đó nói chuyện tiểu Hồng với nàng.

Tuy những bí tịch này là võ công thế tục, nhưng dù sao cũng là bảo vật gia truyền, học chỉ có ích chứ vô hại.

Nhưng ai biết Nhị thái thái ý tưởng đột phát, muốn châm ngòi quan hệ giữa Diệp Không và Lô Cầm, nhưng nàng lại không dám quá phận, nhướng mày, nảy ra ý hay.

- Ơ, ha ha, xem ra Diệp Không đúng là rất biết nói chuyện, ha ha, Nhị nương ta làm sao mà trách cứ ngươi chứ, đây cũng là do Tiểu Văn tiểu Vũ

https://thuviensach.vn

nhà ta đã làm sai trước.

Nhị thái thái cười nói xong, lại nói.

- Nhưng Diệp Không, ngươi có một điểm không tốt, không phải Nhị nương nói ngươi, nhưng Tàng Xuân Lâu cũng là địa phương không tốt, về sau ít đi là tốt nhất, lỡ nhiễm bệnh đường sinh dục thì không hay a?

Nhị thái thái đúng là hảo thủ làm đục nước, lời này nói ra đã làm Diệp Không xấu hổ, đã làm Diệp Không tức giận, trọng yếu nhất, là làm cho Lô Cầm hiểu, tiểu tử này đi thanh lâu, trên người sẽ mang bệnh, nói không chừng đã nhiễm bệnh rồi đấy, làm cho tiểu nha đầu sợ hắn, nhìn thấy hắn là buồn nôn.

Đương nhiên, nếu như ngày xưa Nhị thái thái dùng chiêu này nhất định sẽ có hiệu quả, nhưng hôm nay thốt ra lời này, làm cho trong nội tâm Diệp Không bộc phát điểm khả nghi.

- Lại đi thanh lâu, lần sau nếu có mời những bằng hữu kia đi uống rượu thì tìm chỗ tử tế mà uống, không được đi chỗ đó nữa nhé!

Trần cửu nương trách mắng, nhưng lần này nàng thông minh hơn nhiều, làm rõ Diệp Không phải đi uống rượu, mà không phải đi tìm nữ tử phong trần.

- Vâng.

Diệp Không cúi đầu đứng ở một bên, trong nội tâm đang phập phồng bất định.

Ngày hôm qua chính mình đi cửa sau, nha dịch đến nháo sự biết được mình trốn trong phòng, không có lộ diện, theo đạo lý không có rất nhiều người biết rõ chính mình đi Tàng Xuân Lâu nha, Nhị thái thái nàng từ đâu mà biết được?

Nếu như nói là biết rõ mình ở Tàng Xuân Lâu, cũng chỉ có ba nhóm người.

Một, Huynh đệ Lô gia, những người này tuyệt đối không có khả năng có liên hệ với Nhị thái thái, nhưng cũng khó nói, dù sao Huynh đệ Lô gia và mình thành lập liên hệ là vì tiền tài và cường lực, không phải kiên cố như thép, nếu có số tiền và lợi ích cực lớn sẽ bán đứng mình, cũng rất có thể dựa vào người khác.

https://thuviensach.vn

Hai, là chúng nữ nhân Tàng Xuân Lâu, chuyện này càng khó làm cho người ta tưởng tượng hơn, Nhị thái thái có liên hệ gì với những nữ nhân chốn phong trần chứ? Nếu như nói là quen biết, rất có thể làm quen biết với Phong Tứ Nương, nhưng lão bản lại chủ động hầu hạ mình, lại chủ động dùng khăn tay lau đệ đệ của mình, vì cái gì không nói chuyện nàng quen với Nhị thái thái?

Ba, chính là Thiết Nha Tư, chẳng lẽ Nhị thái thái nửa đêm ra khỏi nhà là đi gặp nha dịch, sau đó đi một đêm không về... Chuyện này rất có khả năng, đột nhiên Diệp Không cảm thấy có chút hãi hùng khiếp vía.

Tóm lại Nhị thái thái có quen biết và nhận được tin tức từ nhóm thứ ba là cao nhất, mặc kệ nàng nửa đêm đi gặp phương nào, cũng làm cho Diệp Không khó chịu.

Nhị thái thái nào biết rằng, chỉ một câu tùy tiện của mình, lại làm cho Diệp Không suy luận ra nhiều bí mật như thế, xem ra đúng là vì trời nóng, dễ làm người ta kích động, mà người kích động, thường để lộ sơ hở.

- Nhị thái thái, ngươi đi thong thả, có rảnh thường đến ngồi một chút.

Nhị thái thái đi ra khỏi phòng, Diệp Không mới tiễn nàng ra tới cửa.

Tiểu Hồng đứng một mình một chỗ không ai hỏi đến mà nội tâm vô cùng đau khổ, bị người ta đùa nghịch, lại bị Bát thiếu gia chơi, mà gia hỏa không có lương tâm này lại nói sẽ dùng hai quyển võ công bí tịch đổi lấy tự do của nàng.

Bắt đầu tiểu Hồng còn tưởng rằng Diệp Không quên, cho nên không ngừng nháy mắt với hắn, nhưng ai biết tiểu tử Diệp Không kia xụ mặt, căn bản làm như không thấy.

Thẳng đến khi tiến Nhị thái thái ra khỏi cửa, tiểu Hồng tuyệt vọng, tiểu tử này thì ra là đang giả bộ, dỗ ngọt mình! Ngẫm lại cũng phải, mình đã đem thân thể xử nữ trao cho hắn, hắn cần gì phải trả một cái giá lớn để mà chuộc thân cho mình chứ, cho nên mình phải trở lại chỗ của Nhị thái thái mà nhận trừng phạt, mạng của mình... Thật khổ a.

- Như thế nào? Tức giận?

Không biết chuyện gì, Diệp Không đã quay trở lại đại sảnh.

- Không có.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng cúi đầu, không cho hắn thấy nước mắt của mình.

- Không tức giận thì khóc làm gì?

Ngươi quá vô sỉ! Lại hỏi ta khóc vì cái gì? Ta cái gì đều mất đi, bị người lừa gạt bị người chơi, lập tức còn phải đi về đối mặt với trách phạt khủng bố của Nhị thái thái, ta có thể không khóc sao?

Tiểu Hồng rốt cuộc khống chế không nổi cảm xúc, nước mắt trào ra, nàng đẩy Diệp Không ra, lao ra đại sảnh.

Ánh mặt trời giữa trưa, không ngờ lại giá lạnh như thế này.

- Tiểu Hồng tỷ, như thế nào lại khóc vậy?

Lô Cầm đi đến nhìn thấy cảnh này cảm thấy cực kỳ khó hiểu.

- Không có việc gì, có chút hiểu lầm, ha ha.

Diệp Không sờ sờ đầu Lô Cầm rồi đuổi theo.

- Chạy cái gì, đi vào phòng nghe ta nói.

Diệp Không đuổi theo tiểu Hồng tới tiểu viện, sau đó kéo nàng trở lại.

Tiểu Hồng đại phát tính tình, lại đánh lại đá nhưng không chịu về, trong miệng còn mắng.

- Ngươi phụ lòng của ta, ngươi không nỡ thì nói sớm, ta sẽ không ép, vì sao ngươi lại trêu đùa ta?

- Ta không phải nói trở về phòng sẽ nói cho nàng biết sao?

Diệp Không sợ người ta trông thấy, cho nên phải kéo nàng về.

- Ta không thích nghe! Ngươi thả ta đi! Lừa đảo!

Tiểu Hồng không chịu trở về, còn kêu to hơn, làm cho Trần cửu nương hoảng sợ chạy ra mà hỏi chuyện gì.

- Tiên nhân cái bản bản, trước kia vì sao ta lại không phát hiện tính tình của nàng, nói cho ngươi biết, gặp được người khác có tính tình còn lớn hơn ta a!

Diệp Không cũng căm tức, trên tay vừa dùng lực, đè nàng xuống, sau đó mang nàng về phòng của mình, đóng cửa lại.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 131

Tức Giận.

Chương 131-132: Tức giận.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Buông ra! Để cho ta đi! Ngươi là đồ lừa đảo!

Diệp Không không để ý tới nàng, tay vỗ túi trữ vật, lấy ra một khối linh thạch, đặt lên Linh Tu Tọa Trận.

- Tốt, kêu to lên, gọi phá cuống họng bên ngoài cũng không nghe thấy.

Diệp Không đem tiểu Hồng ném lên trên giường.

- Lừa đảo! Người nhát gan! Nếu như không nỡ đem bí tịch cho Nhị thái thái cũng không có sao, nhưng tại sao ngươi lại lừa gạt ta như vậy chứ? Tại sao ngươi không nói gì.

Tiểu Hồng khóc lớn, ngã lên giường.

- Này, đều nói lòng của nữ nhân nông như cơi đựng trầu, còn ưa thích đoán mò, ngươi hãy nghe ta nói rõ, chẳng phải được sao?

Diệp Không đứng ở bên giường nói ra.

- Không có nghe.

Tiểu Hồng nghiêng người lệch đi, hai chân duỗi thẳng ra, vừa vặn đem cái bụng no tròn rắn chắc xuất hiện trước mặt Diệp Không.

- Đứng ở bên giường mà dùng chiêu lão hán đẩy xe đúng là không tệ.

Diệp Không nhìn tiểu Hồng nằm bày ra trước mặt, tư tâm xuất hiện, duỗi ngón tay ra, thoáng cái đã đã lòn vào khe hở giữa chân của nàng

- Không muốn!

Tiểu Hồng bị đụng vào chỗ nhạy cảm, cho nên dùng chân nhỏ đá lên.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, hầu hạ bổn thiếu gia, bổn thiếu gia sẽ nói cho nàng biết vì sao ta lại không đưa ra đề nghị với Nhị thái thái.

- Hỗn đản! Ngươi... Không muốn!

Tiểu Hồng dùng sức giãy dụa, nhưng cái sai quần của nàng nhanh chóng bị lột trần ra.

Rất nhiều người không rõ sai quần là cái đồ chơi gì, kỳ thật đây không phải là váy, mà là quần, từ lưng xuống tới gót chân là mép váy, là trang phục ưa thích của nha hoàn trên địa cầu thời cổ đại dùng.

- Ngươi là đồ lừa đảo, đừng hi vọng ta tin ngươi!

Tiểu Hồng muốn đẩy Diệp Không ra, nhưng lực bất tòng tâm.

- Ha ha, ta lừa nàng, thì thế nào?

Diệp Không cười, bàn tay vuốt ve cái eo thon, sau đó thả tay xuống, sờ nắm chỗ bí mật.

- Ngươi hỗn đản, gạt ta, ta là nha hoàn số khổ, làm gì có bổn sự gì.

Tiểu Hồng cảm giác được dị vật tiến vào, lại giãy dụa.

- Nhưng chuyện này không thể trách ta được... Chớ lộn xộn!

Diệp Không ôm cổ nàng lại, còn nói thêm.

- Ta không có trêu chọc nàng, là nàng đưa tới cửa, nàng nói yêu thích ta, cùng ta vui vẻ, nàng nói cái gì cũng không muốn, điều này có thể trách ta sao? Ân, rất non mịn a, vậy mà ra nước rồi, bổn thiếu gia hôm nay cũng là lần đầu, rất non, chơi nhiều quá ta cũng đau đấy.

- Nghĩ khá lắm, đồ lừa đảo.

Tiểu Hồng không giãy dụa nữa, trong nội tâm dường như cân đối chút ít, đúng nha, mình vốn không muốn cái gì, làm sao có thể nói hắn chứ? Tuy hắn cho mình hi vọng, lại làm nó tan vỡ, nhưng những hi vọng kia không thực tế, dùng hai quyển võ công bí tịch tuyệt thế, đổi thân thể một nha hoàn? Nói cho ai cũng không tin.

- Ai, coi như mình số khổ đi.

Tiểu Hồng nằm đó, giống như chết, cứ mặc cho Diệp Không cởi áo và yếm của mình ra.

- Này, có cử động một chút được không? Ngươi nói muốn hầu hạ ta thoải mái mà, phối hợp một chút đi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không giống như đang sờ mó thây khô, không có cảm giác gì cả.

Tiểu Hồng không lên tiếng, thầm nghĩ, ngươi còn nói qua sẽ dùng bí tịch đổi tự do của ta đấy.

- Được rồi được rồi, sợ ngươi, ta sẽ nói cho ngươi biết vì cái gì hôm nay ta không nói chuyện này với Nhị thái thái.

Diệp Không đình chỉ động tác, sau đó đem cái quần ở cổ chân mình đá văng đi, bò lên giường, lúc này mới nói.

- Ta có suy đoán thế này, ta không đề cập tới, ta cho ngươi cầm bí tịch trở về, nói là ngươi đạt được tín nhiệm của ta, từ chỗ ta trộm đi.

Tiểu Hồng nãy giờ không nói gì, trợn to đôi mắt, hỏi.

- Tại sao phải như vậy?

- Lấy được tín nhiệm của nàng, bởi vì ta hoài nghi động cơ đạt được bí tịch của nàng ta, cũng không phải cho Diệp Vũ học đơn giản như vậy.

Diệp Không nói xong, lại nằm cạnh tiểu Hồng, cũng không có làm gì, chỉ dùng một tay, từ từ lái phi cơ.

- Ngươi nói như vậy, ta cũng có chút hoài nghi, cũng chẳng những nàng chú ý võ công của ngươi, không chỉ một lần hỏi qua ngươi có cử động kỳ quái gì hay không.

Tiểu Hồng biết rõ chính mình trách oan Diệp Không, trong nội tâm xuất hiện áy náy, hai cánh tay chủ động, tiếp nhận tay của Diệp Không.

Nữ nhân chủ động cầm tay, điều này nói rõ nàng vui vẻ.

- Chẳng lẽ là nàng ta hoài nghi ta là tu tiên giả?

Diệp Không nhích tới gần người của tiểu Hồng một ít, vuốt khuôn mặt đỏ bừng của tiểu Hồng.

- Bát thiếu gia...

Tiểu Hồng cúi đầu xuống, ngượng ngùng nói ra.

- Nô tài tự dưng hoài nghi ngài, thỉnh Bát thiếu gia trách phạt.

- Lại trách phạt, ngươi muốn trách phạt như thế nào?

Tiểu Hồng buông tay ra, thân thể chuyển động một chút, sau đó hai tay ôm chân của mình lên, bày ra tư thế chuẩn bị, nghiêng đầu xấu hổ nói ra.

- Thỉnh Bát thiếu gia trách phạt...

Diệp Không cười nói.

https://thuviensach.vn

- Nếu như toàn bộ nha hoàn trong phủ phạm sai lần, đều bị ta trách phạt như vậy thì thật tốt.

- Chỉ sợ thiếu gia sẽ chết trên bụng nữ nhân thôi.

Tiểu Hồng xấu hổ đạp chân ra phía sau mắng yêu.

Buổi chiều, tiểu Hồng vui vẻ rạo rực đi từ trong phòng Diệp Không ra, nói một tiếng với Trần cửu nương và Lô Cầm, trở về chỗ Nhị thái thái.

Đi ngang qua đụng phải gia đinh đang nghị luận.

- Tiểu Hồng có phải có nam nhân hay không? Sao ta cảm giác nàng có phong tình hơn trước đây nhỉ, ôi bờ mông kia...

- Có cũng sẽ nói cho ngươi nghe sao, giỏi thì ngủ với tiểu Hồng đi, nhất định là bị thiếu gia nào đó xơi rồi.

- Thật trắng và tròn a, tư thái tốt như vậy, để cho ta ngủ một lần chết cũng đáng giá.

Đột nhiên lão gia đinh mở miệng.

- Này, các ngươi nói cái gì đó? Không muốn sống à? Không thấy nàng từ trong sân nhỏ đi ra sao?

Hai gia đinh quay đầu nhìn lại, sợ tới mức mặt không còn chút máu, liếc nhau, đồng thời nói ra.

- Ôn thần...

Không dám nói nữa, vội vàng che miệng rời đi.

- Đồ **, ngươi còn dám trở lại!

Nhị thái thái thấy tiểu Hồng, lập tức nghiến răng nghiến lợi mắng, ở nhà nàng cũng không phải là hòa khí như trước kia, nàng có thể không cần lưu một chút tình cảm với tiểu Hồng, nàng có thể nhẫn Diệp Không, nhưng không nhẫn tiểu Hồng.

- Đến đây, ngươi đến đây, lão nương xé nát miệng ngươi!

Nhị thái thái không đợi tiểu Hồng nói chuyện, cầm lấy cây gỗ chuyên môn đánh người đi qua.

- Nhị thái thái, ngài trách oan ta rồi, ngài nghe ta nói xong, lại đánh không muộn.

Tiểu Hồng trốn tránh.

- A? Trách oan ngươi? Ta ngược lại muốn nhìn ngươi có cái gì để nói.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Nhị thái thái hồ nghi, buông cây gỗ xuống.

- Nhị thái thái, kỳ thật ta vì hoàn thành nhiệm vụ của ngài, vì lấy tín nhiệm của hắn, lúc này mới cố ý tiếp cận bọn họ, Nhị thái thái, kỳ thật nô tài rất ủy khuất, lại bị tiểu tử kia khinh bạc, còn phải làm bộ vui vẻ... Ô ô...

Tiểu Hồng nói xong liền khóc.

- Thật giả? Ta nhìn ngươi giống thật lắm đấy?

Nhị thái thái đã có chút tin tưởng.

- Đương nhiên là thật, Nhị thái thái ngài xem!

Nhị thái thái trông thấy bí tịch tiểu Hồng đưa tới, đôi mắt phượng lập tức biến thành mắt trâu, còn bắn ra ngọn lửa tham lam.

- Hàng Long Thập Bát Chưởng! Cửu Âm Bạch Cốt Trảo!

Nhị thái thái đoạt lấy bí tịch trong tay tiểu Hồng, vội vàng lật ra vài trang, chỉ thấy bên trong là võ công huyền diệu, quan trọng hơn là, kiểu dáng của những trang giấy kia, rõ ràng cho thấy là đồ cổ.

- Như thế nào đến tay? Vì cái gì hôm nay mới đến tay?

Nhị thái thái cũng là người khôn khéo, vật tới tay vẫn không quên hỏi chi tiết, tỉ mỉ.

- Cũng là bởi vì hôm nay tên khốn kia đánh một trận với Nhị thiếu gia Tam thiếu gia.

- A?

Nhị thái thái có hứng thú, khó được nói ra.

- Ngồi xuống rồi nói.

Tiểu Hồng cũng không dám ngồi xuống như lời nàng, vẫn đứng mà nói.

- Là như thế này, tên khốn kia đánh hai thiếu gia trở về thì cảm thấy khó chịu, nói còn chưa đánh đủ, lại nhắm vào ta, nói ta cũng là người của Nhị thái thái, hắn khi dễ ta mới đã ghiền... Ô...

Nữ nhân đều là trời sinh đã biết diễn kịch, tiểu Hồng nói xong vậy mà khóc, trong lòng Nhị thái thái cũng căm giận, vỗ bàn một cái đầy tức giận.

- Hỗn đản này! Ngươi sao không chạy trở lại?

- Hắn bắt đầu chưa nói khi dễ ta, mà nói gạt sẽ cho ta xem Cái Bang Đả Cẩu Bổng Pháp, ai ngờ vừa vào nhà... Ô.

Tiểu Hồng lại khóc.

https://thuviensach.vn

Nhị thái thái nghi hoặc nhìn hai bản bí tịch trong tay một chút, ngẩng đầu lên nói.

- Đúng rồi, không phải ba quyển sao? Vậy Đả Cẩu Bổng Pháp đâu?

- Ô... Chỉ có hai quyển, căn bản không có cái gì là Đả Cẩu Bổng Pháp, hắn nói, là cái kia, cái kia, là cái thứ dơ bẩn!

- Thứ dơ bẩn?

Nhị thái thái nghe không hiểu.

- Hắn cởi quần ra a...

Nhị thái thái cũng không ngốc, phun một câu.

- Thật sự là hỗn đản!

Tiểu Hồng còn nói thêm:

- Lúc ấy ta mới rõ vì cái gì mà những bí tịch này ta không tìm ra được, thì ra hai quyển sách này đều được hắn cất trong khe hở trong túi quần.

- A, thì ra là giấu như thế.

Nhị thái thái gật đầu và đã tin hoàn toàn, lại hỏi.

- Thế sao ngươi lại tìm ra được chúng thế?

- Ô...

Tiểu Hồng lại lau nước mắt, giống như chịu rất nhiều ủy khuất.

- Tên khốn kia không ngờ bức bách ta dùng miệng thân mật với hắn, hắn quá hung dữ, ta lại không dám cự tuyệt, đành phải làm theo yêu cầu của hắn, sau đó... Cái kia chảy ra nhiều thứ dơ bẩn a, ngay cả quần của hắn cũng dính, trong nội tâm của nô tỳ liền nghĩ ra mưu kế, nói là giúp hắn giặt quần, lúc này lấy được hai quyển bí tịch này.

- Oa, tiểu tử, ngươi đúng là khéo a, bảo nữ nhân kia nói hưu nói vượn, trong nội tâm của lão tổ ta cũng ngứa ngáy đấy.

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc nói ra.

Diệp Không sợ tiểu Hồng trở về sẽ gặp Diệp Vũ làm mấy chuyện xấu, cho nên bảo tiểu Hồng mang theo thanh tiểu kiếm theo, đương nhiên, cũng không phải muốn Hoàng Tuyền lão tổ bảo hộ tiểu Hồng, mà bảo cho Hoàng Tuyền lão tổ làm cái máy nghe trộm.

Hoàng Tuyền lão tổ thông qua tiểu kiếm có thể thấy rõ tình huống xung quanh người của tiểu Hồng, nếu có cái gì bất trắc, có thể lập tức dùng linh

https://thuviensach.vn

thức câu thông nói với Diệp Không.

Cho nên tiểu Hồng bẩm báo với Nhị thái thái đều bị Hoàng Tuyền lão tổ nghe rõ ràng.

Diệp Không cười nói.

- Không biên một câu chuyện có tình tiết ly kỳ, Nhị thái thái cũng không tin đâu.

- Bề ngoài giống như nàng đã tin, vậy ngươi chuẩn bị làm gì bây giờ?

Hoàng Tuyền lão tổ lại hỏi.

- Ta bảo tiểu Hồng nói giặt rửa quần, chính là muốn cho Nhị thái thái minh bạch, thời gian không đợi người, làm gì phải nắm chắc, lúc này mới có thể bắt buộc nàng tranh thủ thời gian hành động, bằng không ta cũng không có thời gian mỗi ngày nhìn chằm chằm vào nàng.

...

- Nói như vậy, bí tịch này phải trả lại?

Nhị thái thái lầm bầm lầu bầu nói ra.

- Đương nhiên, nếu không sẽ bị hắn phát hiện...

Tiểu Hồng mặt mũi tràn đầy sợ hãi, dường như sợ ôn thần tới cực điểm.

- Lúc trả chậm nhất là lúc nào?

Nhị thái thái lại hỏi.

- Nô tỳ nói giặt quần cho hắn, nói với hắn, sáng sớm ngày mai quần sẽ khô, nói không chừng hắn sẽ hỏi nô tỳ.

Nhị thái thái không nói gì, cúi đầu trầm ngâm một hồi, nói ra.

- Đủ, đủ thời gian rồi.

Nói xong lại an ủi tiểu Hồng.

- Tốt rồi, ngươi cũng vất vả, bản phu nhân cam đoan sẽ cho ngươi chỗ tốt, ngươi về phòng nghỉ ngơi một chút, rửa cái mặt, ngủ một hồi.

- Vâng, Nhị thái thái.

Nhị thái thái lần này cũng không có đem chuyện tiểu Hồng gả cho con mình nói ra, mà chỉ nói sẽ có chỗ tốt, hiển nhiên, một nữ nhân đã dùng miệng để hầu hạ nam nhân khác, đây là chuyện nàng không thể tiếp nhận, đương nhiên dụng ý của Diệp Không bảo tiểu Hồng nói như vậy cũng là vì chuyện này.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ báo cáo Diệp Không xong, trong nội tâm rất vui vẻ, tiểu Hồng cũng không biết trong tiểu kiếm còn có Anh nhi, Hoàng Tuyền lão tổ đi theo chẳng những có thể nhìn thấy hoạt động trong phòng của tiểu Hồng, nói không chừng còn có thể nhìn thấy tiểu Hồng tắm rửa.

Hoàng Tuyền lão tổ rất chờ mong, nhưng mọi chuyện Diệp Không đã tính toán xong, làm sao mà quên chuyện này, sớm dặn dò tiểu Hồng không được tắm rửa.

Tuy hôm nay tiểu Hồng rất muốn tắm rửa, tối thiểu nhất phải rửa cái đó, nhưng lại nhớ tới dặn dò của Diệp Không, nàng vẫn nhẫn nhịn.

Tiểu Hồng vừa đi, Nhị thái thái lập tức bận rộn, việc đầu tiên là phái người gọi cao thủ có võ công cao cường từ nhà mẹ đẻ tới, bảo hắn nhận biết thật giả.

Cao thủ võ công kia nhìn qua một lần, khẳng định đây đúng là hai quyển bí tịch võ công không tệ, nhưng hắn lại cho rằng, cái võ công này không quá mức thần kỳ như vậy, luyện trong hai năm sẽ thành cao thủ.

Nhưng Nhị thái thái không quá để ý chuyện này, dù sao Diệp Không có hai quyển bí tịch này thì cũng có kỳ ngộ khác, những tình huống kia sau này sẽ nghe ngóng a, bí tịch trước mặt quan trọng hơn.

Sau đó Nhị thái thái lại vội vàng gọi họa sĩ tới, chiếu theo nguyên dạng bí tịch mà vẽ lại một lần, cả buổi chiều nàng bận rộn không thể nghỉ ngơi, nhưng trong lòng rất vui vẻ.

Hắc hắc, nếu ngươi không phải tu tiên giả, như vậy Diệp Không... Chờ chết đi!

Rốt cục nhịn đến khi trời tối đen, Nhị thái thái đem hai bản bí tịch giấu trong tay áo, sai người chuẩn bị cỗ kiệu, vội vàng đi ra cửa sau Diệp phủ.

Nhị thái thái vừa rời đi, trong gian phòng của tiểu Hồng sáng lên, lại tắt đi, sau đó tiểu Hồng lặng lẽ chạy ra khỏi cửa, đi vào trong phòng Nhị thái thái xác nhận một chút, xác thực không có ai ở lại, nàng cũng vội vàng đi ra tiểu viện.

- Nàng đã đi?

Diệp Không đại hỉ, nữ nhân này đúng là không nhịn được mà, hơn nữa động tĩnh lại là nửa đêm, vậy thì rất rõ ràng, Nhị thái thái vụng trộm với

https://thuviensach.vn

người ta... Nhất định là lòng mang ác ý với mình.

- Ngươi tựu đứng ở trong phòng ta chờ ta trở lại, ah, đem cái thanh tiểu kiếm cho kia ta.

Diệp Không đi ra khỏi phòng, hắn dán lên người một tấm Ẩn Thân Phù, sau đó đi ra.

- Ngày hôm qua trong đêm cho ngươi theo dõi ngươi không đi, hôm nay lại muốn đi, ai, không nghe lão tổ ta nói, ngươi sẽ hối hận a.

Hoàng Tuyền lão tổ nói ra.

- Hối hận cái gì, ngày hôm qua không đi là vì chuyện này không liên quan tới ta, hôm nay theo dõi lại phát hiện có tình huống mới, cho nên quyết định đi theo, không gì đáng trách.

Diệp Không ẩn thân, đi theo phía sau cỗ kiệu, dùng ý thức đối thoại với Hoàng Tuyền lão tổ.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 133

Trần Thanh Phương.

Chương 133: Trần Thanh Phương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Đều là quyết định chính xác? Ít dát vàng lên mặt mình, muốn ta nói, quyết định chính xác nhất chính là bắt nàng lại, dùng Sưu Hồn Đại Pháp.

Diệp Không lắc đầu, cười nói.

- Oa, biện pháp của ngươi đúng là thô bạo trực tiếp, nếu không có gì, phát hiện sai thì sao?

- Sai, vậy thì giết chứ sao!

Diệp Không lại nói.

- Sai, giết chết, không có sai, càng muốn giết chết, ngươi đúng là giết người như ngóe.

- Lão tổ ta năm đó giết người mới gọi là nhiều, chuyện này tính toán là cái gì chứ.

Hai người đấu miệng lưỡi, theo sau kiệu nhỏ đi lên một con đường lớn, không tới một hồi, kiệu nhỏ lại đi vào một con hẻm nhỏ tịch mịch, ngõ nhỏ lúc nửa đêm yên lặng, bước chân của kiệu phu truyền đi thật xa.

- Ngươi nói nàng là đi gặp ai?

Hoàng Tuyền lão tổ lại hỏi.

- Không có đi Tàng Xuân Lâu, vậy thì chỉ có Huynh đệ Lô gia và Thiết Nha Tư, ta cảm thấy càng có thể là Thiết Nha Tư.

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu, nói ra:

- Ta cảm thấy Thiết Nha Tư không có gan như vậy, ngươi không thấy hắn nhìn thấy ngươi sắc mặt liền biến thành màu xanh sao? Lại nói tuổi của

https://thuviensach.vn

Thiết Nha Tư so với Nhị thái thái chênh lệch không ít, rất không có khả năng cấu kết lại.

- Chiếu theo ngươi nói, Huynh đệ Lô gia cùng Nhị thái thái niên kỷ khác biệt càng lớn, càng không có khả năng cấu kết.

- Đúng, ta đoán không phải Huynh đệ Lô gia, cũng không phải Thiết Nha Tư.

- Cái kia còn có ai đây này.

Diệp Không phát hiện kiệu nhỏ phía trước đã dừng lại, Nhị thái thái nhấc màn kiệu đi ra.

- Các ngươi chờ ta ở đây, một hồi ta sẽ đi ra.

Trước mặt là một bậc thang hai mảnh, đi vào trong một tòa nhà lớn, tòa nhà lớn cũng không có treo biển, không giống như nhà của quan lại, có chút giống như nhà mới xây.

Diệp Không cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, phát hiện người trong nhà đều biết Nhị thái thái, sau đó đợi Nhị thái thái tiến vào phòng ngủ và an vị, người trong nhà này đều rời đi.

Diệp Không lại thấy một lão gia đinh đi vào một tòa nhà lớn ở cách đó không xa, nhưng ngôi nhà này khí thế không giống, cửa sau có người trông giữ, bên ngoài còn có hai con sư tử đá.

- Lại là làm quan, cũng là đại quan.

Hoàng Tuyền lão tổ nói ra.

- Đúng vậy.

Diệp Không gật đầu, lúc này hắn đã có thể để xác định Nhị thái thái đi hẹn với ai, đồng thời hắn cũng cảm thấy một cỗ nguy cơ mãnh liệt.

- Đại nhân, ngài chậm một chút.

Nam nhân trung niên đi ra, đi vào trong nội viện, phía sau mang theo hai nha dịch, đi theo lão gia đinh đi vào trong tòa nhà lớn chỗ Nhị thái thái.

- Ai vậy?

Hoàng Tuyền lão tổ hỏi.

- Nếu như ta không có đoán sai, hắn chính tân nhậm thành thủ Nam Đô Thành Trần Thanh Phương.

Diệp Không hừ lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ bừng tỉnh đại ngộ.

- Ah, đúng, hắn là chủ quản của Thiết Nha Tư, tại sao ta lại quên chuyện này!

Rất nhanh, Trần Thanh Phương và Nhị thái thái đã thấy nhau.

- Tiểu tử này đã tu tập công pháp võ công, cho nên sẽ không phải là tu tiên giả, cho nên ta cũng yên tâm.

Trần Thanh Phương nghe Nhị thái thái tự thuật xong, cũng nói ra một câu.

Nhị thái thái nói ra.

- Nhưng ta nghe rất nhiều người nói, tiểu tử kia ngồi ở trong phòng tới vài ngày, loại tình huống này giải thích thế nào?

Trần Thanh Phương cười nói:

- Đại Hồng, ngươi cũng không biết, có nhiều võ công còn phải tu luyện nội công, nhưng nội công so sánh với tiên nhân, còn kém xa.

Hoàng Tuyền lão tổ nói với Diệp Không.

- Đại Hồng, ta nhổ vào, Nhị thái thái khuê danh rất tốt, trách không được lấy nhủ danh đặt cho nha hoàn, đặt tên là tiểu Hồng, ha ha.

- Đúng là xảo diệu a.

Diệp Không thấy bọn họ ngồi đối diện nhau, dán Ẩn Thân Phù, bọn họ căn bản không biết có người ở đối diện.

- Đây chính là hai bản võ công bí tịch sao?

Nhị thái thái lại hỏi.

- Không có, đây đều là chiêu thức vũ kỹ.

Trần Thanh Phương lại lật lật sách nói ra.

- Xem ra tiểu Hồng lại đi tìm hiểu tiểu tử kia rồi.

Nhị thái thái gật gật đầu, đột nhiên phát hiện Trần Thanh Phương tay nắm eo của nàng.

- Thanh Phương, đừng xằng bậy, hôm nay ta phải về sớm một chút.

- Ai, ngươi hôm nay tìm hiểu tiểu tử kia không phải là tu tiên giả, đã lập đại công cho bệ hạ, ta cũng được bệ hạ khích lệ, ha ha, ta sao có thể không ban thưởng cho ngươi được?

Trần Thanh Phương cười tà, thò tay cởi nút áo của Nhị thái thái..

https://thuviensach.vn

- Không muốn.

Nhị thái thái tuy miệng kháng cự nhưng không có đẩy ra, để mặc cho Trần Thanh Phương cởi bỏ nút áo của nàng, bên trong là một cái yếm màu đỏ, bên cạnh cái yếm là túi thơm.

- Thanh Phương, nếu như bệ hạ thật muốn trị tội Diệp Hạo Nhiên, như vậy có thể tha cho hai nhi tử của ta không?

Nhị thái thái bị bàn tay của Trần Thanh Phương vân vê, trên mặt đã đỏ ửng.

- Hừ, Diệp Hạo Nhiên khi quân ủng binh tự trọng, trị tội hắn là tội lớn tru di cửu tộc!

Trong mắt Trần Thanh Phương lóe lên tia lãnh khốc, tay dừng một chút, lại xoa xoa bộ ngực mềm trong cái yếm, thần sắc hòa hoãn chút ít nói ra.

- Đại Hồng ngươi lập công, ta sẽ bảo vệ cho hai nhi tử của ngươi không chết.

- Thanh Phương, ngươi quá tốt.

Nhị thái thái rất cảm động, thoáng cái ôm lấy Trần Thanh Phương.

- Đại Hồng, cho dù không có lập công, ta cũng ra sức bảo vệ ngươi, năm đó ngươi còn là khuê nữ, ta đã sùng bái ngươi rồi, khi đó ta đã muốn, nếu có một ngày, có thể cùng ngươi bách niên giai lão là tốt nhất, nhưng ai ngờ phụ thân ngươi lại hứa gả ngươi cho tên vũ phu Diệp Hạo Nhiên chứ!

Trần Thanh Phương đúng là sùng bái Nhị thái thái, muốn nữ nhân này vài chục năm, gần đây mới tới tay, đương nhiên là có cảm giác chơi chưa đủ, nói xong liền cởi quần của mình.

Ruộng của Nhị thái thái từ lâu đã thiếu người cày, bị tên Trần Thanh Phương vân vê một hồi, cũng phối hợp tốc sai quần của mình lên, uốn éo thân ngồi lên cái bàn tròn.

- Nhanh lên a, hôm nay ta không thể ở chỗ này lâu được, nếu không sẽ bị người ta hoài nghi.

Hai người giờ phút này cũng không biết đối diện với bàn tròn có người đang quan sát.

- Oa, tiên nhân cái bản bản, đúng là nắng hạn gặp mưa rào, càng già càng vượng a, so với người trẻ tuổi còn tốt hơn, miệng cũng không nói gì,

https://thuviensach.vn

đã vào thẳng chính đề.

Diệp Không lại thông qua thần thức kêu.

- Lão tổ, ngươi không phải bức thiết muốn xem những cái này sao? Trực tiếp kêu lên, nhanh tới xem.

- Đi vòng qua, ta muốn xem phía trước của nữ nhân này, không nên nhìn sau lưng.

Hoàng Tuyền lão tổ nuốt nước miếng nói ra.

- Thanh Phương... Còn có chuyện ta yêu cầu ngươi hỗ trợ...

Nhị thái thái nửa nằm ở trên cái bàn tròn, thở hổn hển nói ra.

- Nói đi!

- Đến lúc đó ngươi nhất định phải đem mẫu tử Diệp Không giao cho ta!

Nhị thái thái nghĩ đến Diệp Không, trên mặt lập tức hiện ra sát ý lăng lệ ác liệt, xem ra nàng đối với Diệp Không đúng là căm hận cực sâu, thậm chí ngay cả giờ phút vui đùa cũng không quên đi được.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 134

Sưu Hồn.

Chương 134-135: Sưu hồn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Hỗn đản này, để cho ta lăng nhục, ta ở trước mặt hạ nhân không ngóc đầu lên được, còn phải ở trước cái mặt xấu xí của mẫu thân hắn giả vờ thân mật, đây chính là ủy khuất lớn nhất này của ta, ta muốn cho bọn chúng trả giá thật nhiều!

- Vậy ngươi muốn đối phó bọn chúng thế nào?

Trần Thanh Phương nâng hai chân của Nhị thái thái lên, đã bắt đầu động tác.

- Như thế nào chứ?

Nhị thái thái cừu hận giữ chặt quần áo bên cạnh thân, nghiến răng nghiến lợi nói ra.

- Ta cũng phải cho mẫu tử bọn chúng nếm tất cả khuất nhục, chậm rãi tra tấn bọn chúng, đem những gì bọn chúng đã làm với ta hoàn trả lại gấp trăm lần, làm cho bọn chúng muốn chết cũng khó khăn!

Diệp Không nghe được mà hàn khí ứa ra sau lưng, không ngờ nữ nhân này lại ác độc đến như vậy, có một chút nhìn không ra, nếu không phải hôm nay phát hiện ra điểm đáng ngờ của bọn chúng, nếu như không phát hiện ra thì còn cho rằng nàng ta không đáng sợ đấy.

- Ngươi cứ yên tâm. Cho dù ngươi không tra tấn hắn, ta cũng muốn hảo hảo tra tấn hắn.

Trần Thanh Phương hít sâu một hơi, sau đó nâng nàng lên cao, nói ra.

https://thuviensach.vn

- Cái tên ôn thần kia, trước mặt mọi người đã làm cho mặt mũi thành thủ phủ quét rác, hoàn toàn không cho ta mặt mũi, hiện tại dân chúng Nam Đô Thành đều cho rằng Trần Thanh Phương ta sợ hắn, còn làm ra câu vè thuận miệng, đúng là khinh người quá đáng!

- Hắn cũng không phải tiên nhân mà đã cuồng như vậy, chỉ cần ta và ngươi đồng tâm, sớm muộn gì cũng biến tên ôn thần này thành ôn gà.

Nhị thái thái lại phẫn hận mắng.

- Ân, ta chuẩn bị không đợi tới lúc bệ hạ xử phạt Diệp Hạo Nhiên, ta sẽ xử lý tên ôn thần này, chuẩn bị chút ít cao thủ, lẻn vào Diệp phủ, trước bắt mẫu thân của hắn, lại thừa dịp hắn ngồi xuống mà chế trụ hắn...

Diệp Không hít khí lạnh, hai người này đúng là quá độc ác, nếu như mình không phải tu tiên giả, kết cục tất nhiên bi thảm và đáng sợ, cho dù mình là tu sĩ, nếu bị hắn đánh lén, lão nương và Lô Cầm vẫn sẽ bi thảm.

- Được rồi, nếu các ngươi đã ngoan độc như thế, ta cũng biến các ngươi thành một đôi oán quỷ!

Diệp Không đưa tay bóc Ẩn Thân Phù trên trán...

- Đại Hồng, không thể ngờ là với tuổi của ngươi bây giờ còn sung mãn như vậy a.

Trần Thanh Phương rất vui vẻ, nhưng trong lòng khẽ động, ngẩng đầu, đã nhìn thấy một thiếu niên thanh y đang đứng đối diện, đang mỉm cười với hắn.

- Ngươi!

Trần Thanh Phương con mắt trợn thật lớn, chỉ vào chỗ Diệp Không trống rỗng xuất hiện, không thể tin được mà hỏi thăm.

- Là người hay quỷ?

- Hừ, trong lòng ngươi có thứ gì đáng sợ hơn quỷ không?

Diệp Không cười, lấy pháp khí tiểu kiếm bên hông ra.

Nhị thái thái đưa lưng về phía Diệp Không, vốn từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ niềm vui thú của ân ái, vừa nghe thấy âm thanh của Diệp Không, lập tức quay đầu lại nhanh như điện.

- Tại sao ngươi ở đây?

Nhị thái thái làm ra bộ dạng kinh hoàng giống như gặp quỷ.

https://thuviensach.vn

Diệp Không rất thưởng thức biểu lộ kinh hoàng của đôi nam nữ này, khóe miệng lãnh khốc cười nói.

- Tiếp tục đi, tại sao không tiếp tục? Tiếp tục đem suy nghĩ tra tấn ta nói ra cho ta nghe nào?

Trần Thanh Phương và Nhị thái thái sau khi kinh hoàng qua đi, rất nhanh bình tĩnh trở lại, hai người rất nhanh kéo quần áo của mình lên, đồng thời chạy ra cánh cửa gần nhất, chuẩn bị đào tẩu.

- Diệp Không, ngươi mưu toan ám sát mệnh quan triều đình, ngươi biết không? Đây là tử tội!

Trần Thanh Phương gặp nguy nhưng không loạn, quan uy vẫn rất đầy đủ, nhưng khẩu khí ngoài mạnh trong yếu, nghiêm khắc khép tội Diệp Không.

- Nếu là ngươi lạc đường biết quay đầu lại, bổn quan tha thứ cho ngươi lần đầu, coi như chưa có chuyện gì xảy ra, bổn quan cam đoan quyết không truy cứu trách nhiệm của ngươi.

Nhị thái thái chẳng quan tâm quần áo, lắc lư đôi nhũ câu, bạch quang mê mắt, nàng cũng bỏ mặc quần áo.

- Còn nữa, không cho phép đem chuyện hôm nay nói ra.

Diệp Không nói một tiếng, đá Nhị thái thái ngã lăn ra đất, một cước đạp lên cổ nàng, mắng.

- Ta nói các ngươi có đầu óc hay không? Còn bận tâm chuyện mặt mũi làm gì? Còn không rõ ràng lắm sự tình tính nghiêm trọng sao? Vấn đề hiện tại là... Các ngươi sẽ không còn mạng đi ra khỏi cánh cửa này, còn ngươi nữa...

Diệp Không chỉ vào Trần Thanh Phương.

- Ngươi rõ ràng còn muốn truy cứu trách nhiệm ta? Thực con mẹ nó buồn cười, kiếp sau ngươi nhớ phải ăn não heo nhiều vào một chút, ngu xuẩn như vậy mà còn làm quan à!

Trần Thanh Phương thấy sát ý của Diệp Không, nhưng vẫn không kinh hoảng, mà trấn định cười lạnh.

- Diệp Không, ta biết rõ ngươi rất lợi hại, nhưng ngươi phải biết nha, ta chỉ cần hô một tiếng, bên ngoài sẽ có nhiều người nghe thấy, hơn nữa ta ra

https://thuviensach.vn

lệnh cho bọn họ, nghe thấy tín hiệu cầu cứu không cần vội vả cứu ta, mà là hồi phủ bẩm báo, như vậy hành vi của ngươi sẽ bị thiên hạ biết, ha ha, rất nhanh sẽ rơi vào tay hoàng đế ở An Đô...

Trần Thanh Phương cảm giác mình rất thông minh, lại cười, đột nhiên quát lên.

- Ngươi! Không sợ thiên uy của bệ hạ sao?

Diệp Không khinh thường cười cười.

- Hoàng đế thì như thế nào? Hắn rất trâu bò sao? Ta nói rất nhiều lần, ta chính là lưu manh, ngàn vạn lần chớ chọc ta! Ai chọc ta, ta sẽ chơi với hắn tới cùng! Hoàng đế chọc ta, ta sẽ làm cho hắn hối hận... Còn nữa, quên nói cho ngươi biết, người hầu trong phủ của ngươi ta đã giải quyết rồi, tùy ngươi hô như thế nào, cũng không có kẻ nào chạy tới, đương nhiên ngươi cũng không cần phải chạy ra ngoài... Không tin ngươi có thể thử xem.

Trần Thanh Phương nghe vậy, đã tuyệt vọng, nhưng hắn cũng không phải quan văn, hắn cũng có võ công, và võ công của hắn hình như cũng không tệ lắm.

- Ta với ngươi chơi đùa!

Đột nhiên Trần Thanh Phương rống lên một tiếng, một tay thành chưởng đao, chém mạnh lên mặt Diệp Không.

Trần Thanh Phương thầm nghĩ, mẹ kiếp, lão tử từ nhỏ luyện võ, cũng xuất thân võ khoa, ngươi là một tiểu tử mười mấy tuổi, mới luyện võ được hai năm, ta cũng không tin chuyện tà ma luyện võ hai năm thành cao thủ, ta cũng không tin đánh không lại ngươi!

- Chút võ công ấy, cũng không biết xấu hổ mà khoe khoang!

Diệp Không cười lạnh một tiếng, lập tức, dùng tư thế Ảnh Vũ nhảy lên, lăng không, đá chân, xoay người, một bộ động tác giống như hành vân lưu thủy, vô cùng nhẹ nhõm, giống như khiêu vũ.

Một cước đá bay Trần Thanh Phương, mà Diệp Không nhẹ nhàng rơi xuống đất, đứng ở chỗ cũ, một cước dẫm lên Nhị thái thái dưới chân.

- Phốc!

Trần Thanh Phương phun ra một ngụm máu tươi, hắn không nghĩ tới võ công Diệp Không lại cao như vậy, luyện võ cả đời, thậm chí ngay cả một

https://thuviensach.vn

chiêu hời hợt của một tên mao đầu tiểu tử cũng không tiếp được, đây là người luyện võ hai năm sao? Hắn lại là sử dụng võ công gì, phiêu dật tiêu sái, nhẹ nhàng thoải mái?

- Lão Bát, ngươi không thể giết ta, ta là Nhị nương a, là ta cho mẫu tử các ngươi ở hậu viện, hôm nay ta còn mang theo nhi tử tới nhận lỗi với ngươi, ngươi tha ta đi.

Nhị thái thái bị Diệp Không giẫm lên, liền cầu khẩn.

- Còn không biết xấu hổ ư? Nếu không phải hôm nay nghe các ngươi đối thoại, ta còn tưởng rằng ngươi là người tốt đấy.

Diệp Không nói xong, một cước đá văng cái quần của Nhị thái thái.

Động tác này làm cho Nhị thái thái nhìn thấy hi vọng, nàng đột nhiên ôm chân Diệp Không, khóc rống lên.

- Lão Bát, ta biết rõ ngươi ưa thích nữ nhân dục vọng của ngươi cũng không nhỏ, tiểu Hồng đã nói cho ta, chỉ cần ngươi tha ta một mạng, ngươi muốn làm thế nào với ta cũng được.

Nhị thái thái thấy hắn không cho mình mặc quần, còn tưởng rằng hắn nổi tâm tư kia, nàng cũng chẳng quan tâm đến việc cảm thấy hổ thẹn, thò tay định tiến vào đũng quần của Diệp Không.

Nhưng ai biết Diệp Không một cước đá văng nàng ra.

- Loại nữ nhân rắn rết như ngươi, ta có thể tha mạng cho ngươi sao? Hắc hắc, không cho ngươi mặc quần, là cho bằng hữu nhiều năm của ta chưa xem, muốn nhìn một chút... Lão tổ, xuất hiện đi.

Trần Thanh Phương cũng có chút kiến thức, thấy một đạo bạch quang từ trong tiểu kiếm bay ra, đó là một anh nhi, hắn nghẹn ngào kêu lên:

- Nguyên Anh kỳ! Ngươi... Là tu tiên giả!

Lập tức lại mắng Nhị thái thái:

- Ngươi là nữ nhân ngu xuẩn, lão phu bị ngươi hại chết!

- Lão tổ, đừng nóng vội mà sờ.

Diệp Không cười cười, nói ra:

- Trước tiên đùng Sưu Hồn Đại Pháp với Trần Thanh Phương, ta muốn nhìn xem an bài của lão hoàng đế một chút.

https://thuviensach.vn

Sau thời gian một chén trà, một đạo ánh sáng từ trong tòa nhà lớn này bay ra, Diệp Không đã rời đi, cũng đánh thức những hạ nhân đang yên giấc ngủ bằng phù chú.

Diệp Không không có giết những hạ nhân kia, tất nhiên là không muốn giết người vô tội, một nguyên nhân khác, hắn cũng không muốn để cho người khác nhìn ra hai kẻ này là bị mưu sát, trước khi hắn đi, bày tư thế cho Trần Thanh Phương và Nhị thái thái, làm cho người ta tưởng rằng hai người này quá kích động, nên bị treo vì quá hưng phấn.

- Như thế nào đây? Hôm nay sờ đủ chưa?

Trên đường trở về, Diệp Không hỏi.

- Ha ha, thoải mái, lão tổ ta thực hâm mộ những người có thân thể như các ngươi.

Hoàng Tuyền lão tổ tâm tình không tệ, nhưng hắn càng hướng tới một cổ thân thể hơn, như vậy cũng không phải là sờ sờ đơn giản như vậy, phải làm chút chuyện tốt.

- Vậy ngươi nói một chút đã lục soát được gì trong đầu của Trần Thanh Phương a?

Diệp Không lại hỏi.

- Rất nhiều nha, phương diện nào?

- Thái độ của Hoàng đế đối với Diệp Hạo Nhiên, lúc nào sẽ trị tội? Có phải thật sự hạ độc thủ với Diệp phủ hay không?

Những chuyện này làm Diệp Không lo lắng nhất.

- Ân, thái độ của hoàng đế, cũng không rõ ràng, có khả năng Trần Thanh Phương không phải tâm phúc của hoàng đế, hoàng đế chỉ bảo hắn đi Nam Đô Thành làm thành thủ, cũng không có phân phó cái gì, tìm kiếm chứng cớ làm loạn của Diệp Hạo Nhiên, cũng chỉ là hắn suy đoán thánh ý, tự chủ trương.

- À? Là như thế sao? Vậy chẳng phải không có chút giá trị sao?

Diệp Không có chút buồn bực, nhưng hắn không dám buông lỏng, Diệp Không đã xem không ít phim cổ trang, biết rõ tâm của đế vương.

Nhiều khi hoàng đế cũng không nói thẳng cái gì, cho ngươi hiểu rõ thánh ý, ngươi đoán đúng, sẽ được thăng quan, đoán sai là nấm mốc, nếu là

https://thuviensach.vn

hư chuyện, đến lúc đó hoàng đế sẽ nói "Trẫm chưa nói a", đó là tự ngươi làm, ngươi chết đi.

Nhưng tên Trần Thanh Phương này vững tin như thế, đã nói lên thánh ý đã rất rõ ràng, nhưng đối với hoàng đế, Diệp Không đúng là không có biện pháp, dù sao sau lưng hoàng đế là một môn phái tu tiên, cho dù Diệp Không là tu tiên giả, người ta cũng không nhất định sợ ngươi.

Nói không chừng còn phái tu tien giả cảnh giới cao tới, tiên hạ thủ vi cường, gạt bỏ mình.

- Xem ra vẫn phải cố gắng tu luyện tăng cảnh giới lên a.

Diệp Không thở dài một tiếng, sau đó tăng nhanh cước bộ.

- Như thế nào đây?

Diệp Không vừa trở về, tiểu Hồng đang ở trong phòng chờ sẵn.

- Yên tâm, hoàn toàn xong rồi, về sau cũng không cần bị người ta ức hiếp nữa.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

- Ngươi đã cho Nhị thái thái...

Tiểu Hồng kinh ngạc che cái miệng nhỏ nhắn của mình lại, nàng lại hỏi:

- Nếu bị điều tra thì sao? Có xảy ra đại sự không? Tại sao ngươi lỗ mãng như vậy, không đến mức giết nàng chứ?

- Không đến mức giết? Ngươi cho rằng nàng là người tốt? Ta không giết nàng, nàng sẽ giết ta, con muốn từ từ hành hạ ta tới chết đấy!

Diệp Không nói xong, đem linh thạch bỏ vào mắt trận.

Tiểu Hồng không có đáp lời, gật gật đầu, nàng cũng tin tưởng Nhị thái thái đúng là có tính cách này/

- Ta làm sao bây giờ?

Nàng lại hỏi.

- Ngươi cũng đừng trở về bên kia nữa, Nhị thái thái đã chết, Tam thái thái khẳng định thành đương gia, đem ngươi về đó, một chút mặt mũi nàng cũng không cho.

Diệp Không bố trí tốt trận pháp, lại đem ngọn đèn đặt lên đầu giường.

Tuy Nhị thái thái không phải người tốt, nhưng mà, đối với tiểu Hồng vẫn không tệ, hiện tại bị Diệp Không giết, trong nội tâm tiểu Hồng có chút

https://thuviensach.vn

loạn, không biết là nên vui hay là khổ sở đây.

- Vậy chúng ta nên làm sao bây giờ?

Tiểu Hồng lại hoảng loạn hỏi.

Diệp Không cười ôm chầm lấy eo nhỏ của tiểu Hồng, nói ra.

- Đương nhiên là làm chuyện tốt.

- Thôi, không phải thời điểm này.

Tiểu Hồng mặt đỏ hồng.

- Không phải thời điểm sao? Yên tâm, không có người truy ra việc này.

Diệp Không ha ha cười nói ra.

- Ngày mai ta phải bắt đầu bế quan, phải rất lâu không thấy ngươi, để cho ta ăn no một chút nha.

- Bại hoại!

Hoàng Tuyền lão tổ cũng trách mắng.

- Đáng giận! Ngươi cho ta xem một lần là chết à? Lại ném ta vào trữ vật! Đúng là qua sông đoạn cầu!

Ngày tháng như thoi đưa, thời gian trôi qua cực nhanh.

Đảo mắt nửa năm vội vàng qua đi, Diệp Không đem một tia linh khí nhét vào khí hải, từ từ mở hai mắt, trong đôi mắt có một tia vui sướng nhàn nhạt.

Nửa năm này xảy ra không ít chuyện.

Đầu tiên là muốn nói một chút, nói tiếp tình huống của Nhị thái thái, bởi vì Nhị thái thái và Trần Thanh Phương chết quá mức mất mặt, cho nên bất kể là quan phủ hay là Diệp phủ đều không có điều tra nguyên nhân cái chết chính thức của bọn họ.

Tuy bọn họ chết rất kỳ quặc, không có ai tin tưởng là hai người đồng thời chết đi, hơn nữa những gia đinh kia đều hôn mê, đây chính là điểm đáng ngờ, nhưng không có người nào so đo, bởi vì có chuyện khác quan trọng hơn.

Nhị thái thái vừa chết, Diệp Uy đang ở trong quân doanh chạy về lo hậu sự, Diệp Uy liền đề nghị, để cho Tam thái thái quản lý sự vụ trong nội viện, sau đó viết thư cáo tri An Đô Diệp Hạo Nhiên, chờ an bài cuối cùng của hắn.

https://thuviensach.vn

Tam thái thái nắm quyền, thoáng cái được phong quang, mỗi ngày dung quang toả sáng, quản cái này quản cái kia, về phần tiểu Hồng cũng không có làm khó dễ, thuận lợi biến thành nha hoàn thiếp thân của Trần cửu nương, tiểu Hồng và Lô Cầm mỗi ngày ở một chỗ, thời gian trôi qua cũng vui vẻ hòa hợp.

Nhưng thời gian vui vẻ của Tam thái thái không quá lâu, càng nhiều tháng trôi qua, An Đô thư về, làm cho Tam thái thái nổi điên lên, Diệp Hạo Nhiên không ngờ an bài Cửu phu nhân (Không hiểu sao là Cửu phu nhân vì thấy mẹ của Diệp Không cũng được xưng hô là Cửu nương) mới hai mươi lăm tuổi làm người quản lý sự vụ, bởi vì đây là tiểu lão bà hắn sủng ái nhất, bởi vậy có thể thấy được, kỳ thật Diệp Hạo Nhiên cũng có suy nghĩ của hắn, cửu phu nhân trẻ tuổi nhất, nàng dễ cho hắn đội nón xanh nhất, làm cho nàng có chút quyền lực, sẽ càng biết quý trọng sinh hoạt hiện tại.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s! ()

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 136

Luyện Khí Tầng Ba.

Chương 136: Luyện Khí tầng ba.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Cuối cùng lại nói về hai nhi tử của Nhị thái thái, Diệp Văn Diệp Vũ, hai người này quá thảm, lão nương bị chết đã ném mặt mũi Diệp phủ đi, cho nên mặc kệ nội viện ai lên đài, cũng không cho bọn họ sắc mặt tốt.

Về phần lễ thành nhân Diệp Vũ, đã không ai quản, hắn vừa đến mười tám tuổi, đã bị đuổi ra khỏi nội viện, cũng chưa cho hắn tiền mua nội phủ, hắn phải đứng ở trong phủ của đại ca là Diệp Văn là sống qua ngày.

Trước mắt Diệp Không còn không rõ những chuyện này, hắn vừa mới chấm dứt thời gian bế quan.

- Như thế nào đây? Đến tầng ba rồi à?

Hoàng Tuyền lão tổ kịp thời lên tiếng ân cần hỏi thăm.

- Đến đây.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

Hắn đúng là rất vui vẻ, tu tiên ba năm ngắn ngủi đã bước vào cảnh giới Luyện Khí tầng ba.

Đương nhiên, tốc độ này của hắn không tính là nhanh, phóng nhãn khắp tu tiên giới, loại tốc độ này đúng là chậm hơn cả ốc sên.

Phải biết rằng càng bắt đầu càng đơn giản, đến phía sau mới phí nhiều thời gian, ba năm đạt tới Luyện Khí tầng ba không đáng kể chút nào, tốc độ này nói ra sẽ bị người ta cười thối đầu.

Nhưng vấn đề mấu chốt là, Diệp Không tu luyện công pháp không giống bình thường, là đặc biệt chậm, tu luyện cần phải tốn thời gian dài dằng dặc,

https://thuviensach.vn

cho nên ba năm tu đến Luyện Khí tầng ba đã làm Diệp Không vô cùng hài lòng.

Trong đó không thiếu công lao của Hoàng Tuyền lão tổ, nếu không phải có linh khí của hắn, Diệp Không tự mình hấp thu linh khí trong không khí tuyệt đối không có tốc độ tu luyện như thế.

- Luyện hóa bao nhiêu linh khí của ta?

Hoàng Tuyền lão tổ cũng không phải đáng tiếc linh khí của mình, mà là muốn tính toán linh khí hắn lưu lại đủ cho Diệp Không tăng lên mấy tầng.

- Luyện hóa một nửa, vừa vặn còn một nửa.

Diệp Không dùng Nội Thị Thuật nhìn một chút rồi trả lời.

- Một nửa! Mới thăng một tầng!

Hoàng Tuyền lão tổ giật mình hét lên.

Hắn vừa bắt đầu cho rằng số linh khí này mà luyện hóa hết, đủ cho Diệp Không lên tới Luyện Khí mười tầng, hoặc là cảnh giới đại viên mãn, về sau biết rõ công pháp hắn tu luyện đặc biệt chậm, lúc này mới cho rằng, hắn ít nhất cũng phải tăng tới Luyện Khí tầng sáu, tầng bảy cơ đấy.

Nhưng hiện tại xem ra, Ngũ Hành Thăng Tiên Kinh này cần linh khí đúng là quá nhiều, luyện hóa một nửa mới thăng một tầng, nếu như luyện hóa một nửa còn lại, cũng không quá đáng đạt tới Luyện Khí tầng bốn, chênh lệch này thật sự quá lớn.

Nếu như tiểu tử này luyện đến Trúc Cơ, cần phải hấp thu bao nhiêu linh khí? Hoàng Tuyền lão tổ không cảm tưởng nổi.

- Vậy ngươi thử khống chế Khu Vật Thuật đều khiển tiểu kiếm này xem.

Hoàng Tuyền lão tổ còn nói thêm.

Diệp Không ngạc nhiên nói ra.

- Không phải nói ít nhất đạt tới Luyện Khí tầng bốn mới có thể thao túng pháp khí sao?

- Không nhất định, ta muốn thao túng pháp khí chủ yếu cũng là vì linh lực lớn nhỏ và thần thức cường đại hay không, trong cơ thể ngươi tụ tập nhiều linh khí như vậy, linh lực và thần thức đương nhiên viễn siêu người bình thường, không bằng ngươi trước thử thao túng một chút, nói không chừng có thể...

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ nói không được.

Bởi vì hắn đã trông thấy pháp khí tiểu kiếm đã di động, chỉ nghe ông một tiếng, tiểu Kiếm đã phiêu phù bay lên.

Diệp Không cũng là vô cùng kinh hỉ, sớm nghe nói, Luyện Khí tầng bốn mới có thể thao túng pháp khí, hắn cũng một mực chờ đợi ngày này.

Có pháp khí, đại biểu cho hắn có thể hành tẩu giang hồ, có thể thao túng pháp khí, đã làm thực lực của hắn tăng nhiều, tu tiên giả chiến đấu, sử dụng pháp thuật đều là tu tiên giả cấp thấp, lực lượng pháp thuật yếu hơn pháp khí rất nhiều, hơn nữa Hỏa Cầu Thuật hay Băng Đạn Thuật, tính chuẩn xác cũng phi thường chênh lệch.

Có thể thao túng pháp khí còn có rất nhiều ưu điểm, bởi vì pháp khí cũng không phải chỉ có loại hình công kích, còn có loại hình pháp khí phòng ngự, cho nên lực phóng ngực của Diệp Không tăng nhiều.

Đồng thời, các loại hình pháp khí phụ trợ cũng có thể dùng, ví dụ như pháp khí loại phi hành, Luyện Khí kỳ không cách nào tự chủ phi hành, Lăng Không Thuật cần rất nhiều linh lực, hơn nữa bay cũng không xa, cho nên nhất định phải mượn nhờ ngoại vật.

Nhưng nói đi cũng nói lại, hiện tại Diệp Không trừ tiểu kiếm ra, không có pháp khí khác, những cái khác càng không.

Từ khi cấp độ của hắn tăng lên, Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư trong đầu của hắn, lại mở ra không ít, tất cả các loại phù chú Hạ phẩm đều bày ra trước mặt hắn, những thứ như Hỏa Cầu Phù, Băng Đạn Phù không đáng nhắc tới, làm cho hắn ngứa ngáy khó nhịn là, những phù chú lợi hại, nhất là Hạ phẩm phù chú, đều nằm trong vài trang cuối cùng.

Cự Lực Phù, là phù chú loại hình phụ trợ, trong phạm vi nhất định có thể áp chế sức lực của địch nhân, khiến hành động của đối phương trở nên chậm chạp.

Băng Giáp Phù, có thể tạo một tầng hộ giáp bằng băng quanh thân thể, hiệu quả viễn siêu Kim Quang Phù.

Thần Hành Phù, dán phù lên bắp chân, có thể tăng tốc gấp đôi, hơn nữa sự mệt mỏi khi di chuyển cũng đề được giảm xuống, lúc cần đi ra ngoài, hay đi lữ hành, đánh không lại chạy trốn cũng là thứ thiết yếu.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, càng làm Diệp Không động tâm là, trong Hạ phẩm cấp thấp có một loại, "Lôi Hỏa ".

Phải biết rằng trong các loại thuộc tính, cường đại nhất và cương mãnh nhất chính là thuộc tính Lôi, đây là thuộc tính do Hỏa Mộc biến dị sinh ra, sự cường đại của thuộc tính Lôi đã được công nhận, một hỏa cầu đánh trúng đối phương, còn yếu hơn xa so với một tia chớp đánh lên người đối phương, về phần các loại khác, chênh lệch càng lớn hơn nữa.

Nhưng hiện tại Diệp Không chỉ có thể nhìn mà thôi, tâm động một chút mà thôi, hắn không có lá bùa để vẽ, hiện tại có phù bút, có chất lỏng linh thảo, thiếu khuyết duy nhất chính là lá bùa.

- Ai, nếu như ở Nam Đô Thành tổ chức một phường thị tu tiên, vậy thì thoải mái.

Diệp Không nhịn không được thở dài.

- "Ngươi nằm mơ a? Ngươi cho rằng Nam Đô Thành là thành trì của tu tiên giả sao?

Hoàng Tuyền lão tổ mắng một câu, chộp lấy pháp khí tiểu kiếm, nói ra:

- Tuy kiếm này là rác rưởi,, nhưng cũng là một kiện Trung phẩm pháp khí, nếu như ngươi không muốn căn phòng của mình bị hủy đi, trận pháp hủy đi vậy sau này tìm một địa phương yên lặng mà luyện tập cách sử dụng.

- A, vậy được rồi.

Diệp Không tiếp nhận tiểu kiếm, trong nội tâm chờ mong, không biết là công năng của tiểu kiếm này là gì? Có thể dùng để phi hành hay không? Có thể biến lớn hay không? Hoặc là còn có công năng lợi hại hơn không?

Hoàng Tuyền lão tổ mắng.

- Đừng nhìn, chỉ la một kiện Trung phẩm pháp khí, nhớ lão phu năm đó, đều là Cực phẩm pháp khí, cổ bảo, Trung phẩm pháp khí... Cắt, ai đưa cho ta đồ chơi này, ta tát vào mặt của hắn!

Diệp Không thở dài, nói ra:

- Hảo hán không đề cập chuyện anh dũng năm đó, ta nói lão tổ, ngươi có thể ít nói tới phong quang ngày xưa của ngươi hay không, còn có tình sử phong lưu nữa, ta nghe mà lỗ tai đã chai rồi nè.

https://thuviensach.vn

- Ta nói là sự thật, không có lừa ngươi.
Hoàng Tuyền lão tổ bất mãn nói thầm một câu.
Toái Càn Khôn
Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 137 138

Đảo Dạ Hương.

Chương 137 138: Đảo Dạ Hương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không lại nói.

- Lão tổ, ta thấy ngươi nên đi vào trong tiểu kiếm đi, ta muốn đi ra ngoài, tiểu Hồng bình thường sẽ không tới quấy rầy ta, hôm nay lại đẩy cửa, cũng không biết là có chuyện quan trọng gì.

- Biết rõ là ngươi nhớ tiểu tình nhân, bản lão tổ đi vào không được sao? Tiểu tu sĩ không có lương tâm, lão tổ ta đúng là hối hận, lúc trước không có cạo chết ngươi, tránh khỏi làm phiền lão tổ!

Hoàng Tuyền lão tổ ngoài miệng tuy mắng rất ác độc, nhưng khoát tay, lại xuất ra một kiện áo giáp màu xám.

- Đây là...

Diệp Không kinh ngạc mở to mắt, lập tức kinh hỉ nói ra.

- Đây là phòng ngự pháp khí dùng Mặc Giao chế thành.

- Đúng nha, đây chính là tâm huyết của lão phu!

Hoàng Tuyền lão tổ bất mãn nói ra.

- Đây là... Pháp khí, hay là linh khí? Pháp bảo?

Sau khi Diệp Không tiếp nhận, phát hiện đồ chơi này nằm trong tay rất mềm, còn rất nhẹ, giống như da gà vậy.

- Ngươi nằm mơ a! Sau khi Kết Đan mới có thể sử dụng pháp bảo, Linh Khí càng đùng nói! Đây là Thượng phẩm pháp khí a, thế nào, ngại không tốt? Không tốt ngươi có thể không dùng, không biết kiếp trước lão phu thiếu nợ ngươi cái gì a?

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ hùng hùng hổ hổ, thân thể rất nhanh thu nhỏ lại, sau đó định đi vào tiểu kiếm, quay đầu thấy Diệp Không kích động, hắn cũng vụng trộm cười một chút, sau đó tiến vào trong tiểu kiếm.

- Chớ đi a, ta làm sao mặc đây, nhìn có đẹp trai không? Rất giống nội y giữ ấm a, ha ha, cũng không biết có vừa với thân hay không, sau này thân thể của ta lớn lên, nó sẽ tự động tăng lớn không?

Diệp Không hỏi liên tiếp vài vấn đề, Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng.

- Chính mình nghiên cứu! Đừng phiền ta a, lão tổ ta muốn đi ngủ, xin nhớ, không có mỹ nữ không nên gọi ta.

Diệp Không đáp ứng một tiếng, cởi bỏ áo khoác, sau đó mặc kiện phòng ngự pháp khí này lên người, dùng linh thức câu thông, phát hiện còn không dùng được, cần phải luyện hóa a.

Bất luận là pháp khí gì, trước khi sử dụng cần phải luyện hóa, chủ yếu là làm cho bảo vật nhận chủ, sau đó người sử dụng mới có thể quen thuộc với bảo vật.

Nói như vậy, càng là pháp khí đẳng cấp cao, thời gian luyện hóa sẽ dài hơn, đương nhiên điều này còn phải căn cứ vào linh lực mạnh yếu của người sử dụng, cuối cùng, nếu như bị người khác đoạt đi, thì thời gian luyện hóa cũng căn cứ theo linh lực mạnh yếu của người chủ trước đó, đây là một chuyện phức tạp.

Mà hộ giáp Mặc Giao nay vừa xuất lô, cho nên không cần xóa nguyên thần nguyên chủ, Diệp Không chỉ cần luyện hóa một chút là được, tốn một hai ngày là xong ngay.

Nhưng Diệp Không lại không có thời gian để luyện hóa, bởi vì hắn cần đi ra ngoài, tiểu Hồng hôm nay đang muốn tiến vào trận, có khả năng là có việc gấp.

Kỳ thật Diệp Không chuẩn bị ngồi xuống ăn xong Tích Cốc Đan, hiện tại tiểu Hồng có việc tới tìm, hắn cũng chỉ có thể sớm xuất quan.

- Ta không có quấy rầy hắn tu luyện a?

Sau khi gõ cửa, trong nội tâm tiểu Hồng luôn bất an, trong nội tâm sợ quấy rầy Diệp Không đang tu luyện.

https://thuviensach.vn

- Đã qua nửa năm rồi, không biết có xảy ra chuyện gì hay không, chúng ta cũng không biết, ai...

Trần cửu nương thì lo lắng quá nhiều rồi, nhi tử mỗi ngày đều ở nhà, tuy gần ngay trước mặt, nhưng trong lòng của nàng vẫn rất nhớ thương.

- Không xảy ra chuyện gì chứ? Ha ha, kiền nương (mẹ nuôi), nghe ngài nói, hắn là tiên nhân, lại có trận pháp bảo hộ, ai cũng không tiến vào được, làm sao có thể gặp nguy hiểm được chứ?

Lô Cầm cười an ủi.

- Điều này cũng đúng.

Trần cửu nương trong nội tâm an tâm một chút, gật gật đầu, lại oán giận nói ra.

- Vốn tu luyện năm ngày, nghỉ ngơi một ngày không phải rất tốt sao, không nên một lần đi vào là nửa năm như thế chứ.

Lô Cầm cười cười, lại hiếu kỳ hỏi thăm.

- Tiểu Hồng tỷ, vừa rồi tỷ đi gõ của có phản ứng gì hay không? Ta thấy chắc tay của tỷ còn chưa có đụng vào cánh cửa, đã co trở lại rồi!

Tiểu Hồng rất thần bí nói ra.

- Cái trận pháp kia đúng là thần kỳ, đứng ở bên ngoài cửa, dường như có một tầng bảo hộ, cánh tay vừa đặt lên cửa, đã bị ngăn trở, nếu cứng rắn đi vào, còn bị một lực đạo cực mạnh đẩy ra ngoài.

- Thần kỳ vậy sao? Sớm biết như vậy vừa rồi ta cũng đi đẩy.

Lô Cầm mới mười lăm tuổi nên vẫn còn tính tình của tiểu hài tử.

- Ha ha, vừa rồi sao ngươi không đi đẩy? Nếu không hiện tại đi đi?

Tiểu Hồng cười khanh khách trêu đùa.

- Không muốn, coi chừng Diệp Không ca ca đi ra nổi giận đấy.

Lô Cầm lè lưỡi ra, kỳ thật nàng cũng có chút sợ Diệp Không, tuy cho tới bây giờ Diệp Không cũng chưa từng quát tháo hay đánh đập gì nàng, nhưng nàng nhìn thấy Diệp Không nổi giận với người khác, bộ dáng rất đáng sợ.

- Người nhát gan.

Tiểu Hồng nhịn không được chọc giận một câu.

Lô Cầm cười nói.

https://thuviensach.vn

- Còn nói ta kìa, tỷ sợ hơn đấy chứ, tỷ chỉ gõ cửa một chút, mà bộ dáng đã lo lắng như thế, ha ha.

- Đánh chết ngươi tiểu Cầm, xem ra ta không đánh ngươi không được rồi.

Tiểu Hồng mặt đỏ lên, sau đó dây dưa với Lô Cầm, tiểu nha đầu bị nàng chọc cho cười khanh khách mà cầu xin tha thứ, tiểu Hồng lại không thuận thế không buông tha, bàn tay nhỏ bé tiến vào nách của nàng mà chọc cười.

Nhìn thấy hai nữ hài náo với nhau, Trần cửu nương cũng thả lỏng lo lắng trong lòng, cười nói ra.

- Đừng nói các ngươi, ngay cả ta cũng có chút sợ hắn, ngày đó bảo hắn quỳ xin lỗi Nhị thái thái, nhìn ánh mắt của hắn trừng lên, giống như mắt lão hổ vậy, ha ha.

- Vậy sao di nương không cho hắn nếm thử gia pháp đi?

Tiểu Hồng cười đùa nói ra.

Trần cửu nương còn chưa nói, Lô Cầm đã phản kích trước.

- Tỷ coi chừng hắn đi ra sẽ cho tỷ nếm gia pháp trước đấy.

Tiểu Hồng vốn đã muốn dừng tay, bị Lô Cầm nói chuyện này, lập tức sắc mặt xuất hiện tầng sương đỏ động lòng người, mắng.

- Cô gái nhỏ, dám chọc ta, nói cái gì đó?

Tiểu Hồng và Lô Cầm hai người quan hệ cũng không tệ, nửa năm nay sớm chiều ở chung, cho nên chuyện mình vụng trộm với thiếu gia, tiểu nha đầu Lô Cầm cũng hiểu không ít, nàng dùng sức kẹp lấy cánh tay, học theo âm thanh tiểu Hồng kiều mỵ ỏn ẻn.

- Bát thiếu gia... Xin ngài trách phạt!

Tiểu Hồng mắc cỡ muốn chết, trên mặt đỏ như nhỏ máu, đuổi theo Lô Cầm định hung ác nàng một trận.

Vừa vặn Diệp Không lúc này đi tới, trông thấy tiểu Hồng và Lô Cầm đang chơi đùa với nhau, nữ hài tử phát ra tiếng cười khanh khách động lòng người, mà Trần cửu nương cũng đang ở bên cạnh cười khẽ.

Diệp Không tăng cảnh giới lên, lại có Thượng phẩm phòng ngự pháp khí, tâm tình cũng không tệ, cười đi tới hỏi.

- Vừa rồi ai nói muốn Bát thiếu gia trách phạt nha?

https://thuviensach.vn

Trông thấy Diệp Không đi tới, hai nữ hài không đánh nữa, tiểu Hồng cười trộm một tiếng, chỉ vào Lô Cầm.

- Tiểu Cầm nói, nàng muốn Bát thiếu gia trách phạt ~~!

Tiểu Hồng cố ý đem từ "trách phạt" kéo ra thật dài, sau đó cười khanh khách.

Kỳ thật trách phạt trong miệng các nàng, cũng không phải trách phạt, mà là Bát thiếu gia dùng cái đồ thối tha của hắn trách phạt, ý từ mờ mịt trong đó, Lô Cầm là cô nương, nào dám nhận thức.

- Ta là học khẩu khí của tiểu Hồng tỷ, là nàng muốn trách phạt.

Trên mặt Lô Cầm cũng nóng rát.

Nữ hài lớn nhanh, nửa năm không thấy, Lô Cầm đã cao không ít, trong khoảng thời gian này học tiểu Hồng rất nhiều, tiểu nha đầu hiểu không ít, cũng biết xấu hổ, trong khóe mắt cũng xuất hiện ngượng ngùng của nữ hài tử, cảm giác càng thêm động lòng người.

Tiểu Hồng không nói ra, nàng đã trở thành nữ nhân chân chính, trong ánh mắt còn mang theo nét câu dẫn động lòng người, mà dáng người càng lồi lõm hấp dẫn, giơ tay nhấc chân đều mang theo phong vận thành thục và thùy mị.

Diệp Không thấy mà giật mình, vì vậy cười nói.

- Các ngươi không nghe lời, ta sẽ trách phạt cả hai các ngươi.

- Nghĩ khá lắm.

Hai nữ hài đều phun ra một câu.

Trần cửu nương cũng không rõ nghĩa sâu của hai chứ trách phạt, tức giận nói ra.

- Các nàng đều nghe lời lắm, không nghe lời nhất chính là Không nhi, sáu tháng không đi ra... Muốn trách phạt phải trách phạt ngươi.

- Đúng nha đúng nha, nên phạt.

Diệp Không cười đi tới, nhìn bữa sáng trên bàn nói ra.

- Oa, các ngươi đều ăn xong, không chừa cho ta?

- Biết rõ ngươi muốn đi ra, đương nhiên có lưu lại rồi.

Tiểu Hồng bước nhanh đi vào nội thất, sau đó mang theo một đám điểm tâm còn ấm ra ngoài.

https://thuviensach.vn

- Diệp Không ca ca, ngươi không phải dùng đan dược thay cơm sao?

Lô Cầm ngồi ở đối diện, dùng tay nâng cái cằm, cảm giác này rất hấp dẫn.

- Đồ chơi kia cần trái cây Khang Lương Thụ để luyện, có thể làm no bụng mà thôi, làm sao ngon bằng điểm tâm được chứ?

Diệp Không nhịn không được niết khuôn mặt Lô Cầm một cái, sau đó bốc một cái bánh ngọt hoa quế lên ăn, ăn liên tục hai cái.

- Ăn ngon, nửa năm không có ăn cái gì, cho nên trong miệng nhạt quá.

Diệp Không đã tới Thương Nam đại lục ba năm rồi, nhưng cái tật lưu manh không sửa, đi đường tuyệt đối không đi thẳng tắp, trong miệng cũng tuyệt đối không thiếu lời thô tục.

Cũng may tất cả mọi người đã quen, coi như không nghe thấy mới tốt.

Thấy Diệp Không ăn ngon, Trần cửu nương cũng rất vui vẻ, đưa qua một chén nước, hiền lành nói ra.

- Ăn từ từ, đừng để nghẹn đấy.

- Ân.

Diệp Không cũng muốn ăn đã thèm mà thôi thế nhưng vừa nếm mấy khối rồi dừng lại.

- Ăn thêm đi!

- Ah, không, giữ lại để buổi trưa còn ăn thịt chứ!

Diệp Không ăn, cũng không phải vì đói bụng, mà là vì ánh mắt của ba người nhìn chằm chằm vào, thật sự không có ý tứ, Diệp Không lao miệng một cái, lúc này mới hỏi.

- Tốt rồi, nói đi, bảo ta đi ra là có chuyện gì, có phải là xảy ra biến cố gì hay không?

- Là như thế này.

Lô Cầm niên kỷ tuy nhỏ, nhưng suy nghĩ rành mạch, tự thuật nguyên vẹn, cho nên do nàng nói.

Nàng cũng không có sốt ruột nói vào chính đề, nàng trước tiên đem các chuyện xảy ra trong nửa năm nay ở Diệp phủ nói qua một lần.

- Không thể ngờ là Nhị thái thái chết đi, cuối cùng lại tiện nghi cho Cửu phu nhân.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cũng không nghĩ tới Diệp Hạo Nhiên lại cho lão bà tuổi trẻ nhất lên cầm quyền.

Kỳ thật những phu nhân này có chút mâu thuẫn với Diệp Không, nhưng sau khi Tam thái thái chủ động quan hệ gần hơn với Diệp Không, mà Tam thái thái đương quyền thì một nhà Diệp Không mới có lợi.

Cửu phu nhân thì không như thế, hơn nữa bề ngoài giống như không thích nhìn thấy Diệp Không, đến nay cho tới bây giờ không có đến bên này lần nào, cho nên đây xem như là một tin tức xấu.

Nhưng cũng có chút tin tức tốt, đó là sau khi Trần Thanh Phương chết, triều đình lại phái tới một thành thủ hoàn toàn mới, mà thành thủ này rất biết điều, cả ngày vui tươi hớn hở, việc lớn việc nhỏ đều đến Diệp phủ thương lượng, cảm giác hắn giống như đệ tử Diệp gia vậy.

Triều đình làm ra loại tư thái hiền lành này, đó là bởi vì Man tộc đã rục rịch, biên cảnh tùy thời phát động chiến tranh, hoàng đế bệ hạ không dám vào lúc này khai đao với Diệp gia.

Xem ra chiến tranh đối với dân chúng không có chỗ tốt, nhưng đối với Diệp gia mới có lợi, đánh càng lâu càng thân thiết, hoàng đế lại không có khả năng ra tay với Diệp gia.

- Ta biết rồi.

Diệp Không gật đầu.

- Lại nói, trước mắt xảy ra chuyện gì.

- Chuyện này cũng là vì Cửu phu nhân lên cầm quyền.

Lô Cầm lại giảng thuật.

- Tam thái thái tạm thời cầm quyền một tháng, nàng đồng ý cho tiểu Hồng chuyển tới bên chúng ta, làm nha hoàn thiếp thân của kiền nương, về sau Cửu phu nhân lên cầm quyền, nàng cũng không có hỏi tới chuyện này, mấy tháng gần đây, cũng rất bình thường.

- Nhưng ngày hôm qua, Cửu phu nhân không biết vì sao, đột nhiên nhớ tới tiểu Hồng, nói tiểu Hồng tỷ là tâm phúc của Nhị thái thái, không thể để nàng thanh nhàn được, nhất định phải xử lý, phạt nàng đi làm tạp vụ ở Thanh Khiết Phòng.

https://thuviensach.vn

Thanh Khiết Phòng, đây chính là nơi người hầu làm vệ sinh, phụ trách vệ sinh trong phủ, cái gì quét rác, lau mấy cửa sổ lớn, thu tất cả rác rưởi ở các phòng, dù sao thu gom rác rưởi cũng rất mất mặt.

Tiên nhân cái bản bản, dám cho nữ nhân của lão tử đi quét rác? Diệp Không nhướng mày, hỏi.

- Ngươi vì cái gì không nói cho nàng, ngươi đã được ta thu làm thị thiếp?

Nói như vậy, thị thiếp không cần làm tạp vụ, là nữ nhân được chủ nhân sủng hạnh qua, địa vị cao hơn so với nha hoàn bình thường nhiều, không cần phải tham gia lao động, thậm chí có thể có được tiểu viện của mình.

Chủ tử ở đây đương nhiên là Diệp Hạo Nhiên, tất cả nha hoàn được các thiếu gia sủng hạnh không có đãi ngộ này, nếu như truyền đi còn bị trách phạt.

Nhưng Diệp Không cũng không phải thiếu gia bình thường, hắn mới không sợ những chuyện đó, ai dám trách phạt lão tử, ngươi thử xem nào? Diệp Hạo Nhiên không ở nhà, Diệp Không đã biến mình thành chủ tử, cho dù Diệp Hạo Nhiên trở lại, hắn cũng không sợ, dựa vào cái gì ngươi có thể chơi, lão tử không thể chơi, ngươi chơi nhiều như vậy, lão tử chỉ cần chơi một người!

Diệp Không ý tứ, đoán chừng Cửu phu nhân không rõ tình huống, khi tiểu Hồng đi thông báo cho Cửu phu nhân, nói đã là thị thiếp của Bát thiếu gia, ngươi có an bài thì đi tìm Bát thiếu gia mà nói.

Nhưng kế tiếp, tiểu Hồng nói lời này, lại làm cho Diệp Không nổi trận lôi đình, không phải là Cửu phu nhân không rõ tình huống, mà là đang nhắm vào mình.

Tiểu Hồng nói ra.

- Nô gia cũng không nói mình là thị thiếp của Bát thiếu gia, trong lòng nô gia chỉ nghĩ, ta cũng không phải người không chịu khổ được, cho nên ra tí sức, làm chút tạp vụ mà thôi, ta còn có thể làm, không cần phải quấy rầy Bát thiếu gia ngài tu luyện, nhưng ai biết...

Lô Cầm tiếp lời, cả giận nói ra.

https://thuviensach.vn

- Ai ngờ người quản lý Thanh Khiết Phòng chính là Mã tỷ, nhớ chuyện bị thiếu gia đánh nàng, tiểu Hồng tỷ vừa đi, nàng đã an bài tiểu Hồng tỷ đi làm Đảo Dạ Hương ở tất cả các phòng.

- Đảo Dạ Hương!

Diệp Không lửa giận ngút trời, vỗ bàn một cái thật mạnh.

- Con mẹ của nàng! Lão tử sẽ cho nàng ta ăn Đảo Dạ Hương!

Đảo Dạ Hương, thật ra là cách gọi cho êm tai, kỳ thật chính là chà rửa bồn cầu, Cửu phu nhân bổ nhiệm Mã tỷ làm quản sự, Mã tỷ lại bảo tiểu Hồng đi rửa bồn cầu, đây có thể nói là muốn trả thù Diệp Không.

Toái Càn Khôn

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 139 140

Ôn Thần.

Chương 139 140: Ôn thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Thời tiết có chút lạnh, đứng ở ngoài phong tay chân nhanh chóng rét run, mà người đi lại ở bên ngoài, đều ăn mặc áo choàng lớn, những nha hoàn kia trông không được tốt lắm, về nam gia đinh thì che thân lại như cái bánh chưng.

Đây chính là mùa đông trên Thương Nam đại lục, thời điểm mùa đông lạnh nhất.

Nhưng kỳ quái là, ở Thương Nam đại lục không có tuyết rơi, cũng có thể là do ở tận miền nam, cũng có người đi xa nhà, nói phương bắc sẽ có tuyết, thấy được bông tuyết đã là người có kiến thức.

Tuy không có tuyết nhưng đứng ở ngoài phòng vẫn lạnh cóng tay chân, nước đóng thành băng.

Khác với bên ngoài phòng, trong phòng của Cửu phu nhân có thêm một cái lò lửa, trong lò lửa đó có than đang đỏ hồng, mà tạo hình của cái lò, bên ngoài có hình dáng Thương Long, nghe nói đây là đồ do bệ hạ ngự tứ.

Trong lò lửa đang cháy chính là một loại gỗ đặc thù lấy từ hồng hoang trở về, nếu đốt lên, không có khói, đốt hết cũng không có tàn gỗ lưu lại, đây là loại gỗ chuyên dụng để đốt vào mùa đông, nhưng bởi vì hồng hoang rất nguy hiểm, cho nên giá cả xa xỉ, không phải người bình thường có thể sử dụng

Bởi vì có cái lò này, trong phòng đương nhiên ấm áp như mùa xuân, Cửu phu nhân thích ý ngồi đó, nàng vừa hai mươi lăm tuổi, đây là tuổi đẹp

https://thuviensach.vn

nhất của thanh xuân, mười sáu tuổi nàng đã gả vào trong Diệp phủ, cũng là Thiếu nãi nãi trẻ tuổi nhất, đương nhiên rất được Diệp Hạo Nhiên ưa thích, đặc biệt là nàng còn là một nữ nhân thông minh lanh lợi cho nên được lão gia sủng ái.

Tuổi còn trẻ lại còn là chủ nhân hậu viện Diệp gia, tâm tình của Cửu phu nhân phải rất vui mới đúng, nhưng hôm nay, nàng có chút lo lắng.

Không khỏi phiền não, nàng nhíu đôi mắt thanh tú của mình, ngón tay trắng nhỏ đang vân vê cái miệng nhỏ, trong nội tâm suy tư, vì cái gì tâm thần không yên.

- Cửu phu nhân, ngài vì cái gì lại bảo tiểu Hồng đi tới Thanh Khiết Phòng thế, aizzz...

Quản gia Diệp Tài có tài và có thế lại thông minh, cho nên được rất nhiều nữ chủ nhân tin dùng mà không ngã.

Nhưng nghĩ lại cũng bình thường, lão gia hỏa này vẫn tương đối tận tâm, hơn nữa làm người lại cẩn thận, nếu có gió thổi cỏ lay sẽ chuyển cơ nhanh chóng, giống như hắn thấy Diệp Không vừa đắc thế, hắn đầu tiên là đem toàn bộ số bạc tham ô của Trần cửu nương trả lại.

Nghe được lão quản gia một câu, Cửu phu nhân hiểu ra, vì cái gì tâm thần không yên, là vì tên Bát thiếu gia, Diệp Không.

- Làm gì! Bản phu nhân an bài một nha đầu còn phải nhìn sắc mặt của ai à? Chẳng lẽ chút việc nhỏ ấy còn phải bảo ta viết thư cho lão gia sao! Nội viện này ta là chủ nhân, chính là do ta an bài.

Câu trả lời gay gắt, biểu đạt ra tâm tình phẫn nộ và căm tức của Cửu phu nhân, nhìn nàng lúc này phi thường hung mãngh, tràn ngập ý chí chiến đấu.

Nhưng mà nàng biết được, mình nổi giận với lão quản gia, là vì trong lòng của nàng... Thậm chí có chút ít sợ hãi.

- Cửu phu nhân, cũng không phải người không biết, tiểu Hồng nàng cùng Bát thiếu gia...

Diệp Tài cũng không bởi vì Cửu phu nhân nổi giận mà đình chỉ, hắn tiếp tục giảng giải chỗ lợi và hại trong đó.

Diệp Tài cũng không phải không sợ Cửu phu nhân, nữ nhân này đừng nhìn tuổi trẻ xinh đẹp, nhưng thủ đoạn rất cay độc, không để cho Diệp Vũ

https://thuviensach.vn

một phân tiền đuổi ra khỏi phủ, bởi vậy có thể thấy được nàng tàn nhẫn.

Nhưng Diệp Tài sợ Diệp Không, nếu như nói Cửu phu nhân là tàn nhẫn, Diệp Không chính là độc ác, Cửu phu nhân là bò cạp độc, Diệp Không chính là độc xà, là ôn thần, tóm lại so với Diệp Không, chút thủ đoạn và lực lượng của Cửu phu nhân, căn bản không đủ nhìn.

Diệp Tài tận tình nén lửa giận mà khuyên giải, mục đích đương nhiên là hi vọng Diệp phủ không xảy ra chuyện, còn quan trọng hơn, cũng là vì chính hắn, sau này nếu ôn thần hỏi tới, mình cũng có thể nói, đã toàn lực khuyên bảo, việc này ta không quản được, ngươi muốn ôn ai cũng được, nhưng nhất thiết không phải là ta.

Nghe thấy Diệp Tài còn không có câm miệng, Cửu phu nhân mạnh mẽ khoát tay áo, quét chén trà trên bàn xuống đất, phát ra âm thanh vỡ vụn.

- Bát thiếu gia thì như thế nào đây? Người khác sợ hắn, ta không sợ! Cho dù hắn tìm tới cửa, ta cũng muốn hỏi hắn, ta có quyền lợi an bài một nha hoàn hay không? Hừ! Hắn có thể đánh nhau với người ta, ta có thể an bài nha hoàn của hắn!

Cửu phu nhân gào thét về phía Diệp Tài, cũng là vì chính cô ta.

Nàng vừa nói thầm trong lòng, sợ cái gì? Chẳng lẽ hắn dám đánh ta sao? Lại nói chuyện chuyện này ta chiếm lý, hắn tư thông nha hoàn ta không so đo với hắn, nhưng ta an bài nha hoàn làm tạp vụ, nói thế nào cũng có lý.

Đồng thời trong nội tâm còn vang lên một âm thanh, các ngươi khi dễ ta trẻ tuổi, dương thịnh âm suy có phải không? Ta sẽ cho các ngươi nhìn, ôn thần cũng phải nhẫn nhịn ta, như vậy địa vị của Cửu phu nhân ta trong Diệp phủ mới đứng vững, về sau sẽ được thăng từ Cửu phu nhân lên Đại phu nhân, cũng là thuận lý thành chương.

Thì ra Cửu phu nhân nhắm vào Diệp Không, chẳng những là trả thù, mà tồn tại tâm tư giết gà dọa khỉ, giết một người răn trăm người, dựng nên uy tín, ân, biện pháp không tệ, nhưng mà nàng chọn sai đối tượng.

- Ai.

Diệp Tài thở dài một tiếng, hắn biết rõ tâm tư của Cửu phu nhân, nhưng Diệp Không là người nào chứ, ngươi giết được sao? So sánh một cách khó

https://thuviensach.vn

nghe thì Diệp Không giống như một con chó, ngươi sờ lông của nó, cái gì cũng dễ nói, nhưng ngươi chọc tới hắn, ngươi sẽ bị hắn cắn ngay.

Nhưng lời này thật khó nghe, Diệp Tài biết rõ có nói ra cũng vô dụng mà thôi, dù sao mục đích đã đạt được, vậy thì đi nhanh lên a, đừng để ôn thần nhìn thấy, còn tưởng rằng chủ ý xấu này là của hắn nghĩ ra.

- Cửu phu nhân, ta đi ra ngoại viện đây, lão nô cáo lui trước.

Diệp Tài thở dài, khoát áo bông, đẩy cửa ra đi thật nhanh.

Ai ngờ hắn vừa mở cửa, toàn thân run lên giống như bị điện giật.

- Không tốt!

Đúng là không may, sợ cái gì thì gặp ngay cái đó. Mở cửa đã nhìn thấy Diệp Không đi tới, trong miệng cũng không biết đang ngậm tăm hay ngậm cái gì, nhìn đông lại nhìn tây, mười phần vô lại đi tới.

Diệp Tài từ phản xạ có điều kiện đóng cửa lại, nhưng hắn lập tức kéo cửa ra, sau đó bộ dáng như làm việc nghĩa không chùn bước đi tới, cũng không bẩm báo Cửu phu nhân một tiếng.

Hắn không ngốc, đã trốn không thoát, vậy thì nghênh đón, có khi thoát được nạn.

Động tác của Diệp Tài tuy rất nhanh, nhưng ánh mắt của Cửu phu nhân đang nhìn vào hắn, thấy động tác của hắn, cũng đoán được hắn đã trông thấy ai.

- Hừ!

Cửu phu nhân lại vỗ bàn, thấp giọng mắng.

- Ôn thần, ta muốn nhìn xem ngươi có bao nhiêu lợi hại!

Ôn thần hiện tại là tiếng xấu bên ngoài, mà nha hoàn đang nhặt mảnh vỡ của tách trà trước mặt Cửu phu nhân, nghe được hai chữ ôn thần thì tay cũng run lên, thiếu chút nữa mảnh vỡ cắt vào tay, thầm nghĩ, ôn thần này ngay cả Nhị thiếu gia Tam thiếu gia cũng dám đánh, ta vẫn nên trốn ra xa thôi, đừng bị đánh oan là được.

- Bát thiếu gia, trời lạnh như vậy, tại sao ngài lại ăn mặc phong phanh như thế? Ngài là kim chi ngọc diệp, sao có thể chịu lạnh chứ, đợi lão nô lấy áo choàng ấm cho ngài nhé.

https://thuviensach.vn

Mặt mũi Diệp Tài tràn đầy tươi cười đi tới, cũng không để ý rét lạnh, cởi áo choàng run rẩy đưa về phía Diệp Không.

Diệp Không buồn cười, ở Thương Nam đại lục này đúng là cường giả vi tôn, ngươi khách khí với người khác, vô dụng, người ta sẽ xem ngươi là kẻ đần, dễ khi dễ. Ngươi đánh cho hắn một trận, hắn sẽ cung kính với ngươi như lão tổ tông.

Bởi vì Thương Nam đại lục như vậy, có khác gì địa cầu không? Không khác, nhưng ở Thương Nam đại lục càng rõ ràng hơn mà thôi.

- Được rồi, ta không lạnh, ngươi xem ta già như lão già bảy tám mươi tuổi à, giống như ngươi?

Diệp Không lườm hắn một cái, đem áo choàng đẩy trở về.

- Hắc hắc, lão nô già, sao có thể so sánh với Bát thiếu gia chứ? Trời lạnh như vậy, Bát thiếu gia vẫn không có chút lạnh lẽo nào, vừa nhìn thì đúng là cao thủ! Cao thủ cái thế!

Diệp Tài vô sỉ nịnh nọt ton hót cười nói.

- Ít nịnh nọt đi!

Diệp Không dù bận vẫn ung dung nhìn hắn, thấy tâm tình Diệp Tài hoảng loạn, lúc này Diệp Không mới mở miệng nói:

- Chủ ý cho tiểu Hồng đi chà rửa bồn cầu là của ngươi phải không?

Thảm thảm! Quả nhiên hắn hoài nghi ta, Diệp Tài sợ tới mức run rẫy, hai chân và đầu gối như mềm nhũn ra, thoáng cái quỳ xuống đất, trong miệng nói ra.

- Bát thiếu gia, lão nô làm sao dám có chủ ý này, đều là Cửu phu nhân tự mình quyết định... Bát thiếu gia cứ điều tra, hôm nay lão nô đã tận tình khuyên bảo Cửu phu nhân thu hồi mệnh lệnh này, nhưng nàng không thu... Lão nô đã nói, tiểu Hồng chính là người của ôn thần à không là người của ngài, nhưng nàng nói, người khác sợ ôn thần...

Được! Lão đầu quýnh lên, không lựa lời nói, ôn thần cũng nói ra, nói đến lần thứ hai mới phát hiện, lần này chết chắc, mặt mũi Diệp Tài trắng bệch, không biết nói cái gì cho phải.

Diệp Không cũng lần đầu nghe thấy danh xưng này, trừng mắt.

- Ôn thần?

https://thuviensach.vn

- Đây là, đây là, đây là...

Diệp Tài không biết nên nói từ đâu, thầm nghĩ xem ra sợ rằng cái mạng của ta cũng không còn rồi.

Suy nghĩ một chút, Diệp Không cười nói.

- Ôn thần? Nói ta? Ngoại hiệu này... Ta ôn các ngươi sao?

Diệp Không cười cười, trong nội tâm Diệp Tài có chút bất an, vội vàng giải thích.

- Kỳ thật cũng không phải người trong phủ đặt cho ngài, mà là nha dịch phủ nha đặt cho ngài truyền ra, mọi người cảm thấy xưng hô này rất... Rất...

- Rất hợp thích có phải hay không?

Diệp Không khoát khoát tay nói ra.

- Đứng lên đi, nếu không phải ngươi thì ta cũng không trừng trị ngươi, ôn thần thì ôn thần a, Cửu phu nhân có ở trong không?

- Có, lão nô dẫn đường cho ngài.

Chỉ đi thêm vài bước trong nháy mắt đến cửa, đẩy cửa, đã nhìn thấy Cửu phu nhân đang ngồi trên cái ghế lớn ở đại sảnh, trong ngực ôm một con mèo trắng giống như mèo Ba Tư, con mắt Cửu phu nhân nhắm lại, đôi mắt con mèo kia nửa màu hồng nửa màu lục mở lớn.

- Cửu phu nhân, Bát thiếu gia đến.

Diệp Tài đi đến thông báo, nhưng Cửu phu nhân một điểm phản ứng cũng không có, giống như đang ngủ.

Mới vừa rồi còn phát lửa lớn như vậy, trong nháy mắt liền ngủ mất? Diệp Tài biết rõ Cửu phu nhân là cố ý, mà hắn cũng không dám đắc tội vời người hung ác này, vì vậy không dám gọi, đành phải nói với Diệp Không.

- Bát thiếu gia, Cửu phu nhân mấy ngày mệt nhọc, đã ngủ, hay là ngài chờ một lát.

Hừ, Cửu phu nhân này, muốn ra oai phủ đầu với ta? Diệp Không nhìn Cửu phu nhân, khinh thường hừ một tiếng, nói ra.

- Nếu Cửu phu nhân ngủ, Tài thúc, ngươi cũng đừng phá giấc ngủ của nàng, để cho nàng ngủ thêm một hồi.

Diệp Tài cảm giác đầu mình không dùng được, đây không phải phong cách của Bát thiếu gia nha, hắn mà hét lớn một tiếng, ngủ thật hay ngủ giả

https://thuviensach.vn

cũng phải thức ngay, làm sao mà trở nên dễ nói chuyện như vậy?

Sau đó Diệp Không nói ra.

- Ngươi và tất cả nha hoàn đều lui ra ngoài đi, nhẹ một chút, đừng làm Cửu phu nhân thức giấc.

- Nha.

Diệp Tài ứng một tiếng, trong nội tâm cảm thấy có chuyện không đúng, vừa định dẫn nha hoàn đi ra, đột nhiên nghĩ đến điểm không đúng.

- Bát thiếu gia, chúng ta đi ra ngoài... Ngài?

Diệp Không trừng mắt trả lời:

- Ta đương nhiên là muốn nhìn Cửu phu nhân ngủ rồi!

- A?

Diệp Tài nghẹn họng nhìn trân trối, trong lòng nghĩ thầm, vì cái gì ôn thần này bảo chúng ta ra ngoài? Chẳng lẽ? Ông trời... ơ... i, lần này Cửu phu nhân rước họa vào thân rồi, chuyện gì Bát thiếu gia này cũng dám làm a.

Tuy Cửu phu nhân đang nhắm mắt, trong nội tâm cũng bối rối. Tiểu tử này đầu tiên là đuổi hạ nhân ra, muốn làm gì? Cô nam quả nữ, hắn không đánh chủ ý xấu chứ?

Cửu phu nhân âm thầm cân nhắc, tính toán, vẫn nên tự tỉnh a, đừng để tiểu tử này lợi dụng.

Cửu phu nhân mắt trợn trắng, đã nhìn thấy hai nha đầu kia chạy tới cửa, trong nội tâm giận dữ, chủ tử ta đây còn chưa lên tiếng, các ngươi đã dám bỏ lại ta mà chạy rồi hả?

- Thải Nhi, các ngươi muốn đi đâu vậy?

Cửu phu nhân thanh âm có chút băng hàn nói ra.

Hai nha đầu kia nghe được Cửu phu nhân lên tiếng, lập tức dừng bước chân lại, thầm nghĩ, thật không may, chưa kịp chuồn ra, lại đắc tội với phu nhân rồi.

Khẩu khí của Cửu phu nhân cực kỳ bất thiện, thanh âm âm trầm kia rất là khủng bố, hai nha đầu kia sợ Cửu phu nhân trách phạt, lập tức cuống quít giải thích:

https://thuviensach.vn

- Cửu phu nhân, là Bát thiếu gia để cho nô tỳ đi ra ngoài, nô tỳ không dám không nghe theo.

- Hừ, thật sao? Bát thiếu gia để cho hai người các ngươi giết ta, cũng không dám không nghe theo, có phải hay không?

Cửu phu nhân châm chọc làm cho hai nha đầu kia chân tay luống cuống, nàng mới liếc mắt nhìn Diệp Không, ra lệnh:

- Trở về!

Hai nha hoàn nhìn xem Diệp Không, lại dừng bước. Trong nội tâm phiền muộn, vận rủi đã đến trốn cũng trốn không thoát, không biết như thế nào đã kỳ diệu trở thành trọng tâm cho bọn hắn tranh phong, làm nha hoàn như ta đúng là không dễ dàng chút nào? Một người để ta trở về một người để ta đi ra, đến cùng nên nghe cái nào đây?

- Trở về!

Cửu phu nhân trông thấy hai nha hoàn do dự, cho nên gia tăng thêm thanh âm.

- Đi ra ngoài!

Trong miệng Diệp Không nhổ ra hai chữ càng có lực uy hiếp.

- Trở về!

- Đi ra ngoài!

Hai nha hoàn đứng tại chỗ bất động, một bước cũng không dám đi lên phía trước, càng không dám lui về sau, xem ra danh tiếng ôn thần xác thực đã ghi khắc vào lòng người.

Sợ hắn không sợ ta? Cửu phu nhân giận tím mặt, buông con mèo nhỏ, đứng lên, chỉ vào Diệp Không, quát:

- Diệp Không, ngươi muốn làm gì?

Cửu phu nhân vừa quát hỏi, chính thức làm cho hai người trở thành đối mặt.

- Ta muốn làm gì?

Diệp Không nở nụ cười rạng rỡ, dùng giọng điệu khiêu khích nói:

- Muốn cùng người một mình nói chuyện một chút. Như thế nào? Không dám? Không phải người không sợ ôn thần sao? Sao lại cứ làm khó hai nha hoàn đó thế, người đang sợ sao?

https://thuviensach.vn

Cuồng Đồ Tu Tiên
Tác Giả: Vương Tiểu Man
-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 141

Cái Tát.

Chương 141-142: Cái tát.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Một mình nói chuyện? Nói chuyện gì? Cửu phu nhân đúng là có chút sợ, có nha hoàn cùng quản gia bên cạnh, hắn còn không dám xằng bậy, nếu không hắn làm ra chút chuyện gì đó đối với mình, vậy thì thật đúng là khóc không ra nước mắt.

- Chúng ta không có gì phải một mình nói chuyện, có chuyện thì nói trước mặt mọi người, Diệp Tài cũng không cần đi, ở lại nghe một chút.

Cửu phu nhân một bộ dạng cao cao tại thượng gắng gượng nói.

- Ha ha, người sợ thì cứ nói đi!

Diệp Không nhịn không được bật cười, ngươi sợ ta còn muốn cùng ta đấu? Hôm nay ta cho ngươi còn dám kiêu ngạo như vậy nữa không!

Hai mắt của hắn một mực nhìn thẳng vào Cửu phu nhân, lại chậm rãi nói:

- Sợ ta đánh người? Hay là... sợ ta XXX người vậy?

Lời vừa xuất ra, chấn cho mọi người đều rớt cái cằm, Bát thiếu gia quả thật quá cường đại, cái gì cũng có thể nói ra miệng được. Hai nha đầu kia đều là nữ hài hoàn bích, nghe được ba chữ "XXX" thì khuôn mặt liền trở thành đỏ bừng.

Cửu phu nhân đúng là sợ bị hắn chiếm tiện nghi, bất quá những lời này biết là tốt rồi, cũng không cần nói ra mặt, nhưng thật không ngờ tiểu tử này lại nói trắng ra như vậy, hạ lưu như vậy, còn nói rất thoải mái, dường như là đang nói chuyện gì đó vô vị vậy.

https://thuviensach.vn

- Bối phận của ta có thể là trưởng bối của ngươi nha, ngươi sao có thể nói ra những lời như vậy trước mặt mọi người chứ?

Cửu phu nhân vừa thẹn vừa xấu hổ, sắc mặt đỏ bừng, chỉ vào Diệp Không, trong lúc nhất thời không biết mắng gì, cảm thấy mắng cái gì đều không ăn thua.

Người uống rượu bình thường đều không cho là mình nói lời say, ngưu nhân cũng giống như vậy, nói ra những lời trâu bò như vậy..., chính hắn cũng không thể không biết được, cho dù người khác đều bị hắn nói cho phát sợ hắn vẫn tùy tiện như cũ.

Diệp Không tiếp tục vẫy vẫy tay, không sao cả nói:

- Đừng kích động, ta chính là lưu manh vô lại, nói chuyện trực tiếp một chút, đừng trách móc. Bất quá Cửu phu nhân người cũng không cần phải lo lắng như vậy, tuy người lớn lên xinh đẹp, sữa cũng không nhỏ...

Diệp Không vừa nói vừa tiến lên trước một bước, dùng một loại ánh mắt làm cho người ta rất khó tiếp nhận chăm chú nhìn vào chỗ tơ lụa nơi đang bao chặt chẽ một tòa núi đôi nào đó, sắc mặt Cửu phu nhân càng đỏ hơn, cắn răng hằm hằm nhìn vào Diệp Không. Tiểu tử, ngươi cứ nhìn chằm chằm vào chỗ đó của ta, còn nói những lời hạ lưu như vậy..., ta nhất định sẽ nói cho Diệp Hạo Nhiên!

Ánh mắt Diệp Không tuy hèn mọn bỉ ổi, tuy nhiên lại có uy thế cường đại, Cửu phu nhân cảm thấy như đang có một tòa núi cao nguy nga trước mặt mình vậy, áp cho chính mình khó có thể mở miệng được.

- Thế nhưng là... ta đối với người lại không có hứng thú!

Diệp Không nhìn một hồi mới lên tiếng, ánh mắt vừa thu lại, Cửu phu nhân mới có thể thở được một chút.

- Diệp Không! Ngươi thật quá mức! Ngươi đối xử với trưởng bối như vậy quả thực là so với súc sinh cũng không bằng!

Cửu phu nhân cũng không phải là đèn đã cạn dầu, vung tay lên muốn cho Diệp Không một cái tát.

- Ngươi mới là súc sinh cũng không bằng!

Diệp Không nhẹ nhàng bắt lấy tay nàng, cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

- Tầm nhìn của ngươi nhỏ hẹp giống như con gà mái vậy, bụng dạ hẹp hòi, vừa mới lên đài liền vội vàng báo chút thù hận mấy năm trước; ngươi ở trước mặt không dám, sau lưng lại dám đùa nghịch âm mưu quỷ kế, giống như rắn rết vậy; còn nữa ngươi vừa rồi gào gào thét thét, sao mà giống như chó dại sủa quá vậy? Hừ, còn sợ ta làm ngươi... yên tâm, loại nữ nhân như ngươi, cho dù có cởi bỏ quần áo cũng chỉ như là con heo mẹ vểnh lên cái mông, giơ X trước mặt ta, ta cũng sẽ không có bất kỳ phản ứng nào.

Diệp Không đoạn văn này quá mức kinh ngạc, đã nghiêm trọng vượt quá tưởng tượng của nhân loại, chẳng những ví von một cái so một cái còn hình tượng hơn, hơn nữa trong đó lại xen lẫn những câu nói tục tĩu, thô tục.., làm cho mọi người ở đây đều cứng họng.

- Bát... bát thiếu gia...

Diệp Tài nói chuyện đã bắt đầu có chút lắp bắp, đã biết Bát thiếu gia đánh người lợi hại, nguyên lai mắng người cũng lợi hại không kém, Cửu phu nhân này đã bị chửi thành một tiêu chuẩn súc sinh, hay vẫn là tạp chủng súc sinh.

Càng nói, Diệp Tài càng cảm giác mình có chút không đủ sức lực:

- Những lời này của người, có phải hay không là hơi quá... quá đáng?

- Quá đáng, nếu để cho lão bà của ngươi trời lạnh như vậy đi chùi bồn cầu, ngươi cũng sẽ không nói ra những lời dễ nghe.

Cửu phu nhân rốt cuộc cũng tìm được cơ hội mở miệng, dùng một thanh âm sắc lạnh tràn đầy phẫn nộ gào thét:

- Cũng nên có người đi chùi chứ? Ngươi nói không để nó đi làm? Vậy ngươi nói nên để ai đi làm? Bản phu nhân an bài có gì sai sao? Một con nha hoàn mà thôi, nàng không làm chẳng lẽ ta làm? Buồn cười, lão bà ngươi? Có hay không làm lễ cưới? Không biết xấu hổ còn nói ra, ta đều cảm thấy mất mặt thay mẹ ngươi nha!

Cửu phu nhân mắng xong Diệp Không, lại chuyển sang mắng Tiểu Hồng:

- Nha hoàn chết tiệt, cho nàng làm chút chuyện đã kể lể khóc lóc, xem ta có chỉnh chết nàng không! Chùi bồn cầu là còn nhẹ đấy, nàng không làm ta

https://thuviensach.vn

liền dùng gia pháp hầu hạ nàng! Hành chết con đ! đó! Văn tự bán mình của nàng còn ở trong Diệp phủ, ta đánh chết nàng...

- Ta đ! mẹ mày đấy!

Diệp Không nén giận ra tay, một cái bạt tai làm cho khóe miệng Cửu phu nhân rỉ máu.

- Muốn báo thù lão tử? Diệp Tài, các ngươi đều đi ra ngoài cho ta! Đi ra ngoài!

Một tiếng rống đầy giận dữ này của Diệp Không, Diệp Tài cũng không dám ngây người thêm, hắn cũng không muốn bị ai đó đánh, hơn nữa Cửu phu nhân này đúng là không biết điều, ngươi nói chuyện khách khí một chút sẽ chết sao?

- Bát thiếu gia, người...

Diệp Tài cũng không biết nói thế nào rồi, cũng không thể nói, ngươi có thể đánh, nhưng đừng đánh chết là được.

Hai nha hoàn kia càng là sợ tới mức hai chân mềm nhũn, đi theo Diệp Tài, chạy ra khỏi phòng, trong phòng chỉ còn lại Cửu phu nhân và Diệp Không. Cửu phu nhân nén giận nhìn xem Diệp Không, nàng bụm mặt, trong ánh mắt tràn đầy vẻ oán độc.

- Ngươi dám đánh ta? Đánh đi! Ta muốn nói cho lão gia, để cho hắn trị tội ngươi! Đem một nhà các ngươi đều đuổi ra khỏi Diệp phủ! Cho ngươi sung quân, ngồi tù, chém đầu!

Cửu phu nhân cũng bị một cái tát tai này đánh cho nổi máu chanh chua trong người lên.

- Đừng nhao nhao như vậy, không biết lượng sức, lão tử bóp chết ngươi chỉ cần một phút là đủ.

Diệp Không hừ một tiếng.

Người khác đều rời đi, Cửu phu nhân vốn tưởng rằng tiểu tử này muốn đánh mình, nhưng lại phát hiện, hắn cũng không có tiếp tục đánh người, mà là đột nhiên hỏi một câu:

- Ngươi có nghĩ tới hay không, cái vị trí nội viện chủ trì này của ngươi là làm sao ngồi lên được?

https://thuviensach.vn

Những lời này cần tư duy suy nghĩ quá lớn, Cửu phu nhân sửng sốt một chút, có chút không rõ nhìn Diệp Không.

- Ta hỏi cái vị trí này của ngươi là làm sao ngồi lên được? Cái ghế này, cái ghế mà cái mông ngươi đang đặt lên đó...

Diệp Không vỗ vào cái ghế lớn sau lưng Cửu phu nhân, hỏi:

- Ngươi có biết là vì cái gì mà ngươi có thể ngồi lên đây không?

- Nhị phu nhân chết, lão gia để cho ta...

Cửu phu nhân đột nhiên nghĩ tới điều gì, chân mềm nhũn, thất thần ngã ra sau ghế.

- Nhị phu nhân vì sao lại chết, ngươi có biết rõ không?

Diệp Không lạnh lùng nói, đồng thời cúi người, cúi sát đến trước mặt Cửu phu nhân, nụ cười của hắn có chút dữ tợn:

- Hôm nay ngươi ngồi lên được cái ghế này, lại không có một chút lòng biết ơn, đã thế còn muốn lấy oán trả ơn, hắn là... ngươi cũng muốn theo gót chân Nhị phu nhân?

Lời nói của Diệp Không đã rất rõ ràng rồi, Cửu phu nhân lại liên tưởng đến cái chết của Nhị phu nhân, nàng chết vào ban đêm, ban ngày đúng là thằng này hành hung hai đứa con của nàng... chẳng lẽ Nhị phu nhân đúng là bị hắn...

Cửu phu nhân nghĩ tới đây, nhịn không được sợ run cả người, ông t... r... ờ... i...! Dĩ nhiên là hắn làm! Giết người không lưu chút dấu vết nào!

Trông thấy bộ dạng mặt mày biến sắc của Cửu phu nhân, Diệp Không biết rõ mục đích của hắn cơ bản đã đạt được, đứng thẳng người, vứt lại một câu, liền xoay người rời đi.

- Nhiều khi phiền toái đều là do mình tự tìm đến... Ta chỉ cho ngươi một lần cơ hội, đừng có lại khiêu chiến tính tình của ta, ngẫm lại con của ngươi a.

Diệp Không nói rõ cho nàng biết, ngược lại cũng không sợ nàng nói ra, chính mình đã có thể di chuyển được pháp khí, cho dù Diệp Hạo Nhiên có trở về, lại há có thể làm khó dễ được mình?

Diệp Không rời đi một hồi lâu, Cửu phu nhân mới bình thường lại, mới ngẩng đầu la lên:

https://thuviensach.vn

- Nhanh cầm hai mươi lượng bạc cho Mã tỷ, nói cho nàng biết từ nay về sau không cần trở lại nữa.

Một hồi này, Cửu phu nhân đã cân nhắc rất rõ ràng, tên ôn thần này chuyện gì cũng dám làm, nếu như mình thật sự chết đi, nhi tử cũng sẽ giống như Diệp Vũ, thậm chí còn thảm hại hơn... Nàng sợ, cũng không dám đấu với Diệp Không nữa.

- Vâng.

Đã trở về Diệp Tài trong nội tâm hít một hơi, sớm biết có lúc này hà tất lúc trước phải làm thế? Khuyên ngươi liên tục, không nên bị đánh mới nhớ được, người này a..., còn chính là ti tiện.

Cửu phu nhân nhớ tới Mã tỷ, muốn cho Mã tỷ đi, không nên chọc giận Diệp Không, có thể nàng nhớ tới đã muộn, Diệp Không trên đường trở về, vừa vặn đụng phải Mã tỷ.

Nữ nhân này trông thấy Diệp Không, như là trông thấy tử thần vậy, lần trước bị đánh, nàng đã bị đánh thành cà thọt rồi, đi đường khập khiễng.

Đối với nữ nhân năm lần bảy lượt khiêu khích mình này, Diệp Không đã chịu đủ rồi, tự nhiên sẽ không để cho nàng sống khoái hoạt, lại hành hung nàng một chầu, đánh cho nàng từ nay về sau chỉ có thể sinh hoạt trên xe lăn, lúc này mới thu tay lại.

- Việc này cứ như vậy là được rồi?

Hoàng Tuyền lão tổ không biết vì cái gì tỉnh lại vào lúc này.

- Cửu phu nhân tuy hận ta, nhưng dù sao cũng không nghĩ tới giết ta, ta cũng không cần phải giết nàng.

Diệp Không trả lời.

- Ai, cùng các nàng cần gì phải giảng đạo lý, trực tiếp giết chẳng phải là xong sao.

Diệp Không cười nói:

- Ngươi ít giả bộ, trong lòng ngươi muốn gì làm như ta không biết? Không phải là lúc trước giết Nhị phụ nhân ra tay quá đã, giết đến nghiện rồi chứ gì.

- Ta van ngươi, không nên quá khôn khéo như vậy có được không?

Hoàng Tuyền lão tổ bị nói trúng tim đen, cười hắc hắc nói:

https://thuviensach.vn

- Lần trước Nhị phu nhân già rồi, còn Cửu phu nhân này mới hơn hai mươi tuổi a, đôi núi kia... thật là đủ mãnh liệt nha!

Diệp Không vỗ vỗ tiểu kiếm bên hông, cười nói:

- Yên tâm, sẽ cho ngươi được thoải mái, ăn cơm trưa xong liền dẫn ngươi đi Tàng Xuân lâu.

- Có thật là đã giải quyết xong không?

Diệp Không trở lại tiểu viện của mình, lão nương cùng hai tiểu nữ chờ đã lâu rồi, Tiểu Hồng không thể chờ được nữa liền hỏi, lại sợ Diệp Không nghĩ mình vì lười nên mới không đi, lại nói:

- Nếu như không được... Muội đi buổi tối cũng được.

- Đương nhiên là đã giải quyết xong, bổn thiếu gia tự thân xuất mã, còn có sự tình không thể giải quyết được sao? Muội cũng đừng phiền não nữa, thị thiếp của Bát thiếu gia đi chùi bồn cầu, muội muốn đi, ta cũng không cho muội đi.

Diệp Không cười cười ôm cái eo nhỏ của Tiểu Hồng.

Diệp Không lần này đi ra, không có che che lấp lấp, hào phóng thừa nhận mối quan hệ giữa mình và Tiểu Hồng, điều này làm cho nội tâm Tiểu Hồng rất là vui vẻ, một đôi mắt mông lung dán chặt trên người Diệp Không, ánh mắt kia có thể đem người hòa tan.

Tiểu Hồng được sủng ái, trong nội tâm Lô Cầm rất là không có tư vị, cũng không phải nàng ghen, nhưng chính là nàng cảm thấy mình thiếu một chút dũng cảm, nàng biết rõ Tiểu Hồng được sủng ái đó là bởi vì Tiểu Hồng chủ động, nhưng mà bảo nàng chủ động, thật sự là nàng không làm được.

Trần Cửu Nương sớm đã nhìn ra mối quan hệ giữa Diệp Không và Tiểu Hồng, tuy Tiểu Hồng lớn hơn hai tuổi làm cho nàng có chút vướng mắc, nhưng hơn nửa năm này, cảm thấy Tiểu Hồng cũng không tệ, hơn nữa hai người họ sớm đã gạo nấu thành cơm, cơmn đã chín lại nấu đến cháy luôn rồi, cho nên Trần Cửu Nương cũng đành chấp nhận.

Đối với sự thân mật của hai người, Trần Cửu Nương nhắm mắt làm ngơ, trong nội tâm nàng cũng lo lắng đây này. Nói đến cũng buồn cười, nàng không lo lắng cho nhi tử, mà là lo cho người khác.

https://thuviensach.vn

Từ kinh nghiệm cho thấy, Diệp Không không có sự tình nào làm không được, Trần Cửu Nương là vì Cửu phu nhân mà lo lắng nhức đầu. Dù sao phương thức giải quyết vấn đề của nhi tử cũng quá trực tiếp, quá bạo lực, những tên đối thủ của hắn, không chết thì cũng bị thương, nàng có chút lo lắng Cửu phu nhân không may gặp phải 'độc thủ' của nhi tử.

- Ngươi... không có đem Cửu phu nhân thế nào a? Tướng quân rất sủng ái nàng cùng với Diệp Ưu đó? Nếu như nàng có chuyện gì, tướng quân trở về, ta như thế nào giao phó cho tướng quân chứ?

Trần Cửu Nương nói.

- Như thế nào là như thế nào? Không có như thế nào cả? Nàng tốt lắm, sống rất vui vẻ a.

- Ah.

Lão nương bình thường vẫn tương đối tin tưởng lời của con trai, Diệp Không vừa nói, Trần Cửu Nương liền tin ngay.

Nhưng Lô Cầm cũng không bị lừa gạt dễ dàng như vậy, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, ngẩng đầu lên nhìn trời, tự nhủ.

- Thật kỳ lạ, Cửu phu nhân mới lên chức quan được ba tháng, lửa cháy đang vượng a, nhẹ nhàng bâng quơ như vậy đã bị người lừa gạt, thật đúng là làm cho người ta khó tin được.

Nha đầu chết tiệt kia, không nói lời nào cũng không ai nói ngươi bị câm đâu. Diệp Không dùng sức trừng mắt nhìn tiểu nha đầu, phát hiện Lô Cầm đang đắc ý cười giống như một con tiểu hồ ly.

Quả nhiên Trần Cửu Nương cũng sinh nghi, cau mày nói:

- Không Nhi, tình huống đến cùng như thế nào, mẹ muốn nghe lời nói thật.

Lời nói thật? Nói ra không phải là sợ người sẽ lo lắng chết nha! Cho nên mắng được Cửu phu nhân máu chó xối đầu, cộng thêm quạt cho nàng một cái bạt tai, những thứ này đều là không thể nói được đâu.

- Cái này là nói thật mà!

Diệp Không rất vô tội nói ra.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

https://thuviensach.vn

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 143

Có Tài.

Chương 143: Có tài.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Con không có nói sai mà, kỳ thật Cửu phu nhân là một người rất dễ nói chuyện. Sau khi con đi qua, cùng nàng trình bày sự thật, giảng đạo lý, nàng phô bày chỗ khó xử của nàng, con cũng biểu lộ quan điểm của con, tất cả mọi người nhiệt tình trao đổi ý kiến không có gì dấu diếm. Tóm lại, cuộc đối thoại được tiến hành trong bầu không khí nhiệt tình hữu hảo, mọi người tuân theo tôn chỉ thà làm bị thương thân thể cũng không làm tổn thương tình bạn, hai bên nhường nhịn lẫn nhau, phối hợp với nhau, trải qua mấy hiệp giao phong, cuối cùng, thành công đạt thành nhất trí, hai bên chúng con mỗi người đều lấy được kết quả phi thường thỏa mãn cùng hài lòng...

- Ah, mọi người thỏa mãn là tốt rồi, về sau không nên hơi một tí liền đánh người.

Trần Cửu Nương nghe Diệp Không nói hươu nói vượn một hồi, cái ót đã chảy đầy mồ hôi, cũng không biết hắn nói thật hay nói dối, quay gót rời đi, đoán chừng là đi tìm mấy tên gia đinh nha hoàn biết chuyện, theo trong miệng người khác còn biết được chút lời nói thật.

Trần Cửu Nương rời đi, tiểu nha đầu Lô Cầm liền le lưỡi, làm cái mặt quỷ:

- Gạt người!

- Này! Muội có thể hoài nghi ngôn ngữ của ta, nhưng là không nên hoài nghi nhân phẩm của ta!

Diệp Không có chút thẹn quá hóa giận.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm vẫn có chút sợ Diệp Không, vừa nhìn thấy hắn tức giận, cũng liền nhường cho hắn, không nói, lại nhìn đến Tiểu Hồng, phát hiện sắc mặt của Tiểu Hồng rất kỳ quái.

Chỉ thấy trên khuôn mặt trắng noãn của Tiểu Hồng hơi đỏ lên, nhăn nhó, dường như muốn nói điều gì đó, nhìn nhìn Lô Cầm, lại nói không nên lời.

Lô Cầm còn cho là bọn họ có lời bí mật gì muốn nói với nhau, ngại mình làm vật cản, vì vậy nói ra:

- Diệp Không ca ca, Tiểu Hồng tỷ, các người trò chuyện, muội đi cùng mẹ nuôi.

- Không không không.

Tiểu Hồng biết rõ Lô Cầm đã hiểu lầm, kỳ thật ngược lại nàng cũng không có bí mật gì muốn nói với Diệp Không, chỉ là có chút chuyện thiếu nhi không nên biết, cho nên nói không nên lời.

Trông thấy Lô Cầm có chút không vui, Tiểu Hồng tranh thủ thời gian giữ chặt tay nàng, đỏ mặt nói:

- Tiểu Cầm, không phải có chuyện gạt muội, kỳ thật cũng không có gì, chỉ là tỷ cảm thấy đoạn lời nói vừa rồi của Bát thiếu gia... là thoại ý hữu thoại (câu nói có hàm ý khác)

- Đoạn lời nói nào?

Lô Cầm nói, Diệp Không cũng tò mò nhìn Tiểu Hồng.

- Chính là lời huynh ấy vừa mới nói đó, sau khi hắn đi tới, bày sự thật giảng đạo lý, rồi đoạn phía sau đó.

Diệp Không ngẫm lại nói ra:

- Đoạn phía sau? Chỉ là những lời nói khách sáo rất bình thường nha, ở đâu ra thoại lý hữu thoại... Muội đâu nghe ra cái gì, nói một chút coi.

Sắc mặt Tiểu Hồng càng thêm đỏ bừng, nhăn nhăn nhó nhó, nói không nên lời, phản ứng này càng làm cho Lô Cầm gấp hơn, thúc giục nói:

- Tiểu Hồng tỷ, tỷ nói mau đi.

- Ngươi nha, đừng có dông dài nữa, nói mau đi.

Diệp Không cũng rất tò mò, lão tử nói chuyện rất bình thường, biểu lộ của ngươi là có ý gì đây, làm giống như lão tử vừa kể Thập bát cấm vậy.

Tiểu Hồng bị bức phải nóng nảy, đành phải mở miệng nói ra:

https://thuviensach.vn

- Vừa rồi huynh ấy nói, sau khi ta tới, liền bày sự thật, giảng đạo lý, kế tiếp... Cửu phu nhân phơi bày thân thể của nàng, ta cũng biểu lộ một chút thân thể của ta, y phục của chúng ta đều không hề bảo lưu lại... Tóm lại, chuyện kia được tiến hành trong không khí nhiệt tình hữu hảo, bởi vì chuyện kia làm bị thương thân thể của Cửu phu nhân, nhưng không có tổn thương tình hữu nghị, sau đó giúp đỡ phối hợp cho nhau, trải qua vô số hồi giao phong... Cuối cùng, thành công đến được đỉnh cao, đều giúp cho nhau cảm giác được thỏa mãn.

- Muội... thật sự là quá tài tình! Sức tưởng tượng này, quá phong phú!

Diệp Không miễn cưỡng không có té xỉu cảm giác mình có lời mà không thể nói ra, Tiểu Hồng này có thể dựa vào câu nói nhảm của mình, lại có thể tưởng tượng được sâu xa như vậy, quả thật làm cho người ta phải bội phục, nhân tài đúng là nhân tài.

Một phen lời nói của Tiểu Hồng, làm cho Diệp Không xém chút nữa cũng tưởng đó là ý nghĩ của mình.

Lô Cầm của hiện tại cũng không phải là Lô Cầm của nửa năm trước, nàng đã nghe rõ ý tứ của Tiểu Hồng, nàng chẳng quan tâm đến thẹn thùng, cả giận nói:

- Diệp Không ca ca, sao ca có thể làm như vậy, Cửu phu nhân nói thế nào cũng là trưởng bối của huynh, làm sao có thể cùng nàng làm ra loại chuyện này chứ.

Dưới con mắt của nàng, nam nhân ba vợ bốn nàng hầu cũng không sao, thế nhưng ngươi xằng bậy đến mức này, Cửu phu nhân là bậc trưởng bối của Diệp Không, nếu như cùng Diệp Không phát sinh loại quan hệ này, vậy thì không phải hai người đã loạn cái kia rồi sao?

- Ta không có!

Diệp Không ủy khuất vô cùng, lão tử tùy tiện nói vài câu, lại rước lấy phiền toái như vậy, thật là muốn chết mà. Mỗi tay lôi kéo một nữ hài:

- Các muội nghe ta, ta đem quá trình nói lại cho các muội a... đi, đi phòng của ta, ta từ từ kể cho mà nghe.

Trở lại phòng của Diệp Không, hắn đem đầu đuôi gốc rễ câu chuyện nói ra, từ vào cửa đến đi ra ngoài, kể ra cho hết.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm lúc này mới yên tâm, nguyên lai Diệp Không ca ca không có làm sự tình kia. Cũng không phải Lô Cầm quản Diệp Không, mà là bất kể đại lục nào, loại sự tình loạn luân này luôn làm cho người ta căm ghét.

Đã biết đầu đuôi câu chuyện, Tiểu Hồng mặt đỏ lên, biết mình đã đoán sai, không có ý tứ quỳ xuống nói ra:

- Bát thiếu gia giúp muội làm việc, muội lại phỏng đoán lung tung, Tiểu Hồng sai rồi... thỉnh thiếu gia trách phạt.

Bộ dáng Tiểu Hồng bộ dạng vốn rất gợi cảm, những đường nét lồi lõm kia, rất chi là mê người, từ khi cùng Diệp Không làm chuyện tốt, càng lộ ra vẻ xinh đẹp, tăng thêm khuôn mặt hồng phơn phớt của nàng, đôi mắt rưng rưng dễ thương, máu dê trong người Diệp Không lại nổi lên.

- Vậy phạt muội quỳ một hồi... Ách, quỳ gần gần một chút.

Diệp Không kỳ thật cũng không có ý tứ trách phạt nàng, kỳ thật Tiểu Hồng cũng là nói giỡn một nửa, Diệp Không làm cho nàng quỳ, thực tế là nghĩ tới nửa năm trước một cái ban đêm nào đó.

Chuyện rất kỳ quái, hắn nhìn hai nữ thanh xuân trước mắt, vậy mà nghĩ tới Phong Tứ Nương ở Tàng Xuân Lâu, đặc biệt là cặp môi mềm phấn muốn câu chết nam nhân của Phong Tứ Nương.

Thương Nam đại lục không có lưu hành phương thức phục vụ bằng miệng, Tiểu Hồng một mực cũng không có nguyện ý, Diệp Không cũng không có bắt buộc nàng, trái lại càng làm cho hắn thương nhớ khôn nguôi làn môi mềm của Phong Tứ Nương.

Vừa nghĩ đến Tàng Xuân Lâu, Diệp Không lại nhịn không được hỏi:

- Tiểu Cầm, dường như buổi sáng huynh có nghe nói Long Hổ bang của chúng ta bày ra tuồng "Long Hổ huynh đệ hội" đã trình diễn ở Tàng Xuân Lâu, nói một chút, tình huống như thế nào đây?

Lô Cầm nhìn xem bọn hắn đưa tình, ngươi nông ta nông, trong nội tâm nàng có chút thất lạc, vừa mới nghe câu hỏi của Diệp Không, liền mở miệng nói.

- Diệp Không ca ca, huynh cũng không biết đâu? Gần nhất Nam Đô nội thành "hot" (^. ^) nhất đúng là vở tuồng này, mỗi ngày tại cửa ra vào của Tàng Xuân Lâu đều có người xếp hàng mua vé.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng kích động của Lô Cầm, Diệp Không đã biết việc này thành công, hay vẫn là thành công chưa từng có.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 144

Danh Nhân.

Chương 144-145: Danh nhân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Thương Nam đại lục vốn là khuyết thiếu hạng mục giải trí, chỉ vẻn vẹn có mấy bộ tuồng đế vương khen lão tướng, dân chúng sớm đã xem đến nhàm.

Thời điểm này, do Diệp Không làm chủ bày ra, Lô gia huynh đệ đảm nhiệm đạo diễn, Tri Danh thư sinh ghi từ hát, huynh đệ Long Hổ bang biểu diễn, bộ tuồng phản ánh một bộ phận nhân sinh của lưu manh này liền ngang trời xuất thế.

Bộ tuồng này vừa xuất thế, lập tức đưa tới oanh động, những cái... kia dân chúng đã bao giờ được xem cái này nha, trong đó chẳng những có tình bạn làm rung động lòng người, còn có tình yêu, càng có kinh tâm động phách diễn võ, đều là những thứ mà các bộ tuồng lúc trước không có, sao có thể không oanh động chứ.

Bốn tháng trước, bắt đầu biểu diễn ở Tàng Xuân Lâu, đến bây giờ vẫn là chật ních người xem, có rất nhiều người mộ danh mà đến, còn có rất nhiều người nhìn một lần chưa đủ, một lần lại một lần nữa đến xem lại, mỗi lần xem lại đều rơi nước mắt.

Căn cứ vào đề nghị của Diệp Không, 'Long Hổ huynh đệ hội' sẽ là một series phim, tập 1 sẽ được gọi là Long huynh Hổ đệ.

Kỳ thật tình tiết câu chuyện cũng không có gì, đơn giản chính là giang hồ huynh đệ, gặp bộ khoái bất lương, đại ca bị hại chết, anh em kết nghĩa cự tuyệt tiền tài phú quý, cùng người xấu đồng quy vu tận.

https://thuviensach.vn

Chính là đề tài làm phim máu chó của Hồng Kong trên địa cầu thập niên 90, nếu như là ở trên địa cầu thì sẽ bị mắng cho không còn một manh giáp, thế nhưng ở trên Thương Nam đại lục lại không giống vậy. Những người thị dân của Nam Đô thành nhìn xem rất là mới lạ nha, nhân vật chính không còn là đế vương vương tướng, cũng không phải thư sinh tài tử, mà là những tên du côn vô lại ở bên người, tình tiết đối với bọn họ đã rất khúc chiết phức tạp rồi, còn có, kịch võ trong đó, đều là dùng công phu thật, Thương Nam đại lục chính là thích xem võ công, người thật PK với nhau.

Bộ tuồng phất lên, Long Hổ bang cũng phất lên. Dân chúng vốn đối với mấy tên lưu manh này vừa hận vừa sợ, nhưng bởi vì bộ tuồng này, ấn tượng của mọi người đối với mấy tên lưu manh này đã có đổi mới, du côn đã biết giảng nghĩa khí giang hồ.

Trước kia tại tửu điếm, đều là mắng to bọn du côn vô lại ăn xong không trả tiền, nhưng bây giờ, chỉ cần là thành viên của Long Hổ bang, tất cả các lão bản trước kia đều nhiệt tình lôi kéo đám huynh đệ du côn bọn họ đến ăn uống chùa.

Còn có, trước kia nếu Long Hổ bang muốn mời một cao thủ gia nhập thì sẽ rất khó, cao thủ đều là muốn đi khảo thi Võ trạng nguyên, hoặc là đi quan phủ hay quân doanh nhậm chức, tối thiểu nhất cũng là muốn đi tiêu cục làm Võ sư, đứng đắn luyện võ, ai mà nguyện ý cùng một đám du côn lăn lộn trên đường cả ngày chứ?

Nhưng mà bộ tuồng này vừa diễn xong, việc này lại bất đồng, những cái... kia Võ sư đều là chủ động muốn gia nhập, công phu hơi kém chút thì trực tiếp không thu.

Sức ảnh hưởng của vở tuồng là vô cùng lớn, ngay cả các huynh đệ của Long Hổ bang bây giờ cũng bất đồng với khi trước, trước kia hai bên tranh đoạt địa bàn gây ra rất nhiều mâu thuẫn, thì bây giờ mở miệng hay ngậm miệng đều là "Huynh đệ", "Nghĩa khí". Mà ngay cả các việc như quấy rối dân chúng cũng ít đi, mỗi tên đều cảm giác mình đều thành danh nhân rồi, nếu đi ăn cơm chùa... thật sự là mất thân phận.

Những điều này đều là những điều mà Diệp Không rất vui vẻ muốn nhìn thấy, hắn ngược lại tịnh không để ý tới việc này kiếm được bao nhiêu tiền,

https://thuviensach.vn

hoặc là thu thêm được mấy tiểu đệ, điều hắn mong muốn chính là, hắn rốt cuộc cũng có thể thông qua cố gắng của mình, thay đổi một số người.

Ai nói Thương Nam đại lục là thế giới người ăn thịt người? Ai nói nơi đây chỉ có thực lực mà không có những điều khác? Ai nói nơi này chỉ có lãnh huyết cùng tàn nhẫn?

Sự thật chứng minh, người khác với động vật, nơi đây cũng có chính nghĩa, tình bạn, nhiệt huyết, tôn trọng,... những điều tốt đẹp này đều ẩn chứa trong lòng của mỗi người.

Mặc dù có là tối tăm, mọi người vẫn hướng chỗ có ánh sáng mà đi.

Diệp Không không có vĩ đại như vậy, cũng không cuồng vọng như vậy, không có sức lực đem Thương Nam đại lục biến thành thiên đường, thế nhưng ít nhất hắn cũng hy vọng... người bên cạnh cũng có thể được hưởng thụ những điều này, và hắn đã thành công.

- Diệp Không ca ca, bản lĩnh của huynh thật là lớn. Các ca ca của muội đều cảm thấy, bộ tuồng du côn này chính là thiên cổ kỳ trân, hiện tại bọn họ đều bội phục huynh muốn chết rồi!

Lô Cầm lúc nói chuyện lộ ra vẻ đặc biệt xinh đẹp, môi hơi mỏng nói chuyện rất nhanh, nói xong mỉm cười, viên nốt ruồi mỹ nhân dưới môi dường như cũng đang cười.

- Cái này đã tình là cái gì, lúc này mới tập 1, về sau còn có tập 2, tập 3, hàng loạt bộ tuồng, cho muội muốn xem cũng xem không xong.

Diệp Không cười rất đắc chí.

- Có thật không? Còn có tập 2? Diệp Không ca ca, muội cũng bội phục huynh muốn chết rồi.

Lô Cầm từ nhỏ lớn lên bên cạnh các ca ca lưu manh, tự nhiên đối với bộ tuồng này cũng có cảm xúc thật lớn, cho nên nghe nói còn có phần mới liền vui vẻ nhảy dựng lên.

- Nô tì cũng rất bội phục Bát thiếu gia!

Tiểu Hồng đang quỳ cũng ngẩng đầu nói ra, nàng cố ý nói rất chậm, như vậy làm nổi bật đôi môi mềm đỏ hồng no đầy của nàng, đôi mắt to ngập nước câu dẫn nhân tâm.

Diệp Không nuốt nước bọt, nói ra:

https://thuviensach.vn

- Nói cả buổi, ta đây còn chưa có được xem qua, bị các ngươi nói trong nội tâm ca cũng ngứa ngáy, xế chiều đi Tàng Xuân Lâu xem tuồng, hai người các ngươi ai đi?

Diệp Không nói xong, tay phải như là tùy ý duỗi ra, giống như là đặt trên vai Tiểu Hồng, kỳ thật lòng bàn tay của hắn chậm rãi luồn xuống phía dưới, muốn đi văn vê cái thứ phình lên trước người Tiểu Hồng.

Diệp Không ngồi ở trên bàn tròn dành cho bốn người, Lô Cầm vừa vặn ngồi ở đối diện, căn bản là nhìn không thấy trò mờ ám này của hai người, nàng chẳng qua là cảm thấy có thể đi ra ngoài rất là vui vẻ, nàng cười nói:

- Đương nhiên là bọn muội đều đi, hiện tại Tàng Xuân Lâu đã trải qua sửa chửa, dưới lầu được đổi thành rạp hát, lại làm thêm một cái cửa riêng biệt cho mọi người đi vào, nam khách nữ khách đều không có phân biệt.

Diệp Không âm thầm gật đầu, xem ra cái rạp hát này sinh ý xác thực rất tốt, nếu không Phong Tứ Nương cũng sẽ không cam lòng đem tầng thứ nhất cải tạo lại thành rạp hát. Mặt khác việc này cũng nói rõ con người Phong Tứ Nương cũng rất biết buôn bán, hiểu được biến báo, đem rạp hát làm thành một nhà riêng biệt, như vậy có thể hấp dẫn những người xem là nữ đến coi, cửa mở tài vào.

Diệp Không đang muốn nói gì, thì cảm thấy phía dưới có thứ gì mãnh liệt xiết chặt lấy, vừa cúi đầu nhìn, chỉ thấy một đôi mắt dễ thương của Tiểu Hồng đang mỉm cười nhìn mình, mà tay của nàng thì đang cầm lấy...

Hưởng thụ, cảm giác giống như chạm phải điện vậy, rất tê dại, rất xốp giòn!

Kỳ thật Tiểu Hồng lúc bắt đầu thật đúng là cho rằng Diệp Không muốn phạt nàng quỳ, nhưng khi tay của hắn với đến..., nàng đã biết được tiểu tử này nhẫn nhịn nửa năm, hiện giờ là muốn ăn chút điểm ngọt...

Biết được mục đích thực sự của Diệp Không, trong nội tâm của Tiểu Hồng cũng thư thái không ít, biết rõ Bát thiếu gia là không đành lòng trách phạt nàng, mà nàng quỳ gối giữa hai chân Diệp Không cũng cảm thấy từng trận nhiệt lực đánh úp vào mặt, quay đầu lại thoáng nhìn qua Lô Cầm, phát hiện nơi này là góc chết của ánh mắt nàng, vì vậy Tiểu Hồng cũng đánh bạo bắt được Tiểu Diệp Không.

https://thuviensach.vn

Diệp Không chột dạ nhìn thoáng qua Lô Cầm, phát hiện nàng không có chú ý, vì vậy cũng sẽ không có đẩy Tiểu Hồng ra, cảm nhận lấy cảm giác tê dại mà ma thủ của Tiểu Hồng mang lại

- Tàng Xuân Lâu có ghế lô không vậy? Huynh muốn dẫn mẹ đến xem, nhất định là mẹ cũng rất thích xem tuồng.

Diệp Không hít một hơi khí lạnh rồi nói.

Tuy Tàng Xuân Lâu vì rạp hát đã chuyên môn mở một chỗ riêng biệt, nhưng dù sao Trần Cửu Nương cũng là di nương của Diệp phủ, nếu như truyền đi, thê thiếp của Diệp Hạo Nhiên đi Tàng Xuân Lâu, thanh danh này liền khó nghe rồi.

Còn có một nguyên nhân, trên mặt Trần Cửu Nương không phải có một khối sẹo lớn sao, nếu như đi ra ngoài khó tránh khỏi mọi người sẽ vây xem, cho dù Diệp Không có ngưu hơn nữa, hắn cũng không ngăn được người khác quăng tới ánh mắt khác thường, điều này sẽ tạo thành tổn thương rất lớn đối với tâm lý của Trần Cửu Nương.

Nếu có ghế lô vậy liền dễ dàng, đồng thời, Diệp Không cũng càng thêm chờ mong vì Trần Cửu Nương đi tìm dược vật trị mặt, mình đã có thể sử dụng pháp khí rồi. Để cho lão nương đường đường chính chính xuất hiện trước mặt người khác, đây là tâm nguyện lớn nhất của Diệp Không, hắn tin tưởng ngày đó cũng không còn xa.

- Đương nhiên là có ghế lô, tại lầu hai, lần trước muội cùng ca ca của muội chính là ngồi ở lầu hai xem.

Lô Cầm nói ra.

- Như vậy thì tốt, buổi chiều có thể mang theo mẹ... cùng đi.

Diệp Không không khỏi hít một hơi thật sâu, nha đầu Tiểu Hồng chết tiệt kia thật sự quá lớn gan, dám đem thắt lưng của hắn cởi bỏ, đem vật kia thả ra ngoài.

- Khanh khách.

Tiểu Hồng cũng biết mình lớn mật, trong đôi mắt đẹp tràn đầy xuân ý, chớp mắt cười cười với Diệp Không, cái loại thần thái câu hồn đoạt phách này.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm vẫn không có phát giác ra hai người này đang làm gì, nàng nghe thấy Tiểu Hồng bật cười, liền hỏi:

- Tiểu Hồng tỷ, tỷ cũng chưa xem Long Hổ huynh đệ hội phải không? Buổi chiều đi cùng chứ?

- Đương nhiên.

Tiểu Hồng ứng phó một tiếng.

- Tỷ đương nhiên là muốn đi. Tỷ cũng chưa có xem đây này, mỗi ngày nghe những gia đinh cùng nha hoàn kia đàm luận cái gì gà rừng, vỏ chuối, bốn mắt, tỷ cũng không biết là chuyện gì xảy ra nữa, nghe đều nghe không hiểu.

- Na Nhĩ cùng Lạc Ngũ, gà rừng cùng vỏ chuối, đó là nhân vật chính số một cùng số hai đấy, bốn mắt chính là tên bộ khoái xấu xa, hiện tại ở Nam Đô thành này không người nào là không biết nha!

Lô Cầm cười nói thêm:

- Bất quá những ngoại hiệu này cũng rất kỳ quái, tỷ nói những tên du côn kia ngoại hiệu cũng kêu bằng nhủ danh, ví dụ như Tiểu Bảo á..., Đại Cường á..., cho tới bây giờ muội cũng không biết là có những ngoại hiệu kỳ quái như vậy nữa.

- Uh, tỷ cũng không rõ cái đó, nếu như là nhân vật giang hồ, thì nên lấy một cái ngoại hiệu vang dội chứ, ví dụ như nhất kiếm phong hầu, Nhất đao phá sơn. v. v. ha ha, nào có người gọi là gà rừng, vỏ chuối chứ?

Công phu giả bộ của nữ nhân thật đúng là lợi hại, đầu ngón tay Tiểu Hồng hoạt động, nhưng ngoài miệng lại không có chút sơ hở nào, Lô Cầm một chút cũng không nghi ngờ.

Tiểu Hồng lợi hại như thế, bản thân cũng không thể chân mềm được. Diệp Không nhưng thật ra là rất hưởng thụ, một bên là nha đầu như hoa như ngọc mang đến cho hắn từng đợt khoái cảm, bên người còn có một tiểu muội xinh đẹp tinh khiết không biết một chút gì, loại hưởng thụ này quả thực là trước kia có nghĩ cũng không thể nghĩ ra được nha.

- Gà rừng vỏ chuối còn có thể hiểu được, thế nhưng cái ngoại hiệu bốn mắt này, muội đến bây giờ cũng không hiểu được.

Lô Cầm có chút suy tư nói ra.

https://thuviensach.vn

- Ha ha, các ngươi đây liền không hiểu, bốn mắt chính là ánh mắt của hắn không được tốt nha, bốn con mắt đều không bằng hai mắt của người ta.

Diệp Không cũng nghiêm túc nói ra, nói chuyện chính là một chút cũng không run, hắn vừa nói chuyện với Lô Cầm, tay lại để xuống dưới bàn, chỉ vào tiểu huynh đệ, lại chỉ vào khóe miệng ưu mỹ của Tiểu Hồng.

- Bốn con mắt không bằng hai con mắt? Cái này là cái kiểu giải thích gì vậy, vậy tại sao không gọi là sáu mắt tám mắt, mà phải gọi là bốn mắt chứ?

Lô Cầm không rõ lắm hỏi thăm.

Cũng không thể nói cho ngươi biết kính mắt a? Diệp Không phiền muộn nói:

- Tóm lại bốn con mắt ý chỉ rằng con mắt không được, bốn mắt chính là mắng chửi người con mắt không dùng được rồi

- Ah...

Lô Cầm một bộ dáng bừng tỉnh đại ngộ, đón lấy cười nói:

- Hèn gì những cái tên này đều kỳ lạ như vậy, thì ra đều là do huynh đặt đấy! Có phải hay không?

Diệp Không lại biểu lộ rất kỳ quái, vừa cười vừa nói:

- Nha đầu thông minh, kỳ thật mấy cái tên đó là lúc rảnh rỗi ta tùy tiện nói mấy cái, mấy ca ca của ngươi cũng không biết sửa lại.

Diệp Không tại sao có biểu lộ cổ quái, bởi vì hắn cảm giác được tiểu huynh đệ của mình đang ở trong một địa phương mềm mại trơn trượt, vừa cúi đầu nhìn, dĩ nhiên là trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Hồng.

Thanh xuân nữ hài, khuôn mặt như hoa tươi đẹp khắp bốn mùa, Tiểu Hồng lại là cực thẹn, trên mặt đỏ bừng, thứ đồ vật đáng chết nào đó dán lên, lập tức làm cho Diệp Không hầu như muốn thu binh đầu hàng.

Mặt Tiểu Hồng càng đỏ hơn, nàng vẫn có chút không dám cho thứ đó vào miệng, cho nên đành phải dán trên gương mặt, nóng, căng phồng, bị phỏng, cái loại cảm giác này làm cho nàng cũng cảm thấy cảm xúc trào dâng mãnh liệt.

Lúc này Lô Cầm lại nói:

- Diệp Không ca ca, huynh cũng không biết, mấy người này hiện tại có thể phất lên, còn có nữ nhân vật chính Tình Mai kia, hiện tại tiền diễn xuất

https://thuviensach.vn

đều là mười lượng bạc, mỗi ngày chỉ cần bọn hắn bước ra khỏi cửa, liền có rất nhiều người hâm mộ đuổi theo muốn nhìn bọn hắn, muốn kí tên, tặng quà...

Tiểu Hồng dù đang bận việc vẫn không quên chen miệng vào:

- Xem tuồng thì xem tuồng, còn tặng quà? Những người này thực nhàm chán.

Diệp Không vỗ vỗ tóc của Tiểu Hồng, cười nói:

- Thứ này chính là Fans hâm mộ, mặc kệ là thời đại gì, luôn sẽ có minh tinh, có minh tinh thì cũng sẽ có truy tinh tộc, muội không biết, có chút truy tinh tộc có thể hâm mộ tới điên cuồng, làm ra những hành vi không giống ai.

Lô Cầm nghe được cái hiểu cái không, gật đầu nói,

- Diệp Không ca ca nói cũng có lý, những người kia xác thực rất điên cuồng. Nghe nói có không ít truy tinh tộc đi hơn mấy trăm dặm từ các quận quanh Hàng Châu tới đây chỉ để xem phong thái của gà rừng. Còn nghe đồn có mấy người nữ truy tinh tộc trên đường đi bị hổ ăn chết, các nàng chịu nhiều đau khổ mới đến được Nam Đô thành, chính là vì có thể được liếc mắt nhìn gà rừng.

Những Fans hâm mộ này cũng quá ngang bướng đi à nha, quả thực là đầu bò nha!

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 146

Bộ Tuồng Mới.

Chương 146-147: Bộ tuồng mới.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ta cũng được tính là một danh nhân của Nam Đô thành này, vì sao lại không có truy tinh tộc vậy?

Diệp Không rầu rĩ không vui nói.

Lô Cầm khanh khách nở nụ cười:

- Huynh bây giờ không còn là danh nhân rồi..., hơn nửa năm không xuất hiện, làm gì có người nói chuyện về huynh nữa, hiện tại tiêu điểm đàm luận của dân chúng Nam Đô thành chính là gà rừng và vỏ chuối, trăm dặm ngoài thành, quán trà ven đường, bất chấp mọi thứ, bên trong hay bên ngoài đều là nói về bọn hắn.

- Oa, nổi danh như vậy!

Diệp Không vừa chua vừa xót đau lòng hỏi thăm:

- Bọn gà rừng đó rất tuấn tú sao?

- Đúng nha!

Hai nữ cùng một chỗ nở nụ cười khanh khách, vừa cười vừa nói:

- Bất quá Bát thiếu gia càng đẹp trai hơn.

- Cái này còn không sai biệt lắm.

Trong nội tâm Diệp Không rất là thỏa mãn, vừa định để cho Tiểu Hồng hành động nhanh hơn, đột nhiên trong đầu nghe được một âm thanh nuốt nước miếng.

- Không tốt! Quên mất là còn một tên sắc quỷ!

https://thuviensach.vn

Diệp Không trong nội tâm kêu to, tranh thủ thời gian kéo quần lên, đối với Hoàng Tuyền lão tổ mắng:

- Này, lão quỷ chết tiệt kia! Ngươi xem đã đủ chưa?

- Thôi đi pa ơi..., có cái gì hay chứ, ngươi xem lão tổ ta là chim non sao? Nhìn lại ngươi xem, nhỏ như vậy!

Hoàng Tuyền lão tổ khinh thường mắng lại.

- Có nhỏ cũng lớn hơn ngươi!

Động tác của Diệp Không làm cho Tiểu Hồng có chút kỳ quái, hơn nữa quá đột ngột, làm cho ngay cả Lô Cầm cũng chú ý tới.

- Diệp Không ca ca, huynh đang làm gì ở đó thế? Tiểu Hồng tỷ, sao tỷ vẫn còn quỳ vậy?

Lô Cầm nháy nháy con mắt hỏi.

- Không có không có, không có việc gì, chẳng qua là tỷ mới véo cho hắn một cái mà thôi.

Tiểu Hồng mặt đỏ bừng tranh thủ đứng lên.

- Vậy sao mặt tỷ lại đỏ như vậy?

- Tỷ véo hắn, hắn liền đá ta, chúng ta mới đùa giỡn một chút.

Tiểu Hồng một tay bưng mặt, một bên giải thích.

- Đá một cái tỷ liền xấu hổ?

Lô Cầm có suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra được cái gì, nàng hay vẫn là người rất đơn thuần, sao có thể nghĩ đến, Diệp Không không phải dùng chân bình thường đá, mà là dùng cái chân thứ ba của hắn chứ.

Việc ứng phó Lô Cầm thì giao cho Tiểu Hồng giải quyết, Diệp Không vội vàng đối phó tên lão tổ lưu manh trong đầu.

- Này, lão tổ, van xin ngươi lần sau đừng có vô thanh vô tức rình xem trộm người khác có được không, tôn trọng tư ẩn của người khác là phẩm chất cơ bản của công dân, có biết bị nhìn trộm trong thời gian dài, sẽ để cho ta sinh ra tâm lý biến thái bạo lộ cuồng (thích khoe hàng) không...

- Nào có nghiêm trọng như vậy, ngươi vốn chính là bạo lộ cuồng...

Hoàng Tuyền lão tổ cũng biết sai rồi, không hề lẽ thẳng khí hùng như hồi nãy, mà là lẩm bẩm:

- Nhìn xem thì có gì chứ, được rồi, tính là ta sai á.

https://thuviensach.vn

- Cái này còn không sai biệt lắm, về sau có loại tỉnh cảnh này thì ngươi phải nhắc ta.

- Lão tổ ta cũng muốn gái nha, ngươi biết mà, lão tổ ta đã mười vạn năm không có đụng vào nữ nhân, mười vạn năm là bao lâu, ngươi có biết không hả, tiểu tử? !!!!!

Diệp Không cả giận nói:

- Ngươi làm sao có thể nói loại lời này chứ, nửa năm trước, Nhị phu nhân, không phải ngươi đã sờ soạng đủ rồi sao? Còn mười vạn năm.

- Thói quen, thói quen.

Hoàng Tuyền lão tổ mặt đỏ lên, nói sang chuyện khác:

- Các ngươi vừa rồi trò chuyện bộ tuồng gì mà sao nghe hấp dẫn quá vậy? Lão tổ ta cũng phải xem, tốt nhất là tuồng không mặc gì, nam nhân cùng nữ nhân, không mặc quần áo, làm chuyện kia, ha ha, sau đó biên thành tuồng cho mọi người xem.

Diệp Không té xỉu:

- Lão tổ, ngươi... cũng là người xuyên việt sao, JAV ngươi cũng biết.

Lúc ăn cơm giữa trưa, Diệp Không liền nói với Trần Cửu Nương, muốn cùng nàng ra ngoài xem tuồng, nhưng Trần Cửu Nương lại ngại vết sẹo trên mặt, không muốn đi ra ngoài, chết sống đều không đi, nói nàng mang theo mạng che mặt nàng cũng không đi.

Diệp Không biết rõ, Trần Cửu Nương cái này đã không chỉ... là vấn đề về vết sẹo thuần túy, mà đã là vấn đề tâm lý, trường kỳ ở trong nhà không chịu đi ra ngoài, làm cho nàng sợ hãi, sợ gặp người lạ, sợ người ta bàn tán vết sẹo của nàng.

- Quên đi, vậy thì mẹ ở nhà nghỉ ngơi cũng tốt.

Ý tưởng đi tìm thuốc cho Trần Cửu Nương trong lòng Diệp Không càng thêm mãnh liệt rồi, nếu muốn giải quyết những vấn đề này của Trần Cửu Nương, cũng chỉ có chữa cho tốt mặt của nàng, nàng đã không có vết sẹo thì tự nhiên là chướng ngại tâm lý cũng không còn, đương nhiên là nàng sẽ không còn sợ nữa.

Buổi chiều, tại cửa ra vào của Tàng Xuân Lâu.

https://thuviensach.vn

Thời tiết rét lạnh, lại ngăn không được sự nhiệt tình của người xem, trước ô cửa bán vé người xếp thành một hàng dài, 50 văn xem một hồi, mặc dù không rẻ, nhưng đại bộ phận thị dân Nam Đô thành này vẫn có thể chịu được.

Có hai loại vé, 50 văn chính là vé thường, ngồi ở hàng sau, mỗi người một cái ghế lớn, bên cạnh ghế có một ly trà thơm; còn có một loại vé hơi đắt, là hàng phía trước, đó là một cái bàn tròn nhỏ, mỗi bàn có 4 cái ghế, mỗi ghế là hai mươi lượng bạc, cung cấp một chút điểm tâm đơn giản.

Hàng phía trước nhờ gần, nên thấy rõ ràng, hơn nữa ngồi trước cũng rộng rãi, cho nên người có chút tiền đều tranh mua vé hàng trước, về phần những người mang theo thân bằng hữu hảo, càng là bao một lần mấy bàn.

Bởi vì như vậy nên khó tránh khỏi chuyện cháy vé, có một lão tiên sinh đang ảo não vì chuyện này, hắn sớm đã nghe nói đến có một bộ tuồng đang hot, hôm nay đến xem đến cùng là xảy ra chuyện gì, không ăn cơm trưa mới tới được, ai ngờ xếp hàng một hồi, hàng phía trước đã không còn chỗ.

Cũng không phải lão ham thoải mái, mấu chốt là tuổi hắn hơi lớn nên thính lực không được tốt cho lắm, sợ ngồi xa nghe không rõ.

- Lão tiên sinh, hàng sau cũng không tệ lắm, chỉ có 50 văn

Nhân viên bán vé nói.

Được, nếu như đã đến, cũng không thể trở về tay không, lão tiên sinh vừa định rút tiền, bên cạnh có một hán tử trẻ tuổi, thoáng kéo cánh tay của lão tiên sinh:

- Hắc, ngài vừa nhìn là biết người có thân phận, sao có thể cùng những người quê mùa kia ngồi cùng một chỗ đấy.

Lão đầu không vui nói:

- Nghề nông chính là căn bản của một nước, là tiền đề để ổn định đất nước, ngươi làm sao có thể khinh thường những nông hộ (hộ làm nông) này như thế, nếu không có hoa màu lương thực do họ làm ra, ngươi cơm đều ăn không đủ no, còn có thể đứng ở chỗ này sao? Đừng nói ngươi có tiền, đất hoang cằn cỗi, ngươi có thể đem bạc làm cơm ăn sao?

Mấy người phía sau đúng là người từ nông thôn đi lên, nghe xong lời nói của lão tiên sinh, lập tức nhìn hằm hằm vào tên hán tử đó.

https://thuviensach.vn

Tên hán tử này kỳ thật chỉ là một người đầu cơ vé, không nghĩ tới một câu nói tùy tiện của mình, liền bị người nhìn chằm chằm vào như vậy, biết rõ không thể để chuyện này từ đùa thành thật được.

Hắn cười khổ một tiếng, xuất ra hai vé hàng trước, nói ra:

- Lão tiên sinh không nên tức giận, ta chỉ là muốn bán vé mà thôi, không có ý gì khác, vé này do ta mua vào sáng sớm, buổi chiều tạm thời có việc, không có thời gian xem, muốn bán lại cho lão, mỗi vị trí ba lượng bạc.

Lão tiên sinh cũng không phải là người thường xem tuồng, cũng không biết chuyện đầu cơ vé, mặc dù đối phương bán đắt hơn một lượng bạc, hắn cũng không có chú ý, móc bạc ra, mua một vé hàng đầu.

- Chỉ cần một vé thôi à?

Tên hán tử kia có chút buồn bực, xem ra còn muốn tiếp tục chào hàng, chỉ cần làm một chuyến này có thể nói là đã lợi kếch sù, một ngày bán ngược lại mấy tấm vé, mấy lượng bạc liền tới tay, bằng với tiền lương của một người làm việc tay chân trong mấy tháng rồi.

Mấy tấm vé này bán cũng rất đắt hàng, không có một hồi đã có một nha dịch vội vàng chạy lại, mua một tờ còn dư lại, còn muốn, đã không có.

- Phong lão bản, không thể tưởng được đã nửa năm trôi qua rồi, nàng hay vẫn là bốc lửa như vậy nha.

Đứng ở cách đó không xa, trước cửa thông với lầu hai Tàng Xuân Lâu, Huynh đệ Lô gia ăn mặc áo ngắn bằng lông cùng Phong Tứ Nương một thân da hồ ly màu trắng, đang một bên chờ đợi một bên tán gẫu.

- Đúng nha, hiện tại thu nhập của rạp hát, đã vượt qua lợi nhuận do mấy cô nương kia thu vào rồi.

Phong Tứ Nương nhìn xem hàng người chen lấn trước mặt cũng có chút vui mừng.

Từ khi Long Hổ huynh đệ hội bắt đầu diễn ở Tàng Xuân Lâu, nàng còn có chút không tình nguyện, nếu không phải xem mặt mũi của Bát thiếu gia, nàng mới không đáp ứng để những tên tam giáo cửu lưu kia chen vào Tàng Xuân Lâu, dù sao ở đây cũng là nơi có chút danh tiếng.

Nhưng ai biết thứ này diễn một lần liền nổi tiếng, sinh ý thịnh đến mức không tưởng, tiền vé thu được chính là một con số rất lớn, hơn nữa khán

https://thuviensach.vn

giả còn dùng rượu và điểm tâm của nàng, nàng cùng Long hổ bang đều kiếm được đầy bồn đầy bát.

Các cô nương ở Tàng Xuân Lâu cũng rất vui vẻ, lưu lượng người xem càng lớn, việc buôn bán của các nàng càng khá, đặc biệt là trong bộ tuồng này cần không ít nữ diễn viên phụ, các nàng chỉ cần mặc áo vào đi lên sàn dạo một vòng, thì cũng được cho là tiểu minh tinh rồi, giá trị con người tăng gấp đôi, những tên có tiền kia cũng cam lòng chi nhiều thêm một chút để được nếm cảm giác lạ.

Đều kiếm tiền, tất cả đều vui vẻ. Mọi người đều biết đây là chủ ý của Bát thiếu gia, kiếm tiền, đều là nhớ tới công đức của Bát thiếu gia, cho nên khi nghe hôm nay Bát thiếu gia muốn tới, huynh đệ Long Hổ bang đều xếp hàng bên ngoài Tàng Xuân Lâu nghênh đón.

- Nếu như không có Bát thiếu gia, sẽ không có chúng ta hôm nay...!

Lô Tuấn đột nhiên cảm khái nói, hắn cũng cảm giác rằng mình rất may mắn, nếu như không phải tín niệm của mình kiên định, đội mưa đi báo tin, thì cũng sẽ không có những ngày tốt lành hôm nay.

Đúng nha, Bát thiếu gia thật đúng là nhân trung chi long (rồng trong loài người nha), một cái chủ ý đã để cho Long Hổ bang của chúng ta vừa có tiền vừa có người, đời nay ta chỉ phục mình hắn.

Lô Nghĩa càng là bội phục Diệp Không hơn nữa.

Một chủ ý kia của Bát thiếu gia chính là thiên quân vạn mã nha, thần, Thương Nam đại lục có bao nhiêu du côn, bao nhiêu bang phái, nhưng ai có thể nghĩ đến việc diễn tuồng để tuyên truyền chính mình chứ? Bát thiếu gia nói, cái này gọi là hình tượng con người, bang phái văn hóa.

- Cũng không biết mưu ma chước quỷ của Bát thiếu gia làm sao mà lại nhiều như vậy? ha ha.

Phong Tứ Nương che miệng cười cười, nữ tử thành thục thùy mị làm cho lòng người nhộn nhạo.

Lúc này lại có một trận gió thổi tới, đem một góc áo choàng làm bằng da chồn của Phong Tứ Nương thổi lên, nàng liền nắm thật chặt góc áo, bởi vì bên trong ăn mặc rất ít, rất đơn bạc, cho nên hiệu quả chống lạnh tương đối

https://thuviensach.vn

kém, vì cái gì nàng phải mặc ít như vậy, làm lộ ra nhũ phong no đầy cao ngất của nàng như vậy, còn không phải là vì Bát thiếu gia sao.

Trong nội tâm Phong Tứ Nương không quá nguyện ý thừa nhận điều này, Bát thiếu gia mới mười lăm tuổi, chính mình lớn gấp đôi tuổi hắn, nếu như mình lập gia đình sớm, hài tử lớn như vậy cũng là điều bình thường.

Nhưng vì cái gì một đứa bé trai như vậy, lại có thể làm cho nội tâm vốn đã tĩnh lặng của mình lại lần nữa gợn sóng, khiến cho mình ngày đêm nhớ hắn không nguôi.

Bất quá nhìn huynh đệ Lô gia bên cạnh, liền cảm thấy đỡ khó chịu, hai huynh đệ này cũng không nhỏ hơn mình bao nhiêu, nhưng bọn họ lại kính nể Bát thiếu gia từ tận trong xương cốt, thậm chí còn khâm phục hắn hơn cả chính mình, hâm mộ cuồng nhiệt giống như Diệp Không là một thần minh vậy

Nhiều nam nhân còn lớn hơn so với hắn, đều kính nể hắn như vậy, ta một nữ nhân, kính nể ngưỡng mộ một chút thì đã làm sao chứ. Phong Tứ Nương đột nhiên nghĩ tới ngày đó tại dưới ánh trăng, quỳ trước mặt hắn, nhìn xem uy vũ đại tướng quân của hắn ở trước mặt mình, thân cận như vậy, hùng tráng như vậy, cũng có thể làm cho mình cảm giác được từng đợt nhiệt lực, ngón tay nhỏ nhắn của mình mới thoáng sờ nhẹ một cái, cũng cảm giác được nó đang nhảy nhót, mà trái tim mình cũng gia tốc thêm vài phần.

- Bát thiếu gia đến!

Đột nhiên có một người lớn tiếng hô lên, cắt đứt tạp niệm của Phong Tứ Nương, ngẩng đầu, chỉ thấy ba đình kiệu nhỏ đang đi tới trước mặt.

- Ha ha, Lô Tuấn ngươi lại rắn chắc hơn rồi, tranh thủ thời gian tìm chị dâu cho Tiểu Cầm nha, còn có, Lô Nghĩa ngươi cũng phải cố gắng lên, mẹ ngươi đang chờ ôm cháu trai đó.

- Bát thiếu gia, ngài đừng có trêu đùa chúng ta nữa, chính ngài cũng đừng trì hoãn nữa.

Lô Tuấn cũng cười nhìn xem Diệp Không, lại nhìn xem Lô Cầm.

Lô Cầm bị hắn nhìn đến có chút ngượng, một đôi bàn tay trắng như phấn đánh vào trên người Lô Tuấn:

https://thuviensach.vn

- Ca! Huynh nói cái gì vậy?

Lô Nghĩa cũng cười:

- Nữ nhi chính là như vậy, về nhà chồng, liền quên nhà mẹ đẻ, ngay cả thân ca ca của mình cũng đánh... Oa, muội làm thật sao, cứu mạng nha!

Diệp Không nhìn bọn họ ồn ào, hướng sang Phong Tứ Nương hàn huyên:

- Phong lão bản, đã lâu không gặp, sinh ý cũng không tệ lắm phải không?

- Ha ha, cái này còn không phải là nhờ phúc của Bát thiếu gia.

Hôm nay Phong Tứ Nương ăn mặc rất tỉ mỉ, quần áo chẳng những bó sát người lộ ra thân hình xinh đẹp, mái tóc đen nhánh cũng được trang điểm cẩn thận, trên thái dương còn cố ý treo một túm, rất là động lòng người, còn có khuôn mặt kia cũng trắng trẻo vô cùng, tựa như một cô nương vậy.

Tuy trên mặt Phong Tứ Nương có vẻ rất vui vẻ, thế nhưng mà trong nội tâm cũng không ngừng kêu khổ, Bát thiếu gia này còn mang theo hai vị cô nương đi theo, dáng người của Tiểu Hồng kia vậy mà cay tới cực điểm (ý nói dáng chuẩn điện nước đầy đủ), chỗ nào nên cao thì cao, nên thon thả thì lại thon thả đến cực điểm, ăn mặc quần áo mùa đông vậy mà cũng không thể ngăn trở được dáng người nóng bỏng của nàng.

Mà thiếu nữ Lô Cầm kia lại càng khiến cho nàng tự ti, niên kỷ so với mình nhỏ như vậy thì cũng không cần nói, hơn nha đầu kia lại còn đáng yêu, vóc dáng cao gầy, làn da trắng bạch như tuyết, còn có cái nốt ruồi tiểu mỹ nhân dưới khóe miệng kia đúng là rất xinh đẹp, vị trí của nó thật sự là quá xinh đẹp rồi, không cao một phân, cũng không thấp một phân, không lớn một chút, cũng không nhỏ một điểm, bất kể là cười hay là thẹn thùng, đều có một loại phong tình đánh động nhân tâm.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 148

Tiểu Bá Vương.

Chương 148-149: Tiểu Bá Vương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Bên ngoài lạnh, mọi người mau vào trong a.

Trong nội tâm Phong Tứ Nương chán nản, cũng không có nhiều lời, liền dẫn đám người Diệp Không lên lầu.

Bọn Diệp Không cũng không phải từ rạp hát tiến vào, mà là trực tiếp từ cửa nhỏ lên lầu.

Lầu hai, chính là nghiệp vụ truyền thống của Tàng Xuân Lâu này rồi, bất quá lầu hai cũng có mấy gian phòng không tệ, có thể trông thấy sân khấu kịch phía dưới, cho nên bị Phong Tứ Nương đổi thành ghế lô, khách quý bình thường có thể ngồi ở đây, uống chút rượu, nhìn tuồng kịch, lại làm làm nữ nhân, đây đã cuộc sống sung sướng nhất trên Thương Nam đại lục này rồi.

Mặc dù Tiểu Hồng cũng là một nha đầu can đảm, bất quá đây là lần đầu tiên tới nơi phong nguyệt này, cũng không dám nói chuyện lung tung lộn xộn, bề ngoài trông như trang nghiêm, nhưng con ngươi đen lúng liếng lại đang len lén dò xét. Thanh lâu từ trước tới nay đều là cấm khu của nữ nhi, nếu không phải là xem tuồng, cả đời Tiểu Hồng cũng sẽ không tiến vào nơi này, cho nên đương nhiên rất hiếu kỳ, nói cách khác, chả khác gì nam sinh có hứng thú đối với phòng toalet nữ cả.

Bất quá nha đầu Tiểu Hồng cũng không có thấy cái gì, thời tiết lạnh, các cô nương đều trong phòng, trong lối đi nhỏ vắng ngắt, sạch sẽ, bộ dạng rất

https://thuviensach.vn

bình thường, Tiểu Hồng thật sự nghĩ không ra vì sao nam nhân lại lưu luyến chỗ này đến mức không muốn về như vậy.

Rất nhanh đi vào ghế lô ở lầu hai, trong phòng hai cái bàn lớn, trên bàn có dưa leo làm điểm tâm, bàn đối diện, có một cửa sổ rất lớn, tầm nhìn của cửa sổ vừa vặn nhìn tới sân khấu kịch, từ trên cao nhìn xuống, thấy rõ ràng, mà ngay cả tình huống của các thính phòng phía dưới cũng là nhìn rất rõ ràng.

Một bàn là để đàn ông ngồi, một bàn là nữ quyến ngồi, đó cũng không phải là kỳ thị nữ nhân, mấu chốt là chủ đề bàn luận của nam nữ không giống nhau, hơn nữa vật phẩm bày biện trên bàn cũng không giống nhau, nữ nhân bên kia dùng điểm tâm là dưa leo làm chủ, nam nhân bên này lại dùng rượu làm chủ.

Diệp Không cùng Huynh đệ Lô gia ngồi một bàn, Phong Tứ Nương tức thì mang theo Tiểu Hồng cùng Lô Cầm ngồi xuống một cái bàn khác.

Ghế lô khách quý này chính là không giống với ghế lô bình thường, trước mặt mỗi người còn có một bản ghi lại nội dung vở tuồng, để cho khách qúy đọc qua, đụng phải chỗ nào nghe không rõ, có thể lấy ra nhìn.

Đương nhiên, Diệp Không chính là không phải một khách quý bình thường, hắn hưởng thụ đãi ngộ không chỉ có như vậy, rất nhanh, ba nam một nữ đứng ở trước mặt đám người Diệp Không.

- Các ngươi chính là diễn viên chính đó ư, ừ, không tệ, có chút ý tứ.

Diệp Không cười nói, diễn viên ở Thương Nam đại lục còn ở giai đoạn sơ cấp, tuyệt đối không giống như ở địa cầu nhân vật chính bắt buộc phải đẹp trai, đây là việc mà người xem trên Thương Nam đại lục không thể chấp nhận được.

Cho nên Diệp Không vừa nhìn, liền đoán được người cao cao anh tuấn nhất chính là gà rừng, người mặt hình vuông chính là vỏ chuối, còn tên thần hình xấu xí u ám kia, chắc chính là bốn mắt, còn nữ hài xinh đẹp cuối cùng, chính là nhân vật chính Tình Mai rồi.

- Đa tạ Bát thiếu gia cùng các vị thiếu phu nhân khen ngợi.

Mấy người này tuy bây giờ có không ít Fans hâm mộ, thế nhưng ở trước mặt Diệp Không, vẫn là không có tư cách ngồi cùng bàn.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng trông thấy bốn người này, trong nội tâm có chút kích động, nàng cũng không phải truy tinh tộc, nàng là cảm thấy mấy nhân vật chính mà mấy tên gia đinh nha hoàn lải nhải cả ngày trong miệng, rõ ràng còn đối với mình quỳ xuống, trở về sẽ có chuyện để kể cho bọn họ nghe.

- Ừ, mà thôi.

Diệp Không ý bảo bọn hắn đứng lên, sau đó nói:

- Diễn cho tốt, ta từng nghe qua một câu, thời khắc khi diễn viên đứng ở trên sân khấu, thì ngươi đã không phải là ngươi rồi.

Người chung quanh đều cười vang, đào kép cũng không có địa vị cao gì ở trên Thương Nam đại lục, diễn nghệ trên phương diện lý luận càng là khiếm khuyết, ai cũng không hiểu ý tứ của Diệp Không.

- Hắn không phải hắn, vậy thì là ai chứ?

Phong Tứ Nương uyển chuyển động lòng người lắc eo thon đi tới, đứng ở bên cạnh Diệp Không, cười hỏi.

- Hắn đương nhiên cũng không phải là hắn, hắn đã trở thành chính người trong vai diễn kia! Từ khi bắt đầu vở diễn, ngươi chính là gà rừng, gà rừng chính là ngươi, gà rừng yêu hận tình cừu như thế nào thì ngươi cũng là như vậy, dù thế nào cũng không thể theo góc độ người xem ở ngoài mà diễn nhân vật của mình.

Diệp Không mặc dù đối với phương diện này biết không nhiều lắm, nhưng Thương Nam đại lục này căn bản là chưa nói tới kỹ xảo biểu diễn, chính là theo từ hát mà thôi, tối đa có mấy người có thể nhìn theo góc độ của nhân vật chứ, bọn họ làm gì có khái niệm hòa mình vào nhân vật, bây giờ nghe Diệp Không nói như vậy, mấy người diễn viên này cũng lâm vào trầm tư.

Diệp Không nói xong, khua tay nói:

- Các ngươi đi chuẩn bị đi, diễn thật tốt, tập 2 cũng là do các ngươi diễn.

- Tạ Bát thiếu gia!

Bốn người vội vàng hành đại lễ, chỉ cần bộ tập 1 này đã mang đến tiền tài danh dự cho bọn họ rồi, nếu lại được diễn tập 2, nhân khí tất nhiên càng vượng.

https://thuviensach.vn

Mấy người trên mặt đại hỉ, vội vàng dập đầu, Tình Mai kia càng là ném cho Diệp Không mấy cái mị nhãn.

Huynh đệ Lô gia cũng nhớ kỹ tập 2, liền vội vàng hỏi:

- Bát thiếu gia, những người văn nhân viết chữ kia đều đã sẵn sàng, chỉ chờ chủ ý vàng ngọc của Bát thiếu gia.

Diệp Không cười nói

- Tập 2... nên dùng câu chuyện của Hạo Nam ca a.

Cấu tứ của tập 2 đương nhiên cũng không vội tại nhất thời, mấy người diễn viên đều vui vẻ rời đi, nữ hài Tình Mai kia càng là làm ra bộ dạng không nỡ.

Lô Nghĩa tiến đến nói bên tai Diệp Không:

- Cô gái này như thế nào? Chính ta tuyển đấy, không tệ a?

Không có quy tắc ngầm a? Diệp Không trả lời:

- Không phải tiểu tử ngươi đã xài qua rồi đấy chứ?

Bị Diệp Không một câu nói trúng, Lô Nghĩa mặt đỏ lên:

- Bát thiếu gia, ngài đúng là thần nhân a..., cái này cũng biết, nếu không ngài cũng thử xem, rất chặc, nước lại nhiều...

- Ngươi cũng không sợ Tiểu Cầm đánh ngươi.

Diệp Không tức giận thưởng cho hắn một cái hạt dẻ, mắng:

- Tìm cô nương đúng đắn rồi kết hôn sinh hài tử a, mẹ ngươi đang chờ ôm cháu trai kia kìa, Tình Mai kia làm làm coi như xong, cũng không phải mặt hàng đứng đắn gì.

Diễn viên đi ra, mắt thấy muốn bắt đầu diễn, nhưng mà dưới thính phòng lại có chút ít tranh chấp.

Nguyên lai là lão giả lúc nãy mua vé chợ đen, lão ngồi một bên uống trà một bên chờ xem kịch hay, nhưng lúc này, lại có phiền toái đến.

Chỉ thấy một đại gia hỏa cao lêu ngêu mang theo mấy tên nha dịch bước vào, vừa tiến đến, ngồi xuống ngay bên cạnh lão giả, sau đó hét lên:

- Thời điểm các ngươi kiếm tiền đã đến, nha nội tôi đây ra giá năm lượng bạc mua vé của các người, lại tặng một vé hàng ghế sau, ai muốn bán thì nhanh lên.

https://thuviensach.vn

Quanh bàn tròn có bốn chỗ ngồi, hai người khác vừa nghe có loại chuyện tốt này, vội vàng cầm bạc, chuyển sang ngồi ở hàng ghế sau.

Một tờ vé bất quá mới hai lượng bạc, bây giờ người ta ra giá năm lượng bạc, còn tặng một tờ vé hàng ghế sau, có kịch hay để xem còn có tiển, việc này không làm, ngốc à?

Tên nha nội cao lớn kia, cùng rất nhiều nhân sĩ ở đây đều nghĩ như vậy.

Nhưng mà bọn họ lại không ngờ được, thật là có người ngốc.

Lão giả kia động cũng không động, hỏi lại:

- Nha nội, ngươi là muốn mời bằng hữu đến xem sao? Nếu là có thân hữu nơi khác đến cần phải xem hôm nay, lão phu có thể nhượng lại với giá gốc. Bất quá nếu bằng hữu của ngươi không phải là cần thiết lắm, vậy lão phu sẽ không...

- Ta nói lão đầu, lão nói lời vô dụng để làm gì, ta nghe đến đau cả đầu, cho lão thêm hai lượng bạc, bảy lượng bạc mua vị trí của lão, lão có đi hay không?

Lão giả kia lắc đầu, kiên trì nói:

- Vị nha nội này, ý của ta, nếu ngươi có việc gấp, ta chuyển nhượng với giá gốc, nếu như ngươi không gấp, vậy hãy để yên lão phu xem kịch.

Nha nội kia xoẹt một tiếng, cười nói:

- Nha nội tôi đây có cái chym việc gấp, cũng không có bằng hữu muốn đi xem, nói thiệt cho lão biết là nha nội tôi đây không thích ngồi cùng bàn với người khác. Ta chính là thích độc bá, bá đài, bá bàn, bá trận, ta mới đến từ An Đô, ở đó không ai không biết ta là Đoạt Mệnh Tiểu Bá Vương!

Lão giả kia cũng là người bướng bỉnh nóng nảy, nghe xong loại đức hạnh của tiểu tử này, trong nội tâm tức giận, vỗ bàn, cả giận nói:

- Nơi đây không phải là An Đô! Lão phu mua vé, thì có quyền ngồi ở đây ở xem kịch. Thứ người muốn độc bá mọi thứ như ngươi, nhất định không có kết cục tốt!

- Thôi đi pa ơi..., nói thật dễ nghe, chẳng phải là muốn thêm tiền sao?

Tiểu Bá Vương đánh giá lão giả thoáng một phát, cảm thấy lão nhân này mặc dù nhìn không bần cùng, nhưng nhất định cũng không phải là phú hào, hơn nữa khí thế của lão cũng không phải là quan viên, thằng này từ thủ đô

https://thuviensach.vn

An Đô đến, cũng rèn luyện được một con mắt nhìn người, vì vậy hắn bắt chéo chân, khẩu khí thản nhiên nói:

- Lão đầu, mười lượng bạc như thế nào?

Lão giả giận quá thành cười:

- Nha nội, ngươi xem ta giống như người thiếu tiền lắm sao?

- Năm mươi lượng!

Tiểu Bá Vương vừa nói ra, chung quanh liền rộ lên, ông t... r... ờ... i...! Không hiểu làm sao liền trúng đậm, năm mươi lượng bạc đủ cho một gia đình nghèo chi tiêu trong nhiều năm rồi, người xem xung quanh đều phiền muộn, tên Tiểu Bá Vương có tiền này sao lại không đi đến bàn của mình vậy?

Nghe âm thanh sợ hãi thán phục chung quanh, Tiểu Bá Vương cũng rất hưởng thụ, địa phương nhỏ bé chính là địa phương nhỏ bé, lão tử từ thủ đô đến đây, năm mươi lượng bạc liền nện chết các ngươi.

Dưới cái nhìn của tất cả mọi người, lão giả kia nên lấy tiền rời đi cho rồi, cho dù là một ngươi có khí phách, thì năm mươi lượng này cũng đủ nên cho hắn chóng mặt, cái này cũng không muốn, cùng tiền có thù oán sao?

Sự thật chứng minh, đúng là có người có thù oán với tiền.

Lão giả kia nhìn cũng không nhìn, khoát tay nói:

- Việc này không có thương lượng, mặc dù nha nội ngươi có tiền, nhưng ta cũng có một điều muốn nói cho ngươi biết, thế giới này còn có người nghèo hèn nhưng không lụy, uy vũ bất khuất mà sống!

- Mẹ kiếp! Xem như ta đã hiểu, té ra ngươi là một tiên điên.

Tiểu Bá Vương rốt cục cũng tức giận, hôm nay nhường nhịn như thế, hắn đã rất khắc chế rồi, nhưng lão già kia thật sự là làm cho hắn nổi đóa.

- Đem lão đánh văng ra cho ta!

Tiểu Bá Vương rống lên một tiếng, nhưng hai nha dịch phía sau trông rất kỳ quái, cũng không có vội vã đi lên, mà là trái phải nhìn một vòng.

Người khác không biết, nhưng bọn hắn lại biết rõ, đây là chỗ ôn thần bao đó, trong bọn nha dịch có một quy tắc bất thành văn, đến Tàng Xuân Lâu làm việc, trước phải xem ôn thần, phát hiện người đó tồn tại, vậy thì

https://thuviensach.vn

phải nhanh chân mà trốn, nếu như ôn thần không có ở đó, mới có thể yên tâm có can đảm mà làm việc.

Không phải nha dịch nhát gan, mà là Tàng Xuân Lâu đã khắc ghi một ký ức quá sâu sắc đối với bọn họ.

Vừa nhìn, không có. Hai nha dịch lập tức lớn lối, cáo mượn oai hùm nói:

- Lão gia hỏa, nể mặt ngươi ngươi còn làm tới! Đây là công tử của tân nhiệm thành phủ, là người mà lão có thể đắc tội được sao? Ngươi đã không cần bạc, thì cũng đừng trách huynh đệ không khách khí.

Mắt thấy hai nha dịch định bắt lão giả, thì chỉ nghe trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng thét như sấm:

- Ai dám! Ai dám động đến thầy của ta, ta muốn mạng của hắn!

Hai tên nha dịch kia nghe thấy một tiếng này, thiếu chút nữa đã đái ra quần. Ôn thần, sao ngươi lại có thể chơi người như vậy, không có việc gì ở trên đỉnh đầu chúng ta làm gì?

Dưới lầu cùng tranh chấp với Tiểu Bá Vương chính lão sư dạy học của Diệp phủ Trương Ngũ Đức, hắn vốn khinh thường xem bộ hí khúc phản ánh sinh hoạt của du côn này, bất quá bộ tuồng này xác thực quá hot, mỗi ngày đều nghe người ta nói đến, vì vậy mới đến đây quan sát, ai ngờ gặp được tên Tiểu Bá Vương này.

Đang lúc tranh chấp, mắt thấy Trương Ngũ Đức muốn ăn thiệt thòi, nào ngờ bỗng vang lên một tiếng rống, một thanh y thiếu niên từ trên trời giáng xuống.

Diệp Không cũng bất chấp đi thang lầu rồi, trực tiếp từ trên cửa sổ nhảy xuống, thân hình ở giữa không trung xoay tròn một vòng thật tiêu sái, tan mất lực đạo. Liền nhếch lên vạt áo, đang muốn cho hai nha dịch kia nhìn xem một chút uy phong của mình, ai ngờ hai tên nha dịch kia trái lại còn trốn nhanh hơn, sớm trốn đến sau lưng Tiểu Bá Vương.

Mà những người vây xem chung quanh cũng có nhiều người nhận thức Diệp Không, đều nhao nhao thầm nói:

- Có trò hay để xem rồi, hai tên nha dịch kia muốn xui xẻo.

Còn có một người nói:

https://thuviensach.vn

- Trách không được lão đầu này bướng bỉnh như vậy, hóa ra là sư phó của Bát thiếu gia.

Lại một người nói:

- Có lẽ nên tản ra một chút, Bát thiếu gia đánh người chính là rất nổi danh đấy.

- Là ai muốn đem lão sư của ta đánh văng ra?

Diệp Không không có lý đến những lời nghị luận kia, hừ lạnh một tiếng với Tiểu Bá Vương, kỳ thật bình thường Thương Nam đại lục đều gọi là tiên sinh, thế nhưng Diệp Không thật sự là kêu không được, ' tiên sinh của ta' loại này thuyết pháp thật sự là BT (rất phi thường)

Tiểu Bá Vương nhướng mày:

- Ngươi là ai?

Diệp Không không có trả lời, hỏi ngược lại:

- Ngươi là ai?

"Ta là ai?" Tiểu Bá Vương hừ một tiếng, hắn vốn rất kiêu ngạo đấy, tại kinh đô kiêu ngạo, đi tới địa phương nhỏ bé này, chỉ có càng kiêu ngạo, dùng lỗ mũi nói với Diệp Không:

- Ta là ai, vừa rồi nha dịch đã nói qua, bổn nha nội (con cháu nhà quan) chưa từng có thói quen lặp lại.

Tiểu Bá Vương xác thực rất kiêu ngạo, không có kiêu ngạo nhất, chỉ có càng kiêu ngạo.

- Ngươi đã không nói danh tự, vậy động thủ đi.

Diệp Không kiêu ngạo đến nỗi không cần nghe đến tên của đối phương, đã chuẩn bị đánh người.

- Chậm đã!

Tiểu Bá Vương nhìn xem Diệp Không hùng hổ đi tới, trong nội tâm đột nhiên nghĩ tới một người.

Bình thường loại người này đều là không có công phu thật sự gì trong người, thực gặp chuyện, bọn hắn là người thứ nhất chịu thua.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 150

Có Người Tìm.

Chương 150: Có người tìm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Tiểu Bá Vương tuy kiêu ngạo, nhưng nhìn thấy đối phương vậy mà hỏi cũng không hỏi đã muốn động võ, trong lòng của hắn cũng hơi sợ. Lui hai bước, quay đầu nhìn xem hai nha dịch, nha dịch tranh thủ thời gian nói bên tai Tiểu Bá Vương, thì thầm nói:

- Hắn chính là ôn thần, Diệp gia Bát thiếu gia.

Tiểu Bá Vương sắc mặt cứng lại, lập tức nhớ tới lời phân phó của cha:

- Con à, con tới Nam Đô thành chọc ai cũng được, dù thế nào cũng đừng chọc một người, người kia gọi là ôn thần, Diệp gia Bát thiếu gia!

Tiểu Bá Vương nghe nói tên này chính là ôn thần, trong nội tâm có chút mềm nhũn rồi, đến Nam Đô thành không bao lâu, sự tích của tên ôn thần này cũng nghe không ít, tăng thêm lời dặn dò của cha, hắn cũng không khỏi thận trọng.

Tuy Tiểu Bá Vương hắn có chút chột dạ, nhưng mặt mũi cũng không thể ném. Hắn đi theo người cha khéo đưa đẩy, cũng học được vài phần xử sự chi đạo, vì vậy liền không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:

- Bản nha nội chính là nhi tử của thành chủ Hồ Thủ Nhân, Hồ Tài Kiền, các hạ chính là Diệp Không?

Diệp Không cười lạnh, tiểu tử, mới vừa rồi còn nói không có thói quen lặp lại, không phải ngươi rất chảnh sao, ngươi chảnh tiếp đi...!

- Nguyên lai là Hồ nha nội, Hồ Tài Kiền, tên rất hay, có tài cán.

https://thuviensach.vn

Làm cho người ta không sờ được ý nghĩ chính là, Diệp Không vậy mà hành xử trái với phong cách, nở nụ cười, hỏi:

- Kiền huynh, cha ngươi tốt chứ?

Hồ Tài Kiền sững sờ, không rõ tiểu tử này vì sao lại nở nụ cười, còn hỏi tới cha mình.

- Cha ta... mạnh khỏe.

Hồ Tài Kiền thầm nghĩ tiểu tử này cũng không phải lợi hại như lời đồn đại. Xưng huynh gọi đệ, chẳng lẽ biết được thân phận của ta, nên muốn nịnh bợ ta?

Diệp Không lại nói:

- Kiền, mẹ ngươi được chứ?

- Cũng tốt.

Thế nhưng sau lưng lập tức vang lên từng tiếng cười chế nhạo, làm cho hắn tỉnh người lại, tiểu tử này rõ ràng đang hỏi: " Làm mẹ ngươi được chứ?" (Chữ kiền trong tiếng Trung phát âm giống chữ làm) Chính mình rõ ràng còn ngốc như vậy, trả lời 'cũng tốt'.

- Diệp Không, ngươi chớ khinh người quá đáng!

Hồ Tài Kiền giận dữ, tiểu tử này quá đáng hận, mới mở miệng đã ân cần hỏi thăm mẫu thân của mình.

- Lấn ngươi thì như thế nào!

Diệp Không vốn cũng không muốn chọc vào vị thành chủ vừa tới, dù sao người kia cũng coi như là thức thời, nhưng tiểu tử này lại kiêu ngạo quá mức, lại dám trước mặt mọi người khi dễ lão sư mình kính trọng nhất, lại nói tiếp: " Cái tràng này là do ta bày ra đây, ta cho ngươi xem, ngươi mới có thể xem, ta không cho ngươi xem, ngươi phải cút!"

Thật quá mức, trước mặt mọi người lại làm cho lão tử quê độ như vậy! Hồ Tài Kiền dù là ở kinh thành cũng chưa từng gặp người kiêu ngạo như vậy, bất quá người ta kiêu ngạo tự nhiên là có đạo lý của người ta, Diệp Không nổi giận, hắn cũng có chút sợ.

- Vở kịch này! Làm như hiếm lạ lắm vậy, ta không thèm xem nữa!

Hồ Tài Kiền nói xong muốn chạy đi. Không ở lại được thì đi, đây là phong cách của hắn.

https://thuviensach.vn

- Ta còn chưa nói xong đâu!

Diệp Không vung tay lên, các tiểu đệ Long Hổ bang quanh đó liền lập tức vây lại, đem Hồ Tài Kiền và hai tên nha dịch vây lại.

- Tại sao?

Hồ Tài Kiền chột dạ hô lên.

Diệp Không cười tà dị:

- Ta có nói không cho ngươi xem sao?

- Hiện tại ta không muốn xem nữa!

- Vậy cũng không được, ta cho ngươi xem, ngươi phải xem! Ta cho ngươi ngồi chỗ nào, ngươi phải ngồi chỗ đó! Hiện tại xin ngươi ngồi vào hàng cuối cùng.

Diệp Không nói xong, phất tay ý bảo thủ hạ tản ra, lại nói:

- Đương nhiên, bây giờ ngươi cũng có thể đi, bất quá hậu quả... bản thiếu không chịu trách nhiệm.

Đáng hận a...! Sao ta có thể lâm vào tình trạng này chứ, đi cũng không được, còn buộc chính mình xem tuồng, chẳng lẽ đến quyền tự do thân thể của mình lão tử cũng bị mất? Hồ Tài Kiền cơ mặt giật giật, lập tức đã nghĩ liều lĩnh ly khai, nhưng lại bị hai tên nha dịch liều mạng kéo lại:

- Nha nội, nên lưu lại xem đi, hiện tại đi ra ngoài, không chết cũng sẽ bị tàn phế đó.

- Xem như ngươi lợi hại!

Hồ Tài Kiền cân nhắc được mất, cũng không để ý tới những tiếng cười chói tai chung quanh, nổi giận đùng đùng đi tới hàng ghế cuối cùng.

Không đánh ngươi một trận thì coi như lão tử đã khách khí với ngươi rồi, khi dễ lão sư của lão tử, đồ không biết tôn sư trọng đạo!

Diệp Không sau khi nhìn thấy Hồ Tài Kiền đi tới hàng ghế sau cùng, lúc này mới lôi kéo Trương Ngũ Đức đi lên trên lầu hai, cuối cùng còn lưu lại một câu nói:

- Tiểu tử, chuyển lời tới cha ngươi, nói cho hắn mua nhiều não heo một chút cho ngươi ăn, để cho ngươi bồi bổ não! Hừ, khinh nam lấn nữ, cũng không nhìn một chút đây là địa bàn của ai.

https://thuviensach.vn

Lưu lại một câu làm cho Hồ Tài Kiền tức xanh cả mặt, Diệp Không mới mang theo Trương Ngũ Đức lên lầu xem kịch, cái bàn để trống kia, vậy mà từ đầu tới cuối không ai dám ngồi.

- Diệp Không nha, ngươi hà tất phải ra mặt, cái này đã đắc tội với Hồ đại nhân rồi.

Trương Ngũ Đức oán giận nói.

- Tiên sinh, loại thiếu niên hư hỏng khi thiện sợ ác này, chính là phải hung ác với hắn, nếu như ngươi mềm mỏng, hắn còn muốn lấn ngươi, nói lý với bọn họ cũng vô dụng thôi, càng làm cho bọn hắn khi dễ ngươi hơn.

Trương Ngũ Đức lắc đầu, đi ở trên cầu thang:

- Ngươi đây là dùng ác chế ác, dùng bạo bình bạo sao?

Diệp Không cười nói:

- Tiên sinh, người vừa mở miệng đã nói đến điểm mấu chốt rồi, đối với loại thiếu niên hư hỏng này chẳng lẽ muốn dùng tấm lòng yêu mến đi cảm hóa sao? Chỉ có càng hung ác hơn so với bọn hắn, bọn hắn mới có thể thu liễm, ta nghe nói, võ sĩ có một loại tinh thần sáng kiếm, đối mặt với đối thủ, chính là phải chủ động làm sáng kiếm của mình, để cho địch nhân biết rõ sự sắc bén, biết khó mà lui.

- Tinh thần sáng kiếm?

Bước chân Trương Ngũ Đức hơi ngừng lại một chút, yên lặng gật đầu tiếp tục đi lên.

Đây chỉ là một sự kiện nhỏ xen vào giữa, Long Hổ huynh đệ hội rất nhanh liền bắt đầu trình diễn, người xem lầu trên lầu dưới cũng tạm thời quên cuộc giao phong khi nãy, tập trung tinh thần vào xem kịch.

Bất quá có một người lại ngoại lệ, đó chính là Diệp Không, hắn tại địa cầu có gì mà chưa xem qua, cái loại hí khúc hừ hừ chít chít, y y nha nha này, vốn chính là thứ mà hắn ghét xem nhất.

Tình tiết chậm, một câu hát cả buổi, Diệp Không nghe đến đau cả đầu, bất quá thứ này đúng là thích hợp với người ở Thương Nam đại lục, nếu để cho Diệp Không dàn dựng kịch, người ta hơn phân nữa là còn ngại tình tiết quá nhanh đây này.

https://thuviensach.vn

Đang trong lúc chán nản, thì nhìn thấy Phong Tứ Nương ở bàn bên cạnh đứng lên, đi ra ngoài, không có một hồi lại đi đến, lặng lẽ dán sát lỗ tai Diệp Không nói:

- Bát thiếu gia, bên ngoài có người tìm.

Miệng Phong Tứ Nương dán rất gần, Diệp Không tinh tường cảm giác được hơi thở như hoa lan của nàng, đôi môi nóng hừng hực kia gần như chạm vào mặt mình rồi, Diệp Không cảm thấy trong nội tâm rung động, trên mặt lại bất động thanh sắc, đi theo Phong Tứ Nương ra ngoài.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 151

Quá Là Nhanh.

Chương 151-152: Quá là nhanh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Lô Cầm cùng Tiểu Hồng đều đang bận rộn xem kịch, Trương Ngũ Đức cùng huynh đệ Lô gia bàn bên này cũng không chú ý tới, vừa khéo để Diệp Không vụng trộm chuồn đi.

Diệp Không không biết ai tìm chính mình, thầm nghĩ tám phần là Phong Tứ Nương có ý nghĩ kia, trong nội tâm không khỏi thầm khen, ở địa cầu hắn vốn thích nữ nhân thành thục, chẳng qua là lúc đó không có điều kiện, lúc này đi tới Thương Nam đại lục này cũng coi như hoàn thành một tâm nguyện.

Lúc này thanh âm Hoàng Tuyền lão tổ vang lên trong đầu:

- Ta khi cái bộ kịch đó, cực độ không có ý nghĩa, tranh thủ thời gian tìm cho lão tổ ta một cô nương.

Kỳ thật gọi Diệp Không đi ra, chính là ý muốn của Phong Tứ Nương, thế nhưng lại ngại mất mặt, không phải nàng không có ý chủ động, nàng chỉ sợ chủ động lại bị Diệp Không cự tuyệt, vậy thật xấu hổ chết người rồi.

Tuy nàng thân ở chốn phong trần, cũng có được không ít qua lại, thế nhưng từ khi làm lão bản đến nay nàng đã không tiếp khách nữa, mấy năm nay cũng không có cảm giác cần đến, những nam nhân trước kia đều bị nàng đùn đẩy, có ra nhiều tiền hơn cũng không được.

Làm một lần oán một lần, nữ tử phong trần khi thu tay cũng không còn để ý tới chuyện kia nữa., càng không có khả năng chủ động chuyện kia. Nhưng khi nàng gặp được Diệp Không, nàng phát hiện mình lại có chút

https://thuviensach.vn

không nhịn được, khỏa tâm hồn khô héo lại bắt đầu tươi tốt, từ cái lần thừa dịp loạn bắt được cái thứ phía dưới của Diệp Không lần trước là có thể thấy được, về sau lại chủ động giúp hắn thu dọn, mỗi lần vào lúc tối Phong Tứ Nương lại nghĩ đến một cảnh kia, nghĩ đến mức nàng không cách nào chìm vào giấc ngủ.

Vậy mà cái tên tiểu tử vô lương tâm kia đã nửa năm không có xuất hiện, hôm nay nhận được tin tức, Diệp Không muốn tới, nàng đặc biệt sửa sang lại cách ăn mặc, nhưng thật không ngờ người ta lại một lúc mang tới hai nữ nhân xinh đẹp.

Bất quá Phong Tứ Nương cũng không nhụt chí, lão nương càng lớn tuổi càng thùy mị, không phải có rất nhiều nam nhân đều ưa thích nữ nhân lớn hơn mình mấy tuổi sao.

Đương nhiên, niên kỷ của nàng so với Diệp Không không chỉ là lớn một chút, nếu Diệp Không không phải là người xuyên việt, hắn cũng sẽ không có tâm tư kia. Mấu chốt là trước kia Diệp Không cũng được hai mươi tám tuổi rồi, cộng thêm ba năm này, tâm lý cùng được hơn ba mươi tuổi rồi, cho nên Diệp Không không có một điểm cảm giác Phong Tứ Nương lớn hơn mình.

- Phong Tứ Nương, ai tìm ta?

Diệp Không đi theo Phong Tứ Nương đi đến một căn phòng.

Hắn luôn luôn nói chuyện với người một cách bình tình tự nhiên, cho dù là nữ tử xinh đẹp cũng sẽ không làm hắn thất thố. Đây cũng là một trong những nguyên nhân làm Phong Tứ Nương động tâm, nữ tử phong trần ghét nhất đúng là loại nam nhân thấy nữ nhân thì con mắt liền sáng hừng hực, bất quá điều này cũng làm cho Phong Tứ Nương không nắm chắc lắm, đến cùng hắn có vừa lòng mình không? Đó là một vấn đề rất quan trọng.

Kỳ thật giả bộ đúng đắn cũng không phải là chuyện gì tốt, nói như vậy, chính là hại người không lợi mình. Tổn hại tế bào não của Phong Tứ Nương, Diệp Không trong lòng cũng là thầm suy tính, Phong Tứ Nương này rốt cuộc có bằng lòng để mình thượng nàng không đây, dù sao mọi ngươi không quen, lần trước mặc dù có chút tiếp xúc, thế nhưng cũng không biết là lần này người ta có nguyện ý hay không.

https://thuviensach.vn

Diệp Không không biết tâm tư của Diệp Không, Phong Tứ Nương cũng không dám chủ động tiếp cận, trong nội tâm thở dài, đẩy cửa phòng ra, vẫn là một gương mặt tươi cười xinh đẹp nói:

- Bát thiếu gia, người tìm ngài, đang chờ ở trong này.

Đúng là có người chờ Diệp Không, bất quá cũng không phải người trọng yếu gì, chính là tiểu cô nương tên gọi Tiểu Oanh.

Từ nửa năm trước, Diệp Không muốn đem cô nương này ăn thịt, nhưng không có thành công, Phong Tứ Nương đã đem cô nương này lưu lại cho Diệp Không, nhưng mà nửa năm nay, Diệp Không vội vàng tu luyện, không có thời gian đến đây, sớm đã quên cô bé này rồi.

- Bát thiếu gia, rốt cuộc ngài đã tới.

Tiểu Oanh nhiệt tình chào đón, nhờ phúc của Bát thiếu gia, nàng vẫn luôn bảo vệ được sự trong trắng của mình, thậm chí bồi rượu nàng cũng không cần đi, chỉ cần ở một chỗ đợi Diệp Không.

- Đúng là Tiểu Oanh nha!

Diệp Không gật gật đầu, đi vào trong phòng, ngồi ở bên cạnh bàn nhỏ.

- Bát thiếu gia đúng là không có lương tâm, chắc người đã quên Tiểu Oanh rồi.

Tiểu Oanh nhiệt tình dán sát người vào Diệp Không, tuy nàng vẫn là một xử nử, nhưng kinh nghiệm thì không kém gì ai, một bên mắng, một bên lại ngồi trên đùi Diệp Không, phô ra thân thể uốn éo của nàng, như có như không ôm lấy cổ Diệp Không, từ từ mài đi nhuệ khí của Diệp Không.

- Ha ha, làm sao quên được chứ, không phải là ta đã đến rồi sao.

Phong Tứ Nương thấy một màn này thì lửa nóng dâng tràn trong lòng, hận không thể đẩy ra Tiểu Oanh, tự mình hầu hạ Bát thiếu gia, nhưng dù sao niên kỷ của người ta cũng xứng với Diệp Không, thân thể lại trong trắng, mình dù sao cũng không thể sánh bằng được.

- Bát thiếu gia cứ hảo hảo tâm sự cùng Tiểu Oanh, tỷ tỷ ta liền đi ra ngoài trước.

Phong Tứ Nương đè xuống chua xót trong lòng, dịu dàng khẽ chào, cười đi ra.

- Ah, Phong lão bản, ngươi giữ cửa dùm ta, vạn nhất các nàng...

https://thuviensach.vn

Diệp Không không có nói rõ, nhưng Phong Tứ Nương vẫn có thể hiểu được, đây là hắn sợ nhị nữ biết được, muốn mình yểm trợ.

- Bát thiếu gia, ngài cứ yên tâm đi, vở kịch này muốn xong cũng phải một canh rưỡi nữa, ngài cứ tận hứng chơi đi, ha ha.

Phong Tứ Nương che miệng cười đi ra ngoài.

Một canh rưỡi tức là ba giờ đồng hồ, nam nhân dù cường thịnh thế nào, cũng đủ chơi. Bất quá tiếc nuối chính là, chơi cũng không phải là Diệp Không, mà là một người hoàn toàn khác.

- Cô gái nhỏ này như thế nào?

Diệp Không hỏi.

- Không được đâu, kém xa, nhớ năm đó, lão tổ ta đến nữ tử Ảnh tộc cũng đã từng chơi qua, khuôn mặt kia mới gọi là tươi ngon mọng nước, dáng người kia mới gọi là nóng bỏng, kia...

Hảo hán không đề cập tới cái dũng năm xưa, Hoàng Tuyền lão tổ hơn phân nửa cũng không phải là hảo hán gì, hắn chính là ưa thích đem chuyện năm xưa treo ở ngoài miệng.

- Tiểu Oanh này cũng xem như không tệ rồi, là hoa khôi của Tàng Xuân Lâu rồi, không được thì coi như xong.

Diệp Không đứng dậy liền muốn rời đi.

Hoàng Tuyền lão tổ liền nóng nảy:

- Ai, chớ đi nha! Tuy so ra kém với nữ tử Ảnh tộc, nhưng cô gái này cũng có thể chấp nhận được, ai kêu lão tổ ta đói đến phát sợ rồi.

Cắt, biết rõ ngươi có tiện nghi còn thích khoe mẽ. Diệp Không cười trộm một tiếng, lại nói:

- Hôm nay cho ngươi hoàn thành tâm nguyện, ngày mai chuẩn bị luyện tiếp một đống Tích Cốc đan cho ta, sau đó chúng ta sẽ tìm một chỗ luyện pháp thuật.

Hoàng Tuyền lão tổ mắng:

- Ngươi tiểu tử này sao có thể tính toán như vậy chứ, hài tử giống như ngươi, ta nguyền rủa tiểu kê kê của ngươi luôn ở trạng thái này...

- Cái này không cần ngươi quan tâm, ngươi có đáp ứng hay không?

https://thuviensach.vn

Cũng không phải là Diệp Không lợi dụng, mấu chốt là nếu như hiện tại không đề ra yêu cầu gì với hắn, thì khi hắn luyện đan xong, nhất định sẽ đưa yêu cầu gì đó.

- Đáp ứng đáp ứng, ai, lão tổ ta thật sự là đã tạo nghiệt gì chứ, làm một chút chuyện của nhân sinh cũng bị người chèn ép.

Hoàng Tuyền lão tổ một lời đáp ứng, Diệp Không cũng dễ làm rồi, trong tay xuất hiện một tờ An Miên phù (ngủ ngon), liền chuẩn bị ra tay với Tiểu Oanh.

Loại phù này là Phù Y chuyên môn chuẩn bị để chữa trị cho những người mất ngủ, hiệu quả không tệ, dán lên một tờ, ngủ không đủ ba năm cam đoan không tỉnh dậy, Diệp Không tính toán làm cho Tiểu Oanh thiếp đi, như vậy có thể thả lão tổ ra, để cho hắn thỏa mãn tay miệng chi dục.

Bất quá lão tổ lại không vui:

- Tiểu tử, chậm đã, lão tổ ta không thích ra tay đối với một thi thể, ngươi có biết hay không, có một số việc nhất định phải cần sự phối hợp, phối hợp với nhau, mới có thể càng đạt được niềm vui thú càng lớn, cho nên ta muốn nàng tỉnh đấy.

- Không phải chứ?

Diệp Không ngạc nhiên:

- Ý của ngươi là ngươi muốn nàng tỉnh? Chẳng lẽ ngươi không sợ nàng đem bí mật của ngươi truyền đi? Cẩn thận có tu sĩ đánh chủ ý với hồn phách Nguyên anh của ngươi.

Hồn phách của Nguyên Anh tu sĩ, đúng là thứ mà những Tu Ma giả đam mê nhất, nếu như đem luyện thành âm hồn, thu vào bên trong pháp khí, uy lực có thể nói là cực kỳ cường đại, đặc biệt là bây giờ thực lực Hoàng Tuyền lão tổ còn chưa khôi phục, những tên tu ma giả Kết Đan Kỳ cũng có thể bắt hắn được.

- Sợ cái gì? lão tổ ta có biện pháp làm cho nàng giữ bí mật.

- Chẳng lẽ ngươi muốn chơi xong thì giết? Cái này không được!

Diệp Không cũng không phải là người tàn nhẫn, hắn đối với địch nhân có thể vô tình, nhưng đối với người bình thường lại không hạ thủ được.

https://thuviensach.vn

Nhất là Tiểu Oanh này, coi như cũng vất vả khổ cực chờ đợi mình, người ta ngày đêm trông ngóng, tưởng nhớ ngươi, lại bị ngươi giết hại, điều này đối với Diệp Không mà nói, bất kể như thế nào hắn cũng không làm được.

- Không phải, ta không nói là giết nàng, ngươi quên ta có thể thi triển Sưu Hồn đại pháp sao? Ta có thể xóa bỏ trí nhớ hôm nay của nàng, mặc dù thi triển đối với phàm nhân sẽ làm cho tinh thần nàng hoảng hốt trong một thời gian ngắn, nhưng cũng không đến nỗi chết mất.,

Nếu Hoàng Tuyền lão tổ đã nói như vậy, Diệp Không cũng liền gật đầu đáp ứng rồi, hiện tại mấu chốt chính là Tiểu Oanh, cũng không biết nàng có nguyện ý hầu hạ Hoàng Tuyền lão tổ hay không?

Bất quá những việc này cũng không tốn quá nhiều miệng lưỡi của Diệp Không, nữ tử như Tiểu Oanh sớm đã có thói quen bị người khác an bài, ai cần biết nàng nguyện ý hay không?

Đắc đạo thành tiên, trường sinh bất lão... những thứ này không chỉ có nam nhân hướng tới, nữ nhân cũng rất muốn, Tiểu Oanh chỉ là một nữ tử phong trần bình thường, nàng cam chịu số phận này, nếu như hầu hạ người ta thoải mái, cùng mang nàng tu luyện thành tiên, thì thật là tốt đẹp.

Tiểu Oanh lúc này mới đáp ứng, theo đó Hoàng Tuyền lão tổ liền xuất hiện, tuy trên mặt thì có chòm râu dài, những thân thể thì chỉ là bộ dạng của trẻ con, không thể nói là xấu xí, chính là có điểm quái dị, nếu như không nhìn vào mặt hắn, còn cảm thấy đáng yêu một chút.

Tiểu Oanh nhìn tiểu kê kê không có hình dạng gì của Hoàng Tuyền lão tổ, nhịn không được che miệng cười trộm, nếu như không phải biết rõ đây là tiên nhân, nàng liền thò tay đi ngắt lấy.

Không khách khí, Diệp Không liếc liếc mắt hỏi:

- Này, ngươi được hay không được nha? Có muốn ta giúp đỡ không? Đừng ngại, xem tại tình như thủ túc của chúng ta, tình cảm còn sáng hơn so với hoàng kim, ta sẽ giúp đỡ ngươi vô điều kiện, thế nào hả?

Người bình thường đều là hy vọng có người khác trợ giúp mình, nhưng loại sự tình này, dù là ai cũng sẽ không đòi hỗ trợ, đương nhiên, điều này

https://thuviensach.vn

có thể là do kiến thức của tác giả nông cạn, dù sao cho tới bây giờ chưa từng nghe người ta nói:

- Hắc, Tiểu Man! Gần đây phía dưới của ta có chút không được, ngươi giúp ta X%

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 153

Đi Nhầm Phòng.

Chương 153-154: Đi nhầm phòng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Bát thiếu gia, ngài cũng đừng nên xin tha cho Tiểu Oanh, nha đầu này bị ta nuông chiều đến hư rồi, hôm nay ta phải cho nàng hiểu rõ, có chút khách nhân là không thể đắc tội được!

Phong Tứ Nương lại dùng tay kia đẩy cửa đi vào.

- Ngươi nói vớ vẩn gì vậy? Tiểu Oanh rất tốt nha...

Diệp Không bắt được hai cánh tay của Phong Tứ Nương, cười khổ nói, hắn đoán được ý nghĩ của Phong Tứ Nương, nhưng lại không thể nói rõ với nàng.

- Bát thiếu gia, ngài đứng quá tâm tính thiện lương, những nha đầu này không thể quá nuông chiều sủng ái được.

Phong Tứ Nương còn không có chú ý tới thân thể mình đã bị Diệp Không ôm chặt.

Diệp Không lúc ban đầu cũng không có phát hiện, nhưng khi Phong Tứ Nương giãy dụa muốn đẩy cửa ra, thân thể đẫy đà mềm mại kia cứ cọ quậy trong ngực Diệp Không, còn có phía dưới, vòng 3 vừa tròn vừa vểnh của Phong Tứ Nương cứ đụng vào bụng dưới của Diệp Không...

Nói cho nữ nhân một câu, nam nhân có một chỗ không thể đụng được, Diệp Không bị Phong Tứ Nương cọ một hồi, thoáng một phát liền nóng lên, cái gì cũng không muốn, hai tay mạnh mẽ ôm lên, đem thân thể no đầy của Phong Tứ Nương ôm chặt vào trong ngực, hơi thở tỏa nhiệt, khuôn mặt của Phong Tứ Nương thoáng cái liền đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Hạnh phúc tới quá nhanh, Phong Tứ Nương còn chưa kịp hoàn hồn, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, không hề nghĩ ngợi, liền đem đôi môi hồng của mình đưa lên...

Hai người đều là kẻ đói bụng, đầu đều uốn qua uốn lại, thân thể càng gắn chặt vào nhau.

Một hồi lâu, Phong Tứ Nương mới buông miệng ra, trên gương mặt đã nổi lên đóa hồng vân động lòng người:

- Bát thiếu gia... nơi này là lối đi...

Diệp Không cười cười, nữ lão bản này xem ra cũng tình nguyện, nàng cũng không có quan tâm đến vấn đề tuổi tác, nếu không phải là đang ở lối đi, đổi lại là trong phòng, thì chuyện tốt đã thành rồi.

Diệp Không cũng muốn vào phòng, nhưng lại không dám ly khai, ai biết có tên quỷ quái nào đó mò tới hay không, nếu như Hoàng Tuyền lão tổ bị mọi người biết rõ, thì phiền phức rất lớn.

- Đi phòng của... Phong tỷ tỷ a.

Phong Tứ Nương xấu hổ nói, nếu như Bát thiếu gia nguyện ý, nàng cũng chủ động lên rất nhiều, thậm chí tay đều tuột xuống. Một trảo, phản ứng rất lớn, rất rõ ràng, Tiểu Oanh không có hầu hạ tốt Bát thiếu gia.

- Nha đầu Tiểu Oanh này, trở lại sẽ thu thập nàng!

Phong Tứ Nương lôi kéo tay của Diệp Không muốn tranh thủ đến phòng của mình, nàng không thể chờ được nữa rồi, nàng sợ người khác nhìn thấy, vạn nhất ngày mai truyền đi tin tức Bát thiếu gia thông đồng cùng lão bản Tàng Xuân Lâu. Bát thiếu gia đi Tàng Xuân Lâu, không tính là gì, nhưng Bát thiếu gia dùng mười lăm tuổi câu được mỹ nhân lão bản ba mươi tuổi thùy mị mười phần, loại tin tức này liền oanh động, nói không chừng còn có thể trở thành xì căng đan nữa.

- Ai...

Diệp Không tuy rất muốn cùng vào phòng với Phong Tứ Nương, nhưng không thể không canh giữ ở đây được, nếu gọi những người khác đến, Diệp Không lại lo lắng.

Đau đầu..., chẳng lẽ lại lần nữa từ chối sao? Không được, tuyệt đối không được! Thịt đưa lên miệng không ăn, xem lão tử là Liễu Hạ Huệ sao,

https://thuviensach.vn

lão tử là lưu manh a!

Thấy Diệp Không không nói gì.., trán Phong Tứ Nương lại nổi đầy hắc tuyến, tiểu từ này sao lại như thế này, năng lực khắc chế sao lại mạnh như vậy, chẳng lẽ mình trông chướng mắt như vậy sao?

Bất quá rất nhanh nàng liền biết rõ là mình hiểu lầm, tên lưu manh này thoáng một cái đã bóp chỗ vểnh lên của nàng:

- Tỷ về phòng trước chờ ta, ta lập tức tới ngay..., Ah, phòng tỷ ở đâu vậy?

Hỏi rõ vị trí gian phòng, Phong Tứ Nương liền vứt lại hai cái mị nhãn sau đó mới đi trước, Diệp Không giật giật ngón tay, sao cái mông của cô nàng này lại đàn hồi như vậy, rắn chắc, có lực, thật sướng.

Diệp Không không muốn làm bảo vệ cho Hoàng Tuyền lão tổ, cũng lo lắng người khác bảo vệ, thế nhưng hắn rất nhanh liền có biện pháp giải quyết.

Huynh đệ Lô gia đến bảo vệ nha, Diệp Không rất yên tâm đối với hai tên này, bọn hắn sẽ không vi phạm mệnh lệnh của mình, hơn nữa cho dù bọn họ có phát hiện Hoàng Tuyền lão tổ thì cũng chẳng sao.

Khi Diệp Không trở lại ghế lô, phát hiện, huynh đệ Lô gia làm bảo vệ còn có chỗ tốt, đó chính là có thể yểm trợ cho hắn.

Diệp Không mới đi ra ngoài, Lô Cầm cùng Tiểu Hồng rất nhanh liền phát hiện không có hắn, Tiểu Hồng vốn cẩn thận liền phát hiện Phong Tứ Nương cũng không có ở đây, nam nhân nhà ai theo một bà chủ đẫy đà thành thục như vậy ra ngoài, tâm lý nữ nhân cũng sẽ sinh hoài nghi.

Tiếp theo Lô Cầm cũng phát hiện điều này, đang tại thời điểm hai nữ nghi vấn trùng trùng điệp điệp, thì trông thấy Diệp Không đi đến.

- Bát thiếu gia, người đi đâu vậy?

Tiểu Hồng vội vàng hỏi.

- Ừ, có chút việc, các muội tiếp tục xem đi, ta tới gọi Lô Tuấn Lô Nghĩa ra ngoài có chút việc.

Làm như vậy thì lưỡng nữ sẽ không còn gì lo lắng rồi, dù sao Huynh đệ Lô gia cũng là anh ruột của Lô Cầm, là anh vợ tương lai của Diệp Không, sẽ quản lý Diệp Không, không cho hắn làm loạn.

https://thuviensach.vn

Nhưng hai nữ đã lầm, ai quản ai chứ, anh vợ tương lai cũng không dám quản Diệp Không, ngược lại bị Diệp Không quản lại.

- Các ngươi canh giữ ở đây, bất luận kẻ nào cũng không cho phép đi vào, bên trong có bất kỳ âm thanh gì, các ngươi cũng không thể đi vào, có tình huống không giải quyết được thì tới kêu ta.

Diệp Không vừa phân phó xong liền chạy đi, phía dưới còn đang biểu tình kháng nghị lâu rồi, phải tranh thủ thời gian chạy đến trước mặt Phong Tứ Nương.

- Bát thiếu gia, người đi đâu vậy?

Huynh đệ Lô gia vốn cho là thật có chuyện trọng đại gì, đi ra mới biết được, té ra là để cho bọn họ canh cửa.

- Ta đi thì sao? Các ngươi đừng hỏi!

Diệp Không nổi giận, hai tên tiểu tử này cũng dám quản mình rồi hả?

- Không phải... vừa rồi người nói có vấn đề đi gọi người, chúng ta không biết người ở đâu, đi đâu để tìm người chứ?

Lô Tuấn vẻ mặt ủy khuất nói.

- Ah, vậy... tới phòng Phong lão bản tìm ta.

Diệp Không nói xong liền rời đi.

Hai huynh đệ Lô gia cùng nhau le lưỡi một cái, Bát thiếu gia này đúng là lợi hại nha, không tìm cô nương, lại tìm lão bản, đúng là không phải cùng cấp bậc với mình, bất quá nói trở lại, Phong lão bản kia đúng thật là một mỹ nhân, không giống với mấy nữ nhân cả mặt đầy son phấn kia, cũng không giống mấy nữ nhân ỏng ẹo ngoài kia, mỗi ánh mắt mỗi động tác của Phong Tứ Nương, không cẩn thận là sẽ bị câu mất hồn phách, nếu không phải Phong lão bản không tiếp khách, bằng không khẳng định sẽ hot hơn mấy cô nương khác.

Huynh đệ Lô gia không dám nhiều lời, lại không dám suy đoán chuyện hai người ở trong phòng làm gì, đành phải lấy hai cái ghế ngồi ở trước cửa, an phận làm canh cửa.

Gian phòng của Phong Tứ Nương ở phần cuối của lầu hai, thế nhưng Diệp Không đi tới, lại phát hiện một vấn đề, hai bên lối đi đều có một cái cửa, đều là cuối hành lang, là bên nào đây?

https://thuviensach.vn

Thời tiết lạnh, trên đường cũng không có nhân viên nhàn tản, tìm người hỏi cũng không được.

Diệp Không cũng thông minh, tựa ở hai bên cửa nghe ngóng, nếu như là phòng Phong Tứ Nương thì nhất định là không có âm thanh, nếu là phòng cô nương khác, nói không chừng trong đó có khách nhân, phát ra âm thanh do giường dao động khẳng định không phải phòng Phong Tứ Nương.

Diệp Không đúng là vô cùng thông minh, Phong Tứ Nương đang ngồi ở bên giường tưởng nhớ tới người, khó tránh khỏi thứ giữa hai chân khó chịu, liền động đậy thoáng một phát, phát ra một tiếng.

Điều này lại làm cho Diệp Không hiểu lầm, cảm thấy bên phải nhất định không phải là phòng Phong Tứ Nương, vậy thì nhất định là bên trái rồi, hơn nữa gian phòng bên trái có thể xem thấy sân khấu kịch bên dưới, nằm ở trên giường xem kịch, Phong Tứ Nương này đúng là người biết hưởng thụ.

- Chính là chỗ này rồi.

Diệp Không gõ lên cửa, không có động tĩnh, liền đẩy cửa đi vào.

- Vị huynh đài này...

Bên trong có một suất nam (đẹp trai) anh tuấn tới cực điểm ngồi đó, huynh đài vừa ra, cảm thấy không đúng, tiểu tử này cũng quá nhỏ, mới mấy tuổi đã tới Tàng Xuân Lâu đi dạo.

- Vị tiểu ca này, có việc?

Suất nam sửa miệng hỏi.

Diệp Không đi vào mới biết được, vì sao gian phòng này không có thanh âm, thì ra tên suất nam này ngồi một mình bên cửa sổ xem kịch.

- Ah, thật có lỗi, đi nhầm phòng rồi.

Diệp Không mặt già đỏ lên, liền vội vàng chạy ra ngoài.

Đi ra ngoài mới thầm nghĩ, nam tử kia đúng là đủ soái (đẹp trai), đừng nói mình nhìn cũng ghen ghét, coi như là nữ tử thấy hắn đẹp trai như vậy, cũng sẽ sinh lòng ganh tị.

Bên phải không đúng, vậy thì chính là bên trái rồi, lần này Diệp Không đã có kinh nghiệm, gõ gõ cửa, nghe thấy câu hỏi của Phong Tứ Nương vang lên:

- Ai đó?

https://thuviensach.vn

Lúc này hắn mới đẩy cửa vào.

- Làm sao bây giờ mới đến?

Phong Tứ Nương đã vài năm không có làm loại chuyện này, trên mặt rõ ràng đỏ ửng như một tiểu cô nương vậy.

- Tỷ nói gian cuối cùng, cũng không nói là bên trái hay bên phải, vừa rồi đi nhầm phòng bên kia.

Diệp Không một bên bất mãn nói, một bên liền giơ tay đến chỗ cao ngất trên người Phong Tứ Nương, từ cái sườn núi kia bắt đầu văn vê xuống, cảm thụ được độ đàn hồi kinh người trong lớp vải vóc kia.

- Ha ha, lúc ấy bị ngươi sờ làm cho tỷ có chút bối rối, nào có tâm tư nghĩ đến những thứ này.

Phong Tứ Nương chờ mong đã lâu, bị hắn nhẹ nhàng văn vê một hồi, đã cảm thấy ăn không tiêu, giọng mũi XIU... XIU..., ánh mắt đung đưa, ở bên trong muốn chảy ra nước rồi.

- Tỷ không biết, vừa rồi tiểu tử kia thật đúng là rất đẹp trai, bộ dáng kia, môi hồng răng trắng, thiếu chút nữa đệ đã tưởng là một cô nương, nam nhân lại đẹp như vậy, thật sự là không còn thiên lý, cũng không biết hắn đẹp trai như vậy còn cần đến Tàng Xuân Lâu tìm nữ nhân sao?

Diệp Không vừa nói vừa di chuyển, vừa cởi bỏ hai khỏa nút áo của Phong Tứ Nương, da dẻ Phong Tứ Nương càng lúc càng lộ ra nhiều hơn.

Phong Tứ Nương lôi kéo hắn đến bên giường, cười nói:

- Ai nói hắn đến tìm cô nương chứ? Không thể tới xem kịch sao? Nói không chừng đó chính là nữ nhân, rất nhiều nữ tử gia đình giàu có muốn xem vở tuồng này, lại sợ bị người phát hiện, chỉ còn cách giả làm nam nhân.

Nghe Phong Tứ Nương nói như vậy, Diệp Không ngẫm lại, cảm thấy cũng đúng, tên suất nam kia thật sự có điểm giống với nữ nhân, hơn nữa hắn một mình ở trong phòng, căn bản không có gọi cô nương... Đáng tiếc mới vừa rồi không có chú ý xem nàng có yết hầu hay không, cái khác có thể làm giả, thế nhưng đồ chơi chỗ này là không thể làm giả được.

Nhìn xem Diệp Không trầm tư, Phong Tứ Nương không vui, sẳng giọng:

https://thuviensach.vn

- Làm gì, vừa ý người ta? Hừ!

Diệp Không cười nói:

- Chẳng qua là có chút kỳ quái mà thôi, vừa rồi cảm giác được có một chút chấn động của linh lực... Được rồi, nói với tỷ tỷ cũng không hiểu.

- Linh lực chấn động là cái gì?

Phong Tứ Nương hỏi.

- Nói tỷ không hiểu.

Diệp Không không muốn cùng Phong Tứ Nương nói những thứ này, nhanh tay cởi mấy cái nút áo còn lại của Phong Tứ Nương, lập tức một mảnh màu đỏ xuất hiện trước mặt hắn, hắn tới gần bên tai Phong Tứ Nương, nhẹ giọng cười nói:

- Là cái yếm đỏ thẫm nha, ha ha, còn thêu lên một đôi uyên ương nữa chứ.

Phong Tứ Nương xấu hổ sẳng giọng:

- Nội y của nữ nhân gia, không phải đều là thêu cái này sao? Cũng không phải mình ta thêu.

Diệp Không thường nhìn theo quan điểm của người trên đại lục, đến Thương Nam đại lục mấy năm, cơ bản cũng hiểu một chút cái yếm này, đặc biệt là cái yếm có chút địa điểm không được may dày, cách tầng vải vóc kia, có thể nhìn thấy rõ ràng có gì nhô lên bên trong.

Hiện tại, ngón tay Diệp Không liền ngắt lấy nó.

- Không nên, rất xấu.

Phong Tứ Nương xấu hổ nói nói.

- Ha ha, đây coi là cái gì, còn có thứ tệ hơn nữa.

Diệp Không không để cho Phong Tứ Nương chui vào trong chăn, đem đầu của nàng đặt ở mép giường, sau đó đã nhìn thấy quần của hắn rơi xuống dưới gót chân rồi.

- Ai nha, không nên, miệng người ta... A...

Thương Nam đại lục ở phương diện này vẫn là phi thường lạc hậu, cách chơi chỉ có một, cũng không lưu hành những thứ này, tuy Phong Tứ Nương là lão bản của thanh lâu, thế nhưng rất nhiều cách chơi nàng đều chưa được nghe nói, thế nhưng buổi chiều này đều bị nàng thấy được.

https://thuviensach.vn

Trong phòng Diệp Không đả thương lão bản xinh đẹp, trong phòng đối diện đã có động tĩnh,

Tên nam nhân đẹp trai đến độ trời đất không dung kia, một mình ngồi xem kịch, ngắt mấy quả nho, cong cong đôi mi thanh tú: " Mình không nhìn lầm a, là một Tu Tiên giả, mới luyện khí tầng ba, không nghĩ tới, Nam Đô thành này không ngờ lại có Tu Tiên giả tồn tại, cũng không biết là hậu nhân của nhà ai?

Diệp Không vừa bước vào Tu tiên đại môn, cho nên cũng không có thói quen gặp người liền mở Thiên Nhãn xem đối phương có phải là Tu Tiên giả hay không, là Tu tiên cấp độ gì, nhưng người khác lại không giống với hắn..., đặc biệt là Tu Tiên giả xuất ngoại lưu lạc, mặc kệ gặp ai, điều đầu tiên làm là, khai Thiên Nhãn, xem thực lực đối phương.

Tên soái nam này âm thầm thầm thì, suy đoán phụ cận Nam Đô thành này có mấy thế gia tu tiên, nhưng nghĩ hoài cũng không có, gần nhất là Hoàng Châu Vạn gia cũng cách nơi đây rất xa, sẽ không bỏ mặc tu tiên giả cấp thấp trong gia tộc tới Nam Đô này.

Soái nam lai nghĩ, không đúng, khoảng cách của gia tộc tu tiên gần nhất, không phải Vạn gia, là Tu sĩ Man tộc!

Tuy thiếu niên này có lông mày xanh đôi mắt đẹp, thế nhưng cũng không thể vì vậy mà suy đoán hắn không phải là Tu sĩ Man tộc!

Trong đôi mắt suất nam lóe lên sát cơ, đưa tay, trong tay áo duỗi ra một cánh tay trắng như tuyết, trên cổ tay có một cái vòng tay khắc đầy ký hiệu, một vật màu tròn lóe sáng kim quang liền xuất hiện ở trong tay.

Nếu như lúc này có một tu tiên giả khác ở chỗ này, nhất định sẽ kinh ngạc, cái này dĩ nhiên là một cực phẩm pháp khí.

Nếu là suất nam tới đây sớm một chút, trông thấy cuộc giằng co giữa Diệp Không và Hồ Tài Kiền, nói không chừng sẽ được biết thân phận của Diệp Không, cũng sẽ không phát sinh những sự tình sau này.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 155

Ngươi Chờ. (1)

Chương 155: Ngươi chờ. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Nhưng bây giờ hắn lại đến có chút trễ, sau khi bộ tuồng mở màn mới đến, cho nên cũng không rõ Diệp Không là ai, ngược lại hoài nghi hắn là Tu sĩ Man tộc.

Nếu như là Tu sĩ Man tộc, vậy thì có liên hệ đến lần rèn luyện lần này của hắn.

Cái gọi là rèn luyện, bình thường chỉ có đại môn phái hoặc là đệ tử gia tộc, sau khi Trúc Cơ, rời khỏi sơn môn, ra ngoài hành tẩu bốn phương, ma luyện một phen.

Mục đích rèn luyện, là khiến những tên đệ tử chỉ biết tu luyện này, có kiến thức ngoài đời, quen thuộc tình đời, cũng gia tăng thêm kinh nghiệm thực chiến.

Kỳ thật rèn luyện tựa như là tốt nghiệp đại học vậy, ngươi phải vận dụng được sở học, tham gia thực tập, lại giao một phần luận văn tốt nghiệp, vậy mới OK.

Luận văn tốt nghiệp của suất nam trước mắt này, thật sự là có quan hệ với Man tộc, đương nhiên, dù sao rèn luyện cũng không phải luận văn, cũng không phải tùy tiện cầm bút múa vài đường là được, thành quả rèn luyện chính là giết chết mấy tên tu sĩ Man tộc.

Cho nên hư hư thực Tu sĩ Man tộc Diệp Không, liền bị coi là mục tiêu.

Nếu như gặp được Man tộc tiểu tu sĩ, suất nam cũng không coi kịch nữa, lấy ra pháp khí bát giác kim bàn, thu liễm linh lực, mở cửa phòng, nhìn trái

https://thuviensach.vn

nhìn phải, lối đi nhỏ không có ai, hắn bước nhanh đến dán sát tai lên cửa phòng Phong Tứ Nương.

Suất nam này nếu có thể được cho ra rèn luyện, nhất định là có thực lực Trúc cơ trở lên, cho nên hắn chỉ cần thu liễm linh lực, lại cẩn thận một chút, Diệp Không mới Luyện Khí tầng ba tuyệt đối không thể phát hiện ra được.

Huống chi, tên họ Diệp này đang trong cơn khoái hoạt, nào có nghĩ đến có người muốn hại mình chứ.

- Đệ đệ, ngươi thật xấu, tỷ tỷ... Ah... Không được, tay của ngươi... đừng ngừng.

Thanh âm run rẩy của Phong Tứ Nương truyền ra.

Diệp Không cười nói:

- Phong đại tỷ, không thể tưởng được tỷ lớn như vậy rồi, phản ứng còn nhạy cảm như vậy, 'thủy mãn kim sơn' rồi này.

Phong Tứ Nương không ngừng thở gấp, nói:

- Biết rõ tỷ tỷ lớn, vậy sao tên tiểu quỷ như đệ còn chơi, trong lầu nhiều cô nương như vậy, sao lại giày xéo tỷ tỷ... A...

Miệng của nữ nhân phảng phất như bị chắn, lấp, bị bịt lại, tiếp đó có thanh âm bá chít chít, bá bá chít... truyền ra.

Suất nam bên ngoài nghe được đỏ mặt tía tai, nhìn mặt phấn hơi mỏng, che kín hoa đào, đẹp không thịnh thu (Nguyên văn), Phong Tứ Nương đã đoán trúng, người này là một nữ tử, còn là một đại cô nương.

Nữ tu này tuy cảnh giới cao hơn rất nhiều so với Diệp Không, thế nhưng ở phương diện khác lại biết rất ít, nghe thấy ngôn ngữ của hai người hoan lạc bên trong, nàng rõ ràng nhịn không được tâm hoảng ý loạn.

- Hừ! Tiểu tử ngu ngốc này đích thị là tu sĩ Man tộc, nếu không, làm sao có thể ra tay với một nữ tử lớn tuổi hơn mình nhiều như thế.

Nữ tu này càng củng cố ý niệm của mình.

Bất quá kỳ quái là, nàng cũng không sốt ruột đi vào giết, mà là dựng thẳng bát giác kim bàn, đem lưỡi đao mỏng chen vào khe hở cửa gỗ.

Kim quang lóe lên rồi biến mất, then cửa lập tức bị cắt thành hai nửa, cửa gỗ không gió mà tự mở.

https://thuviensach.vn

Rất hiển nhiên, hai người bên trong không có phát giác ra điều này, Diệp Không vẫn như trước hướng dẫn chút chuyện cho đại tỷ tuyệt vời:

- Phong lão bản, tỷ rất thông minh, học rất nhanh, ừ...

Diệp Không rên một tiếng thoải mái, xoa mái tóc xanh của Phong Tứ Nương, khen:

- Cứ như vậy... Dùng lưỡi bao lại...

Âm thanh phía sau thì không nên nghe nữa, trên khuôn mặt mỹ mạo của nữ tu kia đã đỏ như rỉ máu, bất quá nàng càng muốn nhìn một chút là chuyện gì đang xảy ra.

Chỉ thấy nàng nhấc trữ vật thủ trạc (vòng tay), bên trong lại bay ra cái một cái màn màu xanh, cái màn trong suốt này phi thường nhỏ, chỉ đủ cho một người.

Nếu ngươi cho rằng cái màn dùng để ngăn muỗi, vậy thì sai mười phần, cái đồ chơi này không phải dùng để ngăn muỗi, công năng của nó chính là bao lấy tu sĩ, chẳng những có thể dùng để ẩn thân tàng hình, mà ngay cả linh khí chấn động cũng có thể bao lại, thứ này chính là đồ tốt, là một sự lựa chọn khi ra ngoài, trộm xem đồng bào nữ tử tắm rửa, xem người XXX...

Tấm màn này mặc dù không có công năng phòng ngự, cũng không thể giết người, ẩn nấp linh lực là một công năng đặc thù, cũng đủ để cho tấm màn này trở thành trung phẩm pháp khí.

Có thể thấy được, nữ tu mỹ mạo này đích thị là đệ tử hạch tâm trong tu tiên đại phái, nếu không làm gì có nhiều pháp khí làm cho người ta thèm muốn như vậy.

Tùy tiện cầm trung phẩm pháp khí để đi rình người ta, vẫn là một pháp khí đặc thù.

Đương nhiên Diệp Không còn không có chú ý tới nguy hiểm đã hàng lâm, tấm màn của người ta còn lợi hại hơn so với Ẩn Thân phù của hắn, dĩ vãng đều là Diệp Không dán Ẩn Thân phù, rình xem bí mật của người khác, hôm nay, hắn lại bị một nữ nhân rình xem trộm bí mật của mình. Sự thật đã chứng minh một chân lý từ cổ chí kim đến nay không bao giờ thay đổi - kẻ giết người, sẽ bị người giết, kẻ rình trộm, sẽ bị người rình lại.

https://thuviensach.vn

Nữ tu mỹ mạo này ngày thường chỉ biết đả tọa tu luyện, nào có xem qua cái này, nữ tu trong môn phái lại ít, những tên nam nhân kia đều như con ruồi cả ngày bu quanh nàng, cho nên nàng căn bản không muốn ra ngoài, chỉ biết tu luyện, cũng không biết chuyện thiên kinh địa nghĩa trước mắt là chuyện gì.

Diệp Không còn không có lên giường, hắn đứng ở bên giường, áo dài xộc xệch, quần thì rơi tại mu bàn chân, mà Phong đại tỷ động lòng người thì quần áo đều không có, nằm nghiêng bên giường.

Mái tóc đen nhánh rơi lả tả xung quanh, vẻ mặt hàm ý xấu hổ, gò má đã nổi hai đóa hồng vân, mặt mày hàm xuân, đang dùng miệng để phục vụ cho người nào đó, cục diện này có thể nói là hương diễm tới cực điểm.

Diệp Không căn bản không biết, bên người còn có một cô nương tuyệt sắc. Hắn cũng đang nỗ lực ra sức bóp những chỗ mềm mại... trên người Phong Tứ Nương.

Trông thấy cảnh tượng của hai người này, chân nữ tu mỹ mạo mềm nhũn như bún, tất cả trước mặt tạo thành trùng kích quá lớn đối với nàng, cho tới bây giờ nàng mới hiểu được thì ra nam nhân và nữ nhân ở cùng một chỗ là như thế này, nàng cảm thấy rất buồn nôn, thế nhưng nàng lại cảm giác được phản ứng của mình rất mãnh liệt, nàng thậm chí còn nghe thấy được hơi thở trầm trọng của mình...

Trách không được những nam nhân kia đều dốc sức liều mạng tốt với nàng như thế! Trách không được bọn hắn xum xoe nịnh bợ như thế! Trách không những nam nhân kia nhìn thấy mình đều đi đứng không bình thường...!

Nguyên lại mục đích của bọn hắn, chính là thứ hạ lưu trước mặt này!

Những tên nam nhân này thật đáng giận đáng căm hận!

Nữ tu mỹ mạo vậy mà thoáng một phát đem tất cả nam nhân trên đời đều hận lây, đương nhiên, thiếu niên trước mặt này, nàng càng thêm căm hận, hiện tai tiểu tử này có phải tu sĩ Man tộc không đã không còn quan trọng nữa rồi.

- Tuổi còn nhỏ như vậy, lại có vẻ rất quen thuộc những hành vi vô sỉ hạ lưu này, về sau, còn không biết sẽ làm hại bao nhiêu thiếu nữ! Hắn lưu

https://thuviensach.vn

không được!

Nữ tu mỹ mạo liền phán quyết Diệp Không tử hình, nàng cũng không muốn nhìn nữa, lập tức liền lấy ra vũ khí, chuẩn bị chiến đấu.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 156

Ngươi Chờ. (2)

Chương 156: Ngươi chờ. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Cảnh giới của Diệp Không kém nàng quá nhiều, lại không biết rõ tình hình, nếu cô gái vừa ra tay, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng lúc này, Phong Tứ Nương đột nhiên buông miệng ra, nói một câu, tạm thời cứu được một mạng của Diệp Không, đương nhiên, chính cô ta cũng không biết.

- Bát thiếu gia, biết tỷ tỷ tốt, cũng nên thăm hỏi tỷ tỷ một chút a...

Phong Tứ Nương mắt mị như tơ, thốt ra âm thanh cầu khẩn, tuy nàng đã khiến Diệp Không hài lòng, nhưng mà nàng vẫn không thích dùng miệng.

- Bát thiếu gia?

Nữ tu mỹ mạo nhướng mày, cảm thấy xưng hô này có chút quen tai.

Nữ tu mỹ mạo trong lòng thầm thì: " Thăm hỏi là có ý gì?", cũng không có vội vã ra tay, tiếp tục nhìn xem cuộc chiến.

- Phong lão bản, tỷ nhịn không được, ha ha.

Diệp Không cũng không có phản đối, trường bào xốc hết lên, bò lên trên giường.

- Ngươi tên tiểu tặc không có lương tâm này, đến bây giờ mở miệng vẫn còn là Phong lão bản.

Phong Tứ Nương nhấc chân sẳng giọng.

Diệp Không cười nói:

- Vậy tỷ nói nên gọi là gì?

- Gọi tỷ tỷ, đại tỷ.

https://thuviensach.vn

- Gọi a di được không?

- Tốt lắm, vậy ngươi liền kêu a di đi.

- Ha ha, không tiến chỉ sợ ngươi không muốn, Tứ Nương tỷ, kỳ thật ba mươi vẫn còn rất trẻ mà.

Nữ tu mỹ mạo gần như muốn hộc máu, nghẹn không nổi nữa, hai người này đúng là không biết dị là gì! Vậy mà dám ở trước mặt mình, nói những lời bỉ ổi này.

Bất quá nói ngược lại, người ta không có mời ngươi tới nghe, thời điểm nam nhân cũng nữ nhân làm việc này, ngoại trừ nói những lời này còn có thứ gì để nói? Chẳng lẽ muốn một bên ngâm thơ tác đối, một bên XXXX?

Cũng không có để cho nữ tu mỹ mạo kia phải đợi lâu, Diệp Không rất nhanh liền tiến quân thần tốc, trong phòng lập tức phát ra một tiếng hừ dài làm say lòng người, chờ đợi nửa năm, rốt cuộc cũng đợi được thời khắc ngư thủy tẫn hoan này. (đại loại như cá nghịch trong nước)

...

Vốn tưởng xem xong Ngọc Bồ Đoàn, nữ tu mỹ mạo tưởng nam nhân có đồ chơi gì mình đều biết. Ah, nguyên lai chính là như vậy, ừ, nam nhân yêu thích, chính là sự tình này, chính là tra tấn nữ nhân như vậy.

Tuy Diệp Không cùng Phong Tứ Nương đã vì nàng mà làm dụng cụ dạy học thực tiễn, nhưng vị nữ học sinh này lại không có chút cảm kích. Con chó nam con chó nữ! Đi chết đi!

Nữ tu mỹ mạo ánh mắt trừng lên, cực phẩm pháp khí Bát Giác Sa Bàn trong tay một lần nữa hành động, Sa Bàn phát ra hào quang màu vàng rực rỡ.

Chỉ cần thu hồi lại tấm màn, thả ra Bát Giác Sa Bàn, Diệp Không cùng Phong Tứ Nương hẳn là phải chết ngay tại chỗ.

Nhưng vào lúc này, một đạo thần thức vô cùng cường hãn đột ngột quét tới, nhanh chóng tập trung vào nữ tu mỹ mạo.

- Ông t... r... ờ... i...! Là Nguyên Anh Kỳ!

Nữ tu mỹ mạo bị dọa đến sắc mặt lập trắng bệch. Tấm màn này tuy có thể ẩn giấu được thân hình cùng linh lực, thế nhưng vẫn có người có thể xem thấu, đó chính là tu sĩ so với nàng cao hơn hai cảnh giới.

https://thuviensach.vn

Trước mắt nàng chỉ mới Trúc Cơ, vậy thì, chỉ cần người có thể phát hiện ra nàng, tất nhiên là Nguyên Anh kỳ lão quái vật.

Hoàng Tuyền lão tổ lúc đầu cũng không có phát hiện, dù sao Diệp Không cũng ở xa một chút, người ta lại không có vọng động linh lực, hơn nữa còn ẩn nấp trong tấm màn, nhưng khi nữ tu mỹ mạo sử dụng pháp khí, Hoàng Tuyền lão tổ vốn nhạy cảm liền lập tức phát hiện.

Chạy tới đã không còn kịp, cho nên hắn lập tức dùng thần thức cường đại để áp bách nữ tu mỹ mạo, đồng thời dùng linh hồn cấu kết với Diệp Không:

- Tiểu tử, ở bên giường của ngươi có một tên Trúc Cơ kỳ muốn giết ngươi!

Diệp Không đang trong cảm giác tôn tử của mình cuồn cuộn tiến vào bên trong Phong tỷ tỷ liền lập tức khẩn trương hắn lên, đưa tay ném ra một cái Hỏa Cầu thuật.

Bất quá nữ tu mỹ mạo kia đã chạy trốn, thu hồi lại tấm màn, nhảy lên Bát Giác Sa Bàn lúc này đã biến lớn gấp đôi, phóng ra ngoài theo cửa sổ.

Diệp Không chỉ nhìn thấy một cái bóng lưng, rống lên một tiếng:

- Tên khốn kiếp kia, ngươi chạy đi đâu.

Vừa nói vừa nhảy xuống giường, chạy đến bên cửa sổ mắng to:

- DM ngươi, đánh lén bà mẹ ngươi ấy? Chết tiệt đồ Lessbian! (gay) Lão tử nhớ rõ ngươi rồi, sau này thấy ngươi một lần giết một lần.

Cô nàng nữ tu kia tuy bay rất nhanh, nhưng cũng nghe được rõ ràng, bị Diệp Không mắng mấy câu nàng đỏ bừng cả mặt. Trong nội tâm mắng, chưa thấy qua Tu tiên giả như vậy, miệng đầy thô tục, quả thực không khác gì mấy tên du côn vô lại, thật sự là đáng hận, về sau có cơ hội, nhất định phải giết hắn đi, báo mối nhục ngày hôm nay.

Bất quá nghĩ đến du côn vô lại, nữ tu mỹ mạo bất giác nghĩ đến địa phương nào đó của Bát thiếu gia, nàng vừa đến liền nghe tới danh tiếng của Bát thiếu gia, đó chính là một tên du côn vô lại thật sự, còn làm một vở tuồng kịch gì đó ca ngợi du côn, thì ra chính là tiểu tử này.

Biết rõ thân phận của Diệp Không, nữ tu mỹ mạo cũng biết mình lầm, Diệp gia cùng Man tộc có mối thâm cừu đại hận, Bát thiếu gia nhà này làm

https://thuviensach.vn

sao có thể là tu sĩ Man tộc được chứ?

Bất quá khẩu khí hôm nay nuốt không trôi, hừ, họ Diệp vô lại kia, ngươi chờ đó!

- Bát thiếu gia, ngài đây là... A...!

Phong Tứ Nương lúc ấy đang trong cơn ý loạn tình mê, căn bản là cái gì cũng không biết, nghe Diệp Không mắng to mới mở to hai mắt ra, nhưng ai biết quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trước giường có một chậu rửa mặt lớn, dưới lầu lại có một tiểu cô nương đang ngẩng đầu nhìn về phía này.

- Tiểu Hi Thước! Nhìn cái gì vậy?

Phong Tứ Nương khiển trách đuổi đi tiểu cô nương, lúc này mới quay người lại.

- Bát thiếu gia, chuyện gì vậy?

Phong Tứ Nương nghi hoặc hỏi.

- Vừa rồi cái tên bán nam bán nữ kia muốn đánh lén chúng ta, bị ta đánh chạy.

Diệp Không không muốn nói quá nhiều với nàng.

Hào hứng đã bị cuộc tập kích đánh cho không còn, hai người mới chuẩn bị mặc quần áo, ngược lại là Phong Tứ Nương còn không có hồi sức, nằm ở trên giường, đưa hai cái chân tròn vo qua, dùng cái chỗ đầy lông cọ vào trên đùi Diệp Không.

- Được rồi, đợi lần sau đi, đừng có lại làm cho đùi đệ ướt sũng đấy.

Diệp Không tâm tình cực độ khó chịu, mình vừa không có bảo vật, tu vi lại thấp, tên tu sĩ này vì sao phải giết mình? Không chọc nàng cũng không trêu nàng, nếu không phải là có Hoàng Tuyền lão tổ, sợ là hôm nay chết như thế nào cũng không biết.

- Tiểu tặc không có lương tâm.

Trông thấy Diệp Không không còn hào hứng, Phong Tứ Nương cũng không dây dưa nữa, lau lau người mình, cũng mặc quần áo xuống giường.

- Lão tổ, ngươi xong việc chưa? Cái tên vừa rồi đánh lén ta rốt cục có lai lịch như thế nào? Tại sao hắn phải đánh lén ta?

Diệp Không dùng linh thức câu thông với Hoàng Tuyền lão tổ.

- Đã xong.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ gặp được loại sự tình này cũng không còn tâm tư nữa, còn phải đề phòng đối phương quay lại, hắn một bên dùng Sưu Hồn đại pháp cắt đi trí nhớ hôm nay của Tiểu Oanh, một bên hồi đáp:

- Ta cũng không biết nữ tu sĩ này lai lịch thế nào, bất quá nàng nhất định là một đệ tử được sủng ái trong đại môn phái, người bình thường làm gì có cực phẩm pháp khí.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 157

Trong Nội Cung.

Chương 157-158: Trong nội cung.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Cực phẩm pháp khí?

Diệp Không cả kinh, nói:

- Vậy sao ngươi không ra tay tiêu diệt nàng? Cực phẩm pháp khí nha, đến ta cũng không có, thứ này giá trị bao nhiêu tiền nha?

- Tiêu diệt nàng? Lão tổ ta muốn linh lực không có linh lực, muốn vũ khí không có vũ khí, chẳng lẽ ngươi muốn ta dùng tay không đánh với nàng sao? Đầu heo, ngươi cũng không biết ăn nhiều não heo một chút để bồi bổ não!

Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng to.

Diệp Không cười nói:

- Này, lão tổ, lời ngươi đang nói là đạo văn đấy?

- Cút!

Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng to một tiếng, lại nói:

- Cho dù có thể tiêu diệt nàng, cũng không thể ra tay được, ở đây là nội thành, đánh nhau cũng không biết bao nhiêu người trông thấy? Nàng nhất định là đệ tử được sủng ái trong đại môn phái, nếu như trước mặt mọi người chết trong tay chúng ta, ngươi không sợ môn phái của nàng sẽ trả thù ư?

Diệp Không ngẫm lại gật đầu:

- Điều này cũng đúng.

- Tốt rồi, tới chỗ ta đi.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ buông ra Tiểu Oanh đã tiến vào giấc ngủ, sau hai canh giờ nàng sẽ tự động tỉnh lại, bất quá sự tình giữa nàng và Hoàng Tuyền lão tổ nàng sẽ quên không còn một mảnh.

Diệp Không ly khai gian phòng của Phong Tứ Nương, đi tới cửa phòng Tiểu Oanh. Khoảng cách giữa hai gian phòng rất xa, Huynh đệ Lô gia cũng không có bị kinh động, nhìn xem Phong Tứ Nương phía sau đi tới với một bộ dạng hết sức thẹn thùng, huynh đệ dùng một ánh mắt hèn mọn bỉ ổi nhìn vào Diệp Không.

- Làm gì? Làm như chỉ có các ngươi mới được chơi vậy?

Diệp Không cho bọn hắn mỗi người một cước:

- Về trước ghế lô, ta lập tức sẽ tới.

Phong Tứ Nương giờ này nếu là quay về ghế lô chỉ sợ sẽ bị hai nha đầu nhìn ra chút chuyện, nàng tự giác nói đi thăm dò một chút lai lịch của nữ nhân kia, Diệp Không liền để cho nàng đi.

Đẩy cửa ra, liền thấy Hoàng Tuyền lão tổ đang ngồi ở trên bàn nhỏ, một bộ dạng rất hài lòng.

- Này, lão tổ, rất vui vẻ a..., ngươi đến cùng chơi như thế nào vậy?

Diệp Không xuất ra pháp khí tiểu kiếm hỏi.

- Ngươi chơi như thế nào ta liền chơi như thế ấy.

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận trả lời, sau đó liền thu nhỏ lại tiến vào trong tiểu kiếm.

Diệp Không lại nói

- Lần sau nếu như gặp được nữ nhân kia ở chỗ hẻo lánh thì tốt rồi, đỉnh cấp pháp khí nha, ta đều xem cũng không có xem qua, nói không chừng trong túi trữ vật của nàng vẫn còn mặt hàng tốt khác.

- Túi trữ vật? Người ta dùng chính là trữ vật thủ trạc! Đồ không có kiến thức.

Hoàng Tuyền lão tổ mắng.

- Oa, vậy thì càng tốt, nhất định là nàng có rất nhiều bảo vật, oa, làm nàng một cái liền phát tài rồi!

- Ngươi cho là ta vẫn đang ở trạng thái cực thịnh sao? Hiện tại ta đến thân thể cũng không có, nếu không phải ta dùng thần thức cường đại hù

https://thuviensach.vn

nàng, chỉ bằng cái đỉnh cấp pháp khí kia của nàng, ta muốn giết nàng cũng rất khó khăn.

Hoàng Tuyền lão tổ hừ một tiếng.

- Đến ngươi cũng không giết được? Nàng đến cùng có cảnh giới gì?

Diệp Không kinh ngạc hỏi.

- Trúc Cơ trung kỳ.

- Vẫn còn kém xa ngươi mà.

- Làm sao ngươi lại đần như vậy?

Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng lên:

- Nàng đã có đỉnh cấp pháp khí, lại có pháp khí ẩn nấp, nhất định là còn có đồ chơi bảo vệ tính mạng khác! Tiểu tử ngươi muốn chết, lão tổ ta còn muốn sống thêm mấy năm nữa.

Hoàng Tuyền lão tổ mắng xong, đột nhiên lại nở nụ cười:

- Này, tiểu tử, hình như ta từng nghe nói có người nào đó sẽ không bao giờ làm ra loại chuyện giết người đoạt bảo, còn nói mình vĩnh viễn sẽ không làm ra loại sự tình này, hôm nay trông thấy đỉnh cấp pháp khí, liền thay đổi rồi hả?

Diệp Không mặt đỏ lên:

- Ai nói thay đổi rồi, ta tuyệt đối không làm ra loại chuyện giết người đoạt bảo, người không phạm ta, ta không phạm người! Thế nhưng là là nàng phạm ta trước, ta có thể phòng vệ chính đáng, đoạt pháp khí của nàng.

Hoàng Tuyền lão tổ nở nụ cười cạc cạc, duỗi lưng một cái nói:

- Lão tổ ta mệt nhọc, trước ngủ, nếu ngươi muốn phòng vệ chính đáng, trước tiên vẫn phải học điều khiển pháp khí cho giỏi.

- Đó là đương nhiên, vì ta có thủ đoạn bảo vệ tính mạng, ta đã quyết định, ngày mai ta sẽ ra khỏi thành, tìm một địa điểm yên lặng, trước tiên đem các loại pháp thuật học cho thuần thục.

Diệp Không treo thanh tiểu kiếm bên hông, lại đi tới giường nhìn nhìn Tiểu Oanh, sau đó mới đóng cửa phòng, trở về ghế lô.

Lúc này, Long Hổ huynh đệ hội đã hát đến một đoạn, đang lúc diễn một hồi đánh nhau kịch liệt, cùng điện ảnh trên địa cầu bất đồng, ở đây đánh

https://thuviensach.vn

nhau đùa giỡn, đều là dùng đao thật thương thật, cho nên diễn viên khó tránh khỏi chuyện chịu một chút vết thương.

Nhưng mà quan chúng thích xem, có điều những động tác cực kỳ kịch liệt kia xác thực là chân thật hơn so với phim ảnh trên địa cầu.

Diệp Không vốn đang lo lắng Tiểu Hồng cùng Lô Cầm hoài nghi, có điều xem ra điều đó là dư thừa rồi, hai nha đầu đều bị vở kịch hấp dẫn, căn bản là không chú ý Diệp Không đã trở về.

Về phần Trương Ngũ Đức, thì khẩn trương hơn, xem ra đã hoàn toàn hòa mình vào trong vở kịch rồi, cảm nhận được sự bi hoan của nhân vật chính.

Diệp Không đã giao hết "lương thực tích trữ bên trong" cho Phong Tứ Nương, cho nên tâm tình cũng yên tĩnh lại, cũng ngồi xuống bắt đầu xem vở kịch.

Lại là nửa canh giờ trôi qua, vở kịch rốt cục tiến nhập khâu cuối cùng, đoạn này chẳng những mạo hiểm kịch liệt, lại còn có đối thoại tuyệt hay của hai huynh đệ, thật sự là đoạn kích động nhân tâm nhất.

Tuy cái thủ đoạn tuyệt hảo này không đuổi kịp phim Hàn, thế nhưng cũng đủ để lừa dối đại bộ phận người xem rồi, Tiểu Hồng cùng Lô Cầm đều là một bên xem một bên lau nước mắt.

Nhưng làm cho Diệp Không không hiểu chính là, ngày bình thường trên khuôn mặt luôn treo một tấm thiết bản Trương Ngũ Đức, vậy mà khóc lớn nhất, nước mắt chảy ra trong mắt lão, tựa như suối phun vậy, không thể tưởng được lão đầu đó cũng có tình cảm phong phú như vậy.

- Không phải huynh đệ, hơn hẳn huynh đệ... không phải huynh đệ, hơn hẳn huynh đệ...

Trương Ngũ Đức chẳng những cảm tình phong phú, hơn nữa xem xong bộ tuồng này đầu óc cũng hồ đồ luôn rồi, vở kịch đã xong, trên đường xuống lầu, ánh mắt của lão cứ rưng rưng, một mực lẩm bẩm hai câu lời kịch trong vở kịch, cũng không biết trúng gió gì.

- Ừ, Tiểu Cầm Tiểu Hồng, các ngươi đều lên kiệu, tiên sinh ngồi ở cổ kiệu của ta, theo ta đi thôi.

https://thuviensach.vn

Lô Cầm cùng Tiểu Hồng còn không muốn, tranh nhau muốn để cho Diệp Không ngồi chung kiệu với mình, nhưng bị Diệp Không trừng mắt một cái, các nàng đều yên tĩnh lại.

Diệp Không vừa muốn đi, Phong Tứ Nương phía sau đi lên, nói tra được chút ít manh mối, vì vậy Diệp Không liền để cho hai cổ kiệu tiễn đưa đám người Lô Cầm trở về, mình thì lưu lại theo Phong Tứ Nương cùng trở về Tàng Xuân Lâu.

- Tiểu tặc, chưa chào tỷ tỷ đã nghĩ chạy đi.

Phong Tứ Nương hiện tại đến Bát thiếu gia cũng không hô, bất quá Diệp Không cũng không có biện pháp, tiểu tặc thì tiểu tặc, ai bảo mình chơi nàng làm gì.

- Ha ha, không phải là không thấy tỷ ở đâu sao.

Diệp Không cười cười hỏi:

- Đến cùng tra được cái gì?

Đi theo Phong Tứ Nương trở về Tàng Xuân Lâu, còn có một người nô bộc, đang đứng chờ ở đằng kia, trông thấy Diệp Không tiến đến, liền quỳ xuống hành lễ:

- Bát thiếu gia tốt.

- Đứng lên đi.

Diệp Không đỡ người này dậy, lúc này mới hỏi tình huống như thế nào:

- Tên nửa nam nửa nữ kia đến cùng có lai lịch như thế nào?

- Bẩm Bát thiếu gia, nữ nhân kia là thị vệ trong hoàng cung.

- Hả? Làm sao ngươi biết được?

Người này vừa nói, Diệp Không liền hiểu được. Nguyên lai nữ nhân kia sau khi vở kịch mở màn mới đến, song thời điểm nàng đến, phiếu vé đã bán hết. Tuy dưới lầu đã hết chỗ, nhưng trên lầu vẫn còn sương phòng, cũng không phải sương phòng này không ai muốn, mà là Phong Tứ Nương sợ vạn nhất lúc nào đó có khách quý đột nhiên đến, cho nên mỗi khi diễn kịch đều cố ý lưu lại một sương phòng dùng để đề phòng vạn nhất.

Nữ nhân này đương nhiên muốn sương phòng, nô bộc trả lời, sương phòng cuối cùng này là để dành cho khách quý, thì cái tên nữ giả nam trang kia cười cười, nói ta cũng là khách quý nha.

https://thuviensach.vn

- Tiếp đó nàng liền lấy ra một khối kim bài, đây chính là chân kim (vàng thật) nha, ánh vàng rực rỡ, còn nặng trịch nữa.

Người này vừa nghĩ đến khối kim bài đã chảy nước miếng, bất quá lúc hắn nhớ đến chữ trên đó, liền trung thực nói:

- Thuộc hạ cầm khối kim bài nhìn nhìn, chỉ thấy trên đó có khắc bốn chữ to, thông suốt. Thuộc hạ mới nói không có việc gì khắc chữ trên khối vàng để làm gì, đây cũng quá nhàm chán, ngươi có khối vàng này cũng có thể mua một cái Tàng Xuân Lâu rồi? Nữ nhân kia nở nụ cười, lại nói nữ nhân kia cười rộ lên thật đúng là đẹp, thuộc hạ ở Tàng Xuân Lâu nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua người đẹp như vậy, giống như là tiên nữ vậy, cho dù là nàng ăn mặc nam trang.

Diệp Không cả giận nói:

- Ít nói nhảm, nói chính sự!

- Ah, dạ, dạ!

Người này cảm thấy mình thất thố, thế nhưng nàng kia cười, thật sự là quá dễ nhìn. Người này ngẫm lại còn nói thêm:

- Nữ nhân kia về sau nói, ngươi lật lại mà xem nha. Vì vậy thuộc hạ mới đem khối kim bài kia lật lại, ở đó cũng có khắc bốn chữ, thuộc hạ vừa nhìn lại càng hoảng sợ, khối kim bài xém chút nữa đã làm rơi rồi.

- Ở đó khắc chữ gì?

- Như trẫm thân lâm! (Như đích thân trẫm tới)

Người này ghé vào bên tai Diệp Không nói ra. Dân chúng bình thường cũng không giống như Tu Tiên giả, bọn họ đối với hoàng đế là tràn ngập sự kính sợ, dù sao vị "bạn thân ngồi trên ghế rồng kia", có rất nhiều quân đội, có thể tùy ý quyết định sinh tử của con dân, làm sao mà bọn họ không hoảng sợ cho được?

- Trong hoàng cung hay sao? Người hoàng cung đến Nam Đô thành làm gì?

Diệp Không thầm nghĩ.

Người này nói tiếp:

- Nữ nhân còn nói, nàng là thị vệ trong hoàng cung, có tính là khách quý hay không, thuộc hạ vội vàng gật đầu, lúc này mới mang nàng lên sương

https://thuviensach.vn

phòng.

Người này nói xong, nhịn không được lại nói:

- Nữ nhân trong hoàng cung chính là không giống với..., tựa như là tiên nữ vậy, hoàng đế cùng thị vệ xinh đẹp như vậy mỗi ngày ở cùng một chỗ, có nhiều thoải mái a.

Diệp Không cười nói:

- Vọng nghị thánh thượng, ngươi muốn mất đầu hả?

Người này không dám nhiều lời, liền tranh thủ cáo lui.

Người này vừa đi, Diệp Không thầm nghĩ, cảnh giới của nữ nhân này không thấp, đã là Trúc Cơ trung kỳ rồi, lại có nhiều pháp khí cao cấp như vậy, tại sao có thể là thị vệ trong hoàng cung được chứ?

Hoàng cung thị vệ đối với người bình thường mà nói là cao không thể chạm tới, nhưng đối với Tu Tiên giả mà nói thì không đáng giá nhắc tới, không có Tu tiên giả nào lại chịu sự quản lý của Hoàng đế, lại càng không có Trúc Cơ kỳ nữ tu chịu để cho lão hoàng đế chà đạp.

Như vậy xem ra, thân phận của nàng cũng dễ đoán, Diệp Không biết rõ sau lưng mỗi quốc gia đều có một môn phái tu tiên ủng hộ, cô gái này nhất định là môn phái tu tiên sau lưng An quốc phái tới, cho nên mới có được hoàng cung lệnh bài, dễ dàng làm việc trong nhân gian.

Đã biết thân phận của nàng này, Diệp Không đương nhiên sẽ không tìm tới nàng để ăn xúi quẩy, hắn còn chưa kiêu ngạo tới mức một người đối kháng với một môn phái tu tiên.

Có điều vì sao nàng lại ra tay với mình? Diệp Không suy đoán, chẳng lẽ hoàng đế An quốc ra tay với Diệp gia, phái nàng đến ám toán mình?

Nếu Diệp Không biết được, nàng này đem hắn trở thành Tu sĩ Man tộc mới đánh lén, hắn nhất định sẽ tức giận đến mức nhảy dựng lên, lão tử nhìn qua trông giống họ vậy sao?

Từ Tàng Xuân Lâu trở lại Diệp phủ, sắc trời đã bắt đầu tối, Diệp Không hạ quyết tâm trước tiên phải rèn luyện pháp thuật, có kỹ năng bảo vệ tính mạng thì mới có thể phòng tránh được nguy cơ.

Trở lại trong phủ, hắn chợt nghe tiên sinh cho mời. Vì cái gì mà Trương Ngũ Đức có bộ dáng như vậy, xem ra cũng sắp có đáp án, nếu không

https://thuviensach.vn

Trương Ngũ Đức sẽ không mời Diệp Không đi ngồi.

Thời tiết rét lạnh, bầu trời nhanh chóng trở nên tối đen, gia trẻ lớn nhỏ đều vây quanh bếp lò. Ngồi xuống xong, Trương Ngũ Đức châm rượu cho Diệp Không, cười nói:

- Có phải ngươi rất kỳ quái vì ta cũng thất thố hay không?

- Để ta.

Diệp Không tiếp nhận chung rượu, thản nhiên nói:

- Nhất định là hôm nay đùa giỡn khiến cho tiên sinh có chút liên tưởng a,

Trương Ngũ Đức gật đầu:

- Trẻ nhỏ dễ dạy, ta vừa thấy ngươi đã biết ngươi không phải vật trong ao, tất có một ngày trở thành châu báu, hôm nay huynh đệ Lô gia nói vậy là ý định đùa giỡn với ngươi. Ta không hoài nghi chút nào, có thể nghĩ ra phương pháp như vậy, không phải ngươi thì không còn ai a.

Diệp Không cười cười không nói gì, hắn thầm nghĩ thời điểm lão đầu ngươi lừa dối, ngươi vừa thấy ta còn chán ghét ta đi đường không dùng hình dạng chính, miệng phun đầy lời nói thô tục.

Thế nhưng Diệp Không cũng không vạch trần, hắn chợt nghe Trương Ngũ Đức nhắc lại chuyện xưa.

Ở phía đông An quốc có một tiểu quốc gia tên gọi Vũ Quốc, lãnh thổ của nó không thể so với An quốc, gia tộc của Trương Ngũ Đức là một gia tộc lâu đời ở Vũ Quốc.

Trương gia so với Diệp gia hiện giờ có chút lớn hơn, về phần cháu trai cùng tử tôn có hơn ngàn người, hạ nhân trong nhà cũng có hơn vạn.

Tử tôn trong nhà nhiều cho nên khả năng xuất hiện linh căn cũng lớn, Cửu đệ của Trương Ngũ Đức là một người may mắn, linh căn của hắn không tồi. Đó cũng là lý do vì sao Trương Ngũ Đức hiểu biết không ít về tình hình tại Tu Tiên Giới.

Tiểu đệ của Trương Ngũ Đức tên gọi là Trương Cửu Đức, hắn là một người có dị linh căn song thuộc tính, bởi vì tư chất tốt cho nên khi thiếu niên bị đại phái Vân Phù môn của Vũ Quốc thu làm môn hạ đệ tử.

https://thuviensach.vn

Lúc đó Trương gia vô cùng cao hứng, có thêm một tu tiên giả hay là tu tiên giả có tư chất cao cũng vậy. Về sau có tiên nhân che chở, một nhà Trương gia nhất định sẽ được hưởng phồn hoa trăm năm.

Quả thực linh căn của Trương Cửu Đức cũng rất xuất chúng, hắn không phụ sự kỳ vọng của mọi người, chỉ dùng thời gian mười năm liền Trúc Cơ thành công, lúc đó hắn được chưởng môn Vân Phù môn rất trọng dụng.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 159

Chuyện Cũ Của Trương Cửu Đức.

Chương 159-160: Chuyện cũ của Trương Cửu Đức.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không nghe vậy không khỏi thở dài trong lòng, người ta dùng mười năm Trúc Cơ thành công, chính mình dùng hơn ba năm mới chỉ đạt tới tầng ba, nếu như không phải do linh khí của Hoàng Tuyền lão tổ thì ngay cả tầng ba cũng không đạt được.

Phải biết rằng về sau càng tu luyện lên cao càng tốn thời gian, muốn cấp độ tăng lên phải mất thời gian rất dài. Chính mình dùng hai mươi năm cũng không biết có thể Trúc Cơ được hay không.

- Trương gia ta cũng coi như danh gia vọng tộc ở Vũ Quốc, ở trên lại có tiên nhân che chở, trong nhất thời càng thêm phồn hoa cường thịnh.

Trương Ngũ Đức đưa mắt ra ngoài cửa sổ, phảng phất nhớ lại cảnh sắc năm đó.

Tiếng gió thổi từ khe cửa đi vào khiến Trương Ngũ Đức giật mình đánh thót.

Hắn lắc đầu, lại nói:

- Tất cả mọi người đều cho rằng Cửu đệ mang tới cho Trương gia chúng ta phồn hoa trăm năm, ai ngờ chính là vì hắn… lại khiến cho Trương gia bị thảm họa diệt môn!

- Tại sao vậy?

Diệp Không ngạc nhiên nói:

- Chẳng lẽ Cửu đệ của ngươi đắc tội với tu sĩ cấp cao ở bên ngoài. Thế nhưng hắn là đệ tử hạch tâm của Vân Phù môn, tự nhiên Vân Phù môn phải

https://thuviensach.vn

bảo vệ người Trương gia bình yên, là người phương nào dám tới diệt gia tộc của ngươi?

Trương Ngũ Đức uống một hớp rượu, lại nói thêm một câu khiến Diệp Không không thể tưởng tượng được:

- Diệt cả nhà của ta, chính là Vân Phù môn.

- A?

Diệp Không có chút kỳ quái, Trương Cửu Đức được Vân Phù môn coi trọng như vậy. Cho dù Trương Cửu Đức đắc tội trưởng lão trong môn thì tối đa là trách phạt hắn là được, cần gì phải tiêu diệt cả nhà người ta không sót chút gì? Vân Phù môn là đại phái tu tiên của Vũ Quốc. Trương gia lại là đại gia tộc của Vũ Quốc, quan hệ với nhau có lẽ không tệ, vì sao lại có cừu hận lớn như vậy?

Nghe Trương Ngũ Đức nói Diệp Không mới biết được, huynh đệ Trương Cửu Đức của hắn vừa tiến vào cửa đã được coi trọng. Sau khi Trúc Cơ lập tức thành người kế nhiệm chưởng môn, cũng bởi vậy cho nên Trương Cửu Đức có thể tiếp xúc không ít bí mật, thậm chí không ít bảo khố cũng do hắn bảo quản.

Trương Cửu Đức quản lý bảo khố, quản lý vô cùng rõ ràng, những vật phẩm ra vào trong đó đều được ghi chép lại, mà hắn cũng vô cùng thanh liêm, không có chút trộm cắp tư dùng gì.

Tất cả mọi người đều cảm thấy nhân phẩm của hắn không tệ, rất thanh liêm chính khiết, mà ngay cả trưởng lão Nguyên Anh bế môn cũng vô cùng tín nhiệm đối với hắn, vì vậy trưởng lão Nguyên Anh liền đưa tư khố của của mình cho Trương Cửu Đức chưởng quản rồi an tâm bế quan.

Trương Cửu Đức thật sự là nhân phẩm không tệ? Sự thật chứng minh hắn không phải nhân phẩm không tệ mà nhân phẩm cực kỳ kém cỏi. Quản lý bảo khố hơn mười năm thanh liêm, bởi là vì trong bảo khố không có đồ vật hắn để ý tới.

Ở trong bảo khố của trưởng lão Nguyên Anh so với bảo khố của môn phái phong phú hơn rất nhiều, các loại pháp khí, linh khí, tài liệu cực phẩm khiến cho Trương Cửu Đức hoa mắt, tham niệm trong nội tâm hắn rốt cục không thể ngăn chặn, cuối cùng ra tay.

https://thuviensach.vn

Ở trong kho của trưởng lão Nguyên Anh, thứ đắt giá nhất là một cây Chu Cửu Thế quả. Nghe nói ăn một Chu Cửu Thế quả có thể khiến người khác cảm ngộ được cửu thế luân hồi trong thời gian ngắn. Điều này đối với tâm tình trong lúc tu luyện có tác dụng rất lớn, là vật có thể giúp tu sĩ Nguyên Anh thành công tiến vào Hóa Thần kỳ!

Chẳng qua thời gian kết trái cũng vô cùng gian nan, mấy trăm năm cũng chỉ kết được một quả, lão tổ Nguyên Anh của Vân Phù môn kia còn chưa đạt tới cảnh giới Đại viên mãn, hắn một mực không cam lòng ăn cho nên trái cây không có việc gì. Để hơn mười năm, hơn trăm năm cũng không biết héo rũ.

Lão tổ Nguyên Anh yên tâm giao cho Trương Cửu Đức còn có một nguyên nhân, đó là lúc đó Trương Cửu Đức mới tiến vào Trúc Cơ hậu kỳ, khoảng cách tới Hóa Thần rất xa, hắn ăn cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Lão tổ Nguyên Anh này quả thực đã xem thường bản tính tham lam của con người. Ngẫm lại những kẻ tham ô nhận hối lộ kia, có ai là vì thiếu tiền mà tham ô đâu?

Có thể thấy được, thiếu tiền hay không cùng với tham ô hay không không quan hệ nhiều lắm. Cần dùng và không dùng, ăn trộm và không ăn trộm không có liên hệ với nhau.

Ta không dùng được, chẳng lẽ sau này khi ta đạt tới cảnh giới đó là có thể dùng hay sao? Ánh mắt Trương Cửu Đức rất linh hoạt, quan niệm về lợi ích vô cùng mạnh, vì vậy hắn đã xuống tay trộm đi trái cây.

Chẳng qua, ngươi trộm thì ngươi cứ việc trộm, ít nhất cũng phải lưu lại cây cho người ta a? Trương Cửu Đức là một tên trộm thiếu đạo đức, đã trộm trái cây lại còn giết chết cả cây. Tại sao? Tại vì hắn muốn chờ tới lúc bàn giao nói lại cây chết quả khô thì có thể phủi hết mọi chuyện dính trên người.

Giết chết cổ thụ, Trương Cửu Đức cũng vô cùng sợ hãi. Nếu như lão tổ Nguyên Anh xuất quan hỏi vì sao lúc cây héo chết mà ngươi không báo cho ta biết?

https://thuviensach.vn

Hoặc là hỏi vì sao cái cây này suốt mấy ngàn năm không chết, vì sao vừa vào tay ngươi đã chết?

Trương Cửu Đức càng nghĩ càng thấy không tốt, dứt khoát không làm thì thôi, đã làm thì phải làm cho tới tận cùng, hắn vơ vét tất cả những vật có giá trị trong kho rồi quay về gia tộc.

Trương Cửu Đức vừa trốn thì sự tình bị bại lộ. Lão tổ Nguyên Anh xuất quan không khỏi tức giận lôi đình, hắn lập tức sai người vây quanh Trương gia

Đối với Vân Phù môn mà nói, Trương Cửu Đức dù sao cũng là một tu sị dị linh căn không dễ tìm, nếu như về sau có thể kết thành Nguyên Anh sẽ trở thành sự trợ giúp rất lớn.

Vì vậy Vân Phù môn sai người tới thông báo nói rằng, niệm tình Trương Cửu Đức vi phạm lần dầu tiến, chuyện tình hủy mất cổ thụ sẽ trách phát hắn diện bích hai mươi năm. Phạt nhẹ như vậy là có điều kiện đầu tiên, đó là đưa ra khỏa Cửu Thế quả cùng với những đồ vật lấy cắp ra.

Đương nhiên, nếu như ngươi chấp mê bất ngộ thì đừng trách chúng ta vô tình, tất cả mọi người già trẻ lớn bé thuộc Trương gia đều phải chôn cùng.

Sự tình đi tới nước này, nếu thu tay lại được thì thu tai, ngươi không suy nghĩ vì mình cũng phải suy nghĩ cho cha mẹ, huynh đệ cùng con cháu a?

Trương Cửu Đức trả lời vô cùng sảng khoái. Tốt! Ta còn cầu không được! Chẳng qua thứ đồ vật đó ta không giữ bên người, người nhà của ta đưa cho các ngươi làm con tin, ta đi lấy rồi trở về ngay.

Chẳng qua Trương Ngũ Đức vẫn không hề yên tâm, hắn muốn đi theo Trương Cửu Đức, chỉ sợ tiểu tử này không nhớ tới người gia tộc mà thay đổi chủ ý.

Vì vậy Trương Cửu Đức liền mang theo ca ca đi tới địa phương kia, lấy được khỏa Cửu Thế quả mang về cứu người nhà.

Thế nhưng chẳng một ai ngờ rằng, Trương Cửu Đức đã phát rồ, hắn căn bản không có ý định dùng trái cây để chuộc người, bởi vì trái cây đó đã có người mua, hơn nữa người đó đáp ứng hắn, cam đoan có thể giúp hắn tiến vào Nguyên Anh kỳ trong vòng trăm năm.

https://thuviensach.vn

Cũng không biết rốt cục người mua là tu sĩ đại thần thông gì, một trăm năm đạt tới Nguyên Anh kỳ, điều này đối với Trương Cửu Đức là một sự mê hoặc lớn không gì cưỡng được. Hiện giờ hắn mới chỉ là Trúc Cơ hậu kỳ mà thôi, một trăm năm vượt qua Kết Đan kỳ để tiến vào Nguyên Anh kỳ, điều đó quả thật là thần tích nha.

Tuy rằng hắn là dị linh căn hiếm thấy thì cũng chỉ tu luyện nhanh hơn người thường một chút trước khi Kết Đan mà thôi, sau khi Kết Đan thì rất khó nói. Rất nhiều dị linh căn đã dừng lại trước ngưỡng cửa Kết Đan, không cách nào đột phá cho tới khi chết già. Nguyên Anh kỳ quả thực có lực hấp dẫn vô cùng cường đại.

Nếu so sánh thì tánh mạng của người trong gia tộc dường như không trọng yếu bằng… dù sao tuổi thọ của phàm nhân có hạn, cho dù không giết bọn họ thì sau một trăm năm bọn họ cũng sẽ chết… chết sớm một chút thì chết sớm một chút a. Như vậy ta mới có thể một lòng tu luyện, về sau giết người đoạt bảo cũng không sợ bị người khác mang người nhà ra uy hiếp.

Trương Ngũ Đức đảm nhận nhiệm vụ không khỏi quỳ xuống cầu khẩn, nói tận đạo lý thế nhưng Trương Cửu Đức là một tên bị lòng tham công tâm, lời nói vừa dứt liền quay đầu rời đi.

- Yên tâm, ta sẽ báo thù cho các ngươi…

Trương Ngũ Đức vừa đi, tự nhiên cả nhà Trương gia hơn hai nghìn người bị giết sạch. Tu sĩ Nguyên Anh vô cùng thần thông quảng đại, phàm chỉ cần là người có huyết thống Trương gia đều giết sạch, mà ngay cả những nô bộc trung thành cũng bị giết không ít.

Trương Ngũ Đức không chết là bởi vì hoàng thất Vũ Quốc cầu tình cho. Trương Ngũ Đức với tư cách là bậc Đại Nho của Vũ Quốc đồng thời được quan dân Vũ Quốc kính trọng. Tất cả mọi người đều đứng ra cầu tình cho hắn, vừa vặn hắn đi ra ngoài cũng Trương Ngũ Đức cho nên trở về muộn, lão tổ Nguyên Anh kia giết hơn hai nghìn người cũng giảm hận được không ít, cuối cùng để lại cho Trương Ngũ Đức một con đường sống.

Diệp Không nghe xong không khỏi cởi bỏ toàn bộ nghi vấn trong lòng. Trách không được từ lúc đầu Trương Ngũ Đức đã không tán thành chính

https://thuviensach.vn

mình tu tiên, bởi vì hắn cho rằng tất cả tu tiên giới đều vô cùng ích kỷ, đệ đệ của chính mình không tu tiên thành, cuối cùng lại tu thành gia súc.

Hắn là hắn sợ Diệp Không cũng biến thành loại người này.

Mà mặt khác, vì cái gì Trương Ngũ Đức khóc ròng ỏ trong Huynh Đệ Thâm Tình hội, đó là bởi vì hắn nghĩ tới Cửu đệ của chính mình, người ta không phải huynh đệ mà hơn hắn huynh đệ, còn huynh đệ thân sinh của hắn thì đã bị mất hết nhân tính.

- Tiên sinh, ta sẽ báo thù cho ngươi.

Diệp Không cũng nói ra lời tương tự với Trương Cửu Đức, thế nhưng ý nghĩa trong đó không giống nhau.

Trương Ngũ Đức gật đầu nói:

- Kỳ thật ta cũng không hận Vân Phù môn, ta hận nhất là tên súc sinh Trương Cửu Đức kia! Sở dĩ hiện giờ ta còn chống lại tới tận giây phút này chính là muốn xem loại người táng tận lương tâm như hắn sẽ chết như thế nào!

- Ừm

Diệp Không gật đầu, nếu như bảo một mình hắn đấu với Vân Phù môn sợ rằng không có phần thắng, thế nhưng chỉ với một Trương Cửu Đức…

- Tiên sinh, việc này đã trải qua bao lâu?

- Hơn mười năm.

- Ừm, tiên sinh, ta nhất định sẽ báo thù cho ngài!

Năm đó Trương Cửu Đức là Trúc Cơ hậu kỳ, lại có đại thần thông trợ giúp, sợ rằng hiện giờ đã sớm Kết Đan. Diệp Không mới chỉ có Luyện Khí tầng ba, thật có thể báo thù sao?

Trương Ngũ Đức rất hoài nghi đối với chuyện này, hắn lau nước mắt giận dữ nói:

- Ta nói với những lời này với ngươi cũng không phải muốn ngươi giúp ta báo thù. Ngươi ngàn vạn lần đừng lỗ mãng nha.

- Ta biết rõ, ta sẽ không lấy trứng chọi đá đâu.

Diệp Không âm thầm hạ quyết tâm trong lòng, loại người cặn bã như mày, một ngày nào đó phải cạo chết hắn!

https://thuviensach.vn

Trong lúc Trương Ngũ Đức ăn cơm, Diệp Không không vội vã trở lại tiểu viện của mình mà đi vào hậu hoa viên, vốn hắn đi hái Khang Lương quả thế nhưng đi được nửa đường mới nhớ, bây giờ đang là mùa đông, làm gì có trái cây nào kết quả?

Diệp Không vô cùng phiền muộn, nếu sớm biết như vậy trước đây hái thật nhiều rồi cho vào túi trữ vật. Hiện giờ muốn hái cũng không có chỗ hái, không có cái đồ chơi kia, làm sao luyện chế được Tích Cốc đan?

Hắn muốn hỏi Hoàng Tuyền lão tổ xem có vật gì thay thế được hay không, thế nhưng hôm nay lão tổ quá vui vẻ, thể lực tiêu hao nhiều đã ngủ một giấc bất tỉnh.

Diệp Không còn chưa hết hy vọng, hắn lại chạy tới hậu hoa viên, tận mắt chứng kiến Khang Lương quả trên cây hết sạch sẽ, lúc này mới hết sạch hy vọng.

Chẳng qua có điều khiến cho Diệp Không ngoài ý muốn chính là buổi tối lạnh như vậy vẫn có gia đinh hẹn ước cùng nha hoàn trốn sau hòn giả sơn, hắn nghe được tiếng cởi quần rõ ràng, thật sự tinh thần rất đáng khen.

Thạch động tối như mực ở trong núi có thể nhìn thấy một bóng trắng đang ẩn ẩn hiện hiện, nữ tử đang phối hợp cùng cũng rên nhẹ nơi cổ họng. Diệp Không vốn không muốn nhìn lén thế nhưng hắn lại cảm thấy bóng lưng màu trắng kia có chút quen mắt, chú ý một chút, thật không ngờ là Bách Phu trưởng Liễu Trường Thanh.

Nếu như là người khác thì thôi không nói, nhưng Liễu Trường Thanh với tư cách là binh đầu sao lại có thể dẫn đầu vi phạm quy định như vậy? Cho dù ngươi tình đầu ý hợp với nha hoàn cũng đừng làm tại đây a, nơi này không dễ ẩn nấp, lại rất dễ để cho Diệp Không nhìn thấy. Nếu như là người khác trông thấy thì ngươi thảm rồi. Quân gia của Diệp gia vô cùng nghiêm khắc, chỉ như vậy đã đủ chém đầu ngươi!

- Khục!

Diệp Không ở bên ngoài ho khan một tiếng.

Hai người bên trong hiển nhiên nghe được động tĩnh bên ngoài liền lo lắng không dám động đậy, lại chờ đến khi Diệp Không gọi thẳng danh tự Liễu Trường Thanh ra thì hắn mới tất tưởi kéo quần lên.

https://thuviensach.vn

Mang theo một nha hoàn đi tới trước mặt Diệp Không quỳ xuống, quân gia Diệp gia vô cùng sâm nghiêm, làm việc đó cùng nha hoàn trong nội viện Diệp gia chính là tử tội, mà ngay cả nha hoàn cũng sẽ bị đánh ngàn trượng cho đến chết.

Liễu Trường Thanh biết rõ lợi hại liền bị hù dọa tới không còn tí máu trên khuôn mặt, hắn quỳ xuống trước Diệp Không không ngừng dập đầu.

Diệp Không tự nhiên sẽ không trừng phát Liễu Trường Thanh. Hắn hỏi mới biết được, thì ra Liễu Trường Thanh cùng nha hoàn này sớm đã vừa mắt nhau, hai người thường xuyên qua lại, cuối cùng phát sinh quan hệ.

Bình thường Liễu Trường Thanh không dám lớn mật như vậy, thế nhưng thế cục biên quan ngày càng khẩn trương. Liễu Trường Thanh nhận được quân lệnh của Diệp Uy rằng phải dẫn đội quay trở lại doanh trại. Như vậy đi sẽ phải chia cách nhau, buổi tối hai người ước hẹn ra đây, nói lời tâm tình một hồi rồi không nhịn được làm hoạt động nóng người.

Chuyện tình đi vào rừng thân mật như vậy cũng đều có nguyên do của nó, chẳng qua Diệp Không lại hỏi thêm:

- Vì sao các ngươi đã tình đầu ý hợp mà lại không chuộc thân cho nàng ta, để nàng ta an cư tại Nam Đô thành?

Liễu Trường Thanh thở dài:

- Tiểu Quyên là nha hoàn trong phòng của Cửu phu nhân, lại là một người cần cù, Cửu phu nhân một mực không chịu buông tay, ta cũng đã từng hỏi qua thế nhưng Cửu phu nhân không hề đồng ý.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 161

Hiền Nội Trợ.

Chương 161-162: Hiền nội trợ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Tiểu Quyên kia cũng là người thông minh lanh lợi, nàng tranh thủ thời gian liền dập đầu Diệp Không nói:

- Mong Bát thiếu gia làm chủ cho chúng ta.

- Được rồi, ngày mai ta giúp các ngươi nói xem thế nào.

Diệp Không suy nghĩ một chút rồi đáp ứng.

Liễu Trường Thanh sớm đã muốn mời Diệp Không tới hỗ trợ nhưng vẫn không biết nói như thế nào. Lúc này đạt được sự đồng ý của Diệp Không, hắn không khỏi vô cùng vui mừng cảm tạ:

- Bát thiếu gia chính là phụ mẫu tái sinh của ta, Liễu Trường Thanh ta nhất định kết cỏ ngậm vành trâu làm ngựa cho ngài…

- Được rồi, đừng nói nhảm những lời này, lão tử cũng không thiếu gì trâu ngựa.

Diệp Không thưởng cho Liễu Trường Thanh một cước, sau đó ném ra trăm lượng bạc nói:

- Ngày mai chuộc thân cho Tiểu Quyên, sau đó đi vào trong thành tìm một phòng ở, ngươi cũng coi như an gia.

Diệp Không nói xong liền đi để lại Liễu Trường Thanh cầm bạc dập đầu vài cái, hắn thầm nghĩ nếu Bát thiếu gia có chuyện gì cần, Liễu Trường Thanh ta nhất định lấy cái chết tương báo.

Diệp Không về đến nhà, Lô Cầm đang bồi Trần Cửu Nương nói chuyện, hắn đi vào chào hỏi rồi trở lại phòng của mình. Lúc này Tiểu Hồng đang ở

https://thuviensach.vn

đâu rồi, hôm nay phải trấn an muội cho tốt.

Sau khi trở về phòng, hắn cũng không quá sốt ruột. Trước tiên nói một vài lời ra, những chuyện khiến Diệp Không không vui như là không hái được Khang Lượng quả, Tiểu Hồng cười khanh khách, dắt tay Diệp Không đi tới nhà kho phía sau.

- Oa, muội chuẩn bị nhiều như vậy cho ta sao? Rốt cuộc ta biết thế nào là nội trợ đảm đang rồi.

Diệp Không nhìn một đống Khang Lương quả đang chất đầy trên mặt đất, vui mừng ôm lấy Tiểu Hồng hôn chùn chụt.

- Ai nha, Bát thiếu gia.

Tiểu Hồng đỏ mặt nói:

- Lúc còn đang mùa thua, ta biết rõ những trái cây này có tác dụng gì, chúng ta liền hái nhiều hơn một ít để đề phòng thiếu gia muốn dùng, cho dù không cần thì ném đi là được… Không nghĩ tới lại cần dùng.

- Ừm, sớm chuẩn bị, khỏi lo họa tới, làm tốt lắm.

Diệp Không cầm hơn mười khỏa Khang Lương quả cho vào túi trữ vật, chú ý nhìn một chút, Tiểu Hồng bảo vệ cũng không tệ lắm, không có quả nào xấu cả.

Nếu như luyện chế những Khang Lương quả này thành đan được thì vài năm cũng không sợ chết đói.

- Nói đi, muốn ta ban thưởng cái gì?

Diệp Không ôm eo mềm của Tiểu Hồng nói.

- Ban thưởng?

Tiểu Hồng không ngờ hắn lại nói tới vấn đề này, nàng thoáng sững sờ một phát rồi nói:

- Nô tỳ chỉ sợ thiếu gia muốn dùng cho nên mới hái, cho tới bây giờ vẫn chưa từng muốn nhận phần thưởng.

Diệp Không cười nói:

- Vậy thì trở về phòng ban thưởng a,

Tiểu Hồng hiểu rõ ý tứ của Diệp Không là gì, nàng vô cùng xấu hổ đáp:

- Bát thiếu gia, ngài thật là xấu chết, trách phạt cũng muốn… cái kia, ban thưởng cũng muốn cái kia, người ta không muốn theo.

https://thuviensach.vn

- Tốt lắm, không nghe lời sẽ ban thưởng gấp bội.

Cũng không biết sau bao lâu, Diệp Không ở trong phòng vô lực tái chiến, hai người ôm nhau nằm trên giường. Tuy rằng Diệp Không đã có đủ lương thực thế nhưng hắn vẫn không nói ra lời, trong ta có muội, trong muội có ta, tri kỷ không nói nên lời.

- Thiếu gia, ngài so với nửa năm trước… càng lớn.

Tiểu Hồng nói xong liền cười khanh khách.

- Thật sao, lớn lên còn không thể đình chỉ, về sau sẽ càng lớn.

Diệp Không từ phía sau lưng Tiểu Hồng ôm lấy eo nàng, bàn tay lớn mò lên núi rồi hạ xuống cốc, say mê không nỡ thu tay lại.

- Nô tỳ không chịu đựng nổi.

Tiểu Hồng cũng có chút không chịu được quay đầu nũng nịu với Diệp Không mấy lần.

- Không chịu đựng nổi thì ta đi tìm người khác.

Diệp Không vừa cười vừa nói.

- Không muốn!

Tiểu Hồng quay lại ôm lấy khuôn mặt Diệp Không, ánh mắt si ngốc nói:

- Thiếu gia là của Tiểu Hồng.

Diệp Không hỏi:

- Thế Tiểu Cầm bị mất hứng thì sao?

Tiểu Hồng cười nói:

- Tiểu Cầm không có việc gì.

- Vì sao vậy?

- Bởi vì nàng cũng giúp nô tỳ đi hái Khang Lương quả nha, lẽ ra thiếu gia cũng nên ban thưởng cho muội ấy mới đúng.

Tiểu Hồng vô cùng hào phóng đối với Lô Cầm.

- Tuổi của nàng còn nhỏ.

Diệp Không nói xong liền lại tống thứ đồ vật kia vào người Tiểu Hồng.

- Tuổi tác của nàng cũng tương đương với thiếu gia, thiếu gia đối tốt với ta như vậy, trong lòng nàng sẽ không vui.

Tuy rằng Lô Cầm chưa từng nói ra thế nhưng nữ hài tử vẫn vô cùng cẩn thận, Tiểu Hồng vẫn có thể nhìn ra suy nghĩ của Lô Cầm.

https://thuviensach.vn

- Ngày mai thiếu gia rút chút thời gian một mình tới cùng Tiểu Cầm đi.

Tiểu Hồng điều chỉnh góc độ một phát rồi nói.

- Ách, ngày mai ta sẽ rời khỏi thành, ta muốn đi ra ngoài bế quan mấy tháng.

Diệp Không nhíu mày một chút, kỳ thực hắn suy nghĩ vô cùng phức tạp đối với Lô Cầm, Tiểu Hông là vì giữ bí mật giúp vạn bất đắc dĩ mới nói vậy. Về phần Phong tứ nương kia chỉ để chơi đùa mà thôi.

Thế nhưng đối với Lô Cầm, hắn cảm thấy tuổi tác mọi người còn quá nhỏ, cũng không cần quá sốt ruột như vậy, để cho Lô Cầm có những cơ hội khác. Dù sao hắn là tu sĩ, hiện giờ bế quan nửa năm đã cảm thấy rất dài, về sau sẽ còn dài hơn. Nếu như để Lô Cầm mười mấy tuổi đã bắt đầu phải chịu cô độc trường kỳ, Diệp Không cảm thấy có chút tàn nhẫn, gả chồng lại cả đời không thấy mặt mấy lần, cái này so với quả phụ có khác gì nhau đâu?

- Ngày mai nói tiếp.

Diệp Không lại một lần nữa nâng Tiểu Hồng lên đặt vào trụ, nhấp nhô từng cái.

Một đêm như vậy cứ trôi đi như không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau, hắn nghe thấy thanh âm luyện võ bên ngoài của Lô Cầm, nửa năm qua, võ công của nàng lại có chỗ tiến bộ, thanh âm bảo kiếm chém ra giống như tiếng gió rít, tiếng sắc bén không dứt bên tai.

Kỳ thật người với người thật đúng không công bình, có người có được nô tỳ xinh đẹp ngủ một giấc tới tận mặt trời mọc, có người lại được trường sinh bất lão. Thế nhưng lại có người tu luyện sớm ngày cũng chỉ trở thành cao thủ tục thế.

Thế giới vĩnh viễn không có công bình, linh căn là một cửa ải vô cùng khó khăn mà không có một kẻ nào có thể vượt qua. Tuy rằng công pháp của Man tộc kia có thể không cần linh căn thế nhưng mà phải hấp thu linh khí của người sống, quả thật là một công pháp vô cùng tàn nhẫn, hơn nữa loại tu hành nghịch thiên này cả đời cũng khó tiến giai vào Trúc Cơ kỳ, giết người tạo ra vô số lệ khí, đây cũng là nguyên nhân chính khiến Diệp Không không muốn Lô Cầm tu luyện công pháp Man tộc.

https://thuviensach.vn

- Lão tổ, có biện pháp nào có thể giúp người không có linh căn cũng tu tiên được không?

Diệp Không nằm ở trên giường, Tiểu Hồng đã nằm ở dưới, tuy rằng Diệp Không còn muốn luyện công buổi sáng thêm một chút thế nhưng Tiểu Hồng sợ tỷ muội tốt của mình nghe được thanh âm đáng xấu hổ cho nên vẫn cự tuyệt.

- Không có.

Hoàng Tuyền lão tổ không nói nhiều, phun ra hai chữ dập tắt hy vọng của Diệp Không.

- Chẳng lẽ không có biện pháp nào có thể giúp người không có linh căn đạt được linh căn sao?

Diệp Không còn chưa từ bỏ ý định.

Lần này Hoàng Tuyền lão tổ không vội vã trở lời, chẳng qua sau một hồi lão lại nói ra đáp án khiến cho Diệp Không thất vọng:

- Có, nhưng cũng tương đương không có.

Diệp Không có chút hứng thứ hỏi kỹ.

Sau khi Hoàng Tuyền lão tổ giảng xong, hắn biết biết được, thì ra đây chỉ là truyền thuyết.

Ở trước đây cực lâu, có một câu chuyện của Ả Rập, đó là cố sự về Alibaba…

Nói đùa hay sao, truyền thuyết là như thế này, ở một thời đại vô cùng xa xưa, có một chiến sĩ Ảnh tộc nghiên cứu ra một loại linh dược có thể dịch cân tẩy tủy, có thể giúp cho người bình thường cũng có được linh căn nghịch thiên.

Nghe nói loại linh dược này vô cùng đắt hàng, chẳng qua rất nhiều người lại phải trở về tay không.

Nguyên nhân chính là trong linh dược này có một vị thuốc vô cùng hiếm thấy, đó chính là Nguyên Linh quả, thời đại Hoàng Tuyền lão tổ sinh sống trước đây cũng đã tuyệt tích, theo truyền thuyết thì thứ này là do tu sĩ trên thượng giới ngẫu nhiên mang xuống.

Tu sĩ thượng giới kia xuống đả thông được vết nứt không gian, đó là chuyện tình người bình thường không thể làm được, cho nên cái đồ chơi

https://thuviensach.vn

này cơ hồ là không có.

Cuối cùng truyền thuyết nhanh chóng bị lãng quên, cái thế giới này không có một cái gì, làm sao có thể tìm kiếm ra được.

Đương nhiên Diệp Không cũng có thể chờ sau khi mình phi thăng, đi tới Tiên Giới đạt được đại thần thông rồi mở ra vết nứt không gian, quay về đưa cho Lô Cầm.

Chẳng qua điều kiện trên tiên quyết là Diệp Không không thực sự trâu bò như thế, một mấu chốt khác là Lô Cầm không thể sống được tới lúc đó.

Bề ngoài hai điều kiện này đều không có cách nào thực hiện cho nên Hoàng Tuyền lão tổ mới nói có cũng như không là như vậy.

- Tiểu Cầm a, luyện võ không thể trì hoãn, chế phù càng không thể nhanh chóng.

Diệp Không đưa Lô Cầm vào gian phòng của chính mình.

Chỉ phù cùng linh phù bất đồng, thời điểm vẽ không cần quán chú linh khí, phàm nhân cũng có thể chế tạo và sử dụng.

Lô Cầm sử dụng tự nhiên không có vấn đề gì, thế nhưng nếu để nàng vẽ thì thật vô cùng phiền muộn. Bởi vì cảm giác của nàng đối với linh khí vô cùng yếu, hơn nữa những chữ Trung biến hình kia mà nói đối với nàng quá mức trừu tượng, cho nên xác suất nàng vẽ bùa thành công vô cùng thấp, thấp tới mức không đáng kể.

Cho nên nàng vẽ vài trăm bức cũng không có một lần thành công, thật vất vả mới luyện chế Định Thần phù có xác suất thành công cao hơn một chút, sau nhìn lại Chỉ Huyết phù, Chỉ Thống phù, Ẩn Thân phù…

Trời ơiiiii, lại phải luyện từ đầu sao, cũng được a, ta không phải kim loại, Diệp Không ca ca, dù sao trước đây cũng vẽ phù không ít, chỉ điểm cho ta một chút đi.

Lô Cầm có chút nhụt chí.

Nhưng Diệp Không lại không để cho nàng nghĩ như vậy, người khác hiện giờ không cản được chính mình. Nếu như mình ra ngoài thời gian lâu, nàng sử dụng hết sạch phù lục thì phải làm sao bây giờ? Võ công có thể giết địch nhưng những phù này có thể bảo vệ tính mạng nha.

- Diệp Không ca ca, lại phải vẽ phù sao?

https://thuviensach.vn

Lô Cầm nhăn đôi mi thanh tú của mình lại, có điều muốn nói ra nhưng lại không dám.

- Đương nhiên phải vẽ, sau này ta không ở nhà, mỗi ngày muội phải vẽ ít nhất hai giờ.

Diệp Không cảm thấy không thể tin tưởng vào tự giác của nàng, lại nói:

- Sau khi ta ra ngoài sẽ để cho Trương tiên sinh tới đốc thúc muội.

Khuôn mặt Lô Cầm rưng rưng như muốn khóc lên, tên Trương Ngũ Đức mặt gỗ biểu lộ với Diệp Không thì vô cùng phong phú. Thế nhưng nếu hắn nhìn những người khác thì lại bê y nguyên cái mặt gỗ vô cùng khó coi ra, bình thường vẫn hay quở mắng người một trận cho nên đệ tử Diệp gia đều sợ hắn, tự nhiên Lô Cầm cũng không muốn đối mặt với cái ván gỗ đó.

- Ta còn nhiều việc bên người a, làm sao cam đoan mỗi ngày vẽ đủ hai giờ.

Lô Cầm giống như đệ tử bướng bỉnh, bắt đầu cò kè thêm bớt một hai.

- Không được!

Diệp Không cũng không vì nàng cầu khẩn mà thay đổi quyết định, hắn đã làm đệ tử, biết không có chút áp lực, muốn dựa vào tự giác rất khó kiên trì.

- Vẽ phù khổ cực như vậy sao? Không cần tốn sức cũng không cần động não, nếu so với muội luyện võ thì thoải mái hơn nhiều, về sau còn có thể chữa bệnh giúp người khác, cớ sao lại không làm?

Diệp Không tận tình khuyên bảo, giúp Lô Cầm cất kỹ lá bùa, đưa bút lông cho nàng.

- Nhưng tỷ lệ thành công thật sự quá thấp, cho dù một ngày vẽ hai giờ cũng không thể sử dụng được một tấm nào.

Lô Cầm nhíu lại đôi mi thanh tú, tiếp nhận bút lông, quệt mồm rồi bắt đầu vẽ.

- Xác suất thành công là phải tự luyện ra, trước kai ta vẽ cũng không phải giồng muội sao? Luyện đến bây giờ mới được thành công như vậy.

Diệp Không lại bắt đầu huênh hoang, trước đây hắn luyện chế có xác suất thành công là một phần mười, nếu như cũng giống như Lô Cầm bây giờ, không chừng đã sớm buông tha.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, những chuyện này Lô Cầm không thể biết nha, nàng gật đầu nói:

- Diệp Không ca ca, ta thực bội phục sự kiên trì của huynh, luyện tới bây giờ có xác suất thành công một nửa, không biết huynh đã làm hỏng bao nhiêu phù a?

Diệp Không dõng dạc nói:

- Đó là chuyện đương nhiên, muội không thấy cánh tay phải của ta, cánh tay vẽ phù trông thô to hơn nhiều so với cánh tay bên trái đây này.

- A, thật sao? Cho ta xem nào.

Diệp Không thuần túy là chém gió, đương nhiên không thể đưa cho nàng xem, hắn quát lên:

- Xem gì mà xem, mau vẽ đi!

Chẳng qua Diệp Không khoác lác lại khiến cho Lô Cầm sinh ra lo lắng:

- Diệp Không ca ca, nếu như một cánh tay của ta thô, còn cánh tay kia mảnh thì thật không phải rất khó coi sao? Như vậy sẽ thành quái thai a.

Diệp Không té xỉu, khoác lác cũng có thể xảy ra vấn đề? Chẳng qua đã thổi da trâu rồi thì không thể thu lại được, như vậy chỉ còn cách tiếp tục khoác lác, dùng một cái da trâu khác để che giấu đi.

- Muội biết vì cái gì mà ta nói muội vẽ trong hai giờ không? Đó là bởi vì căn cứ trên kinh nghiệm thành công của ta. Hai giờ vừa vặn sẽ không biến cánh tay của muội thành thô, hơn nữa, cho dù cánh tay của muội bị thô thì ta cũng có biện pháp biến nó thành mảnh lại.

- Oa, da trâu cũng bị ngươi thổi thủng, vậy ngươi có cách nào biến vật ở giữa chân ta không bị thô không?

Hoàng Tuyền lão tổ không biết từ lúc nào tỉnh dậy cũng tham gia náo nhiệt.

- Được thôi, quay đầu lại dùng củ cải trắng gọt cho ngươi.

- Vậy thôi không phiền toái tới ngươi.

Hoàng Tuyền lão tổ bị hắn nói ác độc liền ngậm miệng lại không nói gì.

- Diệp Không ca ca, huynh xem ta vẽ như thế nào?

Lô Cầm cầm bức họa giơ lên, có thể thấy đây rõ ràng là một cái phù hỏng.

https://thuviensach.vn

- Ừm, vẽ cũng không tệ, nhưng vẫn chưa dùng được. Thời điểm muội vẽ phải toàn tâm toàn ý, đến nét vẽ cuối cùng không được phép dừng lại.

Hiện giờ xác suất thành công của Diệp Không rất cao, hắn tiện tay cũng có thể vẽ được một trương Ẩn Thân phù thành công.

- Diệp Không ca ca, huynh thật là lợi hại, ta lại tiếp tục vẽ.

Dưới lời nói và việc làm mẫu mực của Diệp Không, Lô Cầm lại bắt đầu chăm chú vẽ.

Lô Cầm đứng trước bàn sách cố gắng ổn định lại tâm thần, thế nhưng Diệp Không ở sau lưng lại không khỏi có những suy nghĩ kỳ quái. Tiểu nha đầu mười lăm mười sáu tuổi, thân thể vừa mới trưởng thành vô cùng động lòng người, một luồng gió nhẹ thổi qua, mùi hương của thiếu nữ thoang thoảng thâm nhập vào nội tâm hắn, Diệp Không đứng gần cũng khẽ liếm môi, trong lòng có chút ngứa ngáy.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 163

Hồ Thành Thủ.

Chương 163: Hồ Thành Thủ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Mãi lâu không rời ánh mắt khỏi thân thể nàng, trong lòng Diệp Không mọc ra một cái ý niệm, hắn không áp chế được, cuối cùng một cỗ nhiệt khí mọc lên từ dưới bụng hắn.

Chẳng qua cũng không chờ hắn động thủ, Tiểu Hồng đã tiến tới. Tiểu Hồng cố ý để cho bọn họ ở riêng cùng nhau một hồi vẫn không có biện pháp. Lại thêm chuyện Cửu phu nhân gọi, bảo đi chờ tiếp đãi tại đại sảnh.

Diệp Không có chút kỳ quái, chính mình còn chưa đi tìm nàng, nàng lại tới tìm mình trước, đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì? Việc tiếp đãi khách nhân tại đại sảnh thì liên quan gì tới mình?

Diệp Không không tài nào đoán được, thì ra không phải Cửu phu nhân tới tìm hắn mà là Hồ Thành Thủ tới mang theo nhi tử Bá Vương để xin lỗi.

Kỳ thật đêm qua Hồ Thành Thủ đã nghĩ tới, chẳng qua công tác tư tưởng đối với nhi tử hắn vẫn chưa thông. Hắn sợ vạn nhất mang tới mà tiểu tử này lại làm ra chuyện gì thì cuối cùng mọi chuyện lại đảo lộn hết.

Kỳ thật tuy rằng Hồ Tài Kiền hung hăng càn quấy nhưng cũng không phải kẻ ngu, hắn biết rõ có những người không thể chọc vào., nếu không một ngày nào đó rơi vào tay người ta, chữ chết cũng không biết viết như thế nào.

Sáng sớm, Hồ Thành Thủ tới để làm công tác tư tưởng, Hồ Tài Kiền cười khổ:

https://thuviensach.vn

- Cha, nếu như ta đắc tội Diệp Hạo Nhiên Nhiên thì ta đến thỉnh tội cũng được, thế nhưng mà… kẻ kia chẳng qua chỉ là một thiếu gia hoàn khố của Diệp gia, vì sao người lại phải như vậy?

Hồ Thành Thủ lắc đầu thở dài:

- Nhi tử, ngươi đã nói sai rồi, nếu như ngươi đắc tội Diệp Hạo Nhiên thì ta sẽ không bức ngươi đi xin lỗi, dù sao ngươi cũng không chiếm được tiện nghi, người ta cũng sẽ không so đo với loại tiểu nhân vật như ngươi.

- Đúng vậy, ta không chiếm được tiện nghi, lại còn phải chịu thiệt thòi trước người như vậy, mặt mũi trong tay áo cùng chăn đều bị ném sạch đi. Ta đã như vậy còn phải đi xin lỗi hắn? Thật quá khinh người a.

Hồ Tài Kiền không phục nói.

- Thế nhưng tiểu tử Diệp Không này lại không giống như vậy, ngươi biết Thành chủ tiền nhiệm chết như thế nào mà!

Hồ Thành Thủ gia tăng ngữ khí.

- Thành chủ tiền nhiệm không phải là tư tình với Diệp gia Thiếu nãi nãi mà quá kích động, cuối cùng chết sao?

Loại tin tức này dân thường cũng không biết, Hồ Tài Kiền chỉ là nghe nói.

- Mặt ngoài của chuyện đó là như vậy, nhưng nếu ta nói cho ngươi biết, hai người đó đều là do thủ hạ của Bát thiếu gia Diệp gia - nha dịch Trần Thanh Phương bắt lỗi, mà cùng ngày đó, nhi tử của tên Thành chủ đánh nhau cùng tiểu tử kia, cuối cùng buổi tối lại xuất hiện việc này, ngươi có ý kiến gì không vậy?

Hồ Thành Thủ dẫn dắt từng bước.

Thế nhưng Hồ Tài Kiền vẫn cố cãi lại:

- Vậy cũng không thể nói được cái gì, đó chỉ là việc nhỏ như cái lông gà vỏ tỏi thôi, tiểu tử kia không cần phải giết người a?

- Hồ đồ! Điều này nói rõ rằng hắn là một người tâm ngoan thủ lạt, vì một chút chuyện có thể giết người trả thù!

Hồ Thành Thủ vỗ bàn một cái, lại lộ thêm chút tin tức:

- Cùng ngày đó, hạ nhân trong nhà hắn đều tự nhiên buồn ngủ. Mà Bát thiếu gia kia lại vừa vặn có bổn sự khiến người khác ngủ say!

https://thuviensach.vn

- Còn có loại bổn sự này sao?

Hồ Tài Kiền trừng mắt lớn, gật gật đầu:

- Nếu quả thật là vậy, có lẽ có khả năng.

- Bổn sự của hắn còn có rất nhiều!

Hồ Thành Thủ nói nhanh:

- Ta tra ra được, hắn có thể ẩn tàng thân hình khiến người khác khó lòng phòng bị. Còn có thể đột nhiên khiến người khác mù mắt!

- Đây là những công phu gì vậy?

Hồ Tài Kiền cũng là người luyện võ, thế nhưng hắn chưa từng nghe nói qua chuyện tình tà môn như vậy.

- Ta cũng không biết, vốn cho hắn là Tu tiên giả, hiện giờ xem ra không phải, nguồn gốc năng lực của hắn đều tử một loại giấy vàng, ta tra được cách một đoạn thời gian hắn sẽ đi tiểu điếm để mua đại lượng giấy vàng.

Nghe được những lời này của cha, Hồ Tài Kiền cả kinh nói:

- Cha, người đang điều tra hắn sao? Người biết hắn rất khó đối phó còn điều tra hắn, cũng bị hắn biết rõ, cái đó so với ta đắc tội còn kinh khủng hơn nhiều nha!

Hồ Thành Thủ xoay mũ quan trong tay, thở dài nói:

- Cha cũng không có biện pháp. Mệnh lệnh của hoàng đế, lão phu cũng không thể kháng chỉ bất tuân. Tóm lại ta có một dự cảm không tốt, ngươi chơi hai ngày rồi sớm trở lại An Đô đi.

Hồ Thành Thủ nói xong liền chỉnh lại mũ quan trên đầu, kéo lấy tay nhi tử nói:

- Đi thôi, đi xin lỗi hắn.

- Bát thiếu gia, ai nha, hạ quan đến nhiều lần như vậy rốt cục cũng nhìn thấy Bát thiếu gia rồi. Lão nhân gia ngài đại giá quả nhiên phong độ phiêu dật, tuấn tú lịch sự.

Hồ Thành Thủ vừa thấy Diệp Không liền nhanh chóng tới trước mặt chào đón.

Cửu phu nhân nghe được những lời đó không khỏi hiện một đường chỉ đen trên mặt, tiểu tử này mới bao nhiêu tuổi? Làm sao gọi hắn là “ Ngài lão nhân gia “ được. Thật không thể tưởng tượng được đường đường là Thành

https://thuviensach.vn

chủ cũng cúi đầu khom lưng với hắn, lại còn phong độ phiêu dật, hắn biết rõ cái gì gọi là phong độ sao?

Nhưng Cửu phu nhân liền biết rất nhanh thế nào là phong độ, phong độ hung hăng càn quấy a.

Người ta đã lớn tuổi, tới đây với vẻ mặt thân mật như thế, lại còn là Thành chủ, lão đã chủ động chào hỏi ngươi, như vậy đã đủ nể tình rồi a, nói thế nào ngươi cũng phải cho hắn chút mặt mũi.

Thế nhưng Diệp Không vẫn cứ thản nhiên như không:

- Ngươi là ai thế, ta không biết ngươi.

Từ lúc thấy Hồ Tài Kiền ở bên cạnh, Diệp Không đã biết rõ chuyện gì đang xảy ra, chẳng qua hắn không cho Thành chủ chút mặt mũi là bởi vì rõ ràng Hồ Tài Kiền vẫn còn trừng mắt với hắn. Tiểu tư, trừng mắt đúng không, ngươi tới xin lỗi mà không có thành ý, như vậy ngươi đến cũng không tính. Ngươi tới xin lỗi phải có bộ dáng của người có lỗi a, việc này không thể để yên.

Diệp Không nói ra câu này cực kỳ không nể tình, Hồ Thành Thủ nghe vậy không khỏi vô cùng xấu hổ, hắn quay đầu nhìn lại Cửu phu nhân. Ngươi là trưởng bối của hắn, mau giúp hạ quan nói vài lời hữu ích đi.

Ánh mắt Cửu phu nhân không hề tiếp nhận, nàng cố tình liếc mắt ra ngoài cửa. Trong lòng thầm nghĩ, ta cũng không giúp ngài được cái gì đâu, tên ôn thần này ta trốn còn không kịp, chuyện tình dẫn lửa tự thiêu tuyệt đối ta sẽ không làm.

Cửu phu nhân không quan tâm, Hồ Tài Kiền tuổi trẻ khí thình thấy cha mình bị bơ liền tức giận tiến lên nói:

- Diệp Không, đây là cha ta, Thành thủ Nam Đô thành.

Diệp Không thấy hắn xin lỗi hoành tráng như vậy, sắc mặt cũng đen xì quát lớn:

- La hét sao, hôm qua chưa đủ hay sao, hôm nay nắm cha ngươi tới khiêu khích phải không?

Hồ Tài Kiền nghe được những lời này chỉ muốn phun máu: Nắm cha ngươi, cha ngươi mới là nắm được đấy!

- Ngươi…

https://thuviensach.vn

Hồ Tài Kiền giận dữ chỉ Diệp Không, hắn thật sự quá tức giận, lão tử đã chịu thiệt, bỏ mặt đi xin lỗi, ngươi còn muốn thế nào? Mắng cha ta ở trước mặt ta, ta với ngươi nói lý lẽ!

Thế nhưng hắn ăn một cước thình lình phía sau lưng:

- Tiểu súc sanh, còn làm càn như vậy, quỳ xuống cho ta!

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 164

Quỳ Xuống.

Chương 164-165: Quỳ xuống.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- A.

Đầu gối Hồ Tài Kiền bị đá vào, chẳng qua cũng chỉ lảo đảo một chút, cũng không có quỳ xuống.

Quỳ xuống? Hồ Tài Kiền thầm nghĩ, ta không nghe lầm chứ? Miệng xin lỗi là quá đủ rồi a, lại còn phải quỳ xuống trước mặt tiểu tử miệng còn hôi sữa này sao?

- Cha!

Mà khi Hồ Tài Kiền quay đầu nhìn lại, thấy vẻ mặt ác liệt cùng ánh mắt khẩn cầu của lão ba. Hồ Tài Kiền cố gắng nén giận, không nói một tiếng nào, cắn răng quỳ xuống.

Người quỳ xuống nhưng trong cơ thể phảng phất như bùng nổ. Một loại cảm giác khuất nhục mãnh liệt lan ra toàn thân. Tiểu tử! Một ngày nào đó, ta sẽ hoàn lại cho ngươi! Hoàn lại gấp mười gấp trăm lần!

Hồ Tài Kiền quỳ xuống xong, Hồ Thành Thủ liền hạ mũ ô sa của mình xuống, cung kính khom người với Diệp Không nói:

- Tiểu súc sanh của hạ quan thường ngày không kiêng nể gì cả, thói hung hăng cuồng vọng càn quấy đã quen, ngày hôm qua đắc tội Bát thiếu gia, hôm nay đặc biệt đến đây xin lỗi. Thỉnh Bát thiếu gia xử phạt.

Chuyện này khiến Cửu phu nhân đứng ở một bên không khỏi sợ hãi thán phục, tuy rằng Thành thủ là chức quan không lớn thế nhưng cũng không

https://thuviensach.vn

nhỏ nha, người như vậy lại bắt nhi tử quỳ xuống trước mặt người khác? Cửu phu nhân có chút không tin tưởng đôi mắt của chính mình.

Chẳng qua ngay sau đó, Cửu phu nhân lại có cảm giác nhẹ nhõm. Ai, ôn thần vẫn là ôn thần nha, ai gặp hắn đều không may. Vốn bản phu nhân cho rằng mình đã chịu nhục, hiện giờ xem ra người ta mới gọi là chịu nhục, bỏ đi bỏ đi, đường đường là thành thủ Ngũ phẩm cũng bị hắn đối đãi như vậy, ta là một người đàn bà còn cần phải so đo với hắn làm gì?

Trong thấy cảnh này, Cửu phu nhân không khỏi tâm tro ý lạnh, từ nay về sau không dám đắc tội với Diệp Không cùng Trần Cửu Nương nữa.

Nhìn thấy Hồ Thành Thủ nói như vậy, Diệp Không cũng có chút ngượng ngùng, hắn vội vàng đỡ Hồ Thành Thủ lên nói:

- Hồ đại nhân miễn lễ, kỳ thật ta là người vô cùng rộng lượng, không hề muốn tính toán chi li cùng tiểu bối…

Ngay cả cảm giác hết hy vọng Hồ Tài Kiền cũng có, ngươi mà cũng gọi là rộng lượng? Lão tử so ra còn lớn hơn ngươi vài tuổi đấy! Mẹ nhà ngươi mới là tiểu bối!

Hồ Thành Thủ là dạng người khẩu phật tâm xà tiêu chuẩn, cái gì cũng có thể nhịn được, lời gì cũng có thể nói ra, hắn lập tức cười nói:

- Bát thiếu gia, nếu không chê, ta và ngươi kết làm huynh đệ, lão phu hơn ngươi mấy tuổi thì làm huynh trưởng, nhi tử của ta không tốt. Về sau còn phải nhờ thúc thúc như ngươi dạy bảo nhiều thêm, nên đánh cứ việc đánh, nên mắng cứ việc mắng.

Được! Lúc này trở thành tiểu bối thực sự. Hồ Tài Kiền tối sầm trước mặt. Ông trời ơ…i…! Cha, tiểu bá vương ta sau này chỉ có thể làm tiểu vương bát rồi.

Mà ngay cả Cửu phu nhân cũng đã chuẩn bị tâm lý cũng muốn té xỉu, ánh mắt kinh ngạc trước vẻ cường thế của Diệp Không, quả nhiên là không hổ danh ôn thần nha, kinh ngạc thêm lần nữa là vì Hồ Thành Thủ quá vô sỉ, người này không biết xấu hổ sao?

Cái gì gọi là người không biết xấu hổ cũng chỉ đến mức đấy là cùng, Diệp Không thật không biết tìm ra lý do gì, cho dù Hồ Tài Kiền biểu lộ

https://thuviensach.vn

không phục thì thế nào, ngươi đã trở thành thúc thúc của hắn chẳng lẽ lại còn đi so đo với vãn bối?

- Đã như vậy… hiền chất đứng lên đi.

Người ta đã nói như thế, Diệp Không cũng không có ý tứ so đo liền gọi Hồ Tài Kiền dậy, dùng khẩu khí của trưởng bối nói ra:

- Kỳ thật ta cũng không muốn so đo cùng với ngươi, chẳng qua nhìn ngươi quá đần, đến gặp người khác để đánh nhau phải làm ra vẻ đáng thương. Nhìn xem nơi này là ai bảo vệ, nhìn xem người nọ là ai? Tình hình như thế nào cũng không hề biết, còn làm trò uy phong đập phá quán người ta, ngươi nói xem có phải ngươi rất đần hay không? Ta giáo huấn ngươi là vì muốn tốt cho ngươi. Sợ cha ngươi mất mặt thôi.

Hồ Tài Kiền quỳ xuống, nghe Diệp Không nói vài lời như vậy, tự nhiên hắn cũng nhận được rõ ràng, cuối cùng gật đầu nói:

- Quả thực là như vậy, lúc trước ta không biết.

Ngoài miệng Hồ Tài Kiền nhận lỗi nhưng trong lòng vẫn còn suy nghĩ miên man, đúng, ngươi nói đúng thì đúng. Hiện giờ ngươi làm chủ tại nơi đây, ta cúi đầu ra vẻ đáng thương là được, chờ đến lúc nơi này không phải ngươi làm chủ… Hắc hắc, ngươi gọi ta một tiếng ông nội cũng vô dụng!

- Đã như vậy, chuyện này coi như không có gì đi. Ta cũng không tiễn, các ngươi đi từ từ thôi.

Diệp Không trực tiếp hạ lệnh trục khách.

- Quấy rầy, hạ quan cáo từ.

Hồ Thành Thủ thi lễ đối với Diệp Không, lúc này mới mang nhi tử ra ngoài.

Sau lưng còn vang lên tiếng Diệp Không dặn dò:

- Hiền chất, đừng quên ăn óc heo, rất bổ đấy!

Ngay cả Cửu phu nhân cũng không nhịn được cười, tiểu tử này không chịu buông tha người chút nào. Nàng che miệng muốn rời đi thế nhưng lại bị Diệp Không gọi giật lại.

- Cửu phu nhân, có chút chuyện… muốn cùng ngài thương lượng một chút.

Diệp Không có việc cầu người cho nên tương đối khách khí.

https://thuviensach.vn

Cửu phu nhân có chút không thích ứng với vẻ khách khí của hắn, trong lòng đang suy nghĩ không biết là chuyện gì, vừa hỏi mới biết được thì ra là về người bên cạnh nàng.

- Bát thiếu gia, một Tiểu Hồng còn chưa đủ, còn muốn đánh chủ ý tới Tiểu Quyên của phòng ta?

Cửu phu nhân hỏi.

Diệp Không vốn định hỗ trợ cho Liễu Trường Thanh. Thế nhưng nếu nói như vậy sẽ để cho những người khác biết rõ hai người này có tư tình, quân quy Diệp gia vô cùng sâm nghiêm, binh sĩ yêu đương đều là tội lớn.

- Ha ha, ta là chuộc thân cho Tiểu Quyên, không phải thu nàng làm thiếp.

Diệp Không cũng không có biện pháp, đành phải nói lập lờ.

Cửu phu nhân cười nói:

- Vậy ngươi đối với Tiểu Quyên có bằng với Tiểu Hồng không. Các ngươi sớm đã qua lại rồi sao?

Diệp Không té xỉu, lão tử cùng nha hoàn kia không thanh bạch được sao? Chẳng qua hắn đoán chừng nếu như nói những lời này, Cửu phu nhân cũng sẽ không tin tưởng, Diệp Không cũng chỉ còn cách nhận bô úp vào đầu, đương nhiên, hắn cũng không quan tâm nói lời biện giải.

- Cửu phu nhân, xin ngài giơ cao đánh khẽ, phí chuộc thân bao nhiêu cứ nói rõ, không có vấn đề gì.

Diệp Không cũng không phủ nhận.

Một màn vừa rồi đã khiến Cửu phu nhân trọn đời khó quên, nào dám không cho ôn thần mặt mũi, nàng cười nói:

- Ha ha, Bát thiếu gia coi ta là người keo kiệt sao, không phải chỉ một Tiểu Quyên thôi ư, ta lập tức cầm khế ước bán thân qua chỗ ngươi, đều là người một nhà cả, có cái gì không thương lượng được đâu.

Cửu phu nhân sảng khoái nói, Diệp Không cũng vui vẻ:

- Vậy thì cảm tạ Cửu phu nhân, về sau nếu có việc gì cần giúp đỡ cứ việc gọi ta là được.

Đón lấy khế ước bán thân của Tiểu Quyên, Tiểu Quyên cũng đi theo, Cửu phu nhân đứng trước mặt Diệp Không dặn dò Tiểu Quyên phải biết

https://thuviensach.vn

quý trọng tình cảm của Bát thiếu gia, hầu hạ thiếu gia cho tốt.

Diệp Không nghe được không khỏi nở mũi, hắn nhanh chóng mang Tiểu Quyên ra, hiện giờ Liễu Trường Thanh đang đứng đợi ở bên ngoài.

Việc này Diệp Không đã xử lý xong, Liễu Trường Thanh vui vẻ mang Tiểu Quyên đi mua phòng, đi nha môn đăng ký hộ khẩu. Những chuyện này đều không cần Diệp Không phải lo lắng, chuyện tình cơ bản đã xong xuôi, Diệp Không chuẩn bị ra khỏi thành tu luyện. Trở lại tiểu viện của mình, tuy rằng không thể bỏ Trần Cửu Nương cùng hai nha đầu, thế nhưng nếu như vậy sẽ khiến tu luyện của Diệp Không chậm trễ, hắn dặn dò một phen rồi bình yên rời khỏi Diệp phủ.

Diệp Không cưỡi ngựa đi mua ít hạt giống ngô, ra khỏi thành đi thẳng về hướng nam.

- Tiểu tử, ngươi chuẩn bị đi tìm nơi nào để tu luyện? Tốt nhất tìm một nơi vắng vẻ một chút, an toàn một chút, linh khí sung túc một chút.

Hoàng Tuyền lão tổ hỏi.

- Hắc hắc, những chuyện này ngươi không cần phải lo, tự nhiên ta sớm đã có tính toán. Ngươi cứ yên tâm đi theo ta là được.

Quả thực Diệp Không đã nghĩ kỹ, chỗ Phạm Cửu Xà đưa mình tới lần trước không phải rất tốt sao? Vắng vẻ, đủ hoang vu, bên ngoài cũng không có gì nguy hiểm, Phạm Cửu Xà có thể giết người cướp của tại chỗ đó, chứng tỏ hắn đã trinh sát qua xung quanh không có chuyện gì đặc biệt.

Rất nhanh, một người một ngựa đi theo đường chính ra tới thảo nguyên, tiến nhập vào trong rừng đước.

Lộ trình của đoạn này không hề ngắn, lần trước đi mất mấy giờ, cho nên Diệp Không cưỡi ngựa đi tới lúc trời tối mới đến.

- Nơi này…không phải là chỗ lão tổ ta bị Ảnh tộc đuổi giết phải ẩn thân, cuối cùng bắt được tu sĩ dị tộc sao?

Tuy rằng mười vạn năm đã cải biến đi rất nhiều, thế nhưng khung cảnh chính của Thập Vạn Đại Sơn còn không thay đổi, Hoàng Tuyền lão tổ càng nhìn càng cảm giác giống.

Diệp Không suy nghĩ chính xác, Phạm Cửu Xà đạt được pháp khí tiểu kiếm cùng các loại vật phẩm, chứng tỏ đây chính là chỗ táng thân của

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ lúc trước.

- Đúng vậy, lão tổ ngươi ở chỗ này mười vạn năm, hiện giờ mang ngươi trở lại chốn cũ, ngươi không có cảm giác gì sao?

Diệp Không hỏi.

Hoàng Tuyền lão tổ nói nhanh:

- Chính là chỗ kia a, nếu là lão tổ ta năm đó tùy tiện dùng pháp khí đi tới trong nháy mắt, ngươi lại đi lâu như vậy, quả thật rất lãng phí thời gian.

Diệp Không bất đắc dĩ nói:

- Này, lão tổ, ngươi muốn đứng đó nói chuyện với thắt lưng không? Cái đó là pháp khí phi hành, nếu như ta có thì ta cũng muốn đằng vân giã vũ, thế nhưng bây giờ không phải là không có sao?

Diệp Không nói xong lại hỏi:

- Pháp khí tiểu kiếm này có công năng phi hành không? Lần trước ta thấy Vạn Huyền chân nhân có thể dùng phi kiếm để phi hành.

- Pháp khí rác rưởi cũng có thể phi hành.

Hoàng Tuyền lão tổ nói:

- Rất nhiều pháp khí đều có thể công năng phi hành, nhất là phi kiếm, thế nhưng nếu tăng thêm công năng phi hành sẽ giảm bớt một phần uy lực của pháp khí, cho nên rất nhiều người thà rằng phi kiếm không có công năng phi hành cũng phải đem bộ phận năng lượng này đặt vào công kích, mà thanh tiểu kiếm đó chính là dạng pháp khí như vậy.

- Nói như thế về sau ta phải đi tìm pháp khí phi hành khác rồi?

Diệp Không chán nản thất vọng, hai chân kẹp vào bụng ngựa thúc đi, thế nhưng hắn lập tức quay lại chuyện cũ nói:

- Nói như vậy, công kích của pháp khí tiểu kiếm rất cường đại sao?

- Pháp khí rác rưởi thôi, loại pháp khí trung phẩm này có cường thịnh trở lại thì làm được gì? Coi như năm đó, nếu ai muốn tặng lão tổ ta pháp khí như vậy, lão tổ ta sẽ đập nát mặt hắn!

Trong miệng Hoàng Tuyền lão tổ sẽ không có thứ tốt, cho dù năm đó lão như thế nào nhưng hiện giờ nghe được quả thật rất chán ngấy.

- Ta nói lão tổ này, ngươi đừng có đề cập tới năm đó có được không? Hiện giờ nếu ai đưa ta vài món pháp khí như vậy, ta cười đến không ngậm

https://thuviensach.vn

miệng được mất.

- Không có chí khí!

Diệp Không thở dài:

- Không có biện pháp, ai kêu ta nghèo như vậy? Chí khí với người nghèo là một thứ vô cùng xa xỉ.

Hoàng Tuyền lão tổ khinh bỉ một tiếng rồi mới nói:

- Pháp khí tiểu kiếm kia đâu rồi, tuy rằng trong mắt lão tổ ta nó giống như một thứ rác rưởi. Thế nhưng đối với ngươi mà nói vẫn là một kiện pháp khí không tệ, có thể nói cùng loại hình dáng cấp bậc thì cũng thuộc đẳng cấp cao.

Diệp Không nghe xong rất vui vẻ, đây chính là một kiện pháp khí trung phẩm a, nếu như lại là pháp khí trung phẩm mạnh nhất cũng không tồi chút nào, nghe nói còn rất nhiều tán tiên phải sử dụng pháp khí hạ phẩm. Đó mới là nghèo chính hiệu.

Chẳng qua Diệp Không còn chưa kịp cao hứng, chợt nghe Hoàng Tuyền lão tổ nói thêm:

- Có thể coi là pháp khí không tệ thì người sử dụng cũng phải lợi hại mới được. Ý của ta chính là sau khi Trúc Cơ kỳ, tốt nhất là đến Trúc Cơ trung kỳ mpis có thể phát dương uy lực của pháp khí tới cực hạn, cho nên cùng là pháp khí ở trong tay mỗi người lại có uy lực khác nhau.

- Hiện giờ ta có thể vung được mấy thành uy lực?

Diệp Không hỏi.

- Hai thành.

Hoàng Tuyền lão tổ không nương tình đả kích Diệp Không.

- Chỉ hai thành thôi sao?

Diệp Không căm tức nói. Uy lực của kiện pháp khí này tuy lớn nhưng chỉ có thể vung hai thành, vậy có gì hữu dụng chứ?

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc nói:

- Tiểu tử, nếu không vì sao những tu sĩ kia đều dốc sức liều mạng tu luyện? Đồ chơi pháp khí này là cho tu sĩ Trúc Cơ kỳ tại viễn cổ sử dụng, bởi vì lúc đó tu sĩ Luyện Khí kỳ rất nhiều cho nên mới sửa chữa phương pháp luyện khí, để cho tu sĩ Luyện Khí kỳ cũng có thể sử dụng. Ngươi mới

https://thuviensach.vn

là Luyện Khí kỳ tầng ba, ngươi còn muốn vung lên bao nhiêu uy lực nữa? Cho dù ngươi tu luyện Ngũ Hàng Thăng Tiên Thuật, linh lực cùng thần thức vượt xa người bên ngoài cũng chỉ tối đa vung được ba thành uy lực của tiểu kiếm mà thôi. Cho nên ngươi phải tu luyện thật nhiều, chăm chỉ khổ luyện mới có ngày nổi danh a.

Hai người nói chuyện, thời gian bất tri bất giác trôi rất nhanh, đến khi ánh trăng treo lên đỉnh đầu mới tới nơi.

Khi Diệp Không giục ngựa đi vào mảnh đất trống ở trong rừng, cảnh tượng trước mặt lại khiến cho hắn sửng sốt.

- Vì sao nơi này lại nhiều Tù Lung thảo như vậy?

Hoàng Tuyền lão tổ cũng không biết trước tại đây từng xảy ra kịch chiến.

Diệp Không cũng không nghĩ tới Tù Lung thảo này lại có sinh mệnh lực lớn tới vậy, chỉ hơn nửa năm trôi qua mà một vùng đất trống đã hình thành một dải Tù Lung thảo kết thành lồng giam.

Dưới ánh trăng, ở giữa lồng giam có một bóng đen, nhìn từ trên xuống như một quan tài đứng, cảm giác có chút quỷ dị.

- Nơi này là như thế nào đây?

Diệp Không nhảy xuống ngựa, nhìn một mảnh Tù Lung thảo trước mặt.

- Nơi này không tệ, tuy rằng Tù Lung thảo chỉ là linh thảo cấp thấp thế nhưng số lượng nhiều như vậy cũng đủ để cung cấp linh khí hệ mộc. Cho dù nói thế nào đi nữa thì linh khí vẫn nhiều hơn Diệp phủ.

Hoàng Tuyền lão tổ gật đầu nói.

Diệp Không cười nhẹ:

- Quan trọng hơn là những Tù Lung thảo này còn có thể phòng ngự, ở chỗ này ngây ngốc mấy tháng cũng không sao a.

- Đúng vậy, nên ngắt lấy một ít hạt giống Tù Lung thảo, về sau đối địch không chừng còn có hiệu quả đấy.

Hoàng Tuyền lão tổ cũng không cần phải sợ người khác thấy, bay từ bên trong pháp khí tiểu kiếm ra.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

https://thuviensach.vn

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 166

Tiểu Tu Sĩ.

Chương 166-167: Tiểu tu sĩ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Cái hầm đó ở chỗ nào?

Hoàng Tuyền lão tổ điều khiển phi kiếm bay một vòng quanh lồng giam bằng cỏ, thở dài nói:

- Năm đó nơi đây là một thôn nhỏ, cũng không có ít người, ta giết xong một tu sĩ dị tộc liền bay về đây, lặng lẽ trốn trong hầm của một gia đình. Không thể tưởng tượng mười mấy vạn năm trôi qua, nơi đây đã thành một mảnh hoang vu.

- Mười vạn năm qua đi, thương hải tang điền, biến ảo vô cùng, núi non sông ngòi cũng bị cải biến phương hướng, huống hồ là một cái thôn nhỏ.

Diệp Không ở bên cạnh đáp, một bên dùng tiểu kiếm đào ra một lối vào nhỏ ở trên lồng giam.

Rất nhanh, Diệp Không tạo ra một cái phòng đơn giản, mà Hoàng Tuyền lão tổ vẫn chưa từ bỏ ý định, vẫn tìm kiếm cái hầm đã từng ở qua.

- Đừng tìm nữa, tìm được thì để làm gì? Thân thể cũ của ngươi có lẽ xương cốt cũng không còn, tốt nhất vẫn nên luyện chế Tích Cốc đan giúp ta đi.

Diệp Không lấy Khang Lương quả ra khỏi túi trữ vật.

Hoàng Tuyền lão tổ lại không nghe lời, cánh tay huy động liên tục đập nát từng hòn đá ở trên phế tích, thế nhưng vẫn như cũ không thể tìm được cửa vào cái hầm kia.

- Mẹ nó, ở chỗ nào?

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận hét lên.

- Ta nói ngươi làm gì mà phải vội vàng tìm cái hầm kia vậy? Chẳng lẽ có bảo vật gì bên trong sao?

Diệp Không nghi hoặc hỏi.

Người nói vô tâm người nghe hữu ý, Hoàng Tuyền lão tổ biến sắc, lập tức cười nói:

- Ở đó thì có bảo vật gì đáng giá để lão tổ ta tìm như vậy chứ? Chỉ có điều ta muốn nhìn chỗ tọa hóa năm đó, cảm khái một phen mà thôi.

- Vậy thì luyện đan cho ta đi.

- Ai, không thể tưởng tượng được, lão tổ ta sống mười vạn năm, cuối cùng lưu lạc thành đan nô cho một tiểu tử còn chưa mọc lông, lại phải chuyên môn luyện loại đan rác rưởi như Tích Cốc đan, người tài giỏi không được trọng dụng nha.

Hoàng Tuyền lão tổ phiền muộn lắc đầu, cười khổ một tiếng.

Bên trong Tù Lung thảo vô cùng nhỏ hẹp, diện tích cũng chỉ một mét vuông. Mặc dù hai người lách vào cũng được thế nhưng Hoàng Tuyền lão tổ lại không vui, lão tự mình mở một gian, dù sao nơi này cũng rất nhiều lồng giam, Diệp Không cũng mặc kệ hắn, bắt đầu tu luyện.

Việc đầu tiên phải làm đương nhiên là luyện hóa cái pháp khí phong ngự Thượng phẩm làm từ da Mặc Giao. Có cái đồ chơi này thì sẽ an toàn hơn.

Vài ngày sau, Diệp Không đi ra khỏi lồng giam, mặt mũi tràn đầy vui vẻ, xem xét hộ giáp đã luyện hóa thành công, hai tay hắn để trần, không chút nào nhìn ra đã mặc quần áo, hộ giáp ẩn vào trong thân thể hắn.

- Lão tổ, ngươi nói hộ giáp có thật sự tác dụng như trong lời nói của ngươi không, nhìn cũng không thấy đâu, lại càng không có ánh kim lóng lánh.

Diệp Không rất cao hứng nhưng vẫn có chút hoài nghi.

- Ngươi hiểu cái rắm!

Hoàng Tuyền lão tổ vẫn còn đang đi dạo trong Tù Lung thảo liền mắng một câu, vung tay ném ra một hỏa cầu thuật, quát lạnh:

- Cấm né!

https://thuviensach.vn

Diệp Không biết rõ hắn sẽ không hại chính mình, hơn nữa uy lực của hỏa cầu thuật có hạn, hắn đứng đó tùy ý để hỏa cầu đánh vào người mình.

- Oanh!

Trong chớp mắt hỏa cầu dính vào trên người, chỉ thấy hộ giáp màu đen xám lập tức hiện ra ngạnh kháng quả cầu, hỏa cầu liền phát nổ thành một mảnh hỏa tinh tươi đẹp rồi biến mất. Còn Diệp Không lại không hề tổn hại, hộ giáp lại ẩn vào trong thân thể.

Diệp Không vui vẻ lau miệng mình, cười nói:

- A, thật sự rất hữu hiệu, ha ha, quả nhiên là đồ tốt, lão tổ, lại thêm phát nữa nào.

- Đừng đùa, nhanh đi luyện tập Khu Vật thuật, Băng Đạn thuật, luyện những pháp thuật kia cho tốt. Chớ xem thường những pháp thuật cấp thấp đó, chúng sẽ giúp ngươi tăng cường khả năng khống chế đối với linh lực.

- A, biết rõ.

Mặt trời lên mặt trăng lặn, đông đi xuân tới.

Một ngày ba tháng sau, ánh mặt trời sáng lạn, xuân ý dạt dào.

Ánh mắt trời lười biếng trốn sau đám mây trắng, thời tiết hết lạnh rét lại trở nên cực nóng, rừng đước trải qua một mùa đông liền thay màu áo nâu đỏ bên ngoài. Cành lá sinh trưởng ra như từng ngọn lửa nhỏ, nhìn từ xa tới giống như từng mảnh hỏa diễm, trông rất đẹp mắt.

Phía trên rừng được, một thanh âm xé gió vang lên, chỉ thấy một tu sĩ chắp hai tay sau lưng, bình tĩnh đứng trên một kiện pháp khí thú cốt chậm rãi bay tới.

Đây là một tu sẽ trẻ tuổi mặc một bộ quần áo vải thô màu xanh, không phải là áo dài mà dân chúng Nam Đô thành thích mặc mà cùng loại với quần áo Man tộc. Chỉ có điều trên lưng có thêm một túi trữ vật màu đen.

Động tác của tu sĩ Man tộc trẻ tuổi này nhàn nhã, phi hành cũng rất chậm, đó cũng không phải hắn muốn thưởng thức cảnh sắc của rừng đước mà do pháp khí phi hành của hắn quá rác rưởi, đó là tốc độ cực hạn của nó.

Tu sĩ man tộc đạp trên pháp khí thú bạch cốt phi hành tới, gió va đập vào ống quần hắn kêu phần phật.

https://thuviensach.vn

Bề ngoài hắn trông nhàn nhã nhưng ánh mắt vẫn quan sát bốn phía, không phải ngắm phong cảnh mà là cảnh giác dò xét xung quanh. Dù sao hắn cũng chỉ là tu sĩ cấp thấp, ai cũng có thể bóp chết được. Hắn cũng không muốn chọc tới những tu sĩ lợi hại, nhìn thấy từ xa liền tránh đi, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào.

Cũng may, dọc con đường này không gặp phải tu sĩ, cũng không thấy linh thú, vô cùng an toàn. Cuối cùng hắn buông lỏng cảnh giác.

- A, bên kia có chuyện gì vậy? Một cái lồng thật lớn, là một loại cây kỳ lạ sao?

Ánh mắt tiểu tu sĩ Man tộc rơi vào một vùng đất trống trong rừng cây.

Tu sĩ Man tộc chậm rãi bay tới, tiếp cận gần khiến hắn không khỏi kinh ngạc, bởi vì hắn cảm giác được có linh khí chấn động bên trong.

- Linh mộc hạ phẩm cấp thấp?

Tiểu tu sĩ Man tộc vui vẻ, bay tới càng nhanh.

Tuy rằng hắn không biết đây là thực vật gì, cũng không hiểu thực vậy này có ích lợi gì. Thế nhưng chỉ cần là linh mộc linh thảo thì nhất định có chỗ hữu dụng, hái một ít hạt giống hoặc trái cây, nói không chừng sẽ là linh mộc có hiệu quả quý hiếm.

- Thật không biết là loại cây gì, sinh trưởng lên lai có hình dạng kỳ lạ như vậy, hái một chút có thể đổi chút linh thạch ở phường thị.

Tiểu tu sĩ Man tộc vui vẻ hạ xuống, pháp khí thú cốt phi hành liền tiến vào trong túi trữ vật.

Hắn là một tu sĩ trong một môn phái tu tiên nhỏ của Man tộc, môn phái này rất nghèo. Hắn là tu sĩ nhỏ như vậy lại càng nghèo, nghe nói ở gần Hồng Hoang có một phường thị cho nên muốn tới xem.

Hắn cũng chỉ định đi tới phường thị, thật sự không có đồ vật dư thừa để trao đổi. Linh thạch càng không có, vốn tưởng rằng lần này đi tay không trở về, lại không nghĩ rằng nửa đường nhặt được chút linh thảo kỳ dị.

- Vận khí lần này thật tốt.

Tiểu tu sĩ Man tộc vui vẻ nói, liền chui vào tìm kiếm hạt giống trong Tù Lung thảo.

https://thuviensach.vn

Chính vào hiện giờ, Diệp Không đang nói chuyện cùng với Hoàng Tuyền lão tổ, hắn trải qua ba tháng luyện tập đã hoàn toàn nắm giữ cách sử dụng pháp khí tiểu kiếm, mà ngay cả các loại pháp thuật đều luyện rất thành thạo, đang chuẩn bị quay trở về thành.

Chẳng qua Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng lên:

- Tên gia hỏa ngươi không an phận, đừng cho là ta không biết ngươi đang nghĩ gì?

Diệp Không ngạc nhiên nói:

- Ba tháng, ta quay trở lại thăm lão nương, trấn an bà một chút, chuyện này có gì không đúng?

Hoàng Tuyền lão tổ nói nhanh:

- Ngươi muốn trở về cáo biệt cùng các nàng, sau đó ra ngoài hành tẩu một phen, ta nói đúng không?

Diệp Không bị Hoàng Tuyền lão tổ đoán trúng tâm tư, hắn cười, cũng không biết xấu hổ liền mặt dày thú nhận nói:

- Đúng vậy, ngươi xem hiện giờ ta đã có năng lực tự bảo vệ chính mình, nên đi ra ngoài một chuyến để giải sầu nha. Thuận tiện giúp mẹ ta kiếm chút đan được, còn có thể lịch lãm thêm một chút, nhìn phong cảnh khắp nơi, không chừng có thể đạt được cơ duyên…

- Được a.

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói:

- Đúng vậy, quả thực linh lực cùng thần thức của ngươi cường đại, Luyện Khí kỳ tầng ba có thể vung bốn thành uy lực của tiểu kiếm, đây là chuyện lão tổ ta không nghĩ tới.

- Thế nhưng ngươi cũng đừng tưởng rằng ngươi rất lợi hại mà đã ngông nghênh xông ra ngoài… Nói cho ngươi biết, ngươi còn non lắm! Loại kiến nhỏ như ngươi đi ra ngoài chưa được một phút đã bị người ta bóp chết! Tu Tiên Giới không giống như trong tưởng tượng của ngươi tràn ngập ôn nhu đâu! Khắp nơi đều tràn ngập nguy hiểm, không cẩn thận là vạn kiếp bất phục!

- Giết người đoạt bảo thôi, thế nhưng ta không có bảo để đoạt a.

Diệp Không miễn cưỡng nói.

https://thuviensach.vn

- Tiểu kiếm cùng hộ giáp của ngươi cũng đủ để người khác tới giết!

- Ta không lấy ra thì sao?

- Tu tiên giả giết người căn bản không cần lý do! Giống như một ngày nào đó tính tình ngươi không tốt, một cước đạp chết mấy con kiến, những tu sĩ cao cấp kia giết người căn bản tương đương với giết chết mấy con kiến!

- Không phải còn có ngươi nữa sao?

Hoàng Tuyền lão tổ té xỉu:

- Thì ra ngươi tính toán cả lão tổ ta vào… Nói cho ngươi biết một chuyện, ta tuyệt đối không giúp đỡ, ngươi tưởng rằng hiện giờ lão tổ ta vẫn còn là Nguyên Anh kỳ sao?

Diệp Không cười nói:

- Vậy chuyện của ngươi ta cũng không giúp đỡ.

Hoàng Tuyền lão tổ ngạc nhiên nói:

- Ta có chuyện gì?

- Tìm bảo vật trong hầm kia chứ sao.

Hoàng Tuyền lão tổ phiền muộn nói:

- Làm sao ngươi biết?

Diệp Không còn phiền muộn hơn so với hắn:

- Ta nói này lão tổ, ba tháng qua ngươi lật tung cả mảnh đất lên, ta lại còn không biết, ngươi khinh ta là thằng ngu sao?

Hoàng Tuyền lão tổ lập tức cười cười, cũng không phủ nhận.

Diệp Không truy vấn tiếp:

- Lão tổ, nói đi, đến tột cùng bảo vật gì có thể khiến tu sĩ như ngươi nhớ mãi không quên như vậy?

- Nói cho ngươi cũng chả có tác dụng, ngươi cũng không dùng được.

Hoàng Tuyền lão tổ trốn tránh không đáp.

- Vậy ngươi nói cho ta biết vật kia tên gọi là gì là được rồi?

Diệp Không không buông tha.

- Nói cho ngươi biết! Ta cũng không biết.

Thấy vẻ mặt không tin của Diệp Không, Hoàng Tuyền lão tổ lại nói:

https://thuviensach.vn

- Ta chỉ biết đó là bảo bối, thế nhưng lại không biết nó có thể làm được những gì, ít nhất nó có một chỗ hữu dụng. Chính là giúp hồn phách của ta ở trong pháp khí tiểu kiếm mười vạn năm vẫn không chết.

- A, cái này rất hữu dụng nha.

Diệp Không gật đầu nói.

- Bằng không ngươi cho rằng Nguyên Anh tiến vào pháp khí là có thể ngủ mười vạn năm không chết sao?

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận nói:

- Ta nói tiểu tử này, ngươi đừng có nghĩ cách a, đến lúc lấy ra, cũng chỉ đặt tạm trên người ngươi. Nếu như ngươi muốn nuốt mảnh, đừng trách lão tổ ta trở mặt.

Diệp Không cả giận nói:

- Ta làm sao có tính như vậy? Xin ngươi đừng vũ nhục tư cách của ta! Chúng ta là bằng hữu, bằng hữu ngươi có biết không? Tình cảm kiên cố như vàng, tình ý vĩnh viễn bảo tồn, làm gì có bảo vật cao thượng hơn tình hữu nghị thuần khiết của chúng ta nữa? Cho nên ta tuyệt đối sẽ không nuốt một mình, ngươi cứ yên tâm đi.

Lúc này Hoàng Tuyền lão tổ mới yên lòng lại, hỏi thêm:

- Nói đi, ngươi biết hầm ở chỗ nào sao?

Diệp Không lại cười:

- Nói cho ngươi biết cũng được, chẳng qua có điều kiện… nếu như về sau vật kia có thêm chỗ tốt gì thì ngươi phải để chỗ đó cho ta.

Hoàng Tuyền lão tổ trừng mắt nhìn hắn hơn nửa ngày, cuối cùng mới lên tiếng:

- Hiện giờ ta đã rõ, thì ra ngươi vô sỉ như vậy.

- Này, ta đã nói là không tham ô bảo vật của ngươi, ta vô sỉ hồi nào?

- Ngươi chính là xảo trá.

Diệp Không vô lại nói:

- Ngươi có đáp ứng hay không a?

Hoàng Tuyền lão tổ vừa muốn nói chuyện, đột nhiên lông mày nhíu lại, cười nói:

- Bên ngoài có tu sĩ tầng sáu Luyện Khí kỳ, ngươi có phiền toái rồi…

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ duỗi người, lười nhác nói:

- Lão tổ ta mệt rồi, đi ngủ chút đây… Nếu như ngươi không đánh lại thì có thể gọi ta tới hỗ trợ. Chẳng qua có điều kiện a, nói cho ta biết hầm ở nơi nào, bằng hữu, bảo trọng.

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong, thân thể thu nhỏ lại chui vào trong pháp khí tiểu kiếm.

- Này, ngươi đừng chạy a, lão gia hỏa vô sỉ kia, vứt bỏ bằng hữu, lâm trận bỏ chạy, Diệp Không ta nhìn lầm người rồi!

Hoàng Tuyền lão tổ cười cạc cạc nối:

- Ngươi nói gì cũng đều vô dụng, ha ha, ngươi cũng đạt tới Luyện Khí kỳ tầng ba rồi mà vẫn chỉ là một tên gà mờ không có kinh nghiệm thực chiến, coi chừng nha!

- Da của linh mộc này rất cứng rắn, cũng không biết hạt giống của nó giấu tại đâu?

Tiểu tu sĩ Man tộc thì thầm.

Hắn rất muốn hái hạt giống của loại thực vật vô danh này, nhưng đến lúc thu thập mới phát hiện, chính mình không biết hạt giống linh mộc ở đâu.

Nói như vậy, hạt giống thực vật đều bị vỏ cây cứng rắn bao phủ, giống như loại Hạch Đào, quả Óc chó.

Tiểu tu sĩ Man tộc đoán hạt giống nằm trong lồng giam hình chữ nhật.

Dây leo có thể ngăn cách Tù Lung thảo cũng không dễ dàng phá giải như vậy, ít nhất phải có một pháp khí sắc bén loại đao kiếm.

Chẳng qua tiểu tu sĩ này cũng thật sự quá nghèo, nghèo đến mức không có bất kỳ thanh pháp khí sắc bén nào.

- Dùng hỏa cầu thử xem.

Tiểu tu sĩ ném ra một tiểu hỏa cầu, thế nhưng Tù Lung thảo căn bản không hề hấn chút nào, bao nhiêu hỏa cầu đánh vào đều bị dập tắt.

Trong lúc hắn đang không còn biện pháp thì đột nhiên có người xuất hiện.

- Bằng hữu, phiến Tù Lung thảo này là của ta, kính xin hạ thủ lưu tình.

Diệp Không cười đi tới, dùng khẩu khí rất khách khí nói.

- Của ngươi? Tù Lung thảo? Tên thật chuẩn.

https://thuviensach.vn

Tiểu tu sĩ nghe có tiếng người nói không khỏi cả kinh, đến khi quay lại thấy Diệp Không, hắn liền yên lòng.

Luyện khí tầng ba, quá thấp, thấp đến nỗi không thể sử dụng được pháp khí. Có thể sử dụng được pháp khí hay không chính là chỉ tiêu chiến đấu của một tu sĩ, không dùng được pháp khí như vậy chỉ có thể sử dụng pháp thuật để chiến đấu. Vậy còn gì đáng sợ đâu.

Tuy rằng tiểu tu sĩ Man tộc không có pháp khí loại đao kiếm thế nhưng hắn có pháp khí loại khác, muốn giết chết thiếu niên Luyện Khí kỳ tầng ba này dễ như trở bàn tay.

- Trước đây ta đi qua phiến rừng cây cũng không thấy ai tại đây, thật không tưởng tượng là có loại thực vật này!

Trong lòng tiểu tu sĩ Man tộc có chút khinh thường, miệng cũng không hề khách khí, hắn đã thấy phiến linh mộc tự nhiên sẽ không buông tha dễ dàng.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 168

Hạ Huy.

Chương 168: Hạ huy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không không kiêu ngạo không siểm nịnh cười nói:

- Đoạn thời gian trước là bao lâu? Một năm trước đây ta đã bắt đầu tu luyện ở đây.

Tiểu tu sĩ Man tộc thấy tiểu tử trước mặt cũng không có vẻ sợ hãi chính mình, trong lòng nổi lên vài phần kiêng kỵ. Hắn là hắn còn có sư phó sư huynh nào đó cho nên mới không sợ?

- A, thì ra là vậy.

Tiểu tu sĩ Man tộc cũng không khách khí, nói xong bồi thêm một câu:

- Tại hạ tu sĩ Cốt Linh Môn tên Hạ Huy, xin hỏi đạo danh của đạo hữu cùng sư thừa là gì?

- A, ta gọi Lô Tuấn, là một… tán tu.

Diệp Không không báo tên thật, hắn cũng không người nhà mình chọc phải họa diệt môn.

Trên thực tế Diệp Không cũng có chút khẩn trương, dù sao người ta cũng có môn phái, danh tự Cốt Linh môn rất quỷ dị, nghe qua cũng biết không phải thứ tốt lành gì. Có thể tránh tranh đấu vẫn là tốt nhất.

- Thì ra là Lô đạo hữu.

Tiểu tu sĩ Man tộc nghe nói hắn là tán tu không khỏi mừng rỡ trong lòng, chẳng qua tán tu cũng có thể có sư phó, hắn quyết định thám thính thêm một chút.

- Ở đây to như vậy, một mình đạo hữu tự chiếu cố mình được sao?

https://thuviensach.vn

Tu sĩ Man tộc Hạ Huy lại hỏi.

- A, ta còn có sư phó Nguyên Anh kỳ.

Diệp Không trả lời.

Hạ Huy nghe nói Nguyên Anh kỳ không khỏi giật mình, phải biết rằng ở thế giới này, Nguyên Anh kỳ chính là một tòa núi cao. Hắn diệt một ít tu sĩ chỉ cần động một ngón tay.

Chẳng qua hắn lập tức suy tư. Không có khả năng! Nếu thật sự có lão tổ Nguyên Anh kỳ tồn tại, vì sao hắn không khai tông lập phái chứ? Cho dù lão tổ Nguyên Anh kỳ này nhàn vân dã hạc đã quen thì đệ tử của hắn cũng không chỉ có cảnh giới Luyện Khí kỳ tầng ba.

- Thì ra sư phụ của đạo hữu nổi danh như vậy, không biết quý sư ở chỗ nào, có thể để tại hạ bái kiến một phen không?

Trên mặt Hạ Huy đã hiện dáng vẻ tươi cười khinh thường.

Diệp Không là người thông minh, tự nhiên hiểu rõ tiểu tử trước mặt đang có ý định thám thính, vì vậy cười lạnh nói:

- Hạ đạo hữu, gia sư đang bế quan, không tiện gặp người khác, xin hãy thứ lỗi.

Hạ Huy cơ hồ đã xác định tiểu tử này chỉ phô trương thanh thế, hắn lại hỏi:

- Quý sư đã là đại tu sĩ Nguyên Anh kỳ, vì sao không thiết trí trận pháp tại đây, như vậy cũng tránh khỏi người khác nhàn rỗi quấy nhiễu?

Diệp Không biết rõ đối phương đánh chủ ý tới cái gì, bị hắn hỏi vài câu đã sớm phiền hà, trực tiếp nói thẳng:

- Hạ đạo hữu nghe ngóng kỹ càng như vậy, chẳng lẽ muốn thừa dịp gia sư tại hạ không có ở đây mà bắt nạt ta sao?

Hạ Huy cười to:

- Không tệ! Ngươi biết rõ tu vi thấp hơn mà còn muốn độc bá phiến linh mộc này cho nên mới chém ra một lão tổ Nguyên Anh để đe dọa ta! Nhưng mà ngươi sai rồi, nếu như thực sự có lão tổ Nguyên Anh tọa trấn đã sớm đánh chết ta, làm sao còn để ta hỏi nhiều như vậy? Ngươi cho ta là thằng ngốc sao?

https://thuviensach.vn

Thằng này thật sự không biết viết chữ chết như thế nào, so với mình còn tự cao tự đại hơn. Diệp Không lắc đầu nói:

- Hạ đạo hữu, ta nói ngươi cũng không tin, không bằng như thế này. Ngươi muốn lấy hạt giống của Tù Lung thảo này sao? Ta giúp ngươi lấy một ít, sau đó ngươi bình yên rời đi là được chứ?

Hoàng Tuyền lão tổ nghe vậy liền hừ một tiếng mắng:

- Mẹ thằng đầu đất này, cho dù hiện giờ hắn không động thủ thì cũng sẽ đi về gọi người tới động thủ, ngươi không giết hắn còn chờ tới lúc nào?

Diệp Không suy nghĩ một chút, chính mình hung hăng càn quấy lâu như vậy, chẳng lẽ gặp phải một Tu tiên giả cùi bắp cũng phải són? Thằng này đã động ý xấu, vậy còn phải nói nhảm gì với hắn nữa?

Chẳng qua không chờ Diệp Không đổi giọng, tiểu tu sĩ Man tộc kia tiếp lời:

- Lô đạo hữu, nếu như ngươi thấy ta liền sớm đào tẩu thì còn có thể lưu lại một mệnh, nhưng bây giờ… đã chậm! Hắc hắc, pháp khí tiểu kiếm bên hông ngươi không tệ, vừa vặn ngươi cũng không dùng được. Không bằng để vi huynh tới dùng.

Lúc đầu Hạ Huy còn không để ý, nhưng khi hắn thấy pháp khí trung phẩm của Diệp Không đeo bên hông, hắn đã động lòng.

Diệp Không cười cười, cúi đầu nhìn tiểu kiếm sau đó nói:

- Nếu như ta đưa pháp khí tiểu kiếm này cho ngươi, vậy ngươi có thả ta đi không?

- Ha ha, đầu óc ngươi là đầu heo sao? Ta đã báo danh tánh cùng sư môn của ta, thế nào lại để cho ngươi rời đi?

Hạ Huy nói xong, một đoàn hỏa cầu bay tới, hỏa diễm ào ạt đập thẳng vào mặt.

Diệp Không chật vật trốn tránh, thế nhưng vừa mới trốn tránh thì đối phương lại ném thêm ra hai cái băng tiễn.

- Con kiến nhỏ Luyện Khí kỳ tầng ba, ca ca dạy ngươi pháp thuật cùng phương pháp chiến đấu chính là phải tiên hạ thủ vi cường. Đánh đối phương chạy trối chết, căn bản không có thời gian ra pháp thuật, ha ha, giống như ngươi bây giờ vậy!

https://thuviensach.vn

Hạ Huy cười lớn, tay không ngừng bắt pháp quyết, ném ra hỏa cầu cùng băng tiễn.

Mà Diệp Không không chỉ trốn tránh liên tục, trong lúc bối rối chỉ ném ra mấy hỏa cầu bay đi lung tung.

- Tiểu tử, ngươi đang làm trò gì vậy? Ngươi sẽ không kém như vậy a? Ngươi có âm mưu quỷ kế gì?

Hoàng Tuyền lão tổ hiểu rất rõ Diệp Không.

- Ha ha, ta phí một chút linh khí đánh chết đối phương.

Diệp Không nói xong lại lảo đảo né tránh.

Tuy rằng hắn không ngã sấp xuống thế nhưng pháp khí tiểu kiếm treo bên hông lại rơi xuống mặt đất, bề ngoài vẫn làm bộ như chưa biết gì.

Hạ Huy liếc mắt nhìn thấy không khỏi vui vẻ trong lòng, hắn thầm nghĩ thật tốt, vừa vặn dùng pháp khí đánh chết hắn.

- Tiểu tử, chạy đi đâu!

Hạ Huy vội vàng ném ra mấy hỏa cầu, tay trái khẽ vẫy, tiểu kiếm mang theo một chút hàn mang bay thẳng tới chỗ hắn.

Tiên nhân đần độn! Dễ mắc lừa như vậy sao!

Trong mắt Diệp Không lóe lên hàn mang, hắn nhanh chóng dừng bước, mặc kệ hỏa cầu đánh vào trên người mình, ngón tay khẽ động, tiểu kiếm giống như một điểm hàn tinh đâm thẳng vào mặt Hạ Huy!

Làm sao hắn có thể thúc dục pháp khí? Hạ Huy vô cùng sợ hãi, hắn biết rõ chính mình đã phạm phải một sai lầm lớn, quá khinh địch, thậm chí ngay cả linh lực hộ tráo cũng không mở.

Chẳng qua hiện giờ mở ra đã trễ, tiểu kiếm đã đâm thẳng vào mặt hắn.

Biến cố tới quá đột ngột, Hạ Huy cũng không kịp làm gì, cho dù trốn cũng không thoát, trong thời khắc mấu chốt không được phép lo lắng nhiều.

Hắn mạnh mẽ nâng tay trái lên chắn tiểu kiếm đang bay tới.

Không thể không nói đây là một đối thủ phong phú kinh nghiệm chiến đấu, vừa mới gặp nguy hiểm đã định hy sinh một tay của chính mình để đổi lấy mang sống.

- Oanh!

https://thuviensach.vn

Tay trái của Hạ Huy bị pháp khí tiểu kiếm đâm nát bét, máu tươi bắn ra tung tóe, mà đầu của hắn may mắn thoát khỏi cái chết trong tích tắc, tiểu kiếm bị trì trệ trong nửa khắc liền đâm dứt một lỗ tai của hắn.

- Hừ, trốn thật nhanh! Ta xem ngươi trốn thế nào được nữa?

Diệp Không hừ một tiếng, bộ dáng chật vật biến mất hoàn toàn, vung tiểu kiếm lên cao lại đâm xuống một lần nữa.

- Được rồi, ta thừa nhận đã khinh địch, lần này ta sẽ không khinh địch nữa!

Hạ Huy bị thiệt thòi lớn liền vỗ tay phải vào túi trữ vật, một hồn phiên màu đen hiện ở trong tay.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 169

Bách Hồn Phiên.

Chương 169-170: Bách Hồn Phiên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Hồn phiên là vũ khí của đại đa số Tu ma giả hoặc tu sĩ dị tộc thường dùng, nguyên nhân rất đơn giản, giá trị chế tạo rẻ tiền mà uy lực lại cường đại.

Chỉ cần một ít da thú và xương thú là có thể tạo thành hồn phiên, mà uy lực của hồn phiến yếu hay mạnh phụ thuộc vào số lượng linh hồn ở trong đó. Có Bách Hồn Phiên, Vạn Hồn Phiên, bên trong càng nhiều hồn phách thì uy lực càng cường đại.

Hạ Huy múa đại phiên, đắc ý cười lớn nói:

- Tiểu tử, Bách Hồn Phiên này của ta dã có chín chín âm hồn bên trong, chẳng qua đa số đều là âm hồn của người thường, cuối cùng chỉ thiếu một tâm hồn của tu sĩ làm chủ hồn. Lô đạo hữu, xin chúc mừng, ngươi sẽ trở thành chủ hồn của hồn phiên!

Uy lực của Bách Hồn Phiên quả nhiên không hề tầm thường, chỉ mới dùng mà gió lạnh đã nổi lên bốn phía, mây đen rậm rạp, trong mây đen tràn ngập quỷ hồn.

Các loại quỷ hồn đều có hình thù kỳ quái, tướng mạo hung mãnh, quỷ hồn nào cũng có răng nanh to lớn, tiếng cười quái dị đánh tới Diệp Không.

- Chút tài mọn, những tu sĩ Man tộc các ngươi cũng chỉ làm ra vẻ nhát người được thôi!

Diệp Không cười lạnh một tiếng, đưa một ngón tay lên điều khiển tiểu kiếm.

https://thuviensach.vn

- Dài!

Theo âm thanh của Diệp Không vang lên, tiểu kiếm vốn dài nửa xích hóa thành một cự kiếm màu bạc dài hai trượng trong chớp mắt.

- Đi!

Diệp Không lại hô một tiếng, tiểu kiếm màu bạc kia giống như tấm lụa bay đến đám mây đen trên không, đón đầu quỷ hồn chém xuống.

- Không tốt! Thật không ngờ uy lực của pháp khí này mạnh tới vậy!

Trong lòng Hạ Huy cả kinh, hắn tự biết chính mình không địch lại liền tranh thủ thời gian vận chuyển linh lực hộ tráo, chân đạp pháp khí bạch cốt, vứt bỏ Bách Hồn Phiên mà chạy.

- Hạ đạo hữu, muốn đi sao, không dễ dàng như vậy.

Diệp Không cười vô sỉ một tiếng, tay vung lên ném ra hạt giống của Tù Lung thảo và linh lực để tẩm bổ nó.

- A! Đây là cái gì? Cái này là Tù Lung thảo sao?

Hạ Huy hiểu công dụng của loại linh mộc này, thế nhưng đã muộn.

Dây leo vô biên màu xanh sinh trưởng điên cuồng, chỉ trong chớp mắt liền vây khốn hắn ở trong đó.

- Bách Hồn Phiên, ha ha, dùng ngươi làm chủ hồn của hồn phiên nha!

Diệp Không cười lớn, ngón tay điều khiển tiểu kiếm, quát lớn:

- Trảm!

Lần này pháp khí tiểu kiếm không chém vào không khí mà chém ngang.

Ánh sáng màu trắng giống như tầm lụa lướt qua lồng giam hình chữ nhật, tính cả tu sĩ Man tộc Hạ Huy ở trong, tất cả đều bị chém thành hai đoạn.

- Tiểu tử, Luyện Khí kỳ tầng sáu mà không làm nên trò trống gì sao?

Diệp Không hừ lạnh một tiếng, giơ tay khẽ vẫy thu lấy Bách Hồn Phiên vô chủ kia.

Chủ nhân chết, những âm hồn bên trong hồn phiên cũng lập tức rụt rè trở về, Diệp Không cầm lấy hồn phiên, vung về phía Hạ Huy vừa mới chết.

Hồn phiên này đối với hồn phách của loài người có lực hấp dẫn cực lớn, không cần biết đối phương có nguyện ý hay không, chỉ cần là người vừa mới chết, hồn phách còn chưa tiêu tan sẽ bị hút vào.

https://thuviensach.vn

- Đạo hữu tha ta a.

Hồn phách tu sĩ Man tộc hóa thành một đám sương mù màu xanh đối kháng lấy hấp dẫn của hồn phiên. Hắn vẫn cố cầu khẩn.

Phải biết rằng, nếu như hắn vào hồn phiên thì vĩnh viễn không cách nào tiến vào Thiên Đạo Luân Hồi, chỉ có thể biến thành một lệ quỷ vô thức để người ta sử dụng trong chiến đấu, bị người khác đánh thành hồn phi phách tán.

- Hừ, ngươi muốn vào Luân Hồi? Chín mươi chín âm hồn trong đó không muốn vào Luân Hồi sao? Ngươi vào đi thôi!

Diệp Không sẽ không bị hắn cầu khẩn mà đả động, hồn phiên lại run lên hút lấy tiểu tu sĩ Man tộc Hạ Huy vào trong.

Bỏ hồn phiên vào trong túi trữ vật, hắn lại cầm pháp khí thú cốt phi hành trên tay, đây chỉ là sọ của một linh thú cấp thấp. Cầm vừa trong lòng bàn tay, lúc sử dụng có thể biến lớn, vừa vặn để cho hai chân đứng lên phía trên.

- Hắc hắc, cuối cùng ta cũng có pháp khí phi hành.

Diệp Không vui vẻ nói, trách không được mọi người đều mơ tưởng giết người đoạt bảo, quả thật rất dễ dàng, thành phẩm cũng thấp, nếu không phải để lừa gạt thành công thì Diệp Không cũng không cần tốn linh lực.

- Loại pháp khí rác rưởi này cũng coi là bảo bối? Thật quá buồn cười.

Hoàng Tuyền lão tổ lại chế nhạo.

- Lời này của ngươi sai rồi, có đồ vật mà vừa lúc cần dùng thì chính là đồ tốt.

Diệp Không phản bác.

- Tốt cái rắm! Pháp khí chỉ để một người đứng phía trên chính là rác rưởi trong rác rưởi, linh khí phi hành năm đó của lão phu để vài trăm người đứng bên trên cũng không có việc gì!

Diệp Không nói nhanh:

- Ngươi tính toán cái lông gì thế! Ở quê hương chúng ta, có thứ đồ vật gọi là máy bay, phàm nhân cũng có thể bay lên trời đây này!

- Biến đi, không nói với ngươi nữa.

- Cô lậu quả văn.

https://thuviensach.vn

Diệp Không cầm lấy túi trữ vật bên hông Hạ Huy, ném ra mấy hỏa cầu đốt hai mảnh thân thể của hắn không còn chút gì.

Tu sĩ Man tộc này thật là nghèo, Diệp Không đã có chuẩn bị tâm lý thế nhưng sau khi mở túi trữ vật ra, hắn không khỏi cảm thán một tiếng.

- Hắn có phải là tiên nhân không! Đây căn bản là một tên nghèo kiết xác a!

Trong túi trữ vật có bảy tám viên linh thạch, mấy bộ quần áo, mặt khác còn có một bình sứ, hai cái ngọc tiên, ngoài ra không còn thứ gì.

- Đã bảo ngươi đừng mong chờ gì nhiều, nếu hắn không nghèo cũng sẽ không bị chết nhanh như vậy.

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

- Nghèo như vậy còn muốn giết người đoạt bảo, đây là tự tìm đường chết.

Diệp Không bỏ linh thạch vào túi trữ vật của mình, tay cầm lấy ngọc tiên.

Dùng linh thạch tiến vào dò xét một chút, ở trong ngọc tiên có ghi lại công pháp tu luyện của Cốt Linh môn, là một công pháp rất bình thường, nếu so với Ngũ Hàng Thăng Tiên Kinh thì chênh lệch quá xa.

Diệp Không lại cầm lấy một ngọc tiên khác, trong này ghi lại thứ có tác dụng đối với hắn. Đó là cách thức chế tạo Bách Hồn Phiên cùng với phương pháp luyện hóa âm hồn thành lệ quỷ.

Chẳng qua cái này vẫn chưa xong, phía dưới cùng của ngọc tiên có một đoạn nhỏ ghi lại phương pháp cùng tài liệu chế tạo túi chiêu hồn.

Lúc đầu Diệp Không không chú ý, thế nhưng hiện giờ xem xét kỹ lưỡng, không ngờ tài liệu của túi chiêu hồn lại có cả Tù Lung thảo. Điều này khiến cho hắn chú ý, dù sao hiện giờ hắn có quá nhiều Tù Lung thảo.

- Hồn phiên và túi chiêu hồn, cái nào tốt hơn?

Diệp Không hỏi.

- Chẳng khác gì nhau, uy lực đều là xem số lượng âm hồn lệ quỷ cùng cấp độ của chúng ở bên trong, không có cái nào tốt hơn cả.

Diệp Không nghe được những lời này đều hiểu rõ, trách không được chưa từng nghe qua túi chiêu hồn, thì ra thành phẩm của thứ đồ chơi này

https://thuviensach.vn

cao, hiệu quả lại không mạnh hơn hồn phiên. Nếu như chế tạo túi chiêu hồn, còn không bằng tìm chút da xương thú để làm hồn phiên.

- Có thể như vậy, thế nhưng kiểu gì hai chủng loại đó đều phải có chút bất đồng a. Nếu không tại sao phải tạo ra phương pháp chế tạo túi chiêu hồn?

Diệp Không lại hỏi.

- Có chút bất đồng.

Hoàng Tuyền lão tổ kiến thức rộng rãi, giảng giải:

- Hồn phiên này hút linh hồn vào cần phải luyện hóa để biến thành lệ quỷ, nếu như người hút vào một lúc quá nhiều hồn phách, muốn luyện hóa sẽ tốn rất nhiều thời gian.

- Mà túi chiêu hồn hút linh hồn vào trong lại không cần chủ nhân luyện chế, trải qua một thời gian ngắn thì những linh hồn kia sẽ tự biến thành lệ quỷ. Một cái bất đồng khác nữa chính là hồn phiên chỉ có thể hút hồn phách vào, hoặc là Kim Đan, Nguyên Anh, nhưng túi chiêu hồn có thể cất người sống vào, chậm rãi luyện chết.

Diệp Không nghe rõ lại nói tiếp:

- Vậy thì túi chiêu hồn vẫn tốt hơn, nếu như ta hấp thu một nghìn linh hồn một lúc, đến lúc luyện chế không phải mệt chết à?

Hoàng Tuyền lão tổ cười nói:

- Ngươi thật là ngu xuẩn, tuy rằng luyện chế phiền toái thế nhưng đối với nhưng tu sĩ cấp cao lại không mất bao nhiêu thời gian. Cho dù Thập Vạn Hồn Phiên thì cũng chỉ cần luyện chế không tới mười năm là đại thành.

- Mà tuy rằng túi chiêu hồn không cần ngươi động thủ nhưng lại tốn thời gian rất dài. Một cái linh hồn cấp thấp chỉ cần nhấc tay luyện chế là xong. Nhưng nếu ngươi đặt linh hồn đó ở trong túi chiêu hồn, phải chờ bảy bảy bốn mươi chín ngày mới biến thành lệ quỷ.

- Oa! Lâu như vậy sao, một con lệ quỷ mất tới bốn mươi chín ngày!

Diệp Không đã không còn hào hứng đối với túi chiêu hồn, thời gian này cũng quá dài, luyện một trăm linh hồn phải mất bốn nghìn chín trăm ngày,

https://thuviensach.vn

quá là gân gà, nếu như làm cái đồ chơi này, sợ rằng cho một trăm linh hồn vào túi cũng không có chỗ dùng.

Hoàng Tuyền lão tổ suy nghĩ một chút rồi nói:

- Chẳng qua túi chiêu hồn cũng không phải đồ bỏ, sau khi hết bốn mươi chín ngày, linh hồn nhận đủ các loại tra tấn cùng thống khổ, lúc biến thành lệ quỷ sẽ càng thêm hung mãnh. Hơn nữa lúc đối địch sẽ hung hãn không sợ chết. Nếu so với âm hồn ở trong hồn phiên còn lợi hại hơn một chút.

- A.

Diệp Không gật đầu, thả ngọc tiên vào trong túi trữ vật, lại lấy ra bình sứ nói:

- Lão tổ, ra đây, giúp ta nhìn xem đây là đan dược gì?

Vốn Diệp Không cho rằng lão tổ nhất định sẽ thừa cơ ra điều kiện. Thật không ngờ tính giác ngộ của lão cao như vậy. Hoàng Tuyền lão tổ chẳng nói chẳng rằng nhanh chóng đi ra, đổ đan dược màu trắng ở trong bình ngọc ra nhìn.

Trong mắt Hoàng Tuyền lão tổ có chút thất vọng, lão thả đan dược lại vào trong bình sứ, ném về phía Diệp Không.

- Loại đan dược cổ bản bồi nguyên, Tạo Hóa đan hạ phẩm, ngươi có thể ăn.

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong, duỗi người một cái rồi quay trở về tiểu kiếm.

Đương nhiên Diệp Không biết rõ vì sao Hoàng Tuyền lão tổ thất vọng, thế nhưng hắn cũng không cách nào, lão tổ chưa nói, hắn cũng sẽ không nói.

- Lão tổ ngài đừng đi vội a, ta có thể ăn một ngày mấy khỏa đây?

Diệp Không suy nghĩ một chút, bên trong bình sứ ước chừng có khoảng năm mươi khỏa.

- Ăn một khỏa có thể đề cao tốc độ tu luyện, khi ngươi cảm giác tốc độ tu luyện chậm thì ăn một khỏa vào.

Thanh âm lười biếng của Hoàng Tuyền lão tổ truyền đến.

- A, ăn nhiều sẽ không nghiện chứ?

https://thuviensach.vn

Cho tới bây giờ Diệp Không còn chưa từng ăn qua loại đan dược như vậy.

- Nghiện sao?

Hoàng Tuyền lão tổ bị suy nghĩ của hắn làm bật cười:

- Ngươi có thể cẩn thận, chẳng qua ta chưa nghe nói ăn nhiều sẽ bị nghiện, chỉ nghe nói ăn quá nhiều thì hiệu quả càng kém, đến cuối cùng không có hiệu quả.

- A, vậy ta đây yên tâm rồi, lão tổ, đa tạ.

Diệp Không lập tức ngồi xuống, luyện hóa pháp khí Bách Hồn Phiên kia, trước đây Bách Hồn Phiên không gom đủ một trăm linh hồn thì thuộc về pháp khí hạ phẩm. Hiện giờ đã gom góp đủ một trăm lệ quỷ, uy lực đại tăng trở thành pháp khí trung phẩm.

Tuy rằng Bách Hồn Phiên là pháp khí trung phẩm thế nhưng so ra vẫn kém tiểu kiếm. Chẳng qua Bách Hồn Phiên vẫn có chỗ tốt khác, ví dụ như khi gặp phải đối thủ loại lệ quỷ âm hồn sẽ rất hữu dụng.

Luyện hóa Bách Hồn Phiên cùng hồn phách Hạ Huy khiến Diệp Không tốn mất hai ngày. Diệp Không để Hạ Huy trở thành chủ hồn, Luyện Khí kỳ tầng sáu làm chủ hồn, như vậy cũng không tồi chút nào. Nếu như so nó với lúc còn trong tay Hạ Huy thì cường đại hơn rất nhiều.

Thời gian hai ngày trôi qua, Diệp Không vẫn không nói về chuyện tình cái hầm kia, Hoàng Tuyền lão tổ cũng có chút không chịu nổi, trong bụng nghẹn khuất. Mỗi ngày đào ba thước đất tìm, cuối cùng khiến cho tất cả Tù Lung thảo thành một đám quan tài nằm ngả nghiêng trên mặt đất.

Diệp Không cũng mặc kệ hắn, luyện chế xong Bách Hồn Phiên, hắn lấy pháp khí thú cốt ra, luyện hóa qua một phát là có thể dùng.

Công năng của pháp khí thú cốt này chỉ có một, đó là phi hành, đầu tiên là biến nó lớn lên rồi đứng ở trên đó. Dùng Khu Vật thuật, tuy rằng Diệp Không luyện Khu Vật thuật đã thành thục thế nhưng khu động vật thể ở dưới chân còn chưa làm qua.

Về sau méo mó một hồi cuối cùng đứng vững được, sau khi phi hành một thời gian liền dùng được tự nhiên. Hắn cũng có thể chắp tay sau lưng, bay tới bay lui vô cùng tiêu sái.

https://thuviensach.vn

- Lão tổ, chuẩn bị trở về thôi.

Đến tối, Diệp Không nói.

Hoàng Tuyền lão tổ phiền muộn một hồi:

- Nhanh như vậy sao?

Diệp Không cười nói:

- Pháp khí đã luyện hóa xong, các loại pháp thuật cũng sử dụng thành thục. Việc này cơ bản đã đạt tới, chúng ta còn lý do lưu lại sao? Lại nói chúng ta giết người của Cốt Linh môn, ta lo lắng sau này sẽ có người tới dò xét. Ta cũng không muốn đợi các đại nhân đó tới đánh ta.

Diệp Không nói cũng có lý, bề ngoài dường như không có chỗ nào để phản bác. Hoàng Tuyền lão tổ cười khổ nói:

- Cái hầm kia nằm ở đâu? Ta muốn tìm hầm a.

- Vậy thì tìm đi.

- Thế nhưng ta không biết nó ở đâu nha.

Hoàng Tuyền lão tổ không tự tin nói:

- Tiểu tử, gần đây ta đã điều tra qua, vì sao lại không có gì? Ngươi nói thật đi, có phải là ngươi khoác lác lừa gạt ta không?

- Đừng có dùng phép khích tướng, ta không mắc lừa đâu.

Diệp Không ngáp một cái rồi nói thêm:

- Lão tổ, ta nói ngươi thật quá keo kiệt đi. Chẳng phải đáp ứng ta thì đôi bên cùng có lợi sao? Ngươi cũng không biết bảo vật kia có tác dụng gì, vạn nhất nó là rác rưởi thì sao? Đến lúc đó ngươi muốn chia cho ta, ta còn chướng mắt nữa là.

Hoàng Tuyền lão tổ cả giận nói:

- Tiểu tử ngươi mới keo kiệt, có lợi thì phân cho ngươi một điểm cũng được. Thế nhưng lão tổ ta chưa bao giờ thích bị người khác uy hiếp!

Diệp Không cười nói:

- Thật sao? Ta đây ngồi xuống chờ, sáng sớm ngày mai về thành.

Hắn đứng dậy duỗi người, tự nhủ:

- Chưa bao giờ bị người khác ức hiếp sao, còn sĩ diện như vậy!

Diệp Không vừa trở lại gian phòng của hắn ở trong Tù Lung thảo thì Hoàng Tuyền lão tổ đã đuổi kịp tới.

https://thuviensach.vn

- Được rồi, ta đáp ứng ngươi, nói nhanh một chút cái hầm kia ở đâu? Nếu như ngươi dám nói láo trêu đùa, lão tổ ta cam đoan đánh cho mẹ của ngươi cũng không nhận ra ngươi!

Diệp Không cười nói:

- Đương nhiên ta biết rõ, việc gì phải lừa gạt ngươi? Chuyện tình hại người không lợi mình rất ít khi ta làm.

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 171 172

Cương Thi.

Chương 171 172: Cương thi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Nghe Diệp Không nói xác định, Hoàng Tuyền lão tổ vội vàng hỏi:

- Ở đâu?

Diệp Không vỗ vai Hoàng Tuyền lão tổ, nói lời thấm thía:

- Tiểu bằng hữu, cái đó gọi là mắt mù không thấy Thái Sơn. Ở trên mặt đất này còn có một chỗ ngươi không lật lên, đương nhiên hầm là ở chỗ này.

- Còn có chỗ ta chưa lật sao? Ta đã lật hết rồi a.

Hoàng Tuyền lão tổ thầm nói, nhưng khi nhìn theo ánh mắt của Diệp Không, hắn liền hiểu ra.

Thì ra ở trên mảnh đất này đúng là có chỗ hắn chưa đào qua. Đó chính là phía dưới hai cái lồng Tù Lung thảo của hắn và Diệp Không.

- Ta thật là đần, đúng là ngồi trên lưng ngựa đi tìm ngựa!

Hoàng Tuyền lão tổ vỗ đầu của chính mình.

Diệp Không tiếp lời:

- Cái đó không thể trách ta xảo trá được, mà do ngươi quá đần.

- Ừm, quả thật là vậy.

Hoàng Tuyền lão tổ thừa nhận chính mình đần, nhưng ngay sau đó hắn liền nghĩ ra:

- Tiểu tử, ngay từ đầu ngươi đã tuyển hai cái lồng Tù Lung thảo tại đây. Chính là để ta không tìm thấy a! Ngươi cũng quá ác độc!

Diệp Không té xỉu, người tốt lại bị hàm oan. Kỳ thật, ngay từ đầu hắn cũng không phải cố ý, thật sự chỉ là trùng hợp, chỉ là về sau Hoàng Tuyền

https://thuviensach.vn

lão tổ đào mãi không ra, lúc này hắn mới đoán được.

Tóm lại, bất kể như thế nào, đã tìm được rồi thì đào thôi a. Dù sao bọn họ đã chuẩn bị trở về thành, hai cái lồng Tù Lung thảo cũng không cần nữa, đều bị Hoàng Tuyền lão tổ nhổ tới tận gốc.

Diệp Không cũng không nhàn rỗi, hắn tung pháp khí tiểu kiếm lên cao, nhanh chóng đào một lỗ thủng trên mặt đất. Quả thật cái hầm nằm ngay phía bên dưới, lối vào rất nhỏ chỉ đủ lách người vào. Diệp Không và Hoàng Tuyền lão tổ đi dọc theo bậc thang xuống, đi một hồi liền ngửi thấy mùi vị hôi thối bốc lên nồng nặc.

- Thật thối!

Diệp Không đưa tay lên, một hỏa cầu bắn ra khỏi lòng bàn tay hắn. Thời gian ba tháng giúp hắn luyện tập thuần thục những pháp thuật cơ bản này. Tiến vào trong hầm, Diệp Không điều khiển hỏa cầu trong tay chiếu sáng. Không gian bên trong vô cùng thoáng đáng, không có một thứ gì, kể cả thi cốt của Hoàng Tuyền lão tổ. Chẳng qua ở gần mép hầm có một phần mộ nổi lên khiến bọn họ chú ý.

- Chỗ đó!

Hoàng Tuyền lão tổ bước nhanh lên, chỉ hai chữ đơn giản nhưng bên trong lại ẩn chứa cảm xúc vui mừng.

Tám đại cao thủ Ảnh tộc đuổi giết hắn năm đó đều đã chết cũng là vì bảo vật này. Có thể thấy bảo vật quý trọng tới cỡ nào. Cuối cùng mười vạn năm trôi qua, Ảnh tộc bị diệt sạch, hắn rốt cục hoàn toàn đạt được vật này.

Tuy rằng Hoàng Tuyền lão tổ không có thời gian cởi bỏ bí mật cực lớn ở trong bảo vật thế nhưng hắn biết chắc chắn bí mật đó vô cùng kinh thiên động địa. Cho nên lúc đầu Diệp Không mở miệng đòi phân chia chỗ tốt, hắn mới thề chết không chấp nhận.

- Mở ra!

Hoàng Tuyền lão tổ khẽ quát một tiếng, toàn bộ bùn đất đều bay ra hai bên, dường như có một bàn tay vô hình đang cày đất.

- Phạm Cửu Xà cũng coi như có ơn tất báo, lấy di sản của ngươi còn biết đào hầm chôn vùi cho ngươi.

Diệp Không ở phía sau nói.

https://thuviensach.vn

- Cuối cùng còn không phải bị ngươi giết cả nhà sao?

Khi đó Hoàng Tuyền lão tổ còn chưa tỉnh, những chuyện này đều do Diệp Không nói lại.

- Ừm, ngươi giết ta báo thù cho hắn, sau đó sẽ không còn ai tranh đoạt bảo vật với ngươi.

Diệp Không nói xong cũng không hề phòng bị lão tổ, ánh mắt chỉ chăm chú từng đám đất bay ra, chờ mong bảo bối bên trong là gì.

- Tốt nhất ngươi hãy cẩn thận một chút, một ngày nào đó lão tổ ta nổi giận sẽ giết ngươi.

Hoàng Tuyền lão tổ cũng không yên lòng, hắn so với Diệp Không còn khẩn trương hơn. Đôi mắt nhìn chằm chằm như lão sắc quỷ đang đợi nữ nhân xinh đẹp cởi quần áo.

Chẳng qua vận khí hôm nay của hai người không tốt, mở bùn đất ra không có nữ nhân xinh đẹp, cũng không phát hiện ra bảo vật, ngược lại chỉ thấy một bộ thây khô.

- Mẹ nó! Làm ta sợ hết hồn!

Diệp Không giơ hỏa cầu trên tay hơi chút run rẩy, thây khô cũng không đáng sợ, vẫn nằm trong dự liệu của hắn.

Đáng sợ là cái thây khô này đột nhiên trợn mắt ngồi dậy.

Cảnh sắc ban đêm tối mịt, một mảnh mây đen che khuất ánh trăng chiếu rọi. Ở một góc trong vùng đất trống có một bộ xương nằm trong hố há mồm đen xì, toàn thân bao bọc bởi một nhúm da nhăn nheo đang nhìn hai người chằm chặp, tràng diện có chút quỷ dị.

- Mẹ, lão tổ ta cũng bị hù.

Hoàng Tuyền lão tổ cũng bị biến cố xuất hiện làm sợ hãi phải lui về sau vài bước.

- Lão tổ, cái này… có phải thi thể của ngươi hay không?

Diệp Không cảm thấy đầu óc có chút choáng váng.

Từ lúc đi tới Thương Nam đại lục, những chuyện kỳ quái đã thấy nhiều, ngay cả lệ quỷ cũng xem qua thế nhưng cương thi vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Trong lòng hắn có một loại cảm giác giật thót mình.

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy, đó chính là thân thể của lão tổ ta, không thể tưởng tượng vậy mà biến thành cương thi.

Hoàng Tuyền lão tổ gật đầu rồi lại nói:

- Ngươi có thể quan sát bộ dáng trước mắt của hắn để suy đoán phong độ phiêu dật, anh tuấn tiêu sái của lão tổ ta năm đó.

- Bộ dáng này còn đòi anh tuấn tiêu sái? Ngươi có thẩm mỹ quan không vậy?

Diệp Không châm chọc, lại nói:

- Thương lượng một chút, đó là túi da của ngươi, ngươi có thể bảo hắn nằm lại xuống đất không?

Hoàng Tuyền lão tổ nói nhanh:

- Có phải đầu óc tiểu tử ngươi có vấn đề hay không? Nó đã là cương thi, thế nào lại nghe mệnh lệnh của ta?

- Dù sao đều giao cho ngươi, lão tổ ngươi tạo nghiệp chướng, tự mình đi trả a, ta không động đao thương với thi thể của ngươi.

Diệp Không lui về phía sau một bước, lấy ra pháp khí thú cốt trong túi trữ vật.

Quả thật cái cương thi này vô cùng khủng bố và đáng ghét. Cả người nó đều khô quắt lại mặc thêm một bộ áo dài không hợp chút nào, khiến cho hắn buồn nôn nhất chính là trong cặp mắt của cương thi có hai ánh mắt bị tơ máu che kín, hốc mắt rất sâu cho nên ánh mắt càng thêm nổi bật.

Nhìn thấy bộ dáng sợ hãi của Diệp Không, Hoàng Tuyền lão tổ ngạc nhiên nói:

- Không phải là thi thể thôi sao, ngươi sợ hãi à? Cho tới bây giờ ta còn chưa thấy ngươi sợ chuyện gì như vậy, ngay cả lúc gặp tu sĩ Man tộc Luyện Khí kỳ tầng sáu ngươi cũng không sợ hãi nha.

- Đó là bởi vì ngươi chưa xem phim kinh dị! Nói cho ngươi cũng không hiểu.

Diệp Không đạp vào pháp khí thú cốt muốn rời khỏi.

Thế nhưng hắn lại bị Hoàng Tuyền lão tổ nắm lấy ống tay áo:

- Tiểu tử, ngươi đừng chạy a, chúng ta là bạn tốt đồng sinh cộng tử mà, làm sao ngươi có thể nhẫn tâm vứt bỏ lão tổ ta để chạy trốn?

https://thuviensach.vn

Diệp Không vừa định nói, ngày đó ta gặp tu sĩ Man tộc Hạ Huy thì ngươi cũng thấy chết mà không cứu đó sao?

Lại nghe Hoàng Tuyền lão tổ tiếp tục nói:

- Ít nhất ngươi cũng phải đứng cạnh động viên hò hét, cố gắng cho lão tổ ta chứ.

Nếu như lão tổ ngươi đồng ý ra tay, ta sẽ không trốn.

- Tốt, ta sẽ là đội trưởng đội cổ động.

Diệp Không thả pháp khí thú cốt từ trong túi trữ vật ra. Sau đó đứng trên bậc thang chuẩn bị tọa sơn quan hổ đấu.

Thật không nghĩ tới, Hoàng Tuyền lão tổ lại khoa chân múa tay với cương thi hai cái rồi chạy trở về:

- Không được, không làm được, nếu như là cương thi khác thì thôi. Thế nhưng đây là thân thể của lão tổ ta a, như vậy có khác gì lão tổ ta tự giết chết chính mình đâu… không hạ thủ được.

- Tật xấu.

Diệp Không mắng một câu, tuy rằng hắn cũng sợ hãi tới mức muốn nôn. Thế nhưng sau khi nhìn một hồi cũng thích ứng hơn, cảm thấy thứ đồ chơi kia cũng không đáng sợ như vậy.

- Chút việc nhỏ ấy cũng muốn ta xuất mã? Ngươi không động thủ, ta động thủ a, đến lúc đó đứng trách ta bất kính đối với thi thể của ngươi.

Đạt được sự đồng ý của lão tổ, hai tay Diệp Không huy động liên tục, tiểu hỏa cầu chiếu sáng căn hầm, hơn mười tiểu hỏa cầu bay nhanh tới đánh lên người cương thi.

Cái cương thi kia vẫn ngồi ngây ngốc nhìn, chờ tới lúc hỏa cầu tiếp cận cũng không hề né tránh, ngạnh kháng toàn bộ mười hỏa cầu, một mảnh hỏa diễm bao trùm toàn thân.

- Dùng pháp khí! Thi thể của lão tổ ta suốt mười vạn năm cũng không bị mục nát, làm sao có thể sợ những hỏa cầu này?

Hoàng Tuyền lão tổ đứng giữa không trung mắng.

Hắn nói chính xác, hỏa cầu nện trên người cương thi, ngoài trừ có một ít tia lửa xinh đẹp bắn ra thì không còn hiệu quả gì.

https://thuviensach.vn

Tiểu hỏa cầu tấn công vô ích lại kích thích tính cuồng bạo của cương thi. Nó kêu gào một tiếng rồi vẩy hai tay lung tung, sau đó nhảy tưng tưng ra ngoài.

Đừng nhìn động tác của cương thi trì độn thế nhưng nó có thể nhảy được rất xa, một phát tới trước mặt Diệp Không.

- Mẹ tiên nhân thối, ngươi chết thì chết đi, còn lưu lại thân thể hại người a!

Diệp Không vội vã nhảy xuống bậc thang, chợt nghe âm thanh ầm ầm vang lên sau lưng, gạch đá cát sỏi văng khắp nơi. Bậc thang làm từ gạch màu xanh bị cương thi đánh thành một cái hố to.

- Nắm đấm rất mạnh.

Diệp Không không dám trì hoãn, tranh thủ thời gian tế ra pháp khí tiểu kiếm.

Tiểu kiếm như một điểm hàn mang thoát khỏi tay bay đi! Công kích hướng về phía cương thi.

Phốc! Hàn mang lập tức đánh trúng cổ họng của cương thi tạo thành một lỗ thủng lớn.

Thế nhưng dường như cương thi vẫn chưa phát hiên ra, nó kêu gào lên lại nhảy tới, trong lúc bay giữa không trung, cái miệng khô quắt của hắn phun ra thi khí màu đen.

- Mau mở ra linh lực hộ tráo! Ta nói tiểu tử ngươi có bị ngu hay không? Bình thường lanh lẹ là vậy, làm sao bây giờ lơ ngơ như thế?

Hoàng Tuyền lão tổ giống như người không có việc gì để làm. Lão lơ lửng giữa không trung vui vẻ đứng nhìn, mắng chửi người cũng rất vui sướng.

- Mẹ, đây là lần đầu tiên ta đối phó cái đồ chơi này, ngươi nói thì dễ lắm, ngươi thử tới xem!

Một bên Diệp Không trốn tránh thi khí, một bên lại chỉ huy pháp khí tiểu kiếm biến lớn đồng thời còn muốn phóng thích linh lực hộ tráo. Trong lúc nhất thời không khỏi luống cuống tay chân.

Chẳng qua thành quả vẫn có, pháp khí tiểu kiếm hóa thành tấm lụa màu trắng cao vài trượng, xoát một tiếng liền bay tới chém ngang cương thi

https://thuviensach.vn

thành hai khúc.

- Ngao!

Cương thi mở cái miệng rộng đáng sợ ra, ngửa mặt lên trời rống một tiếng.

- Ngươi nhảy đi xem nào! Không có chân xem ngươi nhảy thế nào!

Diệp Không mắng to, hiện giờ hắn đã mở ra linh lực hộ tráo cho nên không sợ. Tuy nhiên hắn mặc hộ giáp chỉ có thể chống lại công kích vật lý của thứ đồ chơi kia, không thể đề phòng thi khí đánh vào.

- Tiểu tử ngươi đừng cao hứng quá sớm, thân thể của lão tổ ta là thân thể Nguyên Anh kỳ, trải qua mười vạn năm tạo thành cương thi nhất định không giống bình thường.

Hoàng Tuyền lão tổ nhàn nhã xếp bằng ở giữa không trung.

Quả nhiên, Hoàng Tuyền lão tổ còn nói chưa dứt thì cương thi kia đã khẽ chống hay tay nhảy tới một nửa còn lại. Sau đó móng vuốt đen xì tóm lấy một nửa thân thể phía dưới lắp ghép lại.

- Ngao!

Cương thi nối xong thân thể càng thêm liều lĩnh, động tác cũng nhanh hơn không ít, nó ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng rồi lại nhảy tới chỗ Diệp Không.

- Còn có thể nối lại thân thể sao? Chém tay chân ngươi xem ngươi nhảy thế nào!

Diệp Không dùng một ngón tay huy động pháp khí khiến cho tiểu kiếm tấn công thêm lần nữa.

Tiểu kiếm hóa thành một trường kiếm dài hơn một trượng, bay tới bay lui chém qua chém lại, ánh sáng màu trắng lóe lên một hồi. Cuối cùng chặt đứt tứ chi của cương thi xuống.

Không còn tứ chi, lúc này cương thi không còn cách nào, nó phẫn nộ ngửa đầu gào thét ra âm thanh chói tai.

Đồng thời phun ra thi khí vô cùng, thi khí màu đen thoáng cái tràn ngập trong hầm.

Diệp Không dùng pháp khí thú cốt bay lên giữa không trung, chờ đợi thi khí tán đi.

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ lại lần nữa mở miệng mắng:

- Đồ đần, mau đưa hồn phiên ra hấp thu, những thi khí này có thể tăng cường uy lực của hồn phiên!

- À vậy sao.

Diệp Không bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng âm thầm nói có người nhiều kinh nghiệm giúp đỡ thật là tốt.

Tranh thủ thời gian xuất ra Bách Hồn Phiên hút toàn bộ những thi khí kia vào. Trong chớp mắt hút sạch xong, hắn cảm giác Bách Hồn Phiên lại cường đại thêm vài phần.

- Thế nào đây? Ta đối phó với cương thi cũng được chứ?

Diệp Không thu hồi hồn phiên cười nói.

Hoàng Tuyền lão tổ tự nhiên không để ý tới hắn, tự nhủ:

- Thật kỳ quái a, ta thấy cương thi tu luyện mười vạn năm sẽ không dễ đối phó như vậy chứ?

Diệp Không nghe hắn nói vậy liền phản bác:

- Không tới mười vạn năm a, nếu như nó tu luyện mười vạn năm thì khi Phạm Cửu Xà gặp đã bị nó giết chết. Làm sao có thể lấy được túi trữ vật, còn bắt đầu an táng nó vào đất nữa chứ?

- Đúng rồi! Tên họ Phạm kia tới đây mười tám năm trước, lúc đó nó còn chưa thành cương thi, không thể nào nhanh như vậy a, chẳng lẽ…

Hoàng Tuyền lão tổ đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vã nói:

- Nhanh, bổ đầu nó ra!

- Được!

Pháp khí tiểu kiếm bay tới giống như linh xà, đâm thủng đầu của cương thi đang gào thét.

Cương thi lập tức ngã nghiêng xuống mặt đất, phảng phất đã chết.

- Bảo ngươi bổ đầu nó ra chứ không bảo ngươi đâm nó!

Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng, chẳng qua thân hình lão nhanh chóng bay xuống dưới:

- Thắp sáng tiểu hỏa cầu lên để ta nhìn!

Diệp Không không biết hắn có ý tứ gì, chẳng qua cũng không kịp hỏi, nhanh chóng tạo tiểu hỏa cầu rồi đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Trong đầu cương thi đã sớm khô héo, bên trong không có máu cũng không có óc, bên ngoài giống như chẳng có gì.

- Phụt!

Hoàng Tuyền lão tổ nhổ một bãi nước miếng xuống, người chết còn bị nhổ nước bọt. Thật sự quá bị thảm, chẳng qua cũng may, là do chính bản thân hắn tự nhổ mình.

Lại khiến cho Diệp Không kinh ngạc chính là sau khi Hoàng Tuyền lão tổ nhổ nước bọt xong, lỗ thủng trên đầu cương thi có động tĩnh rất nhỏ!

- Tiểu Cường?

Diệp Không nhìn loài bò sát màu đen chui ra từ đầu cương thi, nhấc chân định giẫm xuống. Thật con mẹ nó buồn nôn, trong đầu người chết có gián chui ra.

- Tiểu tử! Ngươi làm gì vậy?

Hoàng Tuyền lão tổ nhanh mắt vội đẩy Diệp Không ra, mắng:

- Não ngươi là não heo sao, thứ này có thể là đồ tốt.

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 173 174

Khống Thi Trùng.

Chương 173 174: Khống Thi Trùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Con gián thì có gì là tốt? Óc ngươi bị heo ăn rồi thì có.

Diệp Không hừ nhẹ một tiếng cũng nhìn lại con gián. Hiển nhiên con gián này cũng con gián khác có chỗ bất đồng.

Vỏ của con gián này vừa cứng vừa đen lại vừa sáng, dưới sự chiếu rọi của tiểu hỏa cầu phản xạ ra ánh kim loại sáng bóng cho thấy chất dinh dưỡng đầy đủ ở trong, xem ra trong đầu người chết vẫn có chút chất béo.

Một bất đồng rõ rệt khác chính là trên trán con gián mọc lên một cái sừng hình chữ T, cảm giác rất có khí thế, nói không chừng đây là con gián vương.

Con gián đi về phía sau, nó cũng không vội vã chạy trốn mà đứng lại vỗ cánh, phảng phất như đang thị uy với hai người ở trước mặt.

- Con mẹ nó, chưa từng thấy con gián nào hung hăng càn quấy như vậy.

Diệp Không rất không thoải mái, hắn hận nhất là có người hung hăng càn quấy hơn hắn, côn trùng cũng không được!

- Ngươi mới là con gián! Không có kiến thức!

Hoàng Tuyền lão tổ nói khiến khuôn mặt hắn tái nhợt:

- Hiện giờ nghe lão tổ ta dạy ngươi này, nghe cho rõ ràng, đây là linh trùng, Khống Thi Trùng, ngươi nhìn cái sừng dẹp ở trên trán nó kia, đó chính là khí quan dùng để khống chế thi thể. Những tên tà tu ưa thích thi thể đều rất trọng dụng cái sừng đó.

- Khống Thi Trùng?

https://thuviensach.vn

Diệp Không cũng không phải kẻ ngu dốt, nghe danh tự liền hiểu rõ ý tứ, giật mình tỉnh ngộ:

- A, vậy thi thể của ngươi cũng không phải cương thì mà do bị con sâu nhỏ này khống chế sao?

- Đúng! Nếu không làm sao cương thi mười vạn năm dễ đối phó như vậy?

- Thì ra là thế.

Diệp Không gật đầu nói tiếp:

- Nếu như lấy con Khống Thi Trùng này về sử dụng, có phải ta có thể thông qua con trùng này để khống chế thi thể không?

Hoàng Tuyền lão tổ rốt cục cười:

- Nói chuyện với người thông minh thật đỡ tốn thời gian.

- Vậy còn thất thần làm gì? Tranh thủ thời gian bắt lấy nó a!

Hoàng Tuyền lão tổ ngăn Diệp Không lại, lắc đầu nói:

- Tuy rằng linh trí của linh trùng thấp, lại khó có thể khiến nó phục tùng. Bắt được cũng vô dụng, trừ phi bắt được mẫu trùng hoặc lấy được trứng côn trùng ấp nở thì mới có thể khiến nó nghe theo lời ngươi.

- Chúng ta đang chờ nó quay lại sào huyệt sao?

Diệp Không giờ mới hiểu được ý định của Hoàng Tuyền lão tổ, thế nhưng hắn lại lo lắng:

- Chúng ta có cần phải ẩn nấp hay không? Nó thấy chúng ta tại đây còn có thể trở về sào huyệt sao?

- Ta không phải đã nói linh trí của nó rất thấp sao? Ngươi tưởng côn trùng cũng thông minh giống như ngươi vậy sao?

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong liền bắt khẩu quyết, ném ra một con chim lửa.

- Xíu…uuu!

Chim lửa kêu một tiếng liền mở hai cánh ra, bổ nhào tới Khống Thi Trùng.

Côn trùng không sợ lão hổ nhưng lại sợ loài phi cầm, đó là thiên tính của nó. Khống Thi Trùng kia thấy chim lửa bay tới không khỏi sợ tới mức té cứt té đái, đôi cánh đen vội thu lại cụp đuôi chạy trốn.

https://thuviensach.vn

- Nhanh, đuổi theo!

Hoàng Tuyền lão tổ phất tay chôn vùi con chim lửa, sau đó cùng Diệp Không đi theo Khống Thi Trùng, xem nó chạy đi đâu.

Chỉ thấy Khống Thi Trùng bò xuyên qua mặt đất lên trên một vách tường rất ẩm thấp, sau đó móng vuốt nhỏ của nó nhanh chóng bới ra một cái lỗ thủng rồi chui vào.

- Đào!

Cho tới bây giờ Hoàng Tuyền lão tổ đều không nói nhiều.

Diệp Không cầm pháp khí tiểu kiếm không dám dùng quá sức, chỉ vẹt ra một ít đất bên ngoài liền thấy một lỗ thủng lớn ở trong đó.

Đi dọc theo động quật đào vào trong, rất nhanh nhìn thấy Khống Thi Trùng một lần nữa.

- Lập tức tới ngay, côn trùng này rất có tình có nghĩa, dù chết cũng phải bảo vệ vợ con.

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

- Như vậy có nghĩa là nó đã không còn tác dụng?

Diệp Không đạt được câu trả lời của Hoàng Tuyền lão tổ, hắn cũng không giảng tình nghĩa với côn trùng, vung tiểu kiếm lên chém Khống Thi Trùng thành hai đoạn.

Vừa rồi Diệp Không nghe nói sừng côn trùng là vật hi hữu, hắn cũng sẽ không lãng phí, xuất ra một cái hộp từ trong túi trữ vật.

Hộp gỗ có chút lớn, đây là thứ lần trước theo huynh đệ Lô gia thu thập bảo vật trong dân gian, bên trong hộp là linh thảo ba lá mười năm vô cùng rác rưởi, chẳng qua cái hộp này lại là đồ tốt, chính là đào mộc ngàn năm. Diệp Không điều tra điển tịch, nó chính là nơi lưu giữ linh trùng tốt nhất.

Dùng tiểu kiếm cắt xuống một đoạn từ hộp đào mộc, lại lấy thi thể của Khống Thi Trùng cất vào trong.

Hoàng Tuyền lão tổ nhìn những việc hắn làm tự nhiên chẳng thèm quan tâm:

- Này, ngươi đừng có keo kiệt như vậy được không? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn học theo người luyện Âm Thi?

https://thuviensach.vn

- Không a, những đồ chơi buồn nôn đó ta tuyệt đối không đụng đến, cả ngày chơi đùa cùng thi thể, tâm lý đều không bình thường a…. chẳng qua ta có thể đem thứ này đi bán. Nhất định những tên luyện Âm Thi kia có rất nhiều tiền.

- Ta thấy ngươi nghèo tới mức điên rồi, cũng may không có người ngoài ở đây, nếu không lão tổ ta không còn chỗ nào mà chui xuống. Thứ đồ vật trên dưới một trăm linh thạch cũng đem làm bảo bối.

Diệp Không càng vui mừng quá đỗi, cầm hộp đào mộc trên tay cẩn thận từng tí một. Lão tổ ngươi chém gió cũng không sợ đứt lưỡi sao, trên dưới một trăm khối linh thạch cũng không thèm quan tâm? Cái này đối với thiếu gia ta mà nói chính là một con số thiên văn a.

Kỳ thật Hoàng Tuyền lão tổ cũng nói giỡn với hắn, nếu như cái đồ chơi kia không đáng tiền thì hắn đã đạp nát từ lúc nào rồi.

- Tốt, nhanh đào a, nếu như có thể lấy được mẫu trùng hoặc trứng côn trùng. Lúc đó ngươi mới thực là phát tài đó.

Hoàng Tuyền lão tổ lại thúc giục.

- Đúng rồi!

Ánh mắt Diệp Không sáng người, mỗi lần mẫu trùng sinh ra cả ngàn con, mỗi con có thể bán trên dưới một trăm linh thạch…

- Mẹ ơi, tiền!

Diệp Không rạo rực đào xuống, hai ba lần liền thấy một cái động quật lớn, ngay lập tức thấy một con sâu béo ú xuất hiện.

- Chính là nó, mẫu trùng.

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

- Ha ha, ta phát tài đều phải dựa vào ngươi!

Diệp Không vui vẻ cười nói, lại cắt thêm một đoạn đào mộc ngàn năm, tóm lấy thân thể mẫu trùng rồi bỏ vào trong.

Hoàng Tuyền lão tổ thấy bộ dáng cẩn thận từng ly từng tí của hắn, trong lòng có chút buồn cười:

- Có phải ngươi đang nghĩ cách khiến nó sinh nở rồi bán trùng kiếm tiền không?

- Đúng vậy! Lão tổ, ngươi thật quá hiểu ta!

https://thuviensach.vn

Hoàng Tuyền lão tổ cười ha ha nói:

- Vậy ngươi đừng hy vọng, tuổi thọ của mẫu trùng rât ngắn, sinh ra một ổ liền chết đi. Ha ha, ha ha.

Bề ngoài Hoàng Tuyền lão tổ dường như rất thích thấy bộ dáng thất vọng của Diệp Không, lão cười vô cùng vui vẻ.

- Chỉ có thể sinh một ổ thôi sao, vậy một ổ nhiều ít thế nào?

Diệp Không thuộc về loại người không hết hy vọng sẽ không chết tâm, mọi thứ đều muốn hỏi đến cuối cùng.

- Một ổ, hai hoặc là ba, tóm lại sẽ không quá bốn. Hơn nữa nếu đẻ càng nhiều thì phẩm chất Khống Thi Trùng sẽ càng thấp.

- A? Vậy phải làm sao bây giờ?

Diệp Không mộng đến nhanh, đi cũng rất nhanh.

- Yên tâm đi, trùng tốt là do chất lượng, lão tổ ra sẽ dạy ngươi bồi dưỡng ra một con trùng cực phẩm.

Hoàng Tuyền lão tổ thoáng cổ vũ một phát rồi nói thêm:

- Túi trữ vật không thể giữ vật còn sống, chờ lát nữa ta giúp ngươi đổi túi trữ vật của tu sĩ Man tộc kia thành túi linh thú, hiện giờ… chúng ta phải làm việc chính thôi.

Việc chính của Hoàng Tuyền lão tổ chính là bảo vật của Ảnh tộc mà lão nhớ mãi không quên. Diệp Không cầm hộp chứa Khống Thi Trùng, trong lòng cũng vô cùng hưng phấn, bảo vật có thể khiến Hoàng Tuyền lão tổ trân trọng như vậy, rốt cuộc là vật gì đây?

Lần này Hoàng Tuyền lão tổ không để cho Diệp Không động thủ, hắn tự mình cắt bụng cương thi, làn da màu đen cùng bùn đất bị phanh ra ngoài.

Mở ra một lỗ nhỏ, Hoàng Tuyền lão tổ thò tay mò vào trong, nhanh chóng móc ra một hạt châu sáng lóe căng tròn.

Hạt châu không ngừng huyễn hóa ra ánh sáng bảy màu, chiếu lên khuôn mặt biến ảo bất định của Hoàng Tuyền lão tổ, chẳng qua trong mắt của hắn hiện lên vẻ hưng phấm cùng tham lam. Xem ra đây chính là đồ vật hắn muốn tìm.

- Đây là cái gì? Dạ Minh Châu sao?

Diệp Không cũng tiến lên hỏi.

https://thuviensach.vn

- Không biết sống chết!

Sắc mặt Hoàng Tuyền lão tổ nghiêm túc lại, kéo vạt áo của Diệp Không tới chà vết bẩn trên hạt châu.

- Này này, ngươi có vệ sinh một chút được không? Ngươi đừng tưởng cầm một viên bi cổ là có thể tùy tiện dùng quần áo của người khác lau!

Diệp Không rất không thoải mái, ai cũng không muốn thứ đồ vật ở trong bụng khô lâu dính vào quần áo của chính mình a! Thật sự quá buồn nôn.

Hoàng Tuyền lão tổ lại không chút giác ngộ, đứng bên cạnh mắng:

- Tiểu tử, đây chỉ là một giáo huấn nho nhỏ. Nhớ kỹ cho ta… một khắc bảo vật xuất hiện chính là thời điểm nguy hiểm nhất… cho dù trước đây một khắc các ngươi còn giúp đỡ lẫn nhau nhưng khi bảo vật xuất hiện là có thể trở mặt với đối phương… Nếu như ngươi không đề cao cảnh giác, giống như vừa rồi cứ cười toe toét, người khác đột nhiên hạ sát thủ, nhất định ngươi sẽ chết!

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong lại lau lau tay mình, ném vạt áo dơ xuống đất rồi đi ra ngoài, bỏ lại một câu nói.

- Đốt thi thể.

Đây là lần đầu tiên Hoàng Tuyền lão tổ dùng ngữ khí trịnh trọng nói, Diệp Không sững sờ đưa tay ném ra hỏa cầu thiêu sạch thi thể, sau đó mới bịt mũi chạy một mạch ra khỏi hầm.

Trăng to như cái bàn chui ra khỏi tầng mây.

Hoàng Tuyền lão tổ thu nhỏ thân thể lại, đang ngồi ở trong lồng Tù Lung thảo, cúi đầu suy nghĩ về hạt châu kia.

- Lão tổ, ngươi… vừa rồi không phải động sát tâm chứ?

Diệp Không đi tới bên cạnh hắn hỏi.

Hoàng Tuyền lão tổ không phủ nhận:

- Đúng vậy, lão tổ ta năm đó cửu tử nhất sinh mới đoạt được bảo vật, sao có thể để cho người khác biết được. Loại bảo vật đẳng cấp này đáng giá bán đứng tất cả mọi người, cũng đáng cho tất cả mọi người bán đứng ta! Cho nên ta không giết người thì người cũng sẽ giết ta!

- Vậy vì cái gì mà ngươi không động thủ?

Diệp Không lại hỏi.

https://thuviensach.vn

- Bởi vì…

Đột nhiên Hoàng Tuyền lão tổ cười cười:

- Bởi vì ngươi quá ngu, công lực lai thấp, trăm thứ đều vô dụng, cũng may là còn làm được nô tài miễn phí cho lão tổ ta. Cho nên lão tổ ta mới tạm thời giữ ngươi lại giải sầu, chẳng qua óc heo của ngươi vẫn nên bảo trì như vậy. Nếu như ngươi trở nên thông mình, nói không chừng lão tổ ta sẽ không còn hảo tâm nữa.

Diệp Không biết rõ Hoàng Tuyền lão tổ hoàn toàn đang nói đùa, hắn cũng mở miệng cười, ngẩng đầu nhìn ánh trăng, thản nhiên nói:

- Ở quê nhà của ta, bằng hữu của ta không ít, rất nhiều người là huynh đệ chơi từ nhỏ tới lớn… thế nhưng ở chỗ này, ta chỉ có một mình ngươi là bằng hữu chính thức. Ta thông minh hơn rất nhiều người thế nhưng ta không muốn phòng bị đối với bằng hữu duy nhất của mình… Nếu như vậy, sinh hoạt không phải sẽ quá cô đơn sao?

- Ai, nói ngươi ngu xuẩn còn không thừa nhận, lại còn nói thêm lời ngu xuẩn nữa.

Hoàng Tuyền lão tổ thở dài, ngẩng đầu nhìn ánh trăng nói:

- Cũng không biết là có phải ở cùng kẻ dốt lâu, người thông minh cũng biến thành ngu xuẩn không. Đầu óc của lão tổ ta lại không tốt rồi, ai, thật là bi kịch, bi kịch.

Hoàng Tuyền lão tổ thở dài xong liền khoát tay, đưa hạt châu cho Diệp Không:

- Bảo quản cho lão tổ ta thật tốt.

Diệp Không không nhận:

- Gì vậy, cái này đáng giá để ta bán đứng bất kỳ kẻ nào. Cũng sẽ khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng bán đứng ta, thứ này ta không muốn.

Hoàng Tuyền lão tổ lại mắng:

- Mẹ nó. Lão tổ đã không quản, ngươi còn để ta phải chửi sao? Ở trong hạt châu này cũng có một phần của ngươi, ngươi không giữ thì ai giữ?

Hoàng Tuyền lão tổ nói xong liền ném hạt châu cho Diệp Không, nói tiếp:

https://thuviensach.vn

- Lấy túi trữ vật của tu sĩ Man tộc kia ra đây, ta đổi giúp ngươi thành túi linh thú.

Nửa đêm tại Nam Đô thành vô cùng tịch mịch nhưng lại vô cùng mát mẻ, đại khái bởi vì tình thế biên quan rất gay cấn, trong cả tòa thành còn rất mới này tràn ngập khí tức khẩn trương. Gió xuân trong trẻo nhưng lạnh lùng lướt quá từng phiến đá trên đường, cách một hồi lại có tiếng chân của lính tuần bước nặng nề khiến người dân không khỏi rung động trong lòng.

Khác biệt với nội thành, cửa Nam của Nam Đô thành lại có tiếng người huyên náo, vô số bó đuốc được thắp sáng lên, âm thanh thét to cùng tiếng chó sủa vang lên bên tai không dứt. Vô số tên lính một tay cầm mâu một tay giơ cao đuốc hình thành một con đường ở bên ngoài Nam Đô thành giống như một con rắn dài.

- Xem ra khai chiến cùng Man tộc đã sắp diễn ra rồi, nếu không cũng sẽ không vận chuyển quân nhu cùng lương thảo suốt đêm như vậy.

Diệp Không phi hành ở giữa không trung thừa dịp cảnh đêm che dấu mà cúi đầu nhìn xuống dưới.

- Có quan hệ với ngươi sao?

Hoàng Tuyền lão tổ hừ lạnh một tiếng.

- Ta cũng là đệ tử Diệp gia, tại sao lại không quan tâm chứ?

Diệp Không không đồng ý nói.

- Đó là chiến tranh của phàm nhân, nếu như ngươi muốn tham gia thì phải lấy thân phận phàm nhân tham gia, chẳng qua ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn không nên tham gia thì hơn.

Hoàng Tuyền lão tổ nói cũng có đạo lý, các quốc gia kể cả Man tộc đều có tu tiên giả, chẳng qua tất cả mọi người đều ăn ý mặc kệ chiến tranh của phàm nhân.

Tất cả mọi người đều vội vàng tu luyện là một chuyện, một nguyên nhân khác là mọi người không muốn mở rộng chiến tranh ra. Ngươi có tu tiên giả, ta cũng có, như vậy sẽ khiến chiến tranh của phàm nhân mở rộng thành chiến tranh của tu tiên giả.

Phải biết rằng những đại tu sĩ kia đều có năng lực cường đại hủy thiên diệt địa, nếu quả thật đánh thì quy mô tổn thất sẽ thảm trọng, ai cũng không

https://thuviensach.vn

muốn chứng kiến chuyện này.

Cho nên dù chiến tranh của phàm nhân có kịch liệt tới mức nào, tu tiên giả cũng không tham gia.

Chẳng qua chiến tranh là chuyện có thể dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào. Trên thực tế có không ít bóng dáng của tu tiên giả trong chiến tranh, thế nhưng những tu tiên giả này đều thuộc về những môn phái nhỏ, hoặc là một ít đệ tử vụng trộm làm trò mờ ám lau lưng, tất cả đều không thể ra mặt.

Diệt Hồng Trần

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 175

Tỳ Bà Châu. (1)

Chương 175: Tỳ Bà châu. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Phi hành trên thành vào ban đêm, Diệp Không cũng không để cho bất kỳ kẻ nào phát hiện, hắn thuận lợi bay vào nội thành, đi tới một địa điểm vắng vẻ ở gần Diệp phủ rồi hạ xuống.

- Bát thiếu gia, ngài đã về rồi.

Lý lão tứ đang phụ trách gõ mõ cầm canh cùng thủ vệ, cho nên mỗi buổi tối trở về đều sẽ phải gặp hắn.

- Ừm, tình hình gần đây như thế nào, ta thấy rất khẩn trương a, ngươi ngồi xuống rồi nói.

Diệp Không cũng không vội vã đi vào nội viện mà ngồi nói chuyện với Lý lão tứ.

Lý lão tứ bị hắn bảo tự nhiên vô cùng nghe lời, chẳng qua nói cho cùng, loại cấp bậc như hắn chỉ là gia đinh bỏ đi dùng để khi dễ. Trước đây Nhị thiếu gia, Tam thiếu gia, Cửu phu nhân đều bị Bát thiếu gia đánh sao, trong Diệp phủ còn có ai dám vuốt râu hùm tên ôn thần này nữa, sống không kiên nhẫn nổi sao?

Diệp Không nổi danh tính tình không tốt lại khách khí như vậy khiến cho chân tay Lý lão tứ vô cùng luống cuống.

- Bát thiếu gia, tốt nhất là để lão nô đứng nói chuyện.

Nghe qua Lý lão tứ nói, Diệp Không biết rõ tình thế trước mắt vẫn chưa quá khẩn trương, không phải sắp khai chiến mà đánh qua hai trận nhỏ.

https://thuviensach.vn

Cả hai trận chiến đánh xong đều có được có mất, loại chiến đấu thăm dò này không lớn thế nhưng chiến đấu cũng rất thảm thiết. Song phương đều có một gã Thiên phu trưởng bỏ mình.

Nghe Lý lão tứ nói quân sĩ Man tộc vô cùng cường hãn, hung hăng không sợ chết, toàn liều mạng xông lên. Ngược lại quân Diệp gia không chiến đấu mười năm có chút mềm nhũn.

Diệp Không cảm thấy có khả năng này, chẳng qua hắn cảm thấy nguyên nhân lớn hơn chính là uy thế của Diệp Uy quá thấp. Tuy rằng quân Diệp gia không đi chiến tranh nhưng những quân sĩ Diệp gia được huấn luyện tại biên quan cũng không hề lười biếng, làm sao có thể mềm nhũn như vậy được? Lại nói vì sao Dực Hổ doanh của Diệp gia không xuất chiến?

Sự tình rất đơn giản, nếu như quân Diệp gia thoáng cái diệt sạch Man tộc thì nguy cơ của Diệp gia vẫn không thể giải trừ, Diệp Hạo Nhiên vĩnh viễn không trở về được. Chỉ có đánh cho tràn đầy nguy cơ, lung lay khiến cho Diệp Hạo Nhiên bắt buộc xuất mã thì hắn mới có cơ hội rời khỏi An Đô.

Cuộc chiến này càng đánh càng uất ức, phía trước đối địch, phía sau còn phải đề phòng hoàng đế. Chẳng qua nếu có thể đem Diệp Hạo Nhiên trở lại, như vậy sẽ là thắng lợi lớn nhất.

- Mấy ngày trước Diệp Văn cùng Diệp Vũ đã vào quân doanh.

Lý lão tứ còn nói thêm.

Diệp Không gật đầu:

- Chuyện này đối với bọn họ cũng là tôi luyện, như vậy mới có lợi, tránh khỏi chỉ biết ngồi ăn rồi chờ chết tại Nam Đô thành.

Kỳ thật Diệp Văn và Diệp Vũ không lăn lộn ngoài đời nổi ở Nam Đô thành. Rất nhiều người trong phủ biết hình dáng xấu xí trước khi chết của Nhị thái thái. Cho nên bình thường bọn hắn đều không có ý định hồi phủ, cả ngày chỉ đi lại trên đường cái, phòng bị những người khác chỉ chỉ trỏ trỏ.

Cho nên cũng chỉ còn cách đi chiến trường, nhìn xem có thể tích lũy chút quân công, mưu đồ ngày nổi danh được hay không.

- Được rồi, bây giờ cũng không còn sớm, ngươi cũng nên đi đánh canh ba đi, ta về ngủ trước.

https://thuviensach.vn

Chào hỏi với Lý lão tứ xong, Diệp Không liền trở về nội viện.

Thời gian đã không còn sớm, tất cả các phòng đều đã tối lửa tắt đèn, Diệp Không cũng không đi quấy rầy Trần Cửu Nương cùng hai thiếu nữ, hắn trở lại phòng của chính mình.

- Ta quyết định luyện hóa linh khí còn thừa ở trong nhà, sau đó ra ngoài lưu lạc, vừa vặn cũng có thể nhìn tình thế biên quan.

Diệp Không ngồi xếp bằng ở trên giường.

Hoàng Tuyền lão tổ cũng bay ra khỏi pháp khí tiểu kiếm, nói:

- Như vậy là tốt nhất, lão tổ ta còn sợ ngươi không biết nặng nhẹ, mới Luyện Khí kỳ tầng ba đã muốn hành tẩu bốn phương, hừ, chỉ sợ vừa ra ngoài đã bị người ta đuổi giết chạy trối chết!

Diệp Không cười khổ nói:

- Lão tổ, ngươi không sợ tổn thương ta à? Ta cũng không có kém như vậy a, mấy ngày hôm trước còn giết một Luyện Khí kỳ tầng sáu đấy.

- Đó là bởi vì tên kia nghèo kiết xác, giết mười người như hắn cũng không tính có bổn sự. Nếu như ngươi gặp lại nữ nhân đánh lén ngày đó, cảnh giới cao hơn so với ngươi, pháp khí tốt hơn của ngươi thì ngươi trốn cũng không thoát! Đến lúc đó đừng mong lão tổ ta giúp ngươi!

Hoàng Tuyền lão tổ mắng xong, khẽ vươn tay:

- Lấy hạt châu của ta ra.

- Đây.

Diệp Không nhanh chóng lấy hạt châu tỏa ánh sáng bảy màu từ trong túi trữ vật ra đưa cho Hoàng Tuyền lão tổ.

Hắn lại lấy xuống một cái túi khác rồi nói:

- Lão tổ, ngươi nói giúp ta bồi dưỡng một cực phẩm linh trùng…

Diệp Không vừa mới mở miệng đã bị Hoàng Tuyền lão tổ chặn họng:

- Tiểu tử, đừng làm phiền ta, lão tổ ta đang phải nghiên cứu hạt châu này, có thời gian rảnh rỗi sẽ làm giúp ngươi.

Diệp Không bất đắc dĩ nhìn túi linh thú ngây ngốc một hồi, sau đó lại tiến đến bên cạnh Hoàng Tuyền lão tổ nói:

- Lão tổ, ngươi nói lai lịch cùng tình huống của hạt châu này một chút đi. Nói không chừng ta có thể giúp ngươi nghiên cứu ra đầu mối, cái đó gọi

https://thuviensach.vn

là một người kế ngắn, hai người nhiều kế, ba anh thợ giày cũng bằng một Gia Cát Lượng…

- Gia Cát Lượng là thứ đồ chơi gì?

- …

Diệp Không té xỉu, hắn cảm giác Thương Nam đại lục thật không có văn hóa, ngay cả Gia Cát Lượng cũng không biết.

- Đó là một người rất thông minh tại quê của ta.

Diệp Không chỉ có thể nói như vậy, đương nhiên nếu nói cho Hoàng Tuyền lão tổ sự tích của Gia Cát Lượng, vậy chuyện hôm nay khỏi cần làm nữa.

Hoàng Tuyền lão tổ không hỏi tới, lão cũng không hứng thú nghe, chỉ nâng hạt châu lên nói:

- Hạt châu này là trấn tộc chi bảo của Ảnh tộc, tên là Tỳ Bà châu.

- Trấn tộc chi bảo của Ảnh tộc!

Diệp Không biết rõ thứ đồ chơi này vô cùng trân quý nhưng không ngờ lại trân quý như vậy. Ngẫm lại Ảnh tộc đã thống trị Thương Nam đại lục nhiều năm như vậy, bảo vật cũng nhất định nhiều vô kể, cái trấn tộc chi bảo này sẽ như thế nào?

Nhất định là báu vật trong báu vật, tốt trong tốt nhất.

- Lão tổ quả nhiên cường hãn, ngay cả trấn tộc chi bảo của Ảnh tộc cũng bị ngươi cướp đoạt, thật sự là bội phục, bội phục!

Ánh mắt Diệp Không nhìn về phía hạt châu kia đã bất đồng.

- Thứ có thể lọt vào ánh mắt của Hoàng Tuyền lão tổ ta sao có thể là rác rưởi? Nếu so với những đồ vật trên dưới một trăm linh thạch trên người ngươi thì tốt hơn rất nhiều!

Hoàng Tuyền lão tổ đắc chí, lâng lâng nói:

- Cho nên ta mới nói đó là một kiện bảo vật đáng giá bán đứng tất cả mọi người, cũng đáng để tất cả mọi người bán đứng ta!

- Chẳng qua, ta cảm thấy được, có nhiều thứ vĩnh viễn không thể bán đứng.

Hoàng Tuyền lão tổ liếc nhìn hắn một cái rồi nói:

https://thuviensach.vn

- Cho nên mới bảo ngươi ngu xuẩn a! Ngu ngốc! Nếu không phải ngươi ngu ngốc như vậy, ta sớm đã giết ngươi!

Diệp Không không phục nói:

- Ta cảm thấy ngươi mới là ngu ngốc, chỉ vì giữ tính mạng của mình mà còn làm vẻ muốn bán đứng tình bạn. Cuối cùng chỉ đạt được một hạt châu lại không biết tác dụng của nó, đây không phải việc hại người không lợi mình sao? Ngươi nói là ngươi ngu xuẩn hay ta ngu xuẩn hả?

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 176

Tỳ Bà Châu. (2)

Chương 176: Tỳ Bà châu. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Hoàng Tuyền lão tổ bị hắn mắng té tát không nói nên lời, tròng mắt trắng dã đảo vài lần, cuối cùng hừ một tiếng:

- Ta không tranh cãi cùng với ngươi, hạt châu này sớm muộn ta cũng sẽ nghiên cứu ra, ngươi không muốn hỗ trợ cũng đừng khiến ta bị chậm trễ.

Diệp Không cười nói:

- Kỳ thật ta cũng có chút suy nghĩ, để ta nói xem có chính xác hay không.

Hoàng Tuyền lão tổ lập tức chú ý, tuy rằng mỗi ngày lão đều mắng Diệp Không ngu xuẩn thế nhưng lão biết tiểu tử này còn thông minh hơn chính mình, dùng lời địa cầu mà nói chính là chỉ số thông minh không thấp.

Diệp Không hắng giọng nói:

- Trước tiên, cái hạt châu này cũng không phải pháp khí, cũng không phải pháp bảo, hoặc là linh khí, vậy thì bài trừ công năng đầu tiên của nó. Tiếp theo, ngươi ăn cái đồ chơi này mà không thể tiêu hóa được, cũng không tăng công lực lên, lại càng không trị bệnh cứu người, chứng tỏ hạt châu này không phải đan dược…

- Ngươi toàn nói nhảm, chẳng có lời nào hữu dụng.

Hoàng Tuyền lão tổ không kiên nhẫn muốn đánh Diệp Không.

- Ừm, ta nói điều thứ ba, hạt châu này rất có thể là một loại tài liệu trân quý, ta không biết ngươi đã dùng Anh hỏa luyện hóa qua chưa cho nên ta cảm giác rằng thứ này có thể là tài liệu pháp bảo nào đó vô cùng lợi hại.

https://thuviensach.vn

- Không có khả năng.

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu:

- Với tư cách là trấn tộc chi bảo của Ảnh tộc, không thể nào là một loại tài liệu, cho dù chất liệu của nó là gì, trân quý tới đây nhưng nếu chưa thành công thì đều không đáng gọi là trấn tộc chi bảo của Ảnh tộc.

Diệp Không cũng đồng ý với thuyết của hắn, gật đầu nói tiếp:

- Ta nói đến điều thứ tư, nghe nói ngươi gọi hạt châu này là Tỳ Bà châu, có phải quan hệ với đàn tỳ bà hay không? Nghe nói người Ảnh tộc đều đam mê âm nhạc vô cùng nhiệt tình, như vậy hạt châu này có quan hệ cùng âm nhạc hay không? Nếu mang đàn tỳ bà tới sẽ có hiệu quả chứ?

Hoàng Tuyền lão tổ nháy mắt mấy cái, lại nhìn hạt châu rồi gật đầu nói:

- Có chút đạo lý, thế nào ta lại không nghĩ tới điểm này, ngày mai tìm đàn tỳ bà tới thử xem.

Chính vào lúc này Hoàng Tuyền lão tổ lại phiền muộn:

- Như vậy ta căn bản không có cách dùng sao? Ta không đam mê âm nhạc, cho dù nghe ta cũng không hiểu gì a.

Diệp Không thì ngược lại, hắn đã học qua Ảnh Vũ, biết rõ Ảnh Vũ được phối hợp với âm nhạc cùng tiết tấu tương ứng mới có thể tạo được uy lực, nói không chừng cái hạt châu này lại là mấu chốt giúp hắn phát triển Ảnh Vũ tới mức tận cùng?

Hoàng Tuyền lão tổ hiển nhiên rất không vui, ý của tiểu tử lại là loại tác dụng này, lão lại hỏi:

- Lúc này mới tới thứ tư, còn có thể có khả năng thứ năm, thứ sáu hay không?

- Đương nhiên là có!

Diệp Không nói tiếp:

- Thứ năm, cái này có thể là một tín vật, tín vật này sẽ chứng minh thân phận của ngươi, Ảnh tộc sẽ làm việc vì ngươi hoặc thế nào đó.

- Cũng có chút ý tứ.

Hoàng Tuyền lão tổ gật đầu hỏi tiếp:

- Thế còn khả năng thứ sáu?

Diệp Không lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Khả năng thứ sáu ta cũng chưa nghĩ ra.

Hoàng Tuyền lão tổ cúi đầu suy tư một chút, hồi lâu mới thở dài nói:

- Ngày may đi tìm đàn tỳ bà về thử xem sao a.

- Tiểu Cầm, ngươi thật là xinh đẹp nha, nếu ta là nam nhân, nhất định sẽ lấy ngươi, ha ha ha.

Sáng sớm ngày hôm sau, hai nha đầu đang cười đùa trong phòng, còn chưa biết Diệp Không đã trở lại.

- Đáng tiếc ngươi không phải là nam nhân, ha ha.

Tiểu Cầm vừa rời khỏi giường liền cầm một tấm gương giơ lên chải đầu.

- Vậy tiểu nha đầu ngươi biết rõ nam nhân là cái dạng gì sao?

Tiểu Hồng thoáng cười xấu xa một phát, tiến lại bên Lô Cầm nhỏ giọng hỏi.

Lô Cầm đỏ bừng mặt, giả bộ như không hiểu nói:

- Nam nhân không phải như Diệp Không ca ca sao?

Tiểu Hồng cười khanh khách, lại nói:

- Đả cẩu bổng của Diệp Không ca ca mà ngươi cũng đã xem qua rồi a, ha ha, xem lúc nào vậy, đến ta cũng không biết?

Lô Cầm đã mắc cỡ muốn chết, trước đây nàng còn nói cho Tiểu Hồng biết Diệp Không ca ca có đả cẩu bổng rất lợi hại, về sau mới biết được thì ra là thứ đồ vật mắc cỡ chết người đó! Lô Cầm dùng sức đánh vào cánh tay Tiểu Hồng một phát, giận dữ nói:

- Ngươi biến đi, ta chưa nhìn qua cái đồ vật kia, cho ta nhìn ta cũng không thèm!

Lô Cầm đánh vào vừa vặn trúng bộ phận mềm mại nhất của Tiểu Hồng, Tiểu Hồng ôi lên một tiếng vuốt ngực, vừa cười vừa nói:

- Tiểu nha đầu ngươi, thì ra ta đã đánh giá thấp ngươi rồi, thì ra ngươi so với Diệp Không ca ca còn bạo gan hơn, giữa ban ngày dám chiếm tiện nghi của người khác.

Tiểu Hồng nói xong liền cười chạy trốn.

Lô Cầm bị nàng nói đỏ bừng cả khuôn mặt liền bỏ không chải đầu nữa, đứng dậy đuổi theo:

https://thuviensach.vn

- Được lắm! Ngươi đã nói ta chiếm tiện nghi, vậy ta sẽ chiếm tiện nghi một lần, ngươi đừng chạy, đứng lại để bổn cô nương bóp một cái.

- Ngươi nghĩ hay quá nhỉ?

Tiểu Hồng cười ha ha, chạy ra khỏi phòng quay đầu lại vừa cười vừa nói:

- Ngươi đừng mong chiếm được tiện nghi của ta, tốt nhất vẫn là thành thật chờ Diệp Không ca ca trở lại, để hắn cho ngươi xem đả cẩu bổng a! Ha ha!

Trong cửa truyền ra tiếng hét giận dữ của Lô Cầm:

- Tiểu nương tử kia, ta xử lý ngươi.

- Ha ha

Tiểu Hồng cười khanh khách, cúi đầu xông về phía trước hai bước, không để ý đâm sầm vào người đi trước mặt.

- Diệp Không… a, thiếu gia.

Tiểu Hồng ngẩng đầu nhìn thấy Diệp Không, tranh thủ thời gian thu liễm dáng vẻ tươi cười, nàng vẫn có chút sợ tiểu tử này. Chính vì vậy cho nên tâm ý hoảng loạn gọi sai xưng hô, nàng vội vàng trật tự, quy củ đứng bên cạnh Diệp Không.

- Về sau nàng gọi ta là Diệp Không cũng được, nhìn thói quen của nàng, dù sao chúng ta…

Diệp Không vừa muốn nói gì thì thấy một thân ảnh lao ra từ trong cửa.

- Tiểu Hồng chết tiệt! Đừng chạy! Hôm nay ta không xử lý ngươi không được!

Lô Cầm giơ cây lược gỗ lao tới.

Gần đây Lô Cầm nhu thuận hiền thục, thật không nghĩ tới cũng có một mặt rất điên, đặc biệt là cánh tay nàng cào lấy Tiểu Hồng, ở đầu, ở vai, ngay cả quần áo cũng bị cào lên, cánh tay trắng muốt, bàn chân nhỏ nhắn, còn có cổ áo lộ ra một mảng trắng sáng càng kinh tâm động phách.

- Diệp Không ca ca…

Lô Cầm cũng không nghĩ tới thấy được Diệp Không, trên mặt lóe lên vẻ vui mừng, vừa muốn mở miệng lại chú ý tới ánh mắt soi mói của hắn, nàng không khỏi cúi đầu nhìn lại…

https://thuviensach.vn

- A!

Lô Cầm kêu một tiếng, vội vã chui ngược trở lại phòng, đóng sầm cửa lại, dán lưng vào cánh cửa, cảm giác tim đập chân run.

Kỳ thật cũng lộ ra cái gì, tiểu tử Diệp Không đã từng nhìn lén nàng tắm rửa rồi. Chẳng qua khi đó còn nhỏ tuổi, càng lớn lên, Lô Cầm càng cảm thấy xấu hổ, tuy rằng ngượng ngùng nhưng nhớ lại ánh mắt si ngốc của Diệp Không ca ca. nàng không tự chủ được chải lấy mái tóc của mình, trên mặt lộ vẻ tươi cười.

Đối ngược với Lô Cầm đang ngượng ngùng bên trong, hai người bên ngoài lại thoải mái hơn rất nhiều.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 177

Tìm Được

Chương 177-178: Tìm được

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Thiếu gia, ngươi bái kiến di nương?

- Mới đi từ chỗ đó ra!

- A, ta cũng vừa mới đùa giỡn cùng Tiểu Cầm đấy.

- Ta biết rồi.

- Á! Thiếu gia, ngươi làm gì vậy?

- Đương nhiên là trở về phòng.

- Không được, nô tỳ còn chưa ăn điểm tâm đâu… Thiếu gia trở lại từ lúc nào vậy… chúng ta trò chuyện nha, hiện giờ trời còn sáng, ngươi đừng vội như vậy, ha ha, thiếu gia, đồ bại hoại…

Hai người quấn lấy nhau về đến phòng, vào cửa, cả hai đều có chút thở hổn hển. Trên gương mặt Tiểu Hồng hiện một tầng mây đỏ, còn Diệp Không trực tiếp đặt thân thể của Tiểu Hồng ở dưới thân, há miệng mút lấy mút để đôi môi mềm của nàng.

Đồng thời hắn khoát tay ném thanh tiểu kiếm vào túi trữ vật, thanh âm của Hoàng Tuyền lão tổ vang lên trong đầu:

- Tiểu tử, lão tổ ta ngủ một hồi, khi nào ngươi tìm được Tỳ Bà thì bảo ta.

- Biết rồi biết rồi.

Diệp Không không nhiều lời với Hoàng Tuyền lão tổ, hắn chăm chút thưởng thức đôi môi thơm nức của Tiểu Hồng. Bàn tay rộng mò mẫn tới địa phương nhu nhuyễn kia.

- Thiếu gia, không được, Tiểu Cầm sẽ biết.

https://thuviensach.vn

Tiểu Hồng bị mò mẫm hồi lâu có chút không chịu được.

- Các nàng vốn đã biết rõ, nàng là của ta.

Diệp Không nhanh chóng cởi bỏ quần áo màu xanh nhạt của Tiểu Hồng, trong nội y bao chặt một thứ chính là vật sủng ái của nam nhân.

Tiểu Hồng hít một ngụm khí lạnh, chỉ có thể tùy ý để hắn cởi bỏ mấy nút thắt, sau đó bị hắn nắm trong tay vân vê.

- Tiểu Hồng, lớn thêm rồi.

Diệp Không yêu thích không buông tay.

- Vân vê vài cái thôi nha, bây giờ là ban ngày ban mặt, thiếu gia đừng để tiểu tỳ không còn mặt mũi đi gặp Tiểu Cầm.

Tiểu Hồng thấp giọng nói, thế nhưng trong lòng nàng có chút không chịu được.

Quan niệm của đại lục Thương Nam vẫn rất bảo thủ, ban ngày thì phải làm việc chính, nhất là buổi sáng, ánh nắng ban trưa vô cùng trân quý, sao có thể dùng để làm loại sự tình nhàm nhán như thế này?

- Lời ấy sai rồi.

Diệp Không nghiêm mặt lại, nói:

- Căn cứ vào nghiên cứu của khoa học, nam nhân và nữ nhân làm việc đó tốt nhất là vào buổi sáng sớm. Sau khi trải qua một đêm nghỉ ngơi, sức lực dồi dào, thể lực cũng được hồi phục tràn đầy, nàng nói xem, ban ngày làm việc mệt nhọc, buổi tối còn phải làm việc kịch liệt như vậy, ai còn có lực chứ? Cho nên ngủ một giấc xong, nam nhân mới có khí lực để làm ô sin cho nữ nhân nha!

- Chỉ có thiếu gia là lắm chuyện, ai muốn loại người như thiếu gia làm ô sin, không làm chính sự.

Tiểu Hồng sẵng giọng.

- Hắc hắc, đâm chồi kết trái, sinh nôi nảy nở chính là việc chính.

Diệp Không đã có chút không nhịn được, bàn tay nắm lấy eo của Tiểu Hồng, chỉ chực ôm giai nhân lên giường vui vẻ.

- Không được, buổi tối a…

Tiểu Hồng khẩn cầu, dùng sức tránh Diệp Không ra. Kỳ thật nàng lo lắng nhất chính là Tiểu Cầm không vui.

https://thuviensach.vn

Mỗi ngày đều ở chung từ sáng tới tối, sao Tiểu Hồng còn không biết suy nghĩ trong đầu Tiểu Cầm là gì. Vốn Lô Cầm đã phiền muộn Diệp Không ca ca nóng lạnh thất thường với nàng. Nếu như hiện giờ mình lại trở mặt cùng Diệp Không ca ca thân mật, nhất định trong lòng Lô Cầm sẽ cảm thấy khó chịu a.

Trong lúc hai người đang co kéo qua lại, Lô Cầm đã mặc đầy đủ quần áo tiến vào.

Cũng không phải Lô Cầm muốn phá chuyện tốt của bọn họ mà thực ra đại lục Thương Nam tương đối bảo thủ. Ai có thể ngờ bọn họ có thể làm việc như vậy giữa ban ngày.

Hơn nữa vừa rồi hai người vội vàng hôn nhau, ngay cả chốt cửa cũng không cài. Chỉ cần đẩy nhẹ là thấy được cảnh vật bên trong, cho nên Lô Cầm căn bản không cần gõ cửa liền tiến vào.

- A!

Lô Cầm tiến vào trong lập tức bị tràng diện hương diễm khiến kinh ngạc ngây người.

Chỉ thấy Tiểu Hồng tỷ đang bị Diệp Không ca ca thôi đẩy ở trên bàn tròn. Hai chân Tiểu Hồng đạp loạn, còn Diệp Không lại vô tình đưa tay thò vào váy của Tiểu Hồng, tuy rằng tay ở trong quần thế nhưng có thể trông thấy cảnh tượng gió nổi mây phun bên trong.

Nhìn ở phía trên càng khiến cho tâm nàng nhảy loạn, quần áo của Tiểu Hồng bị cởi bỏ, Diệp Không ca ca đang ngậm viên ngọc châu kia khiến Tiểu Hồng phun ra thanh âm ậm ừ, ư a không ngớt.

Tuy rằng Lô Cầm đã biết không ít chuyện thế nhưng vẫn là nha đầu chưa trải qua chuyện đó. Đối với những phương diện này còn vô cùng đơn thuần, đại lục Thương Nam chưa có loại phim về thể loại này cho nên Lô Cầm chưa từng nhìn thấy tràng cảnh trước mặt bao giờ.

Nàng lập tức đỏ bừng khuôn mặt, không khỏi ngẩn người rồi quay đầu trốn ra ngoài.

Đôi uyên ương trong phòng cũng bị nàng làm cho giật mình, mau chóng dừng động tác lại, Tiểu Hồng càng mắc cỡ chỉ muốn chui xuống đất.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Lô Cầm rời đi, đột nhiên Tiểu Hồng nảy ra một ý, nàng tiến tới giữ chặt Lô Cầm lại:

- Tiểu Cầm chớ đi, đều là Diệp Không ca ca của ngươi làm chuyện xấu.

Sắc mặt Lô Cầm ửng hồng, hô hấp hỗn loạn, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ cúi đầu ừm một tiếng.

- Kỳ thật ta là thị nữ của thiếu gia, hầu hạ hắn cũng là chuyện thường tình. Thế nhưng hắn quá xấu, giữa ban ngày ban mặt mà muốn…

Tiểu Hồng lừ mắt sang Diệp Không.

Lô Cầm nghe Tiểu Hồng giải thích không khỏi vội vàng nói:

- Tiểu Hồng tỷ, ta không cố ý quấy rầy các ngươi… do ta quấy rầy.

Lô Cầm nói xong liền cúi đầu xuống, trong lòng có chút mất mát. Diệp Không ca ca lâu ngày mới trở về liền đi thân mật với Tiểu Hồng. Ngay cả thời gian chào hỏi với mình cũng không có, có phải không thích mình hay không.

Chẳng qua tai nàng lại nghe được lời nói của Tiểu Hồng:

- Vừa rồi thiếu gia nói, kỳ thật hắn nhìn thấy quần áo của ngươi không chỉnh tề cho nên mới động tâm tư. Có điều ngượng ngùng đối với ngươi nên mới vội vã kéo ta về phòng.

Lô Cầm nghe vậy càng thêm xấu hổ, tuy rằng thẹn thùng nhưng nghe được Diệp Không ưa thích nàng, nội tâm cũng không còn quá đau buồn nữa.

Lời nói của Tiểu Hồng, Diệp Không cũng nghe rõ ràng. Hắn vừa định bảo Tiểu Hồng nói hưu nói vượn thế nhưng thấy Lô Cầm không chút tức giận, chỉ xấu hổ cúi đầu, Diệp Không liền hiểu ra. Tiểu Hồng chính là đang vẽ đường cho chính mình, mà bề ngoài của Lô Cầm cũng không có bộ dáng phản đối.

Có nên ra tay hay không? Đây mới là vấn đề.

- Ta đi ra ngoài một chút!

Tiểu Hồng lách qua người Diệp Không rồi ghé qua tai Lô Cầm nói:

- Chủ động lên.

Sau đó lướt nhẹ ra ngoài, trước khi đi còn cài then cửa thật chặt.

https://thuviensach.vn

Nha đầu Tiểu Hồng kia làm cái gì vậy? Lão tử còn chưa muốn xuống tay với Lô Cầm, ngươi không phải ép ta dùng chiêu bá vương ngạnh thương cung chứ? Cuối cùng ta nên tiến lên hay không tiến đây? Thật là phiền toái.

Diệp Không ảo não không biết nói gì lại khiến cho Lô Cầm tưởng hắn đang tức giận vì mình đã làm hỏng chuyện tốt của hắn.

- Diệp Không ca ca, ta quấy rầy các ngươi rồi.

Lô Cầm cúi đầu nói.

- Không có à có, do nha đầu kia nói hươu nói vượn thôi…

Diệp Không lại cảm giác lời nói của mình không đúng liền sửa lại:

- Kỳ thật ta vẫn rất ưa thích Tiểu Cầm, chẳng qua ta không động tâm tư như vậy với nàng.

Khiến cho Diệp Không không nghĩ tới là đột nhiên Lô Cầm phun ra một câu:

- Tiểu Hồng tỷ nói… nam nhân động tâm tư như vậy mới thực sự ưa thích.

Diệp Không té xỉu, Tiểu Hồng đã quán thâu tư tưởng gì vào đầu Lô Cầm đây. Ta đi trên đường thấy muội muội nào đó xinh đẹp, ta không làm gì chỉ nhìn rồi suy nghĩ đen tối mới là thực ưa thích sao?

- Không phải, nàng nói không đúng.

Diệp Không đi tới bên cạnh Lô Cầm, đột nhiên phát hiện ra nha đầu này đã lớn rồi, những thứ lồi lõm của nữ nhân nàng đều đã có hết. Đã không còn là muội muội thiếu dinh dưỡng đi giặt quần áo bên giếng nữa.

- Tâm tư của nam nhân thường xuyên hoạt động, thế nhưng cũng không chứng minh có thật sự ưa thích hay không. Hơn nữa cho dù ưa thích thì cũng không phải lên giường để chứng minh. Nam nhân chân chính lúc cởi quần áo nữ hài tử ra sẽ nghĩ tới trách nhiệm…

Lô Cầm cảm giác Diệp Không tới gần, nàng có chút khẩn trương thầm nghĩ, hắn muốn ôm ta sao? Hắn muốn đối với ta như đối với Tiểu Hồng vừa rồi sao? Nếu ta cảm thấy khó xử, cự tuyệt có được không? Còn nữa, nếu như hắn muốn làm chuyện đó với ta ngày hôm nay thì làm thế nào bây giờ?

https://thuviensach.vn

Lô Cầm tâm ý hoảng loạn, căn bản không nghe thấy thanh âm của Diệp Không đang nói cái gì, đợi đến lúc Diệp Không nói xong mới ngẩng đầu, sững sờ nói:

- A! Ca ca vừa nói cái gì?

Diệp Không thật muốn té xỉu, nói cả buổi cuối cùng nàng chẳng nghe thấy gì cả.

- Xem ra nữ nhân yêu thương liền biến thành ngu ngốc, những lời này thật không sai nha.

Diệp Không cười cười, duỗi hai tay ra đỡ lấy eo của Lô Cầm nói:

- Không phải Diệp Không ca ca không thích ngươi, mà là bây giờ ngươi còn nhỏ.

Lô Cầm tự nhiên không muốn thừa nhận chính mình nhỏ, vừa định nói cái gì thì bị Diệp Không khóa môi lại.

Thoáng hôn một phát, Diệp Không hỏi tiếp;

- Gần đây vẽ phù thế nào rồi?

- Ta đã luyện Ẩn Thân phù cùng Định Thần phù mười lần thành công một lần.

Nói đến chế phù, Lô Cầm liền vui vẻ, phải biết rằng đối với nàng mà nói, cơ hội một phần mười thành công đã vô cùng khó khăn, không vẽ trăm nghìn trương phù căn bản sẽ không đạt được hiệu quả như vậy.

- A, không tệ, tiến xa rất nhanh a.

Diệp Không xoa xoa mũi khích lệ nàng.

- Trước đó vài ngày ta đã vẽ An Thai phù cho con dâu của Lưu lão gia rồi, cũng rất có tác dụng nha.

Lô Cầm vui vẻ cười.

- Oa, vậy chính là thần y rồi, về sau Diệp Không ca ca không có cơm ăn phải dựa vào thần y muội muội nuôi đó.

Diệp Không khoa trương nói.

- Đây còn không phải do Diệp Không ca ca dạy tốt sao.

Lô Cầm bị Diệp Không khoa trương có chút ngượng ngùng, vừa vặn để cho Diệp Không thấy phần gáy trắng nõn động lòng người của nàng.

https://thuviensach.vn

Thật trắng nha! Hắn đưa mũi tới sát gáy nàng, hít lấy hương khí của tiểu nha đầu. Tâm tư nam nhân hoạt động rất nhanh, chẳng qua Diệp Không vừa có chút tâm tư liền nghe thấy Lô Cầm kêu nhẹ một tiếng.

- Sao vậy?

- Suýt nữa quên chút chuyện! Bọn họ nói chỉ cần ngươi trở lại thì bảo ngươi tranh thủ liên hệ với bọn họ!

Diệp Không sững sờ, Lô gia huynh đệ có ý gì đây:

- Có đại sự sao? Chuyện gì mà gấp như vậy?

Lô Cầm nói:

- Ca ca của muội nói địa phương ngươi dặn dò bọn họ tìm đã thấy.

Diệp Không chiếu cố huynh đệ Lô gia tìm địa phương kia, đó chính là phường thị trao đổi vật phẩm của Tu tiên giả.

Lẽ ra loại phường thị của tiên nhân này Diệp Không không biết thì sao huynh đệ Lô gia là người phàm tục có thể biết được?

Nghĩ vậy là sai rồi, đừng nên xem thường năng lực của đám du côn lưu manh, nhất là mạng lưới tin tức của bọn chúng, những tên du côn này cả ngày đều ở mặt phố, liên hệ cùng đủ các loại long xà hỗn tạp. Người nào không biết gì, muốn nghe ngóng tin tức thì tìm bọn chúng là tốt nhất.

Chẳng qua phường thị tiên gia không có nhiều phàm nhân biết rõ lắm. Hơn nữa huynh đệ Lô gia cũng không dám nghe ngóng lộ liễu cho nên cũng không có gì tiến triển.

Chẳng qua trăng ở trên đầu, Diệp gia cùng Man tộc khai chiến với nhau, việc này khiến phường thị tiên gia bị lộ ra, thử nghĩ mà xem, chiến tranh cùng phường thị có liên quan gì tới nhau a, làm sao chiến tranh lại khiến phường thị tiên gia lộ ra được?

Rất đơn giản, bởi vì chiến tranh cho nên những dân chúng chạy nạn đều đi vào Nam Đô thành, đồng thời cũng mang theo tin tức về chỗ ở của bọn họ. Cho nên vị trí của phường thị tiên gia có thể tiên đoán đại khái.

Diệp Không rất muốn nhanh chóng đi phường thị, những chuyện khác không trọng yếu, trọng yếu là mua bùa, hắn đã nhớ kỹ không ít kiểu dáng của linh phù nên muốn luyện bút thêm.

https://thuviensach.vn

Chẳng qua Diệp Không nghe được Lô Cầm chuyển cáo, không thể ra ngoài được bởi vì Cửu phu nhân tới.

Nghe nói ôn thần trở về, đám thái thái đều nể tình tới thăm, ngụ ý đều giống nhau: ngươi không ở nhà, chúng ta đối xử với mẹ ngươi không tệ, ngươi muốn bắt nạt ai ngàn vạn lần đừng bắt nạt chúng ta, chúng ta sợ ngươi rồi.

Cửu phu nhân vừa đi, tam thái thái mang theo Long Hổ Phượng lại, kỳ quái nhất là tất cả phu nhân tới xong, những nha đầu trong phòng đều tới tham gia náo nhiệt.

Thì ra các nàng nghe nói ôn thần thiếu gia cũng không phải không thích nữ nhân. Hắn chẳng những thu Tiểu Hồng mà Tiểu Quyên trong phòng Cửu phu nhân cũng thu, lấy lại giấy bán thân cho Tiểu Quyên rời khỏi phủ đi đâu đó. Tuy rằng tính tình của ôn thần có chút xấu nhưng khả năng chuộc thân mua phòng ốc cho bọn họ vẫn vô cùng hấp dẫn.

Tất cả nha đầu trong phòng đều soi gương, tuy rằng bộ dáng không bằng Tiểu Hồng nhưng so với Tiểu Quyên vẫn hơn nhiều. Tiểu Quyên kia có bộ dáng mũi nhỏ mắt nhỏ vô cùng keo kiệt mà Bát thiếu gia cũng có thể vừa ý, bản nha hoàn nói thế nào cũng là mắt hai mí đấy.

Diệp Không không nghĩ tới mình giúp Liễu Trường Thanh mà lại có cái di chứng này, hắn sợ Lô Cầm cùng Tiểu Hồng suy nghĩ cho nên mới giải thích cùng các nàng. Các nha hoàn kia không có chút suy nghĩ nào a, làm sao có thể yêu đương được.

Diệp Không không muốn nhưng Trần Cửu Nương ngược lại rất vui vẻ, nàng cảm thấy nhi tử của mình rất có tiền đồ. Càng nhiều lão bà thì càng khiến cho hắn càng ít ra ngoài hơn.

Vì vậy Diệp Không cũng không có ra ngoài mà đành phải ở lại ứng phó với những nha hoàn kia. Chẳng qua hắn lại cho người đưa tin tức với huynh đệ Lô gia, buổi chiều tới Tàng Xuân Lâu xem, đến lúc đó Tỳ Bà cũng có, tin tức phường thị cũng có.

- Thiếu gia, người vừa ý gì không?

Ở cánh gà của đại sảnh, Diệp Không cùng Tiểu Hồng cùng lách vào một chỗ, tất cả đều ngó từ khe hở của bình phong nhìn ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Đây là chủ ý của Trần Cửu Nương, nàng biết rõ Diệp Không không thích ứng phó với nhưng nha hoàn kia cho nên bảo Diệp Không trốn ra ngoài xem, sau đó tuyển chọn trong bóng tối.

- Thiếu gia, Lý Diễm Hồng trong phòng Ngũ thái thái không tệ, đầu lại cao, cổ cũng dài.

Diệp Không hít một ngụm khí lạnh:

- Tỷ tỷ, thì ra ngươi chỉ nhìn cổ không nhìn mặt a!

- Nương nói, phải tìm người như vậy mới sinh nhi tử tốt.

Tiểu Hồng thấp giọng nói.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 179

Kháo Sơn Thôn.

Chương 179: Kháo Sơn thôn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Ha ha, vậy ngươi sinh cho ta trước.

Diệp Không trượt tay từ sau lưng Tiểu Hồng xuống dưới.

- Nào, đừng làm bậy.

Tiểu Hồng uốn éo eo muốn tách tay Diệp Không ra, thế nhưng tay Diệp Không lại trượt theo đường cong trên cổ nàng xuống, đầu ngón tay đặt vào nơi nóng nhất ở giữa đùi.

- Ư…

Chỗ quan trọng nhất bị tập kích, Tiểu Hồng vội vàng đẩy Diệp Không ra, sẵng giọng nói:

- Đang giúp ngươi tuyển người mà, ngươi mau nhìn đi.

- Nàng cho rằng ta có thời gian đi an ủi các nàng sao?

Diệp Không không hứng thú kéo một cái ghế lớn ngồi lên, ngăn trở cái khe hở kia, nói:

- Ta bế quan bất động. Lấy mấy lão bà lại không có thời gian cùng các nàng, đây không phải hại bọn họ sao?

Tiểu Hồng lắc đầu nói:

- Những lời này của thiếu gia không đúng rồi. Nữ nhân một là muốn danh phận, hai là muốn nhi tử, chỉ cần có hai cái này thì không ai cảm thấy là ngươi hại các nàng. Cho dù ngươi bế quan lâu đi chăng nữa, các nàng có hai cái này cũng sẽ cảm thấy thỏa mãn!

https://thuviensach.vn

Những lời này của Tiểu Hồng khiến Diệp Không bừng tỉnh, thật đúng, nữ nhân của đại lục Thương Nam cùng nữ nhân địa cầu thế kỷ hai mươi mốt có cách nghĩ hoàn toàn khác nhau. Ngay từ đầu chính mình đã sai, một mực sợ nữ nhân sợ cô độc, thực ra chỉ cần cho các nàng danh phận, lại cho các nàng sinh nhi tử thì các nàng sẽ rất vui vẻ.

- Tiểu Hồng, nàng cũng nghĩ như vậy sao?

Diệp Không hỏi.

- Đương nhiên.

Tiểu Hồng cúi đầu.

- Tốt, vậy chúng ta mau sinh nhi tử thôi.

- Không được đâu, đây là đại sảnh, bên ngoài còn có người.

- Như vậy mới thú vị…

Buổi chiều, tại Tàng Xuân Lâu.

Tuy rằng tình thế rất khẩn trương thế nhưng vẫn không ảnh hướng tới sự nhiệt tình của mọi người đối với Long Hổ Huynh Đệ Hội lần hai, từ khi khai mở được một tháng tới giờ vẫn luôn chật ních người. Mọi người vui vẻ hát hò vô cùng sôi nổi, đi tới đâu đều có thể nghe được những đoạn ca nổi danh.

Những lời bài hát của sinh viên kia, Diệp Không sớm đã dạy cho bọn họ, cả đám cảm động từ phế phủ, mỗi lần hát đều tiện tay múa theo làn điệu, nhàn nhã từng lời.

Dưới sự khuyên bảo của Tiểu Hồng và Lô Cầm, Trần Cửu Nương cũng đeo lụa đen đi ra khỏi phủ tới quan sát, kỳ thật nàng cũng sớm nghe qua, biết rõ đó là do nhi tử mình làm ra, nàng càng cảm thấy vui hơn.

Khiến cho Diệp Không phiền muộn chính là Phong tứ nương kém mẹ hắn không tới mười tuổi mà cũng nhiệt tình quá mức, vậy mà muốn nhận thức Trần Cửu Nương làm mẹ nuôi, thật làm muốn người ta té xỉu.

Chẳng qua Diệp Không cũng không quan tâm, Phong tứ nương chỉ vì nịnh nọt chính mình mà thôi. Nàng nên biết thân phận của mình, đừng có suy nghĩ cái gì khác.

An bài chúng nữ xem cuộc vui xong, hắn cùng huynh đệ Lô gia đi vào gian phòng của Tiểu Oanh.

https://thuviensach.vn

Thân thể Tiểu Oanh tĩnh dưỡng ba tháng đã tốt hơn rất nhiều, trí nhớ nàng bị xóa bỏ, còn tưởng rằng Diệp Không phá thân của mình cho nên hết sức nhiệt tình đối với hắn.

Chẳng qua Diệp Không cũng không đến mức động thủ động cước với nàng, bằng không Hoàng Tuyền lão tổ chắc chắn sẽ mắng chủi, vì vậy đành phải để Tiểu Oanh về trước.

Tiểu Oanh vừa đi, Lô Tuấn không thể chờ được nói:

- Căn cứ vào lời nói của thôn dân chạy nạn, chỗ đó ngay gần Kháo Sơn thôn.

- Ở đây.

Lô Nghĩa tranh thủ thời gian thò tay chỉ vào vị trí của thôn trên bản đồ cho Diệp Không xem.

Cái Kháo Sơn thôn này nằm tại chỗ tiếp giáp giữa An quốc và Man tộc. Chẳng qua vô cùng vắng vẻ, cái gọi là kháo sơn chẳng qua là dựa vào núi, chân núi Thập Vạn Đại Sơn.

- Địa phương vắng vẻ như vậy sao?

Diệp Không cau mày.

- Chính là chỗ đó.

Lô Tuấn xác định:

- Căn cứ vào tin tức chúng ta nghe được từ thôn dân chạy nạn. Cách một đoạn thời gian ngắn, thôn dân ở đây sẽ thấy thần tiên bay qua, đôi khi còn thấy thần tiên đánh nhau. Ở trong thôn bọn họ còn có người nhặt được linh thạch trong rừng cây.

- A, như vậy thì có chút giống.

Diệp Không gật đầu, chẳng qua cái này vẫn chưa xác định được là phường thị, nói không chừng là sơn môn của môn phái tu tiên nào đó thì sao. Nếu như chính mình liều lĩnh chạy tới, đó không phải muốn chết sao?

Lô Nghĩa đại khái đoán được suy nghĩ của Diệp Không còn nói thêm:

- Bát thiếu gia, hẳn là phường thị. Bởi vì những ngày thần tiên xuất hiện đều có quy luật. Hơn nữa mấy năm gần đây mới xuất hiện tình huống này, nếu như là sơn môn của thần tiên nhất định là cơ nghiệm trên mười năm, trăm năm.

https://thuviensach.vn

Diệp Không gật đầu, Lô Nghĩa nói cũng đúng, sơn môn của thần tiên không có khả năng thay đổi thường xuyên, khả năng lớn nhất là phường thị.

- Lão tổ, theo ngươi thì sao?

Diệp Không lại dùng thần thức hỏi tới Hoàng Tuyền lão tổ.

- Ai nha, không phải là phường thị thì thôi. Ngươi cố gắng đề cao cảnh giới, chỉ cần tùy ý điều khiển pháp khí bay trên trời. Lão tổ ta cam đoan mỗi ngày ngươi đều có thể tìm được một phường thị.

Hoàng Tuyền lão tổ không tán thành Diệp Không đi ra ngoài mò mẫm vào lúc này.

- Nếu di chuyển loạn như vậy không phải sẽ gặp nguy hiểm sao? Nói không chừng không có nhiều phường thị như vậy.

Diệp Không không tin nói.

- Não ngươi bị heo ăn hay sao?

Hoàng Tuyền lão tổ ca thán một tiếng:

- Ngươi dùng não heo mà động não một chút, thế giới này có bao nhiêu tu tiên giả. Tất cả mọi người đều muốn trao đổi vật phẩm với nhau, thế nào lại thiếu phường thị chứ? Chẳng những có phường thị định kỳ khai trương mà còn có phường thị mở trường kỳ nữa!

Diệp Không suy nghĩ một chút cũng cảm thấy có đạo lý, chẳng qua hắn lại nghĩ cho dù phường thị có rất nhiều cũng không thể dễ tìm như vậy chứ?

- Dễ tìm, đương nhiên dễ tìm rồi, phường thị của tu tiên giả đối với phàm nhân đương nhiên thần bí, bởi vì bên ngoài phường thị đều có ảo trận không nhỏ.

- Thế nhưng đối với tu tiên giả lại bất đồng. Phường thị là nơi hấp dẫn tu tiên giả tới giao dịch, nói như vậy, bọn họ còn ước gì tu tiên giả đến càng nhiều càng tốt. Làm sao lại bố trí ảo trận cao cấp chứ?

- Cho nên ảo trận xung quanh phường thị chỉ chuyên dùng để mê hoặc phàm nhân mà lại để cho tu tiên giả dễ dàng khám phá. Bay lên trên không xem xét, những ảo trận này cũng không có tính công kích, đó nhất định không phải đại trận hộ núi của môn phái tu tiên, cũng chỉ còn khả năng duy nhất là phường thị.

https://thuviensach.vn

Nghe Hoàng Tuyền lão tổ nói vậy, Diệp Không cảm giác thứ phường thị này hoàn toàn có thể thấy được tùy ý, không còn thần bí như trước nữa.

Phường thị đã không khó tìm, vậy mà lão tổ không sớm nói những thông tin này cho mình. Lại còn làm hại mình tới tìm huynh đệ Lô gia nghe ngóng, thật sự đáng giận.

Diệp Không cả giận nói:

- Phường thị dễ tìm như vậy, vì sao ngươi còn không sớm nói cho ta?

Hoàng Tuyền lão tổ trả lời:

- Ta không phải sợ người không an tâm tu hành sao? Nói cho ngươi biết, chỉ cần cảnh giới ngươi đủ cao, tùy tiện cũng có thể tìm được phường thị.

Chẳng qua Diệp Không thực sự rất muốn đi phường thị nhìn một chút, sử dụng những thứ mình được học, đặc biệt là hắn đã xem qua khá nhiều hạ phẩm trung giai phù chú trong Phù Chú Bách Khoa Toàn Thư, không luyện tập một chút thật ngứa tay.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 180

Tạp Tràng. (1)

Chương 180: Tạp tràng. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Thế nhưng sau đó Lô Tấn nói một câu khiến cho hắn đè nén ý định trong lòng.

Lô Tuấn nói thêm:

- À, nghe những dân chạy nạn nói, đám thần tiên kia đều mặc quần áo Man tộc, nếu như Bát thiếu gia đi thì phải cẩn thận một chút.

Diệp Không vừa giết một tu sĩ Man tộc xong, trong lòng còn đang kinh nghi bất định. Hắn biết rõ phương pháp tu hành của Man tộc gần như là Tu ma giả cho nên vẫn đè nén ý định trong lòng xuống, nói:

- Chờ sau này nói tiếp. Gần đây ta cũng không rảnh để đi.

Nói chuyện cùng huynh đệ Lô gia xong, Diệp Không liền đuổi bọn họ đi, sau đó cô nương Tiểu Oanh dịu dàng đi tới.

- Bát thiếu gia, xin hãy cởi áo ra để cho nô tỳ hầu hạ ngài.

Cô nương Tiểu Oanh nói xong liền muốn giúp Diệp Không cởi quần áo, đôi tay trắng như ngọc đã lần mò tới đai lưng Diệp Không.

- A! Chậm đã!

Diệp Không tranh thủ thời gian thoát khỏi tay của Tiểu Oanh, nói:

- Thiếu gia ta còn không vội vui vẻ, nàng có đàn Tỳ Bà không? Đàn một khúc cho ta nghe xem nào.

- Nô tỳ rất am hiểu đàn Tỳ Bà.

Cô nương Tiểu Oanh che miệng cười cười, ngồi vào một góc phòng nâng đàn Tỳ Bà lên, chỉnh dây một chút.

https://thuviensach.vn

- Mau xuất ra Tỳ Bà châu.

Hoàng Tuyền lão tổ vừa nghe thấy thanh âm của Tỳ Bà vang lên không khỏi sốt ruột nói.

- Biết rõ.

Diệp Không vỗ túi trữ vật, một hạt châu tỏa ánh hào quang bảy màu tức thì xuất hiện trong lòng bàn tay. Hắn dùng thân thể cùng bàn che lấp không để cho cô nương Tiểu Oanh trông thấy.

Chẳng qua Tỳ Bà châu nghe xong âm thanh của đàn Tỳ Bà vẫn không có chút biến hóa, vẫn như cũ không thay đổi.

- Bảo nàng đổi khúc khác.

Hoàng Tuyền lão tổ có chút không nhẫn nại được.

- Cô nương Tiểu Oanh, ca khúc này quá mức chậm, bản thiếu gia thích những ca khúc kích động nhân tâm hơn.

Diệp Không nói xong, khúc đàn Tiểu Oanh gảy thay đổi, lập tức cao vút và khẩn trương, âm vang bên tai không ngừng.

Âm nhạc như vậy khiến cho khí huyết trong người Diệp Không dâng trào, thế nhưng hạt châu kia vẫn không chút động tĩnh gì.

- Cô nương Tiểu Oanh, cô có biết đàn cổ khúc hay không?

- Nô gia không biết gảy, chẳng qua Lục Hà tỷ tỷ là người đàn Tỳ Bà tốt nhất tại Tàng Xuân Lâu chúng ta. Nếu thiếu gia muốn nghe cổ khúc thì có lẽ tỷ ấy biết một chút.

- Tốt, gọi nàng tới đây.

Tiểu Oanh đi gọi Lục Hà, trong nội tâm tâm thần bất định, sợ Lục Hà cướp đi thiếu gia, thế nhưng nữ tử phong trần nào có quyền lựa chọn. Còn không phải khách nhân muốn gì thì phải chiều theo sao?

Lục Hà đến rất nhanh, đây cũng là một nữ tử tướng mạo không tệ, dáng người thon dài, làn da trắng mịn nhưng Diệp Không không có tâm tư thưởng thức, hắn trực tiếp bảo Lục Hà ngồi xuống gảy đàn.

Lục Hà cũng từng học qua một vài cổ khúc, dưới yêu cầu của Diệp Không, một khúc nhạc chậm rãi vang lên.

Ngay từ khi bắt đầu, cô nương Tiểu Oanh còn lo lắng bị Lục Hà hoành đao đoạt ái mất, thế nhưng căn bản không có chuyện như vậy, bề ngoài của

https://thuviensach.vn

Bát thiếu gia không giống như say mê khúc Tỳ Bà của nàng.

Chẳng qua lại rất kỳ quái, Bát thiếu gia không giống những người khác chìm đắm trong âm nhạc mà rung đùi đắc ý. Mặt mũi của Bát thiếu gia tràn đầy vẻ không kiên nhẫn, có điều tai vẫn lắng nghe như cũ.

- Bát thiếu gia, ta đã đàn tất cả những cổ khúc mà ta biết.

Lục Hà đàn cả buổi, các đầu ngón tay đã mỏi nhừ.

- Vậy cô trở về phòng đi.

Diệp Không ném ra một thỏi bạc.

- Không cần đâu, để nô gia hầu hạ ngài…

Sóng mắt Lục Hà lưu chuyển, muốn hầu hạ Bát thiếu gia vui vẻ trên giường. Bát thiếu gia là long đầu của Long Hổ Huynh Đệ Hội. Các cô nương tại Tàng Xuân Lâu đã kháo với nhau cho nên ai nấy đều vô cùng kính nể cùng ngưỡng mộ Bát thiếu gia, nếu như có thể dùng thân thể hầu hạ Bát thiếu gia một chút, bọn tỷ muội biết được sẽ hâm mộ không thôi.

Thế nhưng bề ngoài của Bát thiếu gia giống như không có chút cảm hứng. Hắn khoát tay nói:

- Không cần, không cần.

Tính tình Bát thiếu gia không tốt, đây là chuyện cả Nam Đô thành đều biết, Lục Hà sợ tới mức không dám nhiều lời, vội vàng rời đi.

Cô nương Tiểu Oanh không khỏi buông lỏng một hơi trong nội tâm, mặc dù không được hầu hạ Bát thiếu gia nhưng cũng không ai hầu hạ được hắn.

- Ha ha, ngươi gọi cái này đàn gảy tai châu, Tỳ Bà châu khẳng định không có quan hệ gì với đàn Tỳ Bà, lão tổ ta cũng thật là ngu xuẩn, thế mà lại đi tin tưởng tiểu tử ngươi chém gió.

Hoàng Tuyền lão tổ vốn không muốn hạt châu có liên hệ gì với âm luật cho nên lập tức cười lớn.

- Ta chỉ nói thử xem thôi, không thành công cũng không thể trách ta. Lão tổ ngươi nghiên cứu lâu như vậy vẫn không có chút đầu mối nào, ta thử không thành công cũng là chuyện bình thường.

Thường thường sẽ thành công ngay tại lần thử đầu tiên, tuy rằng Tỳ Bà châu vẫn không có động tĩnh nhưng Diệp Không vẫn không hề hết hy vọng. Hắn lầm bầm một mình, cầm đàn Tỳ Bà do Lục Hà sử dụng lúc nãy đặt bên

https://thuviensach.vn

cạnh Tỳ Bà châu, sau đó tay cầm đàn Tỳ Bà gảy về phía Tỳ Bà châu loạn một hồi.

- Boang…

Dây tơ nhỏ ở trên đàn Tỳ Bà rốt cục không chịu nổi hắn ngược đãi, lập tức đứt đoạn.

Mà Tỳ Bà châu kia vẫn như cũ không chút phản ứng.

- Vô dụng, ngươi đừng thần kinh nữa, ngươi có đàn nát cái đàn Tỳ Bà kia cũng không có chuyện gì xảy ra đâu.

- Lũ tiên nhân khốn khiếp, ta không tin Tỳ Bà châu không có chút quan hệ gì với đàn Tỳ Bà!

Diệp Không có chút căm tức, một tay cầm hạt châu, một tay cầm đàn Tỳ Bà, muốn tìm phương pháp có thể kết hợp cả hai lại.

- Cho dù Tỳ Bà châu có quan hệ cùng đàn Tỳ Bà thì cũng không phải đàn Tỳ Bà bình thường!

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

- Ừm, có chút đạo lý.

Diệp Không nghe lời hắn liền ném đàn Tỳ Bà sang một bên, có chút uể oải nói:

- Thế nhưng đàn Tỳ Bà của Ảnh tộc phải tìm ở đâu?

Hoàng Tuyền lão tổ lắc đầu:

- Kỳ thật ta càng tin tưởng suy đoán phía sau của ngươi hơn. Nói không chừng cái hạt châu này là tín vật gì đó, ta cảm thấy khả năng này lớn hơn một chút.

Diệp Không ném Tỳ Bà châu trở lại túi trữ vật, cười nói:

- Kỳ thật tìm tộc nhân Ảnh tộc mà hỏi, nói không chừng sẽ biết được chân tướng.

Hoàng Tuyền lão tổ tiếp lời:

- Đáng tiếc tộc nhân Ảnh tộc đều đã tuyệt chủng.

Diệp Không làm cả buổi không có hiệu quả gì đành phải rời đi. Vừa định rời thì bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, Diệp Không nghe vậy liền tiến người lên mở, một thân ảnh ma mị lướt vào, thân hình thùy mị mê

https://thuviensach.vn

người, quần áo đơn bạc lộ ra đường cong mỹ miều, chân mày khẽ động toát lên vẻ phong tao.

Có thể bởi vì lúc trước Phong tứ nương quỳ xuống "lau súng ống" cho hắn nên mỗi khi Diệp Không thấy nàng đều có một loại cảm giác xúc động khó hiểu.

- Tứ Nương tỷ, gió mùa đầu xuân se lạnh, tỷ mặc mỏng manh như vậy không cảm thấy lạnh sao?

Diệp Không hỏi, bàn tay đã phủ lên mảng da trắng như tuyết phía trên ngực nàng.

- Bát thiếu gia tính tình không tốt cũng biết quan tâm người ta có lạnh hay không sao?

Phong Tứ nương cười khanh khách, bàn tay nhỏ bé trực tiếp xông tới chỗ ở của tiểu Diệp Không.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 181

Tạp Tràng. (2)

Chương 181: Tạp tràng. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Bát thiếu gia cũng rất đơn bạc đây này.

Lông mày Phong Tứ nương lộ vẻ phong tình, tay nhẹ nhàng liền chạm được vào phía dưới, đôi mắt to của nàng có chút nhắm lại. Phảng phất như hưởng thụ nhiệt độ truyền tới từng đầu ngón tay.

Tưởng tưởng một hồi, cả hai hận không thể quần nhau một trận, thế nhưng chính vào lúc này lại có một nha đầu hấp tấp chạy từ bên ngoài vào.

- Phong lão bản, Phong lão bản…

Tiểu nha đầu hấp tấp xông vào, vừa nhìn thấy động tác của hai người không khỏi cúi đầu xuống.

- Chuyện gì?

Phong Tứ nương giận tái mặt đi, nàng chờ đợi lâu như vậy, chuẩn bị lên đỉnh Vu Sơn cùng Bát thiếu gia thì lại bị người khác quấy rầy vào thời khắc mấu chốt.

- Bên ngoài có một đám quân sĩ nhao nhao nói muốn tìm Bát thiếu gia.

Tiểu nha đầu nói xong lại nhìn trộm, chỉ thấy tay bà chủ còn không rời bỏ được. Thật sự không thể tưởng tượng nha, mỗi người đều biết Phong lão bản chán ghét nam nhân, nàng căn bản không khuất phục đối với những nam nhân kia. Thực rất khó tưởng tượng Phong lão bản lại chủ động tóm lấy phần phía dưới của nam nhân mà không nỡ buông tay.

- Quân sĩ tìm ta?

https://thuviensach.vn

Diệp Không chay màu, chẳng lẽ là Liễu Trường Thanh mang theo thân binh trở về thành?

Chẳng qua kết quả hiển nhiên không phải như vậy, tiểu nha đầu nói tiếp:

- Những quân sĩ kia đều vô cùng hùng hổ, hơn nữa bộ dáng hung thần ác sát. Tên đầu lĩnh quân sĩ còn nói âm dương quái khí, bọn hắn dốc sức liều mạng ở bên ngoài, còn Bát thiếu gia lại chỉ biết tìm nữ nhân hoan lạc trên giường…

Nói như vậy chắc chắn không phải Liễu Trường Thanh, loại ngôn ngữ như vậy hiển nhiên vô cùng kiêu ngạo. Chẳng qua Diệp Không nghĩ mãi vẫn không hiểu được là ai dám vuốt râu hùm của chính mình, muốn tìm chính mình gây phiền toái?

Gần đây Diệp Vũ rất hãnh diện, trước đây ở Nam Đô thành không ai chào đón hắn. Về sau hắn thương lượng cùng Diệp Văn đi tới quân doanh, vốn còn lo sợ Diệp Uy sẽ cho bọn họ nếm mùi đau khổ.

Thật không ngờ, Diệp Uy làm người coi như không tệ, rất chiếu cố đối với người trong nhà. Không tới vài ngày liền phái bọn họ đi đến Dực Hổ doanh làm thiên tướng.

Dực Hổ doanh là bộ đội khủng bố nhất của Diệp gia, tên gọi cũng như thực chất, mỗi một binh lính đều được trang bị một con Dực hổ. Trong lúc chiến đấu cưỡi mãnh hổ chém giết quân địch, tung hoành sa trường, vô cùng uy phong.

Mỗi lần chiến tranh, chỉ cần Dực Hổ doanh vừa xuất mã nhất định đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi. Địch nhân nghe tới đều sợ vãi *** ra, năm đó Diệp Hạo Nhiên tạo nên Dực Hổ doanh, trận chiến đầu tiên giết cho Man tộc phải trốn một hơi tám trăm dặm. Hô Luân Đại Hãn bị sửng sốt mà chết, đó là trận chiến thành danh của Dực Hổ doanh.

Cho nên Dực Hổ doanh là biểu tượng của uy lực và tôn nghiêm Diệp gia. Địa vị trong quân giống như một cột chống trời, vô số quân sĩ tưởng tượng một ngày nào đó được cưỡi Dực Hổ, mặc áo choàng màu đỏ kia.

Chẳng qua Dực Hổ doanh cũng không phải dễ dàng gia nhập như vậy, ngoại trừ võ công cùng thể chất phải trải qua sàng lọc thì điều quan trọng hơn chính là tự mình phải bắt được một con Dực Hổ.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Dực Hổ là linh thú hạ phẩm cấp thấp thế nhưng vẫn có chút linh trí, nó chỉ đi theo người hàng phục nó. Nếu như người khác giúp ngươi bắt, vậy đừng mong con Dực Hổ đó nghe lời ngươi.

Sau khi đệ tử Diệp gia trưởng thanh đều phải đi bắt một con Dực Hổ, đó là điều Diệp Hạo Nhiên hy vọng về sau hậu bối của hắn có thể khống chế được Dực Hổ doanh.

Năm đó Diệp Văn tự mình thu phục một con cuối cùng cũng có chỗ dùng tới, còn Diệp Vũ không ai quan tâm, chẳng qua dưới sự trợ giúp của ca ca cho nên cũng lấy được một con. Hơn nữa được Diệp Uy chiếu cố nên hai huynh đệ trực tiếp mang theo Dực Hổ của mình vào làm thiên tướng trong Dực Hổ doanh.

Thăng chức nhanh như vậy còn sợ không có chiến công sao? Chỉ cần đánh mấy trận, tích lũy công huân, danh dự bị mất từ trước đều được lấy lại, quét đi sỉ nhục tại Nam Đô thành lúc trước.

Hai huynh đệ vô cùng tự tin, hôm nay bọn họ nhận được nhiệm vụ là áp tải lương thảo về thành. Ở trên nói lương thảo bị Man tộc cướp nên quân Diệp gia định ra mưu kế, nhóm lương thảo này ra khỏi thành xong, Dực Hổ doanh sẽ lặng lẽ theo đuôi. Chỉ cần Man tộc xuất hiện liền giết bọn chúng không còn mảnh giáp.

Vốn Diệp Vũ cũng không muốn tìm Diệp Không gây sự, hắn thầm nghĩ mang một đội ngũ Dực Hổ trở lại Diệp phủ, để cho những huynh đệ cùng phu nhân mắt chó kia nhìn xem, Diệp Vũ ta đã trở lại, sớm muộn gì ta cũng thành người cao tầng. Hiện giờ ta đã là thiên tướng của Dực Hổ doanh, các ngươi coi chừng ta một chút, nếu như dám nghị luận chuyện mẹ ta hư hỏng ở sau lưng, sớm muộn ta cũng sẽ thu thập các ngươi!

Diệp Vũ vốn muốn trở lại dương oai diễu võ, thế nhưng lần này về lại nghe được một tin tức, nói mẹ của hắn gặp chuyện không may, lại còn có quan hệ với Diệp Không nữa.

Trên đời này không có chuyện gì kín cả, từ khi Diệp Không dùng việc này hù dọa Cửu phu nhân xong liền chậm rãi truyền ra ngoài. Cửu phu nhân vốn ưa thích nói chuyện người nhà sau lưng cho nên rất nhanh truyền

https://thuviensach.vn

khắp Diệp phủ. Vì cái gì Nhị thái thái gặp chuyện không may, đó là bởi vì nhi tử của nàng đắc tội ôn thần!

Diệp Vũ nghe vậy vô cùng giận dữ, Diệp Không, huynh đệ chúng ta bị người lăng nhục đã đành, mẹ ta đã mang ta đi nhận lỗi với ngươi, đã như vậy mà ngươi còn muốn đuổi tận giết tuyệt, khiến cho mẹ của ta bị mất mặt như vậy, lại làm hai huynh đệ ta nhận đủ khuất nhục, lão tử liều mạng với ngươi!

Sau khi nghe ngóng, biết rằng ngoài Bát thiếu gia cùng mẹ hắn còn có Tiểu Hồng đều đi Tàng Xuân Lâu xem cuộc vui. Nghe tới hai từ Tiểu Hồng, hắn càng thêm giận dữ trong lòng, mối thù đoạt vợ giết mẹ… lão tử chơi đùa với ngươi!

- Xem kịch sao, lúc này là lúc nào rồi còn xem kịch? Lão tử ở bên ngoài đánh trận dầm sương dãi nắng, còn các ngươi chỉ biết hưởng thụ, ôm đàn bà xem kịch, gọi ôn thần ra cho ta, hắn không phải quả hồng chứ, vì sao không đi đánh Man tộc? Chỉ biết bò trên người nữ nhân, nếu không ra ta sẽ hủy Tàng Xuân Lâu của ngươi đi.

Diệp Vũ mang theo mười thủ hạ, trong tay mỗi người đều có một đầu Dực Hổ, cả đám xông vào Tàng Xuân Lâu đùa giỡn, quát to bốn phía.

Nam ca sỹ chính đang hát kia tranh thủ thời gian tiến lên cười:

- Không biết là quân gia… tất cả mọi người đều là người trong nhà…

- Ai là người một nhà với ngươi? Lăn ra chỗ khác!

Diệp Vũ tung một cước đá Hạo Nam Ca rớt xuống đài.

Những diễn viên này đều là người biết võ công, Hạo Nam Ca lăng thân hình trên không, khó khăn lắm mới hạ xuống hai cái bàn lớn của khách quý dưới đài.

Diệp Vũ khó chịu, ngươi là người hát, bảo ngươi lăn xuống thì ngươi phải lăn xuống, ngươi tưởng lão tử đang nói giỡn sao?

- Đi!

Diệp Vũ vỗ một đầu Dực Hổ bên cạnh, ngón tay chỉ vào Hạo Nam Ca dưới đài.

- Ngao!

https://thuviensach.vn

Đầu Dực Hổ gào lên một tiếng, bộ lông vàng óng ánh lộng lẫy, đôi cánh bằng thịt chấn động bay xuống dưới đài như một trận gió lớn.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 182

Đánh Hổ.

Chương 182-183: Đánh hổ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Võ công của diễn viên kia chỉ là loại tầm phào, sao có thể chống lại linh thú cấp thấp hung mãnh, rốt cuộc hắn bất chấp phong độ, quay đầu lại chạy.

Về phần những người đứng xem thì càng thảm, rất nhiều người trong bọn họ là nữ tử cùng người già, đại bộ phận đều không biết võ công, cả đám thấy Dực Hổ hung mãnh như vậy không khỏi sợ tới mức nghẹn ngào, thi nhau chạy trối chết.

Mọi người muốn lao ra ngoài theo tràng cảnh hỗn loạn, thế nhưng hiện giờ ở cửa ra vào cũng có hai đầu Dực Hổ, răng nanh trong miệng hổ lòi ra, bên trên còn có chất nhầy màu sáng trong.

- Cứu mạng a!

Trong nhất thời, trong gian phòng vô cùng hỗn loại, vô cố bàn ghế đổ xuống, chậu chén bát đĩa bị người ta dẫm vỡ răng rắc. Mãnh hổ gầm rú đuổi thoe, Hạo Nam Ca trong đám người chạy như điên, mà ngay cả đám người thấy hắn chạy tới đều thét vang chói tai, chỉ e không tránh kịp.

- Ha ha, thật con mẹ nó thú vị, hát tiếp đi! Con mẹ nó vẫn còn hát tiếp được sao!

Diệp Vũ mang theo mấy thủ hạ đứng trên sân khấu cười cười.

- Tên hỗn đản này! Ta đi đánh chết hắn!

Lô Cầm ngồi ở hàng ghế đầu phẫn nộ, nàng cầm thanh phong ba xích muốn nhảy lên.

- Tiểu Cầm! Ngươi đừng xúc động, chờ Bát thiếu gia tới!

https://thuviensach.vn

Lô Tuấn ôm cổ muội muội, hắn biết rõ bây giờ Diệp Vũ cố tình gây sự, nhưng nếu muội muội đánh nhau cùng Diệp Vũ sẽ bị chứng thực tội danh ẩu đả với quân sĩ.

Nếu như muội tử không biết nặng nhẹ giết chết Diệp Vũ, vậy chuyện tình huyên náo này sẽ không thể vãn hồi.

- Không được, một khắc cũng không thể đợi được! Ca ca, chẳng nhẽ huynh không phát hiện lão hổ muốn ăn thịt người rồi sao?

Một tay Lô Cầm tóm lấy lề cửa muốn xoay người nhảy xuống.

- Không được đâu! Hắn là quan binh!

Lô Tuấn gấp đến độ muốn chết, mặc kệ Diệp Vũ có lý hay vô lý nhưng bây giờ hắn là quân sĩ, hiện tại lại là thời điểm chiến tranh. Nếu như giết chết hắn, Lô Cầm sẽ chọc phải phiền toái lớn.

Lô Cầm cũng biết chẳng qua nàng không thể trơ mắt nhìn lão hổ giết người. Nàng tin tưởng Diệp Không ca ca có tại đây cũng sẽ không đứng ngoài quan sát.

- Ta tới!

Ngay tại lúc Lô Cầm muốn nhảy xuống, một cánh tay vươn ra giữ lấy tay nàng.

- Nhanh lên! Chạy nhanh lên!

Diệp Vũ đứng trên sân khấu điên cuồng gào thét, thưởng thức hỗn loạn ở phía dưới.

Hạo Nam Ca kia cũng không còn cách nào, hiện giờ hắn chỉ biết dốc sức chạy thoát khỏi Dực Hổ, vì vậy hắn liều mạng chạy tới nơi nhiều người mà luồn lách, muốn dùng những người khác làm lá chắn cho hắn.

Tuy rằng Dực Hổ không giết người khác thế nhưng biết thương già kính trẻ là gì, trên đường nó đuổi theo Hạo Nam Ca không biết đã dùng móng vuốt đập bao nhiêu lão già cùng tiểu hài tử.

- Đủ rồi! Diệp Vũ, quân quy Diệp gia, không cho phép quấy rầy dân chúng!

Đột nhiên một thanh âm nữ nhân khiển trách vang lên từ ghế lô chỗ cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Vô số người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử mang lụa đen đang đứng tại đó.

Diệp Vũ cũng ngẩng đầu nhìn lại, tuy rằng Trần Cửu Nương mang mạng che mặt thế nhưng hắn liếc mắt một cái vẫn có thể nhận ra.

Diệp Vũ xoay chuyện ý niệm trong đầu, chỉ bằng xú nữ nhân ngươi cũng đòi quản chuyện của ta? ta cho ngươi mất mặt!

Quyết định chủ ý xong, Diệp Vũ hừ lạnh nói:

- Người phương nào dám lớn tiếng? Một nữ nhân che mặt cũng dám cuồng vọng luận bàn quân quy Diệp gia?

Lô Cầm tức giận nhảy qua, cả giận nói:

- Diệp Vũ! Ngươi mở mắt chó ra mà nhìn! Đây là Trần di nương của ngươi! Còn không mau dừng tay!

- Trần di nương, hừ!

Diệp Vũ vốn định nói lão tử không có Trần di nương nào thế nhưng nghĩ lại, nếu như vậy sẽ khiến Diệp Không mất mặt a.

Vì vậy hắn đổi giọng nói:

- Trần di nương chính là mẹ của Bát thiếu gia sao? Chẳng qua… gần đây mắt mũi bổn tướng không tốt, Trần di nương lại đeo khăn đen che mặt, bổn tướng thật không dám xác định người có thật phải Trần di nương hay không. Không bằng ngươi tháo tấm lụa đen xuống để bổn tướng nhận thức một chút?

Diệp Vũ vừa nói xong, Tiểu Hồng cũng tức giận, nàng nghiến răng nghiến lợi chỉ Diệp Vũ mắng:

- Tên hỗn đản kia! Ngươi biết rõ Trần di nương…

- Biết rõ cái gì? Hừ!

Diệp Vũ trông thấy Tiểu Hồng, trong lòng càng thêm tức giận, lại quát:

- Nhìn không thấy người, bổn tướng không tin! Giết! Giết cho ta! Gặp người là giết!

Con Dực Hổ kia nhện được mệnh lệnh vẫn như cũ không buông tha cho Hạo Nam Ca, chẳng qua lúc này gan của nó lớn hơn rất nhiều, mỗi một lần nó nâng móng vuốt lên là những tiểu hài tử cùng phụ nữ không thoát kịp bị trảo lấy. Mặt mũi tràn đầy máu tươi, tiếng khóc thét thê thảm vang lên.

https://thuviensach.vn

- A!

Hạo Nam Ca rốt cuộc không tránh khỏi vận rủi, cánh Dực Hổ mở rộng, trong nháy mắt đuổi kịp hắn, miệng lớn dính đầu máu mở ra táp một cái vào chân.

Dực Hổ cắn chặt tại chân hắn, vung qua vung lại khiến Hạo Nam Ca đau tới mức thét lên chói tai.

Răng nanh của Dực Hổ vô cùng lợi hại, mới chỉ kéo qua vài lần đã làm chân Hạo Nam Ca bị đứt đoạn. Hạo Nam Ca đau tới mức ngất đi, mà tất cả những người xem thấy một màn này đều bị dọa ngốc.

Chẳng qua Dực Hổ vẫn chưa hề thỏa mãn, miệng của nó lừ lừ tới gần cổ của Hạo Nam Ca…

- Diệp Vũ! Chớ có làm càn!

Mắt Trần Cửu Nương thấy có người sắp táng mạng trong miệng hổ, nàng không khỏi hét lớn, kéo khăn che mặt xuống.

- Diệp Vũ! Nhìn cho rõ đây! Ta chính là Trần di nương! Nếu ngươi tiếp tục dung túng Dực Hổ hành hung! Ta sẽ bắt người phải nhận gia pháp!

Hôm nay Trần Cửu Nương thật sự quá phẫn nộ, tên Diệp Vũ này không ngờ ác độc hung tàn đến thế, cho Dực Hổ tùy ý chạy loạn trong đám người còn lấy thế làm vui, ngay cả nàng có thói quen nhẫn nhục cũng không cách nào chịu được phải đứng ra phẫn nộ cùng mọi người.

Khăn của Trần Cửu Nương vừa kéo xuống, đám người phía dưới lập tức trợn mắt há mồm xem, cả đám đều hít vào một ngụm khí lạnh, ông trời ơi! Đây là mẹ của Diệp Không sao?

Xấu vãi!

- Ha ha, ha ha!

Diệp Vũ cất tiếng cười to, Trần Cửu Nương vừa lộ mặt, sợ rằng sau đây sẽ truyền khắp Nam Đô thành: mẹ của Bát thiếu gia xấu cỡ nào, khó coi cỡ nào.

- Mọi người mau nhìn a! Đó chính là mẹ của Diệp Không đó! Các ngươi xem khuôn mặt nàng kìa, ha ha, đó là một khuôn mặt xinh đẹp tới mức nào, xem tới mức ta buồn nôn a! Ha ha!

Diệp Vũ cười to sảng khoái.

https://thuviensach.vn

- Thật sao?

Đột nhiên một thanh âm lạnh lẽo vang lên.

Rất nhiều người biết rõ chủ nhân của thanh âm này, không ít người tại đây đã từng nghe qua thanh âm của hắn. Bọn họ không ngẩng đầu lên cũng biết người phát ra thanh âm là ai.

- Bát thiếu gia!

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu lên, rốt cục giờ phút này bọn họ cũng thấy được hy vọng, hiện giờ chỉ có hắn mới có thể cứu được bọn họ.

- Bát thiếu gia! Cứu mạng!

Một thanh âm trẻ thơ vang lên.

- Bát thiếu gia cứu mạng a!

Thêm nữa…. Rất nhiều thanh âm hô lên, nhiều người hô hào như vậy, ai nấy đều lệ nóng lưng tròng.

Diệp Không khoát tay mọi người, ý bảo tất cả yên tĩnh, sau đó cao giọng nói:

- Diệp Vũ, ngươi nhìn xem! Cho dù mỗi người biết bộ dáng trên mặt mẹ ta thì bọn họ vẫn như cũ tin phục ta, ngươi muốn dùng loại phương pháp này để vũ nhục ta sao, ta nói cho ngươi biết, vô dụng!

- Bởi vì trong lòng mỗi người đều có một thước đo, là tốt hay xấu, là đúng hay sai, là xinh hay xấu, mỗi người đều biết rõ trong lòng! Mẹ ta vì cứu người cho nên phải hạ khăn che mặt xuống, nếu như người được cứu còn muốn giễu cợt nàng… ta tin tưởng không có loại người như vậy!

Những người ở bên ngoài sớm đã vô cùng căm phẫn, cả đám ngẩng đầu kêu lên:

- Bát thiếu gia, nếu có người dám nghị luận sau lưng Trần di nương, chúng ta tuyệt đối không buông tha cho hắn!

- Đúng! Tuyệt đối không buông tha hắn!

Vừa mới xuất hiện đầu lĩnh, hơn trăm người như cừu non lúc này bởi vì Diệp Không xuất hiện cho nên cũng dám vung vẩy nắm đấm lên sân khấu.

Hôm nay Diệp Vũ chơi lớn như vậy ngay cả những thuộc hạ Dực Hổ doanh của hắn cũng không nghĩ tới. Bọn họ sớm nghe qua đại danh ôn thần

https://thuviensach.vn

của Bát thiếu gia Diệp phủ, giờ phút này đều mang theo Dực Hổ của mình trốn sang một bên.

Nhìn thấy Diệp Không ra mặt, Diệp Vũ có chút chột dạ. Hắn bị đánh tới sợ, tuy rằng hận Diệp Không thế nhưng vẫn sợ Diệp Không.

Nhìn Diệp Không nhảy từ trên lầu xuống như thiên thần hạ cánh, Diệp Vũ sợ sệt lui về sau một bước, kinh hoàng nói:

- Ngươi… ngươi muốn làm gì?

- Trên mặt mẹ ta có bệnh, một ngày nào đó ta sẽ chữa tốt cho nàng! Mà ngươi có bệnh ở trong lòng, hiện giờ ta tới trị bệnh cho ngươi!

Diệp Không cười lạnh bước đến.

- Ngươi đừng tới đây!

Diệp Vũ vô cùng sợ hãi, hắn quay đầu lại muốn mệnh lệnh cho thủ hạ đối phó Diệp Không. Thế nhưng khi nhìn lại, đám thủ hạ của hắn đều trốn qua một bên, còn Diệp Không bước từng bước một tới.

Sau lưng còn có trên trăm người phẫn nộ đang nhìn theo.

- Dực Hổ, lên!

Diệp Vũ không gọi được thuộc hạ nhưng có thể mệnh lệnh cho Dực Hổ của chính mình.

- Ngao!

Dực Hổ điên cuồng hét lên một tiếng, vận chuyển hai cánh mang theo tiếng xé gió chồm tới. Nó muốn đánh tên gia hỏa dám uy hiếp chủ của nó ngã xuống đất, cắn đứt cổ họng của hắn!

- Tiểu thú vô tri!

Diệp Không hừ lạnh một tiếng lập tức nhảy lên. Tư thế nhảy lên của hắn nhanh như thiểm điện, lại vô cùng phiêu dật tiêu sái, bộ quần áo trắng phất phơ giống như hoa sen nở rộ trong gió.

Động tác Diệp Không tuy nhanh những lại khiến cho mọi người thấy rõ ràng, cả đám thấy hắn nghiêng người liền nhảy lên phía trên Dực Hổ, thừa dịp dùng tư thế trồng cây chuối.

Chân hướng lên, đầu hướng xuống, mà hai tay lại nắm trên đôi cánh thịt màu hồng nhạt của Dực Hổ.

Thân hình Diệp Không khựng lại một chút.

https://thuviensach.vn

- Cút!

Nương theo tiếng thét của Diệp Không, hắn xoay người biến lại thành tư thế đứng thẳng.

- Phanh!

Dực Hổ vô cùng cường tráng bị hắn hung hăng nện xuống đất. Mặt đất bị lõm xuống một khối lớn, gạch Chu Thanh bị văng ra tung tóe.

Dực Hổ cũng rất lợi hại, nó thoáng hung hăng một phát., vẫn không chịu từ bỏ. Thân thể vàng óng ánh bò dậy.

- Rống!

Dực Hổ hét lên một tiếng chấn động nhân tâm, một kích vừa rồi của Diệp Không đã kích thích tính cuồng bạo của nó!

Đáng tiếc, đối thủ của nó là Diệp Không!

Diệp Không ném Dực Hổ ra ngoài, cuối cùng nó lại nhảy vồ về. Diệp Không liền tung một thiết quyền ra nhanh như thiểm điện.

Rơi xuống đất, lại vồ tới!

- Phanh!

Thiết quyền mãnh liệt đánh vào gáy cứng rắn như sắt của mãnh hổ.

- Grào…oo

Trong cổ họng mãnh hổ phát ra thanh âm giận dữ, ngay lập tức hai trảo thu về, không còn động đậy nữa!

Một quyền! Chỉ là một quyền!

Một con linh thú cấp thấp vậy mà không chống nổi một quyền của Diệp Không!

Một quyền này không hề hoa mỹ, toàn bộ lực lượng dồn vào một quyền đã đánh vỡ vụn xương sọ của Dực Hổ, trong nháy mắt liền chết.

Một quyền này có lực lượng lớn tới cỡ nào a! Tuy rằng giết chết Dực Hổ không phải chuyện tình hiếm có thế nhưng đó phải trải qua bao nhiêu trận chiến, bao nhiêu người, bằng vào trí thông minh và vũ lực của nhân loại mới có thể làm được.

Còn Diệp Không không cần vũ khí gì, cũng không sử dụng bất kỳ mánh khóe quỷ kế nào cả. Một quyền, chỉ một quyền duy nhất đánh chết Dực Hổ không thể sống lại, đây là vũ lực cường hãn cỡ nào!

https://thuviensach.vn

Dực Hổ ngã xuống, bên trong rạp hát lập tức yên tĩnh, tất cả mọi người đều mở trừng mắt nhìn. Vừa rồi con hổ còn uy phong lẫm liệt, chỉ trong nháy mắt đã thành một đống thịt nát, Diệp Không giết chết Dực Hổ không tốn bao nhiêu sức lực!

Quân sĩ Dực Hổ doanh hít sâu vào một hơi, vô ý thức nắm chặt thú vòng trong tay. Thật đáng sợ! Với vũ lực của Diệp Không, cho dù tất cả mọi người cùng nhau xông lên chỉ sợ cũng không thể kiên trì nửa nén hương.

Có lẽ bọn họ có thể giương oai với Man tộc thế nhưng gặp Diệp Không cường hoành, với chút vũ lực của bọn họ căn bản không lọt vào mắt!

Mà ngay cả những con Dực Hổ kia thấy đồng bọn bị đánh chết dễ dàng, bọn chúng đều sợ hãi lui về sau một bước, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi nhìn thiếu niên áo trắng.

- Diệp Không tất thắng!

Trong đám người có một người đột nhiên hô lớn.

- Bát thiếu gia tất thắng! Diệp Không tất thắng!

Mấy trăm người cùng điên cuồng hét, thanh âm như muốn xuyên thấu nóc nhà bay thẳng lên trời cao!

- Quân quy Diệp gia!

Diệp Không nghiêm mặt quát, lập tức toàn bộ người trong rạp hát đều yên tĩnh lại. Diệp Không chậm rãi nói:

- Quân sĩ Diệp gia, yêu quý nhân dân… bảo vệ dân chúng… bản thân phải biết kiềm chế chính mình…

Diệp Không nói xong một đoạn liền tiến về phía trước, mà Diệp Vũ thì kinh hoảng lùi về phía sau.

- Quấy rầy dân chúng, trảm!

Diệp Không đã đứng ở dưới nhìn Diệp Vũ ở phía trên sân khấu.

Tuy rằng người đứng trên cao đều có cảm giác như thượng vị giả thế nhưng giờ phút này Diệp Vũ lại không có chút cảm giác này. Hắn chỉ cảm giác lòng bàn chân mình hơi chút lạnh giá, bắp chân không khống chế được bắt đầu run rẩy.

- Ngươi… không thể giết ta! Ta là quân sĩ! Ta còn là thiên tướng! Giết ta phải có sự đồng ý của chủ soái! Ngươi, ngươi căn bản không phải quân sĩ!

https://thuviensach.vn

Diệp gia cũng không phải do ngươi làm chủ!

Diệp Vũ bối rối nói.

- Ta giết người chưa bao giờ phải chờ người khác đồng ý!

Diệp Không hừ nhẹ một tiếng, mũi chân điểm một cái bay thẳng lên sân khấu.

- Ta, ta… đừng!

Diệp Vũ vô cùng sợ hãi, thế nhưng chuyện tình đi tới nước này, hoàn toàn là do hắn gieo gió gặt bão.

- Bát đệ! Chậm đã!

Diệp Văn được người khác thông tri liền chạy như điên lại đây.

- Bát đệ! Tha cho hắn một mạng! Nhị ca xin ngươi!

Diệp Văn nhào đầu về phía trước, quỳ gối trước mặt Diệp Không ngăn trở đường đi của hắn.

Vì tính mạng của huynh đệ, Diệp Văn không biết xấu hổ, hắn vừa được thông tin Diệp Vũ tới Tàng Xuân Lâu tìm Diệp Không gây phiền toái thì đã biết không tốt. Cho nên hắn cưỡi Dực Hổ vội vàng chạy tới, vừa vặn thấy một màn cuối cùng.

Thế nhưng Diệp Vũ thấy ca ca của mình quỳ xuống, hắn kéo Diệp Văn lên nói:

- Ca, không phải lạy hắn, hắn…

Diệp Vũ vậy mà muốn hại mẹ của Diệp Không. Kỳ thật Diệp Văn cũng sớm nghe nói qua, thế nhưng giờ phút này nói chẳng phải tự tìm đường chết sao?

- Bốp!

Một cái tát vang lên, miệng Diệp Vũ phun đầy máu tươi, dưới tình thế cấp bách, Diệp Văn cũng không cần khách khí.

- Tên vô liêm sỉ này! Quỳ xuống cho ta!

Diệp Văn đánh Diệp Vũ xong lại kéo hắn quỳ xuống.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 184

Tạo Hóa Đan.

Chương 184: Tạo Hóa đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Thế nhưng Diệp Không không phải là người dễ dàng từ bỏ ý định, hắn hừ lạnh nói:

- Tự gây nghiệt, không thể sống! Với tư cách là quân nhân Diệp ia, dân chúng trong thành chính là huynh đệ tỷ muội của chính ta. Đại chiến ngay trước mặt lại không biết giữ gìn yêu quý dân chúng, cho Dực Hổ ra hành hung, tùy ý đả thương người khác, nếu không xử trí hắn…

Diệp Không chỉ một ngón tay xuống dưới đài:

- Ngươi hỏi những huynh đệ tỷ muội bị thương một chút, xem bọn họ có đáp ứng hay không!

Diệp Không vừa dứt lời, âm thanh dưới đài vang lên chấn động:

- Tuyệt không đáp ứng.

Âm thanh vang trời khiến thân thể Diệp Văn run lên, chẳng qua hắn nghe được chút ý tứ buông lỏng trong lời nói của Diệp Không.

Diệp Không cũng không còn biện pháp, tuy rằng Diệp Vũ vi phạm quân quy thế nhưng hắn cũng không phải quân sĩ, làm sao có thể chấp hành quân quy được? Quan trọng hơn chính là nếu giết chết Diệp Vũ ở sau lưng thì thôi, nhưng nếu giết chết hắn trước mặt mọi người cùng anh họ của mình sẽ không tốt. Hơn nữa lão nương ở bên cạnh tuyệt đối không đồng ý, vì vậy hắn phải đổi giọng mở ra một con đường thoát cho Diệp Vũ.

Diệp Văn nghe ra liền tranh thủ thời gian đứng dậy, nói với những người dưới đài:

https://thuviensach.vn

- Chư vị phụ lão hương thân huynh đệ tỷ muội, ta thay đệ đệ của ta bồi tội với các vị!

Hắn bái ba bái, còn nói thêm:

- Chư vị hương thân yên tâm, ta nhất định xử trí tên vô liêm sỉ này, ta lập tức sẽ trói hắn lại đưa tới Diệp gia quân đưa cho tướng quân xử lý! Về phần dân chúng bị thương đều có phí thuốc men một trăm lượng, không bị thương cũng được hai mươi lượng để an ủi!

Diệp Văn nhìn dân chúng dưới đài còn không có động tĩnh, hắn vội vã quỳ xuống dập đầu, khóc lóc kể lể:

- Chư vị hương thân, nhìn hắn anh dũng giết địch trấn thủ biên cương vì mọi người. Để cho hắn lấy công chuộc tội a!

Diệp Văn đã nói như vậy, dân chúng cũng không nói thêm lời nào. Cả đám nhao nhao gật đầu, chẳng qua thấy sắc mặt Diệp Không không đổi, dân chúng lại im miệng.

Lúc này Trần Cửu Nương đã đi xuống, nâng Diệp Văn dậy nói:

- Giải quyết như vậy cũng được, niệm Diệp Vũ vi phạm lần đầu và Diệp Uy cũng không muốn xử phạt hắn.

Nghe Trần Cửu Nương nói vậy, dân chúng cũng đều nhao nhao nói:

- Chúng ta nghe Trần di nương.

Trong lúc vô hình, nhân khí của Trần Cửu Nương tăng lên gấp bội, không có người nào dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn nàng, trong mỗi ảnh mắt đều chỉ có cảm kích. Dù sao nàng đã giúp mọi người tại đây, mà việc vạch khăn mặt ra không phải nữ nhân nào cũng làm được.

Nhìn Diệp Vũ bị Diệp Văn cột lại đưa ra ngoài. Hoàng Tuyền lão tổ đột nhiên mở miệng nói:

- Nếu như là lão tổ ta, vừa rồi không cần phải nói nhảm, trực tiếp giết chết tiểu tử này.

Diệp Không thở dài:

- Làm sao ta không muốn vậy, chẳng qua khi giết huynh đệ, cho dù có lý cũng sẽ bị người khác nhạo báng chỉ trích.

- Hừ, quản nhiều chuyện làm gì, coi chừng ngày sau bị hắn làm hại!

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận nói.

https://thuviensach.vn

- Ta sẽ chú ý tới hắn, hy vọng hai tên gia hỏa này không tự tìm đường chết!

Diệp Không nhìn về phía hai người Diệp Văn và Diệp Vũ rời đi, lạnh lùng nói.

- Diệp Không ca ca.

Lô Cầm cùng Tiểu Hồng bước tới. Lô Cầm chỉ về phía Trần Cửu Nương thấp giọng nói:

- Nói không chừng, chuyện xấu còn biến thành chuyện tốt đấy.

Mọi người đều minh bạch ý tứ của Lô Cầm, Trần Cửu Nương một mực bởi vì vết sẹo trên mặt mình mà tự ti. Bình thường đều ở tiểu viện của mình trong Diệp phủ không chịu ra ngoài, áp lực trong lòng càng ngày càng tăng khiến cho mọi người rất lo lắng.

Mà bây giờ vừa vặn mượn việc này để tiêu trừ chướng ngại tâm lý trong lòng nàng. Sau này nàng cũng không cần lo người khác chú ý tới dung mạo của mình nữa, nàng hoàn toàn có thể lớn mật bước ra ngoài tiểu viện.

Tiễn hơn trăm người dân ra về, Diệp Không đi tới bên cạnh Trần Cửu Nương, đưa khăn lụa đen che mặt cho nàng.

- A aaaaaaaa!

Trần Cửu Nương hoảng sợ kinh hô một tiếng, dùng tay tóm chặt lấy khăn lụa mắng:

- Tiểu tử này, tại sao không nhắc nhở ta!

Vừa rồi nàng bị tình cảm che mất việc này, Diệp Không cười nói:

- Dù sao cũng đều trông thấy, còn phải che gì nữa.

Trần Cửu Nương đeo khăn lụa lại, nói:

- Đó là nhìn từ xa, nói không chừng người ta không nhìn rõ ràng.

Nàng đeo khăn che mặt xong lại lo lắng nói:

- Hiện giờ nhiều người tới gần nhìn ta như vậy, có thể bị ta hù chết hay không? Không biết sẽ có lời đồn đại bất lợi nào về Diệp gia không nữa!

Diệp Không cười nói:

- Mẹ, vừa rồi mẹ không che mặt, thản nhiên đứng trước mặt họ, mẹ có cảm giác không được tự nhiên không? Còn có ai dùng ánh mắt vô lễ nhìn mẹ chứ?

https://thuviensach.vn

Trần Cửu Nương suy nghĩ một chút rồi nói:

- Hình như không có.

- Vậy chẳng phải đã xong rồi sao, con thấy mẹ cứ việc đi ra ngoài, cái khăn lụa đen này cũng không cần mang nữa.

Trần Cửu Nương lắc đầu:

- Vừa rồi những người kia cảm kích ngươi cho nên mới vậy, nhưng những người bên ngoài không biết sẽ cười ta.

Diệp Không ngẫm lại cũng không cưỡng cầu, trong lòng âm thầm quyết tâm nhất định phải tìm được đan dược cho mẹ.

Chập tối trở về Diệp phủ, Diệp Không chào hỏi qua mọi người rồi tiến vào tụ linh trận bắt đầu tu luyện.

Hắn phải nhanh chóng luyện hóa một nửa linh khí còn lại trong cơ thể để xông lên tầng bốn. Lúc đó Hoàng Tuyền lão tổ sẽ không có lý do ngăn cản hắn ra bên ngoài.

Hắn ngồi trên giường, móc Tỳ Bà châu ra cho Hoàng Tuyền lão tổ nghiên cứu, còn hắn thì lấy Tạo Hóa đan ở trong túi trữ vật tu sĩ Man tộc kia.

Đây là một viên đan dược màu vàng nhạt, đặt ở dưới mũi ngửi thấy một mùi thơm ngát, chẳng qua trong hương thơm còn có một chút mùi khét nhàn nhạt.

- Lão tổ, ta ăn a!

- Ăn đi ăn đi.

Hoàng Tuyền lão tổ chăm chú xem hạt châu, căn bản không thèm ngẩng đầu.

Diệp Không phiền muộn nói:

- Ngươi biết ta ăn cái gì không mà cũng giục ta ăn? Xem ra ta không trọng yếu bằng cái hạt châu không dùng được này!

- Chính là như vậy.

Hoàng Tuyền lão tổ cười một tiếng rồi mắng:

- Ngươi mau tu luyện a, lão tổ ta còn có thể lừa ngươi hay sao?

- Không phải, ta cảm giác đan dược có mùi khét lẹt.

https://thuviensach.vn

- Đó là đan dược không hoàn toàn luyện hóa hết. Mùi vị đan dược cũng không giống nhau, cao thủ luyện chế đan dược luyện ra đan dược tuyệt đối sẽ không khác mùi vị bình thường… chẳng qua có chút mùi khét cũng chẳng sao, dù sao không phải ai cũng có sở trường luyện đan, hỏa hầu kém một chút cũng bình thường. Không cần quá lo lắng, tối đa dược hiệu giảm một tí thôi.

Nghe xong Hoàng Tuyền lão tổ nói, Diệp Không nuốt một hạt Tạo Hóa đan vào, co chân lại bắt đầu tu luyện.

Quả nhiên Tạo Hóa đan vô cùng thần kỳ, vừa nuốt một khỏa vào bụng, Diệp Không lập tức cảm giác đan dược tan thành chất lỏng xông vào tứ chi. Diệp Không cảm thấy mỗi một kinh mạch của mình đều được một loại lực lượng thần kỳ cưỡng ép căng ra, linh khí lưu động càng thêm thông thuận.

Đây là lần đầu tiên Diệp Không phục dụng đan dược cho nên hiệu quả vô cùng tốt, đặc biệt ăn xong Tạo Hóa đan rồi tu luyện, quả thật tốc độ luyện hóa linh khí tăng lên rất nhiều.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 185

Tâm Ma. (1)

Chương 185: Tâm ma. (1)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Diệp Không vô cùng vui mừng, hắn không nghĩ tới giết chết một tu sĩ Man tộc lại đạt được chuyện tốt như vậy. Loại đan dược thế này, cho dù đệ tử đại phái cũng chỉ được cung ứng số lượng nhất định, đối với một tán tu như Diệp Không lại vạn phần trân quý.

Đám tán tu mông muội muốn gia nhập môn phái tu tiên cũng vì đan dược là nguyên nhân rất lớn. Không có đan dược cùng có đan dược khác hẳn nhau, có đan dược cung ứng, tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp đôi so với tán tu.

Kinh mạch bị căng ra phảng phất như đường được mở rộng, xe cộ chạy trên đường nhanh hơn rất nhiều. Tốc độ linh khí chuyển hóa giống như đi xe trên đường cao tốc, đây là chuyện mà trước kia Diệp Không chưa từng trải nghiệm qua.

- Đan dược này quả nhiên thần kỳ, nếu có đan dược cung ứng thường xuyên, tốc độ tu luyện Ngũ Hàng Thăng Tiên Kinh cũng nhanh hơn rất nhiều.

Ba ngày sau, Diệp Không tỉnh lại trong sự vui sướng sau khi luyện hóa linh khí xong, bởi vì hắn cảm giác được hiệu quả của Tạo Hóa đan đã giảm yếu đi rất nhiều.

- Chỉ là thời gian của dược hiệu duy trì quá khó khăn, một khỏa chỉ có thể dùng trong ba ngày.

https://thuviensach.vn

Diệp Không có chút không nỡ mở lọ đan được ra, trong này có năm mươi khỏa cũng chỉ sử dụng một trăm năm mươi ngày mà thôi.

Hoàng Tuyền lão tổ vẫn mân mê Tỳ Bà châu như cũ nói:

- Đây chỉ là loại đan dược rác rưởi, nhất định kỹ thuật của người luyện chế cùng tài luyện không tốt cho nên chỉ luyện ra thứ thấp kém trong hạ phẩm. Năm đó, nếu ai dám biếu ta loại đan dược này, ta nhổ vào mặt hắn.

- Rồi rồi, ngươi nói lời này đã tám trăm lần rồi, hổ lạc đồng bằng bị chó nhờn, phượng hoàng rụng lông không bằng ga, hiện giờ ai biếu đan dược cho ngươi? Thật là nằm mơ.

Diệp Không tức giận phản bác lại hắn.

- Thôi đi… tiểu tử rách nát. Loại đan dược rác rưởi này cũng coi như bảo bối, phải biết rằng Tạo Hóa đan cũng phân chia phẩm cấp. Chờ về sau ngươi ăn trung phẩm hoặc thượng phẩm Tạo Hóa đan sẽ biết cách biệt một trời một vực.

Diệp Không nghe vậy không khỏi sáng ngời đôi mắt. Hắn vui vẻ tới bên cạnh Hoàng Tuyền lão tổ, giữ chặt cánh tay hắn cười cầu tài:

- Lão tổ… lão tổ tuổi trẻ đẹp trai, không bằng….

- Dừng lại!

Hoàng Tuyền lão tổ đương nhiên biết hắn muốn nói cái gì, gạt tay Diệp Không sang một bên mắng:

- Ngươi đừng nói những lời buồn nôn nữa, lão tổ ta sẽ không giúp ngươi luyện chế Tạo Hóa đan đâu. Ngoại trừ tài liệu đan dược cùng tỷ lệ ra còn cần có dược đỉnh, cũng không dễ dàng luyện như loại Tích Cốc đan.

Nghe Hoàng Tuyền lão tổ nói vậy, Diệp Không không khỏi đau khổ:

- Bình này ăn xong là hết rồi.

- Đó cũng là chuyện không cách nào thay đổi, ai bảo ngươi là tán tu?

- Nếu như có thể gia nhập đại phái tu tiên thì thật tốt.

Trong mắt Diệp Không tràn ngập sùng bái đối với môn phái tu tiên.

Thời gian trôi qua cực nhanh, trong nháy mắt đã qua đi năm tháng. Cuối cùng cũng ăn xong khỏa Tạo Hóa đan cuối cùng.

Suốt thời gian nửa năm qua, Diệp Không cũng mấy lần xuất quan ra ngoài đi dạo với Tiểu Hồng cùng Lô Cầm, thỉnh thoảng đi tới Tàng Xuân

https://thuviensach.vn

Lâu chơi. Một bên tu luyện một bên hưởng thụ sinh hoạt, cảm giác vô cùng tiêu dao.

Biên quan vẫn không có gì đổi mới, quân Diệp gia không vội vã tấn công. Man tộc cũng không vội vàng vì đằng sau còn vài bộ lạc chưa chinh phục được, cho nên mọi người vừa đánh vừa ngừng, vừa ngừng vừa đánh, cuối cùng hết một ngày.

- Lão tổ, ta ăn xong Tạo Hóa đan rồi.

Diệp Không thu hồi một đám linh khí, mở mắt nói.

- Ăn xong thì ăn xong, cho tới bây giờ ngươi vẫn không đột phá dược Luyện Khí kỳ tầng bốn, chỉ có thể tiếp tục tu luyện.

Hoàng Tuyền lão tổ vẫn đang suy nghĩ về hạt châu kia.

Trải qua nửa năm luyện hóa, linh khí của Hoàng Tuyền lão tổ đã bị Diệp Không luyện hóa bảy tám phần, đi tới giai đoạn tầng ba đỉnh phong.

Diệp Không ảo não nói:

- Nếu có thêm mười, hai mươi khỏa Tạo Hóa đan thì nhất định ta có thể xông tới tầng bốn!

Hoàng Tuyền lão tổ mắng:

- Tiểu tử, ngươi còn muốn thế nào nữa? Nếu không phải thu hoạch được ngoài ý muốn thì những linh khí kia đủ để ngươi luyện hóa trên một năm. Hiện giờ thời gian giảm còn một nửa, tốt nhất trong khoảng thời gian này ngươi nên an tâm luyện hóa đi!

- Đã biết.

Diệp Không bất đắc dĩ đáp trả. Hoàng Tuyền lão tổ nói cũng đúng, cái này vốn là thu hoạch ngoài ý muốn, có thu hoạch không tệ là được rồi, chẳng nhẽ còn muốn lấy Tạo Hóa đan ăn như đường?

Tuy rằng nghĩ như vậy thế nhưng Diệp Không đã có thói quen luyện hóa linh khí. Hiện giờ nhớ lại tốc độ hồi trước cũng cảm giác không thích ứng, trong lòng hắn lại muốn đi phường thị thêm vài phần, cuối cùng không cách nào an tâm tu luyện.

Kiên trì thêm mấy ngày, rốt cục Diệp Không đứng dậy, bực bội nói:

- Không được, tu luyện không vào.

https://thuviensach.vn

- Ngươi bình tĩnh một chút, phải kiên nhẫn, ngươi như vậy rất dễ tẩu hỏa nhập ma.

Hoàng Tuyền lão tổ nói.

- Tâm tình ta bị ngột ngạt, không thể tiếp tục tu luyện được nữa. Những linh khí kia căn bản không nghe theo ta điều động!

Diệp Không vò đầu bứt tai.

- Xem bộ dáng hiện giờ của ngươi quả thật là rất bực a!

Hoàng Tuyền lão tổ tức giận mắng một câu, sau đó bình tĩnh nói:

- Xem ra ngươi đã có tâm ma.

Tâm mà là cái gì? Đó là một thứ rất khó giải thích, có thể là chấp niệm, cũng có thể là một loại cảm giác, còn có thể là một thói quen.

Tóm lại, đã trôi qua mấy vạn năm, không có một ai nói được rõ ràng, cái thứ này giống như tình yêu, biết rõ những nữ nhân khác xinh đẹp hơn người trong lòng. Thế nhưng nếu phải lựa chọn, ngươi vẫn lựa chọn người trong lòng mình, dù biết sau này sẽ hối hận nhưng trước mặt lại không cách nào kiềm chế, đó chính là tâm ma.

Tâm ma có hai cách giải quyết, một loại là dùng ý chí cường đại để vượt qua tâm ma, một cách khác là dựa theo tâm ma làm việc nó mong muốn, cuối cùng tâm ma sẽ tự triệt tiêu.

Nhìn dáng vẻ bực bội của Diệp Không, Hoàng Tuyền lão tổ thở dài một hơi, nói:

- Ngươi đừng vội tu luyện, xuất quan buông lỏng vài ngày, nếu vẫn không thể an tâm tu luyện… Vậy đi tới phường thị của Man tộc xem một chút.

- Cũng tốt.

Diệp Không gật đầu, rút linh thạch ra khỏi mắt trận pháp, xuất quan thêm lần nữa.

- Không nhi, có tin tức tốt, An Đô truyền đến tin tức, nói hoàng thượng đã xuôi, chuẩn bị phóng xuất tướng quân trở về.

Vừa mới xuất quan, Trần Cửu Nương vô cùng vui vẻ nói cho Diệp Không tin tức tốt này.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Diệp Không cường thế cho nên tất cả các phu nhân đều không dám hờ hững đối với Trần Cửu Nương. Cho nên nàng luôn biết rõ trước tiên loại tin tức bí mật như này.

- A, tin tức tốt quá.

Từ khi Diệp Hạo Nhiên đi An Đô, đã bốn năm rồi Diệp Không chưa gặp lại cha mình.

Nghĩ tới những lúc Diệp Hạo Nhiên vắt hết óc để dạy võ công cho mình, giờ nhận được tin tức khiến Diệp Không không khỏi có chút thổn thức.

- Mặc dù chịu nhiều đau khổ nhưng như vậy mới thành châu ngọc.

Mỗi khi Diệp Không nhớ lại câu nói ấy đều lắc đầu thở dài, lúc đó đối với hắn là đả kích cỡ nào. Mà bây giờ cho dù cao thủ võ lâm cũng không ngăn cản được một kích bình thường của hắn.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 186

Tâm Ma. (2)

Chương 186: Tâm ma. (2)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

Không biết sau khi Diệp Hạo Nhiên trở về biết không còn là đối thủ của chính mình, hắn sẽ nghĩ thế nào đây.

Diệp Không cười cười, hỏi tiếp:

- Khi nào cha có thể trở lại?

Trần Cửu Nương cười nói:

- Cái này cũng không biết trước được, hoàng thượng vừa mới xuôi, trước khi hắn chính thức đi về còn một đoạn thời gian nữa.

- Vâng.

Diệp Không gật đầu.

- Tướng quân trở lại chứng kiến ngươi có tiền đồ như vậy, không biết sẽ vui tới mức nào.

Trần Cửu Nương hiền lành nhìn Diệp Không.

Những năm nay, nàng cũng thường xuyên nhớ lại thời điểm Diệp Không lúc trước, đảo mắt một cái đã qua bốn năm. Nàng từ ngoại viện vào trong nội viện, mặc kệ người khác khi dễ hay kính trọng, cuối cùng nhi tử của nàng cũng đã trưởng thành.

- Mẹ, cha chẳng những thấy ta vui vẻ mà gặp người cũng sẽ vui vẻ!

Diệp Không vừa cười vừa nói.

Trần Cửu Nương buồn bã, bàn tay vô ý thức sờ lên khăn che mặt nói:

- Mẹ không sao, con không cần an ủi mẹ, chỉ cần tướng quân coi trọng con thì mẹ vui vẻ rồi.

https://thuviensach.vn

- Mẹ, mẹ yên tâm, con nhất định sẽ chữa khỏi khuôn mặt mẹ trước khi cha về để cha kinh hỉ!

Vốn Diệp Không còn muốn nghỉ ngơi vài ngày rồi tiếp tục bế quan, cuối cùng thay đổi chủ ý. Hơn phân nửa sẽ không áp chế được tâm ma, còn không bằng sớm ra ngoài tìm tới phường thị, đồng thời kiếm linh dược cho mẹ.

Diệp Không còn chưa nói với Hoàng Tuyền lão tổ, chợt nghe Hoàng Tuyền lão tổ cảm thán một tiếng:

- Ai, đi thôi đi thôi, lão tổ ta không ngăn được ngươi rồi. Chỉ có điều ngươi gây chuyện ít thôi, linh khí của lão tổ ta thiếu thốn, một lần ra tay sẽ ngủ say ít nhất ba năm, trong khoảng thời gian đó sẽ không giúp gì được cho ngươi.

Diệp Không nghe Hoàng Tuyền lão tổ đáp ứng không khỏi vui mừng, cười nói:

- Lão tổ yên tâm, ta sẽ không làm bừa, không cần ngươi phải ra tay.

- Hy vọng là vậy đi.

Hoàng Tuyền lão tổ hừ một tiếng, sau đó không nói gì nữa.

Biết nhi tử muốn ra ngoài tìm kiếm đan dược cho mình, Trần Cửu Nương cũng vô cùng vui vẻ, chẳng qua nàng lại lo lắng nhi tử sẽ gặp phải nguy hiểm.

Tự nhiên Diệp Không sẽ không nói chi tiết mức độ nguy hiểm khi đi ra ngoài cho lão nương biết, chỉ bảo nàng yên tâm, tuyệt đối an toàn, chẳng qua thời gian sẽ dài một chút, Trần Cửu Nương không cần lo lắng.

Diệp Không tính toán một chút, căn cứ vào tin tức Lô gia huynh đệ nghe được, ở Kháo Sơn thôn vào ngày mười lăm hàng tháng sẽ có phường thị mở ra. Hiện giờ còn năm ngày nữa.

Xem ra không thể trì hoãn được, thứ nhất đi đường không quen, thứ hai đi năm ngày có thể tới đó được không, Diệp Không cũng không hay biết.

Cũng may tu sĩ ra ngoài không cần thiết phải chuẩn bị gì, Diệp Không định ngay ngày mai đi luôn.

Trần Cửu Nương không nghĩ tới hắn đi ngay, nàng dặn dò thêm vài câu:

- Vậy con đi cáo biệt cùng Tiểu Hồng và Lô Cầm đi.

https://thuviensach.vn

Diệp Không dẫn Lô Cầm và Tiểu Hồng trở lại căn phòng của chính mình, hắn dặn dò Lô Cầm tiếp tục chế phù, bảo Tiểu Hồng tiếp tục chiếu cố mẹ. Sau đó giao cho mỗi người một khối linh thạch, hướng dẫn các nàng sử dụng phòng ngự của tụ linh trận.

Tuy rằng phòng ngự của trận pháp này rất kém thế nhưng để ngăn trở các cao thủ võ lâm thế tục cũng đủ dùng. Diệp Không sợ mình không ở nhà, vạn nhất gặp phải biến cố nào đó.

Lô Cầm luyện tập Ảnh Vũ, võ công hiện giờ cũng tính là một cao thủ, hơn nữa có thêm tụ linh trận phòng thủ, Diệp Không có hai cái bảo đảm này liền yên tâm rời đi.

Giao trận pháp cho các nàng xong, đột nhiên Tiểu Hồng nói:

- Ta biết rồi, ta còn có chút việc… các ngươi trờ chuyện vui vẻ nhé.

Tiểu Hồng cười khanh khách rồi đẩy Lô Cầm một cái, thấp giọng nói:

- Chủ động lên.

Sau đó liền chạy ra khỏi cửa.

Tiểu nha đầu Lô Cầm lập tức xấu hổ đỏ bừng mặt. Tiểu Hồng nói quá trắng trợn, nàng không có chỗ nào tránh né đành phải cúi đầu xuống sát hai ngọn núi của mình.

Đột nhiên Diệp Không cảm giác được tiểu nha đầu đã lớn rồi, cô nương mười sáu tuổi ngày càng trọn trịa a, ngọn núi kia cũng càng đáng được chú ý.

- Lần này ra ngoài sẽ rất lâu sao?

Rốt cục Lô Cầm cũng có dũng khí nói ra.

- Không biết, khả năng rất nhanh, cũng có thể rất lâu.

Diệp Không thu hồi ánh mắt, khuôn mặt hắn cũng có chút hồng.

- Ta…

Lô Cầm nghẹn ngào một hồi rồi lên tiếng:

- Ta sẽ đợi ca ca trở lại… mặc kệ bao lâu…

Đột nhiên Diệp Không có một loại xúc động, hắn ngẩng đầu hỏi:

- Nếu mười năm, hai mươi năm, hoặc lâu hơn nữa thì sao?

- Không phải ngươi nói ra ngoài tìm đan dược cho mẹ sao? Vì sao lâu như vậy?

https://thuviensach.vn

Lô Cầm chớp mắt.

- Lần này không phải, thế nhưng nàng biết ta là tu sĩ, về sau thời gian bế quan sẽ rất lâu….

- Diệp Không ca ca!

Đột nhiên Lô Cầm ôm lấy Diệp Không, khuôn mặt đỏ bừng dán lên ngực hắn, nhỏ giọng nói:

- Tiểu Cầm sẽ không hối hận, ta nghe người ta nói qua. Một lần bế quan của tu tiên giả có khả năng cả trăm năm… những thứ này ta đều biết, thế nhưng Tiểu Cầm vẫn rất thích ca ca, cho dù cả trăm năm ta đều nguyện ý chờ. Ta chỉ sợ ca ca không thích ta.

Diệp Không thở dài một hơi, hắn sớm đã biết tình cảm của Lô Cầm. Mà nàng lại không chịu lui về sau, làm sao chính mình có thể để nàng thương tâm đây. Hắn nắm chắt đôi tay mềm mại của nàng, ôn nhu nói:

- Tiểu Cầm, ta thích nàng, ta sợ nàng cô độc cho nên mới một mực…

Lô Cầm lại lần nữa ngắt lời Diệp Không, nhẹ nhàng nói:

- Ngay cả Tiểu Hồng cũng đã thấy đả cẩu bổng của ngươi... ngươi đáp ứng ta trước…

Lập tức một cỗ nhiệt khí bốc lên từ phía dưới, Diệp Không ôm lấy Lô Cầm đi về phía giường…

Thập Vạn Đại Sơn, ngoài vạn dặm tại biên giới hồng hoàng, trên một dãy núi mập mờ, nhìn từ xa chỉ thấy một mảnh màu xanh thẫm.

Dãy núi được bao phủ một màu xanh lá rậm rịt, ngọn núi cao và hiểm trở mọc san san như rừng, cao vút vào trong mây, giống như lợi kiếm xuyên thẳng lên trời. Ở giữa sườn núi có sương mù ngũ sắc thấp thoáng, mưa bụi mông lung, cảnh đẹp mang theo vài phần khí tức thần bí.

Buổi sáng ngày hôm nay, một thiếu niên ăn mặc quần áo màu chàm và trang sức của Man tộc. Hai tay đặt sau lưng đạp trên một khối pháp khí thú cốt nhàn nhã bay tới.

Đây chính là Diệp Không, pháp khí phi hành của hắn thật sự quá chậm, trải qua tám ngày mới đi tới Thập Vạn Đại Sơn, đến hôm nay đã là ngày mười sáu.

https://thuviensach.vn

Đến nơi đây, hắn mới phát hiện dãy Thập Vạn Đại Sơn này quá lớn, phường thị ở đâu? Còn phải tìm kiếm một hồi.

Vốn hắn có tin tức tham khảo chính là Kháo Sơn thôn kia, thế nhưng có thể bởi vì Man tộc phản công cho nên Kháo Sơn thôn đã bị Man tộc hủy đi, cuối cùng không còn manh mối.

Không còn manh mối, vậy cũng chỉ có chính mình tìm kiếm, Diệp Không vừa phi hành vừa quan sát xung quanh, trong đầu gọi Hoàng Tuyền lão tổ.

- Lão tổ, kinh nghiệm của ngươi nhiều, hỏi ngươi một chút. Phường thị nhìn từ xa có gì đặc thù?

Không có tiếng trả lời.

- Này! Lão tổ!

Mỗi lần tới thời khắc mấu chốt thì lão gia hỏa lại biến mất không thấy tung tích, mấy hôm trước cũng không thấy hắn ngủ, hiện giờ đến nơi lại ngủ say như chết.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 187

Dịch Gia.

Chương 187-188: Dịch gia.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Tính lại nào, tự mình tìm kiếm là tốt nhất.

Diệp Không khống chế pháp khí thay đổi phương hướng, phi hành ven theo dãy Thập Vạn Đại Sơn.

Hôm nay đã là ngày mười sáu, nếu như không tìm thấy thì coi như chấm dứt quá trình tìm kiếm phường thị kia. Diệp Không không khỏi lo lắng, hận pháp khí thú cốt của mình thật sự quá chậm.

Trong lúc hắn đang sốt ruột, đột nhiên có âm thanh xé gió vang lên, một bóng màu lớn màu đen đang đuổi theo Diệp Không.

Diệp Không cuống quít quay đầu lại, lập tức hít sâu vào một ngụm khí lạnh, chỉ thấy một pháp khí hình thuyền màu đen đang chở bảy tám tên tu sĩ bay nhanh tới.

Tiên nhân con mẹ nó chứ, thật sự người so với người chỉ muốn tức điên, lão tử vẫn còn đang đi xe đạp, các người đã dùng xe bus phóng vụt qua.

Trong lúc cuống quít, Diệp Không tranh thủ thời gian trốn tránh.

Dọc theo con đường này, hắn cũng gặp phải một ít tu sĩ, Man tộc, Bắc tộc đều có. Cũng may tất cả mọi người đều vội vã chạy tới phường thị. Không một ai ra tay với tiểu tử Luyện Khí kỳ.

Đương nhiên, hắn gặp tu sĩ cũng tận lực trốn tránh, cách ra khá xa, phòng ngừa đối phương có ác ý.

Chẳng qua cái phi thuyền này khó có thể né tranh, đầu thuyền quá lớn lại đang bay về phía Diệp Không, Diệp Không cả kinh không khỏi lắc lư,

https://thuviensach.vn

lung lay suýt rơi.

- Không tốt, lai giả bất thiện! Lão tổ, ngươi mau tỉnh lại, tám! Bốn Luyện Khí kỳ ở bên trong, ba Luyện Khí kỳ ở đằng sau, trời ơi! Còn có Luyện Khí kỳ mười tầng, Đại viên mãn nữa!

Diệp Không không khỏi kinh hoảng, thực lực của tám người này vô cùng cường hãn, nhất là cái tên Đại viên mãn kia, hắn đã bước một chân vào cảnh giới Trúc Cơ kỳ. Lúc đó sẽ chính thức là tiên nhân, nếu quả thật ra tay với Diệp Không, chỉ trong chớp mắt có thể giết hắn thành cặn bã.

Hoàng Tuyền lão tổ như xe bị tuột xích, căn bản không chút phản ứng.

Chẳng qua cái thuyền lớn kia cũng không đụng ngã Diệp Không mà vững vàng đứng trước mặt hắn.

Lúc này Diệp Không mới chú ý, ở đầu thuyền lớn màu đen có một cây cờ lớn, nền đen chữ đỏ, ở trên có một chữ Dịch như rồng bay phượng múa.

- Tiểu hữu chớ hoảng sợ, lão phu không có ác ý, Dịch gia chúng ta là thương gia, không đả thương người khác,

Một lão giả áo vàng đứng ở đầu thuyền cười nói.

- Các người bay chậm một chút thôi nha, nhanh như vậy rất dễ khiến người khác thót tim đó, lão bá.

Diệp Không cũng cười cười trả lời.

Trách không được có pháp khí phi hành lớn như vậy, hóa ra là thương thuyền buôn bán, thương nhân thật là trâu, đều là tài đại khí thô a. Không thể tưởng tượng được Tu Tiên giới cũng có người làm sinh ý, trước kia chỉ cho rằng tu tiên giả đều vùi đầu vào khổ luyện.

Kỳ thật thương thuyền không hay đi loạn, bởi vì trên thuyền có tiền a! Chuyện giết người đoạt bảo trong tu tiên giới là chuyện nhỏ, hàng hóa trên thuyền buôn càng nhiều thì đám tiên phỉ càng chảy nước miếng.

Cho nên thương thuyền đều thuê rất nhiều hảo thủ, hành tẩu vãng lai cũng rất cẩn thận, không dễ dàng dừng lại.

Hôm nay bọn họ đúng trước mặt Diệp Không là có nguyên nhân.

Dịch gia vừa mới mở ra buôn bán ở Thập Vạn Đại Sơn, hôm nay có thể nói là hàng mời chào cho nên không có nhiều. Mà Dịch gia là Bắc tộc tiêu chuẩn, trước kia chưa từng quen biết với Man tộc.

https://thuviensach.vn

Chính vì vậy nên lão đại của thuyền buôn muốn tiếp xúc một chút với tu sĩ Man tộc, nghe ngóng quy củ giao dịch của Man tộc cùng các tập quán sinh hoạt với giá trị vật phẩm trên thị trường.. Tốt nhất là có quan hệ cùng với đại phái Man tộc.

Nếu mời tu sĩ cấp cao lên thuyền sẽ có chút nguy hiểm, mà Diệp Không chỉ là loại tu sĩ cấp thấp, đúng là vô cùng an toàn cho nên mới tìm được Diệp Không.

- Sự cố giao thông sao? Ha ha, tiểu hữu thật biết nói đùa.

Lão giả áo vàng cười cười, lại hỏi:

- Không biết có phải tiểu hữu cũng đi Bách Trùng trại phường thị hay không?

- Bách Trùng trại?

Diệp Không có chút mơ hồi. Hắn thực sự chưa từng nghe qua môn phái này, chẳng qua nghe nói tới phường thị, hắn vẫn mơ mơ màng màng đáp:

- Đúng vậy, chính xác.

- Ta thấy tiểu hữu phi hành rất nhàn nhã, không biết có nguyện ý lên thuyền của chúng ta hay không?

Lão giả áo vàng nói nhẹ nhàng, ý tứ chính là ngươi phi hành quá chậm, có cần chúng ta mang ngươi đi một đoạn hay không?

Diệp Không đang ngại chính mình quá chậm, hơn nữa còn chưa tìm thấy được địa điểm, nghe nói có người muốn đã hắn đi, lập tức kinh hỉ.

- Tốt lắm tốt lắm.

Hắn vội vàng đáp ứng.

- Mời.

Lão giả áo vàng dùng tay ra hiệu, để chỗ trống cho Diệp Không bay lên.

Chẳng qua Diệp Không chớp mắt một cái, trong lòng hơi chút khựng lại, có thể bọn họ đang lừa chính mình hay không? không có việc gì đưa chính mình đi, có người tốt như vậy sao? Lên thuyền hải tặc, muốn xuống cũng khó.

Có suy nghĩ này cho nên Diệp Không chần chờ không quyết định.

Nhìn thấy Diệp Không chần chừ, tu sĩ Luyện Khí kỳ Đại viên mãn trên thuyền lập tức mở miệng mỉa mai nói:

https://thuviensach.vn

- Loại người Luyện Khí sơ kỳ rách nát như ngươi cũng đáng để chúng ta ra tay hay sao?

Một Luyện Khí kỳ tám tầng bên cạnh cũng cười theo:

- Ngươi nghĩ rằng chúng ta muốn đoạt pháp khí thú cốt dưới chân ngươi sao? Ha ah, mười khối linh thạch có thể mua được ba cái như vậy,

Mọi người lập tức cười lớn, lại có một tu sĩ khác thúc giục lão giả:

- Cao bá, chúng ta mau đi thôi. Tiểu tu cấp thấp như vậy chưa chắc đã biết được nhiều, tốt nhất vẫn không nên chậm trễ thời gian của chúng ta!

Lão giả được xưng là Cao bá có chút suy nghĩ, thế nhưng hắn đã mời Diệp Không, nếu như vứt bỏ không để ý tới thì sẽ thành đắc tội.

Người làm ăn đều phải trưng khuôn mặt tươi cười đón khách, không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không muốn đắc tội với ai, đừng xem đây là tiểu tu sĩ ba tầm, ai biết sau lưng hắn có người nào không?

Hắn chưa đến khu vực Man tộc này bao giờ, chưa quen với cuộc sống nơi đây. Về sau còn phải thường xuyên vãng lai, nếu có cừu gia sẽ không tốt.

Vì vậy Cao bá mở miệng cười lần nữa nói:

- Tiểu hữu chớ sợ, các tu sĩ Man tộc kia cũng không biết thương nghiệp Dịch gia chúng ta. Giá cả thương nghiệp chúng ta vừa phải, giao dịch thành thật, là Thương Nam đệ nhất chữ vàng, sao có thể ham lợi nhỏ mà ra tay với ngươi?

Trong lòng Cao bá cũng nghĩ qua, nếu như tiểu tu sĩ này tiếp tục nói nhảm, vậy không cần phải để ý tới hắn nữa, tranh thủ thời gian lên đường là tốt nhất.

Diệp Không bị mấy tu sĩ kia châm chọc khiêu khích một phen cũng không tức giận, hắn suy nghĩ một chút cũng cảm thấy bọn họ có đạo lý.

Vì vậy hắn chắp tay hành lễ nói:

- Các vị tiền bối, vừa rồi tiểu đệ có chỗ đắc tội, mong mọi người không để bụng.

Diệp Không xin lỗi xong liền bay lên trên thuyền, nhảy ra khỏi pháp khí thú cốt.

https://thuviensach.vn

Diệp Không xin lỗi cũng được những tu sĩ kia đáp lại, Tu tiên giả chỉ tôn kính với những tu sĩ cao hơn mình. Ai lại nguyện ý đi cãi lý với một Luyện Khí sơ kỳ không thể vận dụng pháp khí?

Những tu sĩ kia căn bản không để ý tới Diệp Không mà chỉ chắp tay nhìn về phía xa, làm ra vẻ cao thâm.

Cao bá điều khiển pháp khí phi thuyền tiếp tục phi hành, sau đó mới đi tới bên cạnh Diệp Không, cười nói:

- Ta là quản sự sinh ý của Diệp gia Cao Viễn Dương, không biết tiểu hữu là đệ tử của môn phái nào?

Diệp Không có được kinh nghiệm từ Trương Ngũ Đức cho nên quyết định ra ngoài làm việc không nói tên thật để tránh hóa diệt môn.

Lần đi này hắn mặc trang phục của tu sĩ Man tộc trong túi trữ vật. Giả mạo tu sĩ Man tộc, như vậy sẽ không ai nghĩ hắn là Bát thiếu gia Diệp gia của Nam Đô thành.

Mà chính vì bộ quần áo này cho nên khiến Cao Viễn Dương tưởng hắn là tu sĩ Man tộc.

- Cao quản sự khách khí rồi, tại hạ là tiểu tu sĩ Cốt Linh môn Hạ Huy.

Diệp Không cũng rất khách khí trả lời.

Những người này không phải Man tộc, vậy giả mạo Hạ Huy một chút có lẽ không vấn đề a, cũng không thể nói là tán tu được.

- À, Cốt Linh môn.

Cao Viễn Dương làm bộ đã từng nghe qua, kỳ thật loại môn phái nhỏ của Man tộc như này, hắn căn bản chưa từng nghe tới.

Chẳng qua cho dù một môn phái nhỏ cũng ít nhất có một lão tổ Nguyên Anh tọa trấn.

Đây là quy định bất thành văn của đại lục Thương Nam, chỉ có Nguyên Anh lão tổ mới có thể khai sơn lập phái. Nhưng còn một loại khách chính là sau khi Nguyên Anh lão tổ khai tông xong, trải qua một thời gian rồi phi thăng hoặc tọa hóa, lúc đó môn phái không có Nguyên Anh lão tổ mới xuất hiện sẽ bị suy thoái trong vòng trăm năm rồi thất truyền.

Kỳ thật Cốt Linh môn kia chính là loại này.

https://thuviensach.vn

Cao Viễn Dương không biết cho nên không dám đắc tội, vì vậy lại dò hỏi thêm:

- Nghe nói ở trong Bách Trùng trại phường thị có rất nhiều linh trùng hồng hoang cho nên gia chủ mới lệnh cho Cao mỗ tới đây, đả thông tuyến đường giao dịch. Thế nhưng chúng ta không có kinh nghiệm giao du cùng tu sĩ Man tộc, không biết tiểu hữu có thể chỉ giáo được không?

- A, cái này…

Diệp Không khàn giọng, thầm nghĩ ngươi hỏi ta, ta biết hỏi ai? Lão tử là đồ giả mạo, nói về Man tộc ư, lão tử cũng khiếm khuyết nhiều lắm.

Hắn sợ lão đầu đá hắn xuống thuyền cho nên thoáng sững sờ một chút rồi nói:

- Cao bá, kỳ thật muốn liên hệ với Man tộc chúng ta vô cùng dễ dàng. Người Man tộc hào sảng, thái độ làm người phúc hậu chất phác, chỉ cần đối phương cho chúng ta điểm tốt thì chúng ta rất dễ ở chung. Đặc biệt là những thương gia có danh dự, chúng ta vô cùng hoan nghênh.

Diệp Không mặt dầy mở miệng nói. Man tộc là dân tộc thảo nguyên a, tính tình hảo sảng chắc chắn phải có, hơn nữa bọn họ thường xuyên phong bế, khẳng định cũng không hy vọng có thương gia tới giao dịch.

Cao Viễn Dương không hề nghi ngờ gì, với tư cách là người làm sinh ý, hắn thích nhất là khách hàng phúc hậu hào sảng, vì sao, vì tốt chứ sao.

Xem ra tuyến đường này sẽ kiếm được không ít lợi nhuận đây.

Cao Viễn Dương khoát tay, lấy một lệnh bài to khoảng lòng bàn tay đưa lên, cười nói:

- Đây là lệnh bài thương nghiệp của Dịch gia chúng ta, xin tiểu hữu vui lòng nhận lấy.

Gặp mặt liền đưa lễ? Cái này hay a nha.

- Quá khách khí rồi. Tiểu đệ vô công bất thụ lộc nha.

Diệp Không ngoài miệng khách khí nhưng tay đã không thể chờ được mà nhận lệnh bài.

- Không biết lệnh bài này có tác dụng gì?

Vừa cầm lệnh bài vào tay, hắn cảm giác không phải vàng cũng không phải mộc, cảm giác rất lạ.

https://thuviensach.vn

Cao Viễn Dương cười nói:

- Đây là lệnh bài khách quý của thương nghiệp Dịch gia, có thể xuất nhập mọi chi nhánh thương nghiệp của Dịch gia, hưởng thụ ưu đãi.

À, thì ra là thẻ VIP, Diệp Không thu lệnh bài vào túi trữ vật, sau đó cười hỏi:

- Vậy thì cảm ơn Cao bá, không biết tấm bảng này có thể chiết khấu được bao nhiêu phần đây?

- Chờ thương nghiệp Dịch gia khai trương tại Bách Trùng trại. Ngươi đi thử một lần sẽ biết.

Cao Viễn Dương đỏ mặt lên, xem ra cái lệnh bài này không tốt lắm a, lão đầu đã không muốn nói, chẳng qua người ta vô duyên vô cớ tặng lễ vật cho ngươi. Ngươi còn đòi gì hơn?

Chẳng qua Diệp Không cũng không ghét bỏ, chính mình không cần thì cho người khác cũng tốt a. Trước kia còn ở địa cầu, không ít lần hắn đi ăn KFC với thẻ ưu đãi, sau đó là tán gái làm trong đó luôn.

Tặng lễ xong, lão đầu liền hỏi dễ dàng hơn:

- Không biết giá của Bách Trùng trại là bao nhiêu đây?

- Ách, tiện nghi thôi, không phải bọn họ làm cái này sao?

Diệp Không tiếp tục lừa dối.

Thế nhưng lão đầu vẫn cố hỏi thêm nữa…

- Vậy có bán ra trung phẩm, thượng phẩm linh trùng không? Tu sĩ Man tộc cần nhất là vật phẩm cùng loại tài liệu nào? Vị trí tốt nhất trong Bách Trùng trại phường thị là ở đâu? Bình thường tu sĩ Man tộc vãng lai ở đó có nhiều không?

Diệp Không nghe một hồi cảm thấy nhức đầu, con mẹ nó chứ, lão tử không phải cố vấn đầu tư của ngươi!

- Bách Trùng trại có rất nhiều linh trùng, phần lớn bọn họ đều bắt bên ngoài hồng hoang. Chẳng qua ngươi không biết bình thường bọn họ chỉ bán chút linh trùng hạ phẩm, những linh trùng trung phẩm, thượng phẩm quý hiếm kia đều không lấy ra! Còn nữa, tu sĩ Man tộc chúng ta thiếu nhất là linh thạch, chúng ta ở gần hồng hoang, linh trùng linh thú cùng tài liệu tiên

https://thuviensach.vn

thảo có rất nhiều. Thế nhưng linh thạch lại chẳng được bao nhiêu, à, còn có đan dược nữa, Tạo Hóa đan chúng ta luyện chế ra đều có vị khét…

Tuy rằng vấn đều của Cao lão đầu nhiều nhưng Diệp Không cũng không bị lòi đuôi, hắn dựa vào tưởng tượng của mình nói hưu nói vượn một trận.

Những lời này có vẻ rất có lý, Cao lão đầu nghe được bất giác gật đầu, hắn cảm thấy lần này để tiểu tu sĩ lên thuyền là quyết định chính xác. Trong chớp mắt hắn đã xác định phạm vi giao dịch tại nơi đây.

- Cảm tạ tiểu hữu đã nói rõ.

Cao Viễn Dương chắp tay hỏi:

- Không biết tiểu hữu có thể báo danh hào trưởng lão Nguyên Anh cùng chưởng môn sư thúc được không? Ngày sau chúng ta có thể đến bái kiến.

Người làm buôn bán đương nhiên đều muốn tạo quan hệ với tất cả các phú hào, Cao Viễn Dương muốn Diệp Không dẫn kiến một vài trưởng bối của hắn.

Diệp Không nào biết những thứ này, ngay cả Cốt Linh môn ở đâu hắn còn không biết nha.

- Ách, chuyện này… bổn môn có chỗ không tiện. Xin thứ cho tiểu đệ phải trở về bẩm báo rồi mới nói lại cho Cao quản sự được. Còn danh hiệu của lão tổ tông chúng ta, có lẽ các ngươi chưa từng nghe qua, ngoại hiệu của lão tổ tông là Internet…

Cao Viễn Dương cười khổ:

- Ngoại hiệu của tu sĩ Man tộc thật thú vị, danh hiệu khiến cho người khác nhớ thật sâu.

Tốc độ bay của thuyền thật là nhanh, chỉ mới nói vài lời đã thấy một miếng đất ở phía trước, có hai ngọn núi ở giữa, bị ánh sáng rực rỡ tươi đẹp chiếu rọi giống như bọt xà phòng khổng lồ, ngăn trở tầm nhìn của người bên ngoài.

Đây là một loại mê trận tương đối thấp cấp, nếu như là phàm nhân sẽ không cách nào nhìn thấy bọt xà phognf kia. Thế nhưng tu tiên giả liếc mắt là thấy được.

- Tới rồi.

https://thuviensach.vn

Cao Viễn Dương cũng không định mang theo Diệp Không xuống cùng một chỗ, hắn chỉ xuống bong bóng xà phòng ở phía dưới.

Cuồng Đồ Tu Tiên

Tác Giả: Vương Tiểu Man

-- o --

https://thuviensach.vn

CUỒNG ĐỒ TU TIÊN

www.dtv-ebook.com

Chương 189

Trùng Trại.

Chương 189-190: Trùng trại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan

- Vậy sau này gặp lại.

Trên thực tế Diệp Không cũng không muốn ở cùng với lão đầu. Bởi vì lời nói dối vẫn là lời nói dối, cho dù hoàn mỹ thế nào đi chăng nữa cũng có một ngày bị lộ ra, hắn cũng không muốn bị những Luyện Khí kỳ Đại viên mãn đuổi giết thành cặn bã.

Sau khi Diệp Không rời khỏi, Cao lão đầu cũng không đáp thuyền xuống mà đi vào một buồng nhỏ trong thuyền.

Diệp Không vốn tưởng rằng trong khoang thuyền chứa hàng hóa, kỳ thật không phải. Trong khoang thuyền có một nữ tử che mặt mặc áo trắng đang thưởng thức trà, tuy rằng không thấy rõ được khuôn mặt nàng thế nhưng có thể thấy thân thể uyển chuyển một cách hoàn mỹ, cánh tay, đôi chân đều xinh đẹp tuyệt diệu không chút mỡ thừa và cũng không gầy chút nào. Hình dạng lớn nhỏ đều rơi đúng vào chỗ cần có.

Cho dù nàng che mặt cũng lộ ra vẻ xinh đẹp tuyệt mỹ, mà đôi mắt lộ ra bên ngoài trong như nước mùa thu, càng thêm động lòng người.

- Sư tổ!

Cao Viễn Dương vậy mà gọi cô gái này là sư tổ!

Tu sĩ dùng cảnh giới cao thấp để xưng hô với nhau, nếu như Cao Viễn Dương là đệ tử Luyện Khí kỳ thì sư tổ của hắn chính là tu sĩ Kết Đan kỳ! Không thể tưởng tượng được cô gái áo trắng động lòng người như vậy lại là tiên nhân Kết Đan.

https://thuviensach.vn

- Ta đã nghe đoạn đối thoại vừa rồi của các ngươi.

Thanh âm của nữ tử áo trắng cũng rất rung động, ôn nhu tinh tế tỉ mỉ khiến cho người nghe không biết chán. Đôi môi mọng đỏ của nàng hé mở, nói tiếp:

- Xem ra lần hành sự này thật không uổng. Đúng như ta dự đoán. Tu sĩ Man tộc vô cùng nghèo khó, linh thạch thiếu thốn, giá hàng nhất định vô cùng tiện nghi.

- Đúng vậy, chúng ta vừa dễ dàng thu mua số lượng linh trùng lớn để vận chuyển vào đại lục, lợi nhuận sẽ tăng gấp mấy lần a.

Cao Viễn Dương cũng vừa cười vừa nói.

- Chẳng qua cũng không thể tin tưởng hoàn toàn lời nói của tiểu tử này.

Nữ tử áo trắng hừ nhẹ một tiếng rồi nói:

- Tiểu tử vừa mới rời núi miệng lưỡi trơn tru, xem ra là loại con ông cháu cha, đặc biệt danh hào của lão tổ Nguyên Anh, cái gì mà Internet…

Nữ tử áo trắng nói xong không nhịn được cười, nụ cười này khiến đôi mi cong vút kia hơi chút rung, càng lộ ra vẻ sinh động, thật đẹp! Lão tu sĩ Cao Viễn Dương thấy vậy không khỏi cảm giác tim đập rộn ràng, hắn vội vã thu hồi ánh mắt.

Cao Viễn Dương hít sâu vào một ngụm khí lạnh, kiềm nén tâm tình nói tiếp:

- Tiểu tử Luyện Khí kỳ tầng ba lại có những kiến thức này, không tồi chút nào. Sợ rằng sư môn quy định không truyền danh hào lão tổ ra ngoài cho nên không tiện bẩm báo a.

Nữ tử mạn diệu áo trắng gật đầu, khoát tay nói:

- Ngươi đi xuống trước đi.

- Vâng.

Cao lão đầu cung kính thi lễ, quay người đi ra ngoài.

Diệp Không đương nhiên không biết những chuyện này, hắn đã đứng tại lối ra vào phường thị. Chỉ thấy vài cây cột buộc lại thành cửa lớn của phường thị Man tộc, phía trên có mấy chữ to: Bách Trùng trại phường thị. Ở bên cạnh có một biển hiệu, trên đó viết: Xin dừng pháp khí phi hành.

https://thuviensach.vn

Ở đại môn có vài nam tử mặc quần áo Man tộc, tất cả đều là Luyện Khí trung kỳ, xem ra là thủ vệ của đại môn..

- Phường thị! Ta tới rồi!

Diệp Không vui mừng, hắn thu hồi pháp khí thú cốt, vội vàng đi tới.

- Phí vào cửa một khối linh thạch.

Ở cửa ra vào, Diệp Không bị đại hán thủ vệ râu quái nón ngăn lại.

- Vào cửa còn phải giao tiền sao?

Diệp Không sững sờ nhưng vẫn không lấy linh thạch ra.

Đại hán kia khó chịu, khoát tay nói:

- Không giao đừng mong vào.

Trong lòng Diệp Không cảm thấy căm tức, ta chưa nói là không giao, mới chỉ sững sờ một chút, như vậy cũng không được sao?

- Cầm lấy.

Người ở dưới mái hiên, Diệp Không cũng nhịn được, đưa linh thạch ra.

Thật không ngờ, tính tình của đại hán kia không tốt, hắn không nhận, ngẩng đầu nhìn lên trời, lầu bầu:

- Luyện Khí kỳ tầng ba cũng dám vào hóng, thật không biết sống chết.

Diệp Không có chút tức giận, thầm nghĩ ngươi bất qua là Luyện Khí kỳ tầng bảy, có cái gì dám cười nhạo ta. Cho dù đánh nhau thì ngươi ăn được ta sao?

Chẳng qua Diệp Không biết rõ, ở nơi đất khách quê người, ngàn vạn lần phải nhẫn nhịn. Ở đây chỉ có một mình mình, còn người ta có cả đám, tốt nhất vẫn nên nhẫn nhịn.

Nhưng ai biết được, đột nhiên lại có người xuất đầu vì hắn. Một nam tử mặt trắng đi tới bên cạnh đại hán râu quai nón, hắn mở miệng nói:

- Sư huynh, hắn cũng không nói gì sai, huynh dựa vào cái gì mà không cho hắn tiến vào?

Đại hán lạnh nhạt nói:

- Ta nói không cho hắn tiến vào sao?

- Vậy huynh thu linh thạch đi.

- Ở đây chỉ có mình ta sao? Ngươi không thu được sao?

https://thuviensach.vn

Diệp Không vội vàng đưa linh thạch cho nam tử mặt trắng, ai ngờ tiểu tử kia cũng không tiếp:

- Vốn ta có thể thu, nhưng hắn tìm huynh trước, huynh phải thu!

Diệp Không hiểu ra, không biết vì sao hai người này có mâu thuẫn với nhau… mà bọn họ mượn cớ từ hắn để cãi nhau…

- Hai vị đại ca, các người có cừu báo cừu, có oán báo oán, sao lại quay tiểu tu sĩ ta như chong chóng vậy. Các ngươi thu linh thạch rồi tiếp tục đàm luận có được không?

Hai người kia căn bản không nghe được lời nói của Diệp Không, cả hai tiếp tục đấu khẩu, đại hán râu quai nón không quan tâm nhìn ra phía xa, còn nam tử mặt trắng càng lúc càng tái mặt.

- Ngươi có giảng đạo lý hay không! Ta nhận thức tiểu tiên tử kia trước!

- Thế nhưng mà nàng yêu thích ta!

- Đừng chém gió, là ngươi trêu chọc nàng!

Ta ngã! Diệp Không vô cùng phiền muộn, hai huynh đệ tình càm khăng khít với nhau lại vì một nữ nhân mà đấu đá. Mẹ nó, lão tử không phải nữ nhân của các ngươi a, các ngươi liều mạng chắn không cho ta vào cổng làm gì.

Diệp Không đứng tại đây, chờ bọn người Cao Viễn Dương tới.

Thế nhưng những người khác không xuất hiện, chỉ có một mình Cao lão đầu đi tới, hắn cao giọng nói:

- Mấy vị tiểu huynh đệ bẩm báo một chút cho quản sự của các ngươi, nói rằng trưởng lão Man Ảnh của thương nghiệp Dịch gia tới, đang chờ tiếp kiến ở bên ngoài.

Diệp Không nghe vậy không khỏi trừng mắt, Man Ảnh sao, thế nào nghe như tên của nữ nhân vậy? Vừa rồi trên thuyền toàn là nam nhân a!

Suy nghĩ một chút, đúng rồi, nhất định là trốn ở trong khoang thuyền. Mình ở địa cầu đã quen với suy nghĩ trong buồng nhỏ trên thuyền là hàng hóa, thế nhưng ở đây là đại lục Thương Nam! Trữ vật thủ trạc có thể thu giữ rất nhiều thứ! Còn cần tới thuyền chuyên chở hàng hóa sao?

Đại hán râu quai nón đang tranh cãi nghe được Cao Viễn Dương nói vậy liền hành lễ:

https://thuviensach.vn

- Quản sự của chúng ta đợi đã lâu, xin chờ một chút để ta vào bẩm báo.

Cao Viễn Dương gật đầu, trong lúc đang chờ đợi thấy được Diệp Không, ngạc nhiên hỏi:

- Hạ tiểu hữu, tại sao ngươi còn không đi vào?

Diệp Không cười khổ:

- Vừa rồi bọn họ vội vàng cãi nhau không quan tâm cho ta vào cửa.

Thanh niên mặt trắng thấy tên gia hỏa này vậy mà nhận biết người Dịch gia, hắn nhanh chóng tiến lên nói:

- Tiểu huynh đệ chớ trách, sư huynh của ta thường không phân biệt được nặng nhẹ, tới đây, để ta mang ngươi vào.

- Ta đây đi trước một bước.

Diệp Không chắp tay về phía Cao Viễn Dương, đi theo thanh niên mặt trắng vào phường thị.

Hắn căn bản không chút hứng thú với chuyện tình của thương nghiệp Dịch gia, hắn chỉ muốn tiến vào phường thị để quan sát tìm hiểu một chút.

- Vị đạo huynh này, nếu như ngươi có việc gấp thì cứ đi trước, ta tự mình đi được rồi.

Diệp Không nhanh chóng đi tới bên thanh niên mặt trắng, đưa ra một khối linh thạch.

- Không sao, ai, nếu tiểu hữu cùng thương nghiệp Dịch gia tiến vào thì miễn đi phí vào cửa.

Thanh niên mặt trắng vô cùng khách khí.

Hắn sớm nghe nói Dịch gia muốn tới nới đây thiết lập chi nhanh, người khác không biết Dịch gia nhưng bọn họ thủ tại đây quanh năm. Số lương tu sĩ vãng lai rất nhiều, bọn họ hiểu rất rõ năng lực của thương nghiệp Dịch gia.

Đó là thương nghiệp đệ nhất đại lục, tài đại khí thô a, bọn họ tới đây đầu tư tự nhiên sẽ được tông môn coi trọng. Hắn sớm đã muốn trèo lên chức lão bản cho liền liền nịnh bợ Diệp Không.

Diệp Không biết rõ suy nghĩ của tiểu tử này, hắn giải thích:

- Đạo huynh, ta chỉ có duyên gặp mặt một lần với bọn họ, cũng không phải rất quen thuộc.

https://thuviensach.vn

- Gặp mặt một lần cũng là nhận thức, ta nhàn rỗi không có việc gì lam, mang ngươi đi dạo một vòng cũng tốt.

Trong lòng thanh niên mặt trắng có chút uể oải, chẳng qua từ giờ trở đi khó tránh phải các sư huynh đệ khác chế nhạo. Vì vậy hắn kiên trì muốn dẫn Diệp Không đi dạo một vòng.

- Tốt như vậy a.

Diệp Không cũng không nhiều lời, đi theo thanh niên mặt trắng vào trong phường thị.

Tiến vào phường thị xem xét, Diệp Không mới phát hiện quả thật Bách Trùng trại phường thị không nhỏ chút nào, trách không được Dịch gia muốn tới thiết lập chi nhánh.

Chỉ thấy trên quảng trường phía trước có vô số quầy hàng xếp đặt chỉnh tề, phần đông là tu sĩ, quang cảnh vô cùng náo nhiệt.

Đây là lần đầu tiên Diệp Không thấy nhiều tu tiên giả như vậy, bình thường muốn gặp một tu tiên giả tại Nam Đô thành vô cùng khó khăn. Mà ở đây, tùy tiện ném một cục đá cũng có thể nện vào đầu một tu tiên giả.

Những tu tiên giả này có nhiều thể loại, nam có nữ có, trẻ có già có, quần áo và trang sức thiên kỳ bách quái. Bởi vì nơi đây đa số là tu sĩ Man tộc cho nên quần áo gì cũng có, có người mặc da thú, cón người mặc áo giáp, còn có nữ tu phóng khoáng hơn cả nữ nhân trên địa cầu, khỏa nửa thân thể phía trên, hai hạt bồ đào màu tím lộ ra vô cùng rõ ràng khiến người nhìn nhỏ nước dãi.

Chẳng qua đa số vẫn là mặc quần áo và trang sức màu chàm của Man tộc. Nhưng cũng có không ít tu sĩ ăn mặc như tu sĩ Bắc tộc.

Diệp Không sử dụng Thiên Nhãn Thuật quét qua, phần lớn những tu sĩ này đều đang ở Luyện Khí trung kỳ cùng Luyện Khí hậu kỳ, cũng có mấy người Luyện Khí kỳ đại viên mãn.

Xem ra cảnh giới của tu tiên giả nơi đây không cao lắm a. trong lòng Diệp Không có chút khinh thị, tuy rằng hắn là Luyện Khí kỳ tầng ba thế nhưng hắn đã luyện tập qua Ngũ Hàng Thăng Tiên Kinh vô cùng cường đại, lại thêm pháp khí trung phẩm cùng áo giáp thượng phấp, đối chọi với

https://thuviensach.vn

Luyện Khí kỳ tầng năm tầng sáu đều không có vấn đề. Nói một cách khác, trong đám tu tiên giả này, không có mấy người là đối thủ của hắn.

Có lẽ nhìn được vẻ khinh thị trên mặt Diệp Không, thanh niên mặt trắng nói:

- Tiểu hữu, chớ cho là phường thị của chúng ta chỉ có tu sĩ cấp thấp. Kỳ thật cũng có rất nhiều tiên nhân Trúc Cơ kỳ đó.

Nhìn theo ngón tay hắn chỉ về hai hàng lầu nhỏ ở phía sau quảng trường:

- Trước quảng trường là quầy hàng của các tu sĩ cấp thấp trao đổi lẫn nhau, không có hàng gì tốt. Sau chỗ đó mới chính là những thương nghiệp chính tông, các tiên nhân cao cấp đều ưa thích giao dịch tại đó, đừng nói là Trúc Cơ kỳ, ngay cả tu sĩ Kết Đan ta cũng đã gặp qua không ít.

Nghe thanh nhiên mặt trắng giới thiệu, Diệp Không gật đầu. Trên quảng trường đều là quầy hàng của một ít tu sĩ tạm thời bày bán, bán chút đồ vật của chính mình, bán xong thì đóng cửa. Phía sau là những dãy lầu nhỏ, chính là cửa hàng chuyên môn buôn bán, đương nhiên nhiều thứ tốt hơn so với bên ngoài, chẳng qua giá cả có lẽ cũng tương đối cao.

Đi theo thanh niên mặt trắng vào quảng trường, chỉ thấy đủ các loại quán nhỏ thiên kỳ bách quái, có vô số thú cốt, có vô số đồ vật, ở phía trước có nhãn hiệu nói rõ là vật gì, còn có những các không nhãn hiệu, cũng không biết là bán ra thứ gì.

Mà âm thanh náo nhiệt bên cạnh vang lên không dứt, cò kè mặc cả, không khác gì một cái chợ của thế tục.

- Đạo huynh, nếu như ta thuê một quầy hàng, vậy phải tốn bao nhiêu linh thạch?

Diệp Không nghĩ tới mình có thứ muốn bám, đí chính là sừng của Khống Thi Trùng, nghe lão tổ nói phải trên dưới trăm linh thạch, còn có mấy trăng hạt giống Tù Lung thảo nữa, cũng có thể bán chút tiền.

- A, những quầy hàng mới khai trương có thể thuê, mỗi ngày năm khối linh thạch, cũng có thể thuê theo giờ, buổi sáng mỗi giả hai khối linh thạch, buổi chiều mỗi thời ba khối linh thạch.

Thanh niên mặt trắng đáp.

https://thuviensach.vn

Tốt quá a, Diệp Không hơi nghiêng đầu, hắn giết Phạm Cửu Xà được bốn khối linh thạch, giết chết Hạ Huy được tám khối linh thạch, vơ vét trong Nam Đô thành được năm khối linh thạch, tổng cộng là mười bảy khối.

Về sau cho Lô Cầm cùng Tiểu Hồng một khối, mình tu luyện trong tụ linh trận mất thêm một khối, hiện giờ trong túi trữ vật chỉ còn mười bốn khói, không đủ thuê được mấy giờ.

- Xem ra thuê một ngày vẫn có lợi hơn.

Diệp Không cười cười.

- Đúng vậy đúng vậy.

Thanh niên mặt trắng gật đầu, hắn nhìn ra Diệp Không có thứ gì muốn bán, nhịn không được hỏi:

- Tiểu huynh đệ có gì muốn bán sao? Ta rất quen thuộc đối với nơi đây, nói cho ta nghe một chút, ta sẽ định giá cho ngươi, sẽ không bị thiệt đâu. À, ta còn nhận thức không ít lão bản của các hiệu buôn, nếu như là vật hy hãn thì bọn họ sẽ dùng giá tiền rất lớn để thu mua.

Lúc mới đầu Diệp Không còn sợ tiểu tử này đánh chủ ý tới hắn, thế nhưng khi nhìn giá cả của các mặt hàng trước mặt đều trên dưới một trăm khối linh thạch, chắc hắn không phải loại người thấy tiền tài là sáng mắt a?

- Ta có một… sừng của Khống Thi Trùng.

Diệp Không lắp bắp nói.

- Cái gì?

Thanh niên mặt trắng không nghe rõ, trên mặt hiện vẻ không thể tin được.

- Sừng của Khống Thi Trùng!

Diệp Không lặp lại lần nữa.

Rốt cục thanh niên mặt trăng cũng nghe rõ ràng, hắn cười nói:

- Cái đồ chơi này ngươi cũng muốn bày quầy hàng ra bán.

Lúc này Diệp Không có chút cảm giác há hốc mồm:

- Vì cái gì, không thể sao?

Thanh niên mặt trắng cười to hơn:

https://thuviensach.vn

- Khống Thi Trùng sống bán ba khối linh thạch, một cái sừng của ngươi có thể bán được mấy đồng? Tiền thuê của ngươi ít nhất cũng hai khối linh thạch.

Diệp Không té xỉu, vội vàng hỏi:

- Có phải ngươi nhầm lẫn hay không? Đó là Khống Thi Trùng, chính là loại ở phía trên nằm ngang, ở dưới thêm một cột tạo thành sừng.

Nhìn thấy Diệp Không quýnh quáng lên, thanh niên mặt trắng cười đến nỗi không thở ra hơi, vội nói:

- Biết rõ biết rõ, ta còn biết thân trùng màu đen, nó còn không bay được xa nữa.

https://thuviensach.vn